

8775

SIDDUR (YEMEN).

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

סידור (תימן).

TIKLAL 'ETS HAYIM.

עבודה.

[17--]

YEMENITE SCRIPT

סדר ארבעה צומות ואלו הן

עשרי בני יום אסתר יז בתמוז תשעה באר צום גדליה

בשבת קודם הצום מכריז שז' יום התענית אחר שבין למלך ולקהל חוץ מטב וצום כעור - וצום פורים וסיומן אכ"ה עליו טיהו וחומר

ביום בית ישראל שבעו צום (בליל) יהיה ביום (בליל) יהוה הקדוש ברוך הוא

ביום שבת ויום אכ"ה בנחמיות וזמננו חתן

ביום ביום שבת והוא הרין שלר צומות מתפללים בבשר

ימות השנה וכשמגיע היהודי לברכה עומד קולנו

ועצנו כפולת ערבית שהיא חמשה עשרה כ"א

תשיבנו ופז חומה ברכה בפני עצמה אחר ברכה נלה נה

וזה נוסחו

צום שבת נקרא צום העשרי לפי שהוא ביום העשרי וכן נקרא מלך ככל ש' ירושלם

והביאה במצור ובמצוק והקדושי להקדושי

קודם בסדר הנורענות לא ש' בסדר החדשים

(ר"ל) וחייבים הכל להתענות ר' צומות

לו מדברי רבלי ומתקנת נביאים במש

הדמיון ול' ולתי מעובדות ומניקות סגטורות

מלהתענות בנ' תעניות לו ופני תעניות לו

הרובם ול' מה שאנו מתענין על החרבן שכני

עבר לא על העבר כי אם לית' ל' לבין

גם מעשינו עתה כמעשיהם הן נצומה בל

ישנן לבוא עלינו כאשר הן בל עליהם וכן

ועי' סוף שער התשובה דף י"ז ט"ז וכמו

שבת בנחמיות (כ) הנחם לוותר בנוסח זה

וגם הר"ל הביא הנוסח (כ) ומביא הכ' ב"ר

לג' הדפוסים שמקוים אחרת והשלים הדפוס

הטעם לפי שהבית שני נחרב בעון שבת

בטלי חמורה גם בעון שבת חנם ולכן להם

היה שלל אחר ענינו בשבת אם נאמר קודם

במלך עיין ט"ז ופז חומה ברכה בפני עצמה אחר ברכה נלה נה

לכנס ס' תקעו ש' שגמר גול ישראל ושכח (כ) למר ענינו לא יתיר אפי' אם עדיין לא גמר הקדושה

ואם חזר ברכה לבטלה היא לא יאמר ענינו בשבת ואם לא גמר עדיין דפחיו ויחזור ויאמר ענינו ואח"כ

רפחיו (ש' ס' קי"ט ומ"א) וכשטעה וא"ו ענינו כש' צריך להתום בל' הטונה בעת צרה ושומעת תכלה

(הגמ' פ"א ו"ב) ולא הוי הותם בשתיים בברכת ש' וחתימה קלי חתענית ואכל מילי ואם חתם בש' לבד

יצא מ"א) וה' אם לא היו י' בזה"כ המהענים ופאו אחר רפחיו חומה בש' (מ"א כ"א) ואם לא נזכר גם

ברצ' יאמרנה ברכה בפני עצמה אחר בשלום (מ"א כ"א) ועיין בטור ס' תקעו דגם ביחיד הרין כן ונהי דלא דיל

הכי ביחיד מלך בש' ים לכנס כדבריהם דלא הוי שלל כסדר דכבר נסתיונו סדר הברכות (מ"א) אם

אמר ברכת ענינו קודם ראה נא לא יצא וצריך לחזור ולחמרה במקומה אחר דלא נא עיין מ"א) כשמתפללין

הקהל פס' הש' ביחד בלתי חזרה ואמר ענינו בין גול צרפח עיין הרלנ' והכנה ס' תקעו והדיק' שם

ובס' מעי' גנים דף ס"ב ע"ב ופז חומה ברכה בפני עצמה אחר ברכה נלה נה

(כשיגיעו לש' ש' יאמרו צרפח ש' למר ברכת ש' לחט כפרי שמכיל הצבור לחמרה כדי שיתחילו עתה

כלחם ברכת ראה ער גמיר' וזה כל ברכ' ואם נזכרתי להרב מ"א כ"א) בפ"ק ס"א ב' ופז חומה

מהר"ל הנחם קלי' ואומר ענינו בנוסח זה ערבית שחירת וכו' כ"א הפוס' שמתחיל לוי ענינו מערב חטב

יאכתי כפי אכיל והכי מנחם בנח הביחו הדיק' כ"א במה נעז ליק' דף ק' ע"ב ערבית שחירת ופז חומה

ערבית

03126

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible]

על פי יישרתו ביום דום וב'ער הם מרבה וזאת
הטעם כי חנה עונה בכל שנה והיא
מורה לנו על מה צרה בחי העונה בעת צרה לאור
הסודות והם נחלק קצתם ולחר חזרת אצל התורה אשר
אין להם זה מהדמוס בקולנו ואליה

[illegible]

והענין של המצוה שיש להקדים תעניתו מלפני כל נתיב ספק בתכלית שבאותה שעה שריו בתענית היה
והענין שיש להקדים בזה מלפני כל הסכנות רוב הדתאגוגים והאחרונים שכל יום המיד הכנה על מצב תידי
וכן הר"ל בנתיבות "עניניו ד' עם עניניו העניניו בנתיבות המצוה והיום וכל גרים עניניו בעם שריו
דמיה שהוצרך ליהו לכנולו הוא נשעם שכל יחזקו מעשה בשמים הם ועניניו הראשון בשביל שתרד
לשם והכל לא כדרך כלל ובתענית כגון ברכות "ביום צום התענית הגדולה" וכי הר"ל מן הדיון היה לומר
ביום הצום הזה לא צום כיפור שהוא מן התורה נקרא צום לבד אלא שאלו המעשים שהם דברי קבלה לנו חזק
צום התענית לומר כי לשם עניניו קבלוהו "העונה בעת צרה דג ולג לעמנו ישראל וכן כדמכס והר"ל יול
מלך שיתקפו ביום ההוא יתעבם כל מעתלה העונה בעת צרה וכן במעשה צדקת העויות וכן במעשים עכל (וכן המכס
וכה"ל ולכן ג"י הרוקח פ"ר"ה ע"ה וכן בקי"ת"ה "נהג עתה לומר קינות לו מהדפסנו וספיד דמי וכך הר"ל שאלו
שאלו מתריעה בה) ולא צועק על העבר מלפני מוכידין המאורע מפני עונות נטע"

וְאֶרֶץ כְּתוּבָה וְלֹאֲרֶץ יְרוּשָׁה לִי קִבּוּדָה תַּפְחוּתָם אֶפְכָּ לִי תַמְהִינָן לֵב מֵן וְאַשְׁכָּה מִשְׁמֹתָם בְּטוֹרָתִי לִרְיָה נְכוֹבָרָה
חֲמִירָה כִּי עוֹשִׂין אֲנִשִּׁי הַמְלִיחָה בּוֹנִין תַּמְדָּל נֶגֶד הַעִיר כְּשֶׁרֹצֵץ לִכְבֹּדָה גִּשׁ נֶגֶשׁ וְהִיא כְּהַמָּץ כִּי הִיא
כֹּעֵל

[illegible]

והענין של אלהים שיש לו חיות ויחידות תענוגות ואלו
והענין שיש לו חיות בזה ואלו כך הסכימו רוב
וכן הרמז בנביאות ענינו ר' ע"ש ענין
דמיה שהוצרך ליהו לכנול הוא מוטעם
אם והכל לא שייך כלל בלבו ובתנועת בגמ
ביום הצום הזה לא צום כימור שהוא מעו התור
צום התענית לומר כי לשם עינוי קיבלנוהו
ואל שיתקפו נוסהו דמנום כל מתפלל העונה
בהם ולכן גוי הרוחא פ"ר י"ה ע"ה וכן בקי תמי
שחזר מתריעה בהו ולא צועק על העבר מ

וארץ כתר וכלה "רותי" ל"קובה" תמות
חמה: כן עושין חנשי התלמוד בוני

307

●●●

10

007

48

504

11

11

13

1

אלהינו ואלהי חבתינו תבוא לבניך תכליתנו ואל תתעלם מלכינו מתהנתנו שחי' אנו
עזי בניס וקשי עורף שנחמר לבניך צדיקים חנחנו ולח חטאנו חכל חטאנו חנחנו
וחבתינו יחשנו בגרנו גולנו דברנו דופי' העונו' והרשענו' לדנו' התעברו' טפלו' סך' יעצנו
רע' בטבנו לבנו' מדרנו' ניהצנו' סדרנו' עוינו' בטענו' ציררנו' קפינו' עורף' רשענו' שיחתנו
תמינו תיעבנו תענונו' סדרנו' מתנודתך ומנפסטיך הטובים ולא סוד לנו ואתה צדיק על כל
הבא עלינו כי חמת פסית נחנה הרשענו' **א**תענו' תכל עמ' בושנו תכלנו' בלה'
ומנו' משום' דוד לבנו' בחמנו' יהכל חוינו' ונפרע פחרינו' לבול מתרשנו'
חב' בעונינו' טירתנו' היתה לשמה ופי חרתינו' לזדים כחינו' לנכדים' ועדין לח שכו' ת
ומתינו' והיח' גענו' פנינו' ונקטה מרבינו' לומר לבניך יי' אלינו צדיק חנחנו ולח חטאנו
חכל חטאנו חנחנו וחבתינו' **א**תענו' בחמנו' ובכועל' ביונו' חוק למעול ומעל'
מכלנו' תשפט ופך' דרכינו' כתשובת' **א**ת' המנו' ברית וחוק' והרבינו' בס' כ'
לח' חוק' אהנו' טוב הורית' חרשנו' רע שנאת' טובנו' סך' נחמנו' יעצנו' חזן' וחמנו' כלנו'
סדרנו' בהבלי' העולם' לחזכרנו' כי תביחנו' מנפס' על כל נעלס' מנפסנו' מוקר' חמנו' נולדנו'
ומחמנו' ומנפסנו' מדרנו' ומנפסנו' צדיק' טובנו' חמנו' חקיק' פנינו' א כל חמנו' נולדנו'
במצלות' תחתינו' הקצנו' חמנו' חקיק' חמנו' חקיק' חמנו' חקיק' חמנו' חקיק' חמנו' חקיק'
נצחת' תיעבנו' כל חיס' תוכחת' ואתה צדיק על כל כבא עלינו' כי חמת נשית' נחמנו' הרשענו'
אתענו' עשנו' נחמנו' ומנפסנו' ומנפסנו' נחמנו' עולם' נחמנו' עולם' נחמנו' עולם' נחמנו'
עבדים' נחמנו' בנו' פוך' חזן' מירם' צרות' דוד' סכנו' מדרנו' נחמנו' נחמנו'
חוקת' ומנו' בעתנו' סכנו' ומנפסנו' תענו' מנפסנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו'
נענו' פנינו' ונקטה מרבינו' לומר לבניך יי' אלינו צדיק חנחנו ולח חטאנו חכל חטאנו
וחבתינו' **א**תענו' חסור' חמנו' לבניך' אלי' בופתי' ונכלמתי' להרים' אלי' פני' לך' בן'
עונותינו' רבו' למעלה' פחש' וחמנו' חמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו'
רחם' חרף' חפס' ורב' חמר' ולח' טובתם' אר' תענו' חמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו'
יי' ואל' חמנו' עמנו' כלה' כנפתינו' וקיים' לנו' יי' אלינו' חת' הדבר' שכתבתנו' על ידי' ירמיה'
יד' כתמנו' ביומם' חמנו' ובעת' ההיא' נחמנו' יי' בוקס' חמנו' יי' חמנו' נחמנו' נחמנו' נחמנו'
ולח' תמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו'
לכל' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו'
וח' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו'
חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו'
חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו'
חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו' חמנו'

על נפסה כל מלכל כי בצום היתה" הנערך
 לי ירחיו" ערל" שמח" סדרי מעוני" הס—
 המלכים" יצא לי סתירה כה" בנוסחאות
 ימות הגוי" כי שאר תתה לי נבוכדנצר
 השוטני" נמוצי" כן וכו' וחורפים חור
 החקירה שינו וכתבו בחקתו לשוטתן וכו'
 וגירסה ישנה טיףר ובה פול על נבון תי
 כן ילכדו תו" ופכס"ל רחמנות"

יחלת' ענינו הבטחת' בחייוני' לי' נפולת'
 צותתני' לי' ~~הנה~~ תדית' היינו
 נבוכדנצר שהיה כהן רדד' מנבן פאיה'
 ירושלם ונראה תהד'ן ג' ג' יד' יד'
 ארופלים' מנצלים' הלך נח והלך דג' לי'
 חסד ואוסל' ולהקדיל' האגל פסכו בעלת'
 פחו הדיוט' ואלהיהם מנכבי' חס' חס'
 תיחר' חליל' ותחור' תחשור' ותח'

הנהגתו של השר לא תהיה נכונה, ויש להעביר את
ההחלטות על ידי השר.

התורה והנבואה
התורה והנבואה

הבעה"ל בעל"ז הכסיל כבה"ה "גרונאו"
זולתו"ס"ר פתח בחז"ר במנחם חיים"ל

התחברות בין אנשי ציבור לבין
בסדרה של חוקים ופיקוחים

הנה"מ" ונכנסים ל"הנה"מ"

(ח) אר יתיר ל' כסות"קריה' נכ וכד נצ"ר
 ית' סגול' וסגול' "למחש' סגול' סגול'

המחבר מודה לרבותן שכתבו ולידיהן שכתבו

100-443887-1000

הדור' בנבות סטס נרס

11-22-69 8:11 PM

3

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

ה'תש"ס רב"ה" **היום הנערץ בסוף שנת תש"ס**

י"ב' בן יאנוח בן מרדכי י"ג'
יחזקאל בן בוזי יחזקאל בן בוזי

על תענובי עמים" ובהם נזכרין כעניני כל
למחשים - כל חור יהושע חור שוכן ונחמתיים - אל

הנהגות מלכת רחמים

מבין כל החיות בעולם "כהתם"
למנוחם למנוחם שניהם "ורדת ענ"

לָבֶם לִרְמֵת עֲבָדֶיךָ וְלֹא תִסָּחֵק בְּהִיּוֹתָם
בְּחַרְצֵךְ אֱלֹהֵיכֶם" (דברים י"ד).

הי"ד" גבולות המלכות א"ת מנחם פלי"ה הקדמות

החברה החדשה "על חנניה וישכ"ל
 "זה יצא מחריצות וזה עלה ביהם" יאף

ה' תש"ח
החידוש המהפכני והבונקרי "כמעט אחר"
 ה' תש"ח

(הדסה) "החיים הם כולל סביבנו רחבים"

הוא יצא בלילה הראשון של חודש אדר
בשנת ה'תש"ח.

העבודה דא ס' "הינני חסידותיך בשבילם" -
 "בדיוקנות"

הוא יתקן את המצב, ויחזיר את המצב
הנכון, ויחזיר את המצב הנכון.

לְעֵת כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְיִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי
וְיִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְיִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי

920 "T... .. 11-27-65

SECRET

ספר: "אבות פוסקים" מאת הרב יוסף קארו

הימים

יהודה קמו בכל דור והלוי שמוני

אריה תחלה בכל נחיות ורני קס
אחריו דוב שפול ולמענב ופריה רחיתני ל
לנפול ויוני עורני אז בצחתי מנכר בח נחש
עלי דרך על עוף ויגע להביח כלבו מורך גרעת
והבית חותו שוק על ירך יום הרים יד עמו עליהם
הגבירני בקום המן החגמי כתני לבפליצרי
וכתב שפצה עלי כיום אחר לגרעני שלח משמנים
אל וישיעני למחיה השחורני ועוז חשע אחרני
שחק מנרל מבטחא למבטח גוחי וחלצה
את רוחי תמות ומשהי את עיני מן דמעה אר
רגלי מרחי ובחרץ מרחי אל להים הפרני

רחה רחיתני לנפול ויוני עורני עור וימרת יד
ויהי לי ליסועה קול רנה וישיעני בחרלי
בליקים יתני יין עופה חיל יתני יין רחמיני יני
יין עופה חיל לח אמות כיה חיה וחכמה יעשה
יסור יסרני יה ולמות לח נתנני נפחו ליסערי
צדק תבוא בס חולה יה אורח כי לניחני והיה לי
ליסועה לולי יין שהיה לנו ואחרי ישר

איוך זרים תבורים כדבורים סבבני בקום המן
בזה המין כשור שלמ) פבבאנו ברוב מעט
סה רעל בלי תעל חקנו ללתי חן שקיה לנו אזי
חיים כלענוני חן קמו ומנחם כלבם נינס

איוך זרים וכו' כשור שלמן כבנוזים הפלים
על האדם שהיה יושב בשלום פלחנשמו
ממנו (רשי) ודרך פלחמן לויב ידוע היה
בחותו הימים ושמו שלמן ופולק הושע ר'
ושוח שבלחור נע ממני המלך והמס בסדח
ברוב מעל בעבור רוב מעלניו סך רעל
כום יין תרמלה סך הוא גם לכלכלי רעל
סם המות בלי תעל רמלה וכל עוד לפרש
מלי וחת החים אשר בתעלה גשיעמו בבית
פאבים והכונה שמוני סך רעל בלי מורה
ונל שזה עיקר חן חיו וממנו כולם בלי
מחשבה נינס ל בניס (הכונה והדמיון
על המן ובניו שנוצרו לב יחר במחשבת
להחיה בת בת ל עדת כמו בת ציון וחמר
בה לדמות גם כן על שהיה כח ישראל פשם
הכונה וכל תפסור ורח' בסור פודם בסור
הכונה ומחשבתם הפסור בעת גינת
הכונה מן מילול מלמד ויחזק ריג
בלי חסד מלמד יוספ פדח ליסועה
כי בלי חסד מלמד חן שמוח מלמד יח
נוכל כהם וכל הבין כי היה עת צמיחה
ופריחה ב' בלדר גילר פדח ברבה
וסלח לוהו יוס לריות מן מלמד ליסועה
וכו ספיים הפייסן פחד אדר עוז הדלה
במנהג הכה אשר כפוני עוז הוקף תח
הראה לקהל

יחד במחשבת להסרית ב' יפרא גוי חמר בסור פודם להסמירם במן פחר וכו' תמו
וכירים המים שפנוני הם צורר וכל עובר אדבתו ושנאתו ודת העתיד וקץ לשמיר
פדת שטי ונחלח ועור חתול ופח גמול נדחה חת גבורתו להחבירו להבחינו ובניו אשר
טנונוי פשב צד בעת מיצר והפיל פור גורלו וצור הקסיפ ואח השכיב כרתמו חר
תמנונל ואל נחמד במדחור עוז הנחה לקהל במן רצח ערי נצח הכה אשר הכונו
לן לוי יין שהיה לנו יחמר נח ישראל לולי יין שהיה לנו בקום עלינו חרם חן חיים כלמנו
בחרות חנם כנוי חן המים שפנוני נחלה עבר על נבסיר חן עבר על נבסיר
המים

והשב כחיל הכדומל (כפ"ן) אבוט אב נתן יצחק
המבנה והמבנה

ישועתינו שעה אעתינו "לחם אמתותינו"
ואורך גלעתינו "מדי סוף ביום" כל עתותינו

ביום חמשה עשר נכדים חילתו את אבותיו" ^{יד}
 נת' אהי קרובות' נכוח' סת' נכוח' ^{יד}

נרחות' ונפחות בזה עדיין לא היה שיהיה בזה
בזמן זה נתנהח"ה" ביום שבת ויחידה נסתבר

המחוקק יצא כפי יכולתו להגן על הציבור מפני פגיעות ברכושם ובכבודם
ביום ר"ח מנחם סיון תשס"ד

עליו תהיה פתוחה כבודו וחסדו
במלך ברוך שבע חסדו "והיה
והיה דומה ליהוה" ויהיה כבודו וחסדו

יה תשרי תשס"ב כל מרה תשרי תשס"ב כל מרה
מרה וסבל וסחר תשרי תשס"ב כל מרה תשרי תשס"ב כל מרה

וְהַיְחַלְלֵהוּ חֹסֶה בְּרַעְיוֹנוֹ אֶל יְמֵי עַלְמֵהּ
בְּהִיבֹל עַל צַד אֲרָחוֹתָיו יִבְלֵהוּ רַעְיוֹנוֹ

מכרינו מהדורות כי ספרים יצאו לאור ונחש
הארה נמנה על ידי הורה" ונחש על ידי הורה" ונחש

להתקדש יינצו לנו אדוקים ונאמנים
לנחת נשכבה במחיצתך לארץ חיים

היום חתול וטווס קצור
במקום בו היה בית החרושת

והבקרית... וכלם לטוב
הכלל בזה... הטובות והחס

נח לתלה עזובי נהויה הכתבה ותו אירי נמנה
בכנות ההריח " בקיבץ נפתותינו ובסוכות

כבודינו **על מלך דוד** ויהי עשר ארבעה
אמונה וכל הידיויים בזה כי בשבת ואלה יאמר

שטובת חסידות קטנה. חסידות קטנה. חסידות קטנה.

בשדה ואלכות" בשיכולת תי"ס יתקום סניגרים
בתי"ס בכח נ"ל שכולת" בבן כר"י פרץ בן

יחדיו" ומחרת, כ' קצ"ב (פג) יצא שנתאכיל
למשה פני שבעת המעדים ששנים של הקרן
כמים וזהו נ"ג וכן יצא בחול שנתאכיל הב"ה

[illegible]

אברהם פוזנאט. כליות "מדרחות" לסוף תש"ס
 ופזנאט "מפוזנאט" תש"ס
 בנחם חיים "מפוזנאט" תש"ס

ולא לנו בלומר דליט והעלינו והעלולות" פיר
ישראל שהם פירי דלחן ערב אשכנזי עשינו

יחזיק ערב לשלם מחיר כן לרשמי זעזעב
ביום זה" טקס. ל" טעות" מועדור מדור יס
כל דבר מה דבש בן ובניו חסל ל מורדות

הַבַּעַר "קוֹחַתֵינוּ" עוֹלָמְרוֹתֵינוּ שֶׁבְּרִינוּ תַּחַת
נִדְחָה בְּתוֹךְ גְּרוֹל שֶׁבְּרִינוּ עַד שֶׁכָּל חֹסֶה יִלְתֵּי

וזה נודח ר"ל כחמה פתח ונודח הגיט לכל ר
 רוחה כן זכר זה קרה לנו בעבור כי סרנו
 מן הנהל ונודח: ואלו הדברים נאמרו: וזהו

הוא נאלץ לתת לו חובו וקצתו (מנחם) מן העולם
הוא נאלץ לתת לו (עם) מעטו כדרכו כדרכו

הנני ודאוס "קנוד" שיהא מאונן מרחם" מנחה
מנחה "עוסה" ל' עוסה" הורה הרבה "נה"
ל' חבל' לשור' לבות "הנה חסד" רבה חסד

[illegible]

והכל נתינו רצון והבט "העצובה" כל רע
שנתת לך רצון נתינת נתינת "עצובה" ל'
רמזה רע וסמכותה "עצובה" ל' רמזה רע נב

פפתים" החדשים והחדשים
שטופה" לטפח מים יקטופה כריתתה

הם ימים קצרים מאוד, קצרים כל כך
בהם זילות כלכלית לחלופה "רע צנוה לי מפרה"

וְיָדָעְתָּ לְמַעַן לִיזְכֹּר וְלִשְׁכַּח
בְּשָׁמַיְךָ יְיָ

מחצוני ענינו ל' דקידה בלמוד מצוינו ודקדונו
ענינו ע"ל תיסקר דעתך כי לא הנחם תועית
לא העוז" לאוס' לאומה דקינו יסר"ל חס"ד
מכורה דמתיב חס"ד למכרתם" מזהר ה"י
מזהר בקיום הנחתות הכתובות בדברי
הנבואה"

ציון ברוך טווינו. עול גליה שכלנו ובכל גזת יחלנו כי להים יושע ציון נחם תנחם יהודה ואגרים ובכנה חומות ירושלם היטיבה כר בונק את ציון קול מבשר תשמיע מהרה לחוס חנם ומכרה זהלי ורזני קשבת ציון עליון מהר חזון נחמנים נתן היינו כחולמים בשוב יין את שיבת ציון יי אלהי ישראל וכו' אל תקצוק וכו' אמר וכו' ותוציחן סת וקורין כו' ג' גוברי כב' ויחל וקדים וקדר היום ומזמור של יום וחלל חומרים מזמור להים בלוגים כנחלתך הכתוב בס' ולות מזמור אך יי נפשי אלה וכו' וגומרין התפלה למנחה כבשאר התעטות תפורה לפיכך בעשרי בטבת

۲۷

[illegible]

אשר עזר וחדרה במקומו נוהגים אבל ובכי ואנינה ותפטר בענף וקרה ה' להם צבאות ביום ההוא לבני ולעמם
ולקדחה ולחגור סך' מה יעשה האדם הפסל האפל ארלוי להתחבל ולכבות וסך' ואבר יציע על אורך גלותיכו
וצערינו תנושמים ומעבדים עד שטר כי יד כל רודה בנו (ולו) חומר הרף ל תכלה ידך ל הנער ישרל' ושכנה
עומדת ליתנו ורודה ופאתה כעטן הפיב אחור יתנו תפני חוב חותה הומץ פני' בה יתנו ה' אלהי' כבה
וכל זה בסבת עוננו אשר רבו למעלה ראש' ובכל יום מוסמים והכלבים' וזכר אהל כל מי' סלח נבנה בחמץ
בימיו כלא נסח' צימיו וזה דברית ברותה שליו ישראל נגלין רק בתשובה כרתית' אחר יסובו בני ישראל ובהם
הת' ה' אלהים וכו' ואם ליחור ואורך הנבות כל הומץ הזה בעומתיו ובה כלו נחרב כחמץ בימיו ובעל כלמו
הראשונים שגרמו בעונם להחריבו' אנה נוליד את חרפתו בשבבה בשבת' ונתכבד כליותינו ועינינו
תרוע רמוע טיף בנגד טיף על שבר בת עמי כי גדול כים שברינו מי ירחל לנו' ויחלץ ומעלה
וילך לבהג' וישב במקום הפחות והבזוי שכן תמנהג לפנות מקום בהג' כמח' הראשונים וס' סרה'
ואנפי' שמה' כפי' תקנא' ראש' לשנות מקומו הייט טמחל' דהם בטב' יושבין על הקרקע והיא עצמה
הסני' דומה ל' ראש' שישב ענ' קרקע כמח' הבלוט במפתחו של דבר יעם ומחל' לחד' דליו נוהגין לשבת
במח' ימות השנה ענ' כסאות רצין לשנות מקומו עכ"ל' וישב דומם קורא במקדמות לו בדברים
המפורדים וגו' והנהיג מליון ספר שיהיה עד שיהיה עיניו רועות ויתחיל לכבות על חרבן הבית
ועל ארצות התורה והקי' כל ועל משום העיר ופיה חיה היתה לשמה ופמחה כל העובר מליה' יוס'
וישרוק ויניע ראשו ויהי' הרשת במח' חכמים ופסידים בהוכה וכמה תינוקות של בית רבן וכמה עזרות
ומנוקות עם יוס' ומה' לויים ופסידים עברי' ה' שלחו דרומה אשר היו לדומן על פני האדמה
ויחגו בשבתי' ויתחיל' אשר משה' לשבי' ואשר משה' לקרב ואשר משה' נספה כלבת נחלת
מי שחש כחלת מי' דלה' פלה' ועוד לנו בגלות הזה כיהמם מולך וזעזע דבין צעירים זה בזה ילכו מחיל
לחיל ימים רבים ודעים ליפ' ביהמם ובחוסר כל וישראל עיף חגע כבני אדם הנזונים עברים לעבדים
עולם המון הקדשה חיה בעינים יתח' בל' דורש חיו להם נגידים וגרים כיונה או שמה חבלת על בעיה
היתה פלמנה ומה' מורה ומה' שרף ומה' שרף ומה' שרף ומה' שרף ומה' שרף ומה' שרף ומה' שרף
ועתה הנמדה כמפורסד (ולו) משיע' לה' והמה' לה' ומה' לה' ומה' לה' ומה' לה' ומה' לה' ומה' לה'
כל אלהים' אלכו' ויתחג' למול אבינו משה' אבד' את את בנך את יחידך עם בני ישראל אלהים ועליו
והסר מחלה מהם ומסת כנניך על אשתך מי פסנך ינסה כלה צנועה שומרת ים כנגד יום לקץ הימים
הכל דור מפתח ומתי יגלה ומתח את אשתו כלת' חסורה וכלה בקד' ובהג' ויוהר משה' יספור
שיחו ויכבה' וכל היורע ליל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל' ויל'
אשר נתן להם בקרבן ועבר עליו רודה' ומה' רבינו מלכיר לל' שמועה היא על כל אדם להבר
קנים ולומר אותם ביום המור הזה וצדקה תחשב לו ונקרא מלך בל' ירושלים ומקדושה ומי' שאלו בר הכי
לחבר יעקוב כמה שחברו הראשונים' ויתפלל' תכלת ערבית בהפנעה יתירה ויאמר רחם יי' אלהינו
וכו' ואחר' ה' יאמרו קדים וישבו לארץ כל העם ויקוננו קבל כיחר כפי' בחם לו ה' אלהי' וכולם
עונים אחרי' ויקונ' בלב מר וגשבר ביללה ואנהי' שכל' מי' שחבר' וישבו לבן ועוד רבבי' כי לילה
או מפומרת וכלה לכבות בה ביה דבה תעט זאת ישראל' ומה' כמח' ל' ויכבו העם בלילה האם קבע להם
בכיה לדורות וכו' ומה' (ומחל) ה' אלהי' אשר שיהרל אדם להוריר דמעות בלילה יותר מביום' ולא ירבה
בכחה

כל עצמותי" **א** ומהר לגבעה הפעללכם שוטי
 חוי" נאקו וצחקו חזק חסר ריה הראשונים יי"
בליל זה יביו וילכו כח" ליל חרב ביתי
 ונשרבו חרמוני" וכל בית ישראל ירבו
 כיבוגי" יבכו השריפה אשר שרף יי" בליל זה
 חירטו לי חמשה דברים קשים נגזר על חבות והיו
 נענשים" לבבתי יכנסו לתוך חרץ קדושים ונחרב
 הבית וגם חרשו חורשים" ראשון גס שני ישנים עם
 חדשים" וגם כלבדיה ביתר והיתה לפח מוקשים"
 בליל זה נהיתה סבה מנחת יי" בליל זה
 תיילל מר ענייה נבדלת" ומבית חבית כהיוס
 נחרלה" ועורכת כבות וקנים מייכלת" כי גשרה
 ביתה בלבית גחלת ויצתה גחלת ואש מנחת יי"
 בליל זה הגלג ואת ביתי החרים" בתשעה
 לחדש בשנת המעריב" חזי על תשמידתי מעמדות
 והורים" וכנס החזיר ואת זבחיו הריב" ובח
 למקדשי ולח צוה יי" **ס**
 שנה קינה בליל זה מומונה" כי קריה נחמנה
 בו היתה כשמונה" בו חכמה נחמיתם ובכני
 חרעיתם" נהי נחיה חריותם" מעינים יעומתם"
 בליל זה מפל לילות קינה" בכל
 מקהלות" ובו שתו כוס תרעלות" דרכי דיון חכמות
 ליל צור פקר קצנו" ושלח בואם רשכר"
 והשת שברי לספוח" יחשכו כוכבי נשכו"
 זה רשעי גמול" בלע יי" ולח חמל" **ס**
 בסבל יקחלו חופל" **ס**
 שיממות עיר קרשנו" בליל זה
 חסר הושתה ביה" לתורה ומצותה" התטמונו חנוני"
 יום הרבו חבלינו" חוי מה בח עלינו" **ס**
 ופק מעבד וחרון" כי גבר חרש" וקול הרים יר

נקרא מנחם ע"ש שיהיה להם מעוז כענין **ס**
 ראש המעוז הזה (שופטים) ממונוחי יחשלים
 ע"ש להמונוחה ול הנחלה" כי רכבינו
 השפלתנו בחרץ טרדה נשוחה מרבר מקום
 הננים" בצלחות חשך כימי להגלות" לנגלה
 שמוני" ענין נפילה וירידה מכבוד" ורדס
 בנותות" ע"ש נח דרך ה' לבתולת בה יהודה"
 (נפיל רש"י דרך ל' הריגה בדורך מנבים להנחיל
 יינם כך רחוק חגשים להוציא רחם" ההעללו
 ל' הרס והשחית" נאקו ענין צעקה בלב"
 בליל" חרמותי נקדן הבית תדורל והגבוה"
 יהנו" ל' דיבור" ביהר עיר גדולה
 היתה והיו בה לפים וכבדות מישראל והיו להם
 מלך גדול עיי' רמבם פ"ה דתפלות" תיילל
 מר" במר" משמרת יהוריים" כן חכורט כמג
 (שמונה שנים" מר"י חרעיתם" כנין
 געס בנים" כוס תרעלות" קס חמות" נשכו ענין
 גחלת" (הושת" ל' שותה" שברי" ל' תוחלת
 והקיה והיא בשבולת שמשית" לספוח" ל' כליין
 ל' חספה עליתו רעות" נשכו" ל' לילה" חומל
 ל' חולצה מן כי חומלל חני וחסר למר השני"
 לימי המסקל" נפל ל' נפילה" למגדל בורדן
 (עומל" ל' מבצר נשפיה ל" (שועי הנכבד"
 מעשיר יקרא שועי" יקחלו חופל יחשך יותר
 על חסכו הנחוג" על זה נהפכו נה" לנהי
 נהפכו והיו הקינה והיללה" נפלתה" כלומר
 שפלתה חכמה" הושתה ביה שמונה" למורה

חני הגבר חומל לרחות יגון ועמול" בליל
 ליל כנחירע נפל" למגדל בוחן ועומל" (שועי נשכו
 זה היתה לבינו ועל זה חשכו עינינו" **ס**
 יענינו" נהפכו נהי רננינו" **ס**
 על קריה נפלתה" **ס**
 נפרע היכלינו" נשת במר קולנו"
 ופק מעבד וחרון" כי גבר חרש" וקול הרים יר

ומצותה יל כלל קרה לנו כי לחור ולמצות
החטאנו חזינו נמרע התגלה הכוונה של
החרבן הכללינו הדומים וסף מובח וארון
נפכה מן סכו תמו מונה לויב מוז וחולב
שולל הממוק נצרח לי צעקה בתגרת
ענין התגרות מלחמה וכן ולהתגרבים
מלחמה על יום ספר תפסר לי בספר
מד קונני בהספר מד יתר לשון הסרה
והעניקה כללים ומן ותרד כללים ומכוסה
הכוסה בטמון כהדוש מתבן כמחשדים
הדש בחשפה מגיו ומקוף נסלף נברל
ויבס עפעף תישון העינים נק' כן נזרם לי
זרם מים ונדלף לי דלף טורד והכוונה
שעינינו ירדו ונענה בדרם ונדלף נחלף
האמר לשון פכיה כשר חזו כלל ונדלף
שמות חתומה בשלף נננס לשון ביטוי
בצדק נקדש הכון כמזו הקדש בצדק
אוי טורד קדש ידושלים שהיה כנויה
שדות שורות ומערבות לבחל וליוכי
חיר נשמה חין היתה לשמחה לי חרבה
הקדשה היה בעינים כינוי להלומות שהם
יושבים בבבור ובנוסע עינים קדש כבה לחם
נעדר נחסף נחפר ויהי לבכי ליל שמורים
שביום שיחול בופסח יחולכו טב וחורבי
החרים ענין הריגה והסהבה ופקע חורו לי
ביוקע יתר מן וחר עלי חזו ל חיום
זכור למשיח הנקרא הוא יאשיהו אשר עשו
במלחמת פרעה נכה מלך מצרים

בגרון בבית חזינו וסף כחינו וכסל בלחץ
מונה כושל כי חזינו למשל ולעת לסביבותינו
נשכחנו במת מלכ מונה מוז וחולב ונצרח בתגרת
חויב כל ואין מוז נל פתחם כח חירינו וירמו
ירינו וגברה יד מוזינו בהרי חף קונינו קער
יום חרבן היכל מקדש ומי ליל קט
יחודש על עיר קדש ועל המקדש
חלי בספר מד גלות ספרד לבינו למחר יתר
וחרד כי נחזה קדש כללים ירד ולזר כהדוש
מתבן הנדש על על גזת כל לב ומזו נשלף
מקום עמק נזרם ונדלף כליל כל ששן לקינים
נחלף לשור כשר חזו מלך ונדלף בשצט
בננס וביר רמה בבניל חי עשו נקמה ושלחו
באש ושתו שוממה מקדש קדש בצדק נקדש
קינה כי ירד אש מן שמים לירושלים
עיני עיני יורדה מים
מירד קדש חתומה נשכ בשמים עד מה ברת
מלך חמה הקדשה העל בעינים ירח חב בו
שמי קדש חחרן הבין בו נערד וגם מיר הקדש
בחרבה פעם ושתי מרה הלילה הזה חרים
ויהי לבכי ליל שמורים ואחרי החרים חל מוציא
מוצרים יבקע חורי יה כשר על רשעים
צור חבו יחר ובעתו יבחר הבחר בירושלים
קינה זכור יא ליהודים נחברים אשר
שמן חם במים סביבות
זכור יא למשיח הנקרא ולח נותר חז אשר בו
לח ירה לכן עליהם בננס מרה כשר כל ידים זכור יא לשמונים
לח ידים אשר ברחו והלשון לישמעאל ועת חזום תקעו שם חזלים עם מחכל
אנחיים הנבלים ובצמח הסקום ומכלי מים זכור יא לכתבות נרחים אשר הרג
רשע

רשע עד טבחים" בדם כהן המקריב הזבחים" וגם
צדק כצמרים אפחים" לשבר זה תצלנה האיס" זכור
ללאמנה הצנועה אשר הדגות חת בניה שבעה
בני עולה מלכות יח הרשעה" והיא עצמה נכלה
וגם שקעה" ועל זה יהמו כל מעשים" זכור יון
לעשרה הישישים" אשר נמלו בידי חרונים קמים לחרב
וללהבת חשים" והפסיטאם בחילים ומישים" על
קדושת שם שוכן שמים" קצרה

אליהם ערה קדושה אשל מכס שכלות" וזה
נשתנה הלילה הזה תוכל הלילות

מרגע בליל נסח אוכלים מצות ומעוררים
עזה הלילה הזה שבענו בזה ומוראים" על הרג
הפסחים ועל זרע ימים" על כן בבני תמוראים
חשח קולי בחולות" מרגע בליל נסח אלהן
ערוך בשמחה" עזה בעונותינו בליל זה קול חנה
אהה כי לא מצחנו לבק רבלינו מנחה" חוי כי בן
זה" על כן חשכח מחולות" מרגע בליל
נסח שמים כוסות בדרכה" עזה מצחנו בליל זה
נהרץ מנבלת חיכה" חיכה בגלות יסבתי ובחרתי
ארץ מבוכה" לכך חמי על ככה מעורר קול יללות
מרגע בליל נסח קורין תמור הערה" עזה
נחמור בלילה" כבי תמורד וקברה" חיה כי גרתי
מסן גבתי עת נקרה" חוי על קריה חמורה ועל
בתי תנלות" מרגע בליל נסח נמור תמור הכלל

עזה מצחנו בלילה" עזה תמורד הכלל
ויליל" כי בעונותינו עזה לא נובל להתגלל" כי בתי המקדש תתחלל וגם הדגות בתולות
מרגע בליל נסח חמורים שפור כזה" עזה בליל זה שבינו לען חש ומרה" חוי כי
שמחה נעדרה" דרכי ציון חבילות" חוי כי
חכין עבדות ציון" חבנה בית חמרון" חוי תשעחו בגילות" חוי חמורים על נהרות בבל שם ומי חמור
קיוה גידה כל יד יד יד

לאמנה" כיה חמורים בתי תנחים כולל ברכה
חיכה דק כל עד" וללהבת חשים ללהבת
חש" אליהם המיטן עשה קינה זאת
מערכה מול מערכה כדרך נחש חש תקד
בקרבי לרי הלוי וכן אמרו בדרכה חיכה
השביעני במדורים בליל נסח חרונים לעז
בליל נסח מה שהשביעני בליל נסח חרונים
בליל נסח לענה" חוי בליל נסח חרונים
הוא בליל נסח (ומכל) קמך לומר קינה זאת
(ועין) בהלקט סוף קלף חב חמורי בה נרגל
(לצי) מן יהי שם לחמורה" בחולות" חוי
כי קול בחולה שמעתי (ירמיהו) מחולות
שמחות" מבוכה" לבלבול" קברה" כל
כריתה מן קברה בליל נסח חרונים
בארץ נשך" וכן עת נקרה" נקרה
החובות" לען" לענה" חוי חרונים
ורש" הוא בליל נסח חרונים
לחוי שיסתה חותם" בציון מקום יוסף
הכונה ישרא"לם בגלות" חוי חמור" בכת
וירושלים בבל

חוי בבית שבינו בגלות אלו כשבויים
בו" לא המח לנו לח נח לנו חנוה
רק נחנו עולם וגזירות עלינו" בחבתי
מוסד הנזכרים לחמור וקדחים בן עלם
שמייסרים ומוכחים לעם להייסירם
שמנוגיניהם נהנו עיניהם גם עלות נח
לשכר ורישומם אמת שמערה" ובמה

מרגע בליל נסח נמור תמור הכלל
עזה מצחנו בלילה" עזה תמורד הכלל
חוי כי בעונותינו עזה לא נובל להתגלל" כי בתי המקדש תתחלל וגם הדגות בתולות
מרגע בליל נסח חמורים שפור כזה" עזה בליל זה שבינו לען חש ומרה" חוי כי
שמחה נעדרה" דרכי ציון חבילות" חוי כי
חכין עבדות ציון" חבנה בית חמרון" חוי תשעחו בגילות" חוי חמורים על נהרות בבל שם ומי חמור
קיוה גידה כל יד יד יד

רעה מוונד סיך לווער בן וכי מווער לשמחה
הוא חינן לא מווער לצרה וצוקה לסבור בחור
ועוד יל והוא פשוט דמך לבי מנהג מידותיו
כתב בן ונהרץ נהרץ ופשוט ושוב ראיתי בס'
צדה לדרך מאחר רי כלל אי פט וול וואסלן
לו' צדקתך כסבת שלבני פט שהרי פט נקרא
מועד ולין כל שזה נקרא מועד ויבל כמנהג
המדינה מכל ואחרים קימת ער קרוב
לשלים היום כמגל בס' הללה ביהלכו
וארץ ולאחר דומי גבתי ליחס ונקלה
ליקלון וקורחים שביי ובווערים
ניצוצי האש יחסך ליבולו ויצר צעדי
הילוכי מיסוק הרגלים רבה שרצח כמו
רבה צחך וצלה קדש להזמנה וקריאה
ינעת ליזהר ועצרה הקדש לישיבת כל
שיש ביום זה ויתעבב לצום ולקונן אנו לי
אביבה נתא ממוני בהמך מעני ישראל
יום ויקרא אריתג ישעיה בל אומי דרך המסיל
מדי צדק לארץ העומד על המעצב ומביט
אילך ואילך אנה יסדוק אומר הנביא כל שון
קריאה בראותה נצחי כמוות נצחם
על בגרי ויל תקותי צפירת תפלתה
המצבבת שפובבים על האש נצית מלחי
תבטיט וכב שנותנים במצח ורועה סגלה
מונני כל כבודי ונחלתי חל חמץ להקבץ שפיר שכינתו מיעדל שכל לו כיונים לוי ית כמנין וקידה
לצטרות צבי ולצפירת תבליה לשאר עמו יי שיעיה כה וקוריע בל שפר הקבץ מעבליהם וביאר ויאמר
שכל זה ברוב עוז וחטאי נאמ בקו מדי וכו' פקל כל יתבצר מוחתי בחלתי מלמתי וחלפך
במלחי ירחי הוא סני וירחק לא יחסך ותי ויקרין לא ימחי ושהה חלד כ כעצות נפתלן והוסר כל כבודי
המכונה ברח חוקי מעירות התורה רתיב מעירות היו לי חוקך קנייות שהיו פד ישראל קנייות פלגין
אומת קנה ולתמכור הפירות מונחי מונגר עיני שפוטלתיס ולכל בהן חיי רחמי לכל חסד ומחנה
כי בה דהיינו בעצות תלוי חיי רחמי ולי כל עשיתי כן כי לא הצבתי בראשונה הקמולת והנפול התע
לי נזעכו עין בריחה במוקשי בפלי נותק לי עקירה והעתקה פלגין עולת ויהיה צדקת
מליאה כגור בעת שרשים תבואתה שהיא מליאה חסיד עגר עמי שגדל לי עגרה וכלה תהיה נכונות
מפוכי דרך אחיה ליסב במחרב סככי הועד החמני לו שגר יחתי במהגר ככל מהלכיס בבליה
ונעל עליהם לין תצא ולין בל החיה דומיניו באום תכלי רל החיה דומיניו סלנו כנר דמיס חשינים כנלור
מנה

וארץ

שכל דומי ונקלה כבודי לעצור שחה
נכסי וקצרה ורי ומדי אברי יגוני הוועס
עלי גלי נפסי וקורחים שביי וקורי הלער יחסך
צלי ויצר צעדי ואתה יין מנגן בעדי בעדי
רבה שר צנח ומלחמה קדש יפעת הורי חלל כתת
והדש הלוח כיום וקמדת צום ועצרה חקדש
בחדש החמישי בתשעה לחדש בחגש ה
החמישי אנו נחבלו בתחי ממוני בתשעה לחדש
חבלו ובהו עמי במול ארית אריותם וצללו חזני
יום ויקרא מרית על מצבה יין א תקצוף
עיר מחור להכניעי ואל למר תזכור עון להרשיע
חזון נח מנבולר לקול שועי מנגן וקדש יסעי
צדקתי לתחמיות ואכר נצחי קרה צפירת
תפלתתי וצית מצחי פקו מורי
מליה ועבטו ארחי בחלתי נחום פלעי ואחך
בחטאי ירחי חוקי מעירות קנייות הסירותי מונחי
ולכל בהן חיי רחמי וכו' רחמי חובלה ימוי נזעכו
ברות בחשי ולענה חחאתני ומלכדתי במוקשי
נדי ומסמר אעורר וקניס תהנה נפסי מדי שנה

מונני כל כבודי ונחלתי חל חמץ להקבץ שפיר שכינתו מיעדל שכל לו כיונים לוי ית כמנין וקידה
לצטרות צבי ולצפירת תבליה לשאר עמו יי שיעיה כה וקוריע בל שפר הקבץ מעבליהם וביאר ויאמר
שכל זה ברוב עוז וחטאי נאמ בקו מדי וכו' פקל כל יתבצר מוחתי בחלתי מלמתי וחלפך
במלחי ירחי הוא סני וירחק לא יחסך ותי ויקרין לא ימחי ושהה חלד כ כעצות נפתלן והוסר כל כבודי
המכונה ברח חוקי מעירות התורה רתיב מעירות היו לי חוקך קנייות שהיו פד ישראל קנייות פלגין
אומת קנה ולתמכור הפירות מונחי מונגר עיני שפוטלתיס ולכל בהן חיי רחמי לכל חסד ומחנה
כי בה דהיינו בעצות תלוי חיי רחמי ולי כל עשיתי כן כי לא הצבתי בראשונה הקמולת והנפול התע
לי נזעכו עין בריחה במוקשי בפלי נותק לי עקירה והעתקה פלגין עולת ויהיה צדקת
מליאה כגור בעת שרשים תבואתה שהיא מליאה חסיד עגר עמי שגדל לי עגרה וכלה תהיה נכונות
מפוכי דרך אחיה ליסב במחרב סככי הועד החמני לו שגר יחתי במהגר ככל מהלכיס בבליה
ונעל עליהם לין תצא ולין בל החיה דומיניו באום תכלי רל החיה דומיניו סלנו כנר דמיס חשינים כנלור
מנה

בשנה בחרש החמישי בחרש החמישי נחתה חלון
 כחי להתחייבו כתשעה לאדם נותרתי כגורן עת הרריכו
 במול חריה נוגר עמי סחוב והשליכו יום עלה חריה
 מסובכו מסובכו מלה והשקני כוס רעל חכלבי
 המעמי ואותי במסגר ענל נח החיה רדומיניו בחום
 תעלי מועית ומחיה מוריר שחול וועלי קינה
דוק וחוג רעשו ותשכו עליו עננה וכל מאורי
 חור קדרו וחמה ולבנה יום רבתי
 בגוים היתה כלמנה ודוכחו לחרץ וחמללו חגשי
 החמנה לבן אקונן בתורה ככל שנה ושנה
 מלחתי משפט חיכה היתה לזונה ינה נוף משום
 כל הארץ עם קרית חנה היתה לשמה ולשחיה
 ולמשל ולשנינה כל עמה נחמחים לא מצחו חנינה
 דהמו גבוריה מעני חרב היונה יכין גבוש נעקרו
 מעורר חנונה רממוזים ושחגו במקום השכינה
קינה שכינה נשקת בהרע שובו בני חרבו
 הרע כי קצר המצע והשתרש
 יהירים כהכניסו כלם במעונו יצחק שכינה
 מהיכל לפני ונחמה חלכה וחשובה למכונני עד
 חשר יחשמו ובקשו פני ונהיכל עלתה ועור
 הכרוב שבה ורחתה משפחות לבב מעל וצבת
 ונחמה לכה א מקותני וחשובה עד חשר יחמורו
 לבו ונשובה סרה מן הכרוב אל הכרוב השני
 ורחתה כניהם לשער ההרמוני ונחמה במורכר ומ
 יתניני עד כצר להם ישחורני סנתה מן הכרוב
 א מפת נובני ורחתה תחוריהם ליכל יין ונחמה
 חלכה ונחמה להמנו עד חשר יחשמו לבקש חת
 רבר יין הלכה למעבה לחצר העזרה ורחתה
 שולחים אל חנם הזמורה ונחמה חת פני מהם
 חסתינה עד חשר יחמורו למה תים עזרה
 עלתה מהעזרה א הנג בחרונים ורחתה חותם עושים
 פוונים

במה שתעלה ותוציא חומה יחידה מתוסג
 הגלות תיש כל חומה העליל עליה
 ויג במוק תעל ויהיה פירוסו כל רפואה
 דוק וחוג רעשו הם שמות נבלים הסובבים
 בחרץ רעשו בחרב המקדש
 וכלות ישראל עננה לי ענן כלומר חסך
 עולם בערי קדרו ליחשך מכל חרי
 משפט ירושלים שהיתה מלחתי משפט
 צדק חיכה וני קרית חנה דור וכו' תי
 ואתבני בקרתח נשרח ביה דור וכל היכל
 שנבנה בעיר חנה דור ולשחיה גם הוא
 כל שמנה ולשנינה מהכל מספרים בקורותיו
 דהמו נבדלו מן כלים נדרים מעני חרב
 היונה תי מן קרס חרב סנדה ונק' כן עש
 שהם מלחמים חת ישראל מן והלכלתי חת
 מוניך יכין וכו' בהמך נבנה בחר
 המורית כגורן חרונה היבוס יעשה סלמה
 שני עמוריים על פני ההיכל לשם החר
 יכין מל מלכות בית דור רבתי ביה בירה
 יכון עולם והשני בועל לי כיון מית בן הס
 העו והקיום כמפורט בדה ב' קי' רמקו
 כל רריפה בחוקה ובהשחתה
 שכינה צווקת בהרע כלו' בתחמה ענין
 הרחת קיל חדלו הרע מנעו
 לכס מלעסות הרע כי קצר המצע
 רול דרשמו על מנשה שהכניס צלם
 בהיכל קצר המצע והשתרש מהשתרר
 עליו שני רעים יהירים מנשה וסיפתו מן
 זר יחיר וסלמה לוי יחיד למכונני לשמי
 הפמים כי חם הקילוני ולח יסכין כבור
 ביניהם עד חשר יחמורו יחמורו עצמם חשמים
 ותי עד יידעון דחבו (הושע ו') ישחורני
 ידמוני ויבקשוני אל חנם הזמורה אל הכי
 הילכל אל שכינה הבתוב הזמורה רוח רע
 שהיו מזמרים ברוח היוצא מפי הטבעת
 אל חנם יסובי עיי יחזקל ח' כוונים פירוש
 מיני מלכלים שהיו מבינים ומגייסים
 למלכות השמים

בשכונות ימין ושמאל ענינו הדבר התמידי
טוב לשבת על פנה נק' כלל בית ותקרה
ולסבול חוק רוח וזרם מים מלפני כבית
עם חט מרמים בעלת תיג' וריב כיבד
לישראל

בית ציון ענינו עזרת ומצותי למצוה
על חת קובעת כוס התרעלה
שתיה מצוה" חלי מצוה לשכונה משלי
הינה חת התענוגה של קינה"ני טול לא
ולמרה כנגד כלי קונכי על ואת הדעה
ועלי חלב ברזל כמז בתולה שניטלה
לפחור ומת בעודה נערה כי אז הוא חז
שמהם זה בזה וכשמת מתחבלר ו
וחוקרת סך תחת מצוה וחליה" יער
הלכנו" מנהג המלבים היה לבנות בית
ביער להתקדר בו ביותות הקיץ וער הי
פלי נקרא לבנון" ציון מלכים ח"ס" ח'
והיה בנוי כולו מעצי חרשים" שבתה העולה
בטלה" חסון" כלי ותמו" בירה" לשון
חרמון" חר" יקדע" חק" חר" חר" חר"
בש"ל נח כי הוא הסמל בדרך המחתה
ולפכה וכו" שחר" מוצק" ח"י נמי
המשחרים בניהם עליה בשקידה" חוב
יחול" מלי חיל כיוצא" ניהבה נזולות
על לחיה" עוללות כרם בנז" הכוונה
והרמו"ל ישראל הנק' כרם ה' צבאות ז'
שבצורו והטבוהו האויבים ולת' נשאר
בו כי אם העוללות הבלתי חסופים"
כנה"ם ישראל" ח"י" קינה בחילוף גיכ'
מן וכנה חסר נטעה ימיניך"
רממו" שתקו" טעם דנקט גבי שרפים"
ומד וגבי חומים ומסמר ציץ גלטי
בני יסבו לארץ ידמו וכו" נהים לבן נמי
קצה" שתי כנפים וכו' כדור"ל בת חביבה
דק"ג ע"ב בתיב ששכנים לאחר וכתוב
וארבע כנפים לאחרת להם"ל קשיא כל
כוחו שבע"ק קיים כח" כוחו" חל" כח"ק
קיים

בזונים" מובה מקום קדש ונחמה בשכונות" טוב שבת
על פנת נק' מחשת מרמים"

בית ציון

שומעתי ומוררת חמריה" חרה כי
כוס שהיה געצתי ממריה" לי עדינה
לשכונה אשר חסר מחמריה" כבתולת חמרת סך
על בעל נעמריה" חליל יער לבנון חר" חר" חר"
חכלה" ושער ציון יסבור כי לעשד כלה" ותלכלכ
העזרה כי שבתה העולה" והלפכה הקונ" כי חסון
סנהדריה" לשבת בירה תבדה חוי על זרע
חר" נבות קדש הקדשים חוי על גגות חר"ן"
והכרפת תנע חין למקומי יתרון" כי החתה חכונה
גילו חת סתריה" והנחתה מתענגת חיה"
קטורת סמים" ולב חר" יקדע" על חורים ותומים"
ומנבה יתרג' על עוללות ופלמים" מדוע לח ב
בעתה יכונן סודריה" חליל כנור לוים" נמי
יעיר נמנותי" ותענה מנורה מנורה מני ימלה נרותי"
והחיל מתחנן חין מקים ירמיה" והמורה תברעס"
כי חדלו שחריה" חוב יחול הסלח" ח"י עורכי
עורכי מעורבה" ובמנח בן תהנה חוכה שבתה"
מלחמה" שבת עמי על כל כל חת ידענה נחבה" כו
לכני צדק" חלבו שבי שדיה" זה כחה מיוחדת
יום רצון מתוך צד" קשורה כנפוד ביד צד ותפס נ
נמצא עמור" קום בשרם יתמו" עוללות כרם כנור"
תקוד בנה נשמתה ומצות נדריה" קינה

דממו

שרים מומד" וחיות ואופנים ממשמור
יום בו גור רח נחתם ונמור" מלחבי
שלוס יכנין נד" ח"ס" וממורות חסכו בצאתם"
נצח השמים שך הושת כסמ"ס" וחיות נהים"
בבביתם" והאופנים לענותם" יום יר"ר
במקדש הנביר" והצית חס בריכל ובדיר" שר"י
כננים וחיות העביר" ובמסמרים קינות החכיר"
דוד

גלותינו אלנו עצורים בו אלכלי כמו חבוי
לנחנו ענין ריחוק וישגב ל רוחמות ונוט
ענינו ההפלה עם הנטיסה במגורי מרחי
הכוונה בגלות אלנו נרהםס וגרה בו ל קדוה
מן בארץ מגורי חבוי ונשכרו בריחי משל
על המלכים התקייס שהם כבריח לך לכה
סור תמורה רחוק מדירותה

יום זה תיבת לבנותיך קשורה עם במר
תייליל והכוונה שהמקונן מתרעס
עד מתי יתמיד יום זה בצרות ורעות של
עומתך מר תייליל ערתיך ולא נוסענו שלון
קמיע מן השיבה נכסי משוואה כלו הוא
משוואתם וענינו ל שומרה משומעים חותנו
משנת י לא קבילתה צלות דעמך אשר
יגנו ל דיבור יעונו ליעו הכוונה ער
מתי יהיו עדינים הקייס ועדינים הוא ל
תקף מן רשע עריך נק' הרשע כן בעבור
תקפו ימחו ל גזירה והוא משל עלמה
שאללים ובחיים חותנו נלוז ל מוות מן כי
הומבה ה נלוז שפתים מקום שפיתה ה
הקדירות נק' כן והכוונה עד מתי לשכנה
במקום שכל מה ופיו הער ופידים ששכ
עולה עם ומפכה את עינו והוא משל על
הצרות הקרות חותנו בגלות לוחם ל
הרפה נק' החויב כן עם שאר כל שונו לר
חורס יסלמו מצבים לבלענו ההנהג
בעבור צרתי

דביר קדשו חרמו אלכלי התמוני וכל טובי
התמוני רחית נקמותם עת קרעו ולח רעו כי
אכל את יעקב ואת נוחו הפמוני רובים בוסקו
שער ופרצו חומה ושרתי במדינות שומרי
שוממה בהניה נהרגו בזעם חס וחומה מחוץ
השכל חרב ומחרדים חומה הפסח חנות חל
נחם ידו תקצר חמרו בני ציון עת עומד במע
לתי רחמיך סגרת במעצר עוללית הלכו שבי
לפני צד המוני יונים בחו מקדש ובולך
חללו המקדש המעונו דביר היכלך בחו הנכלס
ופתחו בית הלולך אשר צוית לא יבחו וביקול
לך ותחמר ציון ללי ללכלי כי שרי
לנחנו וישגב מחבלי בתולותי הלכו שבי וחטו
עוללית מית חפז וכתבו מלי והכונה
חגי סגורה במגורי מרחי ומקדש נשמו
ונשכרו בריחי היס מכחזב המכחזבי ריעות
וחחי חגי ותומה ואבי חיי המון ער חנה
חגי נשכר חריבה נטושה ביד זרים ועווכה
שאי שר תמורה חתמה דמסיבה הפיכנו יו
ליד נמורה חתמה חתמה חתמה חתמה חתמה
בנחלתך וחל חתמה

עני יו יום זה לעומתך במר
תייליל ערתיך על בית תבלתיך חס
שרנו צריך ושרנו בני יתיר להם בחוגים
בנחלתך יו תכנה שרנו ושיממות היכלך ותפוצות לחומבך
למחצית עמך ההרועם על שערך עד מתי עמנת בתפלת עמך אשר יהנו לפער
על חרב ביתך יו עדינים יעונו אשר תכל חת יעקב ובכל עת יכזו חגי
חדוש את שלומם והם ימרטו ויכזו בחרפה חסו לחיי ובשפתי פוח נלוז ער מתי יו
רשעים יכזו ער חס יצעק בשביה עבדך חס ער מתי יו חסכה בן
שפתים בן תנור וכיריס יבהו לי עינים לוחטים כי יסחמו ערב ופקד ושרים ער מתי
חשומה

אשתומם על הרבן פעמים "עד מתי אתה לא
תרחם את ירושלים" עד מתי יהיה בנך שחרית
צחן מדעיתך

איכה צחן ההריגה מרציה נמצות כ
פניהם קבצו נחרדו והתגוללו בנצות
ובעין כל רואיהם מתנכרות בחוצות חפך
משחור תחרם לא נכרו בחוצות יחזות לי
עשות מספר ולהיותה לנשים והגות ההגות וקנים
במקום טאב ומנים על יונות ומקדשות ועל
אמרוחי קנים אמנים עלי שם והיום ברעב
מתענים האוכלים למעמדי נשחור בחוצות
ההרב יום נבעה עד כהני המעשה ואם
חכלה ובווערה ויצעקו ואין עונה מהם נפלו
לתוך אש ומהם להרב שונח ידעו כי כן נגזר
מלפני שוכן סנה השתכנה חבט קצת בן
כל חוצות ^{הע} וילדים מוצאים ערמנים ועבים
יחיבים שולים להם וחזק בצמח מתעלפים
מתחננים לשוריהם ונול חכארים חביבים
ועורס פת חין להם ורמזי עזרם שוחפים
עוללים העטובים ברעב חסר כל חוצות
^{הע} וידן לזה קשהו ויבצע כל שחצות
נעהר לקול מעתיד יום החל ויכלה ובגים
נטו ערפם ביד עורפם כמו טלה גרובות
עיר קרם ברחמי חסיד מלח ^{הע} תגרי נער עתה
ישבו לחרץ חוצות ^{הע} החל שוב עד מתי
חמתך כס תסלה עד מתי לא תהיה לחסותם
סולה ותשימם למעבד לך ובדרם תכלה סלה
טוהר ש טומאת נזיר התפגלה הא השלח מים
על בני חצות

איכה צחן נעבדיך מירושלים פלרור מן
כל מנים קבצו פלרור ליל לל שחרות
והתגוללו לי מתגוללו בצות הוא טיט ורקד
משחור הוא פחם לא נכרו בחוצות הי לא
אשתומדו במחצת לי עמים סס טוף נשוב
במדבר ותמיד הוא צועק והקות הנה ולרבי
קנים וכו' על יונות ופ' הם ישראל ואמר חנוח
קנים כי בלי היו שם תחת כנפי הסכנה כצמר
הדובץ על אפרוחיו אמנים עלי שם ימן ה
האמנים עלי תולע והם בקרי צבעונים
אמנים מן ויהי לחמן את הדסה מתעלפים
מן מלכו שדכו לי עיפות ועורס פת חין להם
כלומר חנני שכל זה חידע להם טלף רחמי
חל שוללים עד חילו הרב מנחת על צוחר
של חרם ש ימנע עצמו מן הרמנים שוללים
מצמים ידך לזה קשהו לבי שדרך קשת שהם
חזקים לשום קשה עליהם כשהוא כוננס לכן
חמר בו לי צריכה ויבצע מן בצע למערהו
רל כוע ובקע כל זה טכץ כליה ביד עורפם
מן וערפתו לי הריגה ופגרי לשון גורם
למעבד לי נקמה לעשות בהם נקמות בעד
חפך מן למה שמתני למעבד לך (ליוב)
הפלה לי ביקוע שלח טוהר משל לישראל
שם נזירים ידל מובדלים וממרשים מלרס
וחמר מתגלה רמז לתשובה שנוסין בגזיר
זה התגלה ביום מלאת ימני נזיר
שא ^{הע} ביד לי הרמז מן משל עשוק
הי וארס במנינה לי רסבה מן
מקינת לב וכו' ^{הע} נענוע וזה כדור
המקונן שחננוע האסו וכו' מפה לפי
רומס מן ישב ברד ורס נפלא מן ונכל
חכל בתוכה ניהול כלל כמו ונכל ונכל
לחור המועל כלל נסקע מן כלסר דללוטערי

שאי קנה במנינה בת ציון ונזיר שבי דומם כי נשמוס בית מוקדשי ונזירי נבי ככלל ונס
נכלל

גרועים מזה חשש גדול עיניה נפצו וקול ה' הרגיעה" לה' לך עב חללה' וצו'

וכל נקבצו" ועם חסר שם להי ניהצו" הדיו חללו
 וקדשי שקצו" יום חסר במידים תחרים רוצע" ונתם
 לבי לקול שואגיהן" לב ילדים חסר על הולבע
 חמונים" לבשי שנים עם כל ערנים" חיר נרחבו
 ביו מוזכרים וקונים" בירי תרונים לח רחמנים"
 יום בוא עליהם המונים המונים" וקלו כגשר
 משימים" לב קהל חובר כבוכבי שתי מעה"
 חיבה נמור כחרשי חרעה" יצחו בנולה קרועה
 וועה" חיבה עבר בס חרב נקעה" איבה השועה
 קנס לשנים" והלבינו שריגיהם" קינה

הַיְתָה עֲחָמֶנֶה" (כֹּכַב חֲשַׁת קִינָה כִּיּוֹם זֶה בְּכָל שָׁנָה
 יִעֲנֶה" אֵת שֶׁהָנוּחַ בְּעֶבְרָתוֹ בְּצַע חֲתֻמָּהּ" בַּחֲהֻמָּה
 לַעֲדַת חַי מִנָּה" יוֹנִקִּים אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּמִרְוֵה חַת נִתְּ
 לָהֶם דָּר וְעִמּוּנָה לֹא נִתְּ חֲמִינָה" נִסְרַף הַדָּר
 יִסְרַף שָׁנָה בְּמִרְוֵה חֲשַׁת קִינָה" לִפְנֵי חֲזָרֵי חֲזָרֵי
 בְּסִיחֵי וְחֲחֻמָּה" תְּהִימָה בְּחֻמָּה עַל מִרְוֵה בְּחֻמָּה" לִפְנֵי
 בְּעֶבְרָתוֹ מִבְּדָרֵי בֵּת יְהוּדָה" יְהוּדָה בְּכָל מִרְוֵה לִפְנֵי
 וְחֲחֻמָּה" וּבְכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה יִתְחַלֵּל חֲחֻמָּה" חֲחֻמָּה

גרושים" עיניה לי עיפיות" תול הרועים
 בעבור הדוניהם" סלולות
 בזנות ביד בוגיות" יום טוב נסחפות
 חליט" שמתו עליהם צול והולט
 שנותנים בצולס החת חליט" החי
 תכטיט" וכן מעד נזמה וחליט
 תצלי תנועת הרעם" כנכלל כצלה
 בני החמה" התגלל לי ותתפר
 ותתגלל בדם" בני לוהמית" בני הלה
 ההונים בם" וכן ובהן הרבה" שרידי
 סלרית" רוצצו ענינו לי רציצה" תולע
 בגדי דבעון" סנים כרדים" צבועים
 בשני" ערמים מערנים" הלכינו שרין
 הבן" הם הזמורות תמיטות לחה ועבורה
 ארך מוי נהי" שורדי לי בוינה" ודור
 נסתלקה שבינה ונדרה" כתנים ונו
 הנים ובנות יטרה ידמה קולם לקול
 ותקבר" נרד" ויבה" בצע חמדה כי לה
 גזרתו" פערן ליבתיחה" ההל התובח
 חוריותה" חפור" חרד בשיחי ענין תנודה
 על הנרה" חבן תוסרה ע"ש חבן לתוסרה
 נ ידמיה לא" ופינוי הוא להלכות בית
 דור שם חותו לחרדה" חלה לי" חלה
 ישראל שם חוננים בקלות" לענה עשה
 תר" לערונה ביוני לחינות

אש הקרב בקרבם יריהודם הלוי ייסר
 יציה ילה דבר והגברו מרי להרבות
 בבכי כי ירוע שאלם שיהא פשוטתו שקט
 ישאלו ומחר נעק בבוא עליו כל מי צרה
 חפילו קטנה תהסס לו לגדול להיבה להחני
 בני ישראל בגלותינו שהיינו כזום המעלות
 לרוב שמים ולחבק גזענות עולם עד
 היוהינו כלהים יורעי טוב ורעועתה
 ירדנו לתחתיות בעומקת התכומה רבלי
 וכלשר יתבונן ויביט מעלתו שהיה בה
 החלה בשסן ושמהה ויחלה עתה חן
 נפל משמים וירל מר מאר בודלי יגדל
 המעבר והוכפל הזרע ואם אדם ישע עצמו
 לקרוא שיר הסירים בכוננת הלב יצטער
 ויבכה יותר משעה שהוא קורא ספר קינות
 כי בלמדו המעלה והרוממות והדבקות
 והחסק שהיה לאלים עם ישראל ועתה
 בעינותינו צוחינן ולית דואסגח בן גדל
 רבבי והתסבר ביותר עד ישרוף ויסיב
 שבותינו מיין בלורך בתשוי הלקי חב פיקל
 נהה נהי נהיה (מפחד) עני קינה ובי

הַדִּיקוֹנֵי אֲרִיס יִלְדֵי חֲבוּרִים אֲהֲלֵי יִשְׁמַעֲלִים מוֹחֶה
וְהַגְּדִים הַגְּדִים לִי שִׁינָה וְהָרוּנִי לַעֲנִה נָגַשׁ
אֲשֶׁר שָׁחָ בִּימוֹ וְתִנְחָה הַמַּעֲזִיחַ לֵה הַנְּחָה קוֹל שִׁבּוֹן
וְקוֹל שְׁמֹחָה שְׁמֹחָה לַחֲנוּכָה וְהַנּוֹכָה לַעֲדִינָה וְלֹא
יִשְׁמַח דִּינָה בְּיוֹם זֶה בְּכָל סֵנֶה וְגִדְּוִי יִי יִשׁוּבֹן וְכִחוֹ
צִיּוֹן בְּרִנָּה בְּרִתּוֹב וְגִדְּוִי יִי יִשׁוּבֹן וְכִחוֹ
צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׁמְחָה עוֹלָם עַל רַחֲמֵם
שִׁבּוֹן וְשִׁמְחָה יִמְעַד לֵה וְנִסְוִימוֹ וְתִנְחָה וְכִתִּיבִימוֹם
הַהֵם יִבְעֵת הַהֵם גִּמָּס יִי יִבְקָשׁ אֶת עֵין יִשְׂרָאֵל יִתְנַחֵם
וְאֶת חֲטָאת יִהְיֶה וְלֹא תִמְעַצְתָּנָה בִּי חֲסִלָּה לַחֲסִי
וְאֶת חֲסִי וְאֶל יַעֲקֹב לַעֲנִיךָ מִלְּחֵט וְעַתָּה תִּכְלֹתֶנּוּ

פתיחה לדברי יהודה ז"ל

אש תִּקַּד בְּקֶרְבִּי כְהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי
וְיִנּוֹת חֲעִירָה יֵעַן כִּי חֲזִירָה

תו יסיר תלמי מיד ללא ינסה"

וַיִּקְרָא יְרֵמְיָה וְנָחִיָּה וְנָחִיָּה נָחִיָּה

ביתו הגדול (שכ) העץ

וְהָיְתָה חֵלֶם שְׂכָנָה עִלִּי כַעֲנָנָה

עלי יום המנו ובהחזרתה קמרי"

יום שטפו עלי ראשי צמח

דגל השתתפות וצור יחידות

לַעֲנֶה וְתַתְּרֹגֵם וְתִשָּׁמְרֵם

הַסֵּכֶה וְהַעֲרָכָה סְבִיבוֹת הַדָּחִיף

קִרְתָּ אֶת חֲבֵלִי עַל צִהְרוֹתֶיךָ

וְהִנֵּה הָיָה כְּבוֹד וְיוֹד עֲלֵינוּ וְכִתְּבָה לָנוּ

אלי עדתי ל' קונני והילילי ענינו ה
המנחת הקול בטוב לב כלילי כל
חגדתי הילילי מעין הון וחילי והוא שם
כלי וחד גור ארחות כנה כנגדי חומה
להיות כלילי עדת הכלילי יהודה רבות
בזה הכלילי עינים ויין כנפך כלל
נפך כלי עין כלילי ענינו עין עות המעט
וכדין עלילותי מעשי העינים ומורר כל
גידות וערך ל' ערך מן והי עירי הובל
ניתן ורבעה ל' תרגום הוא וחסר רבבה
הא ואמא רביעא וסגוונה שסס הוא ר
ובינה של יסאיל ל' ערך מן ארחי ורבעי
ארית והוא מ' הפתוח ורבי דיון אבילות
הביסת ל' פוססו ל' ביסא ל' וריסר
ועילול וסולח ל' פולה ומסולה ענינו שמה
גבות באבות מן כלובות חרטה ל' חוב
ל' ופי נורית חדשים טעולות מים
בשבע זורתו מים טבות זרמו וסכו
מים בעבות דהיינו ענינים הסוככות מים
וארדה כל שנותי (ישיה ל') ענינו הנענוט
והטלסול והילד מעט מעט ותחלוק
ותחלוק שלל לרסס ותגרע ל' מעט
חמלת חסיד נפרע דוד העלך התכלל
תבוא לבגין חקת חסיד ורמו מליסר
סרס בגלות פאסור בבית הכלל וואמור
התקונן כי נענע החמלה על יסאיל סרס
בגלות פאסורים ואמור נפרע שנפרעו
מעסיסם טהור עינים שלל תוכל לראות
רע כי חתה פאס ובחור פאס (רדק חקוק ל')
ורחל פי' אר המרה חסידע מן קצר המע
מבסידע ל' דוחק תמסך חסיד פאסיד
תמה לבבי כמנו ותלך ותע יעבור עני
פסחתה בן כבורי בני כבורי יסאיל חבת
כלולתי ע' חבת כלולתיך שנכללו ב
באדבתו ית' יחד מוחל יוחל כולן ל' תקיד ופנוי
גבוהה ארחותי סעודותי אני לובל במקות מחרות טבס
מרים ומסקים של מירוס מ' חסידה
(לענה)

עדתי והילילי יום בו נכל כלילי ויהי
לחבל כנורי ולקול כנרים חלילי חתונה
למנוחה כי רבות ארחותי יום חל שמחת
גילי גור ארחות שבי ל' וכלתה עדת הכלילי כנפך
הון כלילי יום פנוי עונותי ופוסתי מכל עלילות
עני נפך פתמורר כסכך בחרז וממך
ביום הסגיר צורך כיר זרים ככיר והר קרסך
ועירך כיר זר וצרך יום נתקו תמותתי ובושת
מכל מעצותי יום זר היכל חסיד וסור
משרתי חסיד וכל תמותתי רובל לכני טעון וגכל
כלי מוקדשי ומחבחותי להיכלי צרי (סונחות)
עני מוקדשי ורבעה חרירי כנחל דמעה על שימעות
הר וגבעה הדרת קדש ורבעה יום תביסת חרמות
(שנחת רדת חומותי בבית נפלא
מצבות יום פקודת החובות ועינים לבית כאבות
זרמו מים טבות על עיר קברי חבת (חרב)
גור עס נרבות נאדרה כל שנותי על מעוקותי
וצרותי והתחלוק ותגרע חמלת חסיד נפרע
טהור עינים מרמות פדע עד חן באבני חסידע
ותמסך חסיד לרורותי וכל חרטה חותותי
תעה לבבי כסכור וכל מעגהו יעבור וגכל
עדת זכור חסיד יום חסד מוכר בן כבור ומצות
סמור וזכור לחסה נפארים תזכור הלעני חסיד
עונותי ותשכח חסבה כלולותי כל עני
מיוחל יום יום ישמעות יוחל לשמעות חומות
וחיל קצתי בחיי כוחל חרמותי מרתותי ומסקה
מירוס ענינות וחרדה
חומות וחיל שורח ופד חסידה נמוכה כנפך חומה
מרים ומסקים של מירוס מ' חסידה
(לענה)

וְהָיָה דָבָר שֶׁנִּיחַ וְהַמְנוּת גְּבוּהָם אֲנִי
 חִלּוֹתָי סִכּוֹן הָרֹב שְׁעָרָי עָרְסִים
 לִי מַעֲשֹׂתַי שְׁחִיבִיךָ הַשֵּׁן נִשְׁבּוֹלֶת
 יִמְנִיעַ מִן שֶׁהָיָה עַץ יָבֵשׁ וְיִפְכַּע אֶס
 מִקּוֹס וְהַצִּיתִי לִי מַצִּיעַ קֹבֵעַ שְׁמוֹת
 חֲרוּדִי לִי חֲרוּדִים וְחֲרוּבִים מַלְּהָעוֹת הִ
 הַסִּינַי הַגְּדוֹלִים צֹפִיךָ הֵם הַנְּבִיאִים
 תִּרְנֶךְ תִּרְנִים אֶס טוֹ סַעֲמִיךָ וְעַן
 סַעֲמִי הַסִּלְעִים נִישְׁעִיה נֹא (וְהוּא אֵן)
 הַסִּלְעַ שְׁהוּא דְּוֹמֶה לְסִלְעַ כְּסַעֲמִי לֵאמֹר
 הַנֶּפֶץ לִי כִיזוֹר טַס הַשֶּׁבֶר וְהַרִיצוֹךְ
 דָּחָה אֶעֱיִידךָ אֶעֱיִיד בְּךָ עַל אֲרָחוֹת
 עַל מִשְׁתֵּי דְרָכִים כְּלוּמֹר בְּחוּץ
 מִן הָאָרֶץ תִּקְרָא לִי בְּאִיכָה וְכִי אֶזְכְּרֶיהָ
 כִּי הָרָא לִי אֶלְכָרִיה בֶּן עֹד אֶתְנַנְבֵּל
 עֹמֶן חָג וְכִדְיָא מִלְּאֵלֵי לֹא הוּא
 אֶזְכְּרֶיהָ בֶּן יְהוּדִים הַכֹּהֵן יִבְרִיהַ תִּתְּסֵל
 אֲתִירוֹ יִלְאֵל הַתִּבְרָךְ וְהַכִּי מִכּוֹרֵס בְּהֵם
 גִּטָּן כִּי דָן גִּזְעֵם בְּמַלְאָכוֹת נִירוֹס
 בְּשִׁלְחֹתָיו יִבְּ (וְיִצְמִיזוּ נִהַבְרוּ בְּשִׁרְיָה)
 בְּחֹזֶן וְכִי עֲצֵבֶה עֵץ רֹגֵן וְהִנְחֶה
 וְהִלְגֶּה וְיִוְנֶה שְׂכָחָה אֵל קִינָה אֶלֶל
 יִדְעָה לִשׁוֹב אֶל קֶדֶשׁ לְהַנְדֵּל שְׁמֵהּ וְשִׁלְחָהּ
 חוּץ לָךְ מִטַּעַם צִוִּית נִשְׁרִים כִּנְפֶר
 כִּדְיוֹן

וְהָיָה עַל חֹרֵב סַפִּיךָ אֲחִי לִי כִפְיוֹךָ עֵקֶר
 וְאִיכָבֶה בְּצִיּוֹן עִיר וְהַמְנוּתָהּ נִשְׁבּוֹלֶת רֹגֵל זָרִים אֲרָחוֹת
 קִרְשׁ דְּרָכֶיהָ וְכִחוֹ עֵקֶשׁ הַיָּם וְעִבְרִיהַ לְמִדְבָּרָהּ תִּקְוֹס
 אֲשֶׁר בְּהַגְדוֹל יִדְחַ אֶס לִלְכֵת בְּבִנְיָם וְנִצְחוֹ בְּהִנִּים
 אֲמִירִי הַמְּעִרְכָה וְעַל מַשְׁמֶרֶתָם עֲתוּדִי וְכִלְיָ
 עֲזָבוֹ הַתִּלְכָּהּ עַד אֲשֶׁר אֲנִיךָ לִינֵס כְּמִינִי
 הַמְּהַפְכָה וְהַדְרִיבוֹ שְׁחִיבִיךָ וְהַלּוֹתִי שְׁחִיבִיךָ
 עֵקֶר קוֹל יִלְלֵת בֵּת צִיּוֹן וְהַחֲזִיק נִשְׁמָעוֹת תִּצְעַן
 צִעָתָה חֲסִבּוֹן וְהַבְּדִי כְּבִי מִינְעָה אֲחֵה כִּי כֹס
 שְׁתִּיתִי וְהַצִּיתִי קֹבֵעַת וְהַבְּדִי מִשְׁלֶכֶת וְנִסֵּר
 קִדְנִי נִגְדָּעַת אֶכְלֹוֹ שִׁנֵּי אֲרִיֹת חֲרוּדִי מַלְּהָעוֹת
 בְּהַבֵּל תִּסְרִיחַ גְּבוּת מִרֵּם הַמְּרָשְׁעָת וְהִיא תִּתְחַלְּלוּ
 צִיּוֹן וְהַמְּשַׁתֵּךְ נִזְרָעַת עַל רֹב עֹצֵךְ גִּבְרָה עֲתִיךָ
 מִבְּלִי דָעַת עַל עֹצֵךְ צֹמִיךָ וְשִׁמְעִיךָ קוֹל גְּרִימִיךָ
 אֶל תִּשְׁמָחִי אֲחִיבִתִּי עַל שֶׁבֶר קִדְמִי שְׁמֵעִתִּי
 קִמְחִי וְיוֹן עֲזָרִנִּי אֲנִי עֲזָבִתִּי עַל כֵּן הַמְּשַׁתֵּךְ
 עֲתֵה יִחְסַפְנִי הֵל אֲשֶׁר מִיִּרְדִּי וְיִנְחֵלֵנִי וְעֲזָרִי הַצֹּדֵק
 אֲשֶׁר מִיִּרְדִּי גַם עֲלִיךָ תִּעֲבֹד כֹּס אֲשֶׁר עֲבָדִי טַו
 בְּסִלְעִי סַעֲמִיךָ אֲנִיךָ אֶת טַעֲמִיךָ קִינָה

יונה

וְהָיָה לְךָ מִקְוֹנָה תִּרְבִּי תִלְבוֹת וְאֲנִיחָה צִיּוֹן לְהִרְאֵתִי וְנִכְסֶה אֶס לֹא אֶעֱיִידךָ
 בְּתִזְבָּחוֹת הַלּוֹחַ בְּכִנְיִיךָ נִמְצָחוֹ נִכְסוֹת נִקְרִים נִאֲחָחוֹת שְׁכֶבֶת דָּם גְּבִעַת וְכִי
 וְהַלְמִיד עַל אֲרָחוֹת בְּשִׁלְחִי וְכִדְיָה לְהוֹרִיעַ אֶת הַנְּתִיבוֹת הַנִּכְוָחוֹת וְשִׁמְעִיךָ דְּוֹנוֹ וְהִנֵּה
 חֲסִידֶיךָ מִנְּתַחֲחוֹת וְהַחֲתֵה חֲבִיבֶיךָ צֹמֵךְ יִדְרוֹשׁ יוֹן נִקְמָתִי אֲרָץ אֶת תִּפְסִי דְּוִי וְלִי
 מִקּוֹס לִזְעָקִי אֲרָץ הֵלֶךְ לָעֵם אֵל בְּמַלְאָכוֹתָיו כִּי חֲמָדוֹ בְּרִיתוֹ וְיִצְמִיזוּ לְבַעֲלִים
 בְּאִיִּם עֲזָבוֹ וּבֵיתוֹ וְהָעֵם וְהַמֶּלֶךְ וְשִׁרְיָו וְשִׁרְיָה לְעִמְּתוֹ וְרֹחַ אֱלֹהִים אֵן לְבָטָה וְכִי
 וְהַחֲזִיק בְּתִנְיָהוּ וְיִטַּל מִעַל דָּעַם וְכִי אֲמִיר בְּעִמְּתוֹ לְמֵה עֲזָבָהּ מִי יוֹ וְלֹא תִצְלִיחוֹ
 בְּגִבְלוֹ נִחַם אֶתֶּם תִּקְשְׁרוּ מִי אֶס אֶתְּחַבֵּא מִי יוֹ וְהַשְׁדּוּ עֲלֵי יִחִיד וְאִי אֵס
 מִשִּׁים עַל לְבָבוֹ וְכִי אֵס בְּהִלְחָתָהּ מִי לֹא בְּתִנְיָה הַמֶּלֶךְ וְנִיבּוֹ מִהֵמָּה מִתְחַת יָד כּוֹרֵגִי
 עֲטִיק לִינֵס בְּתִנְיָהוֹ וְהָאֵס הַמֶּלֶךְ וְכִדְיָה אֶת חֲמִידִי וְטַבֵּי (הֵן אֵין) כְּמִי עֹלָה כִּי אֵס
 מִצֹּת שְׂרִי לָעֵם קִרְבּוֹ וְלִינָה יִתְעַתִּי כִינֵס לְהוֹמִיק מִשְׁעַ עַל חֹבֵב יִדְחִי וְיִדְחִי אֲחֵרִי

[illegible]

קנה **אברהם** בברית ויכבדו מונייטפלי
יד בים גבול בחצר וחדר יי

וְהַדְרִים בְּגֵרָה עַל מִזֵּב חֶדֶב חֲנוּנִי וְלֹא כַּמֶּתֶדֶי
חֲדָעִי עַל מִזֵּב חֶדֶב לְחֲנוּנִי וְלֹא סָקֵט עָרִי ה
הַקֶּס וְעַד הַמִּלִּיחַ נְלִילִיָּה "אֶדֶב בְּכַת יְהוּדִית תַּחֲנוּיָה

והיה זהו הדין על המעשה... היה הולך וסוער סור

מדיון "קט" כל קולוה לשון חסד וחסד
יום אכפ"י מסד הוא בחיוב לב וחסד
עליך לא יכבד ופי' וחסד

י"א כי פירשו דבר קשה כמו כי אבך עליו
פירו' וי"א שרם ב' מלות נמו אבנר וחל'
כאיש עבד' וי"א ופתי עלך לא איידי כי
לשון עול וחטא ועיין דרך בי אחר ולא
סיך לדברי הכי' ויהיה א"כ לפי הראב"ע
דמו למה שנתלוננו התרגלים ודברו
קשות כלי' ט"ב ועתה הוכנלה צרה

נגרש' מתנדנד כגלי הים ומבצבץ

ויוצא חוץ למקומו תנוי שונה יחיד

לוחות בדברי קצצאריץ" הורב"ל נקמה

(ת) כי דם עבדיו יהא כפלי ליה בעמ:

בהם ריני דיימס מעבדו וכו' כדל"ל

יחזקאל בן בוזי

ברחם יחדש נא אתה דוד לבן

טעניגת הרב לוי יודקור את שניהם

הוא היה כי פירוש "קול נביא" לא היה ענין
היגה ודבר "שמואל" 1

ד"ר. רבצ"ל צוביה תיחלד ותקווה.

לב טבחים יצאת למקדש יי ורהר

ענוהו חיו זה פיתחם דם הלבנים גם

לחזת חמאסית וזה כריזה "עבדנו"

המחשבה "כי רם הים בלמים" מלל אמת

התאחדות המורים והמורות

המחלקה הכלכלית והמחלקה הכללית

ע"ה תרמ"ב

וְהָיָה יוֹדֵינֵנוּ רַב־וְעֵינֵנוּ ז

אֲרַב לַר נִוְקַתְעָה וְהַרְדִּיָּה הַזֹּאת

לְנָשִׁים עִם יוֹנְקֵי שָׂרִים" (שֶׁמֶךְ עַל הַחֹדֶם)

תלמידים "עדי נסח נבחרת" עיפר

לה עומד בשאלות המכירות והמשקט

וְהַשְׁמַעְנוּ וְהַדְּגִנוּ בְּיַחֲדָיְכֶם וְהִשְׁמִינוּ

מעללינו זה פתה שבענו "רחם

13

קבץ מעבורים ומהלכין כעם **תבואה** כעם
וצועקים על פניהם **תבואה** כעם
שגשגתם **תגלו** הן **התגלו** **תגלו** **תגלו**
פוער כחמר נעורם **תגלו** **תגלו** **תגלו**
חוביהם לא **תגלו** **תגלו** **תגלו**
קידה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
גיה חרומה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
חבל לב **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ברוך **תגלו** **תגלו** **תגלו**
זאת יקור כלבי תפיתה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
לשני תרונים **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ויסברו זה לזה ענינים **תגלו** **תגלו** **תגלו**
שבתי סתה לבושי **תגלו** **תגלו** **תגלו**
נני **תגלו** **תגלו** **תגלו**
בענין זה כי שנים **תגלו** **תגלו** **תגלו**
גם חני **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ינה עינים **תגלו** **תגלו** **תגלו**
וגחלקם **תגלו** **תגלו** **תגלו**
חזן **תגלו** **תגלו** **תגלו**
כשהם בעת **תגלו** **תגלו** **תגלו**
לוגוס פחד **תגלו** **תגלו** **תגלו**
והם כנפם **תגלו** **תגלו** **תגלו**
וברעיה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
נין אהרן **תגלו** **תגלו** **תגלו**
בהגרת שופה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ביטול כוחה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
הפירו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ובהנה **תגלו** **תגלו** **תגלו**

אבדה

אך נח **תגלו** **תגלו** **תגלו**
וחבלים **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ורל הניחוס **תגלו** **תגלו** **תגלו**
בגטין **תגלו** **תגלו** **תגלו**
לשם בני צדוק **תגלו** **תגלו** **תגלו**
עב **תגלו** **תגלו** **תגלו**
דכתי ברו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
וכו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
חורו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ל' קריעה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
הצלנה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
באנה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
הכל פני **תגלו** **תגלו** **תגלו**
כדנני **תגלו** **תגלו** **תגלו**
בו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
תנח **תגלו** **תגלו** **תגלו**
לה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
כלומר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
עליהם **תגלו** **תגלו** **תגלו**
קריאת **תגלו** **תגלו** **תגלו**
העבר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
אברהם **תגלו** **תגלו** **תגלו**
גבול **תגלו** **תגלו** **תגלו**
נבול **תגלו** **תגלו** **תגלו**
כבר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
בר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
והרש **תגלו** **תגלו** **תגלו**
לא **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ורשו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
או **תגלו** **תגלו** **תגלו**
בכפירו **תגלו** **תגלו** **תגלו**
עיר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
קידה **תגלו** **תגלו** **תגלו**
אברהם **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ביר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ירשן

קידה

ועל שור **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ביר **תגלו** **תגלו** **תגלו**
ירשן

[illegible]

וְתַחֲבוּם הֵינּוּ בַחֲרֹץ נִכְרִיָּה "עַל לֹהֵת הַמִּדְבָּר"
 עֵינֵי צוֹבִיָּה "כְּמַחֲמֹת שֶׁרָתִי"
 צִיּוֹן עִיר מְנוּחָתִי "בְּנוֹיִם רַבִּיתִי בְּנִים רַבִּיתִי" בְּגוֹלָה
 יִרְדְּתִי גֵרָכָה אֶנְחָה עַל יְרוּשָׁלַיִם עֵינֵי צוֹבִיָּה "עַ"
 וְתִכַּל חוֹהֲבֵי אֵין לִי מִרְחָם "חֲדָלוּ קְדוֹבֵי אֵין מִן
 מִנְפֶּס "שָׁלִים שֶׁחָלוּ לֶחֶם" הִזְאֵנִי נִשְׁאֲרָתִי שְׁמִי
 עֲצִיָּה "עַל רְבוֹת מַעֲלָאֵי הַלְאֲחֹתִי" רוֹדְפֵי וְכִדְעֵי
 וְצִדְתִי אֵנִי כִי הַשִּׁבְגֵנִי עֲבוֹלָתִי "עַל חֲלָה אֵנִי
 שְׁמִרָתִיָּה "עַל מִדְּמָעוֹת חֲשָׁכוֹ עֵינֵי" עַל חֲרָם
 בֵּית מַעֲוֹנִי "וְנִי יִתְכַלֵּל בְּצִדְרוֹת יְיָ לֹו הַחֲלָה יִתְנִי
 הַגְדֵּל שְׁמִי אֵס אֵין מַעֲשֶׂה "בְּתוֹכִיךָ וְצִדְךָ
 כֹּלָה עֲשֵׂה אֵס לִי תִסְבּוּ אֵנִי כֵן אַעֲשֶׂה "הַנֵּנִי שׁוֹמֵה
 לִכְס אֶת לֹוִיהַ "

על חכמי בית עזריאל
אברהם לולי ויוחנן
נחמן כל שירי לחבב
על נדדים שחזו
נחמן על בניס
נחמן על בניס

את עונן גדול כלו שהנביאים והחבתיים
 שהיו הקץ ולא גילוהו כענין מנע דעסקהום
 ההון וקראם מושל כי הם המושלים ורודים
 פעם "אין עזר ממשל וכו' כי חסדו חכמים
 ונביאים אין" לבלי לחן" שב קול וכו' רל'
 חסד נכל שלי לקול נה" גבלי ל' נכל ונמד'
 מעדי עונות כל לה חסדו והענין חני בוכיה
 עליהם בעבור עונות פלילים והם ראשיהם
 ריינים שלי דכתיב ראשיהם בסוחר יספוטו
 וכו' וכמו שקיפר חטאם הנביא יטעה ויחזקלי'
 מעדי כמו מעדי חסד יעקב ענינו בשביל'
 חל' היבת מעדי קשורה עם היבת גוללי' ו
 והכוונה כי המיד של סחר היה מעבר עונות
 הלילה וכל בין הערבים על עונות היום
 ולזה חסד במד היה כבשי וילי שהם בודים
 וגולים אותי מכל עונותי שחני חייב
 עליהם בדין כענין והוא עון גללי ויהיה
 מעדי לפי זה הביא האחרון כמו מעדי עונות
 וכו' היה קלי חסד הנזכר בבית ואלתר
 חיפה ואיה הם ליישר דרכי ונתיבות ויהיה
 למלך המלך דגש כמו כלל מענק דגלך
 יתבוס ל' קשירה" המעיר לחלף" מחולי
 ל' מחול שחול כלי ותר' לחלי כלי חפצ
 ורצני ושאתי כמו לחלי יכולו דרכי
 יתומים חרלו פסקו דלקוני דרכוני
 שערוריה פירש' ל' פועור וסינון
 עיני נצור ל' חורפה מן ובנצורים ילינו
 (ישעיה סו.) ואלתר כן יטבו ברחובות
 בחן מעמד והם עליהם ככבל לחן יוצד
 ולח בח' חרקו הוא הירוק שינים בההבחה
 חרש שרקי הנעת גשמים בקול שרקי כעם
 חרש ל כח' ונקח ל' ריחוק" ניהר ל' השחתה
 חר

הַדָּר עֲנֵי יוֹדְהָא תִּיס "עַל חֶדְבֵּן"
הַשְׁמוֹךְ נִפְתָּח וְנִסְתָּם לְיוֹסֵף
וְנִסְתָּם עָלֵי כְּבֻדָּה יוֹדְהָא תִּיס
מִלֵּךְ מִלֵּךְ מִלֵּךְ מִלֵּךְ מִלֵּךְ

וגם ינקי שרים" ונה ינו מנחהו" נחאר מקרש
מנחהו" גם הסקיר ביר זנחהו חומות ורשלים
יום החרוב צר קודש" ציון עיר הקדש" בתשעה באב
לחודש" רמז כל ימים" הנור עונש חף וחיתנה
קום היה לנו לחומה" והחר חור החמה" להיות
שבתים" קינדה

דרגת פיוס חניך" טבחת ולא חמלת" מחזשית
מיו קדוש ריונו" למעלה כי ינו רמיונו" ועתה
פחח תנינו" ועברנו על מצותיה" בה עליונו
אבר על אבר" כחש יושבת על משבר" חקנו ס' טלי
כל עובר" ובחו בנחלתיה" מעצמו רוב יגונים"
רשעה הם עלבנים" לקח כלילה חונים" שאר צחן
רעיותיה" הרגו בנו כל חויבינו" לקחו כל
חמרי עינינו" וברוב כל חטא תינו החרבו מקדש
קדמונינו עמי" וערבה כל השוני" כליל
גדור רעיו" חסדתי לרחות עמי" בנקדחת סמור
ענייה" צמרת מבור תחתיה" שלח כלואת ליה" ונקבל
למחט חפציה" קינדה

שומרון קול תתן מצמוני עוני" לחרף אחת
וצאני בני" ואהליבה מעב גארבו
הרמוני" ותחמר ציון עובדי יע" והחל
אהליבה חסות ענין כעניו" התעמי לו שברך לשברי
ואחלי" אני אהלה סודי בגדתי בקשירי וקס עלי כחשי
ענה בי מר" ולתקנת ימים שלותי נשוי" ותגלות נלחמסר

נשט טריו" ללחלה ולחבור נשח את שביי" דותי אהליבה ואת בני בבבי" חני נרתו למערה
וי" לו ריי" שנתיף שרבו ולא חרכו שני"
כחלה בגדתי" דנתי אהליבה בי יגוני פדתי" נדרת אחת ורבות נדרתי" פנה ביר כשני פמתי
נלכדתי" ונשדף ההי" אשר בו נדרתי" וטבנת ענייה לבבל ירדתי" ושבתי לשח עמי ויחב
יסדתי" וגם זאת הפעם תעט לח עמדותי" עד לקחתי מעט חברתי וכל כל החללות גמתי
מיוני" והלכתי החוטל על כל חמור עב שבלותי" ונחמתי ונחמתי" נחמתי" ונחמתי" נחמתי

חו ייה ענין הרקב והלכה מן הלב
הסקיר ביר זנחהו חומות ורשלים
המדרגהו ומחמסו" רמז מן חן רשעים
רוחם" שבעה ימים לשון ריבוי
הרגה" רטובה נחמה קדמוני ימי
נינו בגלות נצחם" וחלפי
שיצאהי תעס בששן שמחה עם כלזה
וערבה כל שניה שערב וחפך כל ז'
שמחתו" ובליל נדור רעיונו" וערבה
בגלות הנמשל כלילה ונדרו רעיונו
רעיונו מוח שבותי חסדתי לרחות פניך
עד לה לאדרי" סוערה ענייה סוערת
בגלותה" מבור תחתיה הגלות ונקבל
לשון שבה

שומרון בגדתי עברתי על בריתי"
בקשי" בקשי עמתי" וקס כי
כחשי" מן כחשי בסני יענה" והכנונה
שקס פלי כחשי מזה שכרתי וכיחשתי
לענות בי וליפרע תומתי נשוי עומתי
שהייתי חייב לו ית" וגם הציל עדיי"
נשט לבושי והכסיטי מעלי מן ויתגלו
בני ישראל את עדים" רוחי לו דמותה
נחתי נדרתי" לו מזור" כי יגוני פקדתי
ענין זכירה השקחה" אשר בו נכבדתי לו
כבוד וקדור" (שבוח עמיה כמט כלתה
יהודה מעוני" וסבלותם חולתם" כי אלה
שבים תקותם" חילות מעונם" פית

נשט טריו" ללחלה ולחבור נשח את שביי" דותי אהליבה ואת בני בבבי" חני נרתו למערה
וי" לו ריי" שנתיף שרבו ולא חרכו שני"
כחלה בגדתי" דנתי אהליבה בי יגוני פדתי" נדרת אחת ורבות נדרתי" פנה ביר כשני פמתי
נלכדתי" ונשדף ההי" אשר בו נדרתי" וטבנת ענייה לבבל ירדתי" ושבתי לשח עמי ויחב
יסדתי" וגם זאת הפעם תעט לח עמדותי" עד לקחתי מעט חברתי וכל כל החללות גמתי
מיוני" והלכתי החוטל על כל חמור עב שבלותי" ונחמתי ונחמתי" נחמתי" ונחמתי" נחמתי

הכאן יונם למענים ואהם תשאו עיניכם זיכר
ומה תנה לנו שאלת ימים עד שגדעו את הדבר נגזר
ומה וותים ואם חנחנו חייבים ואשמים נקבל קצירות
מכלת רחמים הכל ונענו ונענו כולנו על רבי
ישמעאל בן אישע כהן גדול נשאו טענותו להזכיר את
השם לעלות לארונותיו לרעות הם וצחה הגזירה
ומה שאלוהיו טוהר רבי ישמעאל את עצמו
והזכיר את השם בכלוים ושלמותה המלכה לבוא
ברבים ונס קבלו חכמים צדיקים וירידים כי שמועה
ומה חורי הפדגור כי בזאת אתם כלכרים
ידר רבי ישמעאל והגיר להביריו וממהר של וצוה
כלימל להרנס בבחוחם ושנים מהם הוציאו תחלה
שהם גדולי ישראל רבי ישמעאל כהן גדול ורבי שמעון
בן גמליאל כמות ראשו תמלה הדעה וממה
לבעון וממהות משהת משרת לדר וממהן להפיל
גורלות צוה צמנו ונכל הגורל על רבן שמעון
לשנון מהו ומהר בשור פר וצרח עליו
ישמעאל מהל מה בשמר הלשון המועהדת להביר
ומה שפר איכה לוחכת את העמר מה וממה
במה עליו בחרה בה כלעל להל בביתו עמרה
בחר וכו' כלבה חמרה ושללה ממהת אמה ומהתו
להעמרה מה כלעל רבן ומה לממהו
להפטיט את עורו מעל פניו שתלה וממהו להאמר
שומע דבר זה לממהו וצרח רבי ישמעאל בקול מור
לומר נשמתו שרפי מעלה צמק בוערה וז
תורה וזו שברה עוטה בשלמה חורה חויב וממהן
שמעאל גדול וכורה וממהן וממהן על רבי תורה
כי ענתה בת קול משמים אם יהיה קול תחר
להביר

יתלה לשנון עמר והפר וכו' עש' גיחץ הכונה פגעה בן כל למלכות
ובס' הפלת ישרים רחמי שפירט מהר נראה שהיה גורם נחץ בחיית שחף כל מהירות והוא מש' לחב' כל

הדור הנזכרים שנמשלו בעריות השים
כמש בטאך עריות השים רשות
רשותה וחוקה כלטרו מנעליה
לדמויו כי קריאה הוא בשביל מבידת
יוסף אשר מברריו בעבור נעלים ולפי
משל משם זה יתבאר גם על מה שמתאר
כלים וכשם שנעשה חלוקה דרובן
ממטה המצות כן נעשים בגדים
צוים ממטה העבירות כדל' בזהר
פינחס דף ר"ד ומהר שלח דף ע"י כ"ט
מחמור העתים ס"י נדק וממהות
היב מהבד' כלטרו נתיבו ומהות
סחרוהו נהגו בו מזהק מוכריו סחורה
ובער נעלים כמש' ולבין בעבור
נעלים הכל ל' חל וחללה יצא
לי תכונה יצא מכלוים מן וחל
בחייה ענינו בחמיות וכללה
הכונה שמינו רותחת חיל חסו כ
בלי הבירוי חללה כלל המורה
מחמור ככה ולי תורה דרצה
וממהן לבנו כלומר שהדנה דבריו
בפני קיסר לבקש ממנו שיכרות ראש
תחלה תרגום ויבקש ובעד ע"י בלגא
דר' נתן דף י"ג המעשה לדר וממהן
לשוב שמים מעונה להי קדם יתל
וממהן להא' ופ' צמנו הקיסר צמנו
שורש נחש וצמנו צמק להעמיר
שלא ימדה במיתהו אך יעשה בוחלה
משפטים מוסונים והשם בוכה עליו
ר' היה בוכה על השכ' וז' חבות דר' נה
שם הצילו גורלות ונכל הגורל על השכ'
מיר נטל הארב ומהר ראשו נטלו ר' ו
והניחו בחיקו וצוטה פה קדוש פה נחמנו
כשחמדיה סגלפון טובות ולבנים
וממהן ממהות ממהות נחמנו במה נמי
דף לנחץ לר' ישמעאל היתה כוונתו
כל מהירות והוא מש' לחב' כל

[illegible][illegible]

וְתִזְכְּרוּ בְּיָמֵינוּ "הַיְיָ יֵשׁוּעָה" וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה
 שְׂמֵחָה עֲרִכָה בְּבֵר מִיָּדֵינוּ "וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה" מִלְּפָנֵינוּ עַל עַרְבִים בְּבֵרָה חֲלִינָה כְּנֹדוֹתֵינוּ
 שׂוֹדִים בְּנֵי לֵוִי וְכֹהֵן אֲבִינָם אֲבִינָם שְׂמֵחָה עֲרִכָה בְּבֵר מִיָּדֵינוּ "וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה" מִלְּפָנֵינוּ עַל עַרְבִים בְּבֵרָה חֲלִינָה כְּנֹדוֹתֵינוּ
 חֵץ הִיוּ שִׂירֹת וְכֹהֵן אֲבִינָם אֲבִינָם שְׂמֵחָה עֲרִכָה בְּבֵר מִיָּדֵינוּ "וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה" מִלְּפָנֵינוּ עַל עַרְבִים בְּבֵרָה חֲלִינָה כְּנֹדוֹתֵינוּ
 לִצְדָה הִנֵּה לְמַדְרָגָה וְכֹהֵן אֲבִינָם אֲבִינָם שְׂמֵחָה עֲרִכָה בְּבֵר מִיָּדֵינוּ "וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה" מִלְּפָנֵינוּ עַל עַרְבִים בְּבֵרָה חֲלִינָה כְּנֹדוֹתֵינוּ
 יְקֹנְנֵה וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה וְכֹהֵן אֲבִינָם אֲבִינָם שְׂמֵחָה עֲרִכָה בְּבֵר מִיָּדֵינוּ "וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה" מִלְּפָנֵינוּ עַל עַרְבִים בְּבֵרָה חֲלִינָה כְּנֹדוֹתֵינוּ
 בְּבֹר תִּתְּנוּ לָנוּ וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה וְכֹהֵן אֲבִינָם אֲבִינָם שְׂמֵחָה עֲרִכָה בְּבֵר מִיָּדֵינוּ "וְהַיְיָ יֵשׁוּעָה" מִלְּפָנֵינוּ עַל עַרְבִים בְּבֵרָה חֲלִינָה כְּנֹדוֹתֵינוּ

[illegible]

[illegible]

יגוררד ציון מעצמי עוני "לחרף אחרת יצאנו בני"
ואם גברו כשעי' והרבתי זרובי' חיה

חסדיה הרמזנים יו' ייחמור יו' ציון בות מנחה"
סבלה עמים אחרת קהלת' לחת חבית לתוכה" ל

לוחה חמיה שפכתי על עובר את תורה"
המרה ציון הקוהי המכלה "השכי מחורי' ושמש חנה"

במעני קול ותוהי צועקים בחלחלה "השכה חבית
לחם קנץ רחם רחמי סלה" ויתמר יי' הרבית

אנצין "נחמה רוב מעליך בועטך עושך" ובגדו
כך בוגר יי' יוצתי מעי' "מיהר בניד מעי' דסוך"

ומחריבך "חמרה ציון למי תגיד החלה"
הם לבי מנחת רשי' חן לנלוב הנבלח "חם לך צור

קרוטי ח' טסיה כלל" סכות בענין לך מעבור תכלה"
ויתמר יי' (ה) נלכדת במעושך" ובעצם

בצער חרב מקדשך" וחמחה נענדיך פקד צור קדשך"
ען שאת טומאה תחת אישך" חמרה ציון חיה

חמנה ומה חמנה" כי ברוב עוני גילי לאכל חמנה"
ועל שיתמנה נכחתי חצנה בלב חמנה חנה

לשלוש מר לי מר" ויתמר יי' מבטחך נכחתי"
כי צרך וערך נוסדו יחד גליה חונך במורה ופחד" דברי הנביאים פה חחד

אוי' לי על עוני' כי באמת ודבר הרבו הרמזי' "אך חם משעתי ורבו עוני' הלעולות חנה"
ויתמר יי' והתקמי ככלי' "ואם בחטאתך החברתי נחך" לטובה תזכרתי ושבת

אמרה ציון יצאנו בני יצאנו בני
הקוהי שפכתי חיי' ללה לי חולסה

בועטך חסר ל" יי' פתו לבועטך
עושך יוצתי מעיך כי ציון חיה חמנה

ישרה מיהר בני' לחטא' חן לכלות
הנכלה המכוסה שלא נודע לו סוף" כ

במקדשך ענין מוקד ענין הקלה ומכסולי
בצער ל' חמנה ועושך פקד ענין אכירה

והשכה" חמנה חמנה נכחד ענין הסתה
והעלמה" וערך מן ויהי עריך ליחוב וצו

נוסדו יחד נחמנה בסוד ועצה חחת"
אלוי' לי לי חבוי חן יללה עיי' רש' מלך

(מכסה) גלי' מעללי מעשיו" כי
חן פתו ילדו כלומר ינהג עלי פרה

והרבות ר' חיה לי מלקות קלי שברי קצי
החלתי שאתי מקוה למל' חך וכל נודע

לו סוף" כי חרפת חרם לוקח ונ' כענין החן
מעשה דלי' ברבה חסד וחמנה כולה

החילול בר חמנה חנה לי יהודי חת" חלל
מכתי ל' חלל בגזית לי חבני גזית כלת

באבנים מבוזלות" כי גרתי חשך ברשך
מלך

מער סס חומה טובה קטורה וכו' קרה
 לחציר גבוה עשב העולה כגגות לחציריה
 וטור שהחל מהיבש מדרה קורם שייבש
 כל חציר שפירות בסוזה לא תזמור
 מהרבה מין לא תבסס לא מריתת דונגו הוה
 גבל האשפה קראו לחציר שכלו ומגל כינו
 הוה שהיו מועהרים לצמות כי בקריות
 בחורם שכבר נתמללה פחתי כלפי
 יצ' נשאלתי בדבר מוטט אחר שלקטו
 ואסמו פירות הקיץ כעוללות שגסלו
 אחר הבציר שח' בהם תועלת (תיבה)
 הנותן עזים חזקים ודמים יחוש יעונו
 בקדם פיתח משה ואהרן כדורו
 על היבלי נזרץ לא פחד וטפדה ושלי
 קינה לי הרמות קול עכל
 להליכה ירושלים שהיה המקום בד
 להליכה ואהלה היא שופמן קרי ביה אלה
 להל שלה במס' כו' שח' חפץ לה' כפס'
 כן פיהל ביה חקל על שור' לי בוסה
 מחולצו לי תחול' גול' גולתינו נערב
 ברם חלצנו נתערב כמו שחירע במעשה
 רמדיה רפוי לי רפיון עני חולשה סמי' לי
 לי קמו תמו' מודה וכו' מודה עכ' לקיים
 בפה ולקונן ולחור על לה חסכו עינינו
 וקלי על עושי מלאכת שמים ועל ביטול
 דת כליכינו

חמני כי יכרתינו חיסר ריב יחיש מדון
 לילה ויומם כי חרכו קצי שברי למה לא מרחם
 מותתני ויהי לי חמני קברי כי חרפת ארס לקח על
 בנקת בשם עברי נחלה מכתיו חוי לי על שבי
 גלה הגלני מרחמי ורדכי בגזית קרר פהאוס
 גרי כנה ושמש בעור יום קרר גלה בכור מישאל
 לא תואר לו ולת קרר עין שמש חשך ומחורי קרר
 קרר חויה לי כי גרתי ומשך שכנתי עם הקלי קרר
 דומה כבודי לחציר גגות שיבש לפני כלחציר
 בסוזה הנשכתי ואחי דונג לכל יציר קראו אחרי
 שכלו ומגל כי כפל קצר חלל לי כי הייה בחפנין
 כניוללות בציר **הנזות** בים דרר ובעים
 עזים נהיבה יחיש ישנעתינו ואת
 וריבנו ורובה וגם חת אחרינו מרחם יחיש
 השיבנו ויין שיר וגסובה ככתוב השיבנו חלל
 וגסובה חרש יחישו כקדם **הנזות**
 בכיה בציון תספד בירושלים השב תרחם
 ציון תבנה חומות ירושלים ככתוב חמה תקום תרחם
 ציון כי נח לחנה כי נח מוער ומחמר וכו' יע
 ישננו ובחו ציון ברנה ושמהת עולם על רחם
 שחן ושמהת ישננו ונפנו יגון וחנה קריש דעתיר

קנה להוצאת ספר תורה

על היבלי חבבה יומם ולילה ובהנחת

ציון עיר האכלה כמי תמור על הרב פעמים חנץ דבי ירושלים
 ועל עתה אשר הלכר בגולה בית תפארתו שפ דאייב לשמה הוסיבני בידי נביות ומה
 מל זאת חבבה תמור בקול יכלה סמרי תורה כי חללה הנחתך נכל נזרץ מוה
 שחרב כיהך ושח' קינה על חלליה ומהלה חנן עמתי ומה חבבה דברכם נקה זכר
 ואשכ חת בביתכם תוך היבלי חסכון כבהחלה כי מציון תצא תורה ותהלה
 על שור היבלינו ועל חרבן בית מחללינו בבל ומכנות גולינו נישת במור קולינו חוי מה כח
 עלינו

עלינו יום הוכן מטבח למשרתי טובה ורס
רובנות וכחיונו נערב כרס חלכיו יום שופר רס
עבריו א' במים נמוס כל לב רמו כל ידים ספג עושי
נלחבה שמנים על זה חסכו עינינו ועצור
לקרס בפה עלינו על ביטול דת כלילינו אחרי נבלה
טירת התשנו אז ומלח שחוק כינו

ספר חגרי ספר התכלס בחמר חגרי
הורה הרורה למה הלכסי כמו שחורה
על כי הני בגלות עצורה וחתמשל בחמר
על הרב נעמים ספג ביה יענים כי השליך משמים
הנוה חגרי שני חיה חיבוח חכמיו תגלים
היו פיריון נצו ג' י' תונך הכתובים בתגילת
ספר תורה חובה ר' עליון ובעה רביר
וחגיון לשון לחכמי ליו פחד תחת חמר

ספרי היילי תורה יקנהל וחגרי שק וחבל
על גולת חריל השרניים בצעדי בין תוחב
והמעל יצוי על הד' עם קרש עם החל כי חבלה
חרב שחרית ישרל ספרי והילילי תורה
הקדושה לארץ ישראל לארצות חספה ורובי העונות
שמוה רבשה בכי על הרקדש ושומותה החדל
ספרי והילילי תורה התמיתה על בית התקדש
באוגים שמה שלחמו בחש בעברה גם חיתה בכי על זאת בבכיה דמע כהול

ספרי חגרי ספר התכלס בחמר חגרי
הורה הרורה למה הלכסי כמו שחורה
על כי הני בגלות עצורה וחתמשל בחמר
על הרב נעמים ספג ביה יענים כי השליך משמים
הנוה חגרי שני חיה חיבוח חכמיו תגלים
היו פיריון נצו ג' י' תונך הכתובים בתגילת
ספר תורה חובה ר' עליון ובעה רביר
וחגיון לשון לחכמי ליו פחד תחת חמר

קורני וספרי תורה וטשי קינות וכירה בתסעה בחב יום דרה ומהנחה ויום עכר
כיום בי חף חרה ונחרב רביר ועורה צעקה גדולה נחרה וחת חרה
גדלי נח ברוב עגינה חיה מוחנה שבעה ובית ליייה ורובנה ואיכנה חנסי תמונה
וחנה ננה חנה הור עיר הנחמנה איכה היתה לזונה מקדשה חשונה לזאת לכך חור
יורח כמו לב חסה מצירה צעה חיה ראשי ישיבות ואיכנה סנהדרין ונחה הולכי
נתיבות לזונה ויו חרין וחיפה עורכי השפנות לשוחלות על קהרין ולחלבים גרבות
וורשי קררין כולם בגלות עצורה הלכו ביר כני צרה צעה חיה עושי וצחים ותיפה
עושי

[illegible][illegible]

גם בבוא רעב או מחלה וכו' בחרצם יתעוררו
 כי בעון ישראל הוא שסובלים ביניהם והיה
 ברכה שהעמים יתברכו בכם והתקנה
 יריכם בזמן הזה עבור הנחמדות שנתרין
 לביתם פחד החת חגרי כי מנחה האכל לשם
 חגרי בראשון שנתן שסוף ההתאבל כי האכל
 חינו סך שנתן כמח שנתנינו בדבר התקועות
 מעטת לי מעלבוס "החת רוח כהה רוח
 קצרה וחלשה כי רוח ישראל קצרה בגלות
 חילי חילני הצדק" קצת המנונים
 טועים שרוחנים פניהם יריהם ורנליהם
 בזמן המנחה ואין נכון להקל בזה כמעט
 כל המוסקים שניין לאקור ובהם הרב כי
 הקנה רכל הגל להקל בדבר ביוחס בן הש
 כוכין חידו שלח לעבוד על דברי חכמים
 עכ"ל

וקורין במיוחד לפי שנה נחמה היל ומטעם
 זה מצד החזן למעלה ולקהל" והג'
 הוא המטעם שובה ישראל וכו' בתכלית לא
 נאמר שם להפטר (כ"מ מדברי הרמבם פ"ג
 מהלך שלח כ"ס שמופטרין במש בשחרית
 ומפטירין) וכפי הכ"ר ד"ר פ"ב יתקנה וכ'
 פ"ה תיקון ישבר בדף פ"ג ע"ב וז"ל ועל תומש
 ר"י בתוס' מקילה טעמא דאין מפטירין ב
 פ"ג ובה נדרה משה שהם יגיי מלאכה
 ויקשה בהם העיבוד לצבור וכן כחה
 שמונה חס בתעללה בדבר האבד נשבת
 במנחה מפני שפתיך בחשיבה שהרי כל
 היום היו חסאים בדרוש עכ"ל נראה משה
 שלפי הדין אין חיסור בדבר חסילו לדבר
 האומר אין מפטירין בהם וחלף הרוח ל

להפטר בהם כדי לעורר הלבבות בדברי הנביאים
 ימיו תענית הם והתעוררות לתשובה ומחנה נהרה
 ג"כ כשר משט המנהג להפטר במנחה ט"ב לבד
 ודע שיש מקומות שאין מפטירין במנחה וכ"ר
 מנהג פשוט להפטר במנחת ט"ב וק"ל וכה בתכלית
 מפטירין חס אהב נוצים להפטר כדי לעורר הלבבות
 לתשובה הרשות בידם ועליהם ג"כ ע"ל

היה זה התקנה יריכם" ואומר בה חתרי י"ג נכחון
 צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי (צום
 השביעי) יהיה לבית יריה לבשר ולחם ולחם
 טובים והחמדת והשלום חרבו" ואומר לשם
 לחכילי דיון כהת להם פחד החת חגרי שנת
 ששון תחת חבל מעטה ההלה תחת רוח כהה
 וקורא להם חילי הצדק מטעמי כהתחזק" ואומר
 וברוי י"ג יפובן ובחן ציון כדנה ושמות עולם
 על ראשם ששון ושמות ישיגו ונסו יגון וחנה
 ואומר שמונה חס ירושלים וגילובה כל חוהני
 שישו חנה משוש כל המהחכלים עליה ברוך
 מנחה ציון ואחכיליה ובונה ברחמי את ירושלים
 חתן" וישבן הקהל בכהן הקדש ארוב עד פופו
 וחרב יוצאין קצת להבין צדכי הלילה כגהב

מנחה לתשעה באב

לובשים ציצית
 וממחים תכלין
 ומעבדין עליהם ואלו למנצח על הקהיל וכו' והחזן
 וכו' ואשרי וכו' נא אהך חפס וכו' ומענדילים סת וכו'
 גדלו וכו' וקורין בוק' גוברי כ"י ויחל והג' הול המטיר
 ומברך על ההפטר (ומברך לאחריה כמנהג שחרית)
 ואח"כ אומר חזן הנותן תשובה למלכים וכו' ומפטרין
 לקהל ואומר יהללו וכו' ונחזיר פה לדיכל וקורין
 ומתפללין ח' ואומר רחם במקום פשען וענינו פשע
 נא"פ אומר ענינו ברכה בפני עצמה ואחר החזרה
 נכבד ע"ב ואבנו מלכינו וא"ש"פ פאנונים חס

להפטר בהם כדי לעורר הלבבות בדברי הנביאים
 ימיו תענית הם והתעוררות לתשובה ומחנה נהרה
 ג"כ כשר משט המנהג להפטר במנחה ט"ב לבד
 ודע שיש מקומות שאין מפטירין במנחה וכ"ר
 מנהג פשוט להפטר במנחת ט"ב וק"ל וכה בתכלית
 מפטירין חס אהב נוצים להפטר כדי לעורר הלבבות
 לתשובה הרשות בידם ועליהם ג"כ ע"ל

נחמו נחמו עמי יתור חסדך עמי לבהם
 חת כל הנמצא כהוב בספר לשוב
 להבילי ציון נחר תחת אפר ^{לשם} על חללי בית
 עמי לבי הוזה עלי ועל חרבן אונותי ועל שונאות
 היכלי מקום הנקרא בשמי וקראתיו הרום רגלי
 שונאותו לעינים בני עיפה ועמר ^{לשם} רבדו על
 לב ציון וקראו חליה והסירה את שוללת שביה
 ומעליה כי בשעה לא יומק עוד לטמא היכליה
 ול ימסול עם נכרי כצבי נחלת ספר נחם
 עם מחבלו וכמר על אמותיו והקל את עול קובלו
 והעבר את פליתי ושלח מלחק רחמיים לרחק
 את מעורתי ופרה עמר ושחת להמר טמא
 בומר **נחמו** נחמו עמי יתור
 חסדך כומר לבהם כל הנמצא פתוח
 בדר לשוב להבילי ציון נחר תחת אפר ^{לשם}
 אהא נס לגויים לשוכנים בכל תבל לשוכני חלד
 ציון קרנח נחלת חבל לשם שמו שבו ברחש
 הנה חבל העולם ומעיד כל ומעידה ועמר ^{לשם}
 הנינס למה קרש מהעולם בראש ^{לשם} יר ונו
 כחולות כי חנהמס (חבלם) והמור חבלם לשון
 ומנהלים מעינים ויו כל שוננים ומנום יעטובו
 וקמר ^{לשם} נשלים חבנה ואהיה סביבותיה
 לחיות אס ולבכור בבית מושבותיה ואז יתורו
 רמנים מרבות טובותיה ניהם יציון ניהם כל
 המותיה ותשיב בתובה לעיר נוחלי אמרי שפר

אנח אנח רחמי אל עליה הביטה ברחמים לעם עמי ואביון גילת משוש תמר בצביון
 לשם להבילי ציון נחר תחת אפר ^{לשם} נחר חוק על פה ועל קמר העת תוחס
 וסמי שמי שפר והפל למורס חובש וכמר לתת להם נחר תחת אפר ^{לשם} נכור ברחמיך
 נחלת חבל חית פני תוהה התר מכבל טלחיה הסר שבתם מסבל שמו תחת חבל
 ונחלת שחוק פינו ונכר נכוחה פאשר נחלת קינה ונרי ותוכחה לבינו ישמח

ומפיים בהבטרה ומיבטיס יבסלי בס וקנו
 לומו פסוק נני לל פיתך ופוכו זכר
 בדנוס לבי שהיל תוכה לבך אינו ציון
 לפיים ברבר טוב נרי שיתעוררו הפס
 להסובד וכדור שב הרעבם בטעם פרס
 האינו שמפיקים כסיוען הנו לך עס
 נהמו חסכול כומר הקפה שפיט ומחל
 לישראל על בזה מררים ופיונות
 שנקמה ההוב כמר הם הצדקים בענין
 ויכתב ספר זכרון לפני (לדע רעל)
 על חללי על הרומי המס רגלי שרמה
 הכסא לעינים להרבה כבסובד מהנלות
 לציון כצבי נחלת שפר ישראל עס נחלת
 צבי ועס חק נחלת שפר עלי נחלתה
 נחרו כומר נדיון נחמו חסדך
 לגויים כלו הקפה ירים נס לעמים שחת
 לכיל למקום הנסכ יסלחו כיום היות כל
 העמים את ישראל אשר בלרצם ילכו להם
 כבכור לשוכני להסיב ונתעלמם מהמס
 כל העינים ומנום צריהם יעטובו
 והפר ילכו ציון וחורש נוחלי חמר
 שפר ישראל נוחלי התורה אנח
 בצביון כרצון וחפץ תרגום חנו צירע
 דורשי חוק חוקי התורה טלפה ועל
 ספר הורה שכתב ותורה שבעני העת
 עתה שמי שפר מן ברוח שמים שפרה
 לבי שהם נטויים כלהל למורס
 למכתם חובש קסירה וחיסוק כומר נדיון
 נחלת חבל יעקב חבל נחלתו חית מן חית
 ענין

אנח רחמי אל עליה הביטה ברחמים לעם עמי ואביון גילת משוש תמר בצביון
 לשם להבילי ציון נחר תחת אפר ^{לשם} נחר חוק על פה ועל קמר העת תוחס
 וסמי שמי שפר והפל למורס חובש וכמר לתת להם נחר תחת אפר ^{לשם} נכור ברחמיך
 נחלת חבל חית פני תוהה התר מכבל טלחיה הסר שבתם מסבל שמו תחת חבל
 ונחלת שחוק פינו ונכר נכוחה פאשר נחלת קינה ונרי ותוכחה לבינו ישמח

ענין נפש ענין בני תמותה בני הנהגות
עליו מכלל שנותנים ברגלי האסור
טלחיר ישראל שני צלח נכונה רבדי
ישר נכונה וט כולם נכונים למצבין
והפכה ענין צדק גרה לכוונה מעונן
ל נלקטים פסוק וזהם הלוקטו לאחר
החרובו חק קוצים והוא כינוי לצדיק
המכחיבים אותם בקוצים שוחחים לשון
דיבור וסיחה לילי הצדק לילני הצדק
הנלח ל הרחקה והסתה תנהג תנהג
נהמו צבחה קיצה נחמה תשור תחומיה
ל שדים והוא טען ליחיה ורשעים
המנוח ל מציצה מנין כבורה לשון ליו
והי תחמוד יקרה ורל כי שהולש עוף
גדול ונקל ל כי שים בו תכל וניני מטמא
מזה ומזה קול צופר צביחיר פצחו
כתמו לצדדי ל ל פתיות יתחלו כה
יכו כף לכף דרך שמה לחתור לאכזר
וכו ישראל האסורים בגלות שניים ותקומת
גבורים כן יהי רצון בחיינו וביתנו
ירחינו בנחת ציון ובבנין
ירשלים חמו כן
יהי רצון

ויטיב גרה מעטה תהלה תחת דנה כהן
משור ל מעונן אילי הצדק נלקטים פסוק
ל אחים תפחדהך כחמת וצדק וקורח להם אילי
הצדק ל טען עזרת וחולמות ער חנה תנחור
פניך על תדרשך השמים הארץ צמחי עדרך נלקט
השאר מוטע יין להתנחור ל טען קרית עדרך
תנהג בנתיביה דחק רחוקיה עם קרוביה שבר
שם צדיקה וחוביה שמוחת ירושלים וילכו בה כל
חובה ל טען תשיב שכינתך לחובה תחמוד
דברו על כל ציון וקראו אליה תשמע רגנות בכל
גבוליה שישו אלה משוט כל המתחבלים עליה
צדק גהמו עמי יחזור להיבם רבדו על לב
ירושלים וקראו חליה כי מלחה צבחה
כי נרצה עונה כי לחה מור יין ככלים בכב
חפצתיה אנכי תנכי חפצתכם מיחתותיה
מחכוש ומות העבד אדם חזיר יתה כי נחם יין ציון
ניחם כל חרבותיה ישם מדברה כער וטובה כב
יין ששון וטובה יתנח בה תורת וקול למור רבו
שמים וכל ארץ יער וכל עץ בו כי נחם יין עמו נחל
ירושלים שמוחת ירושלים וגילו בה כל חובה
שיש אלה משוט כל המתחבלים עליה למען תינהג וטבתם משור תנחומיה למען המנוח
והתענגתם מנין בבורה כחם אשר חמו תנחמו כן אנכי אנשטכם וירושלים תנחמו קול
צופר נסחו קול יחז ורגנו כי עין בעין ורחו בשוב יין ציון כדחו רגנו יחדו מרבות ירושלים
כי נחם יין עמו גל ירושלים נכדו יין ישוב ונחו ציון בדנה וסמחת עולם על ראש שון
וטובה ישיבו גס יגט וחנה לח וביא עוד שושן ורחק לח ואסף כי יין יהיה לך לחור עולם
ושלמו ימי אבך כי לח בחבון תנחו ובעונה לח תלבן כי הולך לנכים יין וטבתכם
אלהי ישראל ועמך פולם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מנשי ירי להתנחור הקט יין
לחלק והצטיר לגוי עצום חני יין בעתה אחישנה והיה הנשאר בעין והנותר בירושלים
קדוש יחזור לו כל הכתוב לחיים בירושלים חקו יריס רפות וברבים כושלות חמו חמו
לנחמדי לב חקו ל תירחו הנה להיבם גקס וכוף גמיל להים החז וכוף וויסעכם כי בטובה
תנחו ובשלוש תוכלון הקדים והקבעות יפצחו לטבתם דנה וכל עצי הסדה יתחחו כף לחמו

לחמור לחמורים צחו ולאשר בחשך הגלו על דרכים ידעו ובכל שפייס מדעיותם " לשום לחבי ל" ציון לתת להם סחר תחת חסר' שמן ששון תחת חבל' מעט' תהלה תחת רוח ברה וקדח להם אולי הצדק מטע' י"י להתפחד" ציון במשפט המרה ושביה בצדקה" ואני תמלתי לה' י"י עת רצון להם ברב חסדך עניני בחמת ישעיה' ונכסי תנוול ב"י תפיש בישועהו" ואני סחפך בטהתי וגל לבי בישועה' חסידה ל"י כי גמול עבלי' ארצני שמעיה חרצני סלחה חרצני הקשיבה ועשר לבחחר למענך להי כי שמך נקדח על עירך ועל עמך" השיבנו י"י תלך ונשובה חרש ומינו בקדש" וקדש תתקבל ולומדים שיה' המעלות בשוב י"י להשיבה ציון וט' ומהפלים טרבת כבשחר ימים"

צום גדליה

שחרית מהפלים כשאר ימים של ימי תשובה הלל

שחמרים ענינו בעמידה ואחר החזרה לומדים אמר והם כתוב לקע' ולחב' לומר על יד' רחמך הרבים גדלעל ואח

אבלה

נכסי וחשך תחרו" בית המסחר נשרף ביד החרו" גם כלטים חסר טובו שחרו"

"ועכו היום בפלשה בתשרי" הניס הזרונים

שטמנו ברלקס" ובפסק' שדים וקדש' נבזנו חלקס'

וקני שחרית חסר נמלטו ביום נקס' חובלו היום

גם גדליה בן אחיקס' טורפו עני' עס'

החרז' יתר הגזם חבל החרבה במרץ" כור מים

ויגבים חסר הציד נגיד החרז' לוקטו היום וכל

היה בהם גורר נדר ועונה בפרץ" מה תסכר

ואנחותי עצמות" נקטה נכסי' ומהללותי עגמותה

שירי חסר נשחרו מהרוב והיחמת" עוד היום לת

נתי' שו' ונחתו בחמות" בנך עד מתי תסתיר

צוהתינו השמע' ובבלינו תתיר" קח תן לבנינו כי

אין לנו מפתיר" רחם בלתינו נסבח לפניך נעתיר"

שורדנו מעורר לזר ומהך לקח" שורש צכע

הותנו עקז' תקיף למשפטיך העירה והקז' ובכפי

חטאתינו ותחמור לקרב קז"

כל לחותים" מלאך הרחם צור שוכן מרותים" אל מלך יושב על כסא רחמים" א מלך

ויעבר

צום גדליה הול' ב' בתשרי שבו נהרג

גדליה בן אחיקס' ונכבית נחלת

ישל הנשחרת וסיכב להם גלות וצרה גדולה

ונקדח צום השביעי שהול' בחדש חז' ואם הכל

בשבת נדחה ליום ראשון ועיי' בדברי רבינו

הלוי' שהביא מזהר' הכהן זל"

אבלה' הלוי' נבוכדנצר תלוי' ענין צורה

ותמונה' שחר' שטורו שחרית

כליטי חסר עוב נבוכדנצר בחרז' דועב

לשון כיבו' ברלקס' ל' רדינה' ובוסכו

כמו כוננו צי' ל' רמיה' וגילול' יתר

הגזם וכו' כינוי לשחרית העם אשר נשחרו

בחרז' במרץ' ל' חזק ותוקף" כורמים

עובדי כדמים והשדות" כני' החרז' נבוכדנצר

חרז' לוקטו היום חסר ותמו' נקטה

ל' כריתה' עגמות' ל' חנה' וכבלינו ת

התיר' שלשלת שנותנים בגלים' הכוונה

שיוציאו מהגלות שלנו חסידים בו" ומפחד

ענין סיבוב והקפה ורצונו שליו' מצי' שינין

בערינו" נעתיר' ל' הדבות שבה" שורדנו

ל' בניה" צפני' נחש חזק' ואם' הוא נבוכדנצר

עקז' ל' נסיכ' תקיף הקפה

יקס

יקם וישם על שם הו' עיי' שום אלם הו'
הרש"י יונת אלם ישראל שגמלו
ליונה שהם אלמים בגלות" ע"י

וְקָם

דס עבדך שהים ויקם והצועקים נגדך
ישבו ריקם" ואל תשכח יום הריבך גדליה

בן אחיקם" והשב לשבינו שבעתים לחיקם"
חתה חמרת חני עמים חרש וחלם" וחת רש"י יונה
אלם חדרוש ולח חתעלם" חשיב נקם לצרי ולמשנאי תשלם" שוחי עמי ופית" הם יקחו
חלקם" חתה חמרת חני חדרוש חמק ענייה" חשכיר חצי מרש" עב עזרת נבריה" וחת
תחכל כשר מרש חלל וסביה" והצועקים נגדך לישבו ריקם" חתה חמרת חני
חמרתו יקחמו קום" וחת חויבתי חכלה העוקמת מקום" הרנינו ביום עמו כי רש עבדו
יקום" ומהרה צור נוח לצרי ישב נקם" חתה חמרת חני בי נשבעתי אל עליון" השתטח
דס נקיים כס חעסה כליון" חקיתי ותם לח נקיתי חיון שוכן בציון" ואל תשכח יום הריבך
גדליה בן אחיקם" ודשב לשבינו שבעתים לחיקם" ואנחנו עמך ואתה מדעירך
נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך" ואומר אנשי אמונה המהנו וכשחטנו
דניאל והודיו והולרחום וכו' ונפילת לבים וחסד נפילת לבים חומר יין אהי ישראל וא"י ההנהגה

וְעַד

מתו העשן חמרתך בצחן מר עיתך להנלות חומה ולנקום נקם" שחרנו בזה
וחומה ויחמרו ודינו חמה הבוגדים ריקם" מוני באריות שחגו ביוס"י

ויהרגו את גדליה בן אחיקם" והבליטים ברחב והותה צמונה וקדמה פני יון חלקם"
אלי מתי תשב להם גמול כמעסה ודיהם וחכלו חת הדיקם" לזבים וכנשים נועזו ל
להחרימם גם תסור נלוח עמם הם יקחו חלקם" הרחה ישעך לעינינו והשב לשבינו
שבעתים לחיקם" ית אהי ישראל וכו' אבנו מלכינו וכו' ומחצית וקורין בנו ג' גוברי בני יחזקאל
נכל וקריים וקורין סדרה דיומאל וחסר מזמור של יום למורים שחר מזמור לאקס שהים אל
דכני לך ונוי לדור לך יין נפשי אלל וכו' וקדיש התקבל

ומשלימים התפלל

שומר

לענין הסליחות דאלול

וזה

המשכיל וילכת הנלכב החרר ל דבר ה' (ול עמנו ול בשרו ול בנו בהתקרב יום הדין לבקד
עוננו עליו וה' למשפט יאב ומלאכי מעלה לו תייתנינים וחלו משמאלים (נריך זכות רב
לפטרו ולכן צריך לתת לבו זה שלשים יום קודם ל' (וע' קהל לכל הול לבית ה' היימלא
להתחנן לו כי הנה יתי רצון בלשר חכמים הירד בפר' סברה לכול חמר הקבה למטה עליו אלי הרה פטירה
הקבה בו למחול עונם של ישראל ממעטה הענל וזה למרעה לעלות הרה לתת לו כוחות שניות והטביר
אמר במחנה מטה עלה לה' והתנפל לפני ה' בהר מ' יום והם הימים שמהם חלול עד יוה"כ ע"י ובהנה
דב' ליהו אמרו ישראל היו נוהגין כל אותם הימים צום ותעניות ויום אחרון שבכולם גזרו תענית ולנו
בתעניות ולכידך נקבע אותו יום לבמרה עסרה" ויהי מעתה הפקיד אותו החדש ראש ליתמי רחמים
(רצח לחול) דגני בבית חטל והלך כל ימי השנה חשבים ושב ל' בכל לבבו ובכל גפסו ומחכו סבתו
הטניה הוא ית' וה' להיו עמנו ויעל בהשובתו הרמחה עד ה' להיו וסגור ה' בעירו ומי ה' חיש
המר לא יעלה גורה על ראשו כי יבול להיות נשפט באש לפני שופט כל הארץ על כל מעשיו הלא
גביר רוחו ולבו לשוב ל' בטרם ימים פורים לתקן את אשר עוותו ומצא כדי לחולתו כי בשוכו למי
ה' צדיק הראשון צדיקו ועל כן ראוי ונכון מנהג הקדושים לומר סליחות מל' ל' ואעפ"י שיש
תקנות שנהגו לקום מוטו בלכול ואחרים נהגו לקום בי ימי השוכה המנהג הנכון הוא מדר' חלול
וכפ רבי' ראוי בתש' כתנו שהביא משמנו מהר"ח בס' תעורת התאור ודוחשי רשומות אמרו יאני
לדורי ודור ל' ר' חלול ועד שובו אלי ואשובה לכם ופ' ל יור' נגד מ' יום וכן חר'ה שאנ תי' לו
יירא ר' חלול ר' יא' הושענה רב' ואל' ה' יום ניתנו דמיון הבעל חוב שנוהגים לו הדר ל' יום
למנוח כדי לחולתו ולשטר מנוסיו ומי זה האיש מדמים אשר לא יקנ' ויחלנו פלגות שלם לפני
מלך בו יבולו את דינו הלא יחרד אדיר גדולה וישית עצות בנפשו ובכל לבו חיר ובמה יוכל כ
להבטר לצאת חפשי בדינו יק' בן בנו של ק' מר' יא' לו לעשות כשביחולו במשפט לפני מר'ה הקדש
השובט כל הארץ כי יבול יום מקודתו ודינו מגופו ומבניו ומתענונו שהוא יורע תעלומות וא' לשנו
לא עדים ולא ראיה שהכל כלוי לבנו וביר כל אדם יחמים שראוי לחרר חדרה גדולה ויראה וירע
יביא בו למחר מנה חנשה כי יהא חל וכי יפקוד מה חשיבנו (וכן) בעינו יראה ולבבו יט' ושכ ורפ' לו
והחשונים ל' אמרו שמהם לול עד יוה"כ מ' יום למי שחולי הנפש רותה לצידת הולר שגשג במ' יום
הצידת הנפש כי בעלי התשובה בקט' סגולת רמיו ועי' ק' בס' בית מועד דף ט"ו ע"ב נתן טעמים
היכה וגם אמרו שהול כדמיון מה שחלל המורה בקנס פטור מן הקנס כל' כיח שהורה קודם שחלו ערופ
ל' וגם בהשמורה האחרונה מן הליכל לפי שהיה עת רצון שהקבה שט בחולתה שעה
כיח ל' עולמות כדל' בהגמ' ומ' ל' ולותה שעה הקבה משתעשע עם הצדיקים בנ'ע
פועל בזהר ו' וירא וב' בשלה" ובבן קורא נעים ה' עומך חזק ויחמץ לבך כחרש הזה ראש
ר' יום להתנות הסבים כי הנה לנו לעינים לכל השנה ליהודים היתה חורה (וגם הנה מקובלים
להתקבל המלכות בכל השנה לפחות בצרה ובענין שחנו אמרים קביל בלותין ובעותין בעד) עקרתין
על

וזה

[illegible]

חל הידדס ועוזב התלהלהק"ה רחוק דרבי
 חדס ושאר דרכי גבוהים ודנין לעבוד נור
 דרס כרוץ כוכבי נגהיק"ה מה לך נרדס יוסף קרח
 ל חלהיק"ה הקץ לרחות שמיו וחת מעשה
 חצבנותיו והבט חלהי מרווחי תלויים בורחותיו
 וכוכבים חותמיו כהחיו טבעותיו ובחר מעני חיתיו
 ויחל את יסובותיו כן זמן וגבוהיק"ה דרס לבבך
 בגבוהיק"ה וצח בחי הליכות העקבי חבשי
 שמות חסר בלשונם תהלות ודן טבם תוך וצרות
 לילותיהם תפלות חיותיהם צמות"ה לחל כלבם
 מכלות ולהם בבקחו מקומות דרס סולם לעלות
 ליו להיק"ה דמענות הזיל טיביר ותתחרט
 על גמלים ותתחנן למול קוניך ול תתחר במדעים
 והבט שחר את גמליך וקח הטוב כי נעים כבד ל
 מהיק"ה ללות יעלו מושיעים וישאו קול המונק
 רבן פקדנות להיק"ה גלים חסר עמר וסורס
 החבשה וציון מותר הדרס מע הבהמה חן רק
 לרואי צור כבודם ראות כל לא ראות ציון העצח

נגהיק"ה עש וכוכבים אספנו נגהים והוא כל
 לוהר ולור"ה מה לך נרדס יוסף מתרומת
 שחתה נרדס בעונות הרבה וקרח
 והתכלל ל להיק"ה ויקח שם חבדס
 תל וצלי הקץ כלומר שיקיץ משנת
 לראות שמיו עש כי חלה שמך מעשה
 חצבנותיו והבט חלהי מרווחי חס
 השמים דכתיב בהו ויתעלהם כלהל
 לשבת תלויים בגרונותיו שכלהו לעות
 תלויים בקערה וקערה תלוייה בגרונו
 של הקב"ה א ותהיה גרונות עולם כחיו
 במדרס מדת בלשית והכונה שיקיץ לית
 לב לרלות השמים וכליהם וכלר
 וכל אשר בכ אלינס משנים מה שנצטו
 ואינו לא לשכר ולא לעונש אדם שהוא
 מנוח לשכר ולעונש עתה שצריך
 לומר לשמור מה שנצטו בו מהיק"ה
 וכוכבים חותמיו עש ובעד כוכבים
 יחתום שהקב"ה חותם כל הכותבים ביום
 כלו חתם עליהם ויסתירם כעז שהחותם
 מסתיר הספר וסגרו וזהו כהחיו טבעותיו
 כלו חותמים בטבעות המפותה רב
 מעני חיתיו מעני דניו ויחל את
 יסובותיו עש טוב ויחל להאזנת ה" כן זמן וגבוהיק"ה דרס לבבך
 ול חיו לה להרה לא העשר צמח כן חמד האמר מזמן ינביא לוהך ברוב עולל וכבוד שלא ירוס
 לבבך ומשכח חנה והוא עש דרס לבבך ושכח"ה בעקבי אלפי שמות עש צלי לך בעקבי האל וה'
 תהא מהלכא באורחיהו דצדיקיא ופן עש אלפי שמות נקובים בשם כלו צדיקים עש חנשי שם
 וחיו תוכם בהרס רל צדקס"ה הוך הוא לי מרעה עש ולא ימיס מרחובה תוך ומרעה וכלב
 הלשן לפי שהארס המרעה תבדיל יצמן בלבו השנאה ומרעה לו שהוא חובה"ה כלבם מעלות עש
 מעלות כלבם ענינו רוממות ונדולה"ה ולבם בכסחו מקומות שנסתתן של ישראל מקומן כנפ
 הכבוד דרס סולם לעלות זכו חמד שדרס הטובה הם להם כגוסולם לעלות לה' שחיו דבר
 עונד כנניהם למנעם תזילי לי חרה"ה ול תתחר מנורת ארץ חמד שליחך בהצלחת חמד עיס
 לעשות כמעשיהם והשכל מחד מחד הוי שכל רוח"ה גלונק גלותיק"ה וקח הטוב עש חנה
 וקח הטוב ולבו בה עש חמה קנה ואלו ילמוד לחלהה"ה שילמד בה תמיד ולזה כינה חמה
 בשם לקחה שיעבד בה כדרך מנה שכל לארס בימינו שהוא חביב עליו כי נעים עש כי נעים כהחיו
 בבטן ענין הנעימות בענין הופי"ה כבד ל מהונק"ה מחונק כלו ליתן צדיקה ד"ל מנה שחנך בורחך
 חני מקול ערב"ה למה יעלו מושיעים יל עש הפי הראשון כבד ל מחונק"ה בעשייה צדיקה בשביל עת
 יעלו

יעלו מושבעים הכונה כי בזכות הצדקה
ישראל נגלה כאלו שבה בצדקה אל כל
במש חול שגבחה היה לו קול ערב ונשמה
עולה לרגל לירושלים היה עומד עם
אחי הלוים ברוכין והיו העם עוליה עתה
לשמוע קולו ואותו שנה לא עלה וענש
אל לעת ועלו מושבעים כי לעת עליית
הן עסק תורה הם יהיו לך מושבעים
ומליצי יוסר אל כפר למחנה בתפלה
ובהחננים לעת ועלו בעבור גאולה
ישראל דכתיב ועלו מושבעים כהר ציון
ויסלחו קול המוניך המוני מחשבתיך
הבין לקראת להיך רבון לצאת לקראת

מעניי קורם הטובים מניין כי בו בשר ודם תמצא את
להיך החיה אשר חיה חסר כל חפץ פעל
המחיות והמחיה מוריד שחוב ויעל עומד למעשה
וחיה וטוב מורד מעל לחמור מתי נזיה מיה
למטה ומה למעל אולם תמים תהיה עם ויחלוק
דבר דבר רעיוני וסור לבי ומשחלו הנות ונני
תחנוני בזמרת אל משהללן וכל
חפץ שנה לעניי חצות (פוף) ליל בגללו לחצות
בנועם יי ולבקר בהיכלו להנחות הקצותי ותחשב

להיך בתשובה ומעט כלים אשר עמר יקורם כלומר יסורו ותחלתו נכח מעמר החכמה מחין
תמצא בהם כי החמור מעמר ומותר האדם מן הבהמה חין יתרון כלום מבהמה כי צדקה
כלום דק ברחמי לך בזה יש יתרון לאנשי העמלה והחכמה והם היואלים כבוד צורם במקד חכמה
אלהים ואמנם בדרך כלל לא ברחיית עין ומעט כי לא ירחני האדם וחיונבשו השלמים צדק
אתה להדבק וללמד דמיהם וחכמה ויהיה ומצא מעניי דבר צווי כי צריך לדרוך ולהנשע
ימצא מעניי קורם הם החכמות הטובים מניין מכל טוב שמחה והטעם כי בו בלחצות קורם
וחכמה אתה בו המצא את להיך כי לא יוכל להגיע לזאת התעלה אם לא עי' שילמוד חכמות
הרבה וענין ראב"ע הושע ו' פ' ערעה נדמה וכו' אשר כל חפצו נעל ע"ש כל אשר חפץ עשה עומד
למשפטו כלל פלא יפעול ביקורין שהם ריניו יה' ובה חיה כי יהיה לו קיום והעמדה בעולם כי יקורן
הם כמנו מלח שמקיימים את הבשר ודמיו הפיטן בלחמור עומד למשפטו הגביר בו לעמידה ועזוב
מורד ומעל לחמור וכו' היבית ועזוב מושכת עצמה ואחר עמה והכונה אדם עזוב לחמור מתחילתו
והוא משחל בחגיגה כל התקבל בד' דברים ראוי לו שלא בא לעולם והם לפנים מיה לחמור
מה למטה ומה למעלה ונ' מיה ברא הקב"ה את עולמו ואיה המחדש את העולם חולם תמים תהי
וכו' ענינו בלחמור תמים תהיה וכו' בכ' בשרש אל יעירוצי רעיוני יעורדוני מחשבותי וסור לבי
ועבת לבי ל שיועץ אלי ומשלו של לבי כל שאתו הוא להגות דברי תחנוני
לדבר דברי תחנוני הגות חסד למד בזמרת ל ותהללו להתהנן בזמירות ל דהיינו לומר לבני
בזמירות דוד ותהלותי ודמיו בזה כי טוב לו להתחנן בזמירות דוד הש"ה ותהלותי כי הם עולין במקום
החנה ובמקום מור והלליו וזהו כוונת דעה שהתפלל על מי מקורת פקדון וכו' ולא אתה שנת לעניי
לם אתה שנת לעניי ובא בתיו במקום אל בלא מעיכות והנן בפתח ע"ה מוסרה בגללו בגלל כבוד ל
שהסיר לעיל ע"ה חצות לילה חקום להודות לך וזהו שקיים לחצות בנועם ה' הם נועם קורות התורה
שלומו בהם באותו עת ולבקר ימי ללכת בכל בקר ובקר להיכל ה' כמנו השכם והערב כמ"ה הראב"ע
ור"י בשם דונס"ל הקצותי ואחשב וכו' כ' בעל דא ופ' טהרת הקדש כי כשהיין חפץ לה' בעבודת הכפיל
הוא תפיל שנה עליו כדי שלא יקום ויעבור לו וכשהקב"ה חפץ בו הוא מעוררו לקום וזהו שגב המיין

מי זה אשר הקיצוני והנה קדוש יושב תהלותי החיצוני
 ומה כחצי קשב וחזקני וחזקני וכל עוד רחמי בי
 הסב חברך אשר יעצני צור אשר הגשמה לו
 והגויה מנעול לחיות ואתחנן לפניו ובתורה חתמנו
 ובקנו רחמי ענינו ומהתקו מצות ונג' וקפד לבי
 בעצמי בעת נתקם כדונג בעבר לפני חזוני
 ומחור יהמונג וכי יזכור מחמולו ינשה את כל
 עמולו דום ליל והכבר נאחר שחר מבוא
 מדי יתדצה עבר בתחוננו חלי רבו ויסמך דם
 לב ובכר ויגיד נגעי לבבו ויתייחר בעובר עם
 החלך במסכו וישיר וישח ומסלו לשם דגל ומעלו
 הנה עבר עבדים לפני מעלך מלכים עומד
 וירדו עבדים ורועטיו נהלבים לכי כריו נעבדים
 בעור חיו נמשכים וכל קרבו כל מוריס ותוריס

הקיצוני משנה ואחשב מי זה אשר הקיצוני
 ורליה שזה הוא סימלת דשמה וזה והנה
 קדוש יושב תהלותי הוא שהלצני כל ירחק
 לימד משנה ותיבת תהלותי קסורה עם
 היבת יושב ט' ואתה קדוש יושב תהלות
 ישראל ובקצת נוקחלית כתוב תהלותיו וכו'
 הקדמונים תהלותי והיו כינוי היל במקום
 היבת ישראל ונהג כלוני קשב להקשים
 וכל עוד רוחי בי קשב כל זמן שר וחי
 יסבתני חברך הכוונה כל זמן שחני ב
 בחיים חברך עד חיחי הוא יורד מעוני כי
 לא המהים יהלכו יה קדוש יושב וכו' ה
 אבדך לה יעצני תהלה לקום לעבדו כי
 הוא תמלמור לארס דעת ואתחנן לפניו
 בדרך מה שכתב דרש הכיוס הקות דברי
 תחנוני חור היל חתמנו בלשון זה
 ע' מהלך במהלך הקדוש אשרי שתכלה
 נהבי לשונות קרובה שכולל תחנה וכתב

ויחי דברי זה אשר התהננה לפני ה' קרובים וכו' (וכן הנה פתח למטה וחנותי את
 אשר לחן וכי ע' ובהנה להענג שהנשם והענגה בתם שמשכחת ומתענגת לסי כי יש לה עונג
 גדול דה"ו ובקנו רחמי ענינו בכל השערים ננעלו חוץ תשעדי רועה וחמר ענינו כי ענינו עונים
 מעבדים עליית תהלותי כמלש סבות בעטן לך מעבור הנש"ה וצריך הארס לכבות כרי שלא ירלה
 בשקל מהלך) ומהלך לפני ית' ונעק' שם דבם טוב מן ומתוקים מרעש ונפת צופים ונג' ויא' שם
 מקום ויא' שהות שם ירקות שדה הנאכלין ויא' שהות שחן הפרמטון עיי' רש' ורד' יחזקאל כ"ו (ובזה לבי
 בענינו ט' ויגבה לבו בדרכי ה' כי בענין זה גבה לבו בעיני עצמו שנתקם כדונג ומחור יהמונג
 גלוננו רומות אשר נשא לבם לחנה בחמיה ועיי' כליט יסעיה נג' דף דף ט"ז ונמש' ה' ע' היה לבי
 כדונג נמש' והלי ליסוף עדיף לך רהות הוזה משמש לי עבר ועתיד דונג שעה יתמונג לי שבידה
 והננה וג' נמוגו וכי יזכור מחמולו חמלת הל וטובו עלי' ינשה את כל עמולו ע' כי נשני להס את
 כל עמולו דום ליל לי עמוליס בלוי שיעמור בתקומתו ויכבר ולא יחיר השחר בתורה עד השל' וג'
 הכבר וסב בביתך כל שיתעכב דרך הנלקה וזה שפיים ואחר שחר מבוא ואין החיות דגש בדרך חיות
 חמה"ע מוחל מלבוש כלו להאיר ויגיד נגעי לבבו רג' אשר ידעון לים נגעי לבבו רל יגיד בתהנתו
 חלי לבו אשר ידעו לבו מה שלא ידעו אחרים ויתייחר העובר כלו יהיה העובר בלחירות עם העלך
 זה הקב"ה במסבוי בתוסבותו כענין שחל בפ' הזהר רפלקותה רליליא קב"ה חתי ומשה עשע עם נאמנה
 דצדיקת במנהל דערו וע' במי בל' לתיקם בפלגות ליליא למלעי בלוריתא וזה שרמז המייטן וישיר
 כי תהלה דריך ארס לעסוק בשירין והושבח קודם שיעסוק בתורה וה' דור חנות לילה לקום להודות לך ע'

משמט

משכתי צדקך וכוונתו הזה שהרב מקדשנו
צריך לעסוק בתיקון חצות שתיקה וזה
הענין בתורה ובאמורא דה' ב' הנה חכמה
ושיש' ויש ממשלו ידוע הן שנין המסל
הוא למנות חבד לדבר ולזה יהיה ויש
משלו דמנ' לעסק התורה ומצות הנלמדות
ב'ג מדות לדמיו' מילתא למלתא" כלס
דכלו ומקדלו כלס ה' ב' ע' ובסס לה'ינו
דקובל וע' מקדל עוז סס ה' סלי' כלומדו
בנייה חיצונית ה' דק כלסס ה' צבאן סל ישראל
וידיו כבדים בענין שמצינו במדענו בעמנו
בהנלה אמר וירי משה בבדים ובענין
מחול שצריך בהנלה להניח ידיו ע'ג זו
לדמיו סלי' להם ידים כלומר סלי' להם
יכולת וולתו נ ע'י א' ס' צ' פ' מהר"א
ודמיו נקלבים ל' נזלים והוא ה' ה' רנני
לחוסר רנני' בצלותא" וצריך

לחמורר בכפי במדענו סלי' יראה
בסקרן" לך יצירי שני יצירי וזה"ל נעבדים נעבדים הם לך כעבדים בענין מלך לשדה נעבד שפי' נה
לעבד עיין בה"ל בענין חיו נמשכים כל זמן שהוא קיים כי במוותו יבטלו" וכל קדביו לך מודים הוא הנזק
בכללי סלי' לרוע מעללו תכלה ותחנן הוא שיפלה רש' רינו מעשיו" אשר כחול כלומר עצמו עונותיו
כחול חס' ודרך משל חמור בן לרבוים ע' ספרם מחול ידבון" בן אדם בן אדם ככל הענין לה'
הדבר שיתעורר מה לך נדרס בתרומת עיניך" שפוך שיחה ל' תפלה סמן ישפוך שיחו" רחץ ושה
מטומאת עונותיו כינוי הוא ל' התפלה" בטרם ימניס כוונתו לערוך ע' לוי לנו כי פנה היום ודמיון ש' ימני
תתשובה הלו"ל קורס שימות ע' טוב יום אחר לכפי מיתחק" רחץ לעזרה למד בעקום בעבור כלומר
להיות נעזר" סוכן מעונים זה הקב"ה ע' מעונה להיקדם" ופחד מאסונים מן יקדחק חסס שהוא המות
וערין אלה מלובלך בעונותיך" שעה מן וישעה' ל' הב' ל' פנייה" ישראל נאמנים שנים טובים
באמונתם" לו יל שהוא מוגדרת מקדל שפה לנאמנים שפי' בו הדק' מן ויפלתו כלום שהוא ל' דבור וזהו
הודעים בחכמת נפשות הדבר נאמנים ויהיה ב' ישראל המדברים מדבחותם לנעך ול' בית זה דק' יר
עס בית סלי' לך ה' הצדקה וס"ל לך ה' הצדקה עיין מה שפי' בו במחנה דנפילת בניס בחול" עמור
כגבר חמור סן לרעונו שצריך להגבר כארי להתעורר משנתו לעבודה יוצרו במחול" ולומר כלבטו
לומר כי אע"פ שחמור משינתו בקבורה ע'גו בתחנתו יהיה לב נסבר להתעורר וכו" כי לעולם לא
נעלם מחמו נפלאים ע' המעני יפלא כל דבר רל סלי' לו המעני סלי' וזהו נקדחים ע' כל מעשה בני האדם
מחמו כי הכל גלוי למני ית"ל לבניו הם נקדחים ע' ויהיו נקדחים לבני המלך כי כל מעשה בני האדם
בתנבים לבניו סוכים הן רעים והם נקדחים מעצמם כמג' בו' רעובדין מקדחים ביה ואמרין אלה ת

בן אדם

ומדברים" סלי' לרוע מעללו אמר בחול משקל
בן אדם מה לך נדרס קום וקרא
בה' חנונים" שפוך שיחה רחש סלי' וזה
מחורן התרומים" רחץ ופ' הר' וס' תחחר בטרם
ימניס כוונתו" ומהרה רחץ לעזרה למני סוכן מעני
מנפשו וגם רשע ברה ופחד מעפונים" אגח סלי'
שחק יורעי" ישראל נאמנים" לך ארצי הצדקה וס' וס'
כונת הננים" יר עמורר כגבר כלבטו למחנות
על חסאים" יר א' רשע כבובד חס' לכבר על חסאים
כי לעולם לא נעלם מעניו נפלאים" וכל מחמור
אשר נחמור לבניו הם נקדחים" המרחם הוא ירחם
ברחם חב ע'ל בניס" ואומר והוא רחום וכו' אשר
יושבי ביהו" וקדוש לעילא ואומר זה נסוב לש'
קמחי

נעבדים נעבדים הם לך כעבדים בענין מלך לשדה נעבד שפי' נה
לעבד עיין בה"ל בענין חיו נמשכים כל זמן שהוא קיים כי במוותו יבטלו" וכל קדביו לך מודים הוא הנזק
בכללי סלי' לרוע מעללו תכלה ותחנן הוא שיפלה רש' רינו מעשיו" אשר כחול כלומר עצמו עונותיו
כחול חס' ודרך משל חמור בן לרבוים ע' ספרם מחול ידבון" בן אדם בן אדם ככל הענין לה'
הדבר שיתעורר מה לך נדרס בתרומת עיניך" שפוך שיחה ל' תפלה סמן ישפוך שיחו" רחץ ושה
מטומאת עונותיו כינוי הוא ל' התפלה" בטרם ימניס כוונתו לערוך ע' לוי לנו כי פנה היום ודמיון ש' ימני
תתשובה הלו"ל קורס שימות ע' טוב יום אחר לכפי מיתחק" רחץ לעזרה למד בעקום בעבור כלומר
להיות נעזר" סוכן מעונים זה הקב"ה ע' מעונה להיקדם" ופחד מאסונים מן יקדחק חסס שהוא המות
וערין אלה מלובלך בעונותיך" שעה מן וישעה' ל' הב' ל' פנייה" ישראל נאמנים שנים טובים
באמונתם" לו יל שהוא מוגדרת מקדל שפה לנאמנים שפי' בו הדק' מן ויפלתו כלום שהוא ל' דבור וזהו
הודעים בחכמת נפשות הדבר נאמנים ויהיה ב' ישראל המדברים מדבחותם לנעך ול' בית זה דק' יר
עס בית סלי' לך ה' הצדקה וס"ל לך ה' הצדקה עיין מה שפי' בו במחנה דנפילת בניס בחול" עמור
כגבר חמור סן לרעונו שצריך להגבר כארי להתעורר משנתו לעבודה יוצרו במחול" ולומר כלבטו
לומר כי אע"פ שחמור משינתו בקבורה ע'גו בתחנתו יהיה לב נסבר להתעורר וכו" כי לעולם לא
נעלם מחמו נפלאים ע' המעני יפלא כל דבר רל סלי' לו המעני סלי' וזהו נקדחים ע' כל מעשה בני האדם
מחמו כי הכל גלוי למני ית"ל לבניו הם נקדחים ע' ויהיו נקדחים לבני המלך כי כל מעשה בני האדם
בתנבים לבניו סוכים הן רעים והם נקדחים מעצמם כמג' בו' רעובדין מקדחים ביה ואמרין אלה ת

והדר שנתו להיות כפרה שול בער
ובער בותי ובער כל קהל ישראל
יהודה וישראל לך צדי מוריס הטותם" חי
נצחי תמים ממלך משגיח בעולתם" ועתה הם
באים חצלק עם זכות חבותם" יה לכפר עונותם
הרצח והול" קמ"ד הן אני והם עברנו תורה
ומצותיה" כשענו וכל מעורנו דינויה ואקוותיה
ובעונות מצח הפרנו סתם משמרותיה" על כל
כל קללותיה כדן שעה באל" קמ"ד ואתה חב
חבותנו טובך עלינו תבחר" ולכל עם קללתנו
היה ורצתה אמור" וכך את שנתנו וחוקות
הבוחה לנו שמור" ונשיר לך מזמור על כל שו
חב לתנוח" קמ"ד דבר וכפר נשעינו וקבלנו ב
תשובה" רחמנו ישעינו כל נשעינו ושמה נפם
עלובה" החים וקרב ישעינו זה נחת ושובה וקיים
נבטח ובה לבין גואל" הוא ב דור יחיד
בטובה חב רוחנו" הרב את דיכנו בטובך למחיה
ז במהרה כל נדחיה" חיה חסר חיה חיה
עמוך תחיה" ובנה מקדש וארמל" והחב חומר
היה לדוד שמה" י צדק וגו' ואחב לו תחנה לו חס י נח
וחס ללו מתחיל אחר יקדים לך יג הדרה

מעבליה ופלגיה עבר לי וכו' ט"ס כרחם חב
כרחמי שחבות זה יעקב ולית דלמרי זה
חברת" קמ"ד והדר שנה" ט"ס והדר שנה
מעניי" כפרה שולל שול כפרה שנות" בער
חם קרוב חצל עצמו תחלה" חלקי כצל
בעבור המעקל כי כן הוא בנוסחאות ישנות
חי נצחי" ל נצח רל"ח לעולם" ועתה הם
באים חצלק ונשעינו בזכות חבותם" עם
במקום בית כמו וידעת עם לבבך שהוא כמו
בלבך וכוונתו רבים" התרצה והול" לי חפץ
ירמון מן הול כל ולין וכן ויולמס" קמ"ד
משמרותיה גדר התנחל שטח חול כלומר
טשו משמרת למשמרת גזרות וסינים כדן
שלו יבוא ליגע בחיבור תורה" כל קללותיה
קללות שבתורה כדן שמה בט" כיול פלסר
כהב בתורה חס כל תפסמו יהיה לכפר" ק
וכ" כיול" ל שבועה בעני" והת" עליו
החלה והפועה דניל ט" וענין שריבור של
הקב"ה של את קשתי נתתי בענין וכו' ולא יהיה
עוד חמים למבול ולא נחמך שבעה
ובביתים כתוב דינוי נח ואת ל" חס ושבע
ענין בירבי'ס עדיא שס" ואכסר לכרס כחל
כחצו ורצח מן ויולמס וכו' ומה" קמ"ד
כחלוי ולא ידעה לה קדשה" הנעדר השלים
החלתינו הלחך פתח" ל חלודה עם קבלת
יעקב לך בחולס שהוא תורה חריב" והיחור
ולא כל הנפס לבית יעקב" וחקות הבוחה לנו

שמור שיבוא מטר להבוחה בעת הצורך נשלח יהיה שדכו) ובעת הקציר יהיה רוח טובה נוסבת לזרור
ולכפר הבוחה כי לו הם חקות התבוחה ומשגט"ה וע"י שחומר בירמיה' חקת קציר ישגד לנו" ונשיר לך
מזמור שהוא עולה על כל שדים שבמלס ממה ש"סד דעה חבי שלמה שג' למחלל סל דברי לעולם
למול כמו לל כמו למנו פי כמו למי דבר פי ומהריו דבר נוחותים על לבנו וול" קמ"ד מן ידבר עומס
תחבנו ומלח בלנמי נגדה היא" והוסף לשלוב וכפר נשעינו וכו' יהיה ענינו ל' תחיה והסדה כמו שבי
רפי"ס רמח צור ישעינו ב' גבריל הול רכד בי כל רבוחה של הקב"ה בזה בשומי כמו רמחי' ח' חני' רמחך
משאכ רמחך חסר שיהי בקושי כמו ורמח ירמח ע"י ועי' ר' למעברנו כי וידע' להם את חבי מעלך" נגמינו
ל' חולי ומחלוב" עלובה בצמניה עם עני ודלתי עם ענות) ומקבל עולבן וכל הנעלבין וכו' ח' ח' ח' ח'
נחת ושובה" ל ישוב ומרנוע כמו שובה" דיכבות" שמה ב" קמ"ד כי כן שיקול כל הבית עם חקידך ישחוי בטוב
(ד"ד)

יְיָ אֱלֹהֵי
הַכְּבֹדוֹת יוֹסֵף הַכְּרוֹבִים בְּטוֹת
לְיוֹסֵף הַכְּרוֹבִים

לך אדני הצדקה ולנו בושת המנוח" מה
בתחונן ומה נחמנו" מה נחמנו ומה
נחמנו" נחמנו ומה נחמנו ומה נחמנו

נחמיה" נחמיה רדכיני ונהקורה ונאברה חלון

ארץ הדיכל נקרא כן שהוא כארי צד ומלכנו
 ורחב מחזוריו ואפשר דקאי למזבח
 שהדיכל בכלל המקדש הוא י"ח קאי אירושא
 שגם היא נק' ארץ ע"ש המזבח שבה עיין
 דרך ישעיה נ"א ועיין בש"ח ח"א ר"ס פ' כ"ד
 י"א להי הצבאות יושב הכרובים ה' רשפיות
 שריא ביני כרובים (הלים כ') וסוד
 הכרובים הם למתק מרדך במדרג ובלי
 רביא כמו האדם הנועם ונוטל בידו התנוק
 לו סר מעליו כעסו (כ') ומכני זה פתח
 בלשון זה כלן" בפית לעתך דברת לעתך
 עין לבטל בשפכים ותהו הדבור שובבנים
 שובבים לו מדרג גשו נח לי זכר ע"ש קראו
 עתכם דברים ושובו לי כלות רבדוך
 שאלות דמאני והיו טוב חתה לרעים
 ולטובים במ"ש טוב ה' לכל ימינו נאמרה
 וכו' כמ"ס ז' וירי אדם מכהה בנפיהם
 לקבל בעלי תשובה כי לא תחפז כותיות
 חייבים ל' רשעים ע"ש אם תחפז במזות
 המה נקצו ונתן ונקה לא יקרה ותוכל ה
 חיובים יתרום חטא חובה סלה לבו כי
 נשעינו מרובים יחך שפנענו מרובים ועל
 ג' ל' להי הצבאות

[illegible]

פי יתנוך כמטה לקבל שמים שמים חלך בכל לב
 שועתם תקבל ברחמיך ברחמיך הרבים בחנו
 לבניך כרלים וברשים דפקנו דלתיך דפקנו
 רחום וחנון אהיבנו דיקם מלכנו מלכנו מלכנו
 דיקם אהיבנו כי אתה שומע תפלה שומע תפלה
 עזיר כל בשר יבוחו שומע תפלה לך כל הרוחות
 יבוחו יבוחו לך הרוחות וכל הנשמה לך
 והנה בעלך חסד על עמך הנשמה לך והנה
 נעלך נור אחרת דומה לך חסד על עמך
 הנשמה לך והנה פעלך ייגש לטען שומך
 אהינו על שומך ייגש לטען שומך בעבור שומך
 כי יגל רחום וחנון שומך נקרא עלינו ייג
 אהינו שומך נקרא בקרבנו אהינו ייג אהינו אהינו
 בושנו במעשינו ונכלמנו בעונותינו חן כל
 להים ולח מנח להרים האם כי רבו מעשבותינו לך
 חסדנו חסדנו עם חבות ייג עונו הרשענו מה
 נחור לבניך ייג אהינו מה נדבר מה נדבר מה
 נחור לבניך ייג מרד מרד נקרא לבניך שוב שמים
 הלוח הנסתרות והנבלות אתה ידע אתה ידע ראי
 עולם ותעלמות קדרי כל חי אתה חופש כל הארץ
 בט ורואה כליות ולב ואין כל דבר נעלם מתוך ואין
 נסתר מנלך עיניך חס עונינו ענונו ייג עשה
 למען שמיך חס עונות השומר ייג מי יעמוד כי
 עמך הסליחה למען הודא כי עמך מקור חיים
 בחור נחה חור כי לא על צדקותינו חננו מבינים
 חנונו לבניך בו על רחמיך רבים ארני שמעני
 ארני סלח ארני הקשיבה ועפה אהרן למענוך
 לה כי שומך נקרא על עירך ועל עמך חסדנו
 ייג חלך נשבע חסד ימנו בקדש

חלך

פעולה בנפש כי כן ההפך ויצר ה' להם חסד
 האדם מעלה בנשמה כי היא חלק לה מנעלי
 חסד על עמך כינה לו חסד בו כן עש כי
 אדם לעמל יולד לך בחור הדבר כלפי
 מעלה חן גם אהרן עור שהזכיר כלשון אר
 לחור ראה ורחם להם לה לו עמל חסד מנינו
 לו וכל הנשמה דלילות הנשמה לך
 דבריה הנשמה לך אהרן דלילות הנשמה
 לך ג' דעשיה (מחש) אהרנו על שומך עש
 אהרנו לך כי אתה ה' אהינו ייג ידעיה' על
 שומך סמוכים בטוחים על שומך ואם ה' על
 שומך כדי לקדש שומך כי דורשין לא יבוס
 שומך נקרא עלינו נקרא ה' להי שרל ועש
 כי אם ה' נקרא עלינו ועי' ביוצר דהיכל
 מוש בלהבת עולם ובתי שני ייג ונמחם
 כי שומך נקרא עלינו הספינה המתלבשת
 בכלם על ראשינו שומך נקרא בקרבנו
 מתלבש בנך שבקרבנו עש' משובותינו
 משעינו חסדנו עם אבותינו ב' הוא בתלם
 וצל הרשענו כלל וי' כל הכתוב (חמ')
 ראי סודות ואין כל דבר יג כל ודבר אהרנו
 בזה בס' הידוי בתיקון ב' ו' ענונו העיר
 בנו כי עמך הסליחה לא כהת רשות
 לשליח לסלוח כמ' כי לא יחל לפסעס
 למען תורא שלא יהא אדם בטוח על סליחת
 אחר (דש') ועל בני אהרן לפי חסד
 כתבו בירו' רבים כי עמך מקור חיים
 חיי הנשמה הטלית שלל המות באורך
 נראה חור ייגו לכפר ע' (אדע' תלם לא)
 שמעיה סלח הקשיבה ועפה רח' שריפה סקלה
 הרב וחנך ואותיות שניות שלהם הם חותיות
 עמלך שהוא סמ' המעונה עליהם חמ')
 כי שומך נקרא על עירך ועל עמך כחל
 במס' בתרא כי ידועים וצדיקים נקראו בשם
 של הקדש של וס' העיר מיום ה' שמה צדיקים
 שני כל הנקרא בשמי עש' חסד ימנו בקדש
 בשנות הכל דא בשנות משה ייג במורש

זכור בעד בחרץ לא להם וזר לא יקרב אליהם
 קץ הנחתם גלה לגלגליה שמתחר ציון תגלגל
 בנות יהודה שונתו תעלה לשמי מרחמים אב
 מלך יושב על כסא רחמים אל מלך
 יושב על כסא רחמים והתגבג במפירות

מוהל עון עמו מסיר חטאת יריחו וטעביר
 ראשון ראשון מדבה מחילה לחוטאים וסליחה
 לנשעים עופה צריק עם כל כשר ורוח ולא כ
 כדעהם להם נותנ"ל הזריתנו לוחד לפניך שלוש
 עשרה בעבר שלוש עשרה זכור לנו ברית שלוש
 עשרה ועדות של רחמים שחילה כם עניו לפניך
 מידם וכן כתוב בתנחומך וירד יין בעמ ויתיצב
 עמו שם ויקרא בשם יין ושם נחמד ירעבר
 חן על ניו ויקרא יין יין אל רחום וחבון
 אר חנים ורב חסד נאמת נצר חסד לא חכים
 נוסה יין יושע וחטאה וקד" וסלחת לעונינו
 ולחטאתינו נחלהנו

בשעת רצ חנה לך צדי ורנהי תנה ליונה
 בשלתי ועמי בבקשתי כי נחכרנו
 לעדלים אדומיים וישמעאלים עמלקים וגם
 גבלים אשר שונאים יחידתי תחסנו
 במלכותך ובתפוחי הלהיך ובחוקיך בחירתך
 מאד גדלה מעיילתי שלשתן ענה בקשנו
 ומה תל תחנינו וריקם א השיבנו ומה נח
 ונעתי ורחם מדה ועמדה ונחם ענייך
 שומתי וחכר לן קימתי ואברקם רחמיך אב
 המון קהלתך

ויהיו א' אל טובי זה בדמך כמלך רחמיך הדר המות הזה כן רצלי ואל זה כיון כבייט אל ורחם ערדי
 ומהי ככל החלב בבית ורבים נוסיו לחמד בתחלת בית זה הבט ומחתיך ודוהה ורחם טורח נעומתי
 ולן צור כי היבתי ורחם נקשרת עם השקפה רבית הקודם וגם חן לו כוונת הפייט כי הפייטן יסר הביוט
 מדלה וסמך כי נחם ענייך שומתי הוא קור של ורחם וכפח שכן דרך בכל הפיוט ופה בכל הסדורים
 הישנים

גלות יא גלות זה שאנו כן שכל כך חרץ
 בעונותינו עורר למד תישן נפוק הוס
 באלים מדי ומי ראבע בעבור שלא הוסעתנו
 הדמה לישן חן ידבר על האויב שהיה
 לוחד עליו חולי יאן הוא ויקד" זכור בנך
 נעים בארץ לא להם וזר לא יקרב אליהם
 ע"ז נזר לא יקרב אליהם נטמדין ודרך
 הכלה הוא שלא יכל זר ליקרב אליהם
 להזיקם הנחתם הסתום לגלגליה
 ואני שכולה וכל מעורר ה' ותטולטל ויית
 שומתי ויחידה שונתו תפלה נקראת בי
 לשונות וחד ונביחו שמה אל מלך
 ויעבד כבר פי בתפלות החול כפ' ב' ויהי
 הג עון חטאת הפיית בפתם תרוייהו כל
 יחד וברמזם ואליל וטעביר ראשון
 ראשון וכו' בעת דעון תמנה ורנהי
 לך צורי כה שיעור הלמן ומשה כן
 לחיותיך חרו המוט" ננתן לינגי בשלתי
 שלי שיהיה ל נפשי ולת תנה לאויב וכן
 והיה פי ועמי בבקשתי אשר שונאים
 יחידתי שרל שהם יחידים בחומות בשבד
 ח' בין ע' זאבים מחסנו במלכותיך חן
 זה היה כיפוי שמואל רכתיב כי לא חור
 מחסנו כי חס חוהי מחסנו ומעלוק עליהם
 כן פי והדיו ולכ שזה היה ביתי דור בית
 שבע בן בכרי רכתיב חן לנו חלק בדור
 ולא נחלה בבן ישי חס לאהליך ל תקד
 לאהליך לא לאהליך מכאן שמדדו במלכות
 שמים ולא נחלה זה בחמך רכתיב חס
 העומדה נא הנחלה בדידך נחמיח ולין
 שרל נגלים ער שיחזיר ויבאן שלשה שן
 חסד יסבו בני ישראל נבדשו את האלהים
 זו מלכות שמים ואת דור מלכס זה משיח
 ומהי ככל החלב בבית ורבים נוסיו לחמד בתחלת בית זה הבט ומחתיך ודוהה ורחם טורח נעומתי
 ולן צור כי היבתי ורחם נקשרת עם השקפה רבית הקודם וגם חן לו כוונת הפייט כי הפייטן יסר הביוט
 מדלה וסמך כי נחם ענייך שומתי הוא קור של ורחם וכפח שכן דרך בכל הפיוט ופה בכל הסדורים
 הישנים

ועומה כי טעם נעום היוהא לשון תחילה
 ובעת שנתנה לשון תהוה לב
 רחמנה הא רחום רחמנה ויכוון בתיבת
 רחמנה לר' מליציושר רחמנה
 כינסה ומטטורק נס נדב אביהוא עיון
 חמי ועיון חקת דף קסג על ורדף בריב
 ובעבר בעבור זכות ובעבר הס יג מדות
 כמו שבאמר בדיל שנתך דפה וכן בזה
 הכוונה בו בדיל עב שמות שכל א' בן ג'
 אותיות ועולים דין וזה תיבת ובעבר קיימיה
 בריהבהא שלימיה העמוד בחירק וטעם
 שנתקנו בלשון תרגום שאל בל' חורויאל
 לפני הדפה רכשע חמנו בזכות אבותינו חיו
 וכו' אל הקדה של שבר שש להם מרעת להם
 אברהם נטל שברו ונזה לר' מלכים יצ' החיה
 חותו מעקידתו יעקב השיבותו אל לביו
 בשלום וכשחמור מרעה להקדה ונור להל
 וכו' אל הקדה אברהם יש לי עליו שחמור
 במה ארע וכו' ובענין יוסף יקטרגו ומצד

רחמנה
 חדר ל' קיימיה רחמנה רחמנה
 בדיל ובעבר ר' חדר ל' קיימיה
 היצחק עקידתו ר' חדר ל' קיימיה רחמנה
 בו ר' חדר ל' וכותיה ריוסף צדיקה בו ר' חדר
 ל' קיימיה רחמנה נביא בו ר' חדר ל' קיימיה
 רחמנה כהנא בו ר' חדר ל' קיימיה רחמנה
 קנאה בו ר' חדר ל' קיימיה רחמנה רחמנה
 ר' חדר ל' צלותיה רחמנה מלכת בו ר' חדר
 יתחקר רחמנה נגד קנן בו ר' ככסופי חמנו רחמנה
 למקרי קמך רחמנה עלן בו ר' גלי נבורתן עלן
 בו ר' דיט חפיק לנהורא בו ר' הינח רחמנה קנור
 עלן בו ר' הרך שוי עלן בו ר' ולח תתברע
 בעובדי בטי מנין בו ר' זכרון חפיק ואשכח ל'
 בו ר' חסוב עלן טבון בו ר' טבון סמח
 לו בו ר' יתנו ללו רחמנה עלן בו ר' כמ' יצ' חמנה

דבה שהבית ל' חביו ובענין רוד יקטרגו מענין בת שבע ובענין שלמה מענין נסיו הטו היה לבני ולניש
 לחוש לקטרת המלאכים שיקטרגו בענין זה יותר מבשאר מצבים לכך מהקנו בל' תרגום שהמלאכים
 נזקקים לו וחלב אלו רשיך בהו קטרת כיהקנו כולם בל' תרגום עיון חמני וכותיה ריוסף צדיקה יס
 נוסחלות שבתות בה קיימיה ריוסף ומתייטב עב תש רש' עברתי להם בריה ראשונים לו הפסוקים
 וגסחא ש' אבותיה הוא עב מנ' הרגנע בל' הקמות דהר מעמס' דרך ארץ דחנע ריוסף צדיק הח מכורתי נר
 לא הוי עב' וכו' חמני נטה לר' הנורמים קיימיה ריוסף צדיקה כיוסף מעטרח דברית כמנ' חמני רג'
 עב' חדר ל' צלותיה רחמנה מלכת שנהמלל כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ונתתם לפסולת
 וכו' וסבו והתחננו לך בדרך שוביהם וכו' ומעט חת תכלהם וסלחת לעמך וטעם שתיחד בו מלכת כי
 התעך כחו גדול ורב כמו כה רבים ומה שלא אמר מלכת ברוד לפי כי במלכות שלמה עמלאל ריבקה
 של לבנה ויסב שלמה על כפה ה' לכן תיחד מלכת בשלמה לבני עיון חמני באורך חרים יתירך וכו' עב'
 חמור רוד רבנע חתה קבור שאלו רוחקים עלך שהקרב חת הקץ כשפילגו לא ער מתי יתירך עמוסכיה
 ש' למען יחלצו ידירך הוסיפה יתירך ועניני וזה טעם חמור מורקנך וכל מורקניות חמני כמסות חמ'
 וכו' בבושה נמנו בלנו לקדות למנך אשר לא כרת חבל חתה רחיס עלן בו והוא מאמר בפני עבדו וכו'
 בלי גבורתך ידבר על הגאולה רכ' עוררה את גבורתיך ולבה לשונותה לנו כדי לנקום מאויבינו יאן כי
 בהרב נאמר חיה גבורותיו כל' כי ינלה גבורתו וימרס חמני הרך שוי עלן שים הורך והדרך עליו
 וכו' חמני רג' שו כי כן הוא תרגום שים ול' אליו צריך לשבש הפסדים דאשכח בתרגום ושו ית אפריס עמר
 היינו ומני חיו והא שוי בלא חיו גם הוא ל' צווי וכל התברע וכו' לא תהיה נמרע ומחמו בעמשים הרעים

כתבין בספרא דחיינו

ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

ד' רחמינו ר' כתבין בספרא דחיינו

זינך חורך השדה עלינו יהכונה צי' שבידה

מכבה מנזה לז' נלח תהפדע וכו' ר' ונחול

חשם בלוח' אלא ידנו המעשים הרעים הם

את גורחת ואורחות מצותיך ויחיד הש' חור

טובו שהיה חור מצותיך עלינו (חט' אפון

חמס וכו' שחמס' אלא' לנו לכות חמס לנו

זכיות חיה מנחשנות טובות (סס) חסוב

על טבון' כי בהיותו מחמם לנו זכיות

יחשוב עלינו מחשבות שלום ופירות' טבון

סמיל' וכו' הבא עלינו טובות רבות ותחלה

חנו שוליס יחשוב עלינו טובות ואחכ

מבדקים שביחס עלינו במעל כדרך הנות

שאל תעט' מעט במל' חול' יתגוללו' יתג

כי נבדדו רחמינו ה' ארית הגוללו' רחמינו

ונ' בינת' ח' בל' כתבין' במעמד' ה'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

בגד' ה' אצבעות הכותבות' ונחמ' בל' בל'

אנא בעב זדוני תמחהו ע"ש מחיהו כעב
נשעיר כדרך העבים שנומחים
במים" ימלחת לעוני כי רב הוא חק שבת הוא
כמו כי קרוב הוא וי"ל כי רב הוא יצר הרע
המחטיא לו רב וגדול הוא ואין בו יכולת
נגדו וי"ל כי רב הוא כלפי הקב"ה והרב
שמואל על כבודו כבודו מחולף חק ימחה
ואת חק ימחה העני וכבר נכתב למול חב
והי בעיניו לא תחשוב כי אין בלבו של
הבד מהשב כמחשבי כי דרך האדם הם
מוחל לחבירו היינו בנראה ובקרבו ימים
הרבו כי ישמור לו חטאיו ומשאל הש"ה
שהוא מוחל בלמדת חנני שגרים ונכתב
הט"ו בזהר ע"י מפרשים ושלח רבי יצחק
למחות מלשון כהן וכו' קשור ע"י החכמה
הבית חק ימחה כי ימחה חק מוסכת עצמה
ואחר עמדה בלוי חת"י חק ימחה ונכתב
למול חב למחות מלשון כהן ליום ריבי

כי אין בלבו מחשב כמחשבי למחות מחשב כתב
לום רבי כי המכתב מכתב להם הוא
חם תחקור ותכרוש צור עלומיו" חן בלילו יחרוש
ובימיו" חם לחטאיו תדרוש ולחשמו" מעבד רגל
ועד השמש הוא" יהרסו ויבנון בי רעיוני
יום כי חטאי יבנון ובני" חן פנימי יבנון כי יי
נשח עון חנון ורחום הוא" מעה לירדיו ומעב
יסתר" ואשמך עתרת חבי ואין עוהר" ואשאל בעד
חלום חשבי ואין כותר" ואמר לא אובל כי חתום
הוא" שובה שיבת סחרית עם העם" נשכח
מבשר בברית להוריעם" את אשר יהיה בחרות
העם ונחם" נחם לא עם בינות הוא" הוסף
יד וצ"י משנה תסליח" וקרן לנגל ועננה הצמיח

כי אינו כן כי אין בלבו מחשב כמחשבי כי הוא מוחל בלמדת לא באדם וזהו שפייס כי המכתב מעבד לה
הוא וגדלו רביו מדרכי בני אדם וכן תמצא בבית דליתו יהרסו ויבנון וכי שפייס חן פנימי יבנון כי ה
חנון וכו' הר"ן לך דרך השני בתים כוונה אחת בהם" אף י"ל לפי שאמר תחלה חנן בעב זדוני תמחה חזר
והשיב בלבו כי חק ימחה העון וכבר הוא נכתב ומה שאני אומר זדוני תמחה לו זה כלום כי חק ימחה
קב"ה וזהו יוהרן טעמו דל"כ חק בעל חוב גובה חובו וזהו כי אין בלבו מחשב כמחשבי כי מעה שאני הוסיף
שחקה עוני הוא אינו חושב כן כי לא יקדמו למתנות מלשון כהן ליום שיבוא במשפט עבדי
כי המכתב מכתב להם הוא וחטאת יהודה כתובה כל זה יהרסו ויבנון בי רעיוני כי מעם חני חושב
שיתחול לי באמרו זדוני תמחהו ופעם חושב שאינו מוחל לו כי חק ימחה וכבר נכתב חטאי בק' הזדונות
וזה יהרסו כי מעם יחשוב לבי להרוק מעה שבכתיב במחשבי שיתחול לי" חן פנימי יבנון להכריע כי ה
חנון ורחום ומצד רחמי וחנינותו כדאי למחול לי" נל חם תחקור" כי נל עתה" ותכרוש" ל' בירוש" עלומיו
הנעלמות ר"ל הנסתרות ומהר"י פי' עונות עלומיו נעורים וכי ראשן נראה יותר שהרי אמר חסד חן ב
בלילו יחרוש שהוא ל' חטא שבה הרי שמוכר בנפשות" חם לחטאיו הנלויות" מעבד רגל ועד ראש חס
הוא כלל גמול חטא" חס הוא ב' ויהרל בשני קמץ כי כל כוונה הפייסן לחתום כל בית כל
פסוק" ועוד י"ל דנקט ב' זה לרמז כי ברוב העונות נעשה האדם עצמו כאשם שפוא שם שראוי להייר
עצמו קרבן חסם לכפרת עונותיו והוא ע"י חס תשים חסם נפשו ישעיה נ"ג וע"י במלמד ח"י ח"ג כל על קמץ
ויקרב חסם את אהרן ואת בניו ש' שם שהקריבם לקרבן" יהרסו ל' הריעה ונתיצה" ויבנון ל' כע"י יענון עון
כי חן חס עונינו ענינו בני" ובני" ע"י כחשי כע"י וענה" כע"י מחשבותי" יסתר" ע"י ויקתר כע"י עתרת חני
תפלת חן שלי" ואין עוהר ואין מקסיב" ואשאל בעד חלום חשבי כינוי לגלות הארוך דכ' ביה היינו כחולמ
והכוונה חס חסל למעתי קץ הכללות חן כותר ומעלה הקץ למעתי יהיה וזהו ואמר לא אובל לגלות" כי חתום ה"ה
כי הוא בישעיה כ"ט וכן נאמר לדניאל סתום הרברים וחתום הפקר" וגם העם ימין חובה יעשה והב' לחשבות הנש

וגבר יכל אשר יעשה יצליח ויורע כי מעשה להם הוא

אנשי חמונה חברי בתים בנה מעשיהם
נבזים לעמוד בפרץ ירחים את גזרות

היו לנו לחומה ולמחסה ביום געש וזעזועים רחוקים
בלחשם חיותה עצרו בשוטים טרם קהחוק עניותם
יורעים לעתה ולרצות כחבריהם לתענוס לא
השיבות פניהם ריקם מרוב עתהנו אברנום נאספו
מנו בחטאינו סעו המה למנוחות עזבו חותנו
לחגחות כסו מדרגה גדר צמותהו חשיבי חיותה קמים
בפרץ תין רתויים לרצותם חסמו שוטטנו בחרבנו
ננוח הרמה לא מעציה שכנו ליה בבוסת נמח לשחרך
אל בעת צרותינו

מעבד כבדית תלחך הכרית הוא ליה את
אשר יהיה באחרית העם באחרית הגלות
והצרות יתגלה הקץ ונחם יהיה לו נחמה
ואם לא עם כינות העמי שלא עבד כינות
הוא חסוף יד עש חסוף ה' שנית ידו לקנות
את שאר עמו וציר ל' שליח ידיו מעשה
הוא המשיח כי תגלה ותגלה ליה לבשר
ואחכ יבוא המשיח שליח שני אחר שליח ראשון
אז יציר משה שני למשיח בן אפרים כי
בן דוד יתגלה אחריו בקבלת רגל יקח לנגד
עש אדמית קר לרוד לנגד ונענה הוא
המשיח בן דוד רב ביה והוא נענה לא ימתח
כיו הכ' בישעיה נגד שכל חותה הכרזה
מרב במשיח בן דוד כחלל נגד ליה
וענה מלואת דברים ולא יפנה מן היום
ושותק עיון מפרש יס יגבר עש כי יהיה
גבר בחיו ועש וגברתי את בית יהודה וגברתי

אנשי חמונה היא בקשה מיופדת על מרת החסד ולכן היא אב כדרך ב' וימע שהוא על הקדרי חסד המהנו
אב הנזכה בנגד הנבזיה כדרך ב' ויבוא ובלה עד השלך עש אשרקה להם ואקבצם אחכ לתעס עמנו
כלה כנגד הה' שהוא מעבדה בן חג ולמכר היא אב ישרה והנזכה באלה בש' והכוונה להתהק לפני ה' כנחמה
ל' חמונה ויש באנשי חמונה בכל חרונ' ה' תיבות נגד אנשי חמונה רוצי ישראל משה אהרן וערים ג' שם
במשה כתיב בכל ביתי גלות הוא באלה פתי תורת חמות היתה בפיח' ר' וימרים מעבדיהם ותפחידו את הג' חזקים
בירה אחר הרי שכללה עמיהם להאונות להם תוק' בלויים בנה מעשיהם בלויים לרצות על ישראל בנה מעשיהם
הטובים והר' ב' בשהיו בלויים אצל פרעה היו בלויים בנה מעשיהם שלא יוכל להזיק להם לעמוד בנח' כל
עת שחיו ישראל מעבידים ומרצים מרץ ושם היו עומדים בגולה לפירה בנגד רגל לולי משה בחידו עמור בפרץ
לפניו ואלהן כפי ויעמוד בן העתים ובין החיים ותעצר המנהג' היו לנו לחומה עש חומה היו לנו והר' ב'
שבזכותם נבקע לנו הים ונעשה בחומה ביום געש ביום שהיה בזמנם אצל הקב' והאריך חמו בזכותם כגון
ב' ח' בלמס שלא נעס הקב' באותם חיותים וזה היה בזכות משה ואהרן של לגען בעת צדקות ה' וממך ליה
אשר עשה את משה ואת אהרן מה ענין זה לזה לא שרמנו לזה שמואל שבזכות אהרן ומשה נבזלו מקללת בלעם
(שם) ונעשים חק בלחשם בלחשם משרים האם מעבדים האם ונחמה בתפללים ופ' ויחם ה' על הרעה
ונעבים וק' יתני נזעכו למי' בו ל' כרייה טרם קדאך עמיהם וזה תפני שיועיס היוך ירצו לפער בדרג' רייצו
ותחנונים כאב ריחית למענם כדרך אב רחמן שפושד צרכי בנו כן הקב' משה לנו צרכינו במעבר ה' אב
מנוח לימנול את בנו כן עשה לנו הקב' שני שוב מול את בני ישראל שנית האב תאכיל את בנו ותשקהו והקב' ויהקב'ה
ירגם את ישראל במון ואליו ובאר והקיפם בעניי כבוד האב תלמד את בנו תורה והקב' נתן תורה לישראל ע' משה
האב תלמד לבנו חומות והקב' נזה לבני חומות המעשן וכליו ונתעפרו בהם בכלל אכלי אב האב משיח
לבנו משה עבי אשה כתי' משה אשה נעלה טוב ושוב הוא התורה כתי' כי לקח טוב ופ' וזהו כאב ריחית למענם
לא השיבות פניהם ריקם לא בשעה שזועקין לבגד הענס מיד רב' משה ואהרן כפהניו וכו' קוראים ל' הוא יענס
(הר')

היה לי נקבה כמו נתנני שומעיה כל
 הימים דיה בחטאינו בעבור חטאינו החבל
 חיינו לי הסהרה מן מחבלים ברחמים והוא
 ע"ש בלע"ה ולא הי'ל אית כל נאות עוקב"י
 חיינו כי נזה מן נאות ר"ל ארצנו יחו ירמון
 לבחנה רכה לביתך נחזה קדש ומתהל' פי
 בו מה שאנו מוחלים לו בנתשכ) בעונותינו
 (א) אם חבל החבל"י ונפרע פארנו מן ופרע
 את ראש האשה נתגלה יסוד מקדשינו בתש
 ערו ערו עד היסוד בה לילוי ומצינו שנהגו
 נק' פאר רכה"י ובית תפסרתי אחר ומעבר
 ואזיל הכל כי עד נפרע פארנו ותחלה הזכיר
 העיקר ואמר בכול מקדשינו הוא כים דירתו
 של הקבה דל' ביה בית וכול לך"י טירתנו
 עשיתי טירתם נשמה והוא הארמון ונקרא
 כן לפי שכותליו עשויות טירות טירת אה
 בשנה והטיר הוא הנדבך בדברו ר"ל כן פי'
 דרך"י לשמנה לי חרבה ואמר סימיה סס
 חוצה לוק שמה ר"ל שלטו בה הארמונים
 שזו היה מכנין לומר לשמנה הי"ל נשמה
 בל' כלסון המוקד"י ופי' ארמנותינו היו בל' בל' מוכי הפתיכות כמו על ופי' הכותף (יחזקל כ"ה) מתעיייתנו ומ

אשמו מפל עם כושנו מפל כוי גלה מחמ
 משש דיה לבינו בחטאינו החבל
 חיינו ונפרע פארנו וכול מקדשינו חרב בעונותינו
 טירתנו היתה לשמנה יפי ארמנותינו לארים כחינו
 לנבדים ועדיין לא שבנו מתעיייתנו והיחזקנו
 פנינו ונקשה ערכנו לומר לבטח יין שהינו חבל
 תבותינו צדיקים תנחנו ולא חטאנו חבל חטאנו
 תנחנו ואבותינו

אשמו באומר ובנוטל בזינו חוק לתענו
 מעל גמלנו משפט וצדק דרכנו
 כמשלבת חיה המרנו ברית וחוק והרבינו פשע לכל
 חוק ינחנו שזכר הדין חרשנו רע שנאת טפלנו שק
 ואורחיה יעצנו חן ואשמה בלינו שנינו בהכלי
 העולם לא זכרנו כי תביטנו במשפט על כל נעלה
 מחסנו מוסר הרעת נזאכלנו מחכמה ומדעת
 פנו

בשם מוכי הפתיכות כמו על ופי' הכותף (יחזקל כ"ה) מתעיייתנו ומ
 בתעות בע ישראל מעלי כליו מטייתנו" אשמו באומר שאמרנו ומרנו לעשות חסד וכע עשינו חסד
 החטא בנוטל בזינו חוק"י היל המדהדק חוק
 מעל בה' נר' פל) דרכנו כמשלבת חיה ע"ש דרך עצל כמשלבת חיה מופל' טו' ופי' הרחב' דרך עצל
 כאלו סביבה מושכת קוצים שאינו יורע לצאת ממנו ע"ש ובמורש דרך הרשע כקץ זה הנפכר בבני צמר
 אם תטלהו תחל) הוא מהערה בבח' ע"ש הכרנו ברית שכת הקבה עטנו ע"ש את בריתו המר לשון כיסול
 חוק חוקות התורה לבלי חוק' עד לאין סוף כל' שאין מקמר למשעים עיין תי' ורשי יפניה ה' פ' ופערה מה
 לבלי חוק ינחנו לי הרחקה טוב הורית ע"ש ראה נתתי לכנף היום את החיים מאת הסוב ופתי' ובחית בה"ס
 כפחול הורה לנו באצבע ללכת אחד אחר וטות"י חרשנו רע השבנו רעה אשר שגלת ע"ש לב חות ממשכות
 רעה ואמר שגלה ע"ש רכ' בהו שש הגא שגל' ה' (משלי ר') טפלנו שקר ומרמה ע"ש ותטמל על עוני שכיח
 חבור והבונה בח' כי עוד פשינו עונות אחדים נוקמים על הזכרים לעיל (והכרנו אותם ליהם"י מצנו חן
 ענינו סך"י בלינו שנינו כל' קמו תמו שנינו בהכלי העולם לא זכרנו כי וצילנו ע"ש הלהים יביא ב
 במשפט על כל נעלם"י מחסנו מוסר הרעת ע"ש כי אתה הרעת מאסת (הושע י') פי' רחלתי קצח"י נטלנו
 ע"ש אשר מאלו ה"ל ראשונא"י מחכמה נפבת שפרנו מחכמה ורעת כי המ"ס היא תנ"ס הסרה (ע"י) ב
 בערות המוסס וועמילא גברה הטיפסות והסבלות בנו"י כללנו"י לי השתקעת מרוב ההתמדה כביכולת'
 יכולת לעלות ולכרש מהתלות"י עזבו ארחות חוקך דרכי חוקך כתרבותנו"י ננינו ל כל חמדותינו כלומר
 הפנינו

סרנו ומשפט צדק עובדו ארחות חקך בנינו
 א כל חמדתיו צללו במעלות האותינו קצנו כי
 חמדים מהוביה רחב בינו בניב עולה יצדח שובנו
 משובה נצחת היפנו כל איש תוכחת ואתה צדק
 על כל הבח עלינו כי חמת עסית ואנחנו הרשענו
 לעינינו עשנו עתלנו מתושך ומורט ומנו
 נתנו עולם עלינו סבלנו על שמתנו
 פברים משכו בנו מורק חין מירס נדות רבות סבלנו
 קרחנו ין להינו רחקה מתנו בעונינו שבו
 מחזיר תענו כצח ואברנו וערין לת סבנו ת
 מהעיייתנו והיך נעני פכנו ונקשה ערמינו לוותר
 לנני ין להינו צדקים אנחנו ולז חטאנו תכל
 חטאנו אנהנו ואבותינו ^{לדן} להינו הרחמים
 והסליחות כי חטאנו לו ליע ^{לדן} אמת ורחמים
 והסליחות כי מרדנו כי רבו משפחותינו כך
 חטאנו חטאנו עם חבותינו המינו והרשענו ומורנו
 חל נח השת עליו חטאת אשר נשנו נאשר חטאנו
 חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו שמו ישראל וי
 אלהינו ין אחד ין הוא כלום ין הוא
 החלום ארחלי מעלה אומרים ין ארומנו ינהיר
 סגולה עונים ואומרים ין הוא בלום גלגלי מעלה
 אומרים ין ארומנו רגולי סגולה עומם ואומרים
 ין הוא בלום ין מלך ין מלך ין יתלך לעולם
 ועד

הנענו ננים מהמורה לננות יתעורר
 קצנו כי חמדים ליסמיה מהוביה ארחנו
 רחב בינו הרחבה בינו חינו דק בדיבור
 עולה בניב לידיבור מן בורח ניב שפתים
 יצדח לי צדקה בדיבור מן יריש חף יצדח
 שובנו משובה כיצחת מערנו מרד לעולם
 לינצח עיין דרך ורטי ירמיה ח' ויה ר
 רמהסנין למתב דל שמתחזקים מלשוב
 ועומדים במרדס עש מפרס נצחת לי נצחון
 תיעבנו ענין סיקון ופנאה כל איש תוכחת
 במל תוכחת לעינינו מסקן לתניסות
 ענין גזל וחמס וזה היה לעינינו במרסוס
 ואין יכולת להציל עש ועיניך רוחות עתלנו
 רכושנו שארס עתלנו ומתושך ומורט
 ומנו שמשכו אותנו להמזה ולה מזה
 ומרסו אותנו כלומסימת עתלנו ורכושנו
 היתה במריטות פערנו ובשרינולו ומנו
 נהנו מולס עלינו כינוי לחס שמשילס על
 ישראל עבדים משלכונו ידוע ויבית יוס
 לא איש ויכיר נקנה לקונו בין למד ככס
 מלוג הידה ואנו ירשי גרה בין למד ומד
 צח ברזל הידה ואנו ירשי אברהם מיר
 מודה ויכיר תל ופרק ורמק פ' שכל מל
 בנו עבדים פחותים מיתוסם שנוסאים משן
 על כתביהם ואין מי שיכנה ושמח לכרוק
 מעליהם משאם כצח תענינו שחן להס
 רועה ליי להינו וכו' כי חטאנו לו
 חטאנו לו כן פי' מה' למעברנו ב
 בשלח ובמרדס תלים אמרו ר' שמולבר
 נחמני שאלת ד' יוחנן מר לה' להינו ור' כי
 מורנו כי שמונו תורתו מובעי לה

הל יד כהוב בנייה שבמלס מועל שהח עושה עס פעל הבית באתונה וגותן לו שכו מה טובה יס
 ואומה מחזיק לו טובה בשעה שאינו עושה באומה ואינו מעבד לו שכו כלל לבך קאמר לה' להינו וכו' כי
 מורנו בו עש ועיין בדרך תחמזה בפ' הנחמזה ל' פ' שופטים וכו' חטאנו צורנו לי צור פלעינו וסדקינו
 סלח לנו יוצרנו הכונה שלנו מעשה ידיו וכיון שכו חמלתו עלינו ויסלח לנו ארחלי מעלה יסלח
 נקדלון לרוב גדולתם ומעלהם מן הן ארס צעק חוצה בחירי פגולה ישראל עש ויבהר ככס ועש והייתם
 לי סגולה גלגלי מעלה השמים נק' כן לני שרס סובבים במעיד כגלגלהזה שעתגלגל וסובב ומצינו שחמ
 בהם השמים מסמרים כבוד ל' רגולי סגולה הם ישראל שנקדלון כן עש עולי המדבר חו מסמרים שגבירים ורומם
 השי עכ כל כדגל זה שהוא רגס שוקמן לפימין נלחות ין מלך כולו בסגול ין מלך כולו בקמץ הימלון
 חירך

ועל מחלכות אשר בשמך לה קדש לקדשות

הגוים תיהנא להיהם ואלונו בשמים אחד להינו

ה"ס ל' החבדינו בחורז גלותינו" ח"ס

השכחינו. ז"ל בדרך שבת לתמינו נחה ותימינו. ז"ל

הנה נבחרת מלכותך עליונו מהרה" חש דרשנך
מנח לנו" חש דרש דמיונו מנח דמיונו" חש

יִיטֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיֹּם כְּתֻבָּתֵינוּ חַם וְחַם

טענו מעברדירן" חס' וקדח וחתה תענינו" חס'

התשובה היא: כן, אבל לא כל ה"א"י הם "א"י טובים".

לזאתו החריה (האומדן) הוא הוזה בזה לה
הוא טועה וטעה בתיקון ה' מלך וחסד

שהוא הוורד (חינוך) ותיק) בטרם שהקים
ואחרים ויש לא יחד לא יחד לא יחד לא יחד

עכ"ל ובהנה שכתבתי בשם הרב הבחי"ל לענין

נתיישב הכל בצמיו לא נוצר אל רל לקט
דבר נוצר תשום אל ולכן נוצר הצרי בפתח

וְכָל הַדָּבָר בְּפִי הַדְּבָר לֹא יֵצֵא שׁוֹם חֲלָסִים וְגַם

הגוים' שני נבוקיס הם ה' בירתייה וז' בתלם

אנפוקה רתלים מריחן שהוא תמיד לטח
נחמד ונהפך לרומח וכו' על כל גיל ויגד

ולשנא דתלים בכוליה מפורא" ערוותיכו

יָקָר וְהַעֲבִירִים עַל יַחֲזוֹר וְלֹהוֹתוֹ יִתְּיַמְלֵךְ

החיים שכן הם חותרים ל'תולך יושב על'
ה' החיים" מולל גרונת מוסדות וכו' וכו'

בני חסד ונושא עון להכריע בך וכו' -

הוא כן פירש יורב כהתנהג במידה זו ללמוד
ות ולהכריע בזה הזכות לא הוא וכיין צריך

זרין תמיל ג' בחדות ליום רבין וכו' וצ"ל רמי
צ"ל בנשעיה י"ג לוי חנניה וצ"ל וכו'

[illegible]

סוף ונביא בשם הווארד שנסחתה מוכח

ה' ח' תרע"ב בצדקה (לוא מלאכות)

ב"יטו טעם לזה ש' רחוק וני יחבר לו ועד

והוא משלים הדבור ולומר למה נאמר

ה' אמירת-ה-כבוד ה' בלי זכר שלה ר' הם

אחנה ועבדו וביוצא תענין אחי שלי ג
יד גבוהתה"ל" תתפכ"ז של יברע נאטטינ

ים למחול לנו" בריהך זכר יע"ש ויזכור
לכת דודת כל מנהג ונהג ונהג ונהג

ענין שאלו חו' תיגלה תיידלה מלכותו

וְהַיְהוּדִים הָיוּ יְדִידִים לַמֶּלֶךְ וְלַמַּלְאָכִים וְלַכֹּהֲנִים וְלָעָם כָּל יְמֵי חַיָּהוּ וְהָיוּ לְעַמּוּתוֹ וְלַמַּלְאָכִים וְלַכֹּהֲנִים וְלָעָם כָּל יְמֵי חַיָּהוּ

מיוחדת

ויחל לדבר טוב שיבא וכל בא הוא מתכיש
 ונכלם כמי עצמו "שברינו ל' תורחלת
 ותקוה ל' שבר על ה' והיה מל' אחר
 מן ויחילו עד בום כי השוש בהם א' וראשון
 נראה עיקר "טהרנו מעונינו ע"ש וטירתם
 מכל טובם אשר חטאו ל' (ידועה ל')
 וזה יהיה ע"י פליחת העון כמש' בקוה
 הר"ה "המו נח רחוק ע"ש הימנו וענין
 ורחוק ופ' ל' המייד "כבש את כובשינו"
 ענין כבישה היא הרדייה והתמישה בכח
 לחץ את לוחשינו ענין דוחק "סמך את
 נילתינו ע"ש סמך ה' לכל הנופלים
 המונה סקעמדנו שלא להיות נופלים מלח
 תקומה "טהרתינו תפלתנו והוא לירבו
 הנלה "צוה אתנו ברכותיו ע"ש יצו ה'
 "אתך את הברכה ור' צוה להיות אתנו ב'
 ברכותיו וכן צוה להיות אתנו ישועותיו"
 צדקנו בתוספתיו "אם נבוא בתוספת ודין
 לבניך הוציאנו זכאים בדינינו" ק' האולה
 כל לשון ק' סוף הוא כי היא בלה נשישכל
 הק' של גלות "יום הישועה ככל הרב"
 לחזק הענין "ריבה ריבנו עשה מריבה עם
 חוקם העושים מריבה עמנו כלומר שיעשה
 בהם דין "בעוני עמך ע"ש את עני עמך ה'
 פעבוד עמך "ראה ברוח השעה שאנו עתה
 בה אם לא תעשה הכל לבחות ראה ברמזק
 השעה שאנו עתה בה והמקובלים ז' אומ'
 שדותן ל' דוחק מלכות שמים בגלות ולזה
 סמך שעה את שועתינו כי בעבודה רחמי

טמינו ועל עולכינו "אם טהרנו מעונינו א"ש והמו
 נח רחוק עלינו "אם (כי ימי תשובה אחד כתבנו
 כלבש את כובשינו "בספר חיים טובים" א"ש
 א"ש ב"ח את כתבנו בספר צדקים" א"ש
 לוחשינו" א"ש לחץ כתבנו בספר ישרים ותמימות
 את לוחשינו" א"ש כתבנו בספר מזונות
 מלח כל משחלות לבנו וברנסה טובה "אם)
 לטובה" א"ש נחם

את נאשתינו "אם סמך את נכילתינו" א"ש ענה
 את עתירתינו" א"ש פרינו מעיר אויבינו" א"ש צוה
 אתנו ברכותיו" א"ש צוה אתנו ישועותיו" א"ש צ'
 צדקנו בתוספתיו" א"ש קרב לנו ק' האולה" א"ש
 קרב לנו יום הישועה" א"ש קרבנו לטובותיו" א"ש
 ריבה ריבנו וגאלינו" א"ש ראה בעוני עמך ישרה
 א"ש רמח חולי עמך ישראל" א"ש רחם בנוק הסעד
 א"ש שעה את שועתינו" א"ש שית שלם בימנו" א"ש
 שית שלום בתרומותינו" א"ש הן חיים ושלום למנח
 חרוננו" א"ש הן כלבנו ובכלב כל וטענו ושדיו רחמנות
 להיטיב חלינו" א"ש הן שלום בארץ" א"ש האשבע
 בעולם" א"ש הן שלום בתפלות" א"ש הן טל תפלות
 לברכה בעתם בארץ" א"ש הן ארעל ארם ולחם לחזק
 א"ש הן לחם לפי הטף" א"ש תבון תפלתנו קטורת
 לבניך" א"ש אלהינו שבשמים עשיר עמנו
 א"ש

שתקבל את תפלתנו שעה ל' פנייה שהפנה ל' לשוכות שכלה שעה וכו' שית
 שלום מעו שים שלום התי' בתקום החיים כמו ויוסף ישיב ידו כי שית לביו יד ימינו והרבה כמזהו ואל' ל'
 לשוכות הנדרסל ולגרס בלם ומי ידע מה רמז יש על צד יתד מבאחר" שית שלום בארמנותיו כי לא
 נפסח בגובה וחיותו בתינו דק עליך נשענו ולזה הזכיר שם אר' הן חיים ושלום למנחך כמש' ה'
 ותתפלל בשלמותה של מלכות וענין בעהרש' חם אבות והתם כיל יבין" בעתם בארץ כמש' ד'ל כמש' עות
 שבזמן שחן ישראל עושי' רצונו וכבר נגזר בידה לתת גשמים מרובים הוא מחדירם פהרים כדי שלא יהיו
 בהם רביות לז' בארץ" שבעי הוא שם" הן לחם לפיהם כלות בריבוי כמי צורך הטף שדרך ה' טף
 המור בלך ל' הלחם ולגרר אנה ואנה כאזל רדנו של תינוק לכוד עיין מ"כ" קטורת לבניך קטורת לבניך
 ע"ד ונשלמה פרים שפתינו "תבון ת' תתבון" א"ש אבות צאצא' שיטל בפינו הרוחם ר' א"ש יחזו אויבינו
 תיגוס

חות לטובה עשה עמנו חות לעמיה עשה עמנו חות
 לרחמים יהוה שונאנו ויבוא יחנו חנונו ויכלמו
 כי חתה יון עזרתנו וניחזתנו ברוך רחם תזכור
 ברוך חבה תזכור ברוך עקידה תזכור ברוך
 תעומות תזכור ברוך רחמיך הרבים גמול הבט לבית
 ולבית בריתך אתנו ענינו בעת ובעונה הזאת
 אלהים חתה ידעת לחולתי ואשמותי ומטך לח
 נכחתי רוב גרונותי בהעלותי על לבבי
 גודל מאבותי כמים נשכתי והתפרדו כל עצמותי
 רחם ברוך הזכור לרויך שערי חתלתוך העומת
 מדב שגל מבקש פליחתיך קדמו עיני אשמות
 לספר גדולתיך אגיד ודומך לדור לכל ימות גבורתיך
 ול עיני ואביטה בנהודך גבלחות יזמרו לשמך
 ויחליץ כלחות השגב לנו יקם כזרים בכל כחות
 כי חתה יון אלהים צבחות אלהים צבחות השוכר
 נוראות בצדק תענינו בבט בני משיחך ודעה ומנינו
 אמוחו כל חותיך לעולם ירנינו עינינו עינינו
ענינו חתנו" ע בורחנינו" ע גמלנינו" ע דושינו
 ע הור והדר" ע ותתן בנחמתי" ע וישר
 ע חי וקיים" ע טהור עינים" ע יאב שמים" ע
 בביר כח" ע לבא חפץ ברשע" ע ומלך מלכי המלכים"

אלהים חתה ידעת לחולתי וחשמותי וממך לח
נכחדי רוב גרונותי בזה עלותי על לבבי

גורל האבותי כמים נשפתי והתברר כל צמחתי

רחם ברוך הזכור לרובך אשרי חתולתיך העושה

מרב אש'ל עברק פליחתיר: קרעו עיט אטאודות

לסני גרועתיה: "אניד ורומך לרוד לכל ימות גבורתך".

לגן עוני וחביטה מזהוהך גבלחות יתערו כסות

החלפתו של המנהל הממונה על המערכת, כנראה תהיה תוצאה של

יחזקאל יח' אהים צבאות אלהים צבאות השמים

המחלקה הכלכלית

RECEIVED

THE

ה'תשנ"ח

ב"ר נח" ט"ל ל אב רמא" ו' אב תל"ה

המחלקה הכלכלית

ברגס וירא וחזו וכל הענין בתלות שונת
לחזק' וניחגתהו מהצרות שעברו עלינו
ברגס רחם תזכור ברגס שתקצוף על הסנים
רחם תזכור רחם כתי' לרחם ושי' חבקוק'
ורק' ב' ברגס בזמן הרגס והלך רחם תזכור
לחם אהבת אברהם כמס' וזכרתי לחם ברי
רחסנים או יהיה רחם שם ח' וז' הרחמים
כלומר זכור לחם רחמיך ה' חסדיך — ו'
ובתורש רחם כג' אברהם כל' זכור לחם
זכות אב' וד' הפייס' שהוא סס' ברגס אברה
תזכור וירמנו לאב' רכתי' זרע אב' אורה
עקידה יצחק' תמימות יעקב ויעקב איש
הס' ואס' ח' לו כדאי' רחמיך הרביס'
זכור" הבט לבדית' שזכרת עם אבותינו
בחדרי' כמ' הקתרה והמלטה" רוב זרונות
הרב חמי' כ' רשעות לגחם רוב עס' ואחר
התחילה אין לשבס הבירסא רפירוסה
זרונותי קתרוכס' וכבר הקסו כג' מעד'
ברכות על תיבה זו רחמינין בה בברס'
הגשמים והעל' רמייתבה זו ריבוי רוב
הזרחות מרובה בהורחות וכן הביח השע'
הגי' בס' רכ"א ע"ש ועי' ברבינו יונה כמ'
בדבות" גורל משובות' גורל ועדד שלי" ר'
רחס' יש משהלות שכתוב בהס רחום והוא
טעות דלמדבר קללה כתי' שבס' ח' לבי שהיא
פינוי ותולר" ויש שהקיהו רחום ברגס רחם
תזכור ותל' כי הפייס' נקט' לי הפסוק בחבקוק
הס בראשי הכתים" כדל' שולל מפדס' ה'ג'
ידק' סלל' לומר פסוק זה לא חס' עמו —
כי קלמר דוד קדמו פינוי אשעורח' פסוק
הוא כליכלה היכי קלמר קדמו פינוי אשע'
חיות היינו חיות' אכ' באשעורח' שלישית
ד" לכליבוא הרור שילר' אכ' כעני' דוד
ס' הוא ח' פילות' ד' רוחות" גורחות
ק' שעסינו בשבב" מעינינו הוא בהעק'
גוש' וגם יושבים ביבון בגלות וז' תרדן
הגלות סלל' בעת הגלות לעולם ירכנו
בו' כפל העני' לומר מנינו שנהיה נפלים
(והיה)

כמותר זכור להם רחמיך היוחסדיוך—

ובנות חב' נר' חנוכה, היום חמישי, יחד.

הזכור 'ירמיו' לאל 'רבותי' זרע אל 'אורב'.

ע"ד דה"י צחק' המיתות יעקב ויעקב ליש

הנשיא וואס חו אין לו כדאי דחמך הרב'ס

הבט כבודית' שזכרת עם חבורת'י'i

הרב ח'ל' כ'רמון לנדרים ב"ר נ"ב' וסתר

התחילה אין לבסם הקירקא רפיר וסר

ורונותי המדובים וכבר הקשו כגני מעד'

ברכות על תוכה זו (חתינים) נה בנרסת

ההזרחות מונעת דבריהם וכן רבים הא"י

המ'בס'י רמ"ה ע"ג וע"י ברבינו יונה ב"ר

הרבות "גורל תשובותי" גורל ועד שלי" ר

אשר יאמר מלך חזק שבהוב במס רחוק והיות
ועזרת עלמדתה עלולת היותה ב' לזמן זרוב

יִינוֹי וְתוֹלָר"וּשׁ שְׁמֵרְנוּ רַמְסֵי רַמְסֵי רַמְסֵי

וזכור (ולד מי הפייט) נקט לי הפסוק בחביתה

ס ברחמי הבתים" כרל שוואל ענכאס י"ב

וידך ספד כחור כפון זה שח"כ עמוד

היי כליכלה בורבו בלמור בנמו ונמו למי.

י"ד הייבונות יא"ב באשכנזיה שלישית

"לכל יבוא הרור שיוכל אחכ בענין דור

ה"ה י"ח ת"ש "פילות ד'רוחות" נורחור

יש וגם יושבים בינו רבנים מן תרבי

יגלות סוף בעת הגולה לעולם ירמנו

ו' ככל הענין לומר מנינו שנהיה נמנים

תורה

וְהָיָה נִשְׁמָעִים לַמֶּנִּיךְ לְקַבֵּל תַּכְלִיתוֹ (חֲמִי"ו)
 יוֹשִׁינוּ עַם וְדָשֵׁה דַלְנוּ הוּא וְהָיָה לְבַסֵּת טוֹר
 וְהָיָה חֲזָק וְחֲמִי"ו מִי רָגִיל בְּנִחְמָנוּת כְּמוֹ ת גִּלְסִי
 תִּלְמִיד וְהָיָה יָךְ וְיִשָּׁר לִי זָכוֹת וּבִהֲיוֹת מוֹרֵה
 טָהוֹר עֵינִים יָךְ הַמְרָאָה טָהוֹר מֵן וּכְעֵצֶם
 הַשְׁמַעִים לַטָּהוֹר עֵינִים מֵן וְעֵינֵי כְּעִי הַבְּדֻלָּה
 רָחֵל וְרָחֵק מִי בַּחֲבֻקוֹק ה' טָהוֹר עֵינִים שָׁלֵל
 הוֹכֵל לְרֵחוֹת רַע כִּי אֵתָּה מֵאֵב וּבֹחֵר
 בְּטוֹבוֹת כִּי כְּבִיר רַב בִּכְחַ עַם כְּבִיר כִּרָּה
 לִבִּי (אֵיּוֹב ל') גּוֹרֵל וְנִסְבֵּב יִרְאֵי וְחֲדוּתָם
 צְדִיק וְנִצְרִיק בְּרִיּוֹתָיו בַּחֲמִיתָהֵם וְהוּא
 מִן מֵאֵמֶר רָגִיל קָרֹב ה' לְכָל קוֹרְאֵי יָכוֹל
 לְכָל הַל לְכָל אִשָּׁר יִקְרָאוּהוּ בַּחֲמִיתָהֵם וְעֵי
 זֹהֵר חֲקֵת וְהָ קֶפֶךְ עַבֵּי וְדִנָּה שְׁפָקִים כְּעֵי
 שׁוֹמֵר תּוֹמֵךְ טוֹעֵד וְסוֹתֵךְ וּפָחַד יִצְחָק
 הֵן מִי לְחַבְרוֹ לְהַתּוֹרֵם שֶׁהוּא לְבָרָהֵם וּבִרְדֵּי
 וְרָת עֵינֵי וּפָחַד יִצְחָק מִסְפָּר שֶׁשׁ לְהִים נִכְוָה
 מַעֲדָת יִצְחָק (חֲמִי"ו) עֵינֵינוּ הַעֲוֹנָה בַּעַת רָחוֹן וְכִי
 תִּיקָנוּ ג' לְשׁוֹנוֹת לֹרְתָנוּ לִבִּי אֲבֹת וְעוֹד כִּיּוֹנוּ
 בָּזֵה לְמוֹתֵר לְכִנּוּי יֵת כִּי תִמְעִיד אֲנוּ צוֹעֲקִים
 וְקוֹרְאִים לִי בְּכָל עֵת כִּי בִזְמוֹן הַהֲדַלְתָּ בִּי
 שֶׁאִין לֵנוּ שָׁם צִדָּה וְהוּא עֵת רָצוֹן שֶׁהוּא עֵרֵב
 רָצוֹן שֶׁהוּא יֵת בְּרָצוֹן עֲמָנוּ וְהֵן בִּזְמוֹן הַצִּדָּה
 עֲמָנוּ וְכֵן אַחֲרֵי כֵן בַּעַת רַחֲמִים כִּשְׁהוּא
 מִרְחַם מְלִינוּ לְהַצִּילֵנוּ מִצַּרּוֹתֵינוּ אִין אֲנוּ
 אִין עֵתָהּ הוּא זֵמֵן הַרוּחָה וְלֹא נִצְטָרֵךְ מִזֵּד
 לְבַחֲמוֹנוּ אִלָּא גַם אִין אֲנוּ אִין וְצוֹעֲקִים וּבְנִילָה
 חֲסִדֵךְ לְעֲנוּת אֲוֵתָנוּ בְּכָל הַטִּיתִים הַלָּלוּ
 (בִּינָה לְמַעֲסֵד דָּה רָחֵק עַל) רַחֲמוֹת וְחֲנוּן וְאִין
 לְחַס בְּרִיבֵי הַתְּחִירִים מִשָּׁם סִיּוּתִיתִינָה־

עַל נִוְרָה וְנִשְׁכָּךְ עַל מוֹדֵה וְנִצְוֵל עַל צְדִיק וְנִצְדִיק
 עַל קָרֹב לְכָל קוֹרְאֵי בַּחֲמִיתָה עַל רָס וְנִשָּׁא עַל שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים עַל תּוֹמֵךְ תּוֹמִיתִים עַל אֵלֵי אֲבָרָהֵם עַל מוֹתֵר
 יִצְחָק עַל אֲבִיר יִעֲקֹב עַל מִגֵּן דָּוִד עַל אֵלֵי הַמְרָנָה
 עַל הַעֲוֹנָה בַּעַת רָחוֹן עַל הַעֲוֹנָה בַּעַת צִדָּה עַל הַעֲוֹנָה
 בַּעַת רַחֲמִים עַל רַחֲמוֹת וְחֲנוּן עַל

רַחֲמוֹת וְחֲנוּן חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ חֲלָע
 אֲדִין הַקְּלִיחוֹת בָּנָה לְבָבוֹת גּוֹלָה
 עֲתוּקוֹת רֹבֵר צְדִיקוֹת חֲלָע הַדָּגֵר בְּנִחְמָנוּת וְתִךְ
 בְּנִחְמָנוּת לֹבֵד בְּרִית אֲבֹת הִיקָר כְּלִיּוֹת חֲלָע
 טוֹב וְנִשְׁטִיב לְבָרִיּוֹת יוֹדֵעַ כָּל נִסְתָּרוֹת כֹּזֵם טוֹנוֹת
 לֹבֵשׁ צְדִיקוֹת חֲלָע מַלְאָכִים לְכִיּוֹת נִוְרָה תִּהְלֹת
 סוֹלֵחַ טוֹנוֹת עוֹנָה בַּעַת צְדָה חֲלָע מוֹעֵל
 יִשְׁעוֹת צוֹנָה עֲתִידוֹת קוֹדֵשׁ הַדָּרוֹת רֹכֵב מַרְבּוֹת
 שׁוֹמֵר תִּפְלוֹת תַּמִּים רַעוֹת חֲלָע
 אֵל רַחֲמוֹת שְׁמֵךְ אֲחֲנוּ שְׁמֵךְ אֲחֵל אֲחֵל אֲחֵל שְׁמֵךְ מִלָּה
 רַחֲמִים שְׁמֵךְ בְּנוֹ נִקְרָא שְׁמֵךְ יִינָה עֵשֶׂה לְמַעַן
 שְׁמֵךְ (בִּינָה תַּמִּים) לֵי אֲחֵל וְסִיּוּתִינָה
 וּבְסִיּוּתִינָה אֲכִירֵנוּ וּבְתַמִּים יִינָה יִשְׁעוֹתֵנוּ נִשְׁטִיב
 וְחֲמִינָה יִינָה לְכָל הַמֵּן רַחֲמִיךָ עָלֵינוּ יִינָה
 יִקְדָּמוֹנוּ וְרַחֲמִינוּ יִינָה יִחְמְנוּ בַּחֲמִיךָ עָלֵינוּ
 יִינָה כְּחֹתֵם עַל לֵב הַיּוֹם סִיּוּתִינָה יִינָה רִיבָה רִיבִית
 וְחֵם לְחֲמִינָה יִינָה בְּרִךְ אֵת לְחֲמִינָה וְחֵת תִּמְחִינָה

לְכָלִי שְׁפָחִי וְתִחַרְךָ דָּלִין חֲסֵם כִּי אִם כִּשְׁמֵרֵךְ לְנוֹכַח וְתִפְחִיךָ רִחִיךָ מִבֶּרֶךְ וְלֵב עַם וְעוֹד כִּי לֹא הֵם תִּחַרְךָ
 הַבְּעוֹלוֹת עֵינֵי חֲמִי"ו בֹּחֵן לְבָבוֹתֵי אִם צְדִיק הוּא אִין רַע" גּוֹלָה עֲתוּקוֹת מַגְלֵה עֲתוּקוֹת (אֵיּוֹב ל') וְהָקוֹף רַע"ו
 רֹבֵר צְדִיקוֹת עַם אֲנוּ מוֹתֵר בְּצִדָּה כְּצִדָּה הַלָּבוֹת וְצִדָּה הַצִּדִּיקִים וְצִדָּה גַם הוּא מַעֲדָה (יִשְׁעִיה ל')
 וּבִי יְהוּדָה כִּי חוֹקֵר כְּלִיּוֹת מַחֲשָׁבוֹת כְּלִיּוֹת כֹּזֵם עֲוֹנוֹת פְּרָסִי מַטְמִין מֵן הַעֲוֹנוֹת תַּחַת כִּסֵּא הַכְּבוֹד (הַרְמֵל
 מֵאֵמֶר חֲדָל לֵךְ יִזְכִּיר יְהוּדָה כִּי דְבַרְשִׁי שֶׁלְּפָנֵינוּ נִמְצָא כֹּזֵם אֵל בֶּן הַמַּחֲשָׁבִים שֶׁל זָכוֹת וְנִכְרִיעִין אֵת הַעֲוֹנוֹת
 עַם לֹבֵשׁ צְדִיקוֹת מִן וּלְכָל צְדִיק כְּסָרִין הִי אֵתְגַלִּי לְמוֹעֵבֵד גִּמּוֹן לְעַמִּיךָ מִלָּא זָכוֹת כְּבִיר בִּינָה לְעִיל
 נִוְרָה תִּהְלֹת יִרְאֵי מַלְאָכָיו מִן יִמְעָטוּ קוֹרֵה הַדָּרוֹת הִי דְסָדֵר דְרִיחֵי רֹכֵב מַרְבּוֹת עַם סוֹלֵל לְרֹכֵב מַרְבּוֹת
 הֵם הַסְתִּיבִים וְהוּא הַקְּלָל הַטָּהוֹר נִכְבֵּד וּמַרְבֵּי מַכּוֹל וְכִי רֹכֵב סָמִים בְּעֶזְרֵךְ תַּמִּים רַעוֹת עַם תַּמִּים רַעוֹת
 עֲתֵךְ (אֵיּוֹב ל') עֵמֶן שְׁלֵמוֹת הַרְעוֹת (לִי יִמִּי תִסּוּבֵה) יִשְׁעוֹתֵהּ עַם יִשְׁעוֹתֵהּ לֵה"ו יוֹנָה (וְהָלֵךְ רַע"ו וְקָטָן זֶה
 וְלֹא

ה'תש"ח כ"ח

מטעה בסופם ומתדווחיך" ייתכנו להענין וכו'.

יִסְכָּה חֲסִידֵיךָ יִיג עַל תַּנְחִי תוֹתִי תוֹרֶיךָ יִיג עַל

לְבַתִּירָה" יֵינוּ עֹשֶׂה בְּתַעֲצוֹן נְעִים וְתִירוּחֵיהֶן

הרואים והרואים על קדושת שמיך" וכן על שמיך

ו"ימדר" "זכר" "חסד" "טובד" "ישד"

מחיר עמוד כחלק צריך קדושתך

יִמְרֵכָה מַעֲדָה וְהַחֲרִיף רֹדֵף וְשִׁלְתָה יְרֻשָׁתֵינוּ

ישראל המנייה ישראל הרבים

המחבר עתידו משרים" על

הוא (כל כיה) כי העיר הוא מושבם בעירם (ולא סתם המושב)

מביתאים הוול יסועה ה' ספית טחור ית' והול

לשונותיה ה' יושבת עמך "גלגל" כי נכחד

להגלגלו "במחשבתו במהירות רבה"

הוא ילד לריבוי מען המעונים המעונים כחוקים

כפ"ה רהמטות רנ"י אלה שלח בשנת ה'תש"ה

כחותם על לבן. אל הקבה את מושת רבר

שנעם נראה ופעם חינו נראה אבל היר
לנעום נראה ש'ר' על חנוה הבחורה

(ב) ביכמיה הותם על יד ימיה יאכן לבי

המור היו לצוות (חתי) ריבה ריבנו יתיר
לה המורדות לוי המורדות מורד יוני רדת

הוציא חבדוהס' והר"ש בקמ"ץ כי הוא נכבד.

נטקד "יצחק" פאולמען. הווארט דער העמורדי

חפיריך יוסף • בי הוא בנוסחאות ישנות

וְנִי בִּן הַעוֹסֶה טוֹב וְנִי לַעֲשֵׂים מַעֲשֵׂים (מסורת קדוּשָׁה)

בד"ץ כמותה רבנים כנורע"י"ג צדיק' כי

יופך צדיק הוי' תעשוי מעשה ואתנו מזכירים

מלור (חמ"י) וגם לבי הסוד פנל (שם) מכה

ודע תהי' זך תהנא מינחם וצ' כי גועל

חכם הוא שיהו בנצלות חזל ואעפ"י סופג פי'

ד עיין בא"י (בתערוכים) (לכ"ן) ליון לשנת ה'תרס"א

ע"ז תולכסדיטה רד"ה שורה על מינחם ה"ב

לא היה שם דבר מעכב, וכח"ס ויטל מלאך

זהו חמאלי. לא נהט בידו להדיא נרות בדגמא

יחזקאל ישראלי מלך בנה בית שלמה וקזכיר

הי"ד הכבדה יותר צורה בותיאר וז'
בתינת לאב שוריתם י"ל ומה חזקת לאב

ימות יח' ל'ס רוממות במד' ועין רחבה

וְתַמְיָדָהּ (חֲתָהּ)

רחמנוך יהיה בשלום פתח לרובי הרחמים
 וכפ' רש"י בפי' ירי נסים רחמנוך חרבן
 ביתך כי התקדש נתישבת לכפרת פונותיהם
 של ישראל גמולי מעלה עתיד משרים
 כצל וס' הוא ישיעיה כל ופי' גמולי הם
 הכערים הקטנים שנשלמה יקרת כמו ויקר
 הילד ויקר כל עתיד משרים ופוסדים מהירים
 כמו ויקר משר וקור גמולי עתיד בדרך
 הפמיכות על חות השימוש עיין רד"ק
 עשה למען מלאכך ופני משיבי חיותה
 ע"ה הציב את חותיה מעבירי
 הנחה ע"ה בקולו את הנחיה כה ישלמה
 וכו' כן הוא בנוסחאות ישנות ובספר משנה
 קטין מנחתי רטוב להתחנן בנוסח זה
 כל עת נוסח שרפי קדש כי בו מוזכר נכדות
 לצורך הדחמים ונפרד בסדר אב לצורך
 זכות התורה שניתנה בכ"ב אב וליו להוסף
 ואין לבדו מנוסח זה דונה טעם להוסף
 תלדים בקדש אב ואני רחיתי נוסח זה
 כפרתי היכלות דר' ישמעאל כל נחות וכל
 יזהר תחרות ומן לתתה והוא הכעסות
 לאדם ע"ה חיותו ממשל ל' שלם
 שטבעתו חרקה בחברתה כן זכות אבות
 חרקותו לא בשלשלת הדין ומתקדש
 חתלה חלה דלא במחנה הונתך עשה
 למענך אם לא למעננו עיין פי' דיבור זה
 בל"ה ר"י ימי תשובה דעני למעני העונה
 לעניים ע"ה כי לא בזה ולא שקצת עמנו
 למענך ע"ה בני ישראל ובני יהודה יעשו
 יחיה ת' לנשין ענינו שכעסין חו כובש
 מוצנו שהחת ירו לתבירי לידם לבבורי
 לכ' ופי' הרצו הם האבלים טל ציון שלכם
 תמיד נסבד למכירי רוחא שמיני רוח וכל

עשה למען מלאכך החדשים כנר המנצח
 רחמים על ישראל עתיד
 יש למעלה נקדמים מבטלי גירי מעבירי
 שבויה מעבירי קנאה משיבי חיותה וזכירי אהבה
 אהבתו של אברהם אבינו לפני בוראם כשהם ימים
 שהם בכעס על בניו משתטחים לפני כסא כבוד
 ומהחננים ואומרים הדר הדר יצור בהמשיך
 מחול מלאכך אביר יעקב סלח סלח קדוש ישראל
 בי אדיר מלכים אתה אהבה מלאכך אדיר מלאכך
 ברוך מלאכך קדוש מלאכך קדוש מלאכך קדוש
 מלאכך זך מלאכך אגם מלאכך טהור מלאכך ישר מלאכך כביר
 מלאכך לעד מלאכך מרחם מלאכך נורא מלאכך קדוש מלאכך
 עוזר מלאכך בורה מלאכך צדיק מלאכך קדוש מלאכך רחום
 מלאכך שומר מלאכך חס למה לך איבה עם זרע אברהם
 אברהם למה לך נחמה עם זרע יצחק עקידתך
 למה לך תחרות עם זרע יעקב תמנעך בי קנין
 שמים וארץ קדשת אבותי מיד יונחות קדושת הוד
 מזהות כסא הבבור המערימות ואומרות אשכנח
 מלכותי זכות על בני שבח לבם משלם לבית אבות
 כי כל צבא השמים והארץ בבור וגדולה יתגבש
 עשה למענך אם לא למעננו עשה למענך והטות
 חסיטנו וענינו היום ובכל יום היום בתפלתנו כי
 תהלתנו אתה **ענינו** **ענינו**
 רעני למענך ענינו רעני לתבירי לידם ענינו
 רעני לשלם רענתי ענינו למכירי רוחא ענינו

לו הוצרך לפרט כי הם זה למעלה מזה כי יש שנסו סבלה פליו מצד עונם ואמר יעקב מאחרים ויש מר
 שלבו נסבר בקדו אבכל לא רוחו ויש מר שאף רוחו דל נפשותו כי תמנה ימסך הרעה
 שכלה פליו (חמ"י) רעני לאב' אבינו בהר המוריה בשגטמר שלא נהקבל יצ' לקרבן והיו אברהם ויצחק
 בצער והוא ית' ענה חומה והוא להם האיל לקרבן במקום יצחק א"ל כשיצא בך ומתור ל תשלח ידך ל
 הנער נצטמר כן לצו הפהו לחשוב שקרא ליו ית' אם משה יצא הרבר יקרא עוד ועם סניח קריאה מבוחרת
 שלא

רעני לאברהם חיינו בהר המוריה" ע' רעני ליצחק
 על נבי מרחח" ע' רעני ליעקב בבית אל" ע'
 רעני ליוסף בבית חסור" ע' רעני למשה ואהרן
 על ים סוף" ע' רעני לאהרן במעלה" ע' רעני
 למיכה בסטים" ע' רעני ליהושע בגלגל" ע'
 רעני למלך ברמה" ע' רעני לשמואל במעלה
 ע' רעני לדוד ולפלוה בנו בירושלים" ע' רעני
 לחליו בהר הכרמל" ע' רעני לשישע ביריחו"
 ע' רעני להוקיהו בחלותו" ע' רעני ליונה במע
 הדגה" ע' רעני לחנניה מישל ועוריה בגלותו נוח
 וקירית" ע' רעני לרניל בגבול דשירותא" ע'
 רעני למרדכי וחסתר בשושן הבירה" ע' רעני
 למנחם בגולה" ע' רעני לחנוני במעונל" ע' רעני
 לצדיק וחסיד ותמימי די בכל דר ודר" ע' רחמנא
 ענינא רחמנא שטיב רחמנא פרוק רחמנא
 וחת מלך רחמי רחם עלנא ועל כל חנסי
 בתנא ועל כל ישראל חננא ורחמנא לנהורא חנני
 ביכל שחר רבה ביכל וצבר" **ויעבר**
אם אפס רובע הק' אהל שכן
 חסדק' לנא נחמדה כי על כן יש
 לנו חב לנ"

הלא גלון אל שפירר ליונה חתך חקיה ור' הגלון עמורה שרבריו רברי גבלה חולי שיונה הארץ יחיים והיה
 נעשה שלו אחר מעשה חקיה לכך חן שדיע לשנות מעבדותו וצריך להקדים חקיהו ליונה רחמנא ש"ה
 רחם הציל אהרן" פרוק גל חותנו רחמנא כדל' ור' ריהמלי טעות גדול ומשמע אהרן מלך רחמים
 רק שנתר לחמלח רחמים חונן חמי רחם עלנא רחם עלינו ועל נשמתנו ועל כל ישראל חנינו ומתן
 לאור הוציאו בעבור שמך הגדול מכלי נראה שהיה גודם במקום כחנא נשמתנא ונרסתנא גם היא נכונה
 כי כן דרך בכל התחנות להתחנן על עצמינו ועל בתינו ואחפ כל שאר ישראל
 אם חסד טוב לוותר ניוט זה כולו לעורר נפח העקידה ובפרט באשמות הבקר שאז מתעוררים החסידים
 ומתעוררים הגבורות רפח יצחק (חמי) חס אפס רובע הק' חס סמו ועמו צדיקים שבישראל שהם
 מתי מקמר ולמעט יש בהם רביעית העם כמל' כ' צדור המור כ' בלק ור' וצבר את רובע ישראל אהל
 שכן דיינו התקדש הכוונה חפצי שאין צריך להניח ולי' מקדש לכפר עכ"ל לנא נחמדה כי על כן יש לנו חב
 לנא חב אבינו דכתיב ביה ואב' לנא חס אפס רובע הק' הוא בהמך שסם רובעת שכינת עמינו שגף קץ
 ברחמי

שלט יפול עוד ספק עליה וכן עשה רבי חמי
 רעני למלך ברמה" וכן פולס בהוראת שם
 מקום ואין חנוני לעלי לבד וכו' הפועל
 רחמנין במנחות ענה שמואל במעלה
 רכ' ויצחק שמואל ויענהו ה' חזר ולא ענהו
 רכ' ויחמר ה' ל שמואל עד מתי אתה מרחב
 על שאל ולי ונאסתי ה' ענה לחד דכתי'
 דרשבי את ה' וענני חזר ולא טניה דכתי'
 ויצא דוד ובה וכן ארצה נפוגם הבן הילור
 לך מות ימות וטל כן הוצרך למרש דעני
 לשמואל במעלה וכו' ואקב לו נקט חונך
 רעני למלך ברמה שהתפלל על חנה שתעבר
 ברמה שהיא מקומה דכתיב ה' את שלחך
 וכו' וישובו ל ביתם הרמזה וידע לקנה
 את חנה אשתו ויזכרה ה' לרוד ולסלמה
 נקטינהו בחדא שנענו שניהם בירושלים
 וא"ל לחלקם וחבלת דוד בירושלים בעת היותו
 עם ארונה היבוס (חמי) דעם ליונה כדב
 הרב חמי שצריך להקדים יונה לחקיה
 כי יונה הלמיד לישע היה ולשישע הזכיר
 קודם ורחמי לסמוך ליו יונה ויעניין במקור
 תעניות ובפיר וב' סי' תקע"ט דהקשו חמלי
 מוציאין יונה בסדר תפלות התעניות לרוד
 ולסלמה והם קדמו בזמן ור' משוס
 דבשיח למחמם על הארץ ורוד וסלמה
 אשכחן שהם התפללו על הארץ ט"כ מוכח
 כדברי חמי למנחמיהו כפי סדרן בזמן
 לא דבשיח לי דבשיט שמע קולי שופר רבי
 הלא גלון אל שפירר ליונה חתך חקיה ור' הגלון עמורה שרבריו רברי גבלה חולי שיונה הארץ יחיים והיה
 נעשה שלו אחר מעשה חקיה לכך חן שדיע לשנות מעבדותו וצריך להקדים חקיהו ליונה רחמנא ש"ה
 רחם הציל אהרן" פרוק גל חותנו רחמנא כדל' ור' ריהמלי טעות גדול ומשמע אהרן מלך רחמים
 רק שנתר לחמלח רחמים חונן חמי רחם עלנא רחם עלינו ועל נשמתנו ועל כל ישראל חנינו ומתן
 לאור הוציאו בעבור שמך הגדול מכלי נראה שהיה גודם במקום כחנא נשמתנא ונרסתנא גם היא נכונה
 כי כן דרך בכל התחנות להתחנן על עצמינו ועל בתינו ואחפ כל שאר ישראל
 אם חסד טוב לוותר ניוט זה כולו לעורר נפח העקידה ובפרט באשמות הבקר שאז מתעוררים החסידים
 ומתעוררים הגבורות רפח יצחק (חמי) חס אפס רובע הק' חס סמו ועמו צדיקים שבישראל שהם
 מתי מקמר ולמעט יש בהם רביעית העם כמל' כ' צדור המור כ' בלק ור' וצבר את רובע ישראל אהל
 שכן דיינו התקדש הכוונה חפצי שאין צריך להניח ולי' מקדש לכפר עכ"ל לנא נחמדה כי על כן יש לנו חב
 לנא חב אבינו דכתיב ביה ואב' לנא חס אפס רובע הק' הוא בהמך שסם רובעת שכינת עמינו שגף קץ
 ברחמי

בזוהר ש' שמוות דף ה' ובהיקומים וגם אסחקרו
 ויתרוקנו הצדיקים שהם במקום התקדש
 שבתוכם ובקרבם שם לו ית' אהל בהם כענן
 המגדלים בנ' אהל שכן נאדם עב' לנח
 חברה וכו' וחתם המיטן כל הבתים בנסוקים
 על כן הם אלויות טקב עם פיהותיות והוא
 חש דב' טקב אשר שמע חב' וצריך להחזוין
 אל זה בעודר בזכות מעשיו החזוים
 והפליחות (לש מהחכם מור מרדכי י' ע"ס)
 פנים לו חכיר השא לו פנים מן לא תכירו
 חכם בגשפא ע"ש ישא ה' פניו לך יקיר
 נכבד כתרמושו ונמצה דמנו על קיר
 ב' הוא בויקח ונמצה לו מצינו דום על
 קיר על דרך המצבה יסוד המזבח ל
 הקדשו להזמין לו עולה וט' והשקם היום
 תל' וזמיןנו ונפשו קסורה בנפשו חומר
 זה בעבור שיקרה לקצת אנשים שלא להא

פנים לו חכיר וצריך לפניה נזכיר קח נח כן יקיר
 ונמצה דמנו על קיר ^ל דף ל הגמר להקדשו
 ונפשו קסורה בנפשו ^ל מפרו בעצים וחשו נזר
 חלדיו על דמנו ^ל יחד האל בצב' ענה וחמר
 אבי הנה האש והעצים נבצו ותפוצהו לחן
 חלים השיבו מלהב הלו ^ל ויטן ויחמר לו
 פני אלים ידחה לו ^ל ויורעו את אשר לו
 במצותם פניהם נזכרים ^ל ויחמר לו ותהיה
 חשו וכלם נזכרים ^ל ויחמר להם
 חיר תלולה ויחמר עצי עולה יחד בזהבה בלול
 ישרו בערבה וסלה ^ל ויחמר כי חל הארץ
 גם להורו המנוקד אבי אותי ככבש העשה ^ל לז
 החמול ולז תבסה ^ל בי חמ' ומסוק לבב לא

לכ לאבדנו או מעד סדדה נפשו בעמול בנו ולצר מחסותו לא יחוש לו או מצד שיש לו בנים אחרים ולאח
 לא יחוש ככ' לז' כי הקדשו לשחטו לעולה לשם ה' לא מצד שגפא קצרה ^ל ויכחש עליו כי הלא נפשו
 השורה בגפא חן זה דף מלהבת הבורא ב' והם מצד בנים אחרים ידעו ויחיד היה יצחק וכתב זה
 ויחד ^ל עיטרו בעצים ואשו הוא שכתוב ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ואמר עיטרו
 וט' עוטרים את חד ל' קיבוץ פי משא המצים היה עליו כמטרה המקבת את הראש ולזה קיים נזר להח
 על ראשו כ' הוא בג' חומר והוא העטרה כענין את צד נזר הקדש ואמר ואשו אלהיה כחש ביר אברהם
 טל' שיך שפיר לו עטרו שהיה מסובב מהעצים והאש ח' בקט' ל' עטרו כי לעטרה ולכבוד היה לו
 משא המצים כי מצות אביו עליו לשאת העצים ולזה קיים נזר להח הוא מצות כבוד אב' מצוה ^ל הוקל
 פעל עצמו להיות קל ע' חל' הוא קל בצב' לעשות דמן אביו שבסמית ^ל ותאדה מנחה ^ל ופ' הוא בשמול
 גבי אלול ר' המולה לקרבן ליו וכעס ואלה הפה לעולה ^ל מלים רבדים כתרמושו ^ל ויורעו ^ל ויורעו ^ל ויורעו ^ל
 הקרבן אשר לו ופ' הוא בג' קרה ^ל כמצותם שניהם נזכרים ^ל כחש בזהבה בלול חל' כלבא שלים
 תרומהו בחדל' חשו מיהוד ^ל נזכרים ^ל כי גופם ורכליהם היו מועהים לחץ ^ל על אחד ההרים
 הוא ההרמוריה המיוחד בהרים ^ל פ' הוא בג' המקורה ^ל ראו חיר תלולה ^ל ראו עט' קסור עלההר לקיותו שם
 יקדבו ^ל ו' שמות ט' לענין וזכ' ח' מכם ^ל תלולה גבוהה בראש ההר מן על הר גבוה ותלול ירמיה ^ל וכן ת'
 ומנוטל' יחד בזהבה בלולה כרחיקו חד וברבוחר כח' בזהבה ^ל ישרו בערבה וסלה ^ל פ' הוא בישעיה ^ל ו'
 קול קורא וכו' דף קול קורא כאלו קול קורא וטעם מנו ישרו ^ל געצלו במרבר ובערבה כאלו בני ישראל חותה בני חן
 להם כענו כחומר באן כי מנחלו דרך מלולה כאלו קול קורא לבני אדם ישרו ^ל לפניהם וסלה בערבה ולכך ח' דין
 לכקור היוור בחירך כי אס בפלח כל' הנסוק סהפייט מקביר לחחש כל בית בפסוק בלי פינוי ^ל ראה יחד כי הוא
 סה' סה' גילה לו הסוד רב' לעולה בני ^ל גם לחוד המנוסה ^ל חתר לאביו חב' ויטן דקחי חסדק דגם הוא בזהבה
 כח' בזהבה ^ל חב' חותי ככבש העשה בניחותא כי כך צוה לאביו באמה לא תחמול ולא תבסה ^ל פ' הוא בפרה

גבורתך להקיץ נרדמים" למענך תפדֵה חרירי
נרדמים" לבקש סליחתך היום משבימים" אל מלך
יושב על כסא רחמים" אל מלך ויעבר
למחנה
הטחתי ומנח על רוב אשתי
אשר בהבל שנתיו כלו ביוגז ימיו
צוּק מצרותיו ומבין תגרת קמיו נפלה נחביו
ויו כי רבים רחמיו" נכלל מהיותי משכתי בהם
השנה עוני" לכן שבתי וניחמתי כי קרוב יום
ושארי הקרבת וניסכתי מי עיני" אולי ירחם קוני
כי לא כלו רחמיו"

[illegible]

[illegible]

ואם לא טעמנו חיותה ויחלויים הרבים לת
שחמתי ולא הני לן למגדק דיני וכן גירסת
העולם גם נהני לגדק במת כי קדש יוס
טבור עוני ואני מלכך בחטאי כי יחד
מכפר עם התשובה ושחרי במי מניי ה
הקדתי כוונתי להיות מוכי קדש חסד לכסרת
עונובי ובדברי וכל מעצני ויקרב מצה חת
להני ולת בנז מלמד סקדנין לקרבן הרי
להכונה מועלת בזה ולזה סמך ותמך
וניסכתי מי עיני כי הדמעות הם במקום נסך
שחמתיים עם הקרבן כי לא כלו דחמתי
תי חרי לית חתמנע דחמתי חו יהיה דניו
תמוי שרי גילי צמקני כי עיני ל גלות ישראל
ושחמתיים כשהיו בלדן ובת חלב ודגשכתי
היונה ל חיק חמוי שלני ושלני בטוח לו על
שרי חמוי ומשל הוא לדוב השלד לחמוי
שטתה צמקני רל יבשו הסדים של חמוי
מזה ליניק ובמקום יניקת חלב ודגש יניק
דחם מהנים בגלות והוא עם החיות שכל
נחש ותמך דחם כי ברחם מהנים הוא חלק
במלך מלך מלך ומהנינו והכונה ל הדורות
שחמתיים מהדדים הצוררים ומיניס
חמוי בכל עיני גזרות ומשל הוא כענין
ני שירדו לדוב חוקה בחבי שחקן חבנים מעט
ור שחמתי חב חקן וכו' ולי החלק ית חבסנו
לבחם בגלות ועונות חריות וחבנים
צמו בבית כלחם בגולה שהיא לי כמו בית
חו "צמו קצמו" בכל יום חרר כלחם
לח חלקי לי חמוי יש שהנינו חחרי חלקי
מלך וכן חמך גרע בחרי חק ובלחם לולי
הרי לבו בס' העיקרים על פי המון מעיך וחמתי
דחמתי כלח חם סגר דחמתיים לעולם בסבי
וחמתיים לדוד לך חמתי חם וכו' למי שהיא
דחם וכו' כי חם חסם בבחן למנה שחמוי חסם
ויש שכל בקרר המלת שחמתי חחולי ומכח תכ
עם על פי החמתי והנדר שכל שני חר
ה מכון למחם חמתי חל ודוק ומכח ראשו
ר מידענום לעיל בס' תפלת החול חמתי וחמתי

יי מושיב יחידים ע"ש מושיב יחידים ביהר
 כלומר הוהדים אים ואשתו מודה חותם
 מושיב חותם ביתה בבנים ובנות ובעי בית
 שעה נח לעומדים יבנה וכן וישע הל הבלי
 רחם על הלך ובכד ע"ש הלך ילך ובכד
 הל הלך כל' הם והפונד כי פניו בוכה הוא
 בהליכתו אים חרבו על ירכו כל' חושב
 ומדתה כל' חרב ומנחת על ירכו כל' חותם
 ביתה לו מקיפת כחד הלילות כל' ומתחנה
 של גיהנם הנמשל ללילות הכני הולך
 שחור ענינו בכפיפת קומה (ע) והלכו אלך
 שחור בני מענין לתור שחור כי החוטא נ
 גורם בהפילו כפיפת קומתו כל' ועיין ס'
 חור החיים פ' תשא לא אמצא מנוח ללכת
 הרבה ומחילה לעונותי בימים ובלילות
 מעלץ דועק נגידך ואלו חגיד הסדרך לדור
 לכל יבוא עד יורו לה' חסדו ונפלאותיו וכו'
 וזהו אמרו להגיד בבקר חסדך ותעונתך
 בלילות שאתה מקבל סבים אל הקצוף
 ה' וכו' אם אשמינו כתולע הארץ ע"ש
 אם יאמינו בתולע כענו תולעת השני שא
 צבוע קרמנו והוא ארום יותר משנים
 וריתתה החטא לאחס שהוא צבע חזק ונר
 לתרחוק ואם יהיה בבגד כתם מחורב
 צבע לא יסור בכיבוס למען אב מוצל
 מעשרים אברהם שני צלעאור כסרים
 גברתו בעתק השמים הגברתו כשנלחם
 עם העלבים בעתק השמים אהבתו אור
 היום כמ"ש גר אברהם אהבו לצו' ל
 לצנות דגול יצחק בעתידה לשון רינו
 הפלה נגד הרבות פשע ועבירה תס' יעקב
 הזה יחל כהרגותו אב משוי מעמים
 מעשה ומצינו שהנביאם נקראו אבור
 כמ"ש של אביר ויגדך וכלת אבי רכב ישראל
 כמ"ש בירש' וקבל קדושת יונתים יח
 התורה שקדמה לעולם כלמים שנה עשרו יונתים שני יונתו של הקב"ה שנה כמ"ש כי שם שנים עשר
 כיום מקדש הדמות בהתק שדמך לרגליו כענין והארץ הדום רגלי
 החנה ובקשה פניך פני הרחמים והמשכיל יבין יקדמו פניך שמים גוים משם לעולם (ראשונה) נה

ר' שארית כליות חרש וכו' ואחכ חומר
 מושיב יחידים שעה נח לעומדים בבית ויכלול
 ב' בטהתי ושמך וברתי על משכבי בלילות
 רחם על הלך ובכד אים חרבו על ירכו מעלץ
 בלילות הכני הולך שחור לא אמצא מנוח ימים
 גם לילות מלץ דועק נגידך להגיד בבקר חסדך
 ותעונתך בלילות אל הקצוף וכו'
אם אשמינו כתולע הארץ יונתת המון חמור
 תקדים למען אב מעלץ חכמים יברתו
 בעתק השמים אהבתו אור היום לנו כי רבו
 מעשיותינו אם חטאנו והרבינו לצו'
 גלה עת רצון למען דגול הנערך בצאן ואילנות
 בפרו לצו' עקירתו אור היום לנו כי רבו
 מעשיותינו אם הרבינו פשע ועבירה
 התרצה ציגתירה למען הם הזה סולם ויורא וכו'
 בנפיקס מהנורה תורתו אור היום לנו כי רבו
 מעשיותינו אם חטאנו ומרדנו בפלס
 יע ענינו משמים למען אב משוי מעמים וקוב
 קדושת יונתים ענותנותו אור היום לנו כי רבו
 מעשיותינו אם הכעסנו לפני שוכן משרות
 יע ענינו ברוב שלמותו רחמים משיח צדק ויבנה
 לנו מקדש הדמות צדקתו אור היום לנו כי רבו
 מעשיותינו
אתאנו לחלות פניך כי חסד ואמת יקדמו
 פניך נח א תבישנו נח א תבישנו
 ריקם מעלמך סלח לנו ושלח לנו רחמים ומעונות
 התורה שקדמה לעולם כלמים שנה עשרו יונתים שני יונתו של הקב"ה שנה כמ"ש כי שם שנים עשר
 כיום מקדש הדמות בהתק שדמך לרגליו כענין והארץ הדום רגלי אתאנו בחנו לחלות עני
 החנה ובקשה פניך פני הרחמים והמשכיל יבין יקדמו פניך שמים גוים משם לעולם (ראשונה) נה

אתאנו לבגד ומתוך כמרה איום ונורא נשקב
לעיתות בצרה תחיינו תחיינו ובשמה
נחיה סלה לנו ושלה לנו רחמים ומעונות

מדינת רבשמיא לך ומתחנני אנו בעברת
דמחנה למדינת רבשמיא לך

ובת נהדר ריקן מקומך **מדינת** רבשמיא לך
ומתחנני אנו כבר שביא דמחנה למדינת כלל
בני שביא בכפפת המתקייין ומתוך בית ישראל
בגלותו ובתחנותיו ארים יתנוך ואצמח בורקנך
כבר רחמיא ומחנותי והב ל ליבא לתובתא ול
גדר ריקן מקומך **מדינת** רבשמיא לך

אמר שמיא יחל ואכל **מדינת** רבשמיא לך
החומרים בכל יום שמיא ישראל שמיא גוי אחד
אמר שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים
בכל יום יאמר גוי אחד שמיא גוי אחד שמיא
שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים בכל
יום קדוש קדוש קדוש שמיא גוי אחד שמיא
שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים בכל
יום יאמר שמיא רבשמיא והב ל ליבא וכו'

מדינת רבשמיא לך ומתחנני אנו בעברת
דמחנה למדינת רבשמיא לך
ובת נהדר ריקן מקומך **מדינת** רבשמיא לך
ומתחנני אנו כבר שביא דמחנה למדינת כלל
בני שביא בכפפת המתקייין ומתוך בית ישראל
בגלותו ובתחנותיו ארים יתנוך ואצמח בורקנך
כבר רחמיא ומחנותי והב ל ליבא לתובתא ול
גדר ריקן מקומך **מדינת** רבשמיא לך

אמר שמיא יחל ואכל **מדינת** רבשמיא לך
החומרים בכל יום שמיא ישראל שמיא גוי אחד
אמר שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים
בכל יום יאמר גוי אחד שמיא גוי אחד שמיא
שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים בכל
יום קדוש קדוש קדוש שמיא גוי אחד שמיא
שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים בכל
יום יאמר שמיא רבשמיא והב ל ליבא וכו'

להביאנו ומתחנני אנו בעברת
דמחנה למדינת רבשמיא לך
ובת נהדר ריקן מקומך **מדינת** רבשמיא לך
ומתחנני אנו כבר שביא דמחנה למדינת כלל
בני שביא בכפפת המתקייין ומתוך בית ישראל
בגלותו ובתחנותיו ארים יתנוך ואצמח בורקנך
כבר רחמיא ומחנותי והב ל ליבא לתובתא ול
גדר ריקן מקומך **מדינת** רבשמיא לך
אמר שמיא יחל ואכל **מדינת** רבשמיא לך
החומרים בכל יום שמיא ישראל שמיא גוי אחד
אמר שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים
בכל יום יאמר גוי אחד שמיא גוי אחד שמיא
שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים בכל
יום קדוש קדוש קדוש שמיא גוי אחד שמיא
שמיא גוי אחד ואל יאמר גוי אחד החומרים בכל
יום יאמר שמיא רבשמיא והב ל ליבא וכו'

מטעמים גמלים" לך נהבנו כלילית כל
מעטת בני אדם מענים לפניך נהבנו מן
ותוכו לבנים" עוללות מעטים רבנו מן
וכס דלה דלה לנו העלינו מעטלות כוכו ל
הגלות חו להצרות בכבלי צר שלטאות
של בדול שנותנים בהכלים סגורים של
לי לך להולדה כלטוס חכמים עם לוחים
בלטונו שרנו מעידך בתי מקדשך ועל
הכל מעורר היה למשען לשגור לעם
הרוה לען כ' חמי יל' רוה כי הרוה בחור
פועל יצא לאחרים כוכו כי חס הרוה חס
החך יחמי מעלותיו כוכו חלות ישנות הה
בהמך ויותר נכון הוא זה לו מטעם שככל
הנוסחאות בתי כלה וכל הוא לנדה בהמך
מלשכש ולמחוק ההל חו מטעם כי משמע
רוה מעצמו כוה לא כן כי הרוה בהמך כי
כ' הרוה מלחרים כי הוא ל' החמת וכן

אתה נצרך מדריך" תכפר עוני כי שבר בר מלכ
וכונן את דרכי להי לעבדך" תשעה תפלתו וטון
דנתי כי אתה תתותי ומי יעירך" והב ל
אראלי מרומים כשיר ושבח קמים גרוים
חיו תפטר רעות מחובתים המלה
קרישין ועירין ל' נמים זיעתם נהר ימור חשמה
דוממים טהורים ונקיים יחד מלשמים בתול
עמרו נח לכבד הרחמים מלככים דוממים
נברים ומממים סליחו דרשונת עד עם ננמלי
מצחו והזכירו צדקת בא ב'מים קרבת הנעך
רנת חים תמים" שונת ציר שבה תורה ומורות
שת מוחתת רצון יום הקטר קמים" כופר הונת
נח' לנכחר מעמים הליצו נח לפט בעל הרחמים

מלאתי נקוד בכת' מהדי דלחדי ומורדי ודוק" לען לענה והוא נשכ מר וקורין לו חננלי נשכנת לשון
דוממים" נצרך מדריך ומדותיר כל מדריך כוכר נצרך" שברי ב' הקותי והחלתי בך" תשעה תפלתו
הפ' לתפלת ל' רצון" ושיח דנתי ולישיח דנתי ולישיח דנתי ולישיח דנתי ולישיח דנתי ולישיח דנתי
ותיחלתי ומי יעידך הרב חמי ומי ל' יעידך וחק' למשען המרס כוכו בפסוק מלך בירמיה ונ' ונח
כמוני ומי יעידני ופרטי ומי יעידני למלחמה להלחם חתי עכל וכן ת' ומן מערענני חף הוא דמנו ל' וטון
מקרה קדש ה' מערדו קדים ורדך כ' רני והן ל' ומן מערדו למלחמה גם באיוב ט' ואם למשפטתי יעידני
אראלי מדוממים מלככי הסדת שפולאים כוכרס דכיהו ה' ארלם צטקו חולה וק' כן לרוב גדולתם
ומעלהם" ויש נענעים מלחור פוט זה ואולי טעמוס מרדל ל' ל' תהא קורא ל' למיכל ול'
לכבר לוכי וחין מכלן כתורה וכל השנה לכוהנים לאמרה דמטלל שלל לקדוש לחיכל וכ' היינו במי' וכן
חיותם ויחלה מניהם לעשות בקשקו ולה ציל לו מערעתו כי בודלי עוסה ל' ל' יחלל היומו עובר על ל'
יחיה לך להים אחרים על פני כאשר ביאר והאריך בזה ה' לבו בק' העיקרים מלחמ' פיה' גם הרמבם ע'
בק' התורה כ' כי המלך הוא מוטבע בהבלתו כמולחו וחין לו שום בחידה לפפות שום דבר שהוא הימן
רצון ה' החמת המעיין יראה פלי' בקושייתם כלום כי מה שאנו מתפללים להם אינו מצד הכח שט
כלם מצד עזותם כי אם מצד הש' וזה היתר גמור וגמ' מלי' הפיוט דקאמר הליצו נח לפט בעל הרחמים
משרנע שאין להם כח ויטו שום דבר מעצמם כי אם מה שיחלו ויליצו אבות ע' בקשתם והחנהם מרס'
וכ' ג' מכיוט דסוף המדונות העתה חיל ממשתי רחמים וכ' דקאמר שם השתכלו והדכו תחנה ובקש' לנ'
מלך ל' רס וניסח וקראם מלככי רחמים שהם מעונים מרס' להרחמנות ובסליחות הפ' ובכוויי הס מלכס
ומרחמים על הבריות ולחלולה וכ' הרב בעל העפנים במי' שם ומטעמים לא יעום וממטלת לחי' הי'
שענתי שביח עוד ראה לזה מעובדל דלא בן פרטח במ' ע' נך שומר שמים וארץ בקשו עלי רחמים ויחמי'
ולבנה כוכבים ומזלות וכ' הדי דלי' חס ומותר גמור הוא כיון דתלוי עיקר הרחמים בבעל הרחמים

אבינו חב הרחמן והושיענו למען שמיך
 להינו ולפי חבותינו בבר לנו
 גמל עלינו המון רחמיך דרשנוך
 היסתר לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו
 ואל הביטנו משברינו ואל השיבנו ריקם
 זכור לנו ברית תבותינו חס וחס
 טהרנו מעונינו יהנו נח רחמיך
 חמול על עוונך ורחם על נחלתיך
 נח ברחב רחמיך אל חנינו מלכינו וענינו
אבינו מלכינו חביב זהה חביב מלכינו
 חיי לנו את חתה חביב מלכינו
 חס עלינו חס קדשנו מלכנו חתה
 וחם הידענו מעל חן לנו את חתה חס
 גבר בשמינו חביב זהה חתה נח ישעיט חן לנו
 את חתה חס הרבינו חומר חביב חתה
 זכור כי חתנו חומר חן לנו חתה חתה
 חס לה חסנו חביב חתה חן סלה לנו חן חן חן
 חתה

[illegible]

בָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲתָהּ כִּי חָתַם חֲבִירוֹתָיִם לְעַמְּךָ
 אֲתָהּ לֵךְ כִּי חָשַׁנוּ שֶׁלֹּא תִּפְּצֵנוּ אֶתְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לֵנוּ הַעֲלֵנוּ חֵן לֵנוּ אֲתָהּ חֲנֻנָּה שְׁלֵחַ מִשְׁמִיךְ
 אֲבִינוּ אֲתָהּ וְיִצְחָק יִשְׁעֵנוּ בְּפִרְיֹתָיִם חֵן לְנוּ אֲתָהּ
 וְתוֹמֵת הַצְּדִיקִים אֲמֵן וְכוּ' וְהַחֵל תְּוִדֵּר הַמֶּלֶךְ

אל חדר תמים ורב חסד ורחמים
 חוסד יין על ישראל עומד והוא יונק
 רע' חטאנו לך חרון פלח נח כנוב רחוק
 אל חדר תמים ומכלת רחמים שלחמך נטן
 ונתנו חוסד יין על ישראל עומד והוא יונק
 ומכל רע' חטאנו לך חרון פלח נח כנוב רחוק
 תל' ואומר קדים עד לעיכל ואומר

תיענו תיענהו וכן השמים "הקול צעידתם"
השומע תמלחם בדב"ר תיענה מלחם

ויתקיים בכם תורת טהרה והיה טרם יקראונו
 תורה עוד הם תורבים ואני אסמך יי חללי
 חבותיכם יוסף עליכם בכם לא מעשים ובר
 אתכם בשר ודם לכם וכן יהי רצון ואשרו אתם
 תהרב וכן ואלו יהיו המעלות מעתה ועד
 תהיה ר' אברהם ואלו יהיו המעלות מעתה ועד

מִבֵּית מִלּוֹנֵי יָמֵתִי בַּחֲדָרִי וּלְבֵית אֲדֹנָי גֵּרָה.
בַּחֲדָרִי וְאֵלָיו עֵינַי תִּלְוֶיָהּ בְּצַעֲרִי הַחַיִּי

[illegible]

אשר הבאתם את ריחני ור"ל התעב והתחיל אותי זיח
אתי בתוכה מחדות ויסורין קשים עד לכל מוחסיה כי
חיי המרה וחי הכוונה הקיפה וחי לחפ"א וכו' וידע לו
יכול.

לו ירגל יקרא שגל מן מן מערד בשטל מוס
 המעביר לנו העל רבואה מן רבואה העל
 הבונה סתמיהו בתשובה כי התשובה תקרא
 מואה בענין הרבה תשובה ומעלה מן
 כלומר מירשנו לך כמות ידיו שהיא עבול
 דבר מועט אבל חתה המעביר לנו תעל
 הרבה פגע וברכה כמו תעלה סהיה מורח
 ביה פחתים עכ"ל ב' הדרך חמים וכו' ככר
 מ' בימקח זאת גבי הוצאת פת בחולי
 קדים תתקבל הטעם וגם בסליחות ים
 בקטנה רבות דמי ביה (טו) פייכה

דעה בזה עתה וזהו פירוש הפסוק ויהי ערב ויהי בקר

צרה שם לחרדה נשף חשקו" **הקץ נמשך יגונים**
הזה"ה והקריבה שנת מדות לטוב גבורה" **נרצה רגיר**
כוחב וזה"ה כי אתה מנת כוסי וחלקי"
אם תאמרו דרך חמת ללמוד לא תחממו
בית רעך לא תחממו עומי"
אורייתך דרך (אב עומי" ל יתקך יצר אורייתך סוד
אמרו כי י"י ושימך יום ומתך כל דור ורחיק נדור
ובך לז יחמור" **רב לך חמול ליכב ומה**
תה"ה החטח למול עיני ולח חשבת" הנה תמול
בחת ומה בנת" (ה) כגמול חל חיק חנוש ימור
מי יעמור" **מתוך עומי חל חק עשה חכמי**
כיהגני חסר לך חמצי" גם חמי רינגך לחור
חמצי" שים נח בני כבוד כל כבוד ישמחו עבוד
וחמור" **ולומרים אנה נח וכו' אל נל קרב וכו'**
עשה למען שחק עשה למען
עשה למען תורהך עשה למען קדושתך
למען יחלצו ידיך ראשיה ימניך וענינו

יכולת לשוט ידו בי"ה חרה לי פשוטות
יד וכו' גמול ידו חרה לו"ל המר רוחי
החליק רוחי מן ולס המר ימירנו חכמה
כי לחוב היסורי והמכות יתכבדו כל
יודעיו ומכיריו כלל החלק בלחור וכל
זה"ה הכסיל כוחי ליתסות כח"ה יחיד
צרה ט"ש ואתה צורה חת נכסי לחרדה
שם לחרדה נשף חשקו חרדה ל' כחד טס
תנועת הגוף" נשף לילה חשקו" ל' חשק
(הכוונה כשהייתי חושק ושמה ליס) כליל
שם לי חנה הלילה לחרדה ופסקות חות
ישעיה כל כי מנע עונותיו יפחד כלילה
מפני המזיקין (וכענין שלל כלל הנה
מטתו של שלמה וכו' מפחד כלילות וחול
ירמיוז הלילה לעיני שבמקום שהיה
מעצה ליכב בהשקט שם חותי דחשק
(ההשקט לחרדה שצריך לדון בגיכנס
על מעשיו" **הקץ נמשך יגונים חנה**
הקיצה והעירה למי פיס) סיבת יכו" ב
בסינה גדולה (תורה מן) הוים שוכבים
ובל ערבי דר"ל חז"ל מנתחלק בלילה
טי"ז דרך (היה תפלה והנייט) לשי לנק
למי שינן בסינת יגונים (הוא משל חל
חורך הגלות כי מתי שהוא בצרה ולינו
יודע מה לעשות הוא שוכב ויש"ה רגיר
אם תאמרו וכו' חלקי עמי ותנה וחלקי ורשי"ה כל טובתי עמך ויית
סממנה התורה בזה בי' הדורות כי המתבונן יראה שברצור זה כלילות כל כי ידברות (כמעט שהיא
כלל התורה כדרך שהל' על מ' והכבת לרמך כחך שכוה כלל גדול בתורה כמו שהארין בזה מהר
הבוכב בסוף הקדמות מנורת המאור וגם בס' כלי יקר והאריך ועיי' ברע' גי' תש' בזה"ה חל יתקן
ל' הטענה" כל דור ידיר והרוב" נדור" ענין הרחקת ותנעה עמו ביים המיתה כי יניחוהו כבוד וילכו
לחם חמול חוק לב וכו' חנה חמולה לבהך" ומה חנה חסוד" למול עיני' לנגר עיני' (כלל חשב
שאתה עתיד להחלם כמדתך כמו שממרט והולך" הנה תמול הנה חמש" בלח בתחנה למני" ומה
כוח חנה הבבת מדרבי הבורא וחמי חמיר כל" (ה) כגמול חל חיק חנוש ימור רצה לומו
המול מנשה האדם ימור ימול לו מורה במורה" מי יעמור ומי יעמור
חל מידו מצול" **מתוך עומי חל חק עשה חכמי**
כ"ה"ר עשה חמצי (הבנייט) מדרבד במקום הקב"ה
ש"ס נל בני כבוד בבקשה מתוך בני שתיס
כבוד למיך הכבוד והכל לטובתך
ולתועלתך" סליך

הרץ ישרא להתלסם בערב ראש השנה בבהכנ להתרת
נדרים ופזיעות ועוסים שני ענינים יתחלה לזמן מה
שלקלו לעשות התרה על העבר או אם היה נדר יבטל

יורה דעה נדרו שעה אחת ויבקש מהחברים שיתירו לו ויחזק למסור מודעה להבא שכל מהשינוי
במי תירם בשבועה או בהרס או בנידוי יהא בטל ולכן תנאי זה מועיל בשאר ימות השנה וראו
בבבב עליו נזיפה על עינותיו ועל פס לבטלה ועל אשר לא נזהר מלומר ברכה שאינה צריכה
הו שפירך בחסרון כוונה או שביטל מלומר קדוש ולמן ישר ויהיה ברעתו כשתקבל הנזיפה גם על
כל זה וגם אם הו עבר על ח' מדר דברים שכ' הדמבם וגם אם הוציא לטע על התמים או הפך לחבור
שם הרס קדמונים על זה וכסיתיו לו יכונו להתיר על כל לו וגם יכונו בהתרת הנזיפה כל אשר
היה לו נדרו עצום או חת נסויהם ובנותיהם עייז חתי דף קב' והא לך פדר המודעה וסדר
הנזיפה מקמר שיערי ציון עומד לפני הדיקים וילומר נוסח זה בלסון יחיד וטוב אם הם עשרה שם
עדה קדושה וילתורנו בלסון רבים

ענינו

גח רבי דיינים מומחים (או עדה קדושה) כל נדר או שבועה או איסור או
קנס או חרם שנדרנו או נשבוענו בהקדש או בחלום או נשבוענו בשמירה
הדומה שנים נמקדים ובשם היה ברור החז' וכל מיני נזירות שקיבלנו עלינו ויחזק
נדרים או נשבענו וכל שום איסור ויחזקו איסור הנזה שחסרנו עלינו או על אחרים ככל
לסון של תיחור בין בלסון איסור או חרם או קנס וכל שום קבלה חכילו של מצוה שקיבלנו
עלינו בין בלסון נדר בין בלסון נדרה בין בלסון שבועה בין בלסון נזירות בין בכל לסון ונס
הנעשה בהקדש כף הון כל נדר ובין כל נדרה ובין שום מנהג של מצוה שהנהגנו את עצמנו
וכל מוצא שפדיון הוצנו או שנדרנו ונמננו בלבינו לעשות שום מצוה מהמצוות או
חזרה הנדבה טובה או חזרה רבה שהנהגנו שלשה פעמים ולת התנינו איהא כלי נדר הן נדר
שעשינו הן על עצמנו הן על אחרים הן אותם הידועים לנו הן אותם שכבר נשבענו מננו
בכולהן מתחרטים בהן מעיקרה ושוהלים ומבקשים חנו ומחזקתם התרה עליהם כי
החנו פ' ניכסל ויחבר חס ושלום בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואיסורים ונמננו
והסכנות ואין חנו תוהים הם ושלום על דיוס המעשים טובים והם שעשינו קדמנו מתחרטים
כל קבלת הענינים בלסון נדר או שבועה או נזירות או איסור או חרם או קנס או הסכנה
או קבלה בלב ומתחרטים חנו על זה שלח חמדרנו הננו עושים דבר זה כלי נדר ושבועה
נזירות והרס ואיסור וקנס וקבלה בלב ולכן חנו שוטים התרה בכולהן חנו מתחרטים על
כל הנזכר כן חס היו המעשים מוצרים הנוגעים במחלוק בין מוצרים הנוגעים בגוף בין
מהדברים הנוגעים ל הנפשה בכולהן חנו מתחרטים על לסון נדר ושבועה ונזירות ואיסור
וחרס וקנס וקבלה בלב והנה מצד הדין מתחרט והמבקש התרה צריך לכרטי הנדר חרדו
נת רבות כי אי חסר לכרטיס כי רבים הם ואין חנו מבקשים התרה על אותן נדרים שאין להניח
אותם

אותם יעבדו והיו נח בעיניכם הלו היינו בורחים אותם

הכל יתנוהו לכם הכל וחולים לכם הכל שמים לכם חן כחן לח נדר ולא שבעה
לח נדרות ולא חרם ולא חיסוד ולא קאסן אבל יש כחן מחילה וסליחה ונדר
וכחן שחרור הכר (הערה קדשה) של מטה נך יהיו מתירין תפילות רין של מטה

קרי ומוסרים מורטח לפניכם הזנו מבטלים מבחן ולהבא מה שברכך עלינו
הגורים וכל שבעות ונדרות וחסידות והנחות והדעות והסכנות וקבלה בלב
הנדר (הנדר) הנדר תנוית בשעת הנדר ובחש שנפכה לתנאי מורטח ונדר
וידור והיום עור מעתה לנו מתחדשים עליהם ונחתנים עליהם שיהיו בולם — בטליו
והנדר לח שרירין ולא קיימק ולא יהיו הליו כלל וכלל בבולחן התחדשנא כחן מעתה
ועד עולם

א עבדתי על שום דבר שנתחייבתי נזכר או תירד או נידוי או חרם או שטותה
הכלה בין ממי השכנה בין ממי בל של דבא מעלה בין ממי שדמי בין ממי אחרים
כח כערו בין כערו הרני שב בתשובה שלימה ואשב יחף על הארץ כענוה ואתכלש פסג
כוח ומבכה ומתחרט ומתודה על כל מה שחטאתי ועויתי ופשעתי ונדרתי ונדרתי
עיון דיידי על האדמות עד היום הזה ואשכח את נפשי לשאול סליחה ומחילה וכפרה מן
השמים ומן הבריות ואשאל ומעעלתכם שתירוצי מן כל הנזימות והחרושים והנדרים
והחרמים והשטות והקבלות שנתחייבתי ושנכסלתי בהם עד היום הזה (ולא מתחילין)
הערה קדושה לרבע חמות בחליצה המנועל וילבם שך ויתכלש בלצר כאכל ומקבל הנזימה והיו חמלה
לכלות נטע ולהתם חטאת ואומר בלשון הזה כשלוכם הסך

אזהרה הברכה חנוש מרחש ותכניהו לעמוד לפניך ונתת לו מרחש לעזרו בשבולת
בעת שיחטא כי ידעת את יצר לבהארס רע מנעוריו ולב תנה לו תשובה
לכפר את חטא חטא והנה חנוש החוטא חטאתי לפניך ובמנתי בארבע תנחות עולמות
שקל כחן וגרמותי להלבים שמים שק ונתתי כח למסו וארבע תנחות עולמות
להתיצב על השמים ועתה הנני לופס שגור להתיש בהם ולשבר ולתעיהם ויאורו וירך
וקבי הסך ד' תנחות עלמותי רבסומא ויקויים בנו מה שאתר הכתוב אם יהיו חטאיכם כשמים
כשלבן ילבינו אם יאדונו בהולע בצמר יהיו והנה להי דינתי נחתנה שפגמתי כחונם
גבורות של המכנה לזה חני מוסר חמר במנחי לכות את ציון ולמורד את האהבה בין ריב
עליו מוסר יוסר חמר כך השבע על עבדך בו חמתך להלבין את חטאי ולכפרם הכנסני
ומשלג לבין ואזכר להיות והסבים בתשובה שלימה לפניך ואים לנו פאר תחת חמר וזכר
לרעות השכנה בלתי בוש וכלימה מעונותי שיתקנו ולא תבוא עוד לידי שום חטא ועון
נעורית

בנימלך ד'ה' כ"ה על התשובה ורחם הבטח לנו ולתשובה ענינו מיתלול ב' החורבן
והנחיה שלמה למנוח חורבן סלה ונשיב ונחבב ונחיה ונחיה

[illegible]

את עבדנינו או את אחרים אשר תזרעו ישראל הנה או אחרים שקיבלו או אחרים
שהחריתו או שמתו או שהיו חתנים או שהיו נשואים או שהיו חתנים או שהיו נשואים
יו או שהיו נשואים או שהיו חתנים או שהיו נשואים או שהיו חתנים או שהיו נשואים
יתחבבו עלינו לפניה ולכרחה ברחמים ויהי לנו לחן לפניך כי תהנה
אלהינו

להתורות עליהם לתוען על בדיומם וימצא זכאי בעת הרץ בתם רח"ל ויש שנהגו לילך על דברי רמב"ם
בדיו שיקראו הנה רחמים עלינו ונס הוא יבקש רחמים עליהם ויש שנהגו לטבול בים ליל שבת
ובה תלוי גם כן להתקבל תגלתו ביום כעורף יום הרץ רח"ל והצדק על כל אדם להפסיק והתקדש
נאמר

אמר גבור לעולם יי' מחיה מתים חתה רב
 להשיע מוריד בטל מכלכל חיים נחמד
 מחיה מתים ברחמים רבים רופא חולים סותר
 נופלים מתיר חסידים ומקיים חתונתו לשיניו
 עבר מי שמך בעל גבורות ומי דומה לך ומתית
 נחיה כמי כחור חב הרחמן יי' יצור ברחמים
 לחיים נחמן חתה להחיות מתים כמי מחיה
אמר קדוש ושמך קדוש וקדושים
 בכל יום יללך **סלה** ובכן יתקדש שמך
 ויהיו על ישראל עמך ובכן תנחמד יי'
 ויהיו על כל מושיר וחונן על כל משהבחה
 ויראנו כל המעשים וישתחוו לפניך בלברכות
 וישאו כולם חגורה אחת לעשות רצונך בליבם
 סלה ומי בידענו יי' אלהינו שהשלטן על פניך

ומכרשים חוטרים כי שרל חז כונתנו ל
 לשלול חיים לצורך עצמנו לה כל פונתנו
 לשלל למענך אדם חיים נפס חיים דף יט על
 וחמ"ל למענך אדם חיים להי הטור כל
 גרים תיבת ל נלח לה וכד חל"י (והב'
 כ' חבל נוסחח שלנו ל מלך וכו' להי וכב'
 הרי ביקטליא בן חזרי חזרה ע"ש וכל חז"ל
 חלח ס"ג שכן המנהג פשוט בכל ישראל
 ואנ"י שיהיה המנהג האחר טוב ומענו ה
 המעט רחמי לשתקו ע"ש וכן הכי בית
 יי"ש הכפל וכל חל"י שחזו קוראים לך להם
 לפי שיכולת כל הדברים נשבע מתוך כי
 להם כל יכולת כחז ואת חילי הארץ וכל
 רחמנים חיים ל רבוי על שכל חיי הנבראים
 נמצאים ומתוך עכל וכי הרד"ל יד כללים
 שחזרו שחז לוי וכד יי' ומי כחז יי' וכו'
 ובספר משום דק"ל כל ישל אדם צרכין
 בשלום ראשונות ולהרבות ור' חל"י ור' ח
 ור' כתבו דוקא צרכי יחיד אבל צרכי רבים

אי שהרי חזו חוטרים יעלה ויבוא וטל הנסים כח' חזונות יע"ש
 אב הרחמן ע"ש פירוש חב על בניס רוחם ה' על ידי חז"ל יי' וכו' הרד"ל
 חז"ל חיים כחז על כל בניס עשות ה' להם ארץ ושמים רחל שליו העולם מתקיים שיתק ומה חז"ל
 (בית) והרד"ל כ' נל שחז ושמך רחמן ומתוך שחז רוחם שחיה רחמן לחיים כך יש לנו להחזק
 שחיה נחמן להחיות מתים " ובכן יתקדש בסידורי הרפוק גרסי לרור ורור וכו' והרד"ל כי סמיכות
 ובכן יתקדש לרעיל לרור ורור (חז) דלג לרור ורור יש לפרש דמתוך זה למע וקדושים בכל יום
 והללך פ"ה כי יבד יש לפרש וקדושים שזה יהיה לעתיד פוטאמר הכ' כל הנשאר בדיון והנותר ביחז
 קדוש יחזר לו כל הכתוב לחיים בירושלם ולחז יהללך סלה כי יהיו בחיים לעולם ועד ולזה כל
 יפסוק מניכס החילול סלה ולזה שזה יהיה בביאת הגול לכך קמך לו ובכן יתקדש כי בחזו ומן יתקדש
 שחז ית' (ובכן) וחז כי תרנס חז (ובכן) וחז ית' פחד על מעשי וחז ית' כבוד לעמנו וחז צדיקים ירחו
 ושמחה (רד"ל) ותיקנו לומר (ובכן) ע"ש ובכן חבול ל העלך לפי שעתה יוס רצון וחזו בלוי לפני מנה
 הקב"ה יחז בן עולה ע"כ כחושב) ע"כ שחזת ותינו מתייבב שהרי חז"ל להינו ועוד לא מעינו בשום
 מקום שהם נק' (ובכן) רד"ל) הן בחרך ע"ש ופחדו ל' (ול' טובו) על כל מעשיך כד' שיראן מעבדו והם
 כל מעשי בראשית שחזרתי בהם עשייה לבד " ואימתך על כל מה שבראת הם שמים וארץ ותנינים
 ואדם אב בהם בריהם " והטעם כי יש בני אדם שהם עובדים שמים וארץ ותנינים שבים וגם יש בני אדם
 שמוסיף עמנו להיות על כן תו אימתך על כל מה שבראת כלו שהם שמים ותתגלים בעצמם וחז"ל
 כולם לטבדך בלב שלם וזה שחזר חב וישתחוו לבמך כל הברואים כלו' אותם שלא משההוים חל"י
 גם השמים והארץ והתנינים והיו עובדים כולם יעשו חזרה אחת וכו' וזה כי חזו חז"ל שחז שחז
 חזרה לקדש כי ב"ש כ' ולעבדו שחז אחר וזהו החילוק שחזר נחז על כל מעשי ואימתך על ברוחך

ותמלך אתה הוא יין להינו מהרה על כל מעשיך
 בירושלים עירך ובהר ציון משכן כבודך ונגד קנייך
 כבוד כהוב וחרה לבנה ובושה החמה כי תמלך
 יין צבאות בהר ציון ובירושלים ונגד קנייך כבוד
 ונחמך יין ותמלך לעולם ועד ונחמך ונגבך יין
 צבאות כמשפט והל הקדוש נקדש בצדקה בפי
 המלך הקדוש **צדקה** בהרבתו מעלה העמים
 וצדקתו בנגד מעבד **הלשונות** קדשתנו
 במצותך וקדשתנו מלכינו לעבודתך ושמך
 הגדול והקדוש עלינו קדשך ותתן לנו יין תבלינו
 (את יום המנוח הזה) את יום טוב מקדש קדשך
 את יום הזכרון הזה זכרון תרועה בזהב זכרון
 לצבאות מצרים

ירחי ישראל וישמחו ישראלים יעלו יין
 יעלו חסידים בכבוד וחסידים כונה ילדו
 עש וחסידך דג ירננו ועולתה פקפץ מיד
 שלא יהיו רשעים עושי פול לזנות המשיח
 וכל הג' וכל ואלפי שהם ככל לשון הדרך
 להיות כן שלא נכרש רובו ככולו וע"י לקח
 במסירת מלך גל כל העולם כולו מש
 בשם המלך ול"ה רשעים הר"ש בחורף וע"י
 כפי טל הנסים והנזק"ה כולה כעשן הנזק
 הג' כפי לא בבית ככל חסידים ופי' פגור
 שבעש' בלהעבור כן תלכות הדשעה
 תכלה ותעבור ותרגום כי שמים כעשן נמל
 חרי שמי' כן תנחל דערי כז' יר' ושוב
 מצאתי להשפך פ' מ'ט' ומהר"ל פי' תקבץ
 ש' לגרום בפה (שכ) מנהג העולם (שוב
 מצאתי להרב בית פ' כעשן תכלה כי הקב"ה
 יעביר המושל תהם כענין ולל' יס' לה
 כלום מתפלל ושלטנות להם ונש' כיתעני

המחלה זמן וכן הארץ וכל הארץ כולה לרחוק למען וכת זוגיה ויש רמז לזה בספרי הא"י וגירסתו
 נכונה מיוסדת על דברי הא"י ול' וקיימת גם כן לזה מצאתי למהר"י וזה במידו ונ"ל נפל הרשעה הוא
 יצא ש' ויחמר זאת הרשעה וישלך את חבו המערת לפיה ודל' ביצתה דמ' בהיב שאם חמה חמה היא
 המלכות יצי' חמה חכ' ותלכות העליזה לא ודאי ביצתה הוא מרבר שעתיד הקב"ה לעבדו מן העולם
 ש' ואלו רוח הטומאה לעבור מן הארץ" ותלכות העליזה נ"ל כי אל חסיד מקרבך עליוני באותך (רבי
 עלי תקני" ואם לא תמצא בדמוקים נכרם לזה חולי בשתיט והו' מפני החקירה ובסידור חלף כתב רכוב
 חלתי שהיה מקום חיבות לו סלף אשר יחמר דהו' גרסי לזה ותמצא בל' הג' בבית ה' כדרך ה' כבוד
 לשמך ואלו צדיקים ה' כדרך כגבר התלכיות כי הלשון מורה ענין התמלכה וה' כבוד כגבר זכרונות
 שהם למכרה לבאבה ואלו צדיקים כגבר שומרות שהם סיוע החירות שהם סקיים כי תעביר ומעלה לרון
 כי אל יהיה חירות עיין דל' ל' בירושלים עירך ובהר ציון הקדוש זכרון ירושלים לציון שלא בקדש הפ'
 חלל בהר דל' ל' כהר הקב"ה בל' ובחר ומנה ירושלים ובחר מירושלים ציון ולכך הזכיר ירושלים קודם
 לציון בקדש כי היא נבחרה קודם" ובהר ציון משכן כבודך כי בציון נבנה המקדש ששם שכן כבודו ונגב
 הצבאות כמשפט כי בשקב"ה עושה משפט בדשעים היה הוא קבוצה כמשפט ויחמרו כי הוא רם וניש
 משפט העולם כדל' ויהל הקדוש בעסותו בהם המקדש יהיה נקדש בהם כמ"ש בקדושי הקדש כי בצדקה
 משר כמו משפט ע"ל ל' הרד"ק ז"ל ולזה מקיים בל' המלך הקדוש מר"ה ועד יוה"כ במקום האלכל' שמיחה
 מלכותו על העולם ששופט אותם בימים לו (דל') אם לא חמך ובבן ובבן ובבן לא הזכיר קדושת השם
 לבד וזה המלך הקדוש יצא דל' התוספת לא מנהג (פר"ה) **אצדקה** בחדתנו פירשנוהו בתפלת
 המועדים ולינו חמך ותתן לנו מועדים לפתחה וכו' לא בר"ה ולא ביוה"כ (רוב מס') את יום הזכרון
 מה ולינו מועד ר"ה כלל לזכרון ה' עולה לבאן ולכאן (פי' ועיין דל') ועוד דל' מרובן כבמל' ליום חגיגת

אלהינו

וזהו חג שהחג מתקנה בו הוי חומר זה
 (ה'נ"ט) זכרון תרועה ה' חמילו כשחל
 בחול וכ' הרמז והתכליל וכ' כס' תרו'
 הדש דתקנה שחר ונ' הגדולים היה חי'
 זכרון תרועה בין כשחל בשבת בין כשחל
 בחול דהכי כ' קרת' חבל מקרא קדש גבי
 יום תרועה לא כהיב וכן נוסחת רמזם וחס'
 שס' הסיב על זה דדוקת גבי קדוש יס'
 לברוך כן לא בתפלה כד' הסיב מלוב בעל
 שחרית יהודה בהגהותיו להדר וול' נר'
 שכל ראה נוסח ש' הרמזם ול' בתפלה
 ש' התפלה ול' תמצית של ר' ערביר
 שחרית מנחה חתה בחרתנו ונר' זכרון תרועה
 ו' פ' אשטנע בהדיא דלא שחני ליה לרבי' ול'
 וכ' מל' רבי' האוי ש' הטור ול' עפ'ל'
 וסוב' מנחתיו כס' סבלי הלכ' קי' צד' ול'

במקבת סוגרים אם חל ר' להיות בשבת ח' ח' יום תרועה של זכרון תרועה שח' תקיעת שופר דוחה שבת
 בגבולין משום גזירה ויא' שח' לשנות בדבר לא בין בחול בין בשבת ח' זכרון תרועה מקרא קדש דרשנו
 זכרון לו זכרונות ואין התנא מחלק בין בא בחול לבא בשבת ופסקא דאמורא דהדניס קדוש דב' בי' צד'
 ול' יום עפ'ל' וכ' מהר"ל ב' מהר"שג' (שכ' כס' האמר' כל זכרון תרועה ויה' דמחלק דנ' בין זכרון ונר'
 לתמיד וביום דב' בי' חס' היינו לענין תקיעה ופז' יס' ראה כס' שתי הכתובים ב' הג'ל' של מרכיב זכרון תרועה
 ול' יום תרועה נראה דע' תרועה יהיו ישראל נזכרים לכך פתיב זכרון ול' תיקנו חל' ברכות כד' פס' אומר
 זכרונות כד' שיעלה זכרונכם לפני לטובה נ' עור' יל' ראה לזה ממשנה דר' נ' דקאמר התם שומר מאריך
 וחוצרות מקצרות שמעו היום בשופר ונ' דהתנא ונ' ס' הקדר לא היה לא בתקדש לאמרו השית בחוצות
 וקול שופר הריעו לפני המלך ה' חל' חוץ לתקדש ח' תוקעין ברה' לא בשופר בלבד ע' נמצא ח' כ' דין דל'
 כ' שית התעורר בשלמות כמ' בזמן המקדש לכך לא אמרינן יום תרועה רק זכרון וי' וכן ביר' הדין ול' ול'
 מחלק בין שחל בשבת בין שחל בחול יעז' מבורד על פי הסוד וכן הכריח הרב מר' ול' דעת רבינו ר' פ' מר'
 שבת באורך וכ' הב' הנוסח זכרון ואינו מחלק כלל' וב' הנצחון מ' י' ו' זכרון תרועה דבר תורה שנתקן
 ברה' שחל בשבת זכרון תרועה שאתר הכ' ר' ל' ע' התרועה והיה הגברון בעל' והרעותם בחוצות ומקדש
 באהבה' הלכוס ול' כ' ח' לומר באהבה בדין ע' ולי הצעיר נר' בירקח' ע' מנ' הרמזם ול' כ' שיעור
 ומביא דר' ה' ג' שכל כמדת הקד' מדת בו' מדת בו' ד' את חותמו בשעת רצון וד' את ח' וכן
 בשעות בעסו והקד' ד' את כל העולם כולו בשמחת רצונו בחדש תשרי ששבו מעשרים ומנחות חסד' נמר'
 ונמר' ונמר' ונמר' כ' תמיים ע' ע' נמצא לנ' שפיר יאה לברות לה' וכן בירקת כל הסידורים ונ' נמר'
 מעשרים הרב בית הקדש מ' ט' שגו חות ברה' וי' זכ' לי' ותי' ע' הזוהר כי לי בני ישראל ע' ע' ע' ע' ע'
 הוציאו מעשרים של מטה הוציאו קורס ומנ' של מעלה ממשלות השמים ובחר חותנו להלל ב' לומר
 תחתיהם מה תועיל לנהג תרועה בשופר להיות נזכרים ועוד כי הם חל לא יושע כי ח' בידם לשנות החלק
 הגזר להם מלכת הש' וכן נתן לנו הש' יום כפ' ימים לכפר ע' ע' תינו לזכור י' הוציאו מרשית צד' מעלה

אלהינו וזהו חיותינו מלך על כל העולם
כולו כבודך והנפת על כל הארץ
ביתך והופט בדרך גחון עונך על כל יופי תכל
ארצך וידע כל מעול כי אתה בעלת ויבין בלי יד
כי אתה יצרתו ויהמר כל אשר הנשמה בחמו יי
אלהי ישראל מלך ותלכותיו בכל משלה קדשיו
במזוהיק והן חלקינו בתורתך ושמח נפשינו
בשמחתך ונבטינו מטובך וטוב לבנו לעבדך בחמת
ויברך ה' וי' ל' ל' מלך על כל הארץ
י' ו' (השבת ו) ישראל ויום הזכרון

דעה יי להינו בעתך ישראל ולתפלה שנה
והשב העבודה לרבי ביתך נאמי ישראל
כלתם וזהו תקבל פרצו וזהו לרצו תביר
מכות ישראל עתיד ותדענו ותחזיקה עינינו
שוכר לנחור לבין פרחים בזהו חזון
לכניהו לבין **מלכים** חזון פן שיהיה
הוא יי להינו צור חיינו מן ישיבנו
אתה הוא לרור ורור נודה לך וגם כר בהלתך עב
חיינו הוגרים בירך על נשמותינו הסגורות לך
על נפיר וגם אתה שבכל עת ועת ערב ובקר
ועתים טוב כי לך כל רחמיך יתרחם כי בך

אשר חן בירם טובה וחן בירם לכפר נשע
וען חן דה ויהי הם וכי ליה של מעלה
מתחת השמים העליונים עב תכר ל'
יעלה ויבוא וכו' כי בקבלת המועדים מלך
עב אתה מלכותו מלכותו מלכותו
על כל העולם כולו יי כי הוא ליהמקד כל
כית ישראל כולו חמי רח קר וכל בק בית וכל
הגמל כל העולם כולו ועל כל הוא עב
וכולו חומר על הטעם נש הט' ל' ל' כד
רחמך בכל לסון להוציא סלח נמרש עם רובי
מיהויה רעירובין וק' ע' ורפח' בכבודך
סומך תלכות חזל כבוד עב ויבא מלך
הכבוד והנש' לכיטהו יום משפט חמר
הנש' עב הנש' סופס הארץ כי הוא תתחתם
ותעלה עב וי' ויהי תתפנט ביקר נש
בחסדך כמעט מה יקר חסדך להים ולכר חמר
יקר חזל כבוד לבי שהנבד נקרא יקר מאשר
יקר בעיני נפשות והופט בחר גחון עונך
הופט שיבא בדין על הארץ ומל חסדי ולקח
לי הדר עם לי גחון עב מפני פחד ה' ויהיה
גחון ויחמר ארצך כלומר כשתופיע בדין וכו'
כי היא ארצך ותדענו בדין והמחול להם
עב רצית ה' ארצך וכו' נשאת מן שניך ולקח
לי עונך עב המלכות והמשפט של עונך מלך
משפט אהב (כל זה מהר"א) וידע כל נש
דביו וכו' הכונה ביון שאתה דן העולם לנפשות
ולחובה כל העולם כי בעלתם ויצרתם גחם
לא היית דן אותם יאמרו עוב ה' אתה הארץ
ויאמר כל אשר הנשמה באנו כלומר חמי

היום בני חסד הרשעים אלו בהם מצות כי אם הנשמה חלם כלבד יאמרו ביום הדין טל כרחם ה'
לבי ישראל מלך ותלכותיו בכל משלה הלשון הזה נופל ביושב על כסא דין לדין עמו שני בשמים הכין
נשאו ותלכותיו בכל משלה עכל והרב בית ל' טל על ענין ה' חסד כי לבי שיום זכרון זה מלך
י' על כסא דין לך חנו מהנללים שלא ישפט העולם בדין משוט כי חס בדין מעורב ברחמים וט' ב
כבודך ביקר כי המוכר נקרא חסד החסד כי העוסק בדין משוט הוא זרח לא מוכר (וכן אמר בהדר
א' כי ירח הגלגל הדור מעד שהוא רחום ובהנלות החסד על ישראל ידע כל מעול הם השמים והארץ
המה בעלתו בשביל ישראל ויבין כל יצור הם כל העלי חיים כח' וי' ה' להים את כל חית הארץ
וא' אתה יצרתם בשביל ישראל אש ח' לא תרחם על ישראל ותעפה בהם בלייה ח' חן חן מצילות כ'
לחיים לא שנים וארץ ולא כח ה' כי כולם יאמרו לבי שכולם נבראו ונוצרו בשביל ישראל ויאמר כל
אשר

ה'ר"ט לא יסר בעיניו יע"ט וכ"ה ה'ר"ח בסדר
תפלת החול ב' תשובת הרמ"ה ע"כ וכן מצאתי
להש"כ ול"כ לא מצאתי ידוע ור"ב ל"ב
בחתירת המו"ט"ס ב"ר"ה וכבורים ב"ן גאונים
לבשמות וב"ן גשמות ליוצר ושם הביא סדרת
מקור ברך פסוק ב"ן ובשם רבנים אחרים
וכתבו מהר"ב"ע בעתוקיו ג"ל וכ"כ ב"ן ח"י
י"ח ק"י ע"כ ש"ן רח"י להפסיק בחתירת
המו"ט"ס וא"ס ירצו שלא לבטל מצוה—
העיקר י"א י"ד חז"ל אחר חזרת התפלה ע"כ
וא"כ חתירת וא"ס הרבנים היום (כ"א)
ירע רבדמוס כהוב רבחות התפלה חז"ל
(וא"ס וכ"ה היום וכ"א וכ"ה הל"ס) ב"ן ומה
(הש"כ וכ"ה) מוכיח תחלת המוספת וא"ס—
הרבנים וכ"ה והרמב"ם וה"כ לא הזכירו כלום
לא ובספר לבד וגם בתפלה ישנות מושכות

חזקו ויאמרו לבבכם עמי כל ימי חייכם
 כי תצרו גם את לו לעמית לו יכפר בעד חטאתם
 ויזכור רחם ברינו יי יעזרו כדשנו בנינו
 עולת בני מברך היום למקדשך יאתה ע
 צומקים על חטאתם ולבונם יבכי זכרים צדק
 אבותם יי עליהם יחיו אותם תזכור והיו ע
 יי תגיד עולת ואחכ ברור שאתה קורין חתייה
 ונשמות ויזכר כמו בשלר יי ואם הל בשבת חזר לאר
 אשר שבת וכו' קורין קם אחת ויציב ועומדן ומתפלל
 בתפלת ערבית וחזר ש' התפלל ואינו חוזר ואחריה
 כנרנב בדנוקים רק ובספר לבר ואין לו כלל ומתקיים
 שים שלום לומר אבינו מלכינו וכו' ומרלל מרשים
 בו חטא ועין וזה נוסח ה'

NOTES

מלכותנו חטאנו לפניך" ח"ה

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ לֹא אַתָּה

אמר עשה ענינו לנפש אחרת" אמר חכם חכם עבדנו

אזהרה: אין בטל הענין כל גזרות רשות ורעות

חתן בטל מחשבות סוגריו" חת"ל הפר עכ"ת

כל חייבינו ח"ו כלה כל צר (ועומין) מעלינו ח"ו

נָלָה דָּבָר וַחֲרָם וְדַעַת וְשָׂבִי וְכֹזֵב וְעִשָּׂתִּית וְעִקְבָּר

(טז) ויזרזע וחלים רב טובני ברית'ך " חזני

שלה רמזתה שלימה לחולי עמך" חז"ל

וַעֲנֵה חֶגְרָה מַנְחֵל לְהַיָּךְ" אָמֵן (חֵץ חֲמוּרִים זֶה בָּרָה)

מחול ופדח לכל עובדינו" חתום

קדש רשע גזר - די יוניאן "חלל"

מחוק ברחמיך הרבים כל שטרי חובותינו

מחנה ומעבר נשענו מנגד עימך
מחנה ומעבר נשענו מנגד עימך

כחננו בשמר חיינו מאכזר

אבינו חלבינו חסדני לפניך יהחיל בזה עי'

למחרת ביום חמישי

עוד וגם ע"ה ומזורה ומזבזריהם חב"י

חטאנו לבניך החטא בינינו לביןך ולא בינינו

לחבירינו ואב"ד דחיי שהמחוב' ת"כ בשוגג
 קורב ואלא לבריונתו ובריונותו' ח"ו

היינו וכל מעדנים בני ימינו שכללם

החירץ כבודך וזה לפניך חל' אשכנזי

שחל חן בבורו תחול שחי קבו פתוח

מזל טוב

אשר תכרך תין צבורי יתרה ליה תהי כח
מזכר אל אלה צבא צבא צבא צבא צבא

עשה עמנו למנוח שמך ח"ו איך לנו חול

לחלתי כתרן חיל שאלו מלך בימי

שחור וגרמו שיטלטלו בנו החומות וכך

התורה היא שבתה ואם עשיתם כח
שומר לא יאמר לה' חל נדר המותחל על

הבירו הוא נענה תחלה לז"א עשה למענו

לֹא לְתַעֲבִיבוֹ אֶל עֵשֶׂה עִימָהּ לְתַעֲבֹן בְּרִי

פסק טובה יהיה סגת באורה יאג פלעטן סת

אנחנו שכלנו אותם בבמותם שלנו ויחזיקים וכל

ליונו כל קניחת וכו' וכן כפל תחשבות ש

יֵינוּ אֲחֵרֵי זֶה כְּנֻכָּד הַמַּנְרֶסֶמֶץ שֶׁנֶּחֱתֵם לֹתֵת

הם השרים של המלך ורש העליון

ו בתשובה הקלה תודירו בזה קומות הצריכ

ושיורירם במקומות הנריכים להם. כל:

וזכיר תיבת תלמודו כמסד הדקאות שהיה

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ

וְהָיָה לְרִצְנוֹת פְּלִיָּה דְבַר וְתַקְפָּה מִשּׁוֹם שִׁלְחָה

ד לעיר פורחיס נומן הענגה א"ב שי"ך

בהם נקבה אחת שיתרמלה לזה ביקם מנכ

ב שבבר התחילה ה' וק' שלח יפקח חרס פ

הנה המונח "דיון" שחייב מונחהימו ובהיות

והשפון עמנו ואלו לקיים השטר כדרך בע

זה והעבר הינו סגנון מיוחד הקרוי יעני

יכירו מלכנו סלח יקציר עוד עד גם ה'
 העביר הטלחך בדאי' בזהר" כתבנו
 בספר חיים טובים שמך זה להעבר
 כשענינו לומר שאלו עמך ומעית ללחט
 אל' כיון ששלנו על החטאים המעשיים
 התבינו בספר חיים אל' כיון שהעברת
 כשענינו ללחטנו ומעמולם כח שנמות וכלים
 רק ככבנו וכו' ע"י החיים לנו זכרים עו"ו
 לעבדך ומעך לזה כתבנו בספר פרנסה
 משום והיב להיים הוא דיהיב ובה"ות
 שלפעמים ימשך חטא מהפרנסה ע"ד שמו
 יסורין לז"ל כתבנו בספר מחילה שחם הו'
 שנחטא מתוך חכילה מחול לנו וימשך מח
 התבינו בספר בחילה שמכיון שתכתבינו בס'
 מחילה געשה דור שכלו זכאי ורחוים לנו
 לו כלחילה עוד יל' שמך פרנסה להיים כלל
 לשתמע שאלו שולים חיים לבדיחות הגוף

כתבינו בספר פרנסה וכלכלה
 כתבינו בספר מחילה וסליחה וכפרה
 כתבינו בספר גאולה וישועה
 זכרינו בזכרון טוב מלכנו
 הצמית לנו ישועה בקרוב
 הרם קרן ישראל עמך
 והרם קרן ומשיחך
 החזירנו בתשובה שלימה לגנך
 שמע קולינו חוס ורחם עלינו
 עשה למענך תם לא למעננו
 קבל ברחמים ובדבון את תפלותינו
 אל תשיבנו ריקם מלכנו
 ואומר קדים ער לעולא ואח

כבד לזה המרשים לומר כתבנו בספר מזונות דהו עיקר החיים טובים כל אדם וכלו כחך כתבנו בספר
 מחילה לצי שהפרנסה מעמך ללחם על דעתו של יכפור בקונו כי העניות מעמידתו על רשת קונו ולפי
 שבכלות לנו חובלים מהמנוחיות האומות לזה פתך בספר גאולה אל' פלי' שאל' שער השמים וסם מקום רבתיקה
 מי לבחל לכלכל' כתבנו בספר מחילה ופיון שתתחיל רחמים לנו למלאכה כלכות להביאנו לאי' וקדש
 המתקם הכרינו בזכרון טוב בכו' לבניך וכו' הטוב פדוה הצדיק לו בלית שפה זכרינו ובהצטרפותו
 רחם עלינו אל' כשאלנו חוטאים ל הכנים ובדונונו למנך כי חם כשאלנו מציבים מעשינו אל' זכרינו
 זכור לנו זכרון הטוב שהיה התורה שקיבלנו בסיני מלכנו מה שלא רצו שאר אומות לקבלה וזי' בזה שנתנו
 לנו על כל עונותינו וכל' צמיח לנו ישועה וכל' קרן ישראל אל' כחך לזה הצמית לנו ישועה הרם קרן
 ישראל הכונה שלל הדדי השמחה בתחומיה שיהיה בזה סכנה למות דתהיה בהדרגה ינעט מעט לזה אחרת
 שמים זכרינו בזכרון טוב זכרון בעלמא והיה התחלת הישועה והח' פלמיה לנו ישועה תן לנו חילוק עשית
 למי שיצאו בגלות והח' הרם קרן ישראל בכלל והח' הרם קרן משיחך ואחר שיתגלה משיח החיים
 בתשובה שלימה בשורה ונחת שלימה לתה מחזירנו למנך ככתחלה שהיונו למנך אל' החזירנו בתשובה
 שלימה חל' הרם קרן משיחך הטעם כרי שהיה תשובה בחלנו מקדש שחללו היינו ח' שג' תשובה עלינו
 כמקדש שחללו שמש קולינו שלח תהיה עמנו בריבוינו חם לנו שגלים כהון חל' חל' אל' לל
 תהגה עמנו כצדיקים שאתה מלאך שאתם משום שאתה מתחילה לשמוע קולם לזל שמש קולינו והח'
 ומי חוס ורחם עלינו עשה למענך על צד חסד שחם לא תעשה למענך סוף צדיק אתה
 לעשות למעננו להיים דרך רבתיב וסבה להיך את שבחך וכו' וכמנ' אל' כשבע הקד' שלח לעמך לישראל
 לעולם ועין בלוקט חדש ע' מלאכים סי' כח דמביא מעש זח דקריבן חם לא למעננו דמיון לימוד עבד
 בגין חולקך דיהיב בן וכו' ע"ס קבל ברחמים ובדבון את תפלותינו שבזכר יהפרסם שאתה מופת להכלתן של
 ישראל אל' תשיבנו ריקם מלכנו בין שאלו שולים מלכנו ומעש בלתי למעננו חל' להכנה זכרינו שלנו
 בעבור שאתה מתחיל שאתנו שחם יהיבך כמנ' שנהיה ריקים ומזכיות ונתחייב כלית חל' חל' שיהיה

תענוג ותענוגות השמים והגבול צעהתכם
השמים תכלתכם ברחוק תיענוג עתידתכם
ויפתח ה' אליהם לבו ולכל ישראל אחינו שערי חוריה
שערי אהבה שערי חוריה שערי כדבה ש' בניה ש' בית
מקדשו ש' בחולה ש' גדולה ש' גילה ש' רציה ש'
ועה ש' הור ש' הדרי ש' הצלחה ש' הרוחה ש' השגה
ש' הצלה ש' ועד טוב ש' זכיות ש' זריזות ש' זריזות
ש' זמרה ש' חרור ש' חמלה ש' חכמה ש' חן וחסד
ש' טובה ש' טהרה ש' יוסר ש' יסועה ש' בנרה
ש' בנלה ש' ליתנוג ש' מנון ש' מחילה ש' מענה
ש' נדבה ש' סליחה ש' סמיכה ש' סוף ש' עזרה
ש' מדות ש' מרבה טובה ש' צהלה ש' צדקה ש'
קומתיות ש' רפואה שלמה ש' שלום ש' שלום
ש' הוריה ש' תגלה ש' תסועה ש' תפודה (ויסור)
ותענוג קמח ושנאה ותחרות ונקיים בבם מעות
שבתם יי' להי' חבותיכם יוסף עליכם ככם אלך
פעמים ויברך אתכם כאשר ובר לכם ויפתחכם
בספר חיים טובים (וכ' יהי רצון) ואחרי חמון
תהרב כל וכו' ומנצח פת וקורין בו המברי כ' וידה ויהי
מקדחת שרה וכו' עז ויהי אחר הדברים הלה וכו' ולחומר
קדים ואם הוא שבת קורין ז' וקדים ומפטר קורא בם
אני ז' בינחם ובדלדש הו' באחד לחדש וכו' ואינו לחומר
קדים וקורא בהפטר ויהי איש אחד מן הדמותים עדי ויהי
ה' ומסירה ומברך אחריה צור כל העולמים רחם על ציון
לה צמח וכו' ואח"כ לחומר בנוסח זה **על ההורה**
ועל הנביאים (ועל יום המנוח הזה) ועל יום טוב
מיוחד זה יום הורון הוא שנתת לנו ה' להינן
לקדש (ולתנוח) לכבוד ולהנאה וברך חמון
וריום לעד באי מלך על כל הארץ מקדש (קשבה)
ישראל ויום הורון) ואומרים מה רב טובך וכו' ומי שבירך
למלך ולקהל יהי ה' אלינו עמנו וכו' ויירטב וכו' ומכנים
סת להיכל ועומד גדול שצביבור מי שהוא זריז וזהיר
לפיקוע וקורם התקיעה יחמר פזמונים לו
עית

הדבר בצדק שלך ע"כ עלה במחשבה ויהי
מעטב על ירך חשפי שאין לנו חלוקים כי כך
על צד צונך להכלתינו ע"כ בקיצור
היותו חמברי ומ' שבט מוסר זל ברד שורה
ההשורה שחיבר בס' גבול בנימין ח' רח
קסר ע"א מ' המזיננו בהשורה שלמה נינו
לומר שיהיה זה מלאכה שאלו היא שלמה
שאלו היא מלאכה כבול עליו מורענות
הוא כל תשובתו לזה מבקש אתה
מלאכה "שטרי בחילק הש"א ג' ט"ט) מחול
וקלח' כן הוי' ומלא' כ' לומר סלח ותחול' כי
מחילה גדולה ומפליחה כוונתו רצריך לבקש
תחלה על הקל ואח"כ רבדיו ולפי נ' הקמרים
יש ליישב דקדוק ר' ל' ל' ג' וכו' מידיו נקדט
שלחור תחלה שתמחה לנו על כל חטאתינו
וכו' ותקלח לכל נשענו" וקורין ביה קעדי
כ' ויהי מקדחת שרה וכו' והפעם משום דמרה
ורחל וחנה נקדחו ברה ולזה מפטירין כענין
הנה וקורין מנה' מקדחת שרה עד וקד חברה
בארץ כלסטים הדור (והאר) וקדורים
שבתם בדם עד ותקח לאחור חלה מל' ועד
טעות הוא (תקון) יססדר ר' פ' ע"א)
מה שאין קורין ב' בראשית שבו היתה בריאת
אדם הוא כי ד' הוא יוסף וסופות הוא
רחמים ולכן מתחילין התורה אחר סופות
להזכיר בריאת עולם שרצה הקב"ה לבדול
אותו במורה ואח"כ שתבו בחור סוד סכות
ולפי הפסל להטעות השטן שלא ידע מהי ד'
ובין נדחה הפיוס וההתחלה ממסרה דמון
עד כלות יצ' שלא להפקי' בפרשיות יצ'
(חמ"י) ומחלל ס' להיכל כן חמ"ג
כאט' להחזיר הסת קורם התקיעות וככ'
הרמב"ם ה"ד פ' זל' המנהג המשות בסדר
התקיעה של ד' בצבור כך הוא אחר שקורין
בתורה מחזירין סת למקדמו ויושבין בכל
הקהל ואל' מומד ומבדך וכו' וב' ע' הרב מר
וזל דף ה' מחזיר סת לתקדמו ובס' כ'
קדמו) מצלתי ל' היל' בנו סל רבי' וזל' ואח"כ
זל' ומי מקדמו לו מחכמי המסד זל'
מכאן להחזיר סת להיכל קורם התקיעות
כדי

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

הלכו שניהם לעשות במלכה ויענה
 יצחק לבביו כפי אבי האלף ויעני מערכה
 חזוני איה שה אשר בהלכה האת ביום זה דהק
 שוכה ענה אביו כל הי נחמה כי הוא אשר
 יתאר לעולה הארעני כי כל אשר יחנן אלהים
 יענה נבנה בני היס לכניו כחז"ל ואמר ובה
 וגובה ענה דקנו בשערי רחמים למהות הב
 לגובה נחב לזכות קוים לחל ולרחמינו לבטוח
 וקני יו יחליבו כח דרשו בנהלת חל להסתפח
 הכין עדי עולה באון וחיל ויעקור יצחק
 עקרו איל ויהי נחור יומם בעינם ליל והעון
 דמעות נזלים בחיל עין בחר בזה ולב סתה
 שורו לאמני כי שפונה פנה הב אשר
 ילה להשעים שנה היה לאס ולמחבלת מנה
 חנה חבק לה מנהגים חנה צר כי לאס תבכה
 ותתפח ענה מנהגות יהנה מרברי נח חרנה
 חפי וזה נחסרי חוק ועת ויקר יקור בבשרי
 נחור הנשאר נחמרי נחמור לשרה זה ליצחק
 והעון כל מלכא מרכבה חנה ושרה
 ביש נרבה מנהגים לא בער שר צבא חנה
 הנה נדום וכומר הנה לנח יהי עולם בלי ירה
 אמר לחברם ארון שמים למהות יר
 לשלש אורים שבת לשלש מלכות וחנה יום
 זה ובה לבני ירחלים פו חטא בני יעקב חנה קולה

רלו הר המור היתה התשובה נכונה שלא רלו
 הר רק המור ורלתי לתהי בסירי אל
 דמרים ויחמרו לא נחזה רק המור והספח
 חתי שפר דהוא שאלס חס רלו חור צץ בראס
 הר המור והסיבו כי לא רלו חור צץ רק רלו
 חור לבד כלשר עיני אחרים רוחים וספח
 להם ולא עיני הסכל ועו הסיב לסס סבונה
 עס ופי ובחמת דגירסא נכונה ולמתיית חן
 ולענר לייסב גי' הספרים שהוא עפ חס
 בתנחומא כ' וירא אל וירא את המעקוס
 מרחוק מלמד שבחלה היס ועקוס סתוק
 כיון שחור הקבה לשדות סבינתו עכ"ו
 ולפסותו מידש חמר חיו דרך החלך לסנן
 כעמק לא בתקום גבוה מעולה ומה וטלה
 לכל מיד הקבה רעו לסביבות העמק
 שיתקבצו שיתקבצו ההרים למקום אחד
 לעשות מקום הססנה למיכך בקרן הר
 המורה שמייראתו של הקבה נעשה הר
 עכל (בס' ג' ח' ברוח ר' נקטט עב
 ריין לזה מרבה על אחר ההרים סביב הר
 אחר שנעשה מכונה חסס יעמי ועל הסלה
 היתה חס רלו חור בראס הר המור והסיבו
 כי לא ידעו חנה דהר כלום כי מוחזק היה
 חגלס לעמק שמה נמנה וירא להסתבה
 עד להסתבה בתהלתך דהר שוכח שפחת
 הסה לקרב יחליבו כח ענין התחדשו
 הרבר כחמורת הרבר שחלף ועבר מלי חס
 יבחת וסוד יחלף להסתבה עמינו הדבות
 והחיבור מל' מהסתבה בנה למה יחלף
 דלית פ' בוטן וכל חלמיך היום ל' מילי
 וסבה ולל' לי יחור והומנה מל' רל חס
 עשיתו חסיה לחת דל' חת ה' החמרת
 הכונה כי לויחור חמו כן חן יחמיר ויחר מלני לזכה מלני לזכות ועלם כפי תכלית מנהג נסבת ב' הרחל
 בלגן ל' חור מן ולחין חונים וחיל ג' ל' חור מן כל החלזני חילי והעון רענות מן העונים המונים לסן
 דיכיון בחיל לבגילה וחנייה מן על חמנים וחול בחר בוכה על שחיתת שורו ל' הבטה מן חשורנו
 וסעס כנו ליה ונחמנה כנה מל' כי פנד היס מנה ל' חלק מן מנה חסס חס"ס חנה הגו רנה ורחל ל
 חן וחלץ אברם מנחמנים לה ותתיפח פ' תפחה ותהנה מל' תתיפח תפח כפיה מרברי מנחם הסכין
 יתה דבור מן ומדברך נלה חרדי תתיפח פ' שיתפח במהרה חוק כדי שלא לתנועע על חס
 ומן נע' כדי שלא יבעט ברגליו באבן ספחת חסיה ועיי' פנו בדלית דף ק' ע"א ירח ימינו לאב וינחה

אירד לו סוף רחמי יטיבו נגד בתרועה הרועה כל
 הארץ כנה ודגנו וטעמו ויוע עליהם יהיה ויצא כדור
 חצי ויוג לארץ באמר יתקע והלך כסעודה רתימת
 והיו קול השופר הולך ותקע מעתה משה ידבר והארים
 יעננו ברוך והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ויבאו
 האזנים בארץ חסד והנרחים בארץ מערים והשתחו
 ליו כהר הקדש בירושלים כל יושבי תבל וסופגי חרץ
 כנאיה גם הרים הראו ובהקוע שופר תשמעו
 עולה שומיע עלינו חור וזהר ידב חמדת ימים והוא תיק
 נוסח הפלגו לו לתוקע לאחרי קורס תקיעה
 וכמו נהגו כל השב לאחריה להתחק בה להשמיע במעדות
 ולם בנוסח שיה קור שרפי קדש לשון הזהב והאדרת

[illegible]

הביטני כי ליתני שלחוני (כלה לענות) ואתה בטובה העורר רחמיך ויהי נזעם ה' להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו בונסנו. ואתה מרחם עלינו הטובה דרך כלל למעשה כללית כולל בכל צרכי. חמדות הקדושים העולים ומתובס ובכל הייחודים וזוגי מדרות העליונות ומעלה קדושים רחמיים בכל הקינה ותקיעה ויעלי כלבנה עם שחר תפלות ותקיעות בנה היודעים והמכונים כל הכחות הרחמיים כמעשים ייחוד וזוגי מדרות העליונות ומעוררים את הרחמים (ובכן יבאור ש"ה את בעסיה ויכלו רחמיה על מדרותיה ורחם על בניה והכוך להם גם על ידי

ותקיעה אחרונה סירחם הקב"ה לכל הטובים
בעבורו כמו שחולל לעולם יראה אדם
פלו כל העולם תלוי בו עשה מצוה אחת
אשריו שהכריעו כל העולם כולו לבק
לכות כך מצאנו ירושלמי בבי לח י
ידעתי למי מקדושים

בעת תקיעה שופר צריך הש"ג וצריך כל
אדם בינו לבין עצמו לשמוע קול
שופר לקיים מצוה יום פרועה ופיה לבס
וצריך הש"ג להתכוין להוציא לכל האומות
קולו ויחרד וילפת ויבכה על עונותיו
כי אותה השפה עת המוסף הוא שער
הדין וכל כך עשה הקב"ה חסד ורחמים
עם ישראל לרונם בעת המעידה בעת
שהם עסוקים במצוה כד"ל שלח לך דרך
עליהם וכח"ל בעיר"ט וכתב רבי' הארי
ול דבעת תקיעה שופר רמזי"ט נכון
להתודות כל אדם בלחם שלח יאמרו
דבריו בין פתח לסיתך דוקא כ"ל הש"ג
מעורבב ודברי הודיו עולה למעלה
ויתורה דרך כלל עברתי ע"ל לא
תעשה ועשה ומי שאינו בוכה
בשמים לו ולעברת
כזאת מורה שאין נסתתו טובה ושלמה
כמו חל"י זל"ה ותוקע בשופר של
א"ל כ"י שיצור לנו טקידת יצחק
וכלו טקדנו עצמינו לפניו כדאמר רבי
אבהו"י ותוקעין מיושב כ"י לערבב
חת הש"ג מיד בתקיעה ראשונה
ולא יקרא שור בשעת התפלה ובירוסלמי
חמרו שכתוקעין פעם ראשונה בהילול
בהיל' שנייה מערעע ובהיל' פי' ראשונה
סבר קיימת מצות תקיעה שמי' סבר

פועל שופר משיח הוא שיתחבב בה והגיע ומנו ליפטר מן העולם ויבהל לבקש על נפשו ולא יאטין עלינו ש"ג והיה
ביום ההוא יהקע בשופר גדול ומשום הכי בהיל' שלח יאמר ש"ג בעולם ש"ג בלע התחבב לנצח לפעמינו
שהקיעות רמזי"ט הם כ"י לערבב הש"ג והם העיקרי' ותקיעות דמעמדות הם פ"ל סדר הפסוקים כ"ב הפסוקים
דראיתי להוסיף להעתיק הנה כפוט' התקיעות מזהוהר ש"ג הרב חמ"ל ו"ל דף קכ"ג ע"ל ח"ל שורש השופר הוא
הבינה ד"ה חידו דכולל וישראל צריכין עתה ביום הדין להתקוע בשופר לעורר שופר פ"ל ב"ה להמך
הדין לרחמים ע"י התרועה ולכך אמר הכ"י יום תרועה יהיה לכם ר"ל לכם ניתן התעוררות של מעלה שחם
תעוררו

תקיעות חלו מעד כד"ל ההק' והרבה למדת החסד ולמד
הרחמים וזכור לנו זכות אבותינו ויהיו היום חתנים
בכסאך חברהם בראש' וערב כנגדו יצחק בנתי"ט
ותכנס לנו לכנים משפחת הדין וסתום וחתום פי' ש"ג
ול' וס"ט עלינו וצבוא הוברה נגדך שמינו מקדוק
ל' התח' וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך חמ"ט
יהי רצון יהיו לרצון מקדוקי פי' והנח' לב' לנתי"ט י"ו
צרי ונתי"ט (ט"ז נוסח התפלה) וא"ל חוה' הש"ג בשופר
בדיו וחומר ורבלתי לבקשת שופר בטליתו ע"י יצחק
והב"ה כ' לבסותו בשעת הברכה נכין כלסמך ופיתון כלס' חוה'
פ"ה מהלכות תשובה

מעתי

שתי' שופר
בראש השנה גזירת הכתוב רמז י"ט
כלומר עוררנו שנים משינתם והקיצו נרדמים
מתרדמים וחמסו במעשיכם וזכרו בורחכם וחזרו
בתשובה לו השוכחים את התחבב בהיל' חמ"ט וסמך
כל שנתם בהיל' וריק אשר לא יועיל ולא יציל הביט
לנפשותיכם והיטיבו רדכיכם ומעלליכם ויעזוב כל
אחד מכם דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה
ואומר כפוקים לו סי' קרע ש"ט על פי הסוד
קולי שמעתי אל העלם חזנך לרוחתי לשומתי
לחם דברה חמ"ט ולעולם כל מעש' ד"ר
ע"רוב עבדך לטוב ל' יעשהני זרים
ש"ש חנכי על חמדתך כמנצח שלל רב
טוב טעם ודעת למודי כי בתחבבתי החמנה
גדבות מי רצה נח י"ו ומשפטיך למודי י"ו

יהי
פועל שופר משיח הוא שיתחבב בה והגיע ומנו ליפטר מן העולם ויבהל לבקש על נפשו ולא יאטין עלינו ש"ג והיה
ביום ההוא יהקע בשופר גדול ומשום הכי בהיל' שלח יאמר ש"ג בעולם ש"ג בלע התחבב לנצח לפעמינו
שהקיעות רמזי"ט הם כ"י לערבב הש"ג והם העיקרי' ותקיעות דמעמדות הם פ"ל סדר הפסוקים כ"ב הפסוקים
דראיתי להוסיף להעתיק הנה כפוט' התקיעות מזהוהר ש"ג הרב חמ"ל ו"ל דף קכ"ג ע"ל ח"ל שורש השופר הוא
הבינה ד"ה חידו דכולל וישראל צריכין עתה ביום הדין להתקוע בשופר לעורר שופר פ"ל ב"ה להמך
הדין לרחמים ע"י התרועה ולכך אמר הכ"י יום תרועה יהיה לכם ר"ל לכם ניתן התעוררות של מעלה שחם
תעוררו

יהי רצון מלכנו להי המלך להי המלך להי המלך
 כל המעשים המעשים המעשים
 ישראל וגם כל המעשים והמעשים על עמך
 ישראל ארומתך להי המלך להי המלך שותע
 אל הרומת עמו ישראל שותע היום ברחמים
 באי חמה אשר קדשנו במעדותינו לשמוע
 קול שומר באי מעט שהיננו וקיימנו
 והיננו כלום הזה ותקע מכל פיתן פול גב
תשעת תרת ואחר שמעלים
 לתקוע חומות הנכור יחד
אשרי העם יודעי תועה יין בחור פליך
 והלכו בשמך יבולן כל היום
 ונצרתך ורומתך כי תכחצת עומת חמה וברצונך
 תרם קדשנו כי ליינו מענינו זלזלנו ישרא מלכנו

תעוררו וזולת התעוררות שלכם לא יהיה
 שום התעוררות למעלה והכוונה בזה לכי חזק
 היחסור השמר הגדול ומקלקל למעלה
 ומתהרת את עצמה מלהניק ולהסיר על
 הבנים שהם שם קצות הבנין ולו הגבורה נהר
 יצחק והתעורר בדיו הקשה ומכין את עצמו
 לדון את העולם ועל כן צריכין לו להתעורר
 פה למטה בשומר ולהתעורר בתשובה שליוה
 שיהיה פור תשובה תשובה רל לפסיכה עליונה
 סוד חפיד על הכעס וק הבנין ונס לתק ועב
 בשומר לעורר חמה ובסימון תשרית
 תדעיה ראשונה לעורר החסד ועדת חברהם
 שהוא קול פשוט הקור והחמים פשוטים
 והתעוררות לתק הפסל כפסל של רחמים
 ומקדן עליו ברחמים אל הרחמים והם על
 בנים ושברים הוא לשבר תוקף הדין שגנו
 דה פאר יצחק ולהתעורר במדת החסד לאברהם
 ותדעיה הוא לעורר התק מדת הרחמים
 התמוג חסד ודין יחד כי אחר
 שכתב הגבורה שהוא הדין והחסד הולך
 ונובר צריך להם הברכה והוא התק יעקב להכריע ביניהם להטותו הגולל בקו הרחמים שהוא קו
 הממוצע ובתדעיה זו מתעורר התק בבחינתו העליונה בסוד הרעות הגבור בזה וזה הדין הוא כפוף ב
 בלמעשה רחמים אברהם קצת יומי התק ויעקב מצד אחד ויצחק בלמעשה וזה החסד והרחמים מאידך
 למפידות ההתעוררות והרצון מצד בעולם והקיעה אחרונה הוא כדי לעורר הרחמים בתחלה ובסוף
 ותשית הוא בכונה אחרת כי בתקיעה ראשונה מתעורר החסד ולנו מתחייבין אותו ומתקומנו העליון אל
 הולכות למתק הדין שבה ושברים לשבר תוקף הדין שבמלכות בל של מטה ולהתעורר במדת
 ר לאברהם ותקיעה אחרונה אחר שכתב כוחות של מטה עי התגברות מדת אברהם בתוכה לו
 בתקיעה זוהי אחרונה טולה התעוררות להתק יעקב להכריע ביניהם להטותו העליונה למטה אל העליונה
 ולו תדעיה דפד שבמלכות עומדת בלמעשה בין חסד לתק ולו בני הרחמים מאידך למעלה ולמטה
 ולכל צד כדלוי ותרת הוא ליישב האבות טלונים ל מקומום כי אחר שסידרנו שני סדרים כללית ותקיעה
 שברים תדעיה כדי להכניע בהגבורה למעלה וכח דינא ומלכות למטה כנזכר לו לנו צריכין לקדש
 פידור שלישי תרת שני מתעוררים מדת עליונים למכונם ולחיות פחד יצחק מתדעיה הגבורה כלול
 בין החסד והרחמים הגדולים כשהי תקיעות לו של הרה והגבורה עתה בסיוע זה הוא בסוד התדעיה
 אשר היא יושבת עתה בין חסד לתק וסיבת ההיישבותה לרמזו הגבורה עתה בתדעיה שהיא
 הנענית הרבה כי חיונה בגבורתה במתחלה אחד שכבר נכנע תוקף רינה בשני סימנים הראשונים
 ובן עי ההיישבות זה מתחבר הבינה השמר הגדול חס על בנים ומוציא קול שהוא שפע הברכה בכל
 העולמות ובסלות הדין מושלכים מליון יושב עליהם ומתהפך הכל לרחמים והו כוונת התקיעה מזה
 שיכולתי לקדש לתת חלים בחכמה והיה פשוט דבר הזה פילמוד עכל כתב שלם התקיעה צריך
 לשמש

לכבודם בטעמים ולהכריע מכל דבר המביא
לידי טומאה ושימחוד טעם התקיעה
ומה טוב ונעים אם ילמדו ויבינו סודות
התקיעה כי הוא סודות בין ישראל לאביהם
שבמים לבטל הרין ולהחיות הדומים
ובטעם התקיעה יכוין לטקידת יצחק עבד
ובס' הטקידה דאריך בזה כפי חמור ימים
וראוי לנו שגורדן תכלית הזיווג שיהיו לה
השלוחים כש' בתפלותיו והתקיעה ב
בתקיעותיו היותר בקיאים שלכסר
למצוא בתבונות התקיעה וקבנת הבנות

ואומר התקיעה כלל נספר ונדרה

כחא דשמעתון קל שופר הרין בין ירתי
ורנבבל בר שלחיל ויתקיע בשמחה
רבה דיליה ויכניס ותכין מחרב רחמי עלמון
ויתב יתבון בעזרהה לקולסא ומתבון כולן
והצא עמון בספר ההחיים וספר הזכרון וספר
מחילת וסליחה וספרה מלפני חבינו שבשמים
קיים ואמר ר' אבהו

ובכוננת המרוצות לשמים לשבך רוגז מרדך ורחמי לכונן בתקיעות לזכר חותה עקידה שנהפך הרין לזון
וכל ח' יכול לטקוד עצמו כמו שעשה יצחק דהחם כהחונה לחור קני וכו' משב' צריך לתקוע מעומד
ש' יום הרועה יהיה לכם וילכין מלכם גבי עומד ככתב מהחל הרועה בקמה ל' תרין בקמה ללל
בקומה ומעמילא מפתחיה שהתקיעה כיון שהיא זכר לטקידה ומלמדה סמנטיא טלנו לכל ראה לעמוד
המליץ לכם הרין קייל בעלי דין בעמידה וחתונם לא הטריחו הצבור לעמוד כיון שעתידין לעמוד
בתקיעות שעל עדר הכרבות שהן עיקר ועוד יל' שהש' הוא בתקום הצבור ושלחו של אדם פתחו
א' דמה שאין צריכין לעמוד בטעם דינו כבוד הצבור שאין עין ס' תניא ועין הרב' חל ס' יד' ונ' ונ'
עליו הפתח ונ' ואין למנוק עצמו ובריעבר יצא האחרונים ומברך לשמוע קול שופר כפי הרין והחונן
ובה' וכ' רבי' האין גלון הלכה רווחת בישראל כן ועינה לא תזון ומשקה שבירך החזן לא ישיח ולא
יסוף דעתו וכ' הצבור עד ששלימו כל התקיעות מיושב ומעומד ובריעבר אס' עבר וסח ח' לחזור
ולברך (עין כו') אם התחיל לתקוע ולא יכול להשלים או שלא יכל לתקוע כלל ישלים אחר ואם יל' חל
ד' יורי בברכה שבירך הראשון והוא שהתקיעים האחרונים היושם בשעת ברכה (ש'ע) אם כבר יצא
וצריך לתקוע להוציא אחרים ח' מברך שתי ברכות לו להוציאם (דמ'א) והרעם כ' שהוא מברך
שהיינו לעצמו עין מ'א וכ' ס' תקלה עדר התקיעות כך הוא מברך ותקיעה תקיעה ואחרית
שברים בדרך שייחנה אדם נעם אחר נעם כסידאג לבו מעבר גדול ואחרית תרועה בדרך הנסים
שמיללין בניהם בעת שמתבבין ואחרית תקיעה וחזר בסדר הזה ק' ואח' תש' ק' ואח' תר' ק' נ
נמצא מנין התקיעות ל' כל זה מהרעם ול' ק' שיעור תרועה בשתי תקיעות שיעור ג' שברים
בהרועה הרעם ש' נמצא דשיעור השם תקיעות הן מעט כשיעור הר' תרועות (מ'ר' ול' ג' שברים
צריך לעשות) כג' שיה' א' לבי שהם מושם תרועה ובריעבר אס' הפסק ביניהם יצא ג' ס' ת' ג' שברים
והרועה דתשרת המנהג לעשות בשתי נשמות בין בתקיעות דמעומד בין בתקיעות דמיושב על ג'
הרעם (כ' הכריע דמ'א ס' ת' וכל' חל) לשנות הרב המגיד ריין לה מר' הרעם נמצא מנין התקיעות
ל' והפ' מדויק לה מרכוז רעם ואחרית ג' שברים ותרועה וכ' שהוא קדוק יותר למעתי ונ' נסח' שכן
חלוי לעשות בשתי נשמות לבי רעת הו' הקדוש כ' דסובר דלא מעני הספק חנו עושים שתיים לא דתריה
צריכי ונ' הרין ודוק' ואומרם אשרי העם וכו' כ' האחרונים מעם האר' וכ' במהר"ק ז' ובה'
במוסף אחר הוקע ולא הש' כדי שלא יתבלבל ואם מוכנסה סחור לתכליתו שאין חלוי הש' הוקע
חלוי שתי שתקע מיושב הוא יתקע מעומד שהתחיל בתצוה לומרם לו גמור (דמ'א ג' ת'עם)

תפלת מוסף

ומי הדי יקיל ה' הושיעה המלך
וכו' אשר יושבי ביתך עד ולחננו
נברך יה' ועומד ש' ואו' קדים
לעילא ומתגלב בהולרס ומצויה אומת היודע כמי שאינו
יודע לפי שתכלהו בדרכיה ארובות ואין רוב היודעין
יכולים לכון דעהם בהם לא הכל עומדין ומכוונין
ומועדין הדרכות ובהוא כודע כודעין כל העם ועונין
אמן אחרי כל דרכה וברכה וכו' לשון התכליל מתחיל ואו'

אדני

שגתי תמהה ופי יגיד תהלתך ברוך
אתה יי' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ה' המציל הגבור
והנורא ש' עלינו גומל חסדים טובים וקונה הכל
זוכר חסדי אבות ומביא גול לבני בניהם
זכרוננו לחיים אל תעלך חפץ בחיים פתחנו בסגור
היים לתענך אלהים חיים אל חי מלך רחוק
וחשיע ומגן ברוך אתה יי' מגן אברהם

בשופרא רבא דיליה כנרא אומרו כי קרבו
של חיל שנקרב תמורת יצחק קרן
של שמשל כיה קרן של פנינו ושל יומין שופר של
עהיד שעהיד ורובכל להתקומבו וקולו נשמע
מסוף העולם ועד סופו ע"ש

תפלת מוסף

והו' ל' הרמב"ם פ"ה מידות
ומפייס פס' לביתך אם רצו היודע לפתוח בסני
ימים על תגלת ש' להוציא יי' הרשות בידו
ורכרים לו מקורם במשנה סוף ד"ה כשם שש' שש'
חייב כך כל יחיד ויחיד חייב רגל ש' מוציא
את הרבים יי' וכמחל שקלו וטרו כה"ל
ומסיים ב' הלכה פ"ג בדרכות של ר"ה
וכפורים ע"ש וכ"ה דר"ה ודר"ש וז"ל פ"ד
מביאנו ה"י פ"ו תקצ"א כ' שנה פנ"ה
להתפלל בקצת מקומות תפלה א' הוא מפני
שרוב עמי הארץ וכו' ע"ש וכבר השיבו בראש
מדרשותיו פ' חמור דף קכ"ב דל"ן טענת הרבם
מפסקת שחם מפני זה היה להם לצבור להתפלל
תחלה ומי שידע להתפלל היה מתפלל ומי

שלא ידע היה מתפלל עם ש' בחזרת התפלה מלכו חני אומרו שהתנהג היה לא נכנס במקומות ההם
לחסרון ידיעתם קרוא ומקרא כמו ש' ל' כותב עליהם אבל לרוח דעת ויראת אלהים אשר היתה באומנו
להם והוא להוציא עצמן מירי מחלוקת נחלקו הראשונים בתפלת המוסף של יום הזכרון שהיו' ב' יא
ורבים אשר אהו מהבאונים כתבו א"ל הצבור מתפללים בתפלת המוסף מ' בדרכות לא י' ואין אומרים
מלכות וברונות סוגרות וס' יורד ומתגלב השע וצבור שמתפללין ט' מפסיקין תפלתן ואחרים נחלקו
עליהם ונדרתם וטובים בקברא הזאת ואומרים שהצבור צריכים להתפלל ט' ומי שמתפלל ז' הוא מחסר
הבריות וכל תנה שבירך הו' בדכה לבטלה כיון שמתקדש הדרכות וגדולים וטובים בקברא הזאת גם כן כמו
שנבואר כל זה במוקדים עיי' בסור מחלוקתם ע"כ ראו המקומות ההם להוציא עצמן מירי הספק
זה שלא יתפללו הצבור כלל למצותם לא עם ש' שבו ודאי אין מי שיחלוק שמתפללין אף שהצבור
מתפללין עם ש' ומס' וברך קבר חור הראה והניח ידו נעם שגית ורבר בזה וקיים ב' על כן הקלות ההם
להוציא עצמן מן הספק נהגו שלא להתפלל לא תפלה א' עם ש' שבו יורו כ"ע שיתפללו כל ה' ויצאו מן
המחלוקת ולא השאו להתפלל חלם כיון שאינה לא כדי שיסוד ש' תפלות ע"כ וכ' בנ"ה פ"ה תקצ"א הביא
דברי הראשון ל' להשיב על הריב"ש ע"ש והנה תוריעך ירד כי הנה יש אתי שות כתיבה יחשלתני
להסיר הקדוש הר' יעקב מדיש וז' שכן היה מנהגו כל עת שהיה מתקדש בחינה דבר היה נוקש על דלתו
שמים וסול שלותיו ומשיבים לו ומעלה כזאת היתה נדאי וז' בכתוב שם בהקדמה והגלון בעל שכלי הלקט
מביא בספרו הרבה תשובות מפ' זה והוא פ' מן השמים ע"ז וז' ועוד שאתי על תפלת ר"ה מקומות בהרבה
מקומות על ש' שזא דקמין כשם שמוציא את שאינו יודע כך מוציא את היודע ויש מקומות שהכל
מתפללין תפלתם ואינם רוצים לפתוח על תפלתו של ש' בהל' והשיבו ישרל גושכ' תשועת עולמים
ולא

אזהרה גבור לעולם יין מחיה מתים יחידה
 לחושיו מוריד הטל ומכלכל חיים במקו
 מחיה מתים ברחמים רבים רופא חולים מועד נפלים
 מתיר אסורים ומקיים אמונתו בשינוי עניניו
 בעל גבורה ומי דומה לך מומית ומחיה מי כמוך
 אב הרחמן ואבי יצוריו ברחמים לחיים ונאמן
 אתה להחיות מתים באי מחיה המתים

ולח נכב רב אחר מכל דבר הטוב לי נדבר
 ולי תוקע לי הערר וההוקע על קדר הכרבות
 ה' להים באור יתקע והלך בסערות הים
 ולי נח אחר ונעוה הכרבה והתקיעה וריוס הזה
 ההגדרה אחר מדי ומס וכדומה לפי אשר
 שמעי את דבר הכרבות והתקיעות כלהו ילך
 חללים על גוים אשרי העם אשר ימים לפיתות
 ליוצרים ה' צבאות יגן עליהם עכל ועור הוקיע
 לשלול כעס סוית עז וזל יצא עליהם על הנחל
 ויפוק ד' חם ראוי לסמוך על שז וכו'

(השיבו ה) כולכם קוראי חם מחזרי ליקות מלאה שאלו כעס אחרת על הדבר הזה השיבו כ) כעס שניה וחס
 לי למה תאמר יעקב והדבר עז הענין הזה הלא חזרנו כי טוב לשמוע על קדר הכרבות ולי לזכור
 חם על נשעכס בים הדין (ולדבר דבר דבר) החרישו לי עמי ולחומי לי האזינו שמעו שמעו ולא תבינו ולא תא
 ולא תדעו כי חוק לישראל הזה נמשט לאלו יעקב היו לחם כלם וחתם החרישו עכלי ומצאתי עור כלי יט
 שכן היה נוהג הרב דיונה לז ולז דבר יד להרחם לעשות בדרך אחרת שיאמר עם היום תיבה בהיבד עז
 שיגיע לחתומה ולי יסמוך ויענה אחר חכמות החן חתם וכמס תר' פג אכלו שכך נוסב רבו ברה ויזה
 לא דאיכא למימר אעפ"י שהוא אומר כל הכרבה כל שחיו בפיו חם בחמטע הכרבה מנה לבו לדברים אחרים
 הדי הפקדה וה' ונה אלא דרב גובריה ולי היה חוטט שימנה לבו לדברים אחרים (ע"ל דברכות דף ויזה שח
 שז מוציא את הדברים יד הלכך כל דלי שחמט שחמטע הכרבה מנה לבו לדברים אחרים שז מוציא חס
 בדרך ברכות כל עכל לעניני העתה דבר דאיכא למיכל מהני מעילי מעליית במחדינים ובתגליל
 שביחדי בשירי זכ' ב' ב' ערבו וז' ואעכס ח' שולל לפנה גמיעה לא בר מוחא יתכללו אלא בלשונם
 דלך יקדמו שז יכלי כדמז עז ינו חוללה וכו יכרג וחלב לרי יערמו ולי לא יערמו לכונה כדמז סגור
 למעשה לא יכלי בלכבא כל יקדמו שז ח' חוללה וה' יכרג וחלב לרי יערמו ולי לא יערמו לכונה
 ברבות שז ולי כל מן ערפס יקדמו יכוין בהם מותל שז כללך שז יגני לגמיע ופי בלך לקנה כל
 יכרג שז לא וחלב מן לא יכרג פקט" הרמית לרעות כמז רבנותא מחשדים לתנה לכו מענה קדמות
 קדמותים כממשט תימנות החרב) מתקובל פירמו מצינו אבותינו ומי הא לא אהר ירחי העלפס
 האדירים האו ומכיתים וכולכים בקום עשה שרין להיות תכלה אחת ויכרב לכו לפתור מנהגם אופדו
 דש לו לחוש שגח ירוצו את נוללתו ואש כה בו ילאה להשיב שים תשובה לסתור דברי הרמיה דמטיבה
 משמח פסקא דרינא במרט בשותו ל לבו פקך לא תשא סמך דאורייתא ולחומרת ועד כח תהא שפיתת
 קולתוסקי כי כבד הארבו ויחלנו ומחיתתנו באריכות שמע בני מוסר חבין ול תטוש תורת חמך (העו
 וחיה רע לך" וראיתי שולים לענין חתם אחר כל ברבה וברבה ח' שפיר לענות משום ריו לחוש לזכר
 והנה לאו סלה היא וכבר כשטוה רבנן קמאי בתכליל שכהבו ועונה חתם אחר כל כיפה משמע כדור
 דליכא הפקדה ושז לעשות כן לכתחלה ואולי שיצא להם פקט זה מוחא שאלו למחולל בהנהגתו כח קרב
 והלבוש בקי דלב שכהבו דכל שמתכלל) חדר הצבור והשז טוב שיהיה אחר לכל הנחית שיענה חתם אחר
 השז יכוני התינוקות חתם עין רמל ולבוש) וכל משכיל יחזה דאין לפקד מכאן כלל דהתם ידירי בשאר חתם
 השז בבקיאים שמתכללים עמו מלה בתולה משמע דבבקיאים ויירי דאי באינם בקיאים אלא ליגד
 מתכללים עמו מלה בתולה יוצאים בהכלת השז ונקט כל כך משום שאינם יכולים לענות חתם אחר
 עזמ

כתר

ובלעז שפיר: **ובכן יתקדם שותף יי אהינו על כל**

כל חטאיה ושתחו למניח כל הברואים ויטובאם

[illegible]

ענין: **אמנם בסדר סאן לער צומא**

צמחים ירמו וישמחו וישרים יעלו וחסידים ברו

הכנה ב"מבצע" התעמולה להטלת המעורבות
הממשלתית במאבק

ע"ה תשס"ב

ובירושלים ונגד זקניו בבזוי ובהתער י"י יתברך ל

הַיְהוָה נִקְרָא בַּדֶּקֶה בְּחַי הַחֶסֶד כְּהַדָּוָה

בניחוס דעניית למגן חסיב דמיו ונינו דברדר נ

והכנ חס מקרימיני) נקיים ביהדות קורס נשג
בזה חסמח לענונה חתן נשאל כרר ריוצלים

רמשיטת דייענו חנו אהריו דכח ותיקרי
 נענח חנו חחר ברבוננו וגם כל חנו חסר

לפני כבוד הדין (המ) ופני כל שופט

קו' רשע ויטנו חמתן אחר כל ברכה — ב"ן
לזכרם ג-צח ויגדלו ימיהם (ב) לזכרם שלתי ציון

יודחים גם את הרבנות שזו הינה בעינינו חומץ
אחר ברוב ערכים שהיו לנו לינוח חומץ

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל צְדָקָתְךָ
יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל צְדָקָתְךָ

2777

חתה לו במתן כל כחיו למען ישראל.

מרוקדך בלשונם ושוב מתחתי להרב ור'

בה' ברכות מ' אביא תך רברי הסוד ותורן
סי' קכ"ד שצריכין לענות תחת ימי חורבן אצל

ב"חיותם של יצאו והאריך פה וס"י—

י' המסדה יעשב והסכמה הרב עמיתו שם
י' ה"ל פ"ה ב"ט וט"ז שם פ"ה י"ז ע"ה והנה

בַּבְּרִיחַ בְּכֹסֶיךָ מִן הַבְּרִיחַ וְנִתְּשׁוּ הָרָרִים כִּי צָרָה הִיא

יום הש"צ והס"צ תמלתם באחת וינסעו ביולס

חזקו וכיוצא בה שההדירו מעונה היא כשיהיה

הנה הענין הזה הענין הריק מעט רב

זוהי הפסקה היקף אחד עשר הרבה "ונה"

ל'ב' י'הי' כ'ך תבואה ודב'ה טע'מה ד'ט' ו'ן
חז'ר

ואנחנו משתחווים לפני מלך מלכי המלכים
 בדרך הנה שהוא נוטה שמים ויוסף
 חרץ ותוסב יקרו בשמים מתעל וספינה עוזו
 בנהי ועומדים הוא להינו נחין עוד חזרת
 מלכינו וחין ונלהו ככתוב בתורתו וירעת היום
 והשבות אל לבבך כי יין הוא הלאים בשמים מתעל
 ועל הארץ מתהרסין עוד **אוחילה** לחן
 חלה בניו משחלה מתנו מענה לשון
 אשר נקהל עם אשיר עמו חביבה רננו בער
 ונעליו לחרם מערבי לב ומיין מענה לשון חרני
 שמי תמה וני יניר תהלתך בדרך חלה יין לתורני
 וקד **על כן** נקוה לך יין להינו להחור
 מהרה בהנחת עוזך להעביר גלולים מן
 הארץ ונחלילים ברות יכרתן לתבן עולם בעלכת

שכלנו בתורהו קרב העומדים אשר מתכבדים
 מעונותינו ביה ועריך להתעורר במונתו
 ביותר כי ניהק בל להיות היום הזה שרי חלה
 מתכבדים עליו מה הללו ענינו וכו' ועל כן
 נותנן שבה המנחה הזה בדין הזה בתוך
 סדר התכלה הנכבדת הזאת ויכין בבב לראות
 מהרה בהנחת עוזך סת תבה והוא שם חלה
 משמות טב וכו' הדג משה את המצרי בסור למת
 תבה רעך והוא סגולה להנצל בכל השנה והיא
 מארס רע ומפגע רע (הנהיך קד קדו על) ויש
 מדרקקים אלוהים ליתן כל יום ופ' ישר ונל
 הנון כעם ישר ופעם למעשר עוד חין מתחת
 הארץ ומי' סדרי עב בחול אוחילה ללרשות
 זה נראה מהו שחין הצבור חומרי' אוחיל
 רק ש' כל כל המעשים וראיותי בס' שכן
 סוף תקד' בהנחת ב' חות' ו' ו' מנהג
 לשכנ' שחין ח' אוחילה ולא היום הדת עולם
 ביחוד אכל בפירור המעב' אל כמות שחין
 אוחילה והיום הרב עולם והוא מנהג ספרד
 (ב' ו' עב) וכן ראיתי העולם אומרים
 אוחילה עם הש' מלה במלה לפי מנהגינו שמתפללין תכלת ומוסף עם הש' בלתי חזרה אוחילה לל
 בדומים חרשים הרבים לזה קודם ההחלת המוסף חולי סברי רבין ררשות החל לש' וחין היחיד אוחיל
 חין לחמרו בתוך התכלה דשחין הו הנפק ועוד אפ' דקשיא לזה הנוסח שחמור חלה מתנו מעני לשון
 וכו' והו חין בות לחמרו רק בתחלת התכלה חן אחר שכבר מילין כיו שבה ובכזה ער עתה מנה זה
 שחמור טהר חלה מתנו מענה לשון זהו נראה כוונתם וכל זה חינו שיה לשנות מקומן של שבהים
 וחל לשם שהרי כל המעשרים זכרו זה בתוך יקור עליו לשבח הלוא חנה המעב' והטור והרד"א וכל בו
 וס' בית ומרדכי וס' המנהיג וס' האגור וס' תי' וס' חור ורוע לר' החפיר וס' תי' וס' הרמז וס' המוסר ורבים
 גלונים ונרולים בקניהם רבו מלכבור "א"ב כיון שימור גלונים לחמרו בל חין בו חש הפסק וגם לטעם
 שכבר מילין כיו שבה לא מח השם הוא זה כי בדבר זה יש בו מיד כמון וטוה חבי ראה גם ראה מנ' בו התקו'
 כלים תי' ומרדכי ואל' בטעם חמירהו בלן כי באמירת עלינו לשבח עלתה הכוונה להקדו הנסתר ברום
 חבין עילת העילות ב' שחמור עלינו לשבח לחדן הכל עילת העילות ב' ומצחו בל חנשי נוסת נמולו
 הר' וינה לסמור לו אוחילה לא שהוא סוד הנסתר ברום חבין קסור עם שלמעלה מתנו רבין שהגיע למנה
 ארלי לשחול שחור ובקצבו לעת פזחה "אחלה פניו הם המאורות אשר לפניו והם כניו היוצאים מתנו
 וכו' ומשכיל יסכיל כי בל) מקדד כל סדר המאורות עד המיעו לסוף המדות עלכות שמים והוא חומדן
 בסוף חרני שמי תסתח וכו' וד' וד' סתך לו על כן נקוה לך וכו' לראות מהרה וכו' במלכות שרי כי מצח
 מילת מינו וניחור" חסיר עוזו פנינו חסבה תקנו ויכלהו" חביבה ל' ריבור רננו ל' שבו ותי' הקשיבה
 מתי שבה ונר' חסבה רנה לט שהוא בקול גדול ימנ' האצ'ע' ובכל המידות שלנו הג' רננו בלל חין ור' ר'
 חדרו שבו בער מעליו וכדרך שחמור עוזו חמור רננו בלל חין כי הרב ב' חנה שחביט וננו הוא חמה שחן
 משיג מצד געולותיו לבד לא מצד מהותו כי בזה חין חני משיג כלום שש" מערכי לב' חנה שחבוב ויקד
 בלבו

בלבד להוציא בלשוננו ובעמלים לא ישרתון פו
לדבר מה חשב כי מה' הוא מענה לשון על
אם אצדק כי ירשיעני דרך על כן נקוד
לך לבי שאתה לעיל שהם משתהוים להבב
וריק וכו' ואנחנו משתהוים אין לנו פניותם
אבל לנו מחזיקין בתורתו ובאמונתו ועל
ועל כן יש לנו הקנה ובטחט גדול לחיות נחיה
וכו' גלגלים הצלמים נק'ו לזילתם ולטינוס
מלי ולחמס כגלגל (צנניה א') ליליס - רמ
ובלילים כליל יחלוק ונק' כן סלין בהס דבר
היועיל לשון לא בפרק בתרא דר' שניאין
בזהרין ורימלכות כנגד י' הלולים שאתה דור
בא' הליס וכנגד י' מחמרות אבהס - נכר
העולם וכנגד י' הדברות ועיי' בס' ה' מורה וכו'
ג' (מן ההורה ג' מן הכתובים ג' מן הנביאים
ופ' י' מן התורה שבע יסדל וכול נחשב כמנו
מלכות כי ענין הגמול הוא קבלת עול מלכות
שמים (דל) וכי' אבי' שאל כל להוקדש
מוסף (כן בזרמות וכן בס' חזקוני וע' הקב'
הנו' ז' ובשכלי לקט מביא בס' חזקוני
נה) שהשיב דהא דאמרין ומהכתובים ד' נסו
בכל דרכה משיב דממכי תרי פקוקי להרדי
כח השיב כגון במלכות שאלו ואלו הרוייהו
קדחי השיב בחד' בזכרונות ובר עשר וכו'

שדי וכל בני בשר יקראו בשמחה להפלות את
רשעי ארץ וכירו וירשו כל יושבי העולם בך
כל דרך תשבע כל לשון לפניך יי' לינו וברנו
וימלא ולכבוד שמו חמור יקד יתנו ויקבל כולם
עול מלכותך ותמלך עליהם לעולם ועד כ
המלכות שלך היא ולעולמי ער תמלך ככבוד
ככהוב בתורה יי' ימלך לעולם ועד ובהוב
לז הביט מן כי עקב ולז רתה עתה כי שדל
תהיו עמו ותדועת מלך כו' (כתוב ויהי כי שדל
מלך בהתחקה ראשי עם יחד שבי ישרא' וברנו
קדש בהוב לחמור כי ליי' המלכה נמשל בגוים
וכתוב יי' מלך נחנת לבש לבש יי' עוז התחור אן
תבן הכל בל תמוט וכתוב ימלך יי' לעולם ועד
בין לדור ודור הכליה (כתוב שמו שמים חזקוני
והנשיא פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מיי זה מלך
הכבוד יי' עוז ובר יי' גבור מלחמה שמו שמים
ראשונם ושמו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מיי זה
זה מלך הכבוד יי' נבחות הוא מלך הכבוד סלי

טדק נה) ליריח זהר השיב בשופרות עלה להיס בתרועה כחצו וקול שופר משום רוגה בדרי הרוייהו להלל
היה השיב ליריח כי היב' דחשבים להללויה הללו לברא להד נסוק רענינא חר ענה ורבי משולם כיללו
בקהל שופר לה השיב מיי שופרות שאלו חיותו לא לבי שנגד י' הלולים שבו קבעו י' מלכות י' שופרות י' שופרות
ופר עשב ומה שחקר ימים שנגד י' לנגד ימים מנגד שדור קדם לצביחיים ואלעג רבכל חקם הערים חנן
היינו שחמורה קדושת מנביאים שגאמרו ברהק' אבל לענין קדמותה הו קדמו הראש וברד' (דל) ושד' י' משום
ומלך בקדש הלך ויהיב בהמה דהתחלה מעליה היא לחב כתובים ליבך לעילוי התורה והחב נביאים
לעילוי ומסלים בתורה דל' מביאיו כי מית קדל' (הרב חמ' דף קכ' ע"ה נ"ט למי שבח' נה היום רותו לעלמיה
שמים ובה מר הכתובים ולבי מקום מליית קדמיה כתובים לנביאים עכ' וכפ' הרמק' וכ' שזה הטעם מלכות
ועיקר ויהי' מיי שהטעם כטעם התרועה שנטוטה לכנה ופשוטה לאחריה להמתיקה עכ' (ועה שדל' וי' עין
מלכיות אף שבנסוק נזכרו לבסוף כמל' זל ותקעהם בחצו הרי שופרות והיו לבס' לזמון הר' זכרונות ליי' ה' שדל'
זו מלכיות הטעם דרבנן נקטו סדרת להמליכו תחלה ואח' לבקש מלכנו שיזכור לנו (במה בשד' חמ') וכן
כפ' הטקידה כ' חמור ב' סמרי' וברברי קדשך ומה שלינו חמור ועל ידי עבדיך הקדושים כדרי שדל' ננסק
הנביאים ועל ידי עבדיך הנביאים הטעם מנבי שפוקי הנביאים נאמרו בשליחות הנביאים לחמור לנסק
משאל' הפתובים לא נאמרו בשליחות לא שגאמרו ברהק' דל' ובתורתך ה' אלינו ומי שבעי' וכו' וזה
למה במלכיות חמור מיד אשר פקוקי נביאים מ' של תורה ובזכרונות ובשופרות חינו חמור חמור מיד

[illegible]

במשפט כל יצור עולמי אס כבני
או בעבדים אס כבנים רחמינו ברחם אב על בנים
ואס בעבדים עינינו לך תלויות עד שהחנינו
והוציא לאור תשפטינו קדוש ואלהי הלכסיה
הקטין לומדין תורתו

אחר מכות הנביאים לא למור בזדונות להניח
(ואי אברהם ויזרעאל וכו') וממך להתייחד
ממך אחר של הוראה וכו' בשמות ליוני
פסק של תורה רק ממור להתייחד וכו' וכו'
שבברכה של מלכות היו חותם בענין
מלכות לא בקדושה וכו' ולפיכך חותם
בסוף אחר של תורה בסוף המלכות וכו'
לא להניח ממך להתייחד שיהיה מעט
מלכות אבל בזדונות ופגמות מניח
ממך להתייחד וכו' ותקע בענין
למלכות וכו' לאפגמות וכו' לשונות
פעם אחת בראש וכו' וכו' וכו' וכו'
ליוני על סדר המלכות בסדר שהקדש כשר
יושב לא כיון שהיו המלכות מלכות
התקיעות היו יצאו לא בלוחם שהקדש כשר
יושב וכו' להם בתקיעת השלח תחת על
סדר המלכות בענין שלח להצדק צדק וכו'
הנהגה העולם והשתי ישיבות עולם וכו'
המלכות לא המלכות וכו' המלכות בענין
העקידה בלוחם שטענה מורה למלכות
החלם לא שיקדש לזה פעם אחר שכל
שאר המלכות בענין וכו' וכו' וכו' וכו'
לא למלכות למלכות שלום שכל המלכות
למור שטעם מלכות שטענה שרה בענין
העקידה עכל חולי תפני וכו' המלכות
שאר ולמלכות המלכות שטענה שלח להוראה
על מלכות כי היפי יהיה המלכות מכוון כל
למור שטעם העקידה בשאר חילו של יצחק וכו'
למור ולמלכות שרה המלכות בקולות
שטענה שטענה למלכות המלכות עוד מלכות
שם וכו' ותקעין למלכות מיושב כדי למור
למלכות המלכות וכו' המלכות ולמלכות
מלכות למלכות המלכות למלכות וכו' טוב
ומלכות למלכות עכל במלכות במלכות שטענה
מלכות למלכות ולמלכות וכו' וכו' וכו'
למלכות המלכות נהגו למלכות כל המלכות
למלכות וכו' וכו' למלכות נהגו למלכות
מלכות למלכות למלכות למלכות נהגו
מלכות

ברכה שנייה

כל יצירה של לבניך נגבול כל העלמות וכל
 נסתרות אבותיך פי חן שבה לפניך
 ואין נסתר מנגד עיניך ואתה חכר את כל העלמות
 וגם כל היצור לא נכחד מחזק הכל בלבי לבניך
 חלוינו צופה ומביט עד סוף כל הדורות כי תבין

ספרים שנתחיים ברה (מהררי וזה זל) ים
 הרתי חמרה על חלד שגברא בעס זה
 יצו נמתי הדיונו של עולם כי הקדוש יסמך
 גם על את הלידה כמו הארה גבר והוא היס
 הכבד הבריאה וכלו ביום זה מתאדם העולם
 בכללו והיה בו יצירה צבך דלה כמבד
 מעליון האירנה זה היום תחלה מעופף כדא
 דלמור בכה בשול נברא העולם וביום הר
 כוח דה נברא אדיר ובו ביום נידח ובו ביום
 יצא בדימוס ב' חנפי מן העונות ולפיכך

הוקבע היום הזה יום משפט לכל הדורות כדא יל' חמור הקב"ה לאדם חתה סימן לבניך כשם שנתמות
 בדין ביום זה ויצאה בדימוס כד עתה יסמך לדידות עומדיו לפני בדין ויוצאין בדימוס (זה היום חתמות
 היום יעמיד וכו') כל יצורי עולמים יג' בל' דבס שג' עולמות (הענין) כי כסיס ר'ל מסקלים מצות ותורה
 הם העומדים צבאות מעלה ובולתם לא היה להם קיום והוא תלמוד הכ' עולם ויורדים בו כמבואר
 במעשים וכלו כיון שהיום עולם העליון תלוי בהם הוי כלום גמב) עומדים במשפט וזה למדתי לתרץ כוונת
 בינה לעתים דף כ' ע"ב ועוד יל' כידוע כי ישנסמותהם מעולם הבינה מצד עולם היצירה כמותכנים כס
 במים ואהו הנעשה תשימותהם רשבת ויב' שנסמותהם מעלה מצד עולם העשייה וזה הנעשה תשימותהם רח
 הנהגה ע"י מטטרון הגב' עבד וכלו תכיר עולמות בעולמות וחור ופירשם אס כבנים דהיינו מעולם
 הקדושה אס כעבדים דהיינו מעולם היצירה וכו' מטטרון הגב' עבד וכו' עיי' בא"ה שער הקדושה לו וכו' ובתקנות
 אס כבנים או כעבדים כי לא יתעב תלמוד קיבות יל' חנו ל' מתדבקתם אס או בתדבקת עבדים (כיה) חתמן
 הוא שכל א' כידון כפי מעשיו בשארל מסקלים הורה ומצות נק' בשם כנים וכשאינם בשלמות נק' עבדים לכל
 או אס חסדים אנו בעיניך הראה חיבתך מכלל וכל ורחמינו כרחם אב על בנים ול הביט לתועמינו הדעים
 ואס חסדים אנו כעבדים מה נאמר ומה עצורך אל בן) וחנינה ותהנת חסם כעניני עבדים ל' יר חרונה
 כן עינינו תלויות לך עד שהאמינו עיי' ד"ה מסד' ויי' ג' בק' העקדה ב' חמור מה פ' בוי' בכלד
 כרחם אב על בנים כרחמן שבאבות זה יעקב וי"ה זה אב' והא דלא נזכר אס לבי שכלוב ידי נאים דחמניות
 בשלו ילדיה ל' דחמניות שלהם חונה עיקר (מהר"ל דף ק"ד ע"ב) והרב בינה לעתים דף כ' סב' כיה חסות
 מולם הייה הוה יום יצירת עולם (לבי שאל) המולד יכולין לעמוד מפני הפרק שמירת התורה והמעלות לכך
 מתחנכים ואחרים יום עמיד במשפט יתן העמידה וקיום לכל יצורי עולם שלא ימוט והיה זה משפט
 שלא יוכל שום קטרוג נגד זה ולא שבחמת הא כן כי ודאי על כל בנים אין כאן לא חסר ורחמים משוטים
 אנו באים עתה למיך בתשובה לבקש נזד' של זכות אס כבנים אס אין זכות השבתנו מנסתקת יקדמות
 רחמיך כרחם אב על בנים ואף אס היה כעבדים מ"ל אין אנו מייחסין לעצמינו אס זכות לזכות ברה
 ומשפט כי עדיין עינינו לך תלויות עד שתחנינו על צד החנינה לא שאתה ית' ומערת טובך תוציא לחור
 משפטנו כלו אנו זוכים על צד המשפט ע"ב ברכה שנייה אתה וזכר מעשה עולם כלומר
 ומערת רחמים לא באר
 מעשה בני אדם כל השנה הם נזכרים היום במוות דין
 מהן בלבד ושאמינו נזכר עתה ליצורים שהיו משגברא העולם וכל לדין שרן אותם וא"כ ידון עתה לחלו
 האחרים בענין אחר לכך חזר וחמור ופוקד כל יצורי קדם כלומר שהוא נזכר ג' לכל א' מיעצור קדמון
 שרן לכל א' מהם ובאותו ענין הוא דן עתה שאלך שכה למען לפיכך נגלו ע"כ כי הוא יודע העלמות לכל
 והענין נסתרות כלו כלל הנסבחות מל' את החמך גוים ועד עתה לא ריבד לא על מה שגבר מעלה שית וכו'
 ענין

חוק זכרון להינקה כל רשע ופושע מעשי
 רבים וחמור בריית לזין תכלית מנהגית בזה
 מודעת ומלמדים אותה גלית זה היום תחלת
 מעשיך זכרון ליום ראשון כי חוק לישראל היום
 משפט לחלוק יעקב זעל המדינה בו

יגיעה חזק והחזק כהיום היום חתה וזכר חת
 כל המעשה הם הארץ ונעללותיה לפי
 שער עתה לא יביר לה על יצורים והם בני
 אדם חזר ויביר מעני הארץ וגם כל היצור
 לפי שער עתה לא יביר לא מה שהיה עבר
 לזכר חזר ואמר שגם מי שהוא היום בוגר
 חמו ולא יצא עדין לאוי לא יביר ומחזקו
 הרי ששיבחה להקב"ה שמו יודע עבר והור

ועתה ולאו דוקא זה נכלל לפניו לא חק העתידים להיות נוצרים עד סוף העולם ואינו היום בתעני אזה
 כי הוא צופה ומביט עסכה כל זה מהרד"ל והרב ב"ה מ' וגם כל היצור ר"ל מה שהיה הקב"ה מצויר בדעתו
 קודם שברא במשפטו שהקב"ה היה בונה עולמות ומחזיק בדעתו ולא היצור ואולי הניח לי חזין לא חזין
 לי שמינסו שהקב"ה בדעתו ובציורו היה בונה עולמות (וההר"ה) בדעתו וזהו חזר היצור ולא חזר על הנבוא
 לני שערין לא היה הג' כל המעשה הם הדברים הם שיהיה הם קיימים כאשר בראש האמת השמים והארץ
 כל היצור הם הדברים אשר בראש האונגסדו או מתו ונתן כל בח טבעי בכל מין להוליד בדומה לו
 ונק' זה יצור כי לו ציור והתחלה כמותה כי מתנו כולד ע"כ הכל קלוי לפניך לנ הכחצמו שהי' עתה
 להזכיר אחר זה צופה ומביט והחילוק בין לשון נלוי לצופה כי נלוי הוא נראה לעין הכל יצמוי חזק בעין
 השכל כי הביא חוק זכרון חזר למעשה מומנו כל' אזה זכר מעשה בני העולם כאשר הביאם
 למשפט (ר"ל) כי תביא חוק זכרון כלל מ' (וכ' ג' י"ת ג' י"ל חוק זכרון חזר מעני התקיעה
 והוא יום הזכרון שבזמנך הכל ע"ל' ואף לפי פי הרד"ל ה' ילמי מ' יל' שיהיה הלשון כך כי הביא חזק
 והיינו המשפט זכרון להזכיר מעשיהם ע"כ ועוד נראה לפרש ע"כ שיהיה המשפט יל' כלל חוק לישראל
 הוא לומר כי ישראל שהם הישרים אין היום הזה להם רק חוק זכר כי הוא יום ז' ונעלם ה' חזר חזק ונען
 מצריכים להשפט עליו חמנס להמון שהולכים בעקבה ורמיה הם זה הוא חזק ז' השפט לל' יעקב
 יל' כי הביא חוק זכרון להנקה כל רשע ופושע ולא זכר אצלם מעשה כי הם הכחינה הראשונה בי חזק
 לישראל הוא וכנגד הכחינה השנייה משפט לל' יעקב חזר ולהזכיר מעשים ימים והמון בריית וכו' וכו'
 אצלם מעשה מצריכים להשפט עליו ע"כ (והמון בריית לאין תכלית ה' ול' נפטרות ופי' הרד"ל כלומר
 חזר שהבריות הם רבים ולכל בריה יש מעשים רבים הכל הוא פוקד וזכר ואין דעתו מעורבבת בהם
 ע"כ נראה מתוך פירושו שהיה גורם בריית "לאין תכלית קאי אצל מעשה שהזכיר לפני זה ופי' לאין
 ק' וכו' מראשית כזאת הודעת ומלמדים וכו' יתקדם אותה גלית גלית יום זה שיהיה יום ז' (ר"ל)
 יבית ירחית כזאת הודעת מל' כי כיוס אכלך מעמנו מות תמותה ומלמדים אותה גלית קודם שיהיה
 אדם גלית לו שהיה ד' אדם לפי מעשה בונה שגירסה אותו ומקט' פ"כ זה היום תחלת מעשיך והיה
 פרה ברה אדם ופי' ב"ה תחלת מעשיך נזרותי כי בו נגזרה מיתה על אדם ור"ל ב"ה תחלת מעשיך
 ונזרה שיהיה מור על כל בריה ובריית רי' תחבורה והמנו עופים זה זכרון ליום ראשון שבו בראה לעולם
 לפי שהוק לישראל להתקוות וכו' (ועל המדינות בו יחזיר חזו לחרב דיבור זה סמוך ע"כ מזה
 סלגנו בל' גירוד (ר"ל) ושמעתי מקדים מזה ד' ב' פנה דרך כותחין לזכות ואין בזה חזק לחובה (והוא)
 נחם נח לחובה והפי' אי' בזה שעות דף ונ' ע"ל דלא דמי דשאני יום זה שהעולם נידון במדת הגבורה
 במדה ונקטו סדרה דדור המעשה שנתח לחובה דקאמר יתחו מספר חיים וכו' וירד' בנך דר' דף יו' ב' ספרים
 ופי' א' של צדיקים נמורים וכו' א' חבין מאי קראה יתחו מספר חיים זה ספר של רשעים ימים זה ספר של
 צדיקים

צדיקים וכו' רב נחמן ברי רב חנה
מחני זה סגור של רשעים הרי רחמי
שחמוראים לו פתחו כל אבות המוקד לא
עשה והנחם תו' וכתובים יחד למתח להוכיח
זו זה הביטו מסדרי התכלות ופס' בית פי
ועל הפוריות הם השדים העליונים המעלות
על כחוריות שהם ע' מענין הלשונות פולס
הם יושבין ביום זה לדין על מה שנעשו הם
ואומרים כל השנה וכו' היום נוהגים להם
הנה כמי מעשיהם או כמי תה שנגזר עליהם

יחזרו אינו להרבה בלשון איוו לדע
לשוננו ובריות נז' ויחזרו להזכירם לחיים וכו'
לא נפקד ביום הזה כי יחזרו כל יחזרו
מעשי חיים ופאדו ועלי כוח מתעורר
מחשבות חרם ותעבורותיו ויחזרי כל עמל
חזרי חיש שלא ישכחך וכן חיים יבא חזק
כי חזקך לעולם לא יכסכו וכן לא יכסכו

מהתעוררה עכל וכו' נייחא רבשחמור כותחין לזכות היינו בריתו של ישראל ותדע שכן הוא שהרי חזק
ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות הרי רבני ברית נחה בהו לזכות מרכלא קאמר למוות ולחיים
כלישנא דנקט ברישא איוו להרב וכו' ודוק' ואחר שכתבתי זה מצאתי ברמב"ם בפירושיו של וזל ועל שחזר
הם השדים הגנים ומכרנפים ע' אומות ולבי שהם יונקים מעצ הדין נח' מדינות ולכן בו יחזרו כל אחר
איוו להרב וכו' והיינו השבעת להיות בו נקמה שיוכל ללבוז ביד שר כלונו דהיינו אומה כלומית ביר שות
כלומית וכו' ולמי שהם חיצונים כותחין בהם לחובה איוו וכו' בעצמותם של ישראל מטין להם מדין לזכות עמל
ועיין רבי' בחיי ג' מתקן ודוק' להזכירם לחיים ולמות הלמד' בכת' כלשון הכ' כל הכתוב לחיים בירמלא
ולכת' למיכל' הענופה זכרנו לחיים רחלמ' כשא' דשאר ההם רחל' ליתגלה וחיישין' רלל' לישתמעל
חיים תשא' הכ' דפיכור דבריהם הוא ידוק' מי לא נקרא ביום הזה בלומ' ביום הזה וביוצא בזה בגלגלה
ושנכ' רד' כי זכר כל היצור הג' למי' כח' וחו' מי שיוכל להתעלל' מלכני' כי הכל בא לפניך מעשה חיש
ודמ' החלוי לו זהו וכו' ודוק' מל' ופקדתי כשכט פשעם והרמק' ב' מעשה חיש' למטה בענין כל מעשיו
של אדם קצובים וכו' ופקדונו הוא כוחו אשר למעלה נעמנו ומל' שלו ואפשר שיהיה ענין זה העלם פלג
עכ' ועלילות' ל' מעשים' מעשיו גבר' הילוך המלים ונביעותיהם יקרא צעירה כמו ויהי כי צעיר נשאר
חזק' ה' וכו' והבונה כי חיי' מה שחזרם ומתעקס ומתגלגל בהלכות רמליו הן לשווא הן לרעה טל' וכן
על זה טעם כל צעדי יקמור וטע' רגלים ומתהדות לחץ לרעה ודוק' מוחש' חיש' הרעור' טפירות' חזק' וכו'
מתנה שאין דומה העושה דבר פתאום הרמק' ותחבולותיו' טע' תחבולות מרמה ועניינו מה שאדם קע'
ומחשב ומתהפך לבו בהם וכו' הרמק' ויצרי כל מעללי חיש' יצחק ויצחק' רל' חש' חיש' סל' יסמך
לקח לשון זה כדי ללנות הסוכח' (שם) (ב) חרם יתחמך בך' כלו' יחזיק בך הככל בזה כי עיני בני אדם
לא יושון בסיעוריהם ולז' חש' חיש' סל' יסמך והוא המין המעולה שבעין האדם שמתמיד מחשבתו
דביקה בשית' חתנם המין השני שאלנו שמה בשיעורו לראשון כי אינו דק' מתחמך ומתחמך בו יחזק' בו
ל' (ב) חרם ל' שכלות מלרעה קורץ וכנגד המין הראשון המתחמך באיש אחר פו דוחסין לעולם לא יכסל
כי הם דוחסים ה' מתמיד וטע' כלום רב לאוהבי תורתיו וחז' למנו מכסולי וכנגד המין השני המתחמך בסוף
אחר וגם לא תכלים לנצח כל החוסים בך דהיינו שלא יבוא חתנם חז' הבטחתם כמין הראשון וכו' מתחמך
שחמור' המתבונה עי' ה' ל' ירחיו למיחלים לחמרו כל הזכיר בהם דק' עי' ח' לא כן בלדקים שיש מעולות
מתם דזכיר עי' ה' ל' צדיקים חז' בזה ובחדש' ושוב מצאתי להרמק' יסב קרוב לזה וחמור' וגם
לרבות כי נתרגום המין הראשון בהבטחה או נוסף על הבטחה' הלל חת נח' הג' ולב' חת חת נח' והבטחה
כטע' המתחמך פו מה שאלו מוכרים פמקי גברונות לו לחזר שיכור לנו הפית' במדת דחמים ולא במדת
לח

ונתנה תוקף קדושת היום כי הוא יום
 נורא ואיום ובו תנשא מלכותי ויכון
 בחדר כסאך ותשב עליו באהלת ה'
 אמת כי אתה הוא דיין ומוכיח ויודע
 ועד וכותב וחותם וסופר ומונה ותזכור
 כל הנשכחות ותפתח ספר הזכרונות
 ומאיליו יקרא זחותם יד כל אדם בו
 וספר גדול יתקע וקול דממה דקה
 ישמע ומלאכים יחפזו וחול היעדר
 יתחזק וימלאו קנה זה יום הדין
 לנקוד כל צבא מרום לדין כי לא
 יבדל למנין בדין וכל בשר עולם עוברין
 למשך כבני מרחץ כהקדחת רועה עדרו
 ומעביר צאנו תחת שבטך כך תעביר
 והשפור ותמנה ותנקוד נפש כל חי
 ותחתוך קצבה לכל בריותיך ותכתוב
 את גזר דינם ביום ראש השנה וכתבו

וביום

ובימים שנים הפור יחתמו יכמיה יעבדיו ונחיה
 יבדלו ימי חיה ומי ימות ימי בקצו ימי
 יאמרו ומי במים ימי בחרב ומי
 יבדלו ימי ברעב ימי ינוח ומי ינוע ימי
 יאקוט ומי יטורף ימי יסלו ומי יתסור
 מי ירים ומי ישתל ימי יעשיר ומי יעשיר
 ותשובה ותפלה ותדקה מעבירין את חת
 הגולה כי כשמך כן תהלתך עשה לעולם
 ינוח לרצת כי לו תחפוף במחת חמת כי
 אם בשוכו מדרכיו וחיה יועד יום מותו
 אתה תחכה לו אם ישוב יהי תפלו
 כי אתה הוא חזרם ויודע יערם כיהם
 נער ידם אדם יסוד ליעשר וסופו לעמר
 ען יבנה לחמו ~~מחול~~ מחול כחרש
 הנשבר כחצר יבש וכעץ גובל וכעב
 בלה יכרות נושבת ~~תפלה~~ פורה וכחם
 יעיד ויחיה הוה ~~מפץ~~ מפץ ~~ש~~ קיים
 לנעת אין קץ לנביתך נחין ~~נחין~~
 קצבה לאריך ימים ואין שיעור ~~לנביתך~~
 בנדיק ואין לפרש עלום אמר אמר
 בזה לך ונזה אתה לשמך ~~שמך~~
 קרמת בשמך עזה למען שמך וקדש
 את שמך על עם מקדשי שמך

ה'תש"ח

[illegible]

זכרת וספרד (התמו) רחוקה מהמקום שבו

אנו מודים לך על כל המאמץ והמאמץ שלך.

הרבה תביל וצמח על כחם ים' כדכרנו

המחנך והמורה חיים אהרן מרדכי יעקב

וזה כל הבהר אשר אתם צריכים

וְיִזְכְּרוּ אֶת הַיָּדָיו וְיִזְכְּרוּ אֶת הַיָּדָיו וְיִזְכְּרוּ אֶת הַיָּדָיו

אנחנו חת יצחק ואח יעקב" וכתוב (וכד' י')

וְתִנִּיתִי יַעֲקֹב נֶחֱם נֶחֱם תֶּהֱיֶה בְּדִיתִי יִצְחָק וְיִתְּנֶה

יוסף כתוב לחמור ובר עשה לנפשותיו חנו

וראשינו" טרם נתן לירמיו יזכור בעונם ברייתו

וְנִחַמְתָּם וְכָר לַעֲוֹנֵם כִּי יִתְּנוּ דְבַר צֶדֶק לְפָנֶיךָ

וכללם הלא כלו קדם ומצאו שלה ליו ית' שישכרו
 לטובה במלד' כי הלא את נח וכלו הוא קשור
 עם שלה קדמה כל' ופד' יל' כי הוא קשור—
 עם מזה שלמעלה ומצאו שלמדוקס— כל'
 תכלית לנצח כל החוקים בך. והביא רחל
 כי הלא את נח בלחבה ומדת כי הוא חסד בו
 ית' ונכנס לחיבה באל' בעצם היום הזה כל נח
 וכל נח' ומשם בריה לך בטה בשם ה' ודוק'
 ואחר זהבד רל' בספר החסידים שהב' בך
 לב' גבורת לחיות נפית) והרד"ל פי' ע"ש ונחית
 ח' בעיני ד' והפקידו ענין גמירה והשכחה—
 לשחת כל בסר מפני חוט מעלליהם שהיו
 משריתים רעם כח"ש כי השחית כל בסר לב'
 אחר לשחת כל בסר מורה כנגד מורה (רד"ל)
 בעצמות תכל' בעבר הדרך ומה ששנה ואחר
 בעצמות הכל לב' שהיה שם ב' נח לדין וחם
 וכל רשעים נמצאו רוב בניו מתנכלים—
 בקבוק והוא תכל' הכל עשו כי ע"ש הונות נד'
 בארעה תכל' (רד"ל) ועליו בני הבנים עד
 סוף כל הדורות יחדיו נחשאים ורמז בזה

עם שאלה קדומה כל "ומה יל" כי הוא קבאר

גם מה שלמעלה חתמונו שלחורוקס— כ"א
הכלל לנשיא כל החובות בה ובהנהגה כללית

כי העלאת נח בלילה, ומדת כי הוא חסדו

וְיָהּ וְנִכְנַס לְחַיִּיבָה בְּחַטָּא בַּעֲצָם הַיּוֹם וְהָיָה כִּי נִסְתַּח
(וְלֹא בִּסְתֵּחַ וְנִשְׁמַח בְּרִיחַ לֹרְבֵטָה בַּסֵּף ה' וְדוֹרָה'

וְכֵן הָיָה רָצוֹן לְפָנֵינוּ וְלִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹם

(ה) כפיני י' ותפקידו טנין גבירה והסמכה "

צִוְּיָהּ כֹּל בְּסֵר תִּבְנִי רוּחַ תַּעֲלִילֶהָ שֶׁהִיוּ
מִשְׁמָעֵיהָ וְרוּחַ בְּמִוֶּלֶךְ בִּי הַסְמִית כֹּל בְּסֵר לִבִּי

אמר לשהב כל בשר וטרה כנגד טרה (רד"ל)

בשבתות תצרכי בעמך החריף ועתה פאסלנה וחת
בעפמות הבל לבי מהיה סג ב' נח לדיך וחס

וזהו רשעים נמצאו רוב בניו חסידים—
בביתם וזהו חסידים רוב בניו רשעים—

המחנה (ד"ר) וצאצאיו בני הבנים ער

סוף כל הדורות יהיה צלצלים ורעו בזה
בזה ונעדרה חת בריתה יטהב וכו' ברנבוסים לל

[illegible]

לה זכירה לטובה הוא וכדבית שבו הנה רחוקה מאד פי רב וטובה רחוקה הכי פתי ויחלף העוזב וההס

[illegible]

הוא עיר העמק, (מפוזר יידיש) עדיף לא דענברג פון ברית עם זכירת שנות האבנוד והארץ ולז"ל קהל בתרייה

זכירת הלבבות היה בנות אחת דהם להסמיך וסמיתם מות דוד לפרצתו חות היום דברינו ומה ומה על דבר

אלכן הכניסוהו מוקדרי הבבלות בתוך פקודי ההכלות ר'ו"ך וברברי קדשך וכו' וכרעסה בכל דור עזסה וכו'

לְהַלְלוֹתָּהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל לְעַנְיֵים חֲנוּן וְרַחוּם ה' לְבָלִיבִים שְׂרָב שְׁמַיָּא חַ"ד דַּח הַבֵּי וְיִנְחָם יְהִי עֲשֵׂה

ועל ידי טעויות וזכרתי לך חסד כעמריך שהאמינו בתעשה עבדו ויצאנו

וְהָיָה כִּי יֵשֶׁתְּ אֶל הַבְּרִית וְנִסְכְּתָה בְּחֻמֵּי הַבְּרִית וְנִסְכְּתָה בְּחֻמֵּי הַבְּרִית

[illegible]

ועל גורמה ל'בסס' שכלי לקט' חסר תשום דשני פסוקים קמומים להדרי' חשיבי כחד' לכך הפסוק ביניהם

כי יבי ריעלו להשכח נב' מעבדים דין
וזכרתי לנו את ברית הברכה בימי נעוריי רל
לזכור הכרית שיהיה לי חתך ביותי
נעוריי והוא עמנו הר פני (פית) הבן
יקיר לי חפרים והוא זה שאני זכר אותו
המורד בלו הוא בן יקיר לי שלח חטא לי מעלה
(רדף) ורש' מי כמי שאין לו לאב ח' ועושה לו
כל רצונו אים ילרע שוטים כאב המשתעשע
עם בנו ההביב לו (חך) ור' רחיס הוא כי מורי
רבי בו יכל עת שאדבר בו לזכרו בהרבה
הקדומה" המור מעי לו ברעתי אותו בגלות ור'
המו חתכולו בענין טהר על לבי" רחס
לחחמנו וחזיתאמו מהגלות" וזכרנו הג' ולג'
לחינו וכו' כי הוא קשור עם מה שלמעלה
ומנו להינו וכו' יעלה וכו' וא' לככל" ונקדונו
ביו ענינו ל' וזכרנו והשגחה" משתי שתי קדם
רש' נחמיהס"א" ב' כשמים הוא הרקיע ושמי
השמים נגלים העליונים ט' ועתה ב' כללו
את ה' ומן השמים בתכלת החול ובכ' ה' מ' מ'
שקדונו בזכרנו טוב שבכ' מתהלה השמים
זהם (מרכות הכוכבים באופן) סימדרם שיוח
עלינו טובה וז' שמי קדם ירצה השמים קודם
כל דבר כי אם לא יתקן כפי המזל תהלה
בעת ההיא יהיה טוב ואחכ יבוא רע ומצר
המזל ט' ויגלו חמייך הול' מיכ נכמרו
חרי חתכולי ומ' הריב הגימל בקמץ וכבר
כתבנו מזה בריס' העקירה בשחר-ית
משבת וזכרתי להם ברית ראשונים חלו
השבטים רש' (זהו זכרון) ילפי שרדף לקים
בתורה (רדף) הנשכחות מעני אדם
ואמר זה כעס אחרת כדי להסתיך מעני
חתימה שמוך לחתימה (סס) יצחק אבינו
הזכיר אבינו כפי המזל בשבת מרע' חומר
קרב' לאברהם בנך חטאו וכו' אל' ליעקב
וכו' אל' ימחו על קדושת שמי' למור ליעקב

ונחמנו ויזכור להם את ברית וינחם כדוב חת
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב למור
(קדחת כחמי ירושלים) למור כל חמר
וכלתי לך חמר נמדיך חרבה ללוחותי כפ' כפ'
חמרי במורד בארץ ה' ורועה וכתוב
חת ב' יתי אותך בירי נעוריי והקדומו
עולם (כתוב הב) יקיר לי חפרים חם ילד אמר
כי נגרי דברי בו זכור חזכרנו מור על כן חמר
ומעיל רחס אדחמנו נחם יי" אלהיך
ולא חבותינו יעלה ויבוא יגיע ידא
ירצה ימעניך קר לנניך אבריו ובריו
אבותינו ובריו ירושלים עירך (כדן) נשיח בו
דוד עבדך (זכרון) כל עמך בית ישראל לנניך
למליט' לטובה לברכה לחן לחקר ולחמנים (כיו
המזל הזה) ביום טוב ועדך רדף ב' ביום טוב
היה לרחם בו עלינו ולהשיטנו ובריו חלחלו
בו לטובה נקדונו בו לברכה מושטנו כי חיים
ברבר ישועה (רחמי' ש' חס וחנינו וחמול ורחם
עלינו ומלכינו בו מכל נדחיק ושמחנינו
שמחה כי למך רחמי' חנון חסה" וזכר
בזכרון טוב מלכנו (נקדונו בברכה) ושמך
ורחמים משמי שמי קדם חמור לנו יי' לרעו חת
הברית נחת החסר נחת השבועה שבשעת לחמנו
אבינו בחר המוריה ותרחה לבניך וטקידה שמי
את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמי' ונח
רצון בליב כלם (כ) וכבש רחמי' את שמיך
ויקלו רחמיך על מוצותך ותתנהג עמו ברחמי
רחמים ולתנהג עמנו ברחמי חרין ובעבור שמי
הגדול ישוב חרון אמך מעמך ישראל ומעניך
ומנחלתך וקיים לנו יי' להינחם את הדבר שהבט חבנו בתורתך על ידי משה עבדך וזכרתי להם
ברית ראשונים חמר חזיתי אותם ומרץ מנרים לעיני הנזים להיות להם לחלום ח' יי'

וּבְרִיב בְּרִאשִׁית הֵם כָּל הַמַּעֲדוֹת וּמִדְּרָכֹת
יְחִיִּילוֹת מִמֶּנּוּ גִּי' מִלֵּלָה כִּי מִדְּרָכֹת כֵּן יֵשׁ
בְּתוֹכָם עֲסָרָה וְכָל אֵל כְּלֹלָה מִי יַעֲבֹד
לְמַלְכָּה וְכָל הַמַּעֲדוֹת וְיְחִיִּילוֹת וְהַדְּבָרוֹת
יְהַמְרִיבוֹת הֵם הַיָּרִידִים וּמִצְוֹת לַעֲשׂוֹת
רַצֵּן אֲדוֹנָם עַל כֵּן גַּם הַמֶּלֶךְ כִּי גַם כָּל הַמַּלְאָכִים
כֹּלָם הֵם הַנְּבִרָאִים הַתְּחִינִים וּבְרִיב
בְּרִאשִׁית הַעֲלִיּוֹנִים הַמַּלְאָכִים עֲלֵיהֶם שָׁלוֹם
מִדְּרָכֹת שֶׁנֶּה עֲלֵיהֶם וְלֹא מִדְּרָכֹת הַחֲכָמִים
יִשְׁתַּחֲוֶיֶה עַל כֵּן נִרְאָה בְּמִדְּרָכֹת דְּגִי' מִלֵּלָה
בְּחִירָה גַּם בְּמִדְּרָכֹת בֵּית לֵא' הַיָּבֵר הַרְבֵּה
יַעֲבֹד לֵא' מִדְּרָכֹת הַיָּבֵר בְּחִירָה תִּקְרָע
בִּשְׁמֵר גְּדוֹלָה הוּא שֹׁמֵר לֵא' יִמְצֵא מִלֵּלָה
שֶׁל יִצְחָק מִדְּרָכֹת בְּמִדְּרָכֹת וְכֵן הַחֲכָמִים בְּחִירָה
אֲשֶׁר נִכְנָס עַל הַיָּבֵר וְעַיִן בְּחִירָה וְנִרְאָה הַחֲכָמִים
הַיָּבֵר וְכֵן בְּמִדְּרָכֹת בְּמִדְּרָכֹת וְכֵן עֲתֵד עוֹד
כִּי שֶׁנֶּה יִשְׁתַּחֲוֶיֶה וְיִמְצֵא בְּעֵלְהֶם בְּיִמְצֵא
דְּמִדְּרָכֹת וְכֵן עַל שִׁי' כִּי צִבְלוֹת יִגְמֹר
עֲלֵיהֶם מִכְּבָדוֹת שֶׁיַּעֲבֹד עַל הַיָּבֵר בְּחִירָה
וְעַיִן וְשִׁי' כֵּן בְּמִדְּרָכֹת עַל עַמִּיק בְּשִׁלְמוֹת
וְכֵן בְּיִמְצֵא עֲלֵיהֶם עַל יִשְׁתַּחֲוֶיֶה הַבָּל וְשֹׁמֵר
הַיָּבֵר שֶׁנֶּה לְמַעַל וְהַיָּבֵר שֶׁתִּקְרָע לְבָרָה
דְּהַיָּבֵר עַל הַיָּבֵר הַיָּבֵר בְּשִׁי' אֲחֵר חֲדָשׁ מִקֵּד
לְבָרָה רַחֲמִים עַל הַיָּבֵר וְאֲחֵר עַל עֲבָדָה הִיא
צִבְלוֹת יִגְמֹר עֲלֵיהֶם לְהַכְנִים עֲצָמוֹ כְּכָל הִיא
דְּהַיָּבֵר שֶׁנֶּה יִמְצֵא עַל כֵּן לְבָרָה כֵּן הַיָּבֵר עַל
עַמִּיק בְּשִׁלְמוֹת תִּקְרָע בְּשֹׁמֵר יִגְמֹר לְהַיָּבֵר
שֶׁהִיא מִדְּרָכֹת לְבָרָה מִתְּחִלָּה הַיָּבֵר אֲחֵר
נִכְלִית וְכֵן בְּמִדְּרָכֹת כְּמוֹ שֶׁנֶּה יִמְצֵא וְכֵן

חַל בְּקִרְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיָם עֲמוֹ הַלְלוּהוּ
הַלְלוּהוּ בְּרִב גְּדוֹלָה הַלְלוּהוּ בְּתִקְוָה
בְּנִבֵּל וְכִנּוֹר הַלְלוּהוּ בְּתוֹךְ וּמִחֻלָּה הַלְלוּהוּ
וְעוֹבֵב הַלְלוּהוּ בְּעֵלְהֶם שֶׁנֶּה הַלְלוּהוּ בְּעֵלְהֶם
כָּל הַנְּשִׁמָּה תְּכַלֵּל יֵה הַלְלוּהוּ וְעַל יִשְׁתַּחֲוֶיֶה
הַנְּשִׁמָּה נִחְמָד כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל וְשֹׁמֵר מִדְּרָכֹת
נִסְתָּרִים תִּרְאֶה וְכִתְקוֹעַ שֹׁמֵר תִּשְׁמַע וְכֵן
כִּיֹּם הַהוּא יִתְקַע בְּשֹׁמֵר גְּדוֹלָה וְכֵן הַחֲכָמִים
בְּמִדְּרָכֹת אֲשֶׁר וְהַנְּשִׁמָּה בְּמִדְּרָכֹת מִדְּרָכֹת וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה
בְּהַר הַקָּדֵשׁ בִּירוּשָׁלַיִם וְכֵן עֲלֵיהֶם וְכֵן
בְּמִדְּרָכֹת חֲדָשׁ וְכֵן אֲלֵיהֶם בְּשֹׁמֵר יִתְקַע וְהַיָּבֵר בְּשִׁלְמוֹת
תִּמְצֵא יִי צִבְלוֹת יִגְמֹר עֲלֵיהֶם כֵּן תִּקְרָע עַל עַמִּיק
בְּשִׁלְמוֹת וְכֵן בְּשֹׁמֵר גְּדוֹלָה לְחִירָה
וְשֶׁנֶּה לְבָרָה אֵת כָּל לְחִירָה וְכֵן
כְּמוֹתָם וְכֵן הַיָּבֵר וְכֵן מִדְּרָכֹת
וְהַיָּבֵר לְבָרָה עִירָה בְּרִבָּה וְכֵן
מִדְּרָכֹת בְּשִׁלְמוֹת עוֹלָם גַּם נִכְנָס לְבָרָה
עֲלֵיהֶם בְּמִדְּרָכֹת עַל יִשְׁתַּחֲוֶיֶה וְכֵן
שֶׁתְּחַכֵּם וְכֵן מִדְּרָכֹת וְכֵן
בְּחִירָה עַל עוֹלֹתֵיהֶם וְכֵן
וְכֵן לְבָרָה לְבָרָה לְבָרָה אֵת לְבָרָה
זוֹתָהּ הוּא שֹׁמֵר אֵת מִעוֹלָם וְכֵן
וְכֵן

תקיע

שֶׁתְּחַכֵּם וְכֵן מִדְּרָכֹת וְכֵן
בְּחִירָה עַל עוֹלֹתֵיהֶם וְכֵן
וְכֵן לְבָרָה לְבָרָה לְבָרָה אֵת לְבָרָה
זוֹתָהּ הוּא שֹׁמֵר אֵת מִעוֹלָם וְכֵן
וְכֵן

וְהָיָה לָכֵן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר קוֹל תְּרוּעֹת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם בְּרַחֲמֶיךָ וְהִקַּעַת תְּרֹצֶה מִמֶּנּוּ
 אֶחָד וְאַחֲרָיו הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם וְחוֹזֵר לָךְ הַיּוֹם
 בָּתָּה עוֹלָם וְכוּ' וְעַשְׂלִימִי הַתַּכְלַח רִצְיָה וּמוֹדִים זְכוּר
 רַחֲמֶיךָ וְכוּ' וּבְרַבְת כְּהִנִּים עֲשִׂים שְׁלֹם וּבִסְפָּר חַיִּים
 וְכוּ' יִהְיוּ לְרִצּוֹן וְכוּ' וְקָדִים תִּתְקַבֵּל וְהִקַּעַת וְתִרְעָה
 אֲדוֹלָה אַחֲרֵי הַקָּדִים כָּל יִשְׂרָאֵל וּכְטוֹם הַקְּטָרֶת
 וְקָדִים וְעֲלִינוּ לְשִׁבְחָה וּנְגִיטָרִין לְשִׁלּוֹם

נחנו ישראל היום ברחמים" ויהי
לחם ולחיות היום הרב מולם וחור לך

[illegible]

רחוק וכו' וברכת כהנים שיש שלום ובספר היים

וְכָל יִתְחַלְחַל וְכָל יִתְחַלְחַל (וְכָל יִתְחַלְחַל) תְּחִלָּה

וקדים ועלינו לשבח ונפטריץ לשלום

הַיּוֹם יִבְרָא הַדְּרִיטָה וְשֶׁבֶת לֵאמֹר הַיּוֹם עָשָׂה
 וְחָיָה לְמַחֲזִיק בִּי הַיּוֹם דְּלֹא שָׁר דְּהִבּוּ וְנִדְּ
 דְּהוּא שׁוֹמֵר בְּיוֹם זֶה בְּכָל שְׁנָה וְשֶׁנָּה קוֹל הַרוֹמָה
 עָמְדוּ יִשְׂרָאֵל וְדוֹקָה וְכֵן הַמִּדָּה סִיּוֹתָהּ עוֹר כִּי
 חָלַל מִצִּי לְהִיחַי יוֹם הַרוֹמָה בְּמִי וּבְסִפָּר בִּן
 הַמִּלֵּךְ סִיּוֹת בְּשֶׁם הַדְּרִיטָה בְּהִיחַר שֶׁכֵּן נִרְחַד
 מִכֶּסֶם גְּבוּרָה מִלְּהַרְיָה זָלִי בְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ
 בְּרַחֲמֵי יֵשׁ שֶׁכֵּן תִּקְעוּ בְּחֶרֶם פֹּה וּבְתִרְיָה
 בְּצִדָּה תִּדְרֹה וְחֶלֶק לְרֵדָה (וְתוֹק עֵי)
 בְּרַחֲמֵי הַמֶּלֶךְ עָשָׂה עֲלֵה לְהוֹסֵם בְּתַחֲמוֹת

זהו שומע ביום זה בכל שנה ושנה קול הרושת.

עָמְנוּ יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ "וְכָב הַמְדָה" מִי'תֶּצֶב" עוֹר כ'

המלך סי' ב' בשם הדיקטט בהערך שכן נראה

מִכָּהֶם נָבִיאוּ מִלִּדְרֹגֶת גִּבּוֹרִים לְעַלְיוֹת הַיָּם וְלִפְנֵי הַיָּם הַגָּדוֹל וְלִפְנֵי הַיָּם הַגָּדוֹל וְלִפְנֵי הַיָּם הַגָּדוֹל

במדרש קדושה וחסידות (ד"ה) (ותוקע)

מחנה גדולה עם עולה ליום בתחום

מנהל בן-תקוות היום הזה בפי מנהליו
טהרין: הרנה הטובים ביום זה בן-תקוות

והיה (ומאין) לבסוף תדענה גדולה רמז לשכינה העומדת עליהם לחטף ע"א סנהדרין דוגמתה ומש"ל על
גבין שלמה גבי סנהדרין וכל מקום לפי מנהגו אין לו להוסיף ולא לגרוע" מנהגינו לוותר כל א' להביר
תחת בגד החיים ובספר כזרון וחביר משים ואתה תכתב (כו') ואובלים ושובים ושמים ברה"י ואין
תענינים ברה"י ולא בשבת בנתיים חתונם לא יאכלו כל שבעים לחמני לא ידברו חטם ותהיה יראת

תחת נט"ה החיים ובפמר בצבריו) וחביח וטשים ולחבה תכתב (כול"י ואוכלים שוטפים ושחיה בל"ה ואין

התעניין בזה וכל בשבת בבתיים חתונם לא יאכלו כל שבוע

בזה תעשה רחילותי ולינו מזה ענה לינו משלים שנתון ש"ט וימי שלישי וקטורה לנפשי י"ב להתענות כל

ומה (חל) ומרר חמא לונגלנו בס' שני ידות באצבע תמיד ערך תענית כל ימי התענית להחמיר

התענה ביד בהמות שהולך לכושר חמוץ באחד פניהם סומא רבוא בכל שנת תשנ"ח (כפר סונדבי)

על פברתי ג' ונבדית עובדא כנפשי פעם אח' הוצרכתי להתעמדה על הכלים ולשנה אחרת אכלתי ולחל חשתי

וְכָל חֹמֶר זֶה הוּא יְהוָה עֵבֶל וְהִבְחִילוּ דַּרְכֵי הַהִסְדְּרוֹת לְכָל יֵשׁ נִדְבָגִים שֶׁלֹּא לִישׁ כִּדְרֵי דַּחְמֵרִין בִּירוּשָׁלַיִם

וְהַעֲמִיד הַתַּלְמוּד עַל הַתְּבִלֹּת וּבִמְאֵל אֲדָרַת לִיהוּ כִּי הַטַּעַם שֶׁלֹּא לִישׁן בַּיּוֹם דִּלִּי בְּמִדְרַשׁ שֶׁנֶּשְׁאֵל אֵיךְ הָקֵפָה דָּוִד

לא ביום בשעה שנפתחם למטה כדי שיזכו ברי ג' חזון חבין ללדס לא צבניו ואס' יס' ביום השמיני יחייב

ע"כ כפי הקדמא וזהו שלא יתקע ביחיד (מ"א) ונחלקם מפני שכל שמות האנשים הם כמות ונחלקם מפני שכל שמות האנשים הם כמות ונחלקם מפני שכל שמות האנשים הם כמות

הנבחרת לפכ"ר לא יעלה שט"ל, והיחיד אינו מופקד בבכירות ואיננו יס לו ענין שיתקד כל לא תורקעין לוקורס

[illegible]

וַיֵּלֶךְ בְּרִי תַרְגֵּם כֹּה הֵשֵׁב וְלֹא יִיוּ חֲדָשׁ בְּהַקְבֻּעַת כָּל הָאֲחֵזְרִים וְכֹד הָרַחֲבִיד וְהַרְדֵּץ סִינַי בִּדְרֹל וְרַבִּי

"ישראל וברית הברית" והקדמה ב' במה נבחרה נפח 'נצח ער היכן קורין אס עד פתח העיר

ל'הנה ילדה חלסה (כפי ובלשון חז"ל) הש"ע והטור קורין עוהלותים עד סוף פדרה ומורגהט לשון זה ולא האמיר עד

ט"ק ה'תש"ה מורה ד"ר ש"ה מ"ה א"ה העקידה לבר דהיינו סוף מדרגא ריוחא ודקדק מ"ל והפור לכתוב כן ת

מאמר זה מביא את הדיון על חשיבותו של המחקר וההוראה, וכן את הדיון על חשיבותו של המחקר וההוראה.

כללנו בשבתה את כלל מוצאי שבת
המנוחה וכלתו לך כל בשבת ומוצאי

תפלת יום שני בלילו כתפלת ליל א' ונמצא:

תפלת עשרת ימי תשובה והז' ימים

במחיצתו דה מעבדילין על הכוס ואין אותו ליהו כנבית דר"ה ואולי תנע הרב חתירת המישים דשרה
לשאר י"ט על מחצנים למחרת דה וחזת ענית צבור ונקרא צום גדליה ואחרים עכ"ל
כ"ה (ש"ז למחרת בין גול לרופא ואחר החזרה לומר חל"ע" וד"ה חתיר
הנמעות אחר ט"ו יאמר חל"ע" נראה ליום ה' ע"ן חט"ס דה"ל ליה לבעתים החטיות נחשך
ליום ד"י ובאתה קדש ובדרך הול בכל התכליל וכ"ה חת"ס סוף ג"ה דה"ל תכלה י"ט מקורות שנהגו ב' ימים

במחיצתו דה עבדילין על הכוס ואין אותו
לשאר י"א על מחצנים לעזרת
כ"ה וס"ז לעזרה בין גול לרופא ואחר
הנעויות אחר ט"ב ואלהם בקבוצת נפח
ליום ד' ובמחצת קדש ובכ"ט הוא בכל הת

תפילות הכפורים אחרית לומרם א"מ בכל מקום
ובכל זמן (ולו בנפילת המערכה)

לֹא בַחֲמוּרֹת וְלֹא בִבְלִי הֵרֵת׃
וּמִצֻּדָּה לְחֹבֹל וּלְשֹׂתוֹת עֶרְבַּיּוֹכָב וְעוֹבְדֵי אֱלֹהִים חַיִּימִי וְכִיחַ
הַיּוֹבֵל בָּם׃ הַטּוֹרִים וְכֵן׃ מִנּוּרֵת הַמֵּחֹרֶת׃ וּמִצֻּדָּה
לְטַבֹּחַ בַּמִּקְדָּה וּלְרֹחוֹץ עֲצָמוֹ מִכְּלָטִינוֹחַ וּלְיִטּוֹל צִמְרֵנוֹ וּלְגִלְחָה
וּלְבָרִיז לְבִהְבֵּן וּמִתְכַלֵּץ׃ מִנְהֵה וּבְשִׁמְשׁוֹת תְּכַלֵּת הַלְחָשׁ מִתְהוֹרֶה
כֻּלְּהוּדָיו הַכְּתוּב לְקִמָּץ בַּמִּעוֹךְ אַחֲרֵת תְּכַלֵּת עֲרֻבִית מֵן׃ אֲנִי
לֹהֵט וְלֹהֵי אֲבֻרֵינוֹ כִּי עַד אֵלַי עַד שְׁלֵחַ נִזְדַּרְתִּי וְחוֹזֵר שֶׁ׃
הַפֶּסֶח׃ יֵאֵינוֹ אֱלֹהֵי הַיּוֹדִיעִי וְטַכְסִינִי נִהְיָ רֹב הַעוֹלָם לְהַתְכַלֵּל תְּכַלֵּת
מִנְהֵה בְּקוֹל רֶם עִם שֶׁ׃ תְּכַלֵּת אֱלֹהֵי אַחֲרֵת פִּיּוֹס הַתְּכַלֵּת אֱלֹהֵי הַיּוֹדִיעִי
כִּי אֵלֶּם וְהֵם אֲנוֹרִים עֲמָנוֹ׃ וְאֵם יֵשׁ נִנְאִי יִהְיֶה אֱלֹהֵי וְהַחֲכִין
לְעוֹר מִעוֹרֵה הַמִּפְסָקָת מִבְּעִי׃ כִּי שִׁיכָל לְנוֹחַ מִעֲטֵט מִחֲכִילָתוֹ
וְהֵם שִׁילָךְ לְבֶהֱבֵן וְלֹא יִחְכַּל יִשְׁתַּחֲוֶה וְיִתֵּר מִדָּאֵי רֶקֶךְ יִחְכַּל
מִחֲכִילֵם הַלֵּם וְחֲשִׁבִים׃ יֵאֵמֶר רִׁת׃ עַל הַפֶּסֶח׃ יִזְמִין עֲמִים
לְעִלְיָנוֹ׃ אֲרִיךְ לִשְׁלֵם נִדְרָיו לְבֶהֱבֵן בְּעֶרְבֵי יוֹהֵם כִּי שִׁחֲשָׁנוֹ
הַיּוֹתָם עַל מַלְאָכִים שְׁנֵתָהוּ מִנְדָּרוֹ וְיַעֲמִדוּ לְמַלְכֵי יוֹסֵר׃
בַּעַת שְׁמִירָתָם יִכְוִין לְהַחֲרִיף אֲנוֹרֹת עֲלִינוֹם לְמַעֲלָה׃ וְהֵם
וְהֵם אֲנוֹרֵי בְרָה׃ לְעוֹרֵר הַרְחֵמִים וּלְבַטֵּל הַמִּקְטָרִים׃ וְהֵם
אֱלֹהֵי הַיּוֹדֵם שְׁמֵהּ וְיִהְיֶה לֹו הַנֵּר הַגּוֹלֵק בַּמִּקְדָּס שְׁרֵי יִפְדֶּה׃
וּמִתְּחִלָּה מִדָּה׃ וְלִי הַקְּבִילָה הַנֵּר פִּיּוֹחַ עוֹלָה בַּמִּקְדָּס׃ וְ
הַיּוֹתָם יִכְיָר׃ כִּשִׁיטְכֹּךְ הַשָּׁמַיִם לְתוֹךְ הַיּוֹתָם בְּעֶשְׂתִּית
הַיּוֹלֵט בַּמִּקְדָּס סְקִילָה׃ וְכִשִׁיטְכֹּךְ הַמִּתְכַלֵּת אַחֲרֵת הַקְּבִילָה כִּי
שְׁתַּחֲוֶה לִי לִידָלָךְ בַּמִּקְדָּס הַרְגֵּם בְּסִיפֵךְ׃ וְשִׁחֲתִירְלֵךְ הַמִּתְכַלֵּת
בַּיּוֹם בַּמִּקְדָּס חֲנֹק׃ וּלְבֶשׁ בְּגָדִים׃ וְכִשִׁיטְכֹּךְ הַשָּׁמַיִם שְׁרֵי יִפְדֶּה׃
וְהֵם לְבָנִים לְבִבְרֵי מִשְׁחָה הַיּוֹם וְכֵן׃ הַמִּתְכַלֵּת בַּיּוֹם׃
לְבָנֵי בְּגָדֵי קוֹרֵם מִמִּדָּה הַמִּפְסָקָת׃
יִתְחַלֵּץ וְיַעֲמִלֵי קוֹרֵם שְׁמֵהּ הַחֲמֵה׃ יִתְעַפֵּן בְּצִיזִית מִסֵּי
שְׁמֵהּ שְׁלֵחַ לְבָרֶךְ עֲלֵיו׃ אֵם מִתְעַפֵּן בְּרִמְבֵּי׃ אֵין לְבָרֶךְ עֲלֵיו
הַיּוֹתָם דִּתְקַנֵּב טָה׃ וְיִיין בְּתַס׃ הַיּוֹתָם גִּיחֲטִילִית וְהַשְׁמֵה הַדְּרִבֵּן׃
לִךְ לְבֶהֱבֵן וְיִדְרֵה׃ הַמִּתְכַלֵּת וְרִבְנוֹ שֶׁ׃ טוֹמֵם אֲסִרִּיהַ (וְהַקְּבִילִים)
אֲסִרִּיהַ יִתְחַלֵּץ לִךְ אֱלֹהֵי וְיִי לְבֶהֱבֵן יִי אֲבֻרֵת הַרְחֵם׃ שְׁמֵהּ לְשִׁחֲוֹת
אֲחֵרֵם אֲחֵרֵם מִשְׁחָה׃ בַּתְּחֵפֶת יִתְחַלֵּץ לְמַחֲרֵם׃ אֲחֵרֵם וְכֵן גַּם הַיּוֹתָם
וְהֵם וְהַיּוֹתָם בַּעֲוֹן שְׁמֵהּ מִתְחַלֵּץ וְהַיּוֹתָם אֵם יֵשׁ מִלֵּי׃

[illegible]

ויצחו כח לעזרתו
בקול אחד בביאתו
ושם תהיה ישיבתו
שם כבוד מנוחתו
יהי סתרי וסוכתו
הנה לי את מחיצתו

והשלח מלחבי החן
ושלום בואך יתמרו
יביאותי לך ערנך
וחתענך בחוריקך
ואור נגנו לכניך
והחת דל כניך

ומחתך מחילותי
הרועה היות גבורתי
ומה כחי ועצמותי
ואיך תזכר שנותי
וכסתני כל ימתי
למלכות את שלי
עונותי וחטאתי
ורלותי בגלותי

ומחול בלהת חן
ואם הביח כחשט עב
ומה חני ומח חן
סגנתי מחד נהדן
ומלכותי ונכלות
רצון אשלה תמיר
ומה ככסני מ

בקשה זו להגאון רבינו האי זללה

שמע

קולי חסד ישמע בקולותי והל המהכל ההכלות
ובעשה כל חקר גדולותי ונמלחות והנאות עלילות
והגבור עלי כל היכולות
ורחסי ורעוה וחיילות
וישראל למלחה כל שכלות
ומעבור ונבלות לנגילות
והודיות לחייתת מסבלות
וטיבע חרביהם במלכות
ובשרתו בטובך במחלות
וגם פינוחם ענייתו בגלילות
וגם חנה בהתחנה במלכות
והעונה עלי משרי לחלות
וגם דוד אשר לך במעלות
וחש ידך וחכמה וחכמות
וחזקת ענייתו בתעלות
והוצאתו לחיות מחלות
ומישראל בהצלות להנלות
ומלחך חלצה מושכלות
והפכה יקנותם לגילות
וחשמונים ענייתם בלילות

והחכם והקיים לעולם
והחכם והחכם והחכם
חשר ענה לחברתם ויבחר
והעונה בבית כלל ליוסף
והעונה בעזרים לעמו
והעונה לישראל ביום סוף
והעונה בהר פני למשה
והעונה בלחך בקטורת
והעונה יחשט ועלי
והעונה שומט בהשמות
והעונה שלחה בשלמותות
והעונה לחליה בברית
והעונה בישט כלל שט
והעונה בכלל חיים ליונה
והעונה חכמה ועזר
והעונה לרגל ברחמי
והעונה למרדכי וחסתר
והעונה במנו טור לעזר

לרוחתי לשמתי
חמור נחרי לצדתי
בטורס יום פתוחתי
סמוך נח את נמלתי
ערי קדתי בתיידי
וקדתי נח לעזרתי
ורנהי וטובידי
ובל מלי ושמתי
ומענוי וחמורתי
מאמתי ושלתי
ולך חלתי עבודתי
והרדתי תאמתי
וישר את נתיבתי
והענה את פתחתי
עניני יד ודיותי
ומה חשט במעלות
ויאת ונשלות
בחסדך יום חסדך
רצה נח את חלתי
תנה שחר מעלותי

והב רוב תלחותי
ול נח העלם חסדך
ענו עבדך לטובה גם
והצני השמתי
יוס עלי כפה מעשי
ולמנה שבעה נפשי
עשיתי למעלה חזר
חסי אתה מנת חלכי
ומה לבי
חמ לבי וחמ עיני
חמורתי ושמתי
חמורתי כבודתי
הסיני וחמרה
והדני ור כרך
חמורתי ככלתי
בכל לבי ורשתי
חמורתי ורשתי לך
ומה חמורתי חלתי
חמור נח את עונותי
ויס לנה לכניך
ועם עושי רצוניך

פירוש המלות

אלה מופיע לך בעבור שהיה לי רוח ולענה מין מחניני המרורים דנתי שבהי ונחמתי לשון מניחה ומקבלות
למשה במלילות דין ומשפט לחלות לי כאב ורל לבשים קיולדות מן כי חלה גם ילדה ציון בתמלות לרפואה
כח ויהי חלצה ומשכלות קצילו מנוב אריות בהיילות בצאתם לצבא מן וחיליס יגבר מעבלי ל
טיביל ומעשה כח כל רעונות במשנה למחממה לי עיני צמחלות ליחלתי בכבלות בי של שלחות ושם
ל מחילה להוטי מן העו במרדכי

ומניח הסת כל התיבה הר"ל והכור ופוקדים
 נהבו שש אוחז הסת בחיקו וחלו
 מטהגט להניחו על התיבה ויש קמח לזה
 כזוהר ג' כ"ח סוף דף רנה ט"א שסוד נדרים
 כ"ל נס"ח שבועות במלכות נמשל חס כן
 דצריך סת ותיבה שבה סוד הענין ודוק
 נס"ח סת להתיר לשם וכפ' בפי' הרי"ט ע"ד
 להתיר לשם כ' חמ"י יש מנהג
 לר"ח ג' סת כנגד ג' ספרים שנכתבין בזה
 ויש שנוניא חס' סת והוא הנכון לרמזו ו
 ולעמוד ג' ימי בראשית שבהן ראיתו עליו
 לדרוש ג' דרשנו דף קנ"ג ע"ב ע"ש "טור ב'
 וצריך לומר בעת הולדת סת אחר זרוע
 לצדיק ולישרי לב שמחה סת ברע
 ופ"ת ביה ג' טוב סוד היסוד והוא תיקון ט'
 לבטלה יז"ה לומר כל נדרי מעבוד יום
 שמשחשבה הוא יום טוב ואין מותרין
 ב"ט נדרים ע"ש וכ"כ רמ"א סי' תר"ט ב'
 מהר"ל וכ"מ דלע"ג דלע"ג מנהגין על
 להבא מ"מ דמי קצת להפדת נדרים שאין
 מפורין נדרים בשבת וי"ט ע"ל ואני הקטן
 כל ימי נסתדלתי שיהיה ההיתר מבני
 ולא נעלה בידי לריבוי העם שמתאספים
 לבד"ב וקצתם מתאחרים והקהל צריכים
 להמשיך עד שיתקבצו הכל כדי לזכות כל
 הקהל קטן וגדול חסד ועם הארץ גם
 בילדותי ראיתי המנהג משתלשל והולך
 כך במני כמנה גדולים ולא היו מקפידים
 ולא מהשמים בדבר ובקשתי למנוח פתח

והעונה בהור מעגל לחונן
 והעונה לכל צדיק וחפיר
 והעונה חנינות ים בסעדות
 והעונה להושי מרברות
 והעונה לכל צועק וקורא
 ענה עמי שכל כל השכלים
 והחרן נח ברחמיך שנותני
 החשוב כל תפלותיו קטורת
 והחל המתקבל רתמלות שמע קול' אשר ישמע נקולת
 (אח"כ יוציא סת היותר מובהק ומענה להתרת כל נדרי ומניחו על
 התיבה ויחמור פיוט זה ב' ששוק הלוי ושמו ראס בראש
 ההרואים ברעו ובכיה קודם כל נדרי ונהגו החלה להדיר לז' כל ימי שבועות
 נדרים דבתי' וכפר בעד וכו' והדר ובעד כל קד"ל ישראל
יראים שלחני לבקש מלגנך על עונם ומעלם
 למענך חלחי עולם חזה עניים ועמלם וחל יאבדך נכבם
 בנפש דלה ושהה למענך שוב טמחה מלכת את משחנת
 שומע צעקת דל' ענה דך שוקר על דל' כחבוים
 גדל' החשה משוב ונחלם וקמחה לעזרת בניך
 ותחוס עליהם עיניך גרם עת רצונך ונחם את העולם
 נשח עון נפשע לבנים שני נשע שחרית עומך
 הושע אתה מעמלם גותלם ביום כבוד חל טורח חס
 להם כפרה ובטל דוע גזרה וחל תמנוול מעבעלם
 בשינו

ואחר החיפוס ראיתי שהם נפמכים בזה על חיל) גדול הרב הגדול מהר"א מברגמ"א כפ' הרוקח סי' ט"ו וז"ל
 בליל יו"ב נפמכים לבד"ב ומתחיל החץ כל נדרי בשבת ובנדרים מפורין נדרים בשבת ע"ל הלכך חס לבד
 להיות מעב"י טוב הדבר ואם לאו כדאי וכדאי הרוקח ז"ל לפתוח עליו דמאים ועמלם ע"כ טורח
 וגייעה"ש חס' ל' שכלות טמחה' שכן שמים מן וימני טמחה שמים שוקר ענין רחמי' מורה על ביה
 בגסיות ובתי מדרשות על דלתי' כמנו על דל שבת' החשה ענינו נשתק ונשכה משוב עת רצונך כמנו
 וכרינו ה' ברצון עומך נשח עון כמנו פלח נח לעון והגון בשאל' וכ"ה במידות חלף אשר מוסס המה קוראים
 זה"ש שבי נשע' שבים מנשעם חס' מהר" בעת למידת כל נדרי יהן קולו בבכי על גאולהינו ע"כ פדות
 נכשינו שהקפד לומר לוי שנפבעהי ועכשיו שנפבעהי מו' וימר לו ולכן טוב לפונן בעת שילחמי' בל נדרי
 גם על ההוא נדד לו שבועה רלע' ללא חמ"י ומתשך בגונים עד הפלה כדי להתפלל ערבית כל ליל כ' תר"ט

ב'ש'י'ת'ה של וע'לה ז'ל'הטור ונוהגים
כלשכונן שקורם שיתכללו לכל
העבריינים כדי להתכלל עמיהם ואנ'אם
לא יבקש'ו יתירו להם ואל'הם חסיד'ה כל
תענית צבור (אל'ו) בו ומנושעי ישראל חיבון
תענית שהרי חלבנה ריחה רע ותעלה
הכתוב עם פתני הקטרה וכו' ורע

שהטור סי' תרי"ט היות ב' כתות גדולות
 ראין מנהג לומר כל נדרי וכל נשבע
 בשם מקום (ואין) לשנות עט' ומכיים
 הטור ובמ' כסט המנהג בכל התקנות
 לאמר טכ' (וכן) בתפיל' כ'תבוכו העי'
 שלל נדר בדרמ'ס התקינו (וכן) על פי
 רב' בעריה קאן שגם הוא הסי' ותל'ו
 דהרין כנודע ונ'ל שמהנהגה וזו מנהג
 תנאים וסמוראים שהרי נמש' בזה
 משפטים דף ק"ו ע"א ובגד' יו"ט עלמא
 דהתי רביה תקינו כל נדרי וכו' וכו' דל'ו
 פ' פנחס דף ל"ה ע"א וז'ל ובגד' התקינו
 למימר ביה כל נדרי ואמר וכו' דהי' דפ'
 המאנים שלל נשבע מנהג לאמר
 קרוב לין הדבר לתרץ ממרוב הגלויה
 והטלטולים נשתנה וכדרך שה' הרמב"ם
 ב'המור לטני' התקיעות ע"ס
 העבריינים (וכן) ה"א גי' הטור ובלבו' כ'
 דל'ו וכ' הרשב"ץ והשי' לי' תתחלת
 הלשון שאתר שמתידן לכל העבריינים
 משמע שהיה יותר הוא לעבריינים בל'
 לקהל' (ומצאתי להרב חמ"ל דף קכ"ה
 ע"א ומבני שתי קבות חנו מתירין לעבריי'
 כדי להתפלל עמם ועל כוונה או חנו
 מתירין להתפלל את העבריינים שהכונה
 לומר מתירין את העבריינים כי בל'
 מורש למי מתירין לפי המדעא ההיא
 היבדך מתירין את העבריינים להתפלל

[illegible]

בערב רב פרבים (וב' כיון שנהגנו בפרבים
 למסור ונודעה ה' כל) ומה חלית לחלך
 וב' שם הקנה גדולה בזה שלא ליכנס
 במבטול נדרים ושבטות והרבה
 גלוניס כתבו לומר כן עבר ועתיד וגם
 הורדכי מביא ב' פירמה ורבוותא
 הנריגו כן וגם הרב חמי כי הנוסח כן וגם
 בזה שמשין עבר ועתיד וצאין לדעת
 הגלוניס ור' דמליני חס יסלומר עבר
 ועתיד ואחרי כהני כל זה ראיתי להרצו
 חס ס' ל' ש' שהוא רביל לאמרו כל
 עבר ועתיד ואח' כיון שבשנה עבר
 ביטל לעתיד למה יתיר בשנה זו
 לשעבר והיו מותרין ועומדין ה' וי' וי'
 שזה מועיל לאותן שביהאכור לתנאי
 בשעת הנדר ומעט שביטל ההכרח
 חס עבר עליה תועיל התורה לו להבדיל
 מזה עונש וליכא למיחש שמה יבואו
 להקל בנדרים שאין זה הלכה למעשה
 שבאין לשאול להכנס וגם אין דורשין
 אותו לרבים לא חוששין שהם מכלל
 סדר תפלה ולא יבואו לזלזל בנדרים
 ע"כ (ומכאן תשובה גם כן למעט הק"ט
 דלעיל ואין צריכין הקהל לומר עם
 כש' כל נדרי רבים שהפיתו ע"כ
 שם תנאי וא' מהם אומר בפירוש כך
 וכן התמינו וקיימנו עלינו מועיל לכל
 הקהל מטעם הסכמות ע"כ ב' הכה
 נגר הלבוש) ונהגו לאמרו גם כלאן
 התלמוד מותר לך תומר לך ג' וכל כ'

חסורים ומקריים חתונותו לישיני ספר ומי כחוק נענ
 גבורות ומי דומה לך ומותי ומהיה כי כחוק נגד
 זכר יצאין ברחמים לחיים ונחמו חתה להחיות ומה
 בתי ומהיה המותים **הקדש** קדוש ושמן קדוש
 וקדושים בכל יום יהלכו **סלה** ובכן יתקן
 שמו יי' להינינו על ישראל עומד ובכן הן נחמד יי' אלהינו
 על כל מעשיך נתינתך על כל מעש כבודך ויחזקנו
 המעשים וישתחוו לבניך כל הדורות וייעזו כולם
 חבורה אחת למעשר רצונך בליכב סלם כמו שידענו
 להינינו שהשלטון מלכנו עזו בדרך ונבדק בימינו ושמן
 נורת על כל מעש כבודך ובכן הן נחמד ומהיה
 ליריאתך הקדש לרדסך נתחון בזה למיחלס לך שמה
 לחרצך שסון לעירך צמיחות קדש לרוד ענך ועריכת
 נר לבן ישי משיחך ואנ' צדיקים ירחו ויטעו ויטעו
 ועלנו והסירים ברכה ויכלו ועולתה תקמץ מיד וכל
 הרשעה כולה בטעם הכלה כי תעביר ומעטלת ורזן מן
 החרץ מעלכות העליזה ומערה תעקור ותסבור ותמלך
 חתה מאח יי' להינינו מעבר לכל מעשיך ביחלס עיני
 ובהר ציון ומשכן כבודך ונוד וקדש כבוד ככתב וחסד
 הלכנה ובטעם החמה כי מלך יי' צבאות כהר ציון
 ובירושלים ונגד זקניו כבוד ונחמד יי' ומלך לעולם
 ועד ונחמד ויגבה יי' צבאות במשפט ואל הקדוש נקדש
 בצדקה בדרך חתה יי' המלך הקלוס **אחרי**

רבותינו ז"ל משוללים תכל זו קופה זו וכו' (הר"ה) וב' ב' ראב"ן הטעם שמה אדם שלא שמוע בראשית חשונה
 ישמע בשלישית ע"כ" וכן נוסח זה יש' תיבות עם הכלל נגד י' שער ביעה שם פור הנדרים (חמ"ס)
 כל נדרי תיקנו לאמרו כל ארעני לפי שניתקן בבבל ושם היו מדרבדים לרעות וכדי שיהיו רב' נגד
 משה וקונמי וקונחי וקונסי יי' כנויין לקרבן וה' לשונות של עט' יי' מצי שקדל לקדש יי' ועל
 שקדח לו כך (ובל) חס נדר בא' מהן חייב לשלם קרבן אבל כנויין פטור כנון מקרי מקנינה המקניס
 אבל חס אומר קודמא לא אמר כלום וג' כנויין להרס הרק חרף חרף וג' כנויין לגזירות נזיה ס' מקרי
 וג' כנויין לשבועה שבועה שבוטה במותא' כל הכנויין האו חס נדר בא' מהן חייב ל' מהר' וי' מהחטא
 בהן ניהומנו טליהן" שפיתין מבוטלין" ושביקין עזובין תרמוס ויעזוב ושביק" ונסלח ואין לחבר ככתב
 (לבוש ופוס' ועיי' הנתי) בלא כוס' דכיון שחיינו קבלה עליה ואסיר למשח ואי נתיב לביכור
 חתה

את למיסדך נא לשגות כשיהיה גדול
 עיין מוס' מהמור שיר ליום השבת
 ב"ה בכל התכליל וכל הרמב"ם ז"ל כ'
 התפלות וכ"ה מהר"ל מביא ס' עז"ה ס'
 תר"ט ע"ל ס' כנ"י יונה דף ע"ע' וזרין
 היתה ברעית כי ביה"ב הוא נהנים מההבל
 היוצא מפי ה' והוא שאמר הכ' מקולות
 מים רבים אדירים משכרו ים ר"ת
 אמי' אריר במרום ישרת אבי ומנו
 הוא לעולם הוא כך עכ"ל אצ"ת יום
 מקרא קדש הזה שני יום יום הכבוד ים
 הוא מקרא קדש ואינו אומר את י"ט כי
 אינו י"ט למחילה ע"ש ותשכח אל
 מחולכיך ואמרו' בסמ"ה הל' המוחל
 לך על כל עונותיך' ולס' ליה' ע"ש ס' לה
 נא לעון העם הזה' באהבה' ה"ג וכ"ה
 המנהיג והר"ה והרמב"ם ז"ל
 כצ"ח אומר ש' הידיו קודם מחול אחר
 יעלה ויבא דשייך לו מר' מחול
 אחר הידיו ומקמיך מחילה למחילה
 עדיף ט"י וכ"ה בס' הרמב"ם וכ"ה ה"ג
 ביומא דה שכן שכן המנהיג הפסוק ופסוק
 שהיו' ויתורה באמצע תפלתו לא מחילה
 מו' שדיבר בזה מצלי' הרב ה"ה ש' הטעם
 מכ"ה שחלף' באמצע תפלה בעליהות
 תיקנו לערב הידיו ביניהם וה' טעמה
 שייך לוידתו' אומנם לידיו דק"ל שאסור
 להצמיד ביניהם בשום קליה צריך לתת
 טעם ונלע"ד הטעם משום דמצינן בזה
 חכמי התלמוד לא נהנו לו מר' וידיו כפ'
 הסנה אחר התפלה וברא' בממרה' ומה
 מצות וידיו ע"פ עש חסיכה משמע דוקא
 אונם בקיאים יסיוה רעשם תלכחן עוד לוידיו
 דיי לכך קבעו חכמי התלמוד באמצע ה'
 ואח"כ מצבי' מצינו בזה בניחויך מהי
 ה' חותם הברכות ש' וישא אהרן את ידיו אל
 בשטתו ליומא שתירץ בו ע"ל ואפשר דביהוד
 הוא בא להוציא שם יום בקיאים' ואם יצא ללח
 בתפלה מנצי' מהתכליל בלא מונה' לכך
 ח"ן כי כן נוסח קדמונים הוא והוא שם התואר
 ונ"ה

ונקרא כן ע"ש שהוא מוחל וסולח ו
 וכמו שאנו אומרים ב"ש טוב וסלח
 אלה ודוק" מוחל וסולח לעוונות ומי וכל
 ומעביר השמותינו בכל שנה ושנה כי
 כבר נכלל הכל ואמרנו מלך מוחל
 וסולח ומחיל שייך ודוק וכגון הרמב"ם
 והרמב"ם והר"ם ז"ל והוא רחום ששטה
 צדיקה לכך שיכפר עון ולא יסחית
 (סד"ה) ויש בו יג' תיבות נגד יג' מדות
 של רחמים (חתי) ואומר בשבטו
 בן יוסף ומה שיש לפי שמועדה שמועדי
 ומלכאבי הסרת והורידו לישראל מושל
 לא' שגב הורמיו מבית פומלך ונתנו
 לאשה ואמר לה שהתקשטו בו בדרך
 הבית פה שאי וכלו אומרים אותו בכל
 השנה בחסדי אן יתב' אנו רומזין למה
 (לבוש) ולפי הסוד שהמלכות עלתה
 לבית אונגה ואין חסד מהמקטרגים ואם
 תבין מושל רז"ל מושל לבית מלך שהריחה
 ציקי קדירה וכו' ואיביומא יתחלף הכף
 וחיהם מקדש השבת לכד' שאלו שבת
 אין ברכה מעין ז' (פוסקים)
 ויהודה בסוף תפלתו בהכנעה גדולה
 כי עיקר ויהי תלוי בוידוי והכנעה וכל
 המופת להתודות ולפרט חטאיו ו
 ועונותיו בינו לבין המקום בה (להתחנן)
 כל א' כפי פה ה' משובח (סד"ה)
 ונבגלים על פניהם כ' בכל התפלות
 וכ' הרמב"ם פה מיה' וכל ואין נובלים
 על פניהם בערבית וביורה כלל
 נובלים על כל תפלה ותפלה מפני
 שהוא יום תורה ובקשה ותענית עכ"ל
 והש"ע לא זכר מזה כלום וזלתי בהנמ"י
 כתבו שיש נובלים שלא ליטול על פניהם
 ביוה"כ תלמוד רבנן (בב"א) ליטול פניהם
 והוא מזהבית דיומא דקאמר נהבנים
 והעם כשהיו שומעים וכו' היו כורעין
 ונופלים וכו' משמע עפ"י דלא נאמר
 בנפילת פניהם והנמ"י כ' לפי מנהגם וכד' רמ"א
 והבנים והעם הרב ע"ז ז"ל מזהבית דף פ' ע"ב וז"ל מיה' ונה' ז"ל וכלי שבילי כפונים במקום שנהגים

אלהינו וחלמי חבותינו מלך על כל המעלות
 כבודך והגשח על כל החרץ ביקרך
 והוכח בדרך נחון עזרך על כל חסדי תכל ארץ וייעל
 מעל כי חתה מעלהו ויתאמר כל חסד הנשמה נחמ
 חלמי ישראל מלך מולכוהו פבל משה קד' שנינו
 בתפלותיך והן חלקינו בתורתך ושמח בפנינו בשעריך
 ושבנינו משובך וטהר לבנו לעבדך בחמית וברך חמית
 וקיים לעד בחי' מלך על כל החרץ מוחל וסולח לעונות
 עמו בית ישראל ומקדש (קשבה ו) ישראל ויום הכפורים
 רצה יי' להיניח בעמך ישראל ולהתגלותם שטה והשכ העבוד
 חל רביר ביותך ואשי ישראל ותכלתם והיה תקבל
 ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותתנינו
 ותחזיקה עינינו בשובר לנחור לציון ברחמים כחמ' נח
 המהזיר שכינת לציון מלך יום אונגה ב' שבת
 יי' להניח צד חיינו חמ' ישעיהו חתה הוא לחרגותו
 נורה לך נסמך תהלתך על חיינו המפגרים בדרך ע"ל
 נאמרתיו המקדוה לך על פנינו ונבגלותיך שכל נגמ
 וטה ערב ובקר ונהדים יתשוב כי לא כלו חמית חמית
 כי לא תמו חמית כל החיים יתכלו חת שמוך הגדול כי
 טוב ה' הטוב צבור רחמיו יי' לקינו וכבוש כעסק
 וכתוב לחיים פנים כל בני בריהך בחי' הטוב שמוך וכל
 נחז להורות שגם שלום טובה צדקה חן וחסד
 ורחמים עלינו ועל ישראל עמך וברכינו כלנו
 בחר חמית פניך כי חמית פניך בתה לכו יי' חלמי
 תורה וחיים אהבה וחסד צדקה ושלום וטוב בעיניך
 לברך חת שמוך ישראל בכל עת בשלום ובספר חיים
 צדקה ושלום נשבר וניכתב לפניך חנו וכל שמוך
 בית ישראל לחיים ולשלום בחי' המבורך חת עמו ישראל
 בשלום חמ' (נפס)

בנפילת פניהם והנמ"י כ' לפי מנהגם וכד' רמ"א
 והבנים והעם הרב ע"ז ז"ל מזהבית דף פ' ע"ב וז"ל מיה' ונה' ז"ל וכלי שבילי כפונים במקום שנהגים

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה ביר שמים ו
חטאים שאנו חייבים עליהם כרת ועל חטאים שאנו
חייבים עליהם חרבע מיתה בית דין חנק הרג שריפה
וסקילה על הכלובים לנו ועל שאינו גלוי לנו הנלוים
לנו כבר חמורנום למנוח יו' להינו ושאנו נלוים לנו
חטאנו על כולם וחתה יודע כל הנסתרות ככרתוב
הנסתרות ליו' להינו והנכלות לנו ולבנינו עד עולם לעשר
חת כל דברי התורה הזאת כי חתה סלה לישאל מן השמים
ומנחל לשבטי ישראל ומעבד עדיך חין לנו מלך מוחל
וסולח אהי עד שלא נוצרת חינו ברחמי ועכשיו אנחנו
באלו בלח נוצרת עמר חנו בחי קל וחומר במיתותי דיי
חני למנוח יו' להי ככלי מלח בזה ובלי מזה יהי רצון
ומלמנוך שלח חטאנו ומה שחטאנו מרוב ברחמינו ונו
חבל לח על ידי יסורין יהי רצון וכו' ויש שומרים
להי נצור אהרנה ונותח ש' ופול רחום וכו' נורם על שמוע
ואומרים בשכמלו בקולרם ערבות ושהרית וחזקת המזון
וכו' ואלו כי ביום הזה יכפר עליכם לטוב אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי' תטוהו ואם הוא שבת אומר נדבר
ואמרו וכו' ועומדין ומתפללין בלחם כמו שהקדיר ומתורין
ופוסעין ג' ונבלים על מניהם לפנוך חני כידע וכו' אלו וקדש
תתקבל ואם הוא שבת חו' אחר הלחם יום הששי וברכה וס'
ל' והותם מקדש הסבת לצד ואח' גופלין ע' וקדש תתקבל
ולמנצח על הבתיות וכו' ומאמר ה' דועי וכו' ד' וכו' וקדש
רדבן וטליו לשבת ואח' סליחות כפי בחו הלוח הא
כבובים בסוף וקדש תיעבו תתקבל ומתחילים ק' תלס
והרבה אנשי מעשה אינם ישינים כלל ומתחילים י' ואלו
מברכין וגומרים ס' ואלו האשמות

ועל שנהאמר בו ונכרתה הנפש שהיא ר'
מיתות ב' חנק והרג שריפה וסקילה
בדבוסים הסדר סקילה שריפה הת סנק
ודידן עדיף שמסדר הקל ואח' הסמור
מתנו כפי הסדר הנאות בכל מקום
עבד על הקל תחלה ודוק טוב
מנחתי בבתי מדרש ישראל שובד כן
כפי קויה חנק יסורין החית בקרבן
ויס סקורין חתה בסגול והוא הנכון שהיה
על משקל הרב וכן שמתתי שהיה קורא
הראש ד' חטאנו על כולם יאמרי
שהרד' ב' כמה גדולים בשליו בומר
וחטאנו על כולם הסעס שם לני שכבר
חמר הכל גלוי וצנוי למנוח חבל חגן
דל' הכל גלוי וכו' שפיר למנוח לה
והרד' תורה לזה ודוק ע' לשבטי
יסורין לרמוז עלותם לירושלם להכנס
ולתפלל ע' שם עלו שבטים שבטיה
וכו' ויש לנו למנוח מהשבטים שהיו
מניחים בתיים ובאים ממרחק לירושלם
להתכבד מכותיקם כ' אכחנו שליו לנו
ג' ומתקונו פיס לנו להורות לפי
ולבקש מחילה וסליחה ור' אהי
עד שלא נוצרת קורס שלא נוצרת חינו
כדאי חינו חסוב והגון להיות נוצר כדאי
ל' דאי מדאמרינן נוח לו לאדם שלא
נברא וכו' שלא חטא כלומר לפי עיני
שלא חטא ע' חל' בא ליטא מפ' עין
אותו מרוב עין שטינה והחה כרבו
ומורק ושוטף במים כל' המדע מומני
אך ברחמים ובקשה זו שגויה בדרכות כדן
היה קורא ובמחל יומל ע' נוסח הודיו
בתפיל' ובהרמז כ' ישנות נוסנות כס'
התפלות וד' הטור באפנו נוהגים ל' וכו'

על חטא על סדר ל' ב' ביתא ומפרטים בו החפאים וכ' רב עומס וכ' הרמזם ובספר ח' נחמיה ל' אחר
עכ' גם הרמז ל' בס' הרמזם ובכחן יס מקום אלה שהאשכנזים נהיגי בהרמזם והספרים ל' אחר
והוא חידוש מעש ט' בכינוח בזה לענין נרות חנוכה שכל ס' מבני הבית ידלקו ולבי אומר ל' אלו
מנחתי כתבו ל' חב' בקיליון הרמזם בספר התרכיב שהוא ל' הרמזם והכניסוהו בפנים בתוך דברי הרמזם
ומה שחלחני לבי לומר כן ל' שפר הרמזם שבידינו כי מקובל בידינו שניעתך מעמר ה' ס' הרמזם
בעצמו ולא נחל בהם תוספת וידוי זה בס' חב' וג' מוטעם שהספרים לא נהגו כן ולו הי' כסוב
מנוח

מחלת כפורים

לחודש התיקין ונעירות של שבת
והודים בדרך שחמור חומר שופט

כל בלעז ובדרך שחור ואומרים מזמור שיר ליום השבת והלל
תקנו להורה עם שירת הים ורחמי ונסתת ויוצר של שבת
חזק חלל אשר שבת אכל אכסן חל יוהכ בשבת ומהבנני בלח
העתיקה והיוני כמו בערבית וחור ש"ה תכלה בהקמה קדוש
ויקול לירוי יכ"ז ברכה רבימית קודש מוחל וכו' ויקול אמן
אילו חל בשבת ילחכ' חומר סליחות וכבוד ללך נאמר
לחמים שידע תפלה וכו' ויבקרן לפניך חני כורע ויקול
מלחמות מלחם וקדש מתקבל תיענו וכו' ויפתח ה' להינו
י"ו ומנחם סב וקורין בו שפה קוברי ב"ה אחרי מות ואם חל
בשבת קורין בו' ויקול קדש ומנחם ספר שני וקורין התפסיר
בעשור להדש השביע וכו' ומפסיר סלח סלח ומנחם
ע"ן היום בברכת המנחה וחזק בזה בדרך שחות בתפלה
נחל התורה ועל הנביאים ועל יום התנחלה יום
תקדש קדש הזה יום הכבוד הזה שנת לנו יו
לחנו למחילה ולפליחה לקדש ולמנחה לכבוד
ולתפלה על הכל חנו מברכים את שמוך וברך חזק
וקיים למד ב"ה מלך על כל הארץ מוחל סלח לעונות
עמו בית ישראל מקדש השבת וישראל ויום הכבוד
ומפסיר ש"ה תכלה תכלת מוסף והיוני ואומר והוא רחום
וכו' אשרי מה רב טובך ומבורך למלך ולקהל ואומר ברוך
י"ה אשר נתן מנחה וכו' ומלך י"ו וכו' מזמור הב' להי' וכו' ומהיו
מת להיכל וקדש ומתפסיר תכלת מוסף כמו שהקדיר

[illegible]

תפלת מוסף

זכרינו לחיים א מלך חנן ברוך
אתה קבור ומי חנן לב מחנן
אתה קדוש אבן יתקדש וכו'

אתה

בחרתנו מכל העמים ורצית בנו מכל המלכות
הואתנו במצותיך וקירבתנו מלכינו לעבודתך
ואתך הקדוש והקדוש עלינו קדושת ונתן לנו יי חלקנו
את יום המנוח הזה את יום מקדש קדש היום את יום
הכבוד הזה למנוח ולמנוחה ולמנוחה וכו' על כל עונותינו
באדבה זכר ליצירת מוצרים

ומפני

חטאינו גלינו ממנו ונתתנו מלך חנן ברוך
ואין לנו יכולין לעלות להשתחוות לפניך בבית בחרת
בנוה הדרך בבית הקדוש והקדוש שנתן שנתן לנו מנוח
היה שנתלחה במערכתך יהי רצון ונלמנוך יי חלקנו
שהסוב ותרחס פליו ועלינו ברחמיך הרבים יתקבץ
קורינו מביי הקנים ונפוצותינו בנוס מירדתי ארץ
והבחנו לציון עירך ברנה וליחשלים בית מקדשך
בשתחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסודך ומוספיך בהלכות נחה מוספי יום חמשה
הזה יום מקדש קדש היום יום הכבוד הזה נעשה
ונקריב לפניך בהקדבה בתורת רצונך כמו שכתב
עלינו בתורתך על ידי משה עבדך (כל) חומר ויורש
אלהינו ואלי אבותינו מחול לעונותינו ביום צום
הכבוד הזה הנה תחה והעבר נסעינו ונבנה
עיניך באמור חנני חנני הנה תוחה לפניך ונבנה
וחטאתיך לך חבור וכתוב מחיתי בעבדך ונבנה
חטאתיך שובה לי כי גלהיך וכתוב כי ביום הזה יכפר
עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יי חנן ברוך

איהב את הבחיות ונתתנו לתורה כס
עמדה וכותו לו ונתערב שוחתו במיתת
שם בני הנדולים על שחטאו לפני ה' (ש'
ועוד שאין לו ללמד במצות הנדלות חלו
קלות שהרי לו נעשו במצוה קלה שחטאו
לא כרת ולא מיתת ב' ולא חטאו רק
שעשו שלא ברשות משה רבם והרבר
ידו שיהיה מוחל להם ואף לרבר החור
שתוויין כנפון לא מצינו שהורהנו על
זה ונוכל כלמור מזה שאמלו ברברים
אלא נמצא בהם חזקה ונבחרת וחסכל
מחיות עליהן עונם גדול אם לא בשאר
מהם ועוד שהזכרת המיתה שובר לבו
אז חס ונכניע יצרו טוב ומפטיור
סולו מכל מנני שכתוב בה ענין תשובה
ותענית וכתוב בה ולקדש ה' תכובד
ודרשין זה יחפץ ב' ל' המנחה להכריז
ולזהיר על התשובה וחוסם בה נדיר
שחתם בתפלה בכל בו כ' אלינו ומפיר
בברכה הנשמה מוחל ופולח דמיה ענין
מחילה ופליחה אצל נביאים חבל הווקח
כ' שחותם מוחל ופולח חפץ וכן המנהג
כ' הטור פ' תוך טוב לקצר במימים
וכפליחות כדי למחד בענין שיתפללו
מוסף קודם ש' שעות כי אם יאחרו עד
שעות שכבר הגיע זמן תפלת מנחה
יצטרכו להקדימה כיון שהגיו ומנהג
לכך צריכין למחד וא"ל הראש זל כשהיה
רוחם שהיו מתאחרין היה מתפלל מוסף
יחידי כדי להפיל בו מנהג עכ"ל ו'
שעות שזכר הטור לאורוקה לא רל ש'
שעות ומנחה וכך שג' וכו' בהג' ב'
שהביא ה"ל וכו' ה"ב' (ע"י) פ' רמ' ש'
כתבתי שיש חולקים ובס' רמ' כתב ש'
הירושלמי ס' ה"י וה"ל ש' דלא אמרין שמתפלל
לכן מתפלל של מוספים תחלה ובמסעי הדיקנלטי ב' ויש מייסבין מנהג העולם דהא אמרין ה' לבני ש'
תפלות יתפלל השנייה קודם וכו' היינו דנקא בשארם וצד ליכנס למעודה גדולה משאל ביוסף ושכך רבינו
וה' פרץ ע"ש במיקום ועין ב' פ' מה' ומ' ב' ארמ' ש' ובחזרה אומר כתר וכו' ולא נתנו לו מור
סדר קדושה כי אם כבשאר השנה וכבר ראיתי לנדרל אחד זל שרל קדושה ב' ה"ל זל ומנחהו כל הקהל
והדין ע"ש שהרי ג' ראשונות וג' אחרונות ה' מוספי' בהם רבר ולא משני' ובדוחק התירו לו מור זכרינו

הירושלמי ס' ה"י וה"ל ש' דלא אמרין שמתפלל
לכן מתפלל של מוספים תחלה ובמסעי הדיקנלטי ב' ויש מייסבין מנהג העולם דהא אמרין ה' לבני ש'
תפלות יתפלל השנייה קודם וכו' היינו דנקא בשארם וצד ליכנס למעודה גדולה משאל ביוסף ושכך רבינו
וה' פרץ ע"ש במיקום ועין ב' פ' מה' ומ' ב' ארמ' ש' ובחזרה אומר כתר וכו' ולא נתנו לו מור
סדר קדושה כי אם כבשאר השנה וכבר ראיתי לנדרל אחד זל שרל קדושה ב' ה"ל זל ומנחהו כל הקהל
והדין ע"ש שהרי ג' ראשונות וג' אחרונות ה' מוספי' בהם רבר ולא משני' ובדוחק התירו לו מור זכרינו

כי חתה כלה לישאל מן העולם ומחל לשבט ישראלי
 ויבטל עדין חיון לבן מלך מוחל וסולח **אלהינו**
 ואלה חבתינו מלך על כל העולם כולו כבנו
 ויבטל על כל החרץ ביקרר והופע בהרד גחון ענף על
 כל ישרי העל ארץ וידע כל מעול ביתה בעלתו ויבטל
 כל ישרי כי חתה יצרתו ויחזור כל חסר רבמות בחסד
 יי אלו ישראל מלך ומלכותו ברכ ושלח **קדש יצונו**
 במוצאי (ה) הלכינו בהורדת ופגוע נפשינו בישועתך
 ונבטלנו ויבטל וישר לבנינו לעמוד בתמות ורברך
 הנה וקיים לעד בתי מלך על כל החרץ מוחל וסולח
 לעוונות עמו בית ישראל וקדש השבת () וישרת ויום
 ונפשי רצה ומוריס ובור רחמיך יי אלונו ובבטל נעקר
 ונבטל לחיים טובים כל בני בריהך ברוך הטוב שמוך
 ונך נחה להורוה שים שלום ובספר חיים ברכה ושלום
 ויבטל וניכרה למנוחנו וכל עמך בית ישראל לחיים
 ולשלום בתי המבורך את עמו ישראל בשלום () בלחש לו
 כל הורו () ובחזרה אומר כל **כתר** וכו' ובכן
 יתקדש וכו' ויבטל על כל כולה וברכת
 ואומר שז סדר עבודה וזה סדרו

ומי כמור ביות דבר שהנהג מייחנות
 הגאונים חולי מקובל ביריהם מן התנאים
 ואמוראים וכך לפי סברה האם סופרים
 דלא חתירו לא ברה ויהי דוקא הכי
 דבריהם הטור וא"כ די לנו במה שייסרו
 הגאונים אבל בנפשי שייסרו האחרונים
 מי הוא זה אשר יורה לאמורא להפסיק
 בהם לאמורא בהור יסור חכמי כולנו לא
 יאמרו כי יסור להסכים באמירתו בדרט
 שאין מנהג במקומותינו שנוהגים
 בדברי הרמבם שלא להפסיק כלל
 והנה המנהג ואין כותר על מר
 שנוהגים קצת לומר ובכן נקדישך
 מלך ולא חשאי להפסק ובטל הקדוש יגא
 והטל שדכס בדפוסים בברכת אתה
 גבור חשאי להפסק ולא רצו לאמורא
 בוך החזרה ואמוראים אותם קודם
 המוסף אחר קריאת המעטיר והווי הרי
 דסתרי אהרדי ומה ראו על כפה לחוש
 כאן ולא לחוש כאן סוף סוף בראשונה
 וגם על הדפוסים יש לתמוה שבמידור
 הנקרא בית המלך ובקידור הנקרא המלך
 ב' דמנהג אי לומר תיקון הנס והטל
 קודם המוסף מפני ההפסק וכך בש"ת
 רב סייקוט דמנהג שלא תיקנו הקדמונים אין להפסיק באמצע התפלה ע"ש שנתקיים לבטל מנהג סנהגו לאמור
 מן התפלה ע"ש ולמה לא חשאו כך בתפלת ד' ובפז' ס' כ"א חומר המוסף לא תצאנו וירינו
 ורגלנו באמירת הפיוטים שלנו מוכינים בחגים ובמועדים ד' ויהי וכו' בין ברוך שחומר לנשמות וכו'
 נשמת לי וכו' וכבר ראיתי מן המהדרין שלא היו אומרים הפיוטים ברה ויהי מטעם הפסק וכן שמועתי
 שחומר ל' לטוב ול לא היה אומר ביהי חזרת התפלה והמוסף קודם קדושה לרי' הלי' ול לא שיהי
 וכו' וכו' והרש"א בתשובותיו נשאל על זה במי' תפ' והשיב הרמב"ם כתב שאין ראוי לעשות כן וכך
 וכו' וראי' לי לא שהמנהג הזה נשט ברוב המקומות ופומכין על מה שייסר הקליר מרשים לומר ולולת
 והקליר הוא לא בן ערך והנה להם לישראל במה שנהגו ע"ל הנה שהרב לא נחה דעתו בזה כאלו כהב
 בראיית ר' ר' רק מטעם שכבר נהגו הגה להס לא שינהגו מנהג זה בקום עשה לכתחלה שבו הכל יורן
 שאין ראוי לעשות כן לשנות המנהג הברור שאין בו שום נדנד הפקד קדאי עליה באיסור ועוד אפי' שיונח
 לנפיהם במנהגם דוקא בפיוטי הקלירי דאיהו תנא והיו בתקנת קדמונים חכמי התלמוד לא בפיוטי אחרונים
 דאי לא קדושה דעתו של הרשב"א להגיהם במנהגם רק מטעם שהקלירי ייסרם כמבאר בתשובותיו וכבר
 כתבתי דעת מנהגי יוצר ד' דרשנו וכו' ודע דעל מה שכתבנו כאן על הקדושה שייך נכ על פיר
 עבודה ובפיוטים והדפוסים שבו שלא לאמורא תוך המוסף וכו' שהיא מנהגים שוט לאמורא דוקא אחר
 המוסף וכו' אחר הוא עמיה שכתבנו שוב מלאהי להרוא שפ' שמונהג נשט לומר סדר עבודה אחר המוסף
 והנה היה ב' במנהגים כמ"ש עליו הכי ב' ר' ע"ש

סדר עבודה

והוא לך פירוש סדר עבודה ומנהג
ומשפחה

ומנהג שהקדמה הנזכר לפני הקונטרס כתיבת
יד להרב הגדול והנר דוד אבודרהם ז"ל
וכבר ידוע עליו בקצרו הנדפס ובגדלה שלא
נגלה עדן למרמיקים כי לא ראיתי בקברי
החרוץ ליו כלום וזאת הרכיב וזה יורה
שלא אספה כן כל והקונטרס הזה — בא
כאורח ואני קדמתי כל המי שאלני מביא
ונמנע הנצרך לענייניו לבבנות הדברים
ולא הבאתי ראיותי מהנמנע והוספתה
וזהו (ולת) תפסתי הראשונים ובפוסקים שורש
המלות וגדלה) וגם הבאתי דברי מר"ק
הבי יחזיקי בהנהגת סדר עבודה ופי' קצת
דברים שלא נזכרו בדברי הר"א (ה) עתה
אברך את ה' אשר יעצני והקדמה לפני
המורה גמולה והוצרכתי להוסיף בקצת
מקומות ומעמדים אחרים בוסף על מה
שכבר כתב הוא ז"ל וכמעט לא הנהתי
מקום בלי ביאור ושמותי עליהם עיגול
לחות ולפיתוח מבטן ומי יצאו הדברים
יען כי רוב המי הוא להר"א

דברי ענין דבקות (דפ"ק) ומן קול דודי דודי
בשמי ורמשי במוני ולילי לחשי

הנלה הלחש ורמשי ענין נטנוע השנהים אורכי ועוקבי שהעין עוקב ומרמזה ואורב לי נהבוס ענינו
כריכת הרשייה על המפה מנחץ לי דקירה עונכי ענין רמז ודאבון ועולכי העולב אותי וחובי וזה
שיש במנהגו בטיב מן לטמנו עוני מחובי בלבי מן הנה לפי הדל במנפה אכפי טרחי מן כי חפץ עליו
מיהו וחשי בני בפרכי במרן הגלות ערש המערכה ונפכי הנפכים בהלכי בעמי מן כי הענין קהל
הלך עממתי ענין ראבה בלחצי מן וגם ראיתי את הלחץ ומחצי פירשנוהו קדצי ומרצי הכוונות
ומחמבים אותי צפיתי לאומצי הבטתי והוחלתי לשם המלחמה אותי ועולכי ענין שמשותף וזללה
יוצא יוצאני מזה הגלות שפצי הן קמנבדות מן השביצים וההרובים נראה שהיה בוסף בשן ויצאני חל
צץ נור הקדש ובנה כתוב ושיש בשן והוא לי שמחה והטעם ערבה כל שמחה עסיסייין הנפכים יססי
זריקת חרס ומלחמה הפולת רסיסי לילה מניסי הם הקמחות בסיסי כנושל כיוור הדי שבת ומ' שר
ונשלמה מרים וכו' ברחמי רוקח מרחקת הקטרת התי כמו נהתי שתי כמנו שמתי והוא ער הגל ונאלח
מרים וכו' שיחי דבורי כמיחי נפחת הקטרת מן כוח הכבשן והשלי כמו וחלפי מן וחלום יחזע
סמימי וגו' הטעם רותם בהור הצעיק לבדן שחל רחוק מן העבודה בבהמץ סחימי לי רחיבה נכח
אבירך צמימי המעצבת מניפי כג שהיה מניף הקרבנות ואכפס רוחו ל המקדש הבנוי בראש הר
המור שנהקף והרב ולזה רותם בהור ער כפון יהיה הר בית ה' בראש ההרים וכו' סמימי מל מניח
(ישעיה נ) סחימי מן נסתחף אבירך וכיון שיבדה המקדש צריך לה' לשאת שם והוא שמתן לו והטעם צמי
לראש מנימי וצופי מן חלות דבש מן צוף דבש אמרי כועס (פרי ארמתי בנוסחאות חדשות דגידה
אמרי

ארוממה תאדי וחלדי בבוני כחב ונדי ונדי
גם בשפכי ומקי וצמקי בקדמי סמני
חלחי צדקי ררשתיך בשמשי ורמשי האומצי
לחשי ורמשי והעבר נח יוקשי ומוקשי סמני וחלצי
נמשי (זה נח מן) אורכי ומוקבי חבוש ומחצמתי
(עולכי) טיר סמך לבי וחובי ורמז נבון הרש בקדמי
יום עומדי בחלמי וטמי כבש יה קשי שרת חלמי
לך אכפס כפי ואמי ושפתי רבנות יהלכמי מיום
שחות ברבי במרכי נשבת תמיר ערבי ונפכי שבת
בחלכי לחלכי ויין יקיה חסכי עממתי בלחצי
ותחצי כרוך ביד קודצי וכורצי צפיתי לשונצי
ועולכי כי הוא חציית קוצ חוט שביצי וציצי
רחק נפכי ורש רמשי שבת ומקשי וסד בסיסי אמרתי
חלה מחמי תתי שבת לתחי ברחמי שתי ערוך
שכחי כזכרי שרשע פומי כביחי בירך אכפיר חוחי

הנלה הלחש ורמשי ענין נטנוע השנהים אורכי ועוקבי שהעין עוקב ומרמזה ואורב לי נהבוס ענינו
כריכת הרשייה על המפה מנחץ לי דקירה עונכי ענין רמז ודאבון ועולכי העולב אותי וחובי וזה
שיש במנהגו בטיב מן לטמנו עוני מחובי בלבי מן הנה לפי הדל במנפה אכפי טרחי מן כי חפץ עליו
מיהו וחשי בני בפרכי במרן הגלות ערש המערכה ונפכי הנפכים בהלכי בעמי מן כי הענין קהל
הלך עממתי ענין ראבה בלחצי מן וגם ראיתי את הלחץ ומחצי פירשנוהו קדצי ומרצי הכוונות
ומחמבים אותי צפיתי לאומצי הבטתי והוחלתי לשם המלחמה אותי ועולכי ענין שמשותף וזללה
יוצא יוצאני מזה הגלות שפצי הן קמנבדות מן השביצים וההרובים נראה שהיה בוסף בשן ויצאני חל
צץ נור הקדש ובנה כתוב ושיש בשן והוא לי שמחה והטעם ערבה כל שמחה עסיסייין הנפכים יססי
זריקת חרס ומלחמה הפולת רסיסי לילה מניסי הם הקמחות בסיסי כנושל כיוור הדי שבת ומ' שר
ונשלמה מרים וכו' ברחמי רוקח מרחקת הקטרת התי כמו נהתי שתי כמנו שמתי והוא ער הגל ונאלח
מרים וכו' שיחי דבורי כמיחי נפחת הקטרת מן כוח הכבשן והשלי כמו וחלפי מן וחלום יחזע
סמימי וגו' הטעם רותם בהור הצעיק לבדן שחל רחוק מן העבודה בבהמץ סחימי לי רחיבה נכח
אבירך צמימי המעצבת מניפי כג שהיה מניף הקרבנות ואכפס רוחו ל המקדש הבנוי בראש הר
המור שנהקף והרב ולזה רותם בהור ער כפון יהיה הר בית ה' בראש ההרים וכו' סמימי מל מניח
(ישעיה נ) סחימי מן נסתחף אבירך וכיון שיבדה המקדש צריך לה' לשאת שם והוא שמתן לו והטעם צמי
לראש מנימי וצופי מן חלות דבש מן צוף דבש אמרי כועס (פרי ארמתי בנוסחאות חדשות דגידה
אמרי

לִי יֵרֵמִי צַדִּיק מִצְדִּיקוֹתַי וְדַתִּי הִבֵּן עֲבֹדוֹתַי לְעֹדֹתַי יֵי נִגְדֶךָ בְּכָל תַּאֲוֹתַי
גֵּאֵה תִמְוֹךְ רַגְלִי וְרַגְלִי בְּצִלְעֵי סִמְוֶךְ כַּשְׁלִי וְהַשְׁלִי יִהְיֶה קִימוֹם גַּבְלִי וְשֹׁנִי סִלְבִּי
מִנְדִּיתִי וּמִנְכִּלִי לִי רִחוּם בְּהוֹר סַעֲוִי סַחֲיִי וְהַשֵּׁב דַּנִּי לְרַחֵם מַעֲנִי וְלַעֲתָ עַרְוֶךָ
נִמְנֵי וְנֹסִי יִהְיוּ לְרַחֵן אֲמַרְי מִי כִּכְתוּב יִהְיוּ לְרַחֵן אֲמַרְי מִי וְהַגִּיז לְבִי לְפָנֶיךָ יֵי צוּר וְגֹאֲלִי
מִדְּבַר דָּתִי אֲכֹנֹן סִדֵּר עֲבֹדוֹתַי אֲקָרִיב פְּרִי חֲלֻמֹתַי אֲוִלִי יִקְדֶּה יֵי לְקַדְשָׁתִי
נִטְלָתִי רַשְׁיוֹן עִם גְּבוּהִים נִפְשִׁי בְּעַד כּוֹלָהֶם תְּהִים נִדְדֹתִי וְרַעֲיוֹנִי
וְהִים אֲוִלִי יֵי שֶׁר בְּעֵינֵי הַחֲלָהִים יֵרִי מִשְׁמַחְתֶּם יִצִּיבוּ וְיוֹשֵׁר אֲמַרְיֵהֶם יִקְרִיבוּ וְיִפְחִי
מִחֲיִים יִרְיִבוּ אֲוִלִי יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁוּבוּ מִחֲטֹאת מִנְעַנְיוֹ חֲכִימוּ מִדְּמַעְוֹת זָרִי קִנּוּ
אֲנִי מִחַל שָׁלְנוּ לְהַחֲזִיר חֲשִׁכִּינוּ אֲוִלִי יִגִּיד לָנוּ חַת וְדִרְכֵנוּ שׁוּבוּ בְּנִפְשׁוֹת נִכְאֹת
אֲמַרְי וְקִרְיָאוֹת שְׁלַחוּ לְבַמִּי שִׁיר וּמִשְׁחָאוֹת אֲוִלִי יִחַן יֵי צִבְחוֹתִי הִקְצֹנוּ פִּעֲנִים
לָנוּ וְהִעִירוּ יִסְנִים לֹחַ כִּנּוּ הִרְיָמוּ לְבָבוֹת אֲבָלּוּ וְחָנוּ אֲוִלִי יִתְעַשֵּׂת הַשְׁלִים לָבוּ קִטּוֹנִתִּי
וְחָזִי וְנִכְלָם קָמֹתִי לְחַתְכֵּל בְּעַדְכֶם קָרָאתִי לְהוֹדִיחַ אֲתָכֶם אֲוִלִי אֲכַמְדָּה בְּעַד חֲטָאתְכֶם
עַץ חַיִּים

אחרי ולכן צורך כי אלם מאדמה קודץ ופריו הולך הדיבור והשבה ודוק" ורשות זה לא ב"ב ה"ה" אע"פ
 עניני דת הכוונה לסדר סדר עבודה" מדברי רבי" ומה שדברה בו התורה שנק' רת" (הכונן) חכין"
 אל יקרה" אולי ישעה הס' דבורי במקום הקרבה" רשיון" רשות" עם בלויים ישראל התזהירים (ועל אירוס מן
 גמחות בלילות הלך" נפשי בעל כולהם תדים צמחי תחנה ותתקטן בעדם ובעבורם" נדדתי" מן
 ודדה שנת התלך" ורעיוני" ומחשבותי" ויהי" ל' פחד מן" את תכחורו ול' תרהונו יעמיה) ידי ומשמחתם ימים
 חזר לרעיוני" חזר כי רעיוני" ומחשבותי ידי ומשמרת עבודתם יציבו ויעמידו ויושר למחריהם יקריבו
 שהמורה במקום הקרבה" וכיחו פתאיהם וכיחו הפתיות" בצלות שבשלבם" אולי ישמעו וישובו" מ
 מעצלותם (שכלותם לפאדו לפרר סדר עבודה" כל זה חזר הפייטן להדיח ולעורר שכל" מחטוא
 ונענו חנינו" חזר מעותקים הכוחה סיקיים הדוס" ומענו יכו מלטטוס שוס ובר פדי שלא לחטא"
 ומענות וכו"י שפך מענותיו במקום נפכים" חסכינו חפילתנו" שובו" מזהיר ומחזיר לקהל לשוב"
 ננאנה נבחות ננאנות נבדות" שועו בזעקה וקריאות יתחננו בזעקה ותפלות וק' ויקרא שם מזהיר ומחזיר
 וכל" ומחשבות מענה" והכוחה התכלה והעבודה שהיא כמו מנחה" הקיצו פעמים לנו הפייטן מעורר
 ומזהיר ומחשבות לבו סיקיצו אותו מתרדמות העצלה" סעפים" לשון מחשבת הלב שהיא כמו הסעפים
 לחיל" לנו" ל' לנה" העירו יעוררו ישינים שלא התבוננו" בנו" ל' בינה" הריתנו לכבות אכלו ולנו" חזר
 שיימר ומחזיר להזכור בהשובה ויריס הלבבות שאלו ולנו מוכבוד העונות" אולי יתעשת" יחשובה ס'ה
 מחשבה אחרת להיטיב לנו בעבור ההשובה" קטנה ואל" מבואר" קרלה" ל' ככרה ומן יקרא איש חסדו
 חזר כי הוא נכחיו בתוכה" להזכיר אתכם" כמו שיגדור חסד" הסתירו מוחכם שלא יחטאו על שם
 נשחרהם ברוחכם ולא תבגדו" טהור קראו טהורה הקב"ה" קראו התכללו" בער יצרכם שיציל אתכם
 מעצרה נק' טהור הינך מה שהיה נקרא טהור עש"י" אולי יקל ידו מעל עמך נקמה על עונותיכם"
 ואכסר נק' יציר וע"י הכוונה שיער בו הקב"ה מלהריח אתכם" נקלות" מן הן קלותי וזה השיב עין בזיון
 ונקלות נק' נקלותי" מוכבוד עוני עמינו ל' ריבוי ומשא" נפלותי וני שאלו כבשה בני מלשאלו
 מענה לאני" הכוונה שהוא בוש ומעונות ולא עצר כח לשאלו שאלתו ובקשהו" חלבי הרימותי" מן וירס"
 כמר

טהורים השמרו ברוחכם טהרו וטובו בכל לבבכם טהור קרחו בעד ירכם חלי יקל יח
 מעליכם נקלות לפני קוני נבעתי מכבוד עוני נבלו בני שחול מענה לסוני חלי יח
 יו בעמי (בעמי) חלבי הרומותי על זרועי חשבתי נכמי תימי עיני חביתי להיות עם
 ורעיוני חולי יסא בני זמתי מנחריניו זכרתי זכות הורי לפניו זמרת מנחתי נבאחי
 לפניו חולי חכמה בני קדחתי המוני חנותי קויתי נחרי סליחותיו קרבתי בשלום
 עשרה מדותי חולי יענה יו חותנו ככל נבלחותיו ככתוב לאדם מטרדי לב ונייח מענה ל
 חרני סתי תכתה וני יני תהלתך אצרה כוננת עולם מראש יסדת תכל וכל
 ובריות בו יצרת בשדרך עולם תהו ובהו וחשך על בני תהם גירסת חונל והצבת מנה
 עץ היים

כבוד ה' (יהוה) ל' סילוקי על זרועי עבוד זרועי מן על זאת יתפלל כל חסיד ורבוונה כי נתעטט ונחלה
 חלבו כצום בעבוד זרועי והוא עד שיהא מיעוט חלבי ודמי וכו' פקרב הקרב ע"ה התובנה ובלשי ניהחיס כי
 הצום בעקום הקרב ותחת הנפכים שמביא עם הקרב הם הדומעות והם חשבתי נכמי ותימי עיני חביתי יח
 ורעיוני מחשבתי זמתי ל' זיע זכות הורי זכות אבותי זמרת מנחתי זמירות שזמרת לפניו זמרת
 במקום ענה הבחי לפניו חולי חכמה בניו תל הניחניה לרוביה קדחתי המוני חנותי חנותי
 ורחמי המרובים קדחתי גדודי סליחותיו רובי סליחותיו ל' גדודים גדודים שהוא ל' רוב עם קרבתי בני
 מרוביו ה' יג מדות של רחמים שמתחנן בהם ככתוב לאדם מטרדי לב מה שחלם מחשב ומקדד לו
 בלשנו והעמי לו וזמ' מענה נשק הוא הנותן מענה לסון לרבר רברי תכלתו ע"ה מה שכלל ל' שבוני הורי
 לא זכר רשות זה המתחיל לערוך כי לא היה מסודר לפניו אצרה כוננת ל' ה' חסד חסד דוד כי רב
 יסף אבודרהם יען כי מנהג פשוט ראיתי לקרוא ביוה"כ אחר תפלת מוסף פנך עבודה ובנוסחאות
 שלנו יש בו הרבה טעיות פוגר כמו שאבאר ולכן ראיתי לפרש כי אשר תצאתי בתלמוד בבלי וירושלמי
 ודברי הגאונים והמפרשים ראשונים ואחרונים ונראה כי בימינו ה"ל הקדושים היו אומרים גם כן סדר עבודה
 כדאמרינו ביומא ההוא דנחיה קמיה דרבא וכו' ע"ה ופ"ה שהיו דגילים לסדר סדר עבודה ביוה"כ כד
 שיהא נחשבת הזכרה מעטשה ע"ה ונשלמה פרים סמיתו ונמצא בנוסחאות שלנו כי יוסף בן יוסף חיה
 בה גרילאפס שהיה מלומד כהנים גדולים ששימשו בבית שני או היה מזרעם וי"ל שלא היה כן ומעט
 לא היה וגדול מדורו והיה מן הפייטנים כמו שפ' מהר"ר אהרן הכהן ובפ' רבי'סעריא כתוב כי סדר
 עבודה היבדור הקדמונים וכתוב סדר עבודה אחר שהוא ליוסי בן יסר מתחיל לחסיד גבורות ה' אהרן
 ולפי שרוב סדר עבודה זו מתקן כל' משנה נהגו לקרותו ביוה"כ יותר מכל ס' עבודה שהיבדור הפייטנים ונל
 בעל העיטור' ודע דבמקומינו כהן ארץ התימן היו נוהגים מקדש לומר סדר עבודה להראש בדור
 שיר ופיוט' וכפנתקלה להם סדר עבודה זו בחרו בה להיותה בלשון מעטת ומעטה היום בתוכם בה
 בפרטות כסדר (וכן ראיתי בכ' למדוד שלמה למנחלי ז"ל שכתב שבחרו בה מעטת זה ופ"ה ואם שניהם
 כאחד טובים ע"ה אצרה כוננת עולם מראש יסדת תכל וני יני תהלתך אצרה כוננת עולם מראש יסדת תכל וני יני
 וכל דחמו הפייטן למ"ה וז"ל שבתחלה עלה במחשבה לכרחת העולם ולוא מראש כי בתחלה קדם
 במחשבה ואח"כ הוציאו לפועל וחזר וביאר תכל ושמים עוד פ' החמ"ה התיא כפ"ה דארץ נבראת תכל
 אלה כוננת ע"ה כונן שמים בתבונה יסדת תכל ע"ה ה' בהכמה יסד ארץ והכל מעשה השמים וכל
 (חמ"ה) ובריות בני יצרת בלשם הבונה בית ובונה בו כל לרכי בניינו וכל בניינו ואח"כ הביא בני אדם להיות
 ובריות היינו דומים צותח חי בלתי מודד נלו מודד הרי הזכיר במדור גולס וכו' (חמ"ה) ולפי שהעבודה

ים הבניות וזו החרטה יצרת ועל עץ הרעית אותו מקדש רבך ונזנה מעצרך וכל כליתו
 מען תרץ חמים הקדלת פרו וברכת זרעו והפריהם בטובך והושבתם שקט ויכרחו עובד
 וזמנו לא סוד מענו והסירות יר ברנע תומלכו כחצר זכרה ברית לתמים ברוו ו
 זמנותו שמת לעולם אחרית חוק ברית קטת למענו ברת ובאהבה ניהוחו אותו ברכת
 טענו בעשרם ובנו מרגל ויתמרו לכוונעלה ונבקיע הרקיע להלחם בו ויחיר תב העין מתחום
 נוכח ורח מחיר בשמים להחיר בחשך בעסק הנרת בשורר בעל ולעת שיבתו לבנו חקדת
 לויתן וחקר מענו הוצאה טלה טהור מוכבס נכחר מענו איש הם הוצאה חותם בביתך
 מרחם ליה"ו נתת לו שנים עשר שבטים אהובי עליך עמוקים מבטן נקבא שמת על לוי לית
 חן

עץ חיים

וזו עיקר יסוד העולם כרתנו על ג' דברים עומד בדבריו על התורה ועל העבודה לכך הציר החכם חזר
 בריית העולם בתחלת דבריו (ואח"כ פירר בדבריו נעתנצל לפני קונו ומרצה את קונו כי מה שכיב כל
 להטות הוא חטא חרר ומשך ומענו עין דוד המבול ודור הפלגה והכל ללמד זכות על ישראל שכלי חטא
 חרר לא היו ישראל חוטאים כי זרק חוטא לאחרא וכו' ואח"כ הזכיר זכות האבות שהפירו כעסו ית' בה טה
 חרר שהיקנו כל נפם חרר כנזכר בזוהר (חמ"י) בשורר בראותך תהוה הוא המור הראשון שהוא יס
 חרר והוא יסוד דק מחר חן בו ממש הכל הוא כה מוצק לקבל צורה ולצאת מן הכה להפועל ובהו צורה
 וחלשבת בחומר גרשת חופל והצבת נובד של חלחל להים יהי חור והשך חינו בריאה כי בהעדר החור בה
 חזק בהעדר החיים המות ובהפיר התלבוש הערום נוגה הוא החור גילם הוא הכלי סקיכל הצורה בלשון
 חל מלתי בלי עץ יחידות חזר ל הנשמה שהיה בתבניות יוצרה ופ"ה הפ"ה גולס האדם שנתת בו שיה
 בתבנית מן החרטה יצרת אותו הגולס ונכל הנשמה הוא חומר ויברא להים את האדם בצלמו כדלי בגמ
 (למ"ה חן חנו צריכין להגיה ולקרוק תבנית עיין חמ"י) בקדש שלא לאכול מענו חן וכו' פקד עלי לבנות
 לו בית ויהי המקדש טעות חרר חמים ככל כי הקב"ה חרר חמים ופ"ה חמ"י חס ליטב ביה ראשונים כי כן הוא
 להפסק ונליב פ"י) כי תחלק יגיע כפיך ועיין פ"ה חמ"י חס"פ הגדלת פרו וברכת זרעו כמ"ה במרדש ג
 חנה קורא חותם נני הלהים לכי שרבו ימים בלא צער ובלא יסורי ויכרחו עולוכו כמ"ה בתנחומים עומדו
 דוד המבול והמרו לא סוד מענו (והקירות יר הקירות השגחתר מעליהם בלי חילול וברנע אומללו
 חצר כל' הכ' כחצר ומלכו חמ"י) זכרה ברית לתמים זה נח חק ברית קטת למענו ברת דפת' זאת את
 הברית ובמה את קשתי נתתי בטח ובאהבה ניהוחו דפת' וידה' ה' אה ריח הניחוח בניו מכב' דכ' ויברך
 להם את נח ואת בכור טענו בעשרם וכו' זה דוד הפלגה יחירי זה הברהם שהיה יחיר צלמונתו מתחום
 כפוכה וזה ש' מי העיר מענו חרר להחיר בחשך להחיר נ טענו ש' בהם והיה במחשך מעשיהם והיה
 מקדשם ומריכס לעבודת הש' כעסק הפרת נפול קלי על עסקי פדוס דכ' והיה בשחת להים סת ערי הדבר
 ויזכור להים את הברהם בשורר בהכיתר ולעת שיבתו לבנו חקדת היינו נפיון העקידה נחמ"י פ"ה נפיון
 המילה והדיו עמו שערין לא הקיר לידת יצ' לויתן חן הוא יצחק טלה טהור כינה אותו בטלה טהור וכמ"ה
 להים יצחק ליהודה לעולה בני איש תם יעקב חותם בביתך שגולר מהמל' מרחם לוקח ניכר שהוא מחול
 בעת שמרחם ינ' דלי בעורו במעי אמו לא ניכר ולא נודע מזה עמוקים מבטן ש' שמענו לי בית יעקב וכו'
 העמוקים (מג' בטן) ותרגו' דרדמ"י נדחביבין לויתן חן לכך נק' לוי שלייה את ישראל לאביהם שבשמים וחסר ע"ס
 לאיש

ביום יום הטעור (וטעור יום בכורים משביעין אותו במי ששיבן סגור בזה שלח יסגור
 - מכל מה שחמור לו שמת יס בלבו צד תינות הוא מורש וכוכה על שהחמיר וחס מורשים
 קדו למי שמתו סתומים שמתו א' בלבו בלבו וחסמרים לו) האה למי שמתו נכנס
 קס חס להבת שלהבת יקח ערתינו עליך יסמור ועל ירך תהא פליחנינו צוהו ולחמור
 ביום יום הטעור (וטעור יום הכפארה שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח ומעבירין לפניו
 יסמורים וכנסים) כדי שיהא מכיר ומדגל בקרר עבודה פרשו לו סרין של בנץ בהגשמה
 יסמור כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין הטם " עושה מצוה בחימה ויראה ובודק עצמו
 חוצני טבילה שש על מצוה לקיים דתו (ופשוט בגדי חול) וירד וטבול ועלה ופתח (כמו
 מוהר"ם נהגו לו בגדי לב ולבש וקידוש ידיו) מקיטין של קרב) מיד יקבל את כבש התמיד
 מוחט בו רוב שנים ומניח טה) אחר לגמור השחיטה ומקבל קדש וזורקו על המזבח כחלותו
 גניס להיכל יבנק להיטיב חמט נרות ולהקטיר את קטרת הבקר ולהיטיב את שתי הנרות
 נשחרות וצח והקריב את ההחם ואת החיברים במצותה (ומקטיד מנחת התמיד) ככל
 יום ימנה (מנחת העולה ומנחת) החבתק וינסך את היין בכל כלי אשר יאחר התמיד ויקריב

עץ חיים

דישהא תכיר ורגיל בעבודה (ומצין עליו ק' ונ' מאמר הפרה ג' לכריסותו ונ' שהוא ערב יתב שחול בטמיה
 אה ולא ידע שלחני זקני טם וכל יסובבוהו אלו כל מורו חרינים ואלו למורו החטפה העטמה בנפס שהיתה
 מטבוחת קסות שבמקדש עד בוא העסור הוא יתב"י מושב עין חותמו שלא יתקן מבחוק ויכניס
 חכמים דרשין כי בטען אראה על הכפזת וחכמים דרשו ליה שצריך ליתן בה מעלה טס) והיינו עמ'
 יתקן (והא דלא חסיד גפ לעבוד על הסבוסה לני שהמיטס זהירס במחוי דכתב דהריא בקרא ולא חסיד
 לא חמיל רבנן) כ' אשרת) כמאן כל קרין של בנץ כדי שיכיר שבבנות חיוס כדגרי בנץ) למקום חס להבת
 וניחמו למט ביהמ"ד הנטלם שהכרובים עומדים שם שופרים זכה נכנס בשלום ויצא בשלום לא זכה
 עבין שר הכרובים יוצא להם ויסרף בפנים ומת (חמ"י) קהל ערתינו שהיה שלוחם וסליח בדי צוהו והרגילותו
 גרס דכבר ליתרודו כל ז' הימים כנזל וכל ריבד על ההתלל (חמ"י) שהיטת כבש התמיד של שחר ולא היה
 יס כל הליל עד שנגיע זמן שחיטה ושהוא בא להתחיל ממירין אותו לבית הטבילה בחיל וטבילה זו
 טסם טמאה יסנה ושאר טבילות היה בקדש על בית המדרש עושה מצוה שהיה בודק עצמו בדריקה רבד
 מהו ציטביל כדתנו לו חוצצים בחדס חוסי צמד וחופי כפת) וכו') שש על מצוה לקיים דתו שלא היה
 חוש לקרית חס ינס לא היה מפקח תקונים על הצניח חמ"י) נתנו לו בגדי לב וסגור חס חכמים שזכר
 לעיל כמנחה ה' כלומר שחטבו רוב שנים בלבד ולא גמור השחיטה כדי לקבל קדש במהרה כמנחה כ' והוא
 להיטיב חמט חמ"י) ואם יתמחה לא יסוג לקבלו כלומר כמנחה שצטווה הוא שכל עבודה של יתב מנחת
 כנף ולג כהלכה דתו היה מנחה כרינה של שחיטה בכל השנה כולה ואינו כן דבכל השנה לא היה הכרה
 חס שנים והג חמט כמנחתו (ב' וחמ"י) להיטיב חמט נרות כלומר לתת בהן שמן חדש ופתיילות חדשות
 אכל לא היה מרלין לא לטעור ולא חס היה מקטיר קטרת של שחר על המזבח של זהב בכל יום והטעם
 כדי להפסיק בנפשו מן עבודת הטבת חמט נרות להטבת שתי נרות ואחר שהקטיר היה הוור לעבודה להיטיב
 מעורה שתי נרות כמנחתו מנחת הסולה של נפשים ומנחת חבתין היא מנחת כס קריבה בכל יום
 ונ' קדש אחר אשר יקריבו לה' ביום המנחה אותו וכו' וט' מנחת חבתין ע"ש הכלי שנעשית בו של על
 מנחת

סדר עבודה

סדר העולה ושבעה הכבשים של מוסף היום (לפני כניסת השבת) וביום השבת מקריב קורבן מוסף היום
 עניי כבשים של מוסף שבת ויבוא תמיד לבית הפרו' ובקדש היתה ויכנסו לו פרים) מעל
 כבדו אונה (כרם וכסוף) כגרי זהב מקדש כנקי' ידיו ורגליו חל תבטו בגדי זהב חרדי וכל
 שגזרה ועלה ונסתתג: זהבים מעביר ולבנים לובם שעבודת היום בגדי זהב (מניח וקדש
 ורגליו ובת לו תחלה חזק פרו ופרו היה עומד בצמון כנגד בין האוכלים בבית אונה ונחמ
 פניו למזל (זהב) עומד במזרח ונניו למערב (עומד בזמנה לפניו אל) עליון ונחמ
 עליו דברי ידיו וסמך שתי ידיו עליו והתורה וכך היה עומד אנה השם (יחזק) חתמה
 עניו משעתי חני וביתי (אנה השם יהוה) כמר נח לחטאים ולעונות ולפגמים שחטא
 וסעויות גשעתי לפניך חני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם
 חתכם וכל הטחיתכם לפני והקניט והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים

עץ היים

מחבת יהיה כלי במקדש ואין לו שמה והבנה שאומין בו קשה כדי שלא ידבק בכל כלי ישר כן כני (החל
 ונכחו רביעית ההין לכבס כח וכו' והיו קפלים ידועים במקדש למנפטם בהם וכדי שלא יחלף לכלי זה
 וכדאמרינן במנחות שנתות היו בהין עץ למר עץ לאילי ובחמי' הקיה לו' בכל כלי סיר גדאמרינן בהנה
 נהנו למנפך היו ודברו הלויים כסיר והקיש ב) חלוא בצלצל ואף לשבם הפקדים ובהם שישב הדור
 גרמינן ישר ודוף וכל ה"ב מרוב שם מוסף ה' שבנאה שמו כן י"ג שחר מחילה היה הקרקע כקדש
 גיראה שבורה כן ביהם והרמיו הכהנים בחסירה ונחמהו והרמיו ונח' חותה לסכה על שמו מקדש בנקיה
 זהו קידוש שני למי שהיה טעון ה' טבילות ו' קדושים חל' התחיל ויחד וטביל זהו וטביל שני והמים מענד
 חל' מעביר בגדי זהב ולבנים לובם הם בגדי הפז והם ד' בגדים לפי שעבודת היום בגדי לבן וטעם שח' י
 נופד היום בגדי זהב שאין קטיגור נעשה פניגור כי' שהטבל נעשה מחזק' ואין להקשות דהא דס' שמו
 ממנו לפני לפנים שמוכיר מעשה העבל כבר תי' בגמ' הואיל וכבר נשתנה ואין הרב בטעם לא דס' בלתי
 וגם אין להקשות תלרון וכמדת וכרובים שהם של זהב דכבר תי' דהקפידא הוא בארש המיטת של קדושה
 וגם אין להקשות מנה ותחתה שהכה) מהטא בהם דכבר תי' חוטא כל ימנאה רל' שיתגלה בהם אבל כן
 ומחתה מפלי עבודה הם' ומקשה ופאליה בגדי זהב בעבודת היכל ומזבח ומתירץ מבפנים דל' ידיו
 וקידש ידיו ורגליו זהו קידוש ב' אצל פרו' יתורה תחלה עליו ועל אשהו' כנגד בין האולם ולמזבח לענין
 צמון בעזרה היה כשר מן הרין להעמדת המר דכולה לפני ה' היא חטא לא היו מעמידין חוה' לא בין חלונ
 ולמזבח שהוא קרוב להיכל מנסח חולשא דכך שלא יכבר עליו טורה טשה וגורק הדם למרחוק (תי' וק
 פרו לרמזו ומשלו הוא בא עי' ראשו לדרוסה עוקם את ראשו ואחוריו למזרח שני' יאיל נללס לוי
 היה נבו לצמון וסמך שתי ידיו חטפי שלא מענינו פמייכה בפרו של אהרן לא בשעיר המשתלה בגש לוי
 ליה בגש נחמרה כמרה בשעיר המשתלה ונחמרה כמרה כמר וכו' ע"ש וסמך שתי ידיו לרמזו כי כל עיר
 שניחה בשתי ידיו הכל נשאו על הפרו (חמי') וסמך שתי ידיו בכל כחו ב' קדמו ולא יהיה דבר חוצצו
 ידיו אנה השם למדוד מנ' נחמך להלן כמרה וכמר בעדו ונחמך בהורב כמרה חל' אכמרה בעד הטחנה
 נח' להלן באנה אנה חטא העם הזה אף חף בא) באנה ומני' שבשם נחמך בא) כמרה ונחמך בעזרה עומד
 כמרה כמר לטמך ישראל אשר פדית ה' מה להלן בשם אף בא) בשם שם המעמור כי רבי' חל' שחמרה
 ב' מב' ופ' חל' שהוא שם ב' ד' וכמו שגזר בנפך היה מוכיר לא סמך כיר בביתו וכו' נחמך

351

ענין

ישינן בקלמי תמימים דומעיה דפגן עדינא משמלא דכך כד שיעלה הסם לעולם פומין ויש תימיה נורא הן החן
למה לא דמי (פגן) והכחנים והעם וכו' היה שם זה מן הישיבה כג' מנכר כמנ' לעיל (א' ג') שלפני הד' חיה
נחוקה הדעות הרב גרין כמנ' בדרכים משמיעה היתה בתוכה בתוך הנוסח וגם הכ' ב' לאחור וכו'
הקמים חמי' (הכנה) וכו' כפי טור דבג' הירדיון היה מתכוין למעורר אתה' לבד וחתמה לא היה צורך לא היכ'
והגבון' למעורר וכו' ולכך לא נזכר כאן אף הוא היה מתכוין למעורר אתה' לבד ולא נזכר לא בבדייתא ולא
בגמרא ולא ברמב"ם וכו' תמצא בטקידה סעוד ל"ג בין קרניו יקסור כנגד בית שילוחו לאות ולפיתוח שהוא
המשמאל של יתערבו' זהורית' הוא צמח צבוע אדום רומז לאם יהיו חסידים כשנים כשלב ילפינו מה
בית שילוחו כנגד הכבש שהוא יצא דרך שם להשתלח" כנגד בית שחיתותו לאות שזה המעשה פקדתי
מן כי שיקר לכי' בעצמה' בתיקק וכפח ובדריזות" חטאתו וחטאת הסם הוא כד וסעיה' בתיקק" שלחיה
בה פגם" ומעיר' ומעיר כדרך שטעם בפועל של שחר רמס אחד להם" למרס עטן שכסוך שהיו משתכר
מדי שלא יקרוש מפני שיש לו להנסיק בין קבלת הדם להזאתו במטעם הקטרת היה מכניסה לנו למנח
דס זה וכו' כדחנן נתנו להני משמורכו על היובד הדבאי שבהיכל וכו' וכו' רובד סדר שכל הרצח היתה
עשויה גדות של אבני שיש והוא חוץ להיכל כלומר כשיוכל מן ההיכל לעזרה ומורה השורות הניח השוה
זו' וכו' נקט של היכל ולא שבהיכל כד סלקא דעתיה דהמק"ט" קלה משום הולשח דפגן היה מכניסה בין
לחת והפך בידו השנית דלו בשאר ימיס היה מכניסה בשתי ידי וכה' אחר מכניסה הכף" משמיעה נקט
ש' ולקח תמצא המחמה גחלי אש וכו' וצ"ל כנה"ג" וכו' בימינו המחמה' (עין דרין) היה שהפך של קטורה
בימינו והמחמה כשחלו שהיו טפילה לבק לא מפני שזו מדובה וכו' מעטת ילפי כשהיו שניהם
שוים זו חמה וזו צוננה" חפן על הקטורת שבכף בחפנו' הניח כיצד היה עושה לחוזה דה' באלט
אצבעותיו וי"א בשיעור והיה מחזיר הקטרת כולה למלוח חמיו בגורלו מעט מעט מה שזמנה לב' ילפי

וְכָל הַיּוֹדִים וְהַחֹדְרִים לְהִיכָל עַד שִׁבְעָה מֵהַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכִּים כְּהִיכָל תְּהִלָּה קְדוּהָ סְמוּךְ
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא חֲבוּתֵנוּ שֶׁהָיָה שָׁנָה זוֹ הַבְּתָה עֲלֵינוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִקְוֶה שֶׁהָיָה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שָׁנָה וְשִׁבְעָה לְפָנֶיךָ
 עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
 תְּהִלָּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַגָּדוֹל בְּכָל בְּרֵית שְׁמֵיכֶם צָרִיךְ לִי שְׁלֹחַ יְצִטְרָכִי עִמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּמִנְחָה זֶה לָנוּ וְלָהּ לַעֲשֵׂה חֲסִידִים שָׁנָה שְׁלֹחַ תְּהִלָּתְךָ בְּטוֹבָה וְשִׁיתָנוּ עֲלֵי הַסֵּדָה אֶת
 הַמִּנְחָה וְלֹא מִן הַיָּד (עֲבֹד שֹׁלֵט) מִדְּהִיּוֹת יְהוּדָה יִצְחָק וְנִטְלָה דֵּם הַבֶּר מִמֶּנִּי שֶׁמִּתְרַסְבִּי וְנִכְנָק
 לְמִקְוֶה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּמִקְוֶה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר וְהָיָה מִמֶּנִּי עַל הַכְּמוּדָה בֵּין בְּרֵית הָאֶחָד אֶחָת לְמַעַלָּה
 (שֶׁנֶּכְחַת לְמַעַלָּה) וְלֹא הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְהַזֹּת לֹא לְמַעַלָּה וְלֹא לְמַטָּה אֶחָת כְּמַעַלְיָהּ וְכֵן הָיָה מִמֶּנִּי
 אֶחָת אֶחָת וְשִׁתִּים אֶחָת וְשִׁלּוֹשׁ אֶחָת וְאַרְבַּע אֶחָת וְחֲמִשָּׁה אֶחָת וְשֵׁשׁ אֶחָת וְשִׁבְעִי
 יִצְחָק וְשִׁתִּים אֶחָת וְשִׁלּוֹשׁ אֶחָת וְאַרְבַּע אֶחָת וְחֲמִשָּׁה אֶחָת וְשֵׁשׁ אֶחָת וְשִׁבְעִי אֶחָת
 שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶחָת וְשִׁתִּים אֶחָת וְשִׁלּוֹשׁ אֶחָת וְאַרְבַּע אֶחָת וְחֲמִשָּׁה אֶחָת וְשֵׁשׁ אֶחָת וְשִׁבְעִי
 בֵּין הָאֶחָד הַסֵּדָה יִצְחָק הַבֶּר אֶחָת לְמַעַלָּה וְשִׁבְעִי לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְהַזֹּת לֹא לְמַעַלָּה
 וְלֹא לְמַטָּה לֹא כְּמַעַלְיָהּ וְכֵן הָיָה מִמֶּנִּי אֶחָת אֶחָת וְשִׁתִּים אֶחָת וְשִׁלּוֹשׁ אֶחָת וְאַרְבַּע אֶחָת
 וְחֲמִשָּׁה אֶחָת

עץ חיים

הַצִּיּוֹרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ (מִתְחַזְּקִים לְהוֹךְ הַפָּנִי וְלִזְכֹּרָה כְּדֵי שִׁיחָה עֲשֵׂה שָׁנָה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר לְבֹאֵה יוֹם מְפֻרָּה כְּדֵי שִׁיחָה
 עֲשֵׂה מִתְחַזְּקִים לְבֹאֵה וְזוֹ הִתְדָּה מִתְבָּרֵךְ קְדוּתָה אֲבִיחָדָה וְהָיָה מִלְּמַדִּים לֹא שְׁלֹחַ יְתִיחָל לְמַעַלָּה
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה לְבֵית הָאֶחָד לֹא טְבוּנוֹת דְּבַר הַזֶּה בְּהַ מַעַל לִי רַחֲמֵיךָ חֲמִי) עֲשֵׂה
 שִׁיחָה בְּהַ מַעַלָּה עֲשֵׂה מִתְבָּרֵךְ וְעוֹלָה כְּמַעַל כְּדֵי שֶׁמִּתְבָּרֵךְ לְשִׁתִּים קוֹדֶה וְהַמִּשְׁמָחָה
 בְּמִנְחָה וְיִוָּדַע עַד שֶׁבִּתְהִלָּה כָּל הַבֵּית כֹּלֹךְ טָעַם בְּכָתוּב כִּי הִדְרָה תְּהִלָּתְךָ וְכֵן הַכְּרִיט חֲמִי וְכֵן כְּנִיגָה
 (וְכֵן) מִלְּפָנֶיךָ קְדוּהָ שֶׁכָּל לְהַבְעִית אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יִחַסְבוּ שֶׁמֶלֶךְ מִתְחַזְּקִים חֲמִי שֶׁחֲמִי חֲמִי וְקָדְשָׁה מִי לֹא לְהַתְחַלֵּל
 בְּלִי תְּהִלָּה אֶל שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יִתְחַזְּקִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהָיָה כֹּךְ מִשְׁמָחָה בְּהַ מַעַלָּה שֶׁמִּתְבָּרֵךְ לְשִׁתִּים חֲמִי
 שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶחָת הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה שֶׁהָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה אֶל שְׁמוֹנֶה עָשָׂר חֲמִי (וְלֹא יִטְרֵד עֲבֹד
 מִלְּפָנֶיךָ מִי יִתְחַזְּקִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְמַעַלָּה בְּלִי אֲרָמִי רָל לְפִי אֲבִיר וְשִׁלָּם הָיוּ מִדְּבָרִים בְּלִי אֲרָמִי וְהָיָה מִתְבָּרֵךְ
 לְבֹאֵה מִלְּפָנֶיךָ שֶׁנֶּכְחַת לֹא בְּלִי אֲרָמִי לְשִׁתִּים לְבֹאֵה הַעֲשֵׂה וְלִהְיוֹת בְּכֹחַ יְסֻכְמוֹ לְבֹאֵה וְכֵן
 שִׁתִּים יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי מִי תִּזְכֹּר לְבֹאֵה הַטּוֹבָה אֶל יְיָ בְּשִׁתִּים אֶחָת וְשִׁתִּים אֶחָת מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה וְכֵן
 קְדוּתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכֵן אֶל אֶלֶם לֹא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִתְבָּרֵךְ הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה כְּנִיגָה עַל מִלְּפָנֶיךָ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִתְבָּרֵךְ בְּכָל שְׁלֹשׁ הַקְּבָלָה וְסִיכָה רִלִּי שֶׁנֶּכְחַת רִכְחוֹץ נִקִּיט וְהָיָה לְמַעַלָּה
 שְׁמוֹנֶה עָשָׂר הָיָה בְּהַ מַעַלָּה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּקִטְרוֹת בְּמִקְוֶה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בֵּין שְׁנֵי בְּרֵית הָאֶחָד עַל הַכְּמוּדָה כְּכָל
 וְהָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה כְּכָל הָאֶחָד מִתְבָּרֵךְ בְּמִתְבָּרֵךְ שֶׁנֶּכְחַת רִכְחוֹץ נִקִּיט וְהָיָה לְמַעַלָּה כְּכָל
 בְּמִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה בְּכָל הָאֶחָד מִתְבָּרֵךְ בְּקִטְרוֹת וְהָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה כְּכָל הָאֶחָד מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה
 נִשְׁמָחָה מִתְבָּרֵךְ עַל הַכְּמוּדָה לֹא כְּכָל עֲבִידָה שֶׁל כְּמוֹת וְכֵן הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה
 וְכֵן הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה
 לֹא נִשְׁמָחָה מִתְבָּרֵךְ וְכֵן הָיָה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה
 מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה מִתְבָּרֵךְ לְבֹאֵה

הדר עבודה

והנני אחת ושש אחת ושבע יצא והניחו על כן הזהב השני שהיה בהיכל ויהיה ונטל דם המזבח
 הק שהניחו עליו וטבל אצבעו על כל הוייה וזהו מעונו על המזבח כנגד החרון מבחון אחת
 למעלה וז' למטה ולח היה מעונו להזות לח למעלה ולח למטה לח מעונו
 אחת אחת ואחת אחת ושתיים א' ושלוש א' וארבע א' וחמש א' ושש א' ושבע יצא והניחו
 המזבח ונטל דם השעיר ועשה לדמו כחשך עשה לדם המזבח וזהו מעונו על המזבח כנגד החרון
 מבחון א' למעלה ושבע למטה ולח היה מעונו להזות לח למעלה ולח למטה לח מעונו
 וכן היה מעונו אחת אחת ואחת אחת ושתיים א' ושלוש א' וארבע א' וחמש א' ושש א' ושבע
 של ועירה דם המזבח (המזבח שבו) דם השעיר ונתן את המזבח בריקן פרי שיתעבדו וזהו
 יצא ופנה לפניו מעונו הזהב בין המזבח והמזבח י' מעתה יל להזות מדם המזבח על
 ארבע קדושות יתן במזרח מעתה יל מקדש מזרחית בפניו מערבית למערבית דרוויה
 דרוויה מזרחית וחותה הנחלים והאפר שבמזבח הזהב היכל והיכל עד סתגלה וזהו
 מדם המזבח על טהרו של המזבח לצד דרום שבע פעמים בסעודתו לצד דרום חזק להזות
 וספר את הפיורים על יסוד מערב של מזבח החיצון צעד ובח לו אצל השעיר המזבח למזבח
 וההורה עליו אשתות קהלה (סמך) שהי ידיו עליו והתורה וכן היה אומר חזק חזק עני
 נשעו למצוק עתה בית ישראל אנה בשם כפר נח לחטאים ולעוונות ולפסעים שחטאנו ושענו
 ושפסענו לפניך עתה בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לפיך

עץ חיים

מיטת על ציד ומכה אותה שלש מעלפניו ושני שלישים מאחוריו וכשהוא מכה על פניו נכחו למטה כח
 שהגיע ההכאה על פניו וכשהוא מכה מאחוריו נכחו למטה (וכי) חננל פי' כמו המלכה שנתנה
 ידו ומורירה וכל הסכאה במקום א' היא ובדרוש לפני כמטבד פי' שנתנה ידו על שבריו ויג' כתיב נכרה
 כמו המלכות שאינו במקום א' לא בפנים למטה וכפנים למעלה כלא כונה ויהיה כמטבד
 יג' ויג' רבדו צדיקים בחלוק צדי במזרח כלומר שהיה מטה לבין ולבין טל רש' כמטבד
 המכה הדמיונה זו ומלכה בין הכתמים ויחד אח' למטה ומענו כח הזאות היו במזרחית זו המכה
 ומענו זה המכה רש' אחת ושש שצריכה היתה ראונה מעני עס כל א' ח' כרי פלא יטעם וכל
 הסחת עס זה המכה רש' אח' שהרי חלקם הכתוב לו הזאות בפני ענין דא והניחו פי' דם המזבח
 שם המזבח שער המזבח עליו המזבח לה' ומזרח אחר שחיה מעור אחר שחיה
 הפומים אחר שחיה בו חב שנים כרי שחיה לה' לקבל דמו לפנים יכנס לבית קדשי הקדשים שהוללנו
 לפנים על כן הזהב השם כצל לקברת הכותים דם כרי רש' כים הוא בהיכל וזהו מעונו על המזבח
 וכל לו הזאות היד בהיכל אף קדש הקדשים שערות בין טובה הזהב למזבח וזהו על המזבח מבחון
 כנגד בן הדמים בדרך שחיה על הכבוד יצא מעיה כלומר בזיונות לעשות המעשה והניח דם המזבח
 על כן שבהיכל בריקן כי שהיה נותן תהלה דם המזבח כמזרח שבו דם השעיר ואח' מעונו הכל במזרח
 הדין שיהיה בו דם המזבח שיתעבדו ובה יפה (היכל והיכל דרוויה מזרחית חזק) על טהרו כמטבד
 מלי על טהרו אחר רבא מר גילת גליה רמזבחה כלא וכעס הפנים לטובר שהיה חזק אחר המזבח
 והבון הדם שג' רש' כי טהרו גבי שכן כל יסודות קורין לגב טהר שם ליד דרום במקום שלש ידיו

סדר עבודה

אתכם וכל הטחיתכם לפני יהוה והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את שם
המזבח ואת זמנו ואת גדול בקדושה ובטהרה היו בורעים ומשתחוים ונובלים על נפיהם ואתה
בשבתם לא תהיה הנה היה מתכוין למעורר את הסם כנגד העבדים ואומר להם תטהרו (ואמר
בטובך תיירר רחמיך וסולח לעדת ישראל) קרא לאחר מכן הכהנים העומים מחתמים לחלום
(ומסרו לו וכלבו) לאחר גזירה למעורר שנים וכשהגיע לצוק חולק לשון והורית שבת
חציו קושר בקלע וחציו בין קרניו רחבו בשתי ידיו לחחריו והנה היה מתגלגל וכל היה
מגיע לחצי ההר עד שנעשה חיברים חיברים ואומר כך יתחו מונות עמך בית ישראל רץ לו
הנחמך והצל הט... הנשרפים והקטן והוצית את איתנו (והנחמך במעט להקטירם עלגני
המזבח ובשר קלעו) מתקלעות ומשכלח ביר אחרים להוצית לבית השירה שב לעזרת
הנשים אחד פהגיע שער למדבר ומדבר (לנביא) לקרוא בתורת כהנים כמדת אחריו מורה
ומה בשור (וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקרית לפניכם בתורה)
ועמד שבהוטם המקודש קורא חותו על כה ומדבר עליהם שמונה ברכות על התורה ועל
העבודה ועל ההוראה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שחר המלה
עץ חיים

דניאל נמצא הזאות בין הכל מה הזאות פעם וצא שהיה יצא מבנים לחץ ומזבח הידח הוחל
מעולה נעיר להיכה ופסיעה) לעזרזל פי' פגמ עזרזל יצא שבהרים הנא רבי ר' לכמר על מעשה נעשה
ישראל על העריות וי' מורכב משתי תיבות עזרזל ר' לקה הולך חתי' השמות קלה השנים
אלו כל כולל עצמו בוידי זה לפי שבמ' היתה תלויה כמרתו ודמית אחיו הכהנים שהם משלו לפיכך כלל
עצמו בכלל אבל שער החטאת אשר לעם לא היתה תלויה בו כמרתו לפיכך לא הוצרך להכלל גם הוא
בהם (הרב' ח' פ' ל' ותביחו חתי' וידי זה על הכהנים ולויים וישראלים על שאר עבירי ור
לית ומעוררות במ' ובבר את המקדש הקדש וכו') קרא לאחר דתכן מקרו לחי שמולכו והכל כשרים
למקדש ור' ביד אים עתי אפילו הגר לא שעשו הכהנים גדולים קבע ולא היו מניחים לישראל להוליכו
לכנס בב' לשבת לכל דבר שבקדושה ומצוה ולו קרא ל' יומין מלי הפסוק מקום בראש הקדושים ואמר
לשם העומים (חתי') לאחר גזירה ולוין קדירה לא חתומה שיהא הדר גבוה וחתוך ייחל ביישוב
במדבר (ט') טעם מדבר שנים וארץ קדירה עיין אחר הרוחה דף קל') לצוקי הפלג נק' חוק לפי שהוא
מקום צר גבוה לשון והורית שבקרניו הוא הלשון שקשר עליו כג' בשעת ההגדלה (ולא כיה שהורית
אחרת) ולא היה מניחו כולו בין קרניו לפי שפעמים משמיע השעיר את ראשו בשעת הדחייה ולא
יחא אחיו כשהוא מלכין ויהיו כל ישראל עומדים ועל הפלג לא היה קושר כולו שאלו יראהו מכלבין
ילך למיד ולא יקיים בו מצות דחיפה וכל היה מגיע וכו' והיה בתפלות בשלימות כגון בימי שמעון
הנזיר לכל לפעמים שלא היה שם מלאכה דחיפה וכוא היה יורד אחריו ומעמידו הנשרפים המועדים
לשרה הם נגד והשעיר הנמנעם והיה זה אחר שילוח השעיר הענק בקערה ויהא הנוס טפית קערומו
לקטות כשיגיע צמ' (פי' ב' ר') מתקלעות בכמ' בבית מדרש ל' יוחנן דמנין קלעים ופיה היה תול
מנוטות פי' קלע פנים וזה נכס חיבור יקלענה בתוך כף הקלע ור' בורק ובשר קלע מתקלעות ופי'
זה היה נשאל ב' מופות למנים ושנים לאחור ומחללים מוטף אצל מוטף והפך והשעיר נהוט עליהן
מורכבין

תכן צעדין לבית הטבילה וקידוש ידיו ורגליו (ועשה שמיר הנעשה) ונשט בגדי לבן וחדוטה
ועלה ונפתח הביתו לו בגדי זהב ולבש וקידוש ידיו ורגליו ועשה שמיר הנעשה בחוץ שדונו
עומק היום (ולא חל בשבת למזל ובשבת עורבין לחם הפנים ומקטיר הקדש) ועושה מנחות
המוסרין (נסכיהן כמשפטן) ואחר כך מקריב את אילני העם ואחר כך מקטיר
אומדיו החטאות (ועושה מנחת התענית) ונמכר (ואחר כך מקריב שמיר של בין המנחות
ומנחתו והנסכים ומזבח מנחת החבה) ומעשה אונת (ההלכה)

אחר כלותו ומעשה כל חלה עורבא לו לבית הטבילה ומקריב קידוש ידיו ורגליו
ונשט בגדי זהב וידו וטבל ועלה ונפתח הביתו לו בגדי לבן ולבש וקידוש ידיו
ורגליו נכנס לבית קדש קדשים להוציא את הקה (ואת המנחה שהבנים בשחרית ומז
בא לו לבית הטבילה וקידוש ידיו ורגליו ונשט בגדי לבן וידו וטבל ועלה ונפתח הביתו
לו בגדי זהב ולבש וקידוש ידיו ורגליו נכנס להיכל להקטיר את הקטורת של בין המנחות
בשחר היומים וקידוש ידיו ורגליו ונשט בגדי זהב והביא לו בגדי ענינו ולבש ומלואו
עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום מן הקדש אשרי העם שכהלוהם
העם שיינו להיון ובכך בחו שמועטת הנבלת כהן גדול בהיכל כמו כן מביא תענוג ותועלת
עין היים

מורכב זה טעם זה נכונות זה הנה זה כמין קליעה (שלימים הם לא מקדש) להוציא אומדיו (ואם השורף אור)
מבחוץ הוא שיהיה מנחה) אבל ידועים לא כ' מנחה שאלו בשרם התיבות גדולות מעוררות והנה כמין קליעה
ואינו מפרק אותם ומשלהם כד' אחרים להוציאן לבית השריפה ומנחתן שם אולם בעולם וכך בק' המנחות
אם יוצא לעצמות נשים כד' בעור שהפר והשעיר נשרפין היה בא כמ' לקרוא בס' הימים שחוקק נרשד
מעבד וקדשה זו היתה אומדיו מהבדר כל שביע שער להתדבר והינו לראש המדבר ולא לראש הדבור
לחודש אומדיו ימים לשם היו בונים בדרך המכילה שם טומאים השומרים ומסרין במודד ער שמו
בירושלים אדגיש לראש המדבר חתיו (ולומר יותר ממה מקדשית וכו') והטעם כדי שלא יאמרו שחמיה
ובעמוד הוא כי בעמוד לחדש ה' בכ' פיוחס שהוא כמ' במדבר הנק' חמשה המקודש טעם ששם הנוכח כל
פקדונים קורא על פה ולא בכתב לכי שין שתי פרשיות רחוקות זו מזו ואין גוללן סת' בצבור שאינו כבוד הגד
שיהיו דומותין בעוד שגוללן אומדיו ולהביא סת' אחר אל המסוס כנס כיון שחד נכבד הוא יאמרו ולא קדש
בשם לא מפני שס' ראשון חמר הוא ומה שאין ניהקין הלידנה לקדש בצבור כי אחר בעמוד בבהב כמו כמ'
צוות התקדש היה כמ' עשה כחה מלחמה ושמה יעלה בדעת אדם לזלזל ביוכ לכך היה קורא
בעמוד להזהיר העם שלא יעשו מלחמה ועכסין שבעונותינו ליכא עבודה אף לקריאה זו על התורה
לשר נתן לנו תורת אמת ועל המכודה רצה ה' לבינו וכו' בלי התקבל עבודת עמו ישראל בהנה" (ועל
ההודאה מורים וכו' וחזות הטוב שתר ולך נלה להודא" ועל מחילת העון להינו מחול לעונותינו ביהק'
בלי מחול ופולח וכו' ורמזם כי שחותם בלי שוכן כליון" ועל התקדש היא תפלה שיבחר בה האורחות
הבחר במקדש" ועל ישראל שישוע ישראל ויעמידם בשלח בלי הבוחר בעמו ישראל" ועל הכהנים שישועם
וירצה עבודתם בלי הבחר בזרע של אהרן ורמזם כי שחותם בלי מקדש הכהנים" ועל אשר התפלה אלה

סדר טבורה

[illegible]

אומר תכלה ותחנה כפי כוחו וחזקת הושט ה' את עטך בל' שומע תפלה" וקידש ידיו ורגליו זהו קידוש ר' וטבל וכו'
 טבילה" וקידש ידיו ורגליו זהו קידוש ה' ונקהבג' לי נגוב" ועשה שמד וכו' ככל שכן פסק הרמב"ם והרב לפרלות
 ומה' ב"ע" את אילו' איל' א' מכלו' א' בזה' יבא אהרן וכו' איל' לעולה ואיל' א' מכל צבור שני' ותחת פדת ב"ע
 יבא וכו' ואיל' א' לעולה" (ומקטיר) על התזבח כמשפט העולות" ואח"כ מקטיר חימורי החטאות ככל' וקידש
 ידיו ומקטיר זהו קידוש ו" וטבל זהו טבילה ד' וקידש ידיו ורגליו זהו קידוש ו" כנס לבית קדש וכו' ומה' הרמב"ם
 הוצ' נ"י וכו' שכתבו שהוצאת קה' ומחתה קודם לה מניח של בין הערבים ועוד וכו' וקידש זהו קידוש ה' ויורד וטבל
 זהו טבילה ה' וקידש ידיו ורגליו זהו קידוש ט" וקידש ידיו ורגליו זהו קידוש י' הרי כל' ה' טבילה וי' קידוש י"ס
 וי"ט היה עושה וכו' פ"י למחר שהרי אובדיוס היה מתענה ופ"י בדלתו בזמן שהיה בשלום וכל בדחנה כחות
 ושמעון רציק אומר להם בשנה זו הוצאת וכו' ומקשים באשרי העם שכתב לו וכו' מהורה ומשבה ל' פס' ה'
 אן זיהו ה' לכפר עליהם ולטהר אותם ומכל חטאתם פעם א' בשנה ה"א כאלמה אבן יקרה ו"א שכל מר
 שהו בידו לעולם חולם חלומות" בגמרת ימל' והרס הנטרה" באורם אבן יקרה שהיא אדומה" ככותרה
 (כתר מ) וזה כותרות עשה" כנופך אבן יקרה שחורה" מודעת פ"י ידועה שהיתה באפור כיהלום אבן יקרה
 ופערביל

סדר עבודה

לפני י"ו תט"ה"ר" **אשרי** עין רחמה מלוח מידע ורצתו" והכבוד מחונן כמלך תן חסד
והבה מדבר עם המורש בשפתו" והעם מוהרים ברוך שם כבוד מלכותו" **אשרי** עין רחמה
הור היכל והדרתו" והכבוד מחונן כמלך בתוך טירתו" והבה מבית בך ומחנה ביקחתו" ואת
כן יצא כצאת השמש בגבורתו" **אשרי** עין רחמה קוד היכל החביב" והכבוד מחונן כמלך
ענה וסביב" והבה קורח כלקח יול כרביב" והכהנים והעם כשתיל ותיס סביב" **אשרי**
רחמה טירת יקרת מלך" והכבוד מחונן כטבס על ראש מלך" והבה מלך וזה וזה מזה
והסגנים אחריו ברב עם הדרת מלך" **אשרי** עין רחמה חסד כנזיהים" והכבוד מחונן
כנגד צמים ובהים" והבה נוחם סליחת טובן גבוהים" ומראהו כמראה מלך הלהים"
אשרי עין רחמה כל אלה" הלוח לחסותו חנון רחב כמשינו" **אשרי** עין רחמה
כהן כהור ועטרת" מלך מחור נוצץ" והור עוטה כחירת" עולה לבית מידע
למנוח על משמרת" לבוש שמונה בגדים" לכבוד ולתבחרת" **אשרי** עין רחמה יח
בגדים קלוקל" מלך מחור נוצץ" וחורח למנוח ומקול" עולה לבית מידע" כעס נכבד לתנוח
לבוש חסד לכבד על כל משפט מעותל" **אשרי** עין רחמה הדר פוזו לכמה" מלך מחור
עץ חיים

עץ חיים

וכערבי לזאק שהיה אבדת כל האנשים ונוקבה המרגליות והברוכה והוא מקצרת הולס פעם כשמה נק' נח
לישב "זוהרת כעיש תלירה כעש והוא זנב טלה מלי ועיש טל בניה הנסס" כסוהס נק' בערבי כלור
כעמנורי שיש בערבי הולס מן אבני שיש לרוב "כסוהרת אבן יקרה וחלסר שהיה ביד הסוחרים תמיד לניכר
נקרא כן) ור"ן מלך כ' בשם ר"ל כעמגילה ורד וסוחרת שקוראה דורר לכל בעלי סחורה ממנוולאח מלי ומנוולא
בו מלואות אבן" כמכתס זה הזהב הטוב" כמטרה אבן יקרה ידיתה נק' בערבי ומרד" מאצצת כמעט
רקמה עשוי עינים עינים" כברקת אבן יקרה צהובה כעו זהב ע" אורס פטרה וברקת זו הור מברקת
כעו ברק" כרלמה אבן יקרה מן רלמות וגביס" כהלו ל/ אורה שהירה הוא מליר כחבורתו שס הכוכב
כצלת השמש ככבורהו והוא חלי היום כן היה יוצא כג' חזק מן העבודה" שדשנת ישרל שר
פינוי הוא והוא ארץ מישור ומקום רשן" והכבוד מחונן ומסחר ומכסה על ישרל" כסר ענק על
גרין כעו נפילת הענק בגרין" כסור לשון שס משור" ענק הוא חלי תלוי בלור מן ומקדים לגרמון
שכין פירשנהו לעיל" כלבת ל/ להבה" לוהג ל/ ריכור מן לבנות" ינהרו מלי מרודה מן וכדו אליו
הגויס ומנה העטן יקרא כהר לבי שהוא מקום מרודה התיס" ורצתו הצעה של אבנים כקרקע מן רצת
כטורס" נמדרב לבי שחור כמ' עבודה ב' הא"י שפס היה יוצא ועכר מלי כמ' אשר הזכיר את שם
תזכיר לא נאמר לא הזכיר כל פסוק לגרוס מדרב הטס כחירק וחקרה מפיי עינו הזכיר את שם שגילה
סורו רבי הא"י וכ" גס הרמק' ל/ כמלך תוך טירתו הרלל גרים כהלת אור כטירתו וכי"ל כהלת אור הוא
השמש" כטירתו ל/ ארתיון מן כחציהם וכטירותם והטעם כאר השמש כהלו שהוא השמים ע"ל נאח
סס אהל פס" ביקרתו ל/ יקר והטעם שהיה מביא הבק בשמלו והנחהה בימינו שהיה יקרה וכברה
החביב מן אף חובב עמיס עטן להבה ומלי ר"ל חביבין ישרל וכ" כקר) כוגה וכביב כקר) ל/ זוהר מן
קרנים מירלו כי הומהכל מיטב ידמה לו הזוהר קרעס קרנים" כוגה זוהר" וכביב כיצנצי חס" (והנה קרן
כשעה שהוא קרן מוקבלים ומרבים רבריו כדביב שהוא רגס שחייס בו כעת ירדתו" טירת יקרת מלך
ארמון והוא כהמק שס כבור המלך מלכו של עולם שוכן" כטכס עטרה" טופת ל/ ריקוד כהליכה מן הליך

נוצץ כצחת השמש בגבורה "עולה לבית מקדשן לצבירת תפארה" לבוש חמור לכפר על כל
 עבודה זרה "אשרי עין רחמה בקור המון רבה" מלכת מחור נוצץ כלכיר חו כמו לבה
 עולה לבית מקדשו בחום מקיות מרבה "לבוש חמור לכפר על דם אשר שזכן בה"
 אשרי עין רחמה רגול בסור הרוח "מלכת מחור נוצץ כחור אמש ורוח" עולה לבית מקדשו
 ועליו הור סרוח "לבוש מעננת לכפר על גמות הרוח" אשרי עין רחמה הרר חבנט
 בהגות "מלכת מחור נוצץ וגורם כשחר חורה" עולה לבית מקדשו בציץ ומעיל ובעמיתים
 מעיל על לשון רמיה וציץ על עזי פנים" אשרי

רבי אברהם בן עזרא זל

אשרי עין רחמה כל לה הלוח למטמט חנון רחבה נכסיו "אשרי עין רחמה
 חרץ צבי וגוי חחר" (כהן גדול חזר בשמלת זהב חחר "חנחנו כגלותינו
 חנונו יוס חחר" לדרוש א חלהינו ולעברו שכם תחר" אשרי עין רחמה בעמור פגנים
 אים וכהן גדול בהשליך מור על שפירים שנים "חנחנו בגלותינו בחרצות גוים שנים" ונחנו
 ליחד שם אל בלבבות שנים" אשרי עין רחמה רחוק הקרב שלשה" (כהן גדול רוחם
 ויחיים שלשה "חנחנו בגלותינו רצנו בתלים שלשה" רצון יוצרינו לבקש ושמנו לקרש
 שלשה" אשרי עין רחמה הרדת עבודות חרבע" (כהן גדול הרר בשמלות חרבע" חנחנו
 בגלותינו נפוצים בכל חרבע" השם לח חללנו בסכלינו עול חרבע" אשרי עין
 וחתה מכונות טבילות חמש" (כהן גדול משרה בכלים חתים חמש" חנחנו בגלותינו מותענים
 חמש" וחתה בכלים חמש" לחל תפלות חמש" (כהן
 עץ היים

יסודן" נוגה חוט כנגהים וזהר הוט של זהריות שהיה מלבין" וזהים ל' צמח הרגום צמח צהות" נוצץ
 מן ומעלו לניצוצ" כחדרה מן כחדרת שיער" עוטה ל' עטופה" ח' בקדים ציץ ומעיל כהונת ומענס
 גד המן חמור מעננת וחבנט וככל א' מהם הוא מעביר על ועד הוא מעביר כחשטל במע' שמיות" קלכל
 שהיו נגיו מלוטשים וזכים מן והוא לא פנים קלכל" (אורה לפניו תפקול' היא הפרת האבנים מן הור"ך
 ומעוקל מעוות" בואו לכברה בואו לכפר עונות ישראל" לצפירת המעננת שפוכין על הראש נק' כן וכן ב'
 בשעיה לכבר רחש כחא" בסור בחברת מן בסור שרים וערה" המון רבה לו ישראל" לבה לכבה" בחוש כחא
 חמה הוא כינוי לכי" מערה הרדא גרם מרבה ופי' ול' ל' דבור מן דבתם רעה" דגול ל' רמזות מל' דורי ע'
 ולרוח רגול והוא לכי" בסור הרוח בחברת דהן עמו והטעם שהן שיהיה בו היתה כדגל מל ראש" סרוח עני'
 יתחן והתפטרות מן יהיה סרוח על דדי המעבן וכ' דל' כי פמט זה לרבי יהודה הל' אחיו של ר' עקיב בן לעזר
 ארץ צבי א"י" וגוי אחרי ישראל" שמלת זהב אחד הוא חמור" חנו' ל' מעידות" יום א' הוא יובל" סגנים
 שנים זה היה בשעה שמגדיל כג' על שני השעירים שהיה הפקן לימינו ורחם בית אב ומעיל" פור גורל'
 גוים שנים עשו ויפתעל" בלבבות שנים בדרגול בכל לבבך בשני יצריך" הקרב שלשה הם ג' שפירים ושל מוען
 ושלם ושל עזאל" וירחיים ג' שהיה מתורה ביחב כמו שהוא סדר בם עבודה" רצנו בתלים ג' שאגו מזכירין
 לו הג' וירחיים בזמן הזה שאין לנו כח ע' ונסלחה פרים שבתינו" לקדש ב' היצו ב' קדושות ק' ק' עבודות ר'
 שהיה

ובבן

היה לחיץ מחמור כל עין עונותינו וטובות חבותינו החריבנו ונשעינו החריב
רבינו חבל וברוך דברים תהא כפתינו ועתה יין להינו חרב מקדש וכלה קמח
ולוי וידוע למטר שחן לנו לח חסם ולח חסם לח ברים ולח כלולה לח נרל ולח וחלוח
לח דיור ולח ריקה לח היכל ולח הר המור לח ועד ולח וידוי לח זבח ולח זריקה לח חטאת
ולח חלבים לח טהרה ולח טבילה לח ידגלים ולח ימר הלכנו לח כפורת ולח כרובים
לח לבונה ולח לחם הפנים לח מזבח ולח מענדה לח נתיחה ולח נמכים לח סלת ולח עשן
לח עולה ולח עזאזל לח פרוכת ולח פר חטאת לח ציון ולח ציץ נזר הקדש לח קדה ולח קטן
לח ריח קמים ולח ריח ניחוח לח שי ולח שלמים לח תורה ולח תמימים אכל נחת
לנו יין להינו (הה יום המנוח הזה) את יום הכבוד הזה את יום כליחת העון הזה את יום מקדש
קדש הזה יום שהחז חסד בחבילה ובפת"ס וברחילה ובסיכה ובנעילה הסודל ובתשמים החטה
יום חזיר ביתי שנה יום שתחול בו את כל עונותינו ותכפר לנו על כל עונותינו ותעננו
נשעינו בכתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם כל חטאתיכם וכל חטאתיכם כל
יין תטירו ונחמור קחו עמכם דברים ואנבנא יין ואחריו כל השתקן וקה טוב ונשכח
פרים שפתינו יחד ציון בעונות חבותינו לח מקדש ולח סוד לכפר על
עונותינו הבחנו דברים תהא קרבנותינו ונשכח דברים שפתינו חרב מקדש
שכתי ושמע בית תפארתה חכב ענן קטרת ומזבח אף אתי לח נשאר בלתי הנלתי בגשתי
שח מררי ובשתי כמזו ביד איש עתי השב תרחמנו תכבדנו עונותינו עם נרנס ונרלי
ר זה חל טוב וסלח ושועתם תצלה כקטורת מתעלה ורב כומר תשלה לכל טון נחלה וחטאת
תמלח כעל שער מעולה בעת רצון ענינו ואתבזה עונותינו אלהינו ואלה חבותינו תחיד
חורינו הכנה היכלינו תטהר טווחותינו תחטא חטאתינו השתע תפלתנו ואחכ נקבל על כננו
לכניך אני כודע וכו' וקדים תתקבל וכו' ופסום הקטורת (קדיש רבנן) ועלנו לשבח וכו' ואחכ קורין מס' יחזק
עץ חיים

שחם

שהיה מקריב ביוה"ב מינים ר' פרים וכבשים ושבירים ואילים בשמלות זהב חרוב צץ וחשן ואבן ונעיל
שם בארבעה וכו' נפוצים בכל ד' כנות העולם עול ד' מלכויות והם פרס וכבל וין ורומי' מכוונות הוא עונש
הביורות וין ויעש את המכוונות טבילותה' שחמט טבילות היה כג טובל ביוה"ב בכלים דתים חמט
בכלים חוזר לטבילות סזר והטמט לכל טבילה וטבילה היה טוחר עבודה א' שחמט טבילות היו ביוה"ב
תמיד של שחר ועבודות היום ואילו חליל העם והנחלת כף ומהרה והתמיד של בץ הערבים ולג' הקפרים
דברים בכלים נאים חמט לח ידעתי אחי קחי דלי בגדי לבן הא ר' לבר היו כדילבין מדר ד' הנזכרות
וני' הר"ח נכונה חמטנים כחמט' הם ר' שנימים חבילה ושהייה אהה כי שהייה בכלל חבילה היא וחלוקה
ונעילות הפגדלי ותשמים חמט' אקיש עירי מנוח בכל עת נרנס ל' דריכה ורמיסה ונרלח על לשון
דריפה מן והרלח מים ברנל תצלה ל' ביקוע כל' שתעלה שועהם ויבקע עד לשמייה מן ויבקע התוס
וצלה כקטורת שותתורת ועולה מתעלה מעורב טפולח ל' ביקוע מן יכלה כליותיו והטמט השעירה
נקבע ונעשה איברים וכלוי להתחלת בלחמיה וכלב נשכר ונרדכ ועין חמט' וכל'
ואחכ קורין מס' יוחנן וכו' האר' ול' ויש בה ד' נקדים כי כן הוא היום בל קמה בלמה עשני' כס' הן עשיר
ול' ובמטת חסידים

כתר מלכות

בתפלת

נפלאים

יסכן גבר כי בה ילמד יושר וטובת ספרתי בה נלחי חלחי בקצרה אך לא
 בחריבות שמהיה על האש מהללי וקדחתיה כותר מלכות
 מעשיך ונכסי יודעת מחר לך יין הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והחור
 לך יין התועלת והתועלת לכל לראש והעושר והכבוד לך ברוחי מעלה
 ומטה יעידו כי הנה יאברו ואתה תעמוד לך הגבורה אשר בסורה נלחור ורעיונינו לעמוד
 כי עצמות ומנונו מחר לך הביון העוז הסוד והיסוד לך השם הנעלם מותרי חכמה והכח המובל
 העולם על כליותיה והיכולת להוציא לאור כל תעלומה לך החסד אשר גבר על ברחיק
 והשוב הצמח ליריחך לך הסודות אשר לא יכולם שבה ורעיון והחיים אשר לא יסלחו עליהם
 כליון והכסח הנעלה על כל טליון והנה הנסתר ברם הביון לך המדחות אשר מעל מעורו
 ויהי כל הוד אשר תעורנו בצלו נחיה לך שני העולמות אשר נתת ביניהם נבול הרחשן
 למעשים והשני לגמול לך הגמול אשר נגזר לצדיקים והעליתם ותרא אותנו כי טוב הוא
 תצפנה אתה חסד ראש כל מענין ויסוד כל בנין אתה תחד ובסוד תחדתך חכמי
 לא יתעורר כי לא ידעו מה הוא אתה תחד ותחדותך לא ידעו ולא יספיק לא
 עץ חיים

התר מלכות יסכן גבר שראוי לכל גבר להרגיל עצמו בהפלה זו מן הכלל יסכן גבר ההסן
 הסכנה תהא המילף אולי בנה וביאר הטעם כי בה ילמד וכו' פלאי אל היי
 והכלמות הנלגלים ונ' נוכחי לכה ויב' מולות להודיע נכחאותו ית' פלאי לחי כי שמים וכל זבאם בעשן נמלחו
 יארץ כל אשר בה תכלה והוא חי וקיים לעולמים פה"ש על ראש המלכה לבי אומר כי שבה כתר מלכות זו עליה
 על כל המלכים והשכחים נפלאים מעשיך מעשיני אשר יתעלה ונפסי יודעת מחר מעד הנגש המעשלה
 לכל לראש כל כל לראש כי הלתור תשמש במקום על כמ"ש בפ' הרקעה יעידו כי הנה ברוחם מלאתך
 והוא כי הנה יאברו ואתה תעמוד אשר בסורה בסתר שלה נלחו יגעו רעיונינו תהשבותינו כי עצמות
 כי נכור ית' עצומה ותקיפה על כל גבורה שבעולם הביון העוז מען ושם הביון עמו והכוונה על ס' יני
 שם נגלה עוזו ית' שהיה שהינתו שהיה חבוי בספר עולם כתם התרגום מומתי חכמה מלנשי חכמה
 והכח המובל כה שמו התולה חרץ על בליטה כי היא הלויה על כל יסוד במלכות ית' כל תעלומה
 במלך הלקן יש בקיע ושמו העלומה ששם תולדות השמש לתקומתו לך החסד אשר גבר על גבר חסד
 על ויראיו לך הסודות הנבהרות לא יכולם לא יחזיקם הכוונה כי לא יוכל אדם לבוא עד בכוננס
 לך המציאות וכו' כי מעציאות אור ית' נתחזה ולו חן יצויר העדר המציאות אין קיום לכל הנבראים
 לך שני העולמות העליון והעליון הראשון למעשים העליון לסגל בו מעשי ולעליון ישלם לו גמולו ט'
 מחקרי ית' מוציא הנשמות לזה העולם כדי לזכות לתגמול שם לאכול ולהתענג עמרי מעשיהן כי
 קודם לזאת לזה העולם הן מתכייסן לקבל שפע וטובה עד מלא רחמים כליל בהיל לאסתכל
 ביה כמ"ש המקובלים לך הגמול אשר נגזר לצדיקים הוא האר הגנוז מו' ימי בראשית ונק' טוב שג'
 וירא להם את האור כי טוב וז' ותרם לנתן כי טוב הוא ותצפנה עמוד וגזו' יחל שג' מה רב טובך אשר
 צננת ליריחך ראש כל מענין האף הדומה ליחיד הקדמון ראש להשגבן האותיות ויסוד כל בנין כי כחני
 יתעיינים יקודם הוא האף כי לא יוכל לומר שני אוב' אם לא שיקדם לו השבן האף כי לא ידעו מה הוא

יחסר ולא יעדיף "אתה חחר ולא כחחר הקני והתנו" כי לא ישיג ריבו ופינוי לתחור ונח
כינוי "אתה חחר" ולשם כך חוק וגבול נלחם הגיוני על כן חחרתי תשמרה דרכי מחסות
בלאני "אתה חחר גבהת וגעלית משכול ומנוכל" וחי לו החחר שיכול
נמצא ולא ישיג שמוע חזון ולא ראות עין ולא יכלוט בך חייך ולמה וחין "אתה
נמצא חכל לעצמך וחין לחחר עמך" וזה נמצא ובטחם היות כל חסד היות וכלי מקום
חיות "אתה נמצא וסודך נעלם וחי ישיגנו עמוק עמוק ועינינו יתבוננו
חי ולא מנחם קבוצי ולא מעת ידוע "אתה חי ולא בגמל וגשמה" כי אתה
גשמה לגשמה "אתה חי ולא בחיי אדם להביל דעה" וסודו עט ורמה "אתה חי והתנחל
ימצא תענוג עולם וחכל וחי לעולם" **אחר** יגדל ותול גדולתך כל גדולתך
עץ היים נכונת

זה ליהררך בשער מנחות וכלים פה זה שכיון רשע בתכליתו בהתנוי אתה חחר וכו' כי לא ידעו וזה הא
הפונה כי אין האחר מושג בהשגה כלל אומנם יצדק בו ית' מלת אחר על צד השלילה שהוא ה' בערך שלין
לו שני על צד החיוב שהוא ה' בחיוב גדר אחר "ואחרותך לא יגרע ולא יעסיק" כי הוא ראשון בלחירות
ואחרון בלחירות ומבלטו אין להם ולזה נק' שמו אחרת ראש אחריות ואחרונה אחריות וסוף אחריות "ולא נחם
הקני והתנוי" ול' הרעב פס מהלכות ופודי התורה דין ל' לזה זה ה' הוא ואינו שנים ולא יותר על שנים חלה
החד שלי' כי יחודו ה' מן האחרים הנמצאים בעולם לא ה' במין שהוא כולל מצינים הרבה כמו שחומר מין
ההדס והוא כולל כל בני האדם) ולא ה' במקום שהוא נחלק למחלקות ולקצוות (שמש שהוא קוף ה' הוא
מורכב מאיברים הרבה) לא יהיה שלי' יחוד אחר כמותו בעולם עכל" ולא ישיגנו ב' חסדיו לא יהיה חלה
מצד המקדים והוא ית' וית' חסדו קוף שיהיה לו מקדים" לא תואר ולא כינוי ול' הרעב כלל פ' י' שם
בתורה יד' חסדו ה' חסדו ה' וכו' הכל לצי דעתך של בני אדם שהכול דעתם לסבול ולחם כשיתבוננו ידעו
שכל האחרים והבינויים דרך השלל ולעולם ל' יצדק בו ית' לא תואר ולא כינוי" ולשם כך חוק וגבול נלחם
הקני והתנוי" ול' רביון שם דין י' ואינו מנחם דמנו עד שיהיה ב' ראשית ואחרית ומנחם שנים וכו' ועוד שהגבול
המורכב מן הסוד הקדום והקדום (המפורסם שם ריש דקין) לשמרה דרכי מלחמה על זה כענין חחר לזה
תמצא וכו' גבהת וגעלית שחחרותך אינה כלחירות הנבדלים שאם אין אחר לסמוך סוף סיכול כי אין
שני להקנינו "ולא ישיג שמוע חזון ולא ראות עין" דבר זה מבורר בדברי רבינו דין י' מנחם מרעה שנים
הקב"ה לא תוכל לראות וכו' אין כח בדעת האדם החי המוחזק בגוף ונפש להשיג אמתת דבר זה על דרך
פני" אתה נמצא חכל לעצמך שלי' שום בריה יכולה להשיג מציאותו לא היא יודעת אמתת עצמו כחם
דמנחם ע"ד דין פ' (במדרש כל זמן היה שלח קדמו שום דבר מנחם שלי' לו תחלה ולא טילה) המפרס בריס
הפך) ובלי מקום חכית שהוא מקומו של עולם אין עולמה מקומו "אתה חי ולא מנחם קבוצי" שכל
יצדק לשם זמן וגבול כי אם לבקש שיש לו עמלה מציאותית הכל הקב"ה שהוא קדמון ועילת הכל
כו' כן" אפי' חי ולא בגמל וגשמה שלי' קבוצי וחינו שנים כח" חסדו שנים בגוף ובשמה חסדו חסדו
לכך הוא גשמה לגשמה כי גשמות מלאה דעה מציאותה מנחם חסדו שהוא חסדו של עולם כולו ב
בכלל" ולא בחיי אדם להביל דעה" וסודו עט ורמה "אתה חי והתנחל
תמצא וחינו דבר נמרד ומנחם ולא יאמר עליו חי לא להורות שהוא מנחם ואינו מנחם דר' המפרס שם
ע"י הוא התולעת האוכל בבגדים ובאדם ענינו ל' דקין ורמה תולעת התורה בבשר" ימצא שמוע
עולם

כתר תלכות

נכונה וכל יתרון וקדושת "אתה גדול מכל מחשבה ואתה תכל מרבה" אתה גדול על כל גדולה
 ומרום על כל כרנה ותהלה "אתה גבור וחזק בכל יצירותך וברייתך אשר יעשה כמעט
 ונבחרותך" אתה גבור וכל הגבורה הנבחרת אשר חזק לה שינוי ותמורה "אתה גבור
 ומרוב גאותך תמחול בעת זעם חסידך ותחריך לחכמים ומפניך" אתה גבור ורחמיך על
 כל בראיך כולם הנה הגבורים אשר תמולם "אתה חזק ועיני כל נמש זכה ידחק ועני עונים
 ופנייה ימליחך" אתה חזק בעולם הזה ונגלה בעולם הנראה כהר ייג יראה "אתה
 עליון ועיני השכל לך תבדוק ותשתתה אפס קנהו תראה וכולו לך תראה "אתה לוי החלוקים
 וכל הברואים עידיך ובכבוד זה השם נתחייב על כבוד לעבדיך "אתה לוי וכל היצורים
 עבדיך ועבדיך ולא יחסר כבודיה בגלל טוביך בלעדיך כי כוננת כולם להגיע עריך "אכל
 הם בעורים ומגמות בניהם לך המלך ותטו מן הדרך זה טבע כבוד שחת וזה נכל לפחד
 וכל חשבו כי לחצם נגעו והם לריק יגעו אך עבדיך הם כנחמים הולכים דרך נבירה
 לא סרו ותיז ושמאל מן הדרך פני כולם לחצר בית המלך "אתה לוי מומך היצורים

עץ חיים

טוב כי כאשר תשיג הנפש סוד מקורותיה ותשתטט ותתטנג בו דמות תענוג טהר והיא נמש ההנה
 ונשנה א' בתשובה ונעט' בטל מכל חיי העהב כי הנשמה היתה ותתטנג ברכוקה והסגת הסוד והיה
 וכל וכל לטוב כי התורה סוד סוד עץ החיים שהלובל ומתנו יחיה לטובם שכולו טוב שכולו לוי
 וכל יתרון וקדושת פ' כל יתרון וקדושה של אדם אינה נחשבת גדולה בערך הש"ה רק מקדושת "וכל
 מרבה וכל מרבות מעלה ומרום על כל צרכה ותהלה שאין בריה יכולה להללו כמי גדלו
 ודומותו שהיא מדומה וניסא יותר ממה שאין הפה יכולה לדבר "ומרוב גאותך תמחול בעת זעם
 חסידך הנך טבע פ' שתי שהיא שכל טובל ומחול על לבו ומי שהוא גדול ונאה חזק דרכו למחול גם
 מוטב בו שאינו מחול רק אחר שיחז בעסו עז ול הנחמונו בעטת בעסו משאל הקצה לרוב נאותו ומחול
 לחכמים וגם מחול בעת זעם חסידך "ועניך כעסך שמה ישוב ועוד כי האדם מתגדל לנקום ומי שחפץ
 לו שמה ימות זה אינו קודם נקמה אכל הקצה שהוא חי וקיים אם לא ירדע ענה בחיי האדם יכרע
 ומתו לאחר מותו" הנה סבורים ר"ל הנה הדחמים המתגברים לכבוד הרין" אשר מעולם חיותה
 הדבר שריחם עליו הש"ה וידא בריעוץ עם זכור רחמיך ה' וחסדיך כי תמולם הנה "ועני עונים
 פ' העונות נעט' כענכים ומסך מבריל בענין סבותה בענין לך וכו' עין בראי גלגלי כמי אינה ונגלה
 בעולם הנראה עהב בין הצדיקים כנודע "והשתתה ל' תימנה" אפס קנהו מראה שאלם רבסמותו יצא
 לעיניך קצת מן הקצה בענין נראית את האדרי ופני לא יראו "וכל הברואים עדיך שאתה לוי האלים
 חדעל כל מרין ופנין שכל שהוא להיכו ולדון נמצא שחכמו עבדיו ומחוייבין לעבדו בדרך העבד
 המחוייב לעבד לא חזו ורבונו" אכל הם בעורים ופני ול הרמבם פ"א מה ענין חנוס טעם בני האדם
 טעם גדול אמרי הוהל כ"ל כוכבים לו וכלכלים להנהיג את העולם ונהגם בתרום חלק להם כבוד
 ואין לו לשבחם ולפחדם ולחלוק להם כבוד וזהו כלל השל לכלל ולעבד מני פנידלו ופנידו שכלה רבר
 זה על כלם ההחיל לכנות לכוכבים היכולות ולהקדים להם קדבות ולשבחם ולפחדם ולהשתחות להם
 כמי שינוי לבדו הבורא ברעתם הרעה וזה היה עיקר טו' לא שהיו חושבים שכלם לא והוא נשתבח שם
 הלא

כתר מלכות

הולך הרוח ועל סביבותיו ינוח והקמת על הרוח גלגל כחש והיסודות הלה הרבעה להם יסוד
 תחרי ומנצחם אחד ומנונו יוצאים ומתחרשים ונשם יכרר והיה לחרבעה חשים **מ**
 יחזק גדולתו בהקיף על גלגל כחש גלגל הרקיע ובו הירח ומזיו הפתח שוחף וזורה
 ובהשטה ועשרים יום יסוב גלגלו ויעלה דרך גבולו וסודיה מהם כשנים ומהם עמורים
 ומנון נחית מנוף הירח החלק מתשעה ושלשים חלקים והוא מעורר מרי חרש בהרשו חרש
 מולס וקורותיו וטובותיו ורעותיו ברצון הבורח חותו להוריע לבני החרש גבורותיו **מ**
 וזכיר ההלכות בעשונות היו החש כחשכון מועדים רזמים ותקופות וחותות לזנים
 ואנים וכלילה מתשלחו עד בוא עתו ותהשך ינעהו ותכסה מעטה קריתו כי מתחור
 השמש חורתו וכליל חרבעה עשר חס יעמדו על קו התל שניהם ימריד ביניהם יזו הירח
 לה יתל חורו וידעך נרו למען דעת כל עמי החרש כי הם ברנתי מעלה ואם הם יקרים
 עליהם שוכט להשפיל ולהרים אך יהיה חרשי נכלו ויתיר אחרי חכלו ובהרבהו בסוף החרש
 עם החמה חס יהיה תלי ביניהם ועל קו אחר יעמדו שניהם יזו יעמוד הירח לפני השמש כעב
 הורה ויסתר מעין כל רוחיה ומחורה למען ידעו כל רוחיה כי דין המלכות לצבת השמים
 וחיהם תכל ים ארון עליהם ומחפץ מחוריהם כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם
 מן חיים

הוא גדל בהכלית ומתעלה היעורים ומתחדש ולזר רמז שכל מחבתותך חזלת חפץ ומנון כביעב
 וחומן למשך מופך חס תן הלי) בהמשך האור היוצא מן העין עכל כדור הארץ נחלק לשנים רבד זה ידוע
 מדברי רזל שנס' ה' ויום ב' מיתמי היצירה ענדה הארץ טבועה בים חוקיינום ולא היה מגולה תומנו חכילו
 נ' ד' ה' ויום ג' אומר ית' יקו המים מתחת השמים ל' מים ה' ותראה היבשה וקו הים בחצי כדור הארץ
 ויום מענה נגולה לארץ העולם והקמת על המים גלגל הארץ וכו' רמ כי יסודות הם אש ורוח ומים
 ונפי וכל' מהם קוול שוט והם העיקר והיסוד לכל הגברים מארס ובמנה ועוף ודג וצמח
 וצמח ופנים טבועות ומרגליות ושאר חבבי בני והו ים וגו' עמר הכל גולמן מרי יסודות כללו' (ולו
 יסודות הם למטה מן הרקיע האש שהיא קלה מן הכל לכו שהיא חמה ויבשה מקומה בשכול כלכל
 הירח נשמי האש הצבעית והיא זכה מרבה ואין לה עין ואינה ארוכה כמו זה האש שאכלנו שלו היתה
 ארוכה היה נראה האור כלילה כולו ארום ולמטה וכן האש הרוח והוא חס ולו והוא כבד מן האש יקל
 ומשקל לכך תקומנו למטה מן הלי) והמים למטה וימנו לכי שהוא כבד מעני שהוא קד ולו והארץ
 סדורה) הכל לכיך היא למטה מן הכל כמו שנה' כל זה ב' הרעבם ובפלי החחקר והיסודות הלה ארבעה
 לש יסוד אחד וכו' צ' הרעבם כג' ברא ה' למטה מלכל הירח גולם ה' שאינו כגולם הגלגלים וברא ר'
 יסודות ארבעה וקיף את כל מפה ומנון וכל רוחותיו כמו גלגל עכל יבנה נת' כל רברי המיט) בפסקא ג'
 בעשותך הירח גלגל ראשון הוא גלגל הירח ונק' כן שאורו מתחדש בכל חרש הרגום חרש ירחא (מתעורר שס)
 (וברא ר' צורות לגולם ה' ואינו בצורת הגלגלים ונקבע כל צורה וצורה במקצת ג' לפי זה וכל ה' וכל' מבר'
 יסודות ארבעה) ובתשעה וכו' יום יסוב גלגלו לאורוקה לא בכט יום י' השצג יסוב הירח כל גלגל המפליות
 נגודע ומבואר בהרמבם ה' אדרש הקדש כג' דין ג' ויעלה דרך גבולו במהלך האמצעי (סס) וסודיה מהם
 אשמים ומהם עמורים היינו חדשי השנה ים מהם י' חדשים שנה ימים הכר חלק מעט ולפעמים יתוסף
 כ'

בהר מלכות

והחושבים כי השמש והירח בעת הזאת יבטלו ומהשכחותיהם ויבטלו דבריהם וירעו כי יינעמו
 וזהו נחין לשמש ויכולת והמחשך אורה לו לבדו המושכלת והוא האור האליה עבר מעמדה נעמו
 הסר להסתיר אורה ובהירות מפלצתה ויסוריה מגבירה" **כיו וספר צדקותיך בהקינך**
 על רקיעה ירח גלגל שני בחץ יוצאת ופרץ וכו כוכב והוא הנקרא **כוכב** ומדתו כחול
 ומשנים (משנים אלה מן) הארץ ומקיף הגלגל בעשרה ימים (נא חדשים) במידת והוא מעורר
 בעולם ריבות ומדנים וחיבות ורגנים (וזהו) כח לעשות חיל ולצבור הון ודברים ענין ומעון
 במצות הבורא אותו לשאתו כעבד לפני אדון והוא כוכב השכל והחכמה נותן לפתחים מידת
 לנער דעת ומחיותה" **כיו רבין סודותיך בהקינך על גלגל הארץ גלגל השלישי במונח**
 כגברת בין חיליה ובכלה **תערה בליה** ובעשהו עשר חרש הסובב גליליה וגובה בחלק
 משבעה (שלושים מן) הארץ ליודעי סודיה ומשכיליה יריח מחדשת בעולם ברצון בורא הארץ
 וסלול ודיצה וחדנה ושירות ורגנים ומשפלות חפזות חתנים והיא מקשרת כרי תנובות ושאר
 הצמחים ומתגר הבחנות שמש ומתגר גרש ירחים" **כיו וישכיר סודיך בהקינך עלולו**
 נוגה גלגל רביעי וכו החמה ועובדת כל הגלגל בשנה **תמיתיה וגובה גדול**
 ומקיף הארץ ואתה וסביבים כמס במזמור שכל ומחיותה והיא חולקה אור לכל כוכבי שמים
 ונותנה השמש למלכים והור מלכות וחיותה ומחדשת נבלות בעולם חם בשלום ואח
 למלחמה ועוקרת מלכיות ותחיהם חרדה מקימה ומחיותה ולה יכולת להשפיל ולהרים כיו
 רמה (הכל ברצון) הבורא אותה בחכמה ובכל יום ויום השתחוו למלכה ובית נתיבות נצבה
 ובשחר הרים חזק ותקוד לערב במערבה בערב היא ובבקר היא שבה" **מ**

עץ חיים

בה חדש הטיבור והיה השנה ספר יום בקירוב עיי' דמכס' יחולי יכוין למע' הרשף בעת הארה ישראל
 עץ חיים לירח תנועות שונות כי ה' תנועות יש לירח זה מצד ריבוי הגלגלים שהם נוסחים אחר טלפן או
 דואים אותו פעם גדול פעם קטן פעם קרוב פעם רחוק בנק' את ראשיו פעם מהיר פעם מאחר **הענין**
 שתנועתו בגלגלו היא סוף לעולם וכבר אהל כעמים בא בקצרה כעמים בא בארובה רב שמש ידע וכו
 ירח לא עמד מבואו והוא ראיה חמית עסב" וגובה נחות מקוץ הארץ כחלק מנל חלקים רבד זה חקריהם
 התבונה בתנועת נפח המעב' ס' מה יקרי ההורה והמפרש שם ושם זכר המעב' אל שהארץ גדולה מן הירח
 כמנו מן כעמים וחלי דברי כפיטן בקירוב" **יפנהו** אורו וזהו" **ויתכסה ויתלבש** עטיפת קדומו" קדמו
 להשך כי מתחיל השמש אורהו אל הרשף בס' ה' דף מ' ס' דע כי ה' אור הירח מעצמו לא מתחיל השמש
 כמנו שיקרה בשמחה נחשת לו בדל קלל מלוטשים ותשימיהו כנגד השמש שיוכל תוממו וזהו (ואירה) (אל
 נתיב) וכשהוא תחת השמש הוא חסוך אצלו ומאיר כנגד השמש והוא מתרחק ומתנועע מעט וכל
 אסר יסדחק מעצמו הוא מופיף אורה עד שהוא מתרחק מעצמו חלי הגלגל והס' זה כנגד זה הוא מאיר
 שהוא נראה לו וכמה אורה כולו מאיר ואח"כ הוא מופיף להתקרב אל השמש ומאחר האורה מעט מעט עד
 שהוא פוגם בו פעם אחרת אז יחסר אורה מעט הדבק בו בהשונה עד שהא' פוגע בו פעם אחרת וחסר אור
 עכל" זה הכלל לפי רחוקו מהחמה כן הוא האור ומסיף והולך להתפגם נחצין שכלפי הארץ וכפי קרבתו ממנה
 כן הוא האור הולך ומתחל מחדש זה שכלפי הארץ עיי' ש' נתיב' (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ) (אח"כ)

כתר מלכות

מיו וכו' גדולה ה' בעשותך חוה למעט בה ימים ושנים ועתים מזמנים ולבדלותיך בה
 עץ עשה פרי ונעדרנות כיתור ונחשכות כסיל רשנים ורעננים ושם הרשים
 הולכת לנחת צמח להמם האויר והמים והעצים והחבנים וכפי קדחתה לצמח יגדלו היוצרים
 ויחריבו הזמנים עד ימצא מקום אשר יגדל ויחיו עד היותו שם חדשים במזמנים נחמנים (שם)
 חדשים כוללת לנחת ד' וים במטנלים נחמנים עד ימצא מקום אשר יגדל לילו עד היותו שם
 חדשים לפי מנחת ה' והמנה יורטו קצת רדכי בורחה שועץ ומגבורותיו ועוזו ונפלאותיו
 כי תגדול העבר יז ג' וכל החדש נקדטת לכל יורעי דעה ועל העבר יגלה תועה החדש ונכבדו
 וכל טהב חלוניו בידו **מיו וכו'** חנותותיך בהקינך חוה להעמיק חור לכוכבי מעלה
 תעמוד הבהרת לבנה ובכי אשר ירחק מעמנה הירח
 ומיוה לוקח כי ברחקו יקרב לעמוד נכחה ויקבל זרחה עד יתלח חורו כממדיו לבניה והחור
 לטבר מניה וכל אשר יקרב אחר חלי האש אליה הוא נוטה מעלה וירחק מעמוד נגדה
 וילך לנדה ועל כן תחמר אחרתו עד כלות חרטו ותקופתו ויבוא בגבול ספתו ובהדבקו עמה
 יתח במסתרים כפי יום וחצי וחצי שעה ורגעים ספורים ואחרי כן יתחדש וישוב לקדמותו והוא
 נחה יוצא מחופתו **מיו וכו'** מליחותיך בהקינך על כלכל חוה כלכל חמישי ובו מחזרים
 במלך בהיכלו ובשמונה עשר חרש יסוב כלכלו מעדתו כגוף החרץ פעם וחצי ושמינית
 נהג זה הפלית גדלו והוא כגבור עריץ מגן גבוריהו וחדש ומטורר מלחמות והרג וחבר
 ומנוי הרב והחשי רשן נהפך להרב לשלם ושנת בצורת ואריפת חם ורעמים וחבני לבבי
 ומדקרים וכלובי חרב כנגדם כי רגליהם לרט ירצו וימיהו לשפך דם **מיו**
 עץ היים

[illegible]

בהר תלכות

אין ודע

הליכותיך בעשותך לשבעה כוכבי לכת היכלות בשמים עשרה תולדות ועל
טלה וסור אצלך כחך בהתיחדם והשלישי תחומים כשני חמים בהתחחדם
ודמות מניהם כני חרם ולרביעי והוא סרטן גם לחריה נתת מהודך עליו ולחמית הבתולה
הקדושה חליו (וכן למתננים ולעקרב אשר בצדו האט והתשיעי הכבד בצורה גבור כוחו לח
גם והיה רובה קשה (וכן כביד גדי ודלי בכתב הגדול ולצדו המזל החדון ויומן יורג גדול
ולא המזלות הגבוהים והנישחים כמעלותם שנים עשר נשחים לחמיותם

אין ודע

והדור תמלוחותיך בהאצילך על גלגל המזלות גלגל תשיעי בעערבו המקיף על
כל גלגלים ובהתיחם והם סגורים בתוכו המנהיג כל כוכבי שמים וגלגליהם ומתורה למערב
למזרח והלכו המשתחיה פעם בכל יום לפאת מערב לתלכו ומתליכו וכל ברואי מעלה
בתוכו כגרגיר חרדל בים הגדול לתוקף גדלו וערכו והוא גרולתו נחשב כחץ ובתוסס לגרולת
ביומו מלכו וכל מעלותיו וגדלו מתחבם והוא נחשבו לו אין רבדן סודות נוראות
בדומך על גלגל התשיעי גלגל השכל הוא ההיכל לפני המשיח יהיה קדש ליו ויהיה
הגלגל הנעלה על כל טליון אשר לא יסיקו רעיון ופס נוח החביון אשר הוא לכבוד לחזיון
מנחה החמית יצקת תותו ומהם השכל משיח רבידותו ועל טליון דרך שנת מקבתו ומספר
ומצאתו וממך ועדיר וממיתו וחלף תשיקתו אין ודע למחשבותיך בעשותך
מלכו כפינה זוהר הנשמות והנפשות כדמות הפס מלכו כפי רבונך משרתי מלך
הם חרידי כח וגבורי מעלכת בידם לבג רחב המהמכת ועושי מלחכת אשר יהיה שם
היה ללכת בולם גזרות מנינות וחיות עליות חיצוניות ופנימיות הליכותיך צובי
ומקום קדוש יחלבו וממך הזור ומלכו נחלקים לכתות ועל דגלם חזות בעט סוכר
מחיר חמיות מהם נסיכות ומחם משרות מהם צבחות רצות ובחות לח עייבורד ולח
נלחג רוחות ולח נפשות מהם חצובי להבות ומחם רוחות נוסבות מקם מחם ומחם
מחברות מהם שרפים מהם רשפים מהם זיקים ומחם ברקים וכל כה מהם משהחיה
עץ הייס

מחזים למימין עקרב למקרב קשת לקוס גדי לגדי דלי לרלו דגים לחות ויש ברקיע קו חולק עם טיגול
המזלות ברחבו לשני חלקים שוים ויהיו ששה מזלות מדרגה וששה מדרגה והקו הוא דרך השמש ונקרא
קו קדחת לנ שבהחמה והלבנה שניהם תהיה הקו ההוא והיונה כנגד זה לונה אצל זה יהיה קדחת
למטה לו לירה וחצי עיקול המזלות הנזטה לצד צפון שבוס צורות טשית סאב נק' חלק הצפוני ו
אחלק מן מעק גדד נקרא חלק דרומי עיי' באורן כל זה בלא נתיב ב' גלגל' המקיף על
א הגלגלים והוא הגדול והעלין שבגלגלים ונק' שמי השמים והכתיי הכונה יקראו לו גלגל
חיוני לני שעל מיו יהיה היום והלילה כי הוא מקיף העולם פעם בכל יום ומתורה במדרגה רבה ועצומה
גבי מדרגו שהוא מרכו הארץ ונושא בהיקף כל הגלגלים וכותביהם והשמש והירח וכל צבא השמים ומכריהם
לשמים עמו במדרגתו ככה להקיף העולם ולהשתחות עמו לפני יוצרו בכל יום (עיי' שם נתיב ב' באורן)
והוא נקרא גלגל המזל לני שכל הגלגלים סובבים ומתורה למערב וזה סובב מן המערב למזרח (המזרח 50)
גלגל

כתר מלכות

לרוב ערבות וברום עולם נצבים לחלמים ולרכבות נחלקים למשמרות ביום ובלילה
 לרשעים חמורות לערוך תהלות ושירות לנאור בנבחרות כולם בחרדה ודעה כורעים
 ומשתחוים לך ואומרים ועדים נבחנו לך שחתה להינו חתה עשיתנו ולת אנחנו ומעלה
 כולנו וכי חתה אדונינו ונחננו עבדיך וחתה בודחינו ונחננו עבדיך **לך מו יבאש**
 תבונהך מהגבירה למעלה הנגלה כפח הכבוד אשר שם נור ההבון והחוד
 שם הסוד והיסוד ועדיו יקם השכל ושם יתעורר ומלמעלה גדיה ועליה על כס העוזר ומ
 לת יעלה עמוד בקשה זו על דרך הקבלה נכללת בכתר מלכות חובה ותיקנה החס
 השלם כזהרר

זכריה בן סעדיה אצאדרי זללה

לך מו יגיע עד תכלית חבונתך ומחר עמך ומשפוחך גתיה ולנאון גליך תשית
 על כפח כבודך ראשית לכל ראשית נקודה חצולה מן החור **הקדמון**
 תצנך חמון וממנה מקלות לשמחתך למעלות חס ברבר שפתך
 עבדיך ספירות והיו למחזרות סובלים זה העולם הנגלה והנעלם מהם רחמים נשואים
 כללים ופרטים ומהם דין לשכוח כל הנבראים בצדק לחזק כלברך שואבים זה מזה מורע
 לכל נביות וחזוה ומעלחים לכל שול משחלה כשלהבת קסורה נגחלה וכל בחי עולם מהם
 נתחדש יי בם פני בקדש היורע מתבונתם ביהר לעולם לחי ימחר לחבר חתה תהיה להיות
 חדר תחלתם **כתר** ושמו אהיה אשר חמורנו בצל נחיה והשנית מעיני כל ר
 נעלמה הן ידעת יי הוא **חכמה** ועליה חמור העשור רכלוה כי כל
 רוחיה יחמור חיה והשלישית יחמור בקולנה ויחמור חיה מקום **ביתך**
 עץ חיים

גלגל העשור והוא נלכל הסכל ונקרה נלכל ערבות לפי שהם יקרים ונכבדים ורבר הנכבד יקרה ערב
 שני ואת בני הערבות מתרומת וית בני רבריה עין המורש פג נביבות לי גדולה ושררה ושנים נצחיות
 ויקים כובב שררה כמי שם לו נבחרך ניה החבון סתר שפינתו שהוא חבוי בפתר עליון
 פירוש מוח מבד אצאדרי זל ולגלגל גליך השיה פכות הוא חיוב לה ועמם בו המורשים ניה
 יבין לנלגלים כולם אשר שם מלאכי תמלה וצבאם וכובד
 וחיליהם והבונה כי חפץ המקום ביה להשפיע ליהם משפטו להורתם ולקיימם בסוד וחתה מורה להם
 ולפי שלא היה להם יכולת לקבל השפע היורד מהם לרוב אורו וזהו עליה ברצונם בגשיות ביה רחמים
 ספירות שבהם ישתלשל אורו משפט מעט בדרות וטביות קצת שיוכלו לקבל כדמיון החוש חולי בעיני
 שאינו יכול לראות השמש בעיניו להדיח לרוב אורו כי אם ללוד המהפסט ממנו דרך חלונות נמוכים
 הבורה ביה הספירות והשפע משלשל מלחת לאחר עד המדרגה האחרונה כדמיון העשירות המקבלת אור
 מהשמש שהחשונה מלירה ביותר ובשנייה מתמעט וחלך כן הדבר הזה וכן חלל לטביות חביע ות
 אימיהם שהוא למטה מהדלסון שקדם לו הוא מעונה וחשון מהדלסון שקדם לו ולעולם שהלכות קשורות לו
 באו באורם העליון הקדוש כדרך האור הנולד מהשמש ומכה בעשית לו אחר לו של עולם כד חמדי
 ומרובים

כתר מלכות

ומה נעלה בניקוד חללים לרחבו וחרבו ודבר גבורות וחי' ערכו והרביעית
 לנורה ותיוס חסד אל כל היום והחמישית **גבורה** ידועה לנבירים כי
 חללים אכזר ויכול וזה יורם והששית **תפארת** תהיה מהיכלך השלך
 על יהוה יהבך והוא יכלכלך והשביעית **נצח** נהיה נצחית צבאות
 נקודת נעומות ביותנו לעבדיו מרחם וגם נצח ישראל לא יסקר ולא יתחם
 והשמינית **קדש** בחללים צבאות דבר דבור על חפציו חזר והרר לפניו והתשיעית
 בחל חי נעלם וצדיק יסוד עולם והעשירית **מלכות** בחלק דלת
 מהוללה ומלכותו בכל משלה והיא צניף מלכות על רחמינו כמח
 בבור מרום מרחשון מקום מקדשנו אלה הכתרים בני המקובלים קדורים מאין סוף בחזון
 ועון נסתרים בהגשיה נצנה לישרים ועליהם חמור המשורר ביקדו סוד יי' לירידתו
 עץ חיים

ומה נעלה בחור השמש כמו כן בחור הנשפע בספירות הוא מחובר באצילותו הקדמון חן דבר נפרד ממנו חן ואחר
 שיתחברו נכוח לבאר קצת מן הקלות פרטי דברי המייטן ראשית לכל ראשית כי' בתקונים כי כע' מצד
 מחנה נק' ראש כי החכמה ג' ראש והבתר על החכמה נק' ראש האמתי כי הוא ראש לכל ראש ומבין
 הרמז אל' נקודה הצולה הכוונה שהאצילות והחור הקדמון ב' אצילות קדום עליון ולא נפרד ולא נחלק ממנו
 לכל נשאר הצל רבין והוא סוד היור וגו' כע' ב' היתה הצלך חמון' צנוע מן החור הקדמון כי הכל
 אחר והוא דומת המעיי' היוצא ונובע ממקורו מים שהמעיי' הוא בכוח כלול ממקורו שהוא הים' וממנה
 מפלות לשמורתך מהנקודה הזאת המטהלשלת ומשפעת למטה: משפלות לשמורתך שבה נתכנו הספירות
 אהיה יה יהוה אל אלהים יהוה צבאות שדי אדני וכל זה בעבור פעולותיהן הפועלות
 בתחתונים ע' הוהם המדות כנזר ברש
 התקנים נתכלה ליהו' ול' אנה הוא ראשית גשר תקוני' קרינן לון קפירן לאנהגא בידן עלותין ברחמי וריבא
 ו' ואחר כך שפתין מור' לאצילות שהאצילות ב' ברצונו המכונה בשם דיבור להשמיט את החולן
 מ' שיכולה לשמור' וקראום עבדיך ספירות במלמד התקנים וקרינן לון ספירות ונקי' כן פי' הן דקות ופאטות
 ספירות' ספירות' המולם הנגלה והנעלם במבואר בתפלת ליהו' אל' לאנהגא בהן עלותין ספירות' ולא חתנ'ן
 ומלוא חתנ'ן' לחזק כל בדיק' רעונו הנפול בבנין יקרא בדיק' וברצון כי באמצעות הדין הנמצא בהם
 יושעו בני אדם וידעו כי יש להם שופטים וכל זה יפחדו וישובו מדרבם' שואבים זה מזה נה' ב' ל' ל' ל'
 ומוריעים לכל נביא וחזק' ע' ע' אהי המדות הנק' נצח והוד' מתפללים לכל שול' משפלות' כפירן שאל' ו'
 חזק' רבים להעמיד יצ' והמשפלות' בין' כשלהבת קשורה בנחלת החור' לאצילות הקפיר' ו'
 ואחר תחלה שואבים זה מזה וההנהגה כי הקפירות' ה' נקשרה בחברתה כמנהגה לשלהבת הנמצאת ממנה
 מ' הם שואבות זה מזה ולדקות' דבוקות' כסוד העליון עילת העולות ב' שלזה נק' אצילות להורות שנשאר
 חלו בדרך השלהבת הקשורה בנחלת' ב' בלעדי' נחלת חן' מעצמות לשלהבת' וכל באי עולם ועד נתיחד
 מ' אצילות הקפירות' היו המלאכים והשמות והשנים והלד' וכל צבאם ואה' יצאו לבנועל' והחידוש שזכר
 מייט' הכונה ש' צלו מהכח ל' הפועל' ה' ב' חורו ית' המהיה כל נהיה בהופס וגם הוכה' היודע מהבוכתם
 מ' הכונה היודע אצילותם שאינם נעדרים ולא נחלקים כי כלם קשורים יחד וג' בזו בכח חור האם החופף עליהם
 לעולם

עץ חיים

[illegible]

פתר מלבוב

ויצא כמעט'ך בעשותך החת כסא כבוד'ך מעמד לנפשות חסיד'ך ואם נור
הנפשות הסהרות אשר בצדור החיים צרורות ואשר יקעו וייטעו שם
לבינו כח' ואם ינחשו יגיעי כח' ואחלה בני נח' ובו נועם בלי תכלית וקצבה והוא העולם
זה ואם מעמדות גמולות לכפשות העומדות במדאות הצובחות את כח' החרון ליראות
היראות" שוכנות בהיכלי מלך ועומדות על שלחן המלך ומתערכות במתק פרי השכל
אח' והן מעדני מלך וזאת המנוחה והנחלה אשר חזן הכלית לטובה ויפיר וגם ובעת חלב
במהלך וזה ברית **בין יצירה** צבונות'ך בעשותך במרום הררים וחוצרות
הס' גורמות ספירות ודבר גבורות מהם חוצרות חיים לזבים ונקיים
מהם חוצרות יסע' לשבי פסע' ומהם חש' ונחלי גפרית לעוברי ברית וחוצרות שוחות עמלקות
עז' חיים

[illegible]

הגדר מלכות

לח יבבה חסס ועוס ייג יכל שם והינדיות קטנות וקטנות וקטנות וקטנות וקטנות
וקרח וציה ושלל גם חוס וגולי כלל וקטנות וקטנות וקטנות וקטנות וקטנות
בעתו חס לשכט חס לתריו חס לחסר חסבת חסבת וקטנות
בברכה רעיו כבודיו ימנה טהורה ועצור הצור נגזרה וקטנות
נחלת עליה רוח חבמה וקרחת חוחי פסודה עשיתה וקטנות חס השכל חסבת
בחש בוטרה בו שלחה לרבים לעבדו ולשטרה וקטנות חסבת חסבת וקטנות
הנסוה נברת הנקט וינח תוחין ליש ועמי חסר ידר עליו ייג בחס

עץ חיים

[illegible]

ויצו לחכמתך בתוך כלם כה דעות אשר צד תקועה ויהי המדע יסודי ועל כל
שלוט עליה כלין ותתקיים כפי ים יסודי וזה ענינה וסודי והכל
מה לא תראה מות חן הקבל על עונה עונש מר ומות ואם טהרה תפיק רצון ותשחק
אחרון יום נטמאה תגור בשעה קצת וחרון וכל ימי מותה כדו תשב גולה וסוד
קום לא תבע ולא תוקרש לא תבוא עד תלחת ימי טהרה - **כח וצמח** על
באומר הנשמה לנפח להחיות ואזרה להורות ולהרחותו להביל לו מרעות
בתו מחרתיה ונכחת בו נשמה ואצלת עליו מה חכמה אשר בה יבדל מבהמה ויעלה
למטה ומה שמהו בעולמו סגור ותהי מחיצה הבין מעשיו והמנו וכל אשר - מועד
ועליו מביית מחיצה תצבנו **כח וצמח** סוד מעלותיך בעשותיך לבית דר - כי
שליח ונתה לו עינים להזהר חותותיך והזנים בשמות נורחותיך ורעיון להבין ונת
סודותיך ובה לספר תהלתך (לשון להגיד לכל ימות גבורותיך בשם היום אל שבעה ומה
המקור בפי קצו לשוני מעט מועד מרוחמותיך וכס לה קצת שם ומה שם היום
בחיים הם למנוחתיהם בהם יבולו כל שומעיהם להפריה יצאם לא חזו כלי יצאם וכל אשר
לא יאמנו בגורנותיך חץ יכיר חלהותיך ואיר תבוא בלבו חותותיך יצו רעיוני כ
לעבודתך על כן מרבה עבודתך לה לבו לזכור לפניו והיו מעט מועד מרוחמותיך חסד כלותי
אלי גם מעונו ישה נבמה יתרחק לה ארונא הלא ברתשי **אלה** בושתי
ונכלמתי לעמוד למנה לדעת כי כפי עצמת גודלותיך כן תכלית - ומה שם היום
בפי הויך וכלתך כן חולשת יכלתי וכפי שלמותיך כן חסדוני כי חתה אחד ומה שם היום
בפי חתה קיים וחתה גדול שמה חכם וחתה לאה ואני גוש ורמה עמר וכן הנהגה בלי
מלכת כליתיה חבד ורמה כל עיני רוח הולך ולא ישובי חמות עכשוי עקוב הלב עדל לב
ודל חיתיה חירש חון ומרמה גבה עינים קצר חפץ שמה שמהים בעד דרכים וחץ ביוסם
עץ חיים

המנהג בעולם הוא כלול מר' יסודות ארבעה אך תקבל על עונה עונש מר ומות כי הוא המהרהר להרס
לעול מעולות הן בטוב הן להפך כי הנפח אינו דק כפלי לאומן לבעול בו כחם כפי רצוני ליחון ומה סוד
היגוס שם מערכת עונש ודינה וכבר האריך הרחב הרב ליחון ולבטיחור מהו ביהנס של מעלה
ועל מנהג ומביא בל' שבט מוסר - דרשנו משם - טהרה תפיק רצון ופני כלומר חס סגלה תורה ומעט
הפיק רצונה אשר לוי היתה הנהגה בצאתה לזה העולם כדי שתזכה ותאכל ומכרי מעשיה שאלו הולכת לג
בדניו של מקום להתערך שם ולזכות באור החיים בשמחה וששן וחרה וזהו ותשחק ליום אחרון ותשחק
לחרה ושמה ליום אחרון שאחר המטירה ואם נטמאה בתינוב מעשים רעים הנזר בשעה קצת היתה
ובנוי ותפול ותקבל עונש כלה וחרון וכל ימי טומאתה כדו תשב גולה וסוד
עונש הנהגה ומה שמה גולה וסוד סגור טמאה קדו לחו לה - על דרכיך לא תפיל ומחצבה הראשון
עד

בתר מלכות

מה תני מה היי מה גבורתי ומה כדקתי יגשם בלתי כל ימי הייתי וזה כי אחרי מותי וזה
 וזכרו ופחיו ועצתי והגה בלתי לפניך אשר לא ברית בעוונותי מצח וטובות רעיונותי
 וזה לגלגליו מנה ורצוה מהנכרה ונכס לא מטהרה ולב טמא חובר וצמח ונקט צמח
 מלח הסכסכה יסוף וכל יסוף ירעתי כי עונותי עצמו חסר נאשמותי
 עצמו מל ובור יזכור מלס כסר
 ודכים ואתר השמע השמים וסלחת אשמותי כחורתיך ביותי במצותיך בעלתי בלבי וזה
 יי דברתי דכיי בעויותי והרשעותי ודתי חמסתי טבלתי שקר יעצתי רע ללי חקר כחשתי
 לבתי דרתי נאשמותי סדרתי עויותי כשעתי ועורף הקשיתי צורתי קצתי בתוכחותיך וזה
 שיהתי דכיי תפיתי מזהלכי עברתי מוצותיך וסדתי ואתה צריך על כל הבת עלי כי
 זכר עשית ואני הרשעתי
 שגמולתי רעה גמולתיך כי ברצתי
 וטרם מיותי בפסדיך קרעתי ונכחתי כי רעה והחיותני ואתה צחתי לחיור העולם לא עונותי
 חבל באב גרלהני ובאומני את היונק חומנתני ופל שרי אומי הבטחתני והיניעו מותיך השנאתני
 בביתו בעמוד על עמודי חוקתני וקחתני על זלעותיך והרבלתי והבטתי ומסר ליתדותי
 וזה צרה ודקה חלדתי ובעת עבור ועם בשל ירר הסתרתני ובעת צרות נעלמו מעיני
 מלח גלתי ובטרם בוח התלחח הקדמות רפואה למחבוי ולח הורעתי ובעת לא נשמותי
 מכל גור אתה שערתי ובבוחי בין שיני חריות שיברת מבלת עוה בפירים גנשם הוצאתני
 בחול עלי חלמים רעים ונאשמותי חנם רפאתני ובבוח שפטיך הרעים על העולם מחרתי

עץ חיים

ער וכלת מנקה לקבל עונש" אשר בה יבדל מבהרת" כי הנש הזהת אינה כחש הנש החיונית אשר בנח
 אבות" יורה למטה לארץ כמזכר בנחש" היסוד התורה ובס' התנאים" אמתו בעולמו כמזכר
 אמתו כמזכר בחן הקוף כמזכר בבית כלא כענין חן אדם שליט ברום לכלול את הרוח" מעבית ומחן
 תצננו" לו צכ"ה וזהבטד כי הקפה יודע מחשבות לבו מנחמים כמעטין מבחון" ומה ענתו רחשיהם
 ראשי הדברים" בהם יוכל כל שמועיהם להבדיל" כי בהתענות רבנים אן כל להכיר" ואע"פ שלא ראו
 פני כבודו ית' חולי פה מענו" ישה ימחול עונותיו ויעבירם" ישי ינש" כי דגש" יאן לחסד" דנן
 הלא בראשי בראש תהלות חלו" נש" קבאשית של עבר כי אדם מארמה קורץ" חבן דומה דנחש" על
 עובר" לא ככלו של אילן ולא ככלה כיתל לא ככל עוף חביר" ואלו אמרו ככלה של נכורה שיה
 קטנה הפורחת בחור ואין ככלה ממש" חמת עכשוי" אדם נחש קטן" עקוב הלב" לב מלת מרמה
 ערל לב" לב חטום מלשמוע בקולו ית' ותורה" גדל חיתה" שאינו מתנהג בענוה" חורש חן ומחנה
 חושב חן ומרמה" חן עני" כי אקר" גבה עינים" היפך וכה עינים קצר חכים כעסן ורגזן שליו" לו ארסה
 חכים" טמא שפתים" כענין וכל כ" דובר נבלה" כעקש דרכים" לו עוות" ואץ ברגלים" לו מהירות כענין
 רגלים מהירות לרוץ לרעה" ותורה מהנכרה" מן זה ה מתנכרה נחלים ב' לו זרות כלומר גאולה

כמה מלבנות

4322

יסבן לך לעשות לרוח משקל מיום ימי הח נקט ונענה נגוע מוכה להים ומעונה רחשיתו
נהדק ונחריהו יש נדק ונחיו כנכב נדק והללים יבקש את נדק מיום צאתו מרחם אמו
יגון לילו ונחיה יגון חם היום ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
וחם ידע עלבנה לחם ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ירב אחריו ויהלוק רביו וירבה נדקו ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
שנינו והמות בידיו וירבה שנינו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
מכוח ל העדר בל וכל ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
בשריותו ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ולריון בידיו ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
כפיר ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
בשלוה נחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
יגונים ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ינצח מרורת פתנים בדבשו ובעת כתבו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
בז ויהיה לטורח על ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ומצח חריו לצלעות ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
אשר מנחיו חוצב ולחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
יהלוצה ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
זכור לה הלכות אשר על חרם כחות ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
לחיו אשר עזותיו בלי מעד ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
לשמך הנחל ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
נחם תבקש לעוני אברה ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ולח תשלח בידם בירכבני זכור נח כי בחותם עשיתני ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
עלי כמעללי ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ל תהיה עלי לחור לשלחני מן בארץ ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
עונותי שים לך בבקשני תלחותי ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
עז חיים

כשעזין לו לחם נח והכר מבין לו תוכיוותיו ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
רסנו ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
מנחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
ומנחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
כלומר גבר ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע
חילי סיכר נחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע ונחיו ידע

אמר נח להי כי זה בונה לארץ נור צנחני: שבור גבות בהנחני ומרוב נשני צנחני ולא
לרנהני וידעתי כי לטובה נסיתני ואמנה צנחני ולחטיבתי בזה ימי במעלה ההלכות
נחיתני לכן מלהי יהמו נח רחמיך ולא הכלה עלי עמךך ולא הנחילני כמעבדך ואמור
למלךך המטחיתך ומה מעלה וידעתי כי הנקם לעמי והמים עלי ומשמר ונצחתי בזה
מכור הלוא ימי חלבו ריבס ואינס והנשחרים מיהו בענקס ואם היום לפניך הנני עמך עינך
בי ואינני נעתה למנה אונאי כי תאכלני האם הגדולה בזה **אלהי** אים עינך עלי לעונה
לשחרית ימי המעטים ולא תרדוף השרירים והכליטים הנשחרת ונפירך
ומגותי ל יחסלני ילקח שמותי כי יציר המין חן יציר חן לך כי רחמי הקח לך לכל יגיד
כניך כי תאכל **להי רצון** מלכניך יי להי לשבט עלי ברחמים להשיבני בהבן
ליומה לפניך ולהחנתי תבן לבי ותקפיו אונך ותפתח לבי ברחמיך ותטט בדעתי
דחתיך ותנוד עלי גורות טובות ותבטל מעלי גורות רעות ולא תביאני לירי נדון ולא
לירי בידון ומכל נפמים רעים נצילני וער ועבור הוות בצלך תסהידני ויהי גם כי תהי ויהי
אמר רכי מהמא כלשני עבדני בזכרון טוב נדון עמך ובבניך תגלה לך להצות בטובת
בחרתי ונכני לשחר דבירך בשמים והארב ולרצות לבני ומכרותי ורגבי הרבותיו ותבנה
שומותי **אלהי** ירעתי כי המה חננים לפניך יליצו עליהם מעשים טובים אשר חננו
לך צדקותיהם אשר הריתו וחנני אין כי לא צדק ולא פשר לא חסר ולא יוסר לא החנה
לא תנה טובה לא עבדך ולא עבדך **לך** ל תסתר פניך מוחני ומלכניך ל תשליכני
בשנת מן העולם הוציאני לחי העולם הבא בשלום תביאני ועם החפידים הנסיכים והמלכים
יבבור תשיבני ועם המגויים בחלד חלקם בחיים תמניני וליאר באור החיים תזכני והשוב
חיים ומה החיות הארץ השוב תעליני ואומר אורך יי כי תגבה כי ישוב חסך ותנחמני ולך יי
סר על כל הטובה אשר נחלתני ואשר עד יום מותי תנחמני ובירחתך הטובה ל אחד החוק יי
בתורתך התמימה תחמני ומל כל זה אני חייב להודות להלל לטבה לנחל לדומם ולברך ולקדש
ליחד שמך הגדול הגבור והנורא בפי ישראל בתדומם ובכסף חסידים התקדש ובקרב קדושים
עץ חיים

להי כי היום חיו בו המוש" הוא נקש נדחק צנענה מעונה" אם היום ירום לי רוחמות ירום לי רוחות ידענו
נפנו יכו" אם ישבע ידענו כענין השמן ישורון ויכעט" על כל בת לחם יפסע כענין והיה כ"ב והתקדש וכו'
ענה המצד ידב המריו בעת שהוא בצרה ידבה דברי תפלותיו ויחליק דבריו כלו דבר דברי תפלותיו כל
כוח ופיתו" וכצאנו למרחב בעצמו מצדה לרוח" והאורב יסב לו בחדר כינוי של מלאך המות" לא
צדני ל' מניעה" בשרירותו בחוק לבו לפעמו לקשקש בו כנעמון המקשקש בונק" ולדורך בציות" וליכך
מקום חורב ומרצון מן הלכו בציות כהר" במעונות חריות במקום סכנה שורד יבואנו ל' בונה" חולפות
ל' חלק לך לו ונק"כ) לפי שער שלל הלב" צרה ראשונה בלה צרה שנייה חליפתה" מאורעות מקרים" מתע'
י כהרבו בהכין" הנה שבר" לו קשת כחשה קשת כל נחשת" מרירות פתים ארס נחשים בדבש שליו והכונה
המני עולם נהבולו למרורת פתנים" יבדלפי" דחקו" ותעלולו" ונערים" ויתכבדו לו ל' הכחשה וזרות"
יכעט

צֵתֵר מַלְכוּת

תהלהלל ובלהקת ארתלים והתחבר והתחבר ביד רחמיך. תתקדם בפי קרשך תתרום
 בפי מלחמך תתיחר בפי מלחמך תתנסה בפי מלחמך בלאים יין ואין כמעט
 (במחנות חיות נחמנים וברובין) תתנסה ותתעלה בארץ מנעם (והתיחר בפי
 מלחמך במערה ופחד עומד ישר בלחמך) בארץ מנעם על הארץ וההנהגה עומד יהיו בלחמך
 אמרי מי (הגן) לבי למיך יין מלחמך אמרי "למחמך" למחמך השכבות עד שיגיע זמן המנחה
 עץ חיים

[illegible]

תפלת כנחה

תפלת נבחה למבצח על הגתית' נב' התניד' ופסח
הקטורה והוא רחום וכו' ו
ואשרי' ובה לביו' ומאמר של יום' ומאמר של שבת' לרוד' לנך
ה' נבשי' אס' וקדיש' לעילא' ומנצח' ס' ולא יאמר' ואני תלמי
אפי' חל' בשבת' לא אומר' ל' הרך' אפי' וקודין' ג' מנצח' נב' אחר
מזה' מן' כמעשה' הרך' מנצח' וכו' עד סוף' הפרשה' וה' הוא המנצח
וה' הוא המנצח' ומנצח' ביונה' בברכה' לפני' ולאחר' כל' המצות
של' המצות' כמו' בשחרית' ואם' חל' בשבת' מנצח' של' שבת' וכו'
מקדש' השבת' וכו' ומאמר' מה' רב' מנצח' ותי' שידך' כל' נב' וכו'

וְזוֹהֲרִים לְוִטֵּר הַשְּׂכָבוֹת ב' הָרֶב חמ"ו וְזוֹהֲרִים
נִשְׁמָוִתִּיהֶם שֶׁל צְרִיקִים וְהַחֲסִידִים
שֶׁהֵרָבִיזוּ תוֹרָה בְּרַבִּים לְטוֹרֵר נִשְׁמָוִתִּיהֶם
לְמַעַלְהָ לְהַתְּכַלֵּל עַל הַחַיִּים וּלְכַבֵּד בְּעֶרְס
וְחָף שֶׁאֵלֶּר נִשְׁמָוִת הַתַּתִּים וְזוֹכִירִים בִּיּוֹהָב
רָקֵם לְמַתִּים יֵשׁ לָהֶם כְּבֹדָה בִּיּוֹהָב וּלְכֹן נִקְרָ'
יְהִי ל' רַבִּים לַחַיִּים וְלַמֵּוֹת וְהַתַּתִּים יִהְיֶה לָן
נֶחֱם רוּחַ שְׁלִימָה כְּשִׁירְדוּ בְּעֶרְס חֵיוָה צְדָקָה
(וְשֶׁמֶ) לְמַתִּים וְהַשְּׂכָבוֹת בְּצַחֲצָחוֹת נִשְׁמָוִתִּיהֶם
עַבְד' תַּתְּכַלֵּל מִנְחָה ב' הָרֶב חמ"ו וְזוֹהֲרִים
תַּתְּכַלֵּל מִנְחָה בִּיּוֹהָב בִּיּוֹהָב שֶׁאֵלֶּר

[illegible]

[illegible]

תפלה נעילה מרוממות היא מאד על כל הארבע תפלות היום והיא תכלה נוספה ביום הקדוש הזה לעורר
הרחמים בעת נעילת שער היכל העליון שקודם שינעלו תכנס תפלתנו (חמ"ד דף קצ"ב ע"ב).
ע"כ) ואמר במקום כתיבה חתימה כ"כ הרוקח (המרדכי וד"ה וכן הענה) נראה דאם טעה ואמר כתבנו
אינו חוזר ידוק" מה נאמר לפניך וכי ההקינו נוסח זה לנעילה להיות שעבר היום בכפי והחינה ואולי יצדיק
עצמו מצד מעשיו או מצד שפכו תחנונו וידידיו וקדוש דבר זה לעיון תכלה לכך תקנו לשון זה שכל מה שנתחנן
והתורה לא יספיק לו תוצר הדין ואפי' כל ימי חייו לא יצדיק לכפר עונותיו בתעניות ובפי וידידיו כי מה חלו
הנועלים עצלים" ומה חיינו כי המלאכה מרובה וא"ת לעלות בבק מלאכים הזכיות והעונות הנה ח"ו כזכור
כחלי להדריך כף העונות כי מה הוא השוכן חסדינו וצדיקנו ומעשינו וכו' ולזה פייס כי הכל הכל ואין בו ומחש ויחן
וביאר לי נפקא זאת נהבאר בתפלות החול בפסקת לו דברים שאין להם פיטור וכו' אבל זאת תצאנו בתורה
לאדם כי חפצת צדיקו במה שהברית אלוש ותחלת ברייתו משארה בריות לתת לו כינה ודשכל ותכירהו שהח
חזי לעמוד לפניך נגד סדרת המלאכים שאתו זה אלוש כי תאכרנו כי תי יאמר כך מה תעשה ואין כח במלאכים
למחות ברבונם' אומנם עשית כל זה לתועלת האדם לא לתועלתו כי אם יצדיק ומה יתן כך ולהועלתינו נחת
לפי ה' להיכן את יום הכפורים הוא קצ מחילה וכו' ונשוב לעשות חוקי רצוניך כרי שיטת לשוב למחלכו בלתי
בושה וכתיבה' ואמר אלוש ולא אדם לפי שזה השם יותר נעורה שכלות מן אלוש תבטו לוותר ראה ורחם כי כל
ימי מבלובים כמ"ש רד"ק בפ"ס ורנ"ה ח"ו ותכירהו ר"ל הקרה ופתחת לו יד לעמוד לפניך בתשובה כמ"ש ר"ל
כ"כ ועתה כן יסלח ידו מלמד שבתה לו כתיב תשובה ע"י והר"ה כ"פ פי' אחר וז"ל הברית הברית לאה"ה מבע
כעבור

בעבור חטאו ולאמר הבדלת ע"ש והכדירו
ה' לרעה ואמר חנוש ע"ש לערוץ חנוש
הארץ והכדירו לעמוד לפניך בעבור
שנהדרש אדיר לא קדשו תכל וכל הכל
השכינו מקדש לב"ע לעמוד לפני ע"ש חס
השוב ואשיב לפני העמוד ולאמר ותכדירו
כלומר הכרת אותו ולא התנכרתו חטאי
שחטא והיה בדרך לו רע כי דאמר לך מה
תבעל ואם יצדק מה יתן לך כי הסובב כל
הוא ותתן לנו ה' להינו את יום הכבוד
הזה למען נחדל מעושיך ידינו כלו' אינו
דן אותנו בכל שעה שאנו חוטאים חלל
הוא מתנתן לנו עד ייהב אולי ישובנתיים
וכו' ע"ש והרב ב' תנחותות א' פירש לתען
נחדל מעושיך ידינו ירצה בזה שאתה
מוחל לעונותינו הנה אנו בזה נחדל
מעשות עוד עושיך ולא שנס עבירה ואם
לא תמחול הנה חסוף עוד לחטוא כיון
שב' דר' וב' כן יענש' או ירצה במה שאתה
מוחל לעונותינו נחדל מעושיך העושי
שבירינו וזה כאשר נשוב לעשות חוקי
דבונך ותהרץ כי כשאנו רואים שאתה
משלם טובה החדה רעה' (א) נכדי הכוונת

מה צד'ינו מה מעשינו מה נחמור לפניך יי' חללנו
הלוא כל הנבחרים כחין לפניך נחש' השם כלות היו והמנו
בבלי מרע ונבונים בבלי השלל כי רוב מעשינו תהיו ויהי
חיינו הכל לפניך כמו שכתוב בדברי קדשך ומותר האדם
מן הבהמה אין כי הכל הבלי' אבל אתה הבדלת חנוש
מדתך ותכדירו לעמוד לפניך כי מי יחמור לך ומחמור
ואם יצדק מה יתן לך' (והת) לנו יי' להינו את יום הכבוד
הזה קצ' מחילה לכל חטאנו למען נחדל מעושיך ידינו
ונשוב לעשות חוקי דבונך בליבב שלם בדבר שג' דאמר
יי' בהתנצחו הראתהו בהיותו קדוש יעזוב רשע דרכו ואין
אין מחשבותיו וישוב ליי' וירחמנו ואלהינו כי ירבה
לסלוח ואתה לזה הפליחת טובה יי' חנוש ורחום
דרך חיים ורב חסד מרבה להשיב רוצה בהשבתה של
רשעים ואין אתה חסד בתי' תתן כחתיב חי חני נאמר יי'
להים אמת חסדך פתחת הרשע כי חס בשוב מיררכו
והיה שובו שובו מיררכם הרעים ולמה תמחול בית
ישראל' השיבנו וקבלנו ומחיל לנו וסלח כנודל חסדך'
אחי עד שלא נוצרתי נמי' יהי לרצון ממך כי וכו' ואם

שכלנו ונחדל מעושיך ידינו ועכשיו שבנו לך רחם עלינו" מרבה להשיב חסד
נחם ה' להים וכו' הנ' להים והוא פסוק ביחזקאל' דרשו ה' בהתנצחו' את מה ערך ורחיון יי' לי עם השית' לשית
עלי כי אין האדם מרחם רק על מיני ולא על הצעות והבהמה ול' כי הנה יש ערך ורחיון לאדם ע"ה
זה פסוק שהוא נמצא ביחזקאל וישמע לבס ויקבל תשובתכם היבך סברת הפילסופי האומר שאין הקדש
נמצא עמכם וזהו בהתנצחו בעבור התנצחו כי הבית במקום בעבור וכן קראוהו בהיותו קדוש בעבור היותו
קדוש ליכם קורבה עצמות כי אתם קדוים לו בניס אהים ורעים וזה שאנו קרובים ליו בעבור נפשינו שהיא
חלק מוננו ית' וא"כ כיון שכל' עומקנו והו' בהתנצחו בעבור התנצחו כי הבית במקום בעבור וכן קראוהו
בביתו קדוש בעבור היותו קדוש ליכם) יעזוב רשע דרכו והוא כנגד רוע התעשה אשר עשה" ואין תחשבוני
כנגד רוע האמונות ואח' שוב ל' ה' וירחמנו כמדת רחמיך כנגד סברת הפילסופי האומר שאין הקדש מרחם
לשתי סבות' הא' כי הרחמים יי' בהם הטיית המסכט' וסיבה ב' כי החמירה מעין מהטעם כי האדם מרחם
על אדם אחר מבני שנעלב עליו וכדי לסתור שתי טענות לו אמר ול' להינו ירצה חזק ואילנות הוא ללחנו
שירבה לסלוח ואינו הטיית המסכט' וזה כי אם יחטא איש לאיש וימחול לו הנה אין זה הטיית המסכט'
לא מחילה גם הוא ית' מוחל ואינו הטיית המסכט' ואם לטענה השנית אמר כי חזק הוא הל' ואינו מרחם
מנט עצבו כי כן הוא הוראת לשון ול' להינו ואע"פ שהוא נקוד בסגול מן יי' כל ידיו ואין רחמיך רק מצד
שכח טוב ומעט הטוב להיטיב ע"כ" ואם חל בשבת מזכיר של שבת בתכילה ואע"פ שאינה כלה לא מעט
יה"כ דיום הוא שנתחייב בחמס תכלות יי' מו' אבל לא בוידי דבין שאתו וזהו תכלה אין להזכיר של שבת אין
הזכרה

הזכרה אחר תכלה (פי' והרד"ה ב'הר"א שו"ת)
 דיעלה ברה"ב כסכת (שם) אבל ש"ז מזכיר
 שבת קמ' בוידוי (ויו) שאומרו בתוך תפלתו
 היכתי לך האסות בלתי ופ'הי' דאס טטה
 ש"ז וכל הזכיר בוידוי אינו חומר דהא היכתי
 למז' רביעלה ויבא שבאמצע תפלה אינו
 מזכיר שבת' בדיעבד מיהא קמבינ' עליה
 (ע"פ פ"ת רמ"א) ואומר בהר"ה ב"ר
 הסוד והש"ע וז"ל חמ"ד דף קצ"ד ע"א ובהזרה
 העיכוי רב מאוד שעולץ התלך והמלכ:
 עם אפי' הכנים למקום הכתר ע"י ועולס
 הכהנים לדוכן כ"כ חמ"ד והמ' ומתניתין
 דתעניות" ונאם נמשכה תפלת נבי ליה
 ע"י הילכה סברת להיונים שאין נוסאים
 בפיהם שאין עבודה בלילה ודעת מהר"ל
 שנושאין בפיהם וכ"כ בשו"ת באר ט"ז פ'
 צ"ח " ודידיך מחמט' חמ"ד כן בעבור
 שכתוב מערב עד בקר תשכחו שבתכם"
 חז"ל תחנה וכפליחות בעבור פליחת
 חטאתם ביה' במקום בעבור" והיחזיקו
 ויעזר לו ה' והרד"ה בשו"ע פ' כי העומד
 את המעטיר הוא המרצה והמתפלל ונעשה
 ומי שיתפלל לו הוא המרצה והמתפלל

[illegible]

שיהיו עונותם נשקטים במצולות ים וליגו
 מחטאיה העלינו והצילנו מהחטא ב
 כבוד השמש קדש במוצאי כפורים
 הקדש לבא בלש ובמים ישראליים כנולות
 עש בלגו בלש ובמים ומהו הקדש
 לשנה הבאה תהיו בירושלים וזרים בכס
 גמרו ל' גמרה מארץ יעקב ל' בניצח
 עש וינערו רשעים ומענה היעדר מן
 ויטהר לו ה' ה' וקביל צלותיה ה' כלומר
 קבל תפלתנו ורצה התורה לשון רצון
 ומהו ב' דורא לעמוקין לך אכול ופול
 עמוקין לו ישראל ש' בהם העמוסים וטו
 בטו ת' דרחמיך ובמדרש במוצאי י"ב
 בת קול מבשרת לישראל לך אכול בשמחה
 לחמך ולכן נהגים לאמרו במוצאי כפורים
 ויכל אמרו לך אכול ופול לעה סכר
 מעט ו' ג' י"ב י"ב טוב מן מעמקים רחמי
 וק' ט' עש הוא יוצא ע' דריכה ובתענה

ג' ורצה לקרוא לעמוקין לך אכול ושתה בדיצה לחמך
 ועסיקין כי כבוד רצה החללים את מעשיך האהבים
 אשר שפרו ומרוב לא יספרו קרא נח טוב לך
 מועד אשוריו מזהרים בזה מחטאים רועד ומרוע
 במים כבוד השמש מועד צאתך ממצרים חורב כי
 חורב תגדו דברים לפני כשרו
א גומל מערבות לחייבים מצות בשר עמוך
 נדבות טובו לשנים רבות ואלהים צדק
 שוב נח ואלהוראות תבענה שמי תהיה אונן
 קשבות ואלהים רחמיך יקרר
 ובא לשאוב לעת ערב לעת צאת השמש
 רצה מפחדך רעץ והוא לא לחכות נועץ ונרצו נדבות
 יעץ והוא יקום על מריבות נשח חטא צם ומחמ
 ובחור בלתי ימשי בקר יורה שמש בקר לז עבות

מ' וענותך רשעים ל' דריסה ורחמיך ראה חיים אשר שפרו בשורה היא לו ו' מביין שקרה לו הקפה לך אכול בשמחה
 וכו' ויחיה רב' שבעה לחי הוא דיהיב לזה בשרו בחיים ארוכים וטובים הרבוס ויטב וספר יואס דברי הנסין
 דומים לחי העהב יבוא על נכון אומרו ומרוב לא יספרו כי הם חיים ארוכים ואי להם מות וקצבה קדש נחמות
 לדל' לעני לו ישראלי מועד אשוריו וצדקה ימנעו רגלו בעמורה ומנחתה ערב כמורה להתפלל הכוונה
 שיבטו רגלי מרוב עמידה ומנהלום ומהר' וזה כי כל מועד לעני שזימן אשוריו מביא דים על מחטאים
 דועד הפוך על רוער מחטאים והכוונה שיבשרה שיח מחטאים ומרוע כפי' כלומר לו כבוד השמש
 מועד דהיינו במוצאי כפורים מועד ימין יציאתו מצרת העונות כי במח קול יוצא ופר עונך וחטאתך רגור
 כדאי בהפכות ר' מדין ל' חדה מבשרת שכינה לעם ה' שהתנחול להם עונותיהם ו' מ' כי אונן אשרו
 מן כי אשורני בנות דברים לפני דברי תפלה לפני כשרו ל' כשרון כלומר ערבו
 את גומל' אתה משלם התשלום נק' המול כמו קול' המול' לחייבים לרשעים פדיון רשע חיבה שח' ג
 גומל חס' לחייבים מצות כי הוא טוב לרעים ולטובים בשר עמוך נדבות בתורת נדבה וקד' עש אהבה
 נדבה להים צבאות טוב כל שוב עתה מעגלות כענין ושב ה' להיך ופ' כי יכול הוא מצמוטב ואל הוראות הנה
 אל קשורה עם לחם צבאות ויהיבת הוראות קשורה עם תבענה והרצון בו הוראות תבענה פתה תבענה ענין
 פתיחת הבה תהייה קשורה למטה עם אשניך קשורות קשורות ל' האזנה הצמח ליסע רב ישראל הצמחים
 לישעך לעני רחמיך יקרר לעני הוא השגחה עין הרחמים כענין עיני ה' ל' דריקים ופ' לשון
 רחמיך לעת ערב לעת צאת השמש וצלות צאת ישראל ממצרים מריבות מריבות מריבות מריבות
 לבסוף רצה מפחדך רעץ רצה עם מפחדך רעץ רעץ ל' מורה ועוד לא לחטוא נועץ נהי עץ ברעבו שער לא
 יחטא לפניך כי נדבה ונח אהוי לכך להגור ממעטיו והוא יקום על מריבות הכוונה שיהגבר על יצור המדבר
 פתו ע' חול למחל שהקפה עומד לא היה יכול לו ובנח כהוב על מריבות הכוונה שיהגבר על יצור המדבר
 והכוונה יקיים מה שהתנדב שלא לחטוא עוד נשח חטא וכו' ענין פליה כי סליחת החטא הוא נשיחור
 ונטיולתו מעל הארץ מאמש עש מערב עד ערב ובחור וכו' אור יהיה כי אחרי הופרן חשבת עונותי שפלה

לו מעתה ידעו הורו כלתי ומעשלה יסור
 אורו לא ימוס' לא יערי בקר יזרח
 שמש' אורו יזרח בשמש בקר שאורח אחר
 שעבר חושך הילה ב' ז' יאיר אחר שעברו
 וכחחלו עונותיו החופים אותו בקר
 לא עבדו אור שאינו אצל הרבה לבנות
 נודד נודד לבנות הרבותיו הכוונה לתן
 מעשיו הרעים נעילת שער קורד קורד
 הכלה בשעה הנעילה שהיא עת נעילת
 שער היכל ואעפ"כ קורא כל נודד פרץ
 כל השבחה הזו הוא לו ית' כי למלא סיומו
 יה' לאחרם לשוב ולהכניע היצר לא היה
 יכול לו כנודס מרדל למלא שהקב"ה עוזר
 לא היה יכול לו והו וקורא כל נודד פרץ
 ומעשה התשובה לנודד פרצת העונות
 תהיהם לך ולא לו כי בלעדיו וטעם לא
 היה לי יכולת תשובה והיבטח' מתיב
 רשיעיה לאורייתא' בדעתו אומר השם
 על מה שאמר וקורא כל נודד פרץ והו'
 להקב"ה משיב הקב"ה ואומר בדעתו רל'
 בדבני אורי' השם כמותו בדעתו תהויה

נמקו"ה חסידים לך מהלכים כן שמים הם העומדים בכלכל עדבות ששם שמים ושמחים כדל"ה בחגיגה נ"א ד
דורש ענות וכן הדברים הם הצדיקים הזוכים לחזור למחצת תחת כסא הכבוד שהוא בכלכל עדבות
אחרת מ"ה ב"ה שיהיה הכבוד היותר מזה (דומה ל"ה הצדיקים שהם מעיפים וענבים מיהלבו ויהיה
הקושי ל"ה י"ה מ"ה עבות משולש יהיה מה שיהיה הן הכל הן הדם כמ"ה ד"ה בפי' תיבה זו' וגם רח"ב
מ"ה מנשה עבות כנחמיה ה' וגם אח"כ עץ עבות לו האבות (כלה הענין) הצריכו חז"ל ליטול הדם עבות
שם בו ב' ע"כ פי' ה"ה ה"ה וזו הבטחה שזכה לחיי העה"ב ואמר רוחות לך הפאנה קולך כמ"ה
חז"ל בשעה שהצדיק יוצא מן העולם ב' דעות של מלה"ה יולדים לך ואלו ואלו יבוא שלום ועת בואנה
ועת בואך לזכרם אומרים יבוא שלום יעזר כעב תעופינה בשורה היא זו פי' עלה אבר וכנפים לעוף ליתקן
מנוחתו כעב וכמו יונים ל' ארבותיהם שה' לבן שוב כיהן) כמו כן וצדיק יאט בכנפיו ככה מעשיו הטובים
וחזור למקום שהיה משם לזכר בתנוחות שאננות ולקבל שכר טוב על עמליו" בנשף קדמתי בנשף
על ערב כמורים החלת הלילה קרוי כסף ועד ערב של יוה"כ נצתי בהכלה יע"ה חצי האסד הנצבת עמך
בזה"ש שונתי לזון בקשת רחמים" ודרך התורה לא סרתי ודת טהורים נצתי דת חז"ל נצתי שמרתי
שמרתי מה שצונו בה' ענויים כדמכרם ואזילי שפע ל' הרבות" אשר ידלו מופחד העוונה" נשקטו בעבור
הפליאה" שמכתי כבדי ולבי בתקנה ורחמים" מעיול מחד יעטו לבוש מחד נתעטפו" ואם לאכול סבורתי
כאחר ימותה השנה מת חטא שכיוונתי באותה הפילה למלכות כריפי לא לש"י עתה יהפך לי במיעוט חלבי
ודמיתעמית" הנה בניהו נכונה ובשוננו נכונה" מאחז מערב יוה"כ והכוונה ל' רבדי התכלה" והיו ידיו
המענה' מרושות בתכלה" עד בוא השמש של כפורים הכוונה מערב עד ערב" ענה' לזון תשובת שללה"
דלתיך הלילה שערי שמים" לשבי חטא הותרו לשבים מחטאם נפתחו" בהקת' כמו שהקת בתורה כי ביום
הזה יכפר עליכם" לא תבשו עמי" ע"ה לא עתה יבוש יעקב ולא טיה כניו וחורו יחורו" ל' בוש" פי'
התעני"ש

כבוד כולו בהנחה ומנוחה בהיק אולם נמורה
 ענינו חונן וכבי הסר מזה דמעיך כי משיחי נסדיכי
 חשלה להושיעיך יבגרך מלכתי להזק אורועיך לחמו
 כי חנכי הצנרת את מעיך ועוניך כי נעלה וחטאתך
 לא חזכורה ^{בבית} בשרו עמי להעלות נר סליחה
 במעבותם מי כפרה לרלות ומעייני יאעיתם הס
 נשם לכלות כי נחלק עונותם והשכלתי במעלות
 יס כל הטאהם ומערה לרוחה יצאן בקול ומרה
עץ חיים ומעוררתיך תרכב ועניך והקדש מעיך
 לשארת חמניך קבלתי צומיך עמי
 והחנניך לך בשמחה אכול לחמיך ושתה בלב טוב עין
 בחשמי הערצת הוראה צור מלכתי ומחיר
 יבש בקרחי חיי סלה נח פשעים וחובות ויהיה
 סתרך סוכי ויודע מות כי מצאתי חן בעיניך
 אל נח עושה גדולות לא חקר נחזי ומפני צומי הרצה
 בעולות ותחנוני במקום הר והקדש יושב תהלה אתך
 חני ולא תחמר הטאתך תכפור וסר עוניך סלחתי
 ומחלתי פשעיך עם נכחה בך בלבד חשתי ואמנתיך
 הפחד תזכה לשנים אחתי בישע כנשר יראה שלום
 לרוחה נעים לבניך
אשר לו כל המלה ודם על כל תהלה ובעל
 הנבירה ולו תאזה גדולה לביתך בזהאס
 נחרה לך סגולה ערומה מעדקות ועומדה בדלה
 זכרה ברית חבות בעומדה לך בהכלה ול הדיה
 רלה לבניה נעולה מזה נשעה והתמה בספר
 המחילה מקבל השאלה בעת זה הגעילה

למחור המשיח חונן חנינות מזה דמעיך
 עש ומחה להיס דמעה נסדיכי לשון
 גדולה ורומז לליהו ולשיבול עם הנולד
 לבשר כמס לקח יבגרך מלכתי לא
 ול כמס הנח חנכי שולח לכס סת ליה
 הנביא (ב' פי' מהדיו) להזק אורועיך ורועיך
 והלך יתירה כמו נבאזרוע נטויה
 (ירמיה לב)
 עב קל ומעוררתיך עש הנח הירוכב עב
 עב קל מערה לשלי קל גזירת קדוהו
 ועמיך קאי לעב כי הוא דבר אחד כמס זה
 חנכי כל ליר בעב המנן ושועוד המיט על
 עב עניך ומעוררתיך קל הרבה לשארת
 חמוניך עש לשארת נחלתו בחשמי
 הערבות חשמי הוא ססת ומחלבים
 ומקום כבודם בערבות תחת כסא הכבוד
 וחמרו בחשמי לי הכוונה ברבבות חשמי
 והיראה הגלה צור מלכתי כי כשהקדש
 נגלה יורדים עמי רבבות מלכתי כמס
 ואתה מרבות קדש תל ועמייה רבנות
 קדשין וכן חמר יור רכב לדים רבותם לבי
 שנה ושנה הם כה מלכתי הנק' שנה
 כי מחדש ערבותי מן ערבה ושועד עמינו
 מדבר יבש בקרחי חיי יבש חיי בקדשי
 טע יגעתי בקדשי כיחר גרונני שמיכו יבש
 גדול לדוב התמדת הקדוה סתרך סהר
 עליון סוכי סוכה ל' צל הכוונה לחסות
 בצל כנפיו צומי הרצה בעולות כי עי
 התעטית ומתעטף חלבו ודמו כמו הקובץ
 החמר ל' כליתיה ובוסה עם נכחה מן
 נכחה לבב חמלה חמדם בכל מילה מן
 חמלהם תזכה לשנים אחתי ל' דיבור והוא
 מלך חורך ימים חשיבהו בישע וכו' סוכה
 דקדא וחמלו בישועתי כנשר יראה
 מעינים מן כמה לך בשרי שמתאווים וחושקים לך ודוהים ענינו כחר מן ול תפחד ול תרהו (ישעיה מ"ד) ודוהים
 מן נה ל' קינה אשר נלבטי אשר נכשלו מן ואויל שפתים ילבט (משלי י') והדוהים ל' נהמה ודוהים
 הענות המעלים ריח רע ונהמה ל' ליעה הדוהי ל' רדינה ודוהים ל' למעלות יס עש והשליך
 במעלות יס וכו' ויהיו כל נהמה מן נובה ל' נהר כי אחר שנתחל עונם יגירו כזהר הדקיע צמחים לך
 ודוהים נב הוא ל' דמא כתרנו צדוהו ובפל הלשון לקודל צמחם וחשקם לו ית' ודוהים כנשר פירש ענינו

סליחות לנעילה

פחד" היה נדרש ונגלה כנחמיה החלה בזה
 אמרת דרשו' בהמצאו וכן דרשוני וחיו"
 כך חן חן ופאבות הצוה המצוי מלאכים
 לקרוא ולאמר לך חן חן ופאבות בלו ותר
 לקרוא לישראל ותלחה המעשים כמו ענין
 ועבות בענף וחית' בעב פסעין ובעבן
 חטאיהך" ורמז המשובות המורדים כי
 סליחת העין תקרא רפואה בענף ארץ
 משובתם" חפין יה' לי חוטך עש' מי כחוק
 חפין יה' תקיף" המונחך סביבות' על סם
 והמונהך סביבותיך" חשוב כלול לשון
 תכלה מן ויעמוד פנחס ויכלל כלל כלל
 שנקראו ישראל כלילת יומי שכולה יומי עש'
 אהבת כללותיך" כמו מנחה ומנחה כי
 ההכלה במקום הקרבן" טררנו עוונות
 מארצנו" יקפום זרונות כי זרונותיכו
 היו מוקש לנו" ולכן קצרו לשונות' ת
 מלהזכיר תהלותיך לרוב הצות ולכלות
 העוונות" בכל מילה בכל רוח מור' רוחות
 הארץ" סחובים תמה מתי כזה התקדש
 עוזו של להינו" עוברים בסרינות מוכסות
 במלכות הכושה והכלימה" פקודי ענין
 הזכירה להשקפה" רמעה עשוקים ישראל
 רב עשוקים בני ישראל ובני יהודה רב עשוקים
 תחת יד הארץ כנולד" צבאות' כס' מנונה
 רבות כינה אלהים בשם צבאות דכתי' והולאתי
 את צבאותי את עמתי בני ישראל וכו'" רחמים
 ומשפחות' מרוב צרה תכלות" פשח" פ
 מותים" תשיבם ומעפונות' תשיב אלהים
 מהנלות עש' ומעפונות אריות' ס"ל ארץ
 הערלים הנמשלים לאריות" תפלתם סגולה

חלתי האלים שעה שונת כמרים" אשר מרוב עוונות
 ירחים הם ורורים" בכים צור שעה נח" אשר בוכים
 ונורים" עלי גורל עונם אשר נלכט וקדחים" הדין חן
 לצובלים ויהיו נח נקמה" ואל תבזה עונתם' צמחים
 לך וצחים" דשוק כיוס זה והם צמחים ורהים" היה
 נדרש ונגלה כנחמיה החלה" מ"קבל המנן כסח ערנות
 זלפים עם רבבות" הצוה ממורומיך חן חן ומבורך
 ותמחה המעשים כמו ענין ועבות" ורפח המשובות
 ותרצה התשובות" זרוק מים טהורים לטהר הלבבות
 לבבתי ועלובים ברוע ומחשבות" חפין יה' חפין כעורן
 המונחך סביבות" חשוב כלול כלולת' כמו מנחה
 ועולה" מ"קבל טררנו עוונות ירחינו זרונות" ובסתנו
 כלית' ולכן קצרו לשונות" ומטלטלים בכל פיה נמנים
 בתעניות" סחובים מנוה עוז' טהורים בסרינות" פקודי
 רמעה עשוקים צבאות' הם יב' לה" קהצק בכל מור' ורחמים
 ומשפחות" שוטהי כף וליבב השיב ומעפונות הכלבס
 סגולה רציתי כמו עולה" מ"קבל המעלות הנבונים
 לשרת ר' מעונים" ובזכות החייתנים יה' כפר עון לבנים
 בננום נס לבנוח ירחים ל מבינים" שהו נח מוהקים
 ואכלו ומרדנים" עליכם נצמדו רחמי' חל' רוב ענינים
 להיותכם לפניו כימי עולם נשני" וריב' לשכ' זה הזות
 מנים בננים" סר כל עול ועולה וצחה כנחמיה
 ואומר ויעבר' שמוות וקריש' תימנו ואם ירצה יאמר ישרי וכו'
 ומתפללן ערבית

כל דבר שמיארים ומנזים אלהו באוצר נקרא סגולה וביה זה קסור לדלעיל שאמר פקוד רמעה עשוקים ותיבת
 פקוד מושבה עממה ואחר טעה יולד הביטן אמר זה בשביל המקום שאומר בן" המעלות וכן הול המעלה מיושן
 כמו מעלה ואמר המעלות הנבונים דהינו ישראל בני עלייה הנבונים ומתבוננים בהנלהם שהיה להם במקום עיוות
 כל מעונים וגם בזכות אבות' ארץ בעבורם יהי כפר עון לבנים" בננום
 נס לבנו נח וכו' וגם בזכות טזרח אשר נס בננום לעם הבוכים והמתחלכלים לבני ירחים מעפונות יכס' חל'
 מוכנים היינו לבתיכם ואכלו מעפונות ושהו מוהקים עליכם נכמרו רחמי' דברי נחמה לקהל הם מהפייטן
 הזות ראות הרבום וירא וחזא" ופרי' הוסר כל עול' עול האומות ועלינו" ועולה הם האנוכים קמות וכו' וצחה
 הגולה בחיינו וביתנו" ותוקע תש' רצ' המנהג בכל התבטיל להתקוע אחר ערבית דוקא ובכ' ארץ
 בשירי ב' פלי' לשונות ובכ' בס' תניא
 להתקוע אחר ערבית ובכ' בס' דל' ובכ' בס' של' בעל הדבות
 בס'

מוצאי כפורים

אומרים והוא דחוס ואומר החזן ברכו ומקדר הכבוד וקורין
 ק"ט (ועומדין) ומהכלל י"ח כהמלת החול ולומדים—
 הנדלה בחונן הדעת ואם חל כפורים בשבת לומדים ויהי נועם
 וי' יסדר קדושה וקדיש תהקבל ותוקע **תשעה** פעם אחת
 ליחלו לנחם להטמא ולומדים הקהל י"ג הו"א
 האלהים ז"ל שמע ישראל וכו' כל בלי יוצר עליון וכו' לשון
 תקום אתה למשפט תרשיע דאת נחלת עבדי י"ז ועד קום
 מאתי נאס י"ג ג"ל לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב
 טוב י"ג כי כבר רצה האלהים את מעשיך ולומדים
 לזאת וכו' קדיש ועלינו לשכח ומברכין על הלכנה והלכין
 לבהיהם לשלום" ומברכין על הכוס פ"י י"ג נר הנדלה
 ואין מברכין על הבשמים אפי' חל בשבת ואין מברכים על
 יור לא על אור שבת ולא שהוליו עתה מעצם וחכמים ויש
 לברכות בפעורה במוצאי כפורים והוי קצת יום טוב ומצוה
 היא ומסדקין בסוכה וד' מינין של לולב לקיים ילכו מחיל חל
 ולמחר אין כופלין על מניהם עד סוף תפרי:

ב' הרי"ץ ב' ח' וזל ומנהגינו לתקוע תשעה
 אחר תפלת ערבית ושומעתי מסוס רשטן
 ליה ליה דשותא ביה"ט ובחזרתו ומקדרי
 בו ורבי' הא"י קה"ן ז"ל כ' הטעם שהוא זכר
 ליוכל ש"ל כיום הכפורים תעבירו שומר בכל
 הרצכם ולפי שאינו בדור זמן חשבון היובל
 התקינו להתקוע בכל שנה זכר ליוכל וא"י
 מצאתי ט"א לפי מלי רח"י ב"ר"ה כשעלה
 מדעה לקבל לוחות אחרונות עלה ברח
 חלול וירר ב' בהגרי וצוה להתקוע בשופר
 בעלייתו וירידתו לכך התקינו דודות אחרונות
 להתקוע כליל ר"ח חלול ומוצאי כפורים
 לזכר אותה התקיעות שקבלו לוחות אחרונות
 בשמחה" עור ט"א לפי שבה כל העולם
 עובדין לפניו בבני זרין וגזר רינס נחתם
 ביה"ט ולו היומים ימי תשובה הם והשב
 בתשובה מוחלין לו לזיכר תוקעין במג
 להודיע כי נצטדקו רינס וכו' נהגין בפסח וז"ל
 מעורכי המלחמה ונצחו שונאיהם חזרי
 בחרוה ובתדעיה להרים קול עכל וכל סדר
 הטעם כדי לעורר הלכבות ולהכניעם ולא
 ישלטו אחרי קוים את כל אשר התענו והתורו
 ובמיתא כ' הטעם לפי שהפנור הוא סניגור של ישראל ברה' ועתה סניגור שלהם יוצא עמיהם ומשמע
 קולו בשמחה פ"י ומדרי תורם השיבו לו מן השמים לפי שביה"ט אין דשות לשטן ובמוצאי כפורים ואז
 ונותה בלחך וצריך להתקוע לערבבו ולזה חו"פ כל בלי ע"י וזל הטור (וצריך) להוסיף מחול על הקדש קס בלחך
 שיתקינו ת"ט אחר זאת הכובים ותוקעין תשעה ויש נהגין להתקוע מיד אחר נעילה קודם ערבית חפ"י
 שערין ר"י הבדילו אין ליה חושפין כיון שתקיעת שופר הכוהה היא ואינה מלחמה וכיון יותר להתקוע ערבית
 ערבית ואפי' אם יתקע קודם שיבריל אין לחוש כיון שהבריל בתפלה עכ"ל וב"י ב' המורדכי שהנהגין להתקוע
 אחר נעילה הטעם כיון שכבר עבר היום ע"כ משמע בדור שיצא היום דהיינו שיצא ג' כובים וכו' ומכאן נראה
 והנה כל משכיל יראה דהכרעת הטור ז"ל נכונה בטעמה מכוונה פנים ראשונה פראינו כוה' פאנים מקטן
 עד שלא יצא ג' כובים שנכפלים באיסור טלטול השומר ונמשך מזה להפסיל אחרים שהגמים בשמחה קול
 התקיעה אז עושות מלחמה ואוכלות ואפי' יצא ג' כובים אין ראוי להתקוע אז מן יבואו הנשים לעשות מלחמה
 ולאכול וצריכות הן להוסיף מחול על הקדש" ואומרים ה' הוא הלהים ג' כלות הפכינה שמסתלקת עד
 קדיש ז' וכתוב עלה להיום בתדעיה ב' ב' מ' כל בלי וכו' כבר כתבנו טעמו לעיל משם הרי' מריש ז"ל
 לך אכול בשמחה במוצאי כפורים ב' יצאת נח וחדת להם כך אכול בשמחה וכו' כבר נשמע
 תכלתכם לפני כריח נוחח (הד"ה) יש שכתבו לווער לך בשמחה אכול לחותך כרישלא יהא חבל ברה'
 ובתקונתו לא נהגו להקטיר" ומברכים על הלכנה מעני שאנו דומים למלחמים וראויים להקביל פני
 שכינה ולכן מוהעכבים עד הלילה הזאת מן הטעם הזה וכיון הוא (סדרה) וזל בריני בדכת הלכנה ג'
 מחלוקת כוה' מוס' בזה ומנהגינו לברך במוצאי יוה"כ ולפני חם יש לחוש שיהא מעונן שאלו מקדמיין" ומין
 מברכים על הבשמים אפי' חל בשבת כ' הרמב"ם פ"ט מהל' שבת ופ"ה הש"י ויש להדמות בפעורה כ' הפו"ל
 וכ' מהר"ק ב' תו' שבת דף ק"ז ע"ב ומדוענות יומא דף פ"ה ע"ב סליק במד'

תפלת הג הסבות

למנצח

משכיל לבנקרה כמיל תערוג על חנני
מיס כן נכסי תערוג לך חלדים "מנצח"

נכסי לחלדים לחל חי מותי אכזר נראה בני תלמידי
היתה לי רמטתי לחם יומם ולילה באמור חלי כל חס
חיה תלמידי "אלה חזקתה ואשכבה עלי נכסי כי אעבור
בסך אדרס ער בית חלדים בקול רנה ותודה המון חנני
מה תשתוחחי נכסי ותהמי עלי החילי בלחיים כי עוד
חורנו יצועות כניו "חלתי עלי נכסי תשתוחח על כן
חזקתה מארץ ירדן וחזקתה מארץ חמור "תהום מל
תהום קומת לקול צנוריק כל משבריק וגליך עלי טבח
יומם יצוה יין חסדי וכלילה פירה עמי תכלה לחל חני
אומרה לחל פלטי למיה שכתני למיה קודר חלך
בלחץ חזיב "ברצח בעלמתי חירפוני צוררי באמור
חלי כל היום חיה להיך "מה תשתוחחי נכסי ומה תהמי
עלי

ליל התקדש חג הסוכות צדיקים ישועחו
ויעלצו לפני להם ויפסו כשחור כי

זה הרגל ומן שמחה לכל היא ועל כן
תענוגר השמחה למעלה ורחוי להרחיק
כל מיני רשע ועון חסלו כל דהו ורבים
נכונו בגלות זאת ולא חששו ומרמה חל
רעה וצלו כל ימות השנה רחל" ומצוה
לאחר עדות כדשלא יטעה לבוא לחסוב
סטורה בסופה ועדיין יום ואסן בעינין שהיה
הפעורה דוקא כלילה וילבין טו"ט מהג
המזות דכתיב ביה בערב תאכלו מזות
ונגזו לומור חזקתה כמיל תערוג לבי
שחג נירונים על המים ואלו חלילה
הוא חסידה שבחיות ובזמן שהחיות משלות
מתכנסות חל חלילה היא חסידה ומכנסת
קרניה בקרקע ועוררת להקבה וקורע לה
את התהום והמים עולים לה והו בחי
תערוג על חניק מים ואנו חזקתה כי כן
נכסנו שוקקה להמים ורחוי לחס טלנו לבון
השנה כנפמי רצון ועוד כי במזמור זה
רמו לסוכה רכתי כי אעבור בסך שתדנס
המזמור מכללית ויש בו גפ ענין עובד ר

רגלים ועל נכדיה חדים מיעי קדם להתחנן ישיב נעים לגבולם ויבנו התקדש על מכמו וס נעלה צידה ונחמנו
בקול רנה ותודה המון חנני "צריך כל חס להתעורר באמית התענוג על גלולתו וי"ס לבן שמחור
ישראל אשר היו שמים בחג הקדוש הזה על אדמותם חני" דהכלל בשמחה רבה מחורה ומשכח לארון הכל
שקרבנו לעבודתו וכינס) כמיל תערוג תועק ותהמי "חל" נופל כי עורג כחל יפול ליהם בארי נעני
לשורים וכו' כמיל תערוג כחילת פערונ לא נאמר ובחיל יערוג לא נאמר לא כמיל תערוג ריבר הכתוב נאמר
ונקבה הזכר עורג על עסק המים כמיל לעיל והנקבה כשהיא טורדת לילך ורחמה צר והיא צועקת והקבה מרחם
ומחנין לה נחש ומכישיה בבית הרחם פלה והרחם נפתח" מתי אבוא וארלה פני להים לעלות לרגל ונתנבל
מלן חרבן הבית ונאמר כאן) מה פשתוחחי גפ כנר ג' מלכיות הטהירות לבטל עבודת התקדש וישראל
צומקים ונגלים בכל יון ופרס" צמחה נכסי בני חזקתה כן בגלות בכל" היתה לי רמטתי לחס מוכדי
שהצרה משכעת את האדם ואינו מבקש לאכול" לה חזקתה כי אעבור בסך את זאת חני זכרת ומפתכת
בזכרי עליית רגלים שהייתי עזברת בקודי בני חרם ומדרה עמיהם" עוד בית להים סך במענין הקהל סך" ל
חשבון כלל החוגגים" חרם חרדה עמיהם מעו מרדן את העגלים וסיחף וי"ל כי ידירות מעו נתי את ידיות
נכסי ככה לחיביה וי"ל כי דממה חיללם ואחרש עד אבוא לבית להים" ברנה מעו חמורה לפי רחמסו בעוד וסו
לנגדו" המון חוגג" סיהיו מולבין בקרבנות לחוג זמא" ל" יוני שקורין לבדיכת המים חוגגין" וי"ל חוגג מדרק מרח
שמחה" מה תשתוחחי ל" כי שחה למטר נכסינו" החילי התתיני וצפי לכחולה" חזקתה מארץ ירדן" סה"ו
רגלים לבוא מירדן ומחרמונים ומחר ומצער לרגל ור"י ממה שטשית לבן בירדן אחר כל הפעם שהבטען
בשמים הובשה לבן את הירדן" מהר מועד מהר כי שדח צעיד לסחר ההרים אחר שהכעסנוך בו במעשה
העגל סלחת לעוננו והלכת עמנו כל זה חני זכרת בגלות שמנעת להיטיב לי וגזירותיך ומתחדשות עלי לו

עלי הוחלל לחללים כי עור חורנו ישועות בני נחלה
 שפטינו חללים וריבה ריבי מנוי לא חסיר חסיר וחורנו
 ומלה תפלינו כי חנה מלה מענוי בלה
 בני למה קודר אתה לך בלחץ אויב שלח אור
 ומהתק המה ינחמי ביחמי ל הר קרש נחל חסנוות
 נבחה אל מוכח חללים ל אל שמהת קלי ואור
 במור חללים חללי מה תשכוחי נבשי ומה תהמי
 עלי הוחלל לחללים כי עור חורנו ישועות בני נחלה
 ואחרים אשרי האיש וכו' הללויה הללו אל בקדשו וכו'
 ומסדיר ההפלה כנוי שכתוב בלילי נפחים ואומר ברבו
 ומעריב וקם המה ואמנה וכו' ומרוס עלינו סוכת שלום וס'
 אלה מוערי יי מקראי קדש אשר תגדאו אותם
 במועדים וידבר משה את מוערי יי ל בני ישראל וקדש
 (ומערי) ונתכללי כמו שהקדיר ואם הוא שבת אומר ושמו
 ואחר

אל ע' בהם ל הכוס קורא צרה קורא
 חברה לקול צנורין העקלחים מל מונח
 הוים שופין עד כל משכך וגלך עלי
 עברו משכך לילי הים על שדנכל
 עולים ומשתברים ונוללים ונללים לבי
 שם מהגללים בתנועתם יונם ילול
 חסרו יבוא האור של גלולה ויבוא ה'
 חסרו לנו ובלילה בחושך הגלות והצרות
 שירה עמי תהא חנינו בתוכנו שירה
 לוחמייה כדמרתקמין ויהן ושרא ויה' ל'
 שירה שכן ישרא חומרים להקדש זכרנו
 מה שטעית לנו כמזרים מצוה חסנוותנו
 במצ' ביום בערב פסח ואמרתנו ובלילה
 גלנו ושרנו לפניך אלהי ההלל ועכשיו הרבה
 מצות חני שומרת ולפי חנה מלני ועל
 זאת אומרה לשלמי למה שכתבנו וכו'
 קודר ל' שחרות ברצח בעצמותי חורנו
 צורדי נדמה לי כלו חורנים אותי כך עור
 חמני שפטינו קח נקמתנו ומנוי לא חסיר חסיר וחורנו
 ומהתק מלך המשיח שנדמה לאור ש' מרכתי נר למשיח וליה הנביא הוא חמני נביא נלמן המה
 חמני ונהגוני וביחמי ל הר קדש הר המוריה נל משפנותי העתידות להיכנות בבית שלישי (רחבע)
 ולכונה ל אל שהוא שמהת גילי ואורך בכניו נל שמהתני מעלותי ומה ברה' שיוחיל ישראל אל הס'
 ואין יושבין וכו' הרש' ב' לקדש תיזכר דמי ליטב במקוה להתעבב וכו' ובשבו בקדש ומנהגינו לקדש מעומר
 כסדר הרמבם נ' מה מוכח ומים שבה היה מנהג רבותיו ורבי ספרד לקדש מעומר בליל של חג ה'
 המכות והטעם למי שסרול כל המצות כולו מוכר עליהם עובר למשיית) ונמצא שראוי לברך קודם שיטב
 (מחמם) וכו' (שומע שכן) כותבין כר' חמם והיה קדש ל תקדש רע ט' וב' הרב החגיד ל' דהיל לרמבם
 רבותיו לברך קודם הכניסה דמעות סוכה בן עומר בן יושב (וכיון שנכנס התחיל במצוה יושב ונראה להשיב
 על דברי רבי' ול' חלל מיקרי קיום מצוה ושיבה ל' חמם שיבה שקבע עצמו לישב משאכ' בעמורה לא מיקרי
 קבע ולמי התחלה מצוה אינה ראוי יתלך ולא יטב ומה שהשיב מוכח דאם היה עומד כל היום ואכל ושתה
 מעומר שקיים מצוה סוכה אינה ראיה להשא על דברי רבינו וכיון דממך ואכל מעומר הוכיחו געגעי
 קבע עצמו בהכי והנה מצאנו לרבינו ספר ומהך לא יתחבב בזה כי אמור דף ק' עב' דרב הונא הנה קלי
 נהחא סוכה מלגיו וקאים על רגל עובר ע' כנה דקדק לזהר ואמר מלגיו למקו' מסכרת המל' ל'
 ולהביא דעת הרמבם דאמרי שכבר נכנס כיון דלא יטב מיקרי עובר למשיית) מ' חמם סוכה כישיבה שיהיה
 לכול ושותה וד' וט' בסוכה כל' הוים בן כיוס כן בלילה בדרך שהוא דר בביתובשאר ימות השנה ולפי' אינו
 חובל מחוייב כישיבת סוכה בברכה עיין מ' (תרל"ה) לא כמו הבוערים בעם האומרים שה' מפורסם כיון שאין
 להם פת לאכול וכל' הוים עומה את ביתו ער' (ואת פונתו קבע ש' בסוכות השבנו' וימים כיצד כלים
 האים ומצעות הנחות בסוכה אבל כלי אכילה כגון קערות וקדירות אחר אכילה חוץ לסוכה ואסור לאכול
 סעודה

ואחרי התכלה לומר יום הששי וברכה מעין שבע ימים
(ובמקור) התכלה והולכין לבתי'הם לשלום וכנסין לסודר
ישיבין עד שמיאילין כזק מחזיק רבועית י"ז לו יותר ומעלה
הגדול עומד ומקדש והכל עומדן ושמיאילין יסדר
כחש בשבועות כפרה ואשר קדש מלכ עס וכו' עד מקדש
ישראל והזמנים ואחרי לומר באי אמה אקבו לי שם
בסוכה יושבין ואחרי לומר שהחיינו נחמח מקדש מעמד

מסדרין

מסדרין הכרכות ולכל ימי ימים ביום שחורח (מחזור)
לחודש ויחוד פון השנה ויחוד של שבת חזון
מלכל חור שנה ואם חסר שבת חורח לא יחיד שבת חורח
(והחלל) חסר שבת חורח שבת חורח

[illegible]

יצחק'ס

בסוכה נטלה האולם מברר על נטילת
לולב ע"י הרי ההרמב"ם מחלק בנוסח
הברכה וכתב נטלו בכל עדין ובר
ליטול ולהכה משמע וכאנטלו כבר יצא
דמרחבה נטל בה לא שמעו נטילה
עדין נמשכה מברר על נטילת לולב כיו
שכבר נטלו ה"כ בברכת הסוכה כח ורמז

[illegible]

הזוהר של יצא מבה"כ לכרך במקומו חס לא במקומו שרבים נושאים בו חס במקומו וליכא דלכא חס
 משום יהורא ומביא חס דף ר"ח ע"ב וכו' כי כ"כ ב' ה"ה ב' רב נטרונא גאון שכל דבר שאין חס ומביא
 וטוהר ברבים במדות חסידות וכל העם אינם נושא אותו ויהר"ה היה ע"ב ובפי' חסידים דרך כלומר
 ולהשביעו שלא יעשה כן ע"כ ועיי' ב' סו"י ב' בענין ה"ל ציצית בטלית שבי' העיסור ומ"ש עליו מהר"י אבנה
 יעו"ט וטוב לו לעבור עבודתו עבודת הקדש עם הצבור לשהתקף בהדי צבורא והן אל כביר לא ימאס וכ"כ
 חסד העניים שאין חסדו יודע מרמה לכוון הדברים כמותכונתם שאין לנו לצרוש מן הצבור והנה לנו לחסדן
 ועלמא דראוין הדברים למי שאמרן רבינו הא"י ז"ל ולדכונותיה" ובוים א' לנטילה ערך שיהא יצו חסד
 בשם יוס' א' בחול לא יברך שהחיינו ביום ב' ומה שאינו מברך רק על הלולב (לא על שאר המינים המיטב
 במעלה דף ל"ז ע"ב הואיל ונכוח מכולן והקשטם וליגבהיה לאתרוג וברך ומ"ש הוא הנפוח הא"י ד' ויהי
 ובמיניה נכוח מכולן ד' בנידולו (מהר"ל דף ע"ד ע"ב) והלכות ז"ל ב' מעני שהוא הגדול והגבוה שבתוך הלכות
 טכ"ל ואחר להידיע עמר גליו צ"ע שא"כ תיכול עליו קושיית הגמרא וליגבהיה לאתרוג ויברך ומ"ש הוא הנפוח
 ויס' ליישב ד' הלכות ורמזה בהיבית הגדול והרמזים ב' הואיל וכולן כמנהגן לו ע"ב דין ו"י וא"ה
 ומא"ה וכו' ל' הרמזים דין ט' ומצוה בהלכה שיגביה אגודה של הלולב כמנהגן וא"ה ב' שמשנה
 במעלה הא"י הלתא מצוה והא"י תר מצוה ע"ש ומעשה הברכה שגם הלולב יתקנה כמנהגן ומה שכתב
 לוליטול הלולב בפעם והאתרוג בפעם (תניא דף קנ"ד ע"ב) וכ"ה מהר"ל דף י"ב ע"ב יקרב האתרוג לאתמיט' לחנו
 יחד בשעה שיצא ע"ב וכ"כ הש"ע ס' יתרכא ב' הר"ם וקנאטי ב' אתרוג ע' ה"ה תחלה יפול האתרוג בשמאלו
 ויחזר ויפול לולב בימינו וכשמוניחו חסדונו נותן הלולב הא"י חסד האתרוג בפעם הדל"ק (א' מעני)
 וצ"ה' להחריך נמ' כן הוא המכמת כל ההבדל ע"ב הרמזים ז"ל ע"ב (א' מולך מעביר ומבטל מעביר
 וינענע הלולב ג"כ בכל רוח כיצד מולך ומנענע ראש הלולב ג"כ ומביא ומניענע הלולב ג"כ
 וכן בעלייה ורידה ע"כ וראיתי להעריך בזה פלגות חסדונם כמנהגן ומה שכתבנו יהבאר המעשה שלנו
 ע' שעת רבי' הא"י גאון ז"ל שמולך ידו מכבדו והללה ומנענע שם ג"כ בהלכה וג"כ בהלכה שנתחבר
 הכל לו כמנהגים ויש בענין זה ב' החלוקים משנים זה מזה עיי' ב' וכו' ומה שכתבנו כ"ה מנהג
 ונענענו דרבנן (ואוליכו) ביה לקולא וא"כ לכל רוח ג"כ הלכה וג"כ הובלה לא בין ההלכה וההובלה יתיר ג"כ
 'כל רוח וכל רוח ר"ה פ' כינס דף רכ"ט ע"ב ובעל היכל הקדש דבכל פעם מנענע ח"י נענעין דלכ"ן ע"ב
 ע"ה ר' הש"ע שהיא ר' הא"י דלכל פעם לו נענעין ומנענענו הוא ע"ב הרמזים שציינתו וכו' העיסור מעלה
 בזהינו מולך ומביא מעלה ומוריר עלבד מולך ומביא למי שד' רוחות פלוגין והמושל בשנים הוא
 'ושל בד' והמולך לצבון ולדרוס דעת חסדונו הוא ע"ב וכו' הראש' וכל נהגו העולם כן לא מולכים לדרוס וכו'
 ומה שכתב הוא הקצרה יד ומנינו להודות למי שד' רוחות וכו' והאגור וכו' כהבו כי בעל הדברות שד' העיסור ז"ל
 כי מוכח דברי הרמזים שכתבנו לעיל והנה ית' לך מל' רבינו שא"כ ששה נענעיים בכל רוח לא עלבד והוא
 'העיסור וכו' הרמז חסידים ב' כמות המרים דף ל"א ע"ב דברי רבי' בפשיטות (שכן ב' הרמזים חסידים וכו' שכתבנו
 וכו' אינם מחוורים כד' דברי רבי' ע"כ וגם נה' לך שא"כ לנענע לא בשד' רוחות ומ"ש לה מעלה והוא הש"ע כלן
 לתור מיעורא דר' יצחק ב' חנינא בהנחה ואמר רבא וכו' כלולב יתנה תבין ותשכיל מעלה שלם שמתעלה וכו'
 לא כנגד כנינו כגד ירושלים ואח"כ לדרוס ואח"כ לתעלה ומ"ש ב' עיקר מצות הנענענו לר' הרמזים והעיסור
 ב' הדברות ומ"ש התלמוד הוא זה לנענע בשתי רוחות ומעלה ומטה ולמי שהראש ב' לנענע ב' רוחות מטה
 יד יד ומנינו וכו' לכך מהיות טוב להתקדש רע ראו לצאת י"ה הראש' ומקומין לנענע גם למטה ולמעלה
 חסד רוחות ש' מזה ומערב אחר מעלה ומטה כמי שלא יפקידו בהם בין טיקר הנענעיים חסד דרבנן
 חסדם לאחרונה ואם הדקדק בדברי הראש' ת"י דגם הוא עמנו מורה דמרי' א"כ לנענע דף בשתי רוחות
 ומעלה

וְהָיָה אִם מָצָא רַבֵּינוּ סְעֻדָּה בְּהָיוֹן זָלָה בִּימֵיכָל הָיוּ יִכְחֹן וְגַם
 לְעוֹלָם לְאַחֲמֹר לֵי וְגַם לְמַעַבְלֵי וְלֹא בְּצָר לֹא בְּרֵאשִׁית הָיָה
 יִבְרָךְ עַל הַהֶלֶל הַהֵלֶל וְסוּפָה כְּמֹחַ תְּהִדָּם מִי צְלוּהוּ יִשְׁלַם מִמֶּנּוּ
 וּבְעֵד לֹאךְ יוֹצִיחַ סֵּם וּיִקְוֶהוּ **הוֹשַׁעְנוּ** לֵי וְלֹאֲמֵה
 רַבֵּינוּ סְעֻדָּה בְּהָיוֹן זָלָה כְּמֹחַ יֵהֱיוּ וְכִי

[illegible]

בסוף ה'גבורי כב' אורחו כב' וכו' עד וידבר משה את מועדי
ק' וכו' ואם חל בשבת קורין כו' וקריש וקורא מפתיר בענין שני
ובחמשה עשר יום וכו' ואינו חומר קריש ומפתיר והבאה את
השלישית וכו' (ומזכיר ענין היום כבכרת הבטרה ומתם מקריש
ישראל והמנינים ומסדרין) **דפלת מוסק** כמ"ע ב"ט
ה' דפסח וחמשים קריש מה
ומבדק למען ולקבל יהי ה' להינו וכו' ואם הוא שבת חומר
ברוך ה' אשר נתן לנו חנוכה וכו' וקריש (ומתפללין) מוסק כמו
הקריש וחומר ש"צ ההפלה ומשלימין התכלה

ותפלת מנחה כמו בשחרית חומרים מוזמור
ש"י וכו' והלך ה' נפשי אשא וכו' וקריש
(ומתפללין) בלהש כמו בשחרית וקריש ואח"כ חומרים מוזמור
כא"ל המזמור וכו' וקריש

ליל שני מהפסח יום בליל ה' ויוצאין (ומקרישין)
כמו בליל ה'

יום שני מהפסח כמובנים ה' ומבחרים על גמילת לולב
ואינו חומר שהחיינו לא א"כ בן חל"ם ראשון בשבת ומבחר
לגמור את ההלל ויבחרין (ומוציא ס"ה וחומר הושענות
דיום שני וקריש ההקבל וכוהה ס"ה וקורין ה'גבורי במשור
או בשב' וכו' שני קורה מפתיר כמו להתויל ומפתיר
ותשרש כל העלמה ומבחר להדיש גומדין התכלה
כמו להתויל ותפלת מנחה כמו יום ראשון

שהעם מקובצים בשביל קריאת התורה
עכו לקינו דיותר רחמי להיות הכל בשחרית
משום זריזין מקדימין למצות אכלת
דחתקיעה היחודה ומבני הפתח יעשו וכו'
שכן הדבר ברור לטענה כל מנחת היום
בשחרית עם ההלל משום זריזין מקדימין
למצות ורעה התהאחרים בשב' לכו
עם הדרת מעליך אך מעסקנה הגמולת
כן ועוד אני חומר דחבלי למען דל"ז
בהר דבטעם הוינו דוקא לאחר התורה
קורם ומוסק כדעת מנהג מקדשת תקומה
אכל לקבלות דמתאחרין לחמרה עדי
אחר המוסק לא יבא הם עושים כי אחר
המוסק כולם איש לדרכו כנו בעונות
והטור והס"ע לא חנהרו"ל עיינין וכו'
בהר מנהג צרכה לעשותם אחר המוסק
ומנהג ירושלים הוב"ב הוא מנהג ותיקין
סכ"ל גם הרב חמ"ל כ"ד סוכות ה' ב"ה
סמכות לו וסיים הצד השוה כי כולם
יעידון יעידון כי מנהג ירושלים מנהג
ותיקין הוא ומנהג ב"ה הוא שאין לך מדרה
טובה הימנה הן לפי הפשט הן לפי הסוד
ע"י וכן הקדים בס' לקט הקמח וסיים
ועיי' בירושלמי כו' ולא תקשי לך מנהג
שפי' בעל יפה תורה בן כי אין פירוש
מנחה אצל המעיינים ומבחרים למי יש
רמיה למנהג ירושלים עכ"ל (וידורין)
הוא להיבדק ויש חמשה חלוקה ההיקף מהמסק ש"ל ארבע פנקיון כפי דמיון ללולב שלוקחין אותו ביד
א"כ מנחה ה' רמז להיקף לשמיע בקול תורה דמיון להנודו לה' כי טוב ולפטר כל גמולותין דמיון למנהג שחנן
מבחרים לכינוי שמיעות הישועה"ל ליל שני מקדישין כמו ביום ה' ומבחרין ומן לבסוף בליל ה' וידע דדבר
ה' מחלוקת בין הרמזים שרמזיה הוב"ב דבריו בטור ס' תרמ"ב שדין ליל ה' בדין ליל ה' לחומר ומבין
אחרונה כמו יקב"ל לע"י שהזמין אינו שייך להבדלה והרא"ש חולק עליו וס"ל דצריך להוציא בליל ה' (ומבין
א"כ מנחה דמיון קאי הקידוש ולא חסוד דה"ל חס יום ה' חול יבא בזמן דסוכה לכן צריך שלא להמסק
בכונה בין קידוש לזמן וכ"ל מ"ל הש"ע דמ"ל ב"ה הרא"ש" ומנהגינו כפ"ה ארץ התומן כדאב"ה כי ב"ה עבדת
דמב"ה מאריה דאחרין דאינו מחלק בין יום ה' בין ביום כ' וכ"כ בס' תה"ד"י (והרא"ש יר"י לא חלק והגמ"י
ד' סוכה וכתבו סכ"ד דמב"ה וכ"ל מ"ל דה"ל דה"ל ע"י ש"כ דאב"ה וכ"ל המעיינים וכו' ומסיים וכ"ל עיקר שכל
א"כ חילוק בין שני הימים הראשונים עכ"ל גם המ"ל שפ"ה שהב"ה כ"ב הגמולות לבדן ומן לבסוף שפ"ה
מדרה וסכ"ל כמ"ל יע"ל גם ה"ל מסק כן ושכ"ל דל"ש שני הימים שוין הם וכיון דדבר זה תלוי במנהג הכל לכו
מנהג ואין לשנות (עיי' דב"ש ס' יר"ל ש"כ ז"ל ע"ל) יום שני ובפ"ב קורא מפתיר כמו התמויל ומה שאין קורין

יום שלישי חול המועד

ערבית ונמלה
החול והמבדיל

בהפלה בחונן הרענת ואינו חומר ותן טל ומטר בשמחת הנגלה
רק חומר ושומרה והצילה וכו' ומזכיר יעלה ויבוא בעבודה
ומבדיל כפום יין והבדלה שחרית כתפלת החול
ומזכיר יעלה ויבוא בעבודה ויקול כי יעלה ביום
מקרא קריש הזה ביום מועד חג הסוכות הזה ובשומרה
ש' החזרה ומכר על נפולת לולב ומזכיר ההלל בברכה
תחלה וסוף וחומר הנשענות וכן בכל יום ומזכיר החג וקריש חתום
ומזכיר פה וקורין בו ד' גברי כהן קורא וביום השני לוי וביום
השלישי נח' קורא וביום הג' ורביעי קורא וביום השני וביום
השלישי ועל דרך זה בכל ימי חול המועד וקריש מה רב
טובך והוא רחום אשרי וסדר היום ומזמור של יום ומזמור
הליך ה' נכסי אשח אד' לעז' קריש וי' מזמור ומתפלל

תפלת מוסף

כתפלת יום חול המועד חתום מקרא
קריש הזה וי' יום מועד חג הסוכות

הזה וכו' ומזכיר חתום וכו' וזה מוסף וכו' וחומר ש' התפלה
בתוספת קדושה בתר' וכו' וקריש ההקבל ופנים הקטרת
ועלנו לשבח וי' רחום וכו' וקריש
ומתפלל ה' ברבות ויעלה ויבוא וכו' וחומר התפלה

מנחה

קריש התפלה ומזמור כאל תערוג וקריש בתר'

שבת וחד

ערבית מתפלל כפלת אש שמוכר
יעלה ויבוא בעבודה ואינו מזכיר שבת

ובשחרית כשבת ג' נמנע יעלה ויבוא בעבודה וסוף
התפלה ומזמור ההלל פלידה תחלה וסוף כמו

בי' ואין נוסף לולב בשבת ולא חומרים הנשענות ומזכיר
סה וקורין בו ד' גברי כהן תשא מן ראיה אתה חומר אש וכו'
עד לא תבשל גדי בחלב אמו' וקריש ומזכיר סה פני ופני
קורא ספיקא דיומא וקרבן היום אד' באן ואגב אן יקר בחול
ומנע

שחולק עליו היינו לענין קריאת פדשת שבת
דוקא יעוש ודע דמתבאר מדברי הט"ה רבין שדילג וביום השלישי סגור וקורא בבית
החלה וסוף ומפטייר בן אדם וכו' והטעם דנדיחת גוג ומנוח עתידה להיות בהשרי' (דל' ב' רבי' התי')
ומזכיר ענין היום באמצע הברכה ועי' ט"ה בזה בקד' בספרות פשטת וקורין בסת' במקום שפסקי' כפתי'
ס' ית' ב' מק' ומקיתים בערבה עם הלולב בין המנהג להקיף בלולב עם הערבה ועל' בסדר הנשענות
ליום שביעי'

גם כן ספיקא דיומא דהיינו וביום השני
שגנלי הוא לקרות יט' כספ' חול' וי' כ'
כני העיר ועי' בסדר שמוני עצרת'
יום ג' חול המועד ומבדיל כתפלה בחונן
הדעת ובכוס י' ש' ס'
הב' א' מה שאין מוזכר ב' קריש כהר'
דפ' וכות' כמו כהר' דפסח מנע' שפסח י' ש'
נרשיות הרבה מענין המועד אכל בסוכות
אין שם פדשה מענין המועד לא הקדושות
בפד' (דל') ומזמור של אותו היום כפר'
כתפלה ששם שאין ומזמור היום כדחה
כתפלת ד' ע"ה שבת חתום ואינו מזכיר
של שבת יעלה כן כתב הפ' ואין
נפילת לולב בשבת נזירה שמה יבואו
למלטלו ד' חומה כדל' (מ') ולא חומרים
הנשענות לקר' בהנשענות ומבואר הטעם
וקורין דל' וכו' ומזמור רבתי' ביה אה חג
המזנות וכו' ודרישין מני' בחקניה
לימור על חתום שאסור בעשיית מלאכה
וגם נזכרין שם ג' דגלים נדל' כפ' פסח'
ומפטייר קורא ספיקא דיומא וקרבן העם
ואם טעה ביום א' דחל' וקד' וקד'
וביום השני לבד ולא קרא ספיקא דיומא
ובי' לחחר צדיק לסגור ולקרוח בס'ה
כלה כדכה לכניה ולחחר' (מהר"ם
מלובלין ס' פ'ה) כיון דהקריא שחיה
לא מנעם ספק דכל מקום שיש ספק אנו
פושטים במנחה בלא כדכה כדל' (מהר"ם)
סוכה בשמיני' (שם) ובס' בה"ט ס' קל' פק'
פ' ב' דחמ' ופד' ויד' להרן חלקו ופסקו
דיבור תחלה וסוף ע"ה ותתהני דמכר'
מנחה דמקפידים גם מהר"ם מלובלין ומה'
שחולק עליו היינו לענין קריאת פדשת שבת

ליל ששה עשר ליל החיטות

בב נרגו כל ישראל כליל ה' להרבות הנרות בבית הנסות

והתכללים תכלת ערבית בהכנה נמלה ובכוונה כמו כליל כנורים ואחר הנלה יח הולכי לפעור סעודת הלילה וצריך האיש הירח למעט באפילה ושהיה לשת כזלה שהחלכל מביא את השנה וסיו השנה צריכה לכך כי משעת הנעילה

לשנות עם הצבור סדר הקדושה במשנה דורה כאשר הוא מעורר בקדר הדוכים עפ הארץ אל להכריע הלילה לא ינום ולא ייסן ולא יראה החולה לא כמו כוערה

מטלים הלילה למס הקדש כללית באלה כי אם יתנו כל הלילה בהורה והם יעמדו למליצי יוסר לפני לה עולם הליגר בעת ולבטל קווי המבטח לו שיחה מעונה להיים טובים ייזהר מאד שלא להפיק אחר הלימור

בנרס דק וחבר ל הלימור סדר הכלה ומכש שלא ליש באשעורת הבקר אחר קמור הקדר כי מטיף להר לילה ביום ויתכלל תכלתו בשמחה וכטוב ליכב ובהתעוררות גמל ומורח ופחד וירחה השינה מעליו כי

לשומר עצמו בכל ההפלה וההחלה ומרסוף שלא להכניס תנועה בעיניו כלל וכלל ולא נהגו העולם לומר נשמות כל חי וינר שליט כי יוס החיהום שיה בכל בחינותיו לימי החי והי בארס

נשמה יתורה כמו כי חלץ לשנות מנהג קדמונים וביום זה אומרים ההושענות חול ואומרים שבע הקמות והתחינות כמו שנקדיר לפניך בעיני ומקומים בערבה דחבטה עם הלולב ואחר ההקפות

יעצו סת ויקראו בו דיבורי סמיה ויומח וקרבן היום כמו שאר ימי החי והח לך סדר ההקפות של כל ימי החג וסדר יום ה' ומש עליו בהחלה ה' זה כמו ה' שנים ורחיהי להצית אלהו הקונדיקסם הקדמונים

הקדמה בדב שיד שירים פסוק נגילה ונשמחה בך ר' לבין כתח זה חיס עשה ה' נגילה ונשמחה בו ח' לבין חיו אנו יודעים במה לשמח חס ביום

זה בהקדמה בא שלמה ומחש נגילה ונשמחה בך בהקדמה עכל וכו' בו התפרשים ולה שהכוונה כי לעל שיעשה הקדש כל הטובות המעוהדות לבוא בו ביום ההוא נגילה ונשמחה בו ואין אנו יודעים חס

שמחה היא בו ביום הוא רל מוצר התועלת הנמשך לנו ביום ההוא לו חס השמחה בהקדמה והיינו בטבור מוצר התקדש והתקדש בא שלמה ופי נגילה ונשמחה בך בהקדמה והיינו בעבור שמו התקדש כל

האכל לא יחשב לאין בערך עצמינו כי מזה שראוי להחשיב צמד בחלות ולהעלות דאגה על לב יא על דבר כבוד שמו ית' המהולל בגוים לא מצד עצמינו וקבלינו עול גלות ושטבוד מלכויות

מפני ומלגוליות אשר אין עת ורגע בלי חרדה ופגע אפן על כבוד שמו ית' לזאת יחרר לבינו וייתר מיקומו ועין הדמע דמוע וכל לב יתק ויהיה לתיים נבעונות יכונ שרבו וכל א' ממוני מבקש טרפו ומנון

יכול נשכח מנגד עינינו עול גלות כי צרות אחרונות משבחות ראשונות ודיה לצרה שעתה חטאגולה נשכחה

ומפסיר בן אדם שים פניך על גוג וכו' ומפסיר אחרים ומזכיר ענין היום בהחלוצה הכרזה לבד כמו שזכרנו בקדר

שבת לעיל ואשרי וכו' ומפסיר סת' ומפסיר וכו' מהר"ל דף ע' ע"א שכל ראביה וכפ המימות וכו' ומפסיר וכפ עיקר סלח מעיני

חילוק למקומו (ומהכללי) מוסף כמו ב"ט ומזכיר סדר בהחלוצה הכרזה ובחתימה (ומשלימים) ההפלה במנהגה

ומהכללי נשבת (קורין) במרעה במקום שפסקו קודם הרגל (ומהכללי) אתה אחר (ומזכיר יעלה ויבוא בעבודה

הונה משפט האדם בצריך עיון הכל לפי מעשיו וחתמותו לטוב או למוטב ולכן תבין גמור סעודתו ילך לבהלג לשנות עם הצבור סדר הקדושה במשנה דורה כאשר הוא מעורר בקדר הדוכים עפ הארץ אל להכריע

הלילה לא ינום ולא ייסן ולא יראה החולה לא כמו כוערה מטלים הלילה למס הקדש כללית באלה כי אם יתנו כל הלילה בהורה והם יעמדו למליצי יוסר לפני לה עולם

הליגר בעת ולבטל קווי המבטח לו שיחה מעונה להיים טובים ייזהר מאד שלא להפיק אחר הלימור בנרס דק וחבר ל הלימור סדר הכלה ומכש שלא ליש באשעורת הבקר אחר קמור הקדר כי מטיף להר לילה ביום ויתכלל תכלתו בשמחה וכטוב ליכב ובהתעוררות גמל ומורח ופחד וירחה השינה מעליו כי

לשומר עצמו בכל ההפלה וההחלה ומרסוף שלא להכניס תנועה בעיניו כלל וכלל ולא נהגו העולם לומר נשמות כל חי וינר שליט כי יוס החיהום שיה בכל בחינותיו לימי החי והי בארס נשמה יתורה כמו כי חלץ לשנות מנהג קדמונים וביום זה אומרים ההושענות חול ואומרים שבע

הקמות והתחינות כמו שנקדיר לפניך בעיני ומקומים בערבה דחבטה עם הלולב ואחר ההקפות יעצו סת ויקראו בו דיבורי סמיה ויומח וקרבן היום כמו שאר ימי החי והח לך סדר ההקפות של כל ימי החג וסדר יום ה' ומש עליו בהחלה ה' זה כמו ה' שנים ורחיהי להצית אלהו הקונדיקסם הקדמונים

הקדמה בדב שיד שירים פסוק נגילה ונשמחה בך ר' לבין כתח זה חיס עשה ה' נגילה ונשמחה בו ח' לבין חיו אנו יודעים במה לשמח חס ביום זה בהקדמה בא שלמה ומחש נגילה ונשמחה בך בהקדמה עכל וכו' בו התפרשים ולה שהכוונה כי לעל שיעשה הקדש כל הטובות המעוהדות לבוא בו ביום ההוא נגילה ונשמחה בו ואין אנו יודעים חס שמחה היא בו ביום הוא רל מוצר התועלת הנמשך לנו ביום ההוא לו חס השמחה בהקדמה והיינו בטבור מוצר התקדש והתקדש בא שלמה ופי נגילה ונשמחה בך בהקדמה והיינו בעבור שמו התקדש כל

האכל לא יחשב לאין בערך עצמינו כי מזה שראוי להחשיב צמד בחלות ולהעלות דאגה על לב יא על דבר כבוד שמו ית' המהולל בגוים לא מצד עצמינו וקבלינו עול גלות ושטבוד מלכויות מפני ומלגוליות אשר אין עת ורגע בלי חרדה ופגע אפן על כבוד שמו ית' לזאת יחרר לבינו וייתר מיקומו ועין הדמע דמוע וכל לב יתק ויהיה לתיים נבעונות יכונ שרבו וכל א' ממוני מבקש טרפו ומנון יכול נשכח מנגד עינינו עול גלות כי צרות אחרונות משבחות ראשונות ודיה לצרה שעתה חטאגולה נשכחה

ומפסיר בן אדם שים פניך על גוג וכו' ומפסיר אחרים ומזכיר ענין היום בהחלוצה הכרזה לבד כמו שזכרנו בקדר שבת לעיל ואשרי וכו' ומפסיר סת' ומפסיר וכו' מהר"ל דף ע' ע"א שכל ראביה וכפ המימות וכו' ומפסיר וכפ עיקר סלח מעיני חילוק למקומו (ומהכללי) מוסף כמו ב"ט ומזכיר סדר בהחלוצה הכרזה ובחתימה (ומשלימים) ההפלה במנהגה

ומהכללי נשבת (קורין) במרעה במקום שפסקו קודם הרגל (ומהכללי) אתה אחר (ומזכיר יעלה ויבוא בעבודה הונה משפט האדם בצריך עיון הכל לפי מעשיו וחתמותו לטוב או למוטב ולכן תבין גמור סעודתו ילך לבהלג לשנות עם הצבור סדר הקדושה במשנה דורה כאשר הוא מעורר בקדר הדוכים עפ הארץ אל להכריע הלילה לא ינום ולא ייסן ולא יראה החולה לא כמו כוערה מטלים הלילה למס הקדש כללית באלה כי אם יתנו כל הלילה בהורה והם יעמדו למליצי יוסר לפני לה עולם

הליגר בעת ולבטל קווי המבטח לו שיחה מעונה להיים טובים ייזהר מאד שלא להפיק אחר הלימור בנרס דק וחבר ל הלימור סדר הכלה ומכש שלא ליש באשעורת הבקר אחר קמור הקדר כי מטיף להר לילה ביום ויתכלל תכלתו בשמחה וכטוב ליכב ובהתעוררות גמל ומורח ופחד וירחה השינה מעליו כי לשומר עצמו בכל ההפלה וההחלה ומרסוף שלא להכניס תנועה בעיניו כלל וכלל ולא נהגו העולם לומר נשמות כל חי וינר שליט כי יוס החיהום שיה בכל בחינותיו לימי החי והי בארס נשמה יתורה כמו כי חלץ לשנות מנהג קדמונים וביום זה אומרים ההושענות חול ואומרים שבע

הקמות והתחינות כמו שנקדיר לפניך בעיני ומקומים בערבה דחבטה עם הלולב ואחר ההקפות יעצו סת ויקראו בו דיבורי סמיה ויומח וקרבן היום כמו שאר ימי החי והח לך סדר ההקפות של כל ימי החג וסדר יום ה' ומש עליו בהחלה ה' זה כמו ה' שנים ורחיהי להצית אלהו הקונדיקסם הקדמונים

הקדמה בדב שיד שירים פסוק נגילה ונשמחה בך ר' לבין כתח זה חיס עשה ה' נגילה ונשמחה בו ח' לבין חיו אנו יודעים במה לשמח חס ביום זה בהקדמה בא שלמה ומחש נגילה ונשמחה בך בהקדמה עכל וכו' בו התפרשים ולה שהכוונה כי לעל שיעשה הקדש כל הטובות המעוהדות לבוא בו ביום ההוא נגילה ונשמחה בו ואין אנו יודעים חס שמחה היא בו ביום הוא רל מוצר התועלת הנמשך לנו ביום ההוא לו חס השמחה בהקדמה והיינו בטבור מוצר התקדש והתקדש בא שלמה ופי נגילה ונשמחה בך בהקדמה והיינו בעבור שמו התקדש כל

האכל לא יחשב לאין בערך עצמינו כי מזה שראוי להחשיב צמד בחלות ולהעלות דאגה על לב יא על דבר כבוד שמו ית' המהולל בגוים לא מצד עצמינו וקבלינו עול גלות ושטבוד מלכויות מפני ומלגוליות אשר אין עת ורגע בלי חרדה ופגע אפן על כבוד שמו ית' לזאת יחרר לבינו וייתר מיקומו ועין הדמע דמוע וכל לב יתק ויהיה לתיים נבעונות יכונ שרבו וכל א' ממוני מבקש טרפו ומנון יכול נשכח מנגד עינינו עול גלות כי צרות אחרונות משבחות ראשונות ודיה לצרה שעתה חטאגולה נשכחה

ומפסיר בן אדם שים פניך על גוג וכו' ומפסיר אחרים ומזכיר ענין היום בהחלוצה הכרזה לבד כמו שזכרנו בקדר שבת לעיל ואשרי וכו' ומפסיר סת' ומפסיר וכו' מהר"ל דף ע' ע"א שכל ראביה וכפ המימות וכו' ומפסיר וכפ עיקר סלח מעיני חילוק למקומו (ומהכללי) מוסף כמו ב"ט ומזכיר סדר בהחלוצה הכרזה ובחתימה (ומשלימים) ההפלה במנהגה

ומהכללי נשבת (קורין) במרעה במקום שפסקו קודם הרגל (ומהכללי) אתה אחר (ומזכיר יעלה ויבוא בעבודה הונה משפט האדם בצריך עיון הכל לפי מעשיו וחתמותו לטוב או למוטב ולכן תבין גמור סעודתו ילך לבהלג לשנות עם הצבור סדר הקדושה במשנה דורה כאשר הוא מעורר בקדר הדוכים עפ הארץ אל להכריע הלילה לא ינום ולא ייסן ולא יראה החולה לא כמו כוערה מטלים הלילה למס הקדש כללית באלה כי אם יתנו כל הלילה בהורה והם יעמדו למליצי יוסר לפני לה עולם

הליגר בעת ולבטל קווי המבטח לו שיחה מעונה להיים טובים ייזהר מאד שלא להפיק אחר הלימור בנרס דק וחבר ל הלימור סדר הכלה ומכש שלא ליש באשעורת הבקר אחר קמור הקדר כי מטיף להר לילה ביום ויתכלל תכלתו בשמחה וכטוב ליכב ובהתעוררות גמל ומורח ופחד וירחה השינה מעליו כי לשומר עצמו בכל ההפלה וההחלה ומרסוף שלא להכניס תנועה בעיניו כלל וכלל ולא נהגו העולם לומר נשמות כל חי וינר שליט כי יוס החיהום שיה בכל בחינותיו לימי החי והי בארס נשמה יתורה כמו כי חלץ לשנות מנהג קדמונים וביום זה אומרים ההושענות חול ואומרים שבע

הקמות והתחינות כמו שנקדיר לפניך בעיני ומקומים בערבה דחבטה עם הלולב ואחר ההקפות יעצו סת ויקראו בו דיבורי סמיה ויומח וקרבן היום כמו שאר ימי החי והח לך סדר ההקפות של כל ימי החג וסדר יום ה' ומש עליו בהחלה ה' זה כמו ה' שנים ורחיהי להצית אלהו הקונדיקסם הקדמונים

הקדמה

נאכבה בבשתינו ותכסינו כלי מותינו מלא ר"ל מטה כלכי חסר כי הנה בתכף ומיד אשר יסקוט ההמוני
כמוני היום הן בבוא יום שבת קדש חמדת הלכות הן בבוא יום זכור זכור נלות השכינה ויעלה ויבוא אל
לבו צער עליונים לבן באותו כמעט קט אשר יעלה לפניו זכרון צער אם מבכה על בניה לאוי שלא
לעלות ולתא' ל לבו את אשר עברו עליה כונה הרפתקי צרות צרורות על שבוו לבקש עליהן מרפא
וארובה כי מה שראוי ליחל ולבקש תהלה הוא על נפשו נפש חור ואח"כ על עמו כי מתעלה גם בלא שאל
ובקשה תעלה ארובה לעם ה' עמו ונחלתו אחר שכבר נוסעה אם הבנים שמוחה ועל זה נאמר טוב
ויחילו ורוחם לתשועת ה' ביאר כי מה שראוי שיהיה מעמדות פנינו היא תשועת ה' כי שכינה בגלות בשיתוף
עמנו כמלש הנביא עם נוסע בה' בלא הוא וה' כושעים יחד הוא שבהוב ושכ' ה' אהרן את שבוהך והשיב
לא נאמר לא נאב כביכול הוא שב עצמו מהגלות' וכל זה אמר יעקב ה"ה לישועה קויתו ה' בלומה מר
שני מקרה הוא לישועה וכן דור אחר נדונה ביאטעהך ולא בשועתנו כי צערינו לא יחשב בלא נגד צור
עליונים' ולכן זה ישיב ל לבו להתחנן ולבקש ולשאל וללבוני אב הרחמן אבינו ורחם לקחוב שכינתו אם
רובבת על בנים והוא שחמור התנא הוי מתפלל בשלומה של מלכות ה' כינו מלכות שמים כי בשלומה יהיה
לכם שלום כמל' ר"ל ולזה חנו מתחננים ואומרים אבי נחמא הושיעה נא הם פני שמותי יתברך
משמות בן ע"כ ומלכד הטעם אשר בהכנו לקט' בשם
המזכרים על הזכרה שני
שמות לו עור נדחה לומר כי היות ידוע כי טעם הקובה הוא כדי להעלות על לבבנו זכרון הסמיכות אשר
בבית ישראל ומתערים הקיפנו בן ענני כבוד' ולפי שבהוב כימי צלהן מלא חסד וחסד נפלאות כמל' ה' ה' ה' ה'
ומזכרים שם שמות לו יע' כי הם הנה יד ה' המהרבת ים השמיה מעמקי ים דרך לעבור באפס פתח נר
ישראל מנחיר הקולה רבלי הא"י גלון וכו' ולהיות כי אין חתנו יורט עד מה לא רציתי להעתיק דבריו המוכבחים
יע' ועיין גם בס' מנח' דור להדרכו חות הבית חות הה' דף י"ג ס"ב והכל אחר ודו"ק ומי שישכיל בסי' ע"ב
שמות לחכמי לוח"ל ע"ה ימצא שחנ' נה' דומעים לעטרת ת"ה ולזאת הכונה ר' יהודה אומר חנ' והו' הנביא
נא' ולהיות כי ידוע כי גאולה שכינת עווינו צריכה זכות רב לשבת עליה מן הגלות החד והאפל כמחול' ובו
החישנה' ולפי שבטונותינו אין זכות ואין תורה לשתקרוס גאולה שכינת עווינו לזה חנו מתחננים ומתעיינים
בפועל שיש בו תועם בהזכיר לפני עולם ה' זכות ישיני חבדן האבות הן הן המרכבה ושאר הצדיקים אשר
בעינין בן להים המה כי בכל עת וזמן הם העומדים על הכקורים מלפני יוסר ולולי הם חוי אברנו בולנו כמל'
בהזכירינו לפני להי עולם זכות ג' אבות אשר הם היו לראש פנה ומי בשחק כמלכאבי תודם יערוך להם חן מרמל
קצוי ארץ ירמיה ליהם' (זכור תזכור מאחזרם וכו' שחמור שבשכל מרע"ה להתפלל על ישראל הזכיר לפנינו זכות
זקנים וזכות אהרן נרבה ואביהוה לעזר ואיתתור ופינחק וכל כהרצה בזה עד שהזכיר לפנינו זכות ב' אבות
הה' זכור לאברהם ליצ' ולישראל ומיד נתרצה ועו' דמו שלמה המד בחמרו וסבא חנ' את המהים שכבר
מתי מן החיים אשר המה חיים עדיה יס' יאמר אדם מה חנ' ומה חנ' לבקש על זה חלילה להעלות על לב
כן שכל זה הזהיר התנא ואמר ל' תהי רגל בגט עצמך לא צריך לשים נפשו בכפו להתפלל על גלות המה
ועל גאולה וכל מהק כביכול כלפי מעלה וכו' רמיקר והמכון בכל תפלותינו ועשיית המצות ובעסק התורה
כאשר ביארנו בזה' תצא דף רכ"ב ועיין גם בחסדונות התקונים שהביא הד"ם לנזלנו ד"ה שמעו דים את ה' הו'
בזה פא) לעזר לב המעיץ' ואליו פי קראתי יזכירי להיות מהשפים והעובדים אונתו כלב שלם אכיר
והוי יודע כי בירח הושטנות רובו ככולו מפירושי חמנינו מהר יצחק וכו' והל' ואחננס במקומו המעשים
משיטותם אצלן' ולגבי הצעיר
כינור

הקדמה

בירשתי בהם מה שנראה ודע עוד כי בכמה מקומות מפורשים ול נכל הפיכוס והחפז נה לר יב
ההעתיק כי ההעתיקה פעם אחר פעם הוליד הטעות והפיכוס בעדע ולא כן בהעתיק לשון אשר לא
שטה בויר וזה הפיתון והאות אשר יהיה לך כל מקום אשר יהיה מליו עיגול כזה () דע שיהיו הפירוט
לא מפורש והריו למנס מחני יאלו הדברים (עשיתי זה יען) אם באולי הנני לא יזה פירוש אשר לא יכשר
בעיניך ותתמורמר עליו כי למנס סימן ואלו לדילי שמה כי אשר ימינו תמורמר עדי יקעו ולא חל
מעלת לדוכתו מהליו ודכל ואלו לדילי להיות כבודו והורו מונח עליו ולא תבוא למנס בו באמור וזהו
ומה שהוסף הבות" והמנס מ' הפיכוס של שמוחת תורה לא מ' בהם הדב הנזכר והכל מורילי וההלך פני
המניין שחם יראה במה שכתבתי דבר אשר לא יכשר בעיניו יש לומר אחר טוב ומנסו ל' רינני לכף חוכה
כי למנס טרדת עול' המון וחולשת שכלי גרונה ולכן אחלי לדוני מרינני לכף זכות' ואם יש למעין מ' אחר
(כ) ונראה לו שהוא טוב ויכח מאשר כתבתי בבאן על הביטוי) ואם לא חנו אהבנו ואהבנו (ומה ששאל
בעין דומעות יפתח לבי בתלמוד תורתו ויחיר עיני בתלמוד תורתו אכיר יהיו לרצון אחרי כי ולל ה' צו'
דע כל ישראל להעמיד תיבה באמצע בהב' בחג הסוכות ומקיפין אותה כללכיה) בכל יום פעם אחת
ואומרים הושענא וביום ו' מקיפין ו' (ורבי ספריא הגאון ע"ה תיקן פיוטים לכל יום ועם לאמרים
בשעת ההקפה דרך שבה ופארה בקשה (ביום ו' שהוא יום ה' שוני הכל' (משעם להקמה התיבה לבי
שכונן המקדש היו מלקטין מורביות של ערבה ובאין וזוה"ק אולם בצרי המזבח נראשיה) כגון
ע"ה המזבח תקנו והרעו והקעו בכל יום מקיפין את המזבח ואומרים אלה ה' הושיעה נה' ר' יהודה הומו
אני וה' הושיעה נה' וביום ו' מקיפין ו' (משנה סוכה פ"ד) ועכשיו עושין הקף לביתה שיש עליה סת' ובר
למזבח ויש שנותנין פעם לפה לומר כי לא נשאר לנו בגלות החילוקה כי אם פה לבד ועל כן מתחננים
לנו לבבעבור וכוהו הג' בעד ישראל עיין רש"י ו' ובס' גוף ובירושלמי חומר דמה שמקיפין המזבח ביום
חיות ערבה ו' ובר הוא לירוחו כלומר כסם שהקיפו ירחו ו' כך היו מקיפין ו' במזבח ודע רבשבת ח'ין
אנו מקיפין שגם במקדש לא היו נוטלין ערבה בשבת כמקום (בשע' יש מי שאומר שאין אלה הושענא
בשבת והטעם מפני התמורות שישמעו שאומרים בשבת כמו בחול (ויבואו ליטול לזבב ולא נהגו כן
דבין שאין מקיפין בשבת מהבדר להם במה שאין מקיפין ולא יבואו לטעות עיין טור ו' ומנהגינו כיש מי
שאומו ועושין ההקפות אחר ההלל כמשל מנס מהר"ם גלנ"י ומה" (ודע שבהקפה שמידיו יום ביום
ניטלים מאד א' הכולל ישרים מעישרי האומות וביום ו' של ערבה חנו מקיפין ו' הקפות להנצל מכלם באלה
(ח' ומלחם) ובס' ב' לקדוש א' מלחתי כי להיות שמוכל חטא וען) שאדם נכשל בו בכל ימות השנה מוצנו
ובדל מלחך מנחית ורוחות רעות (כמ"ל בזוהר ב' ג' ה' העביר חטאתך וכו' לכך מקיפין בכל יום פעם א' כמז
בירוחו דמז שירוח היתה כנויה על' כסופים וכוחות הפומלח וחכמותיה רחלה שיעט ישראל הקמה כי הו
השמות הטומאה וכדעו ויכלו כהדך ויהבטלו למתרי ומטעם זה מקיפין את המזב' ו' להפיל ולהשמוי
אותם רוחות שנתהוו מזרע לבב לה' ולכן טוב הוא שהכף בהשלימם ההקפות מיד ישאנה ויניחוהו בקבר קורם
שיקומו אותם אשר נכלו וה' עושין ביום ה' ו' בבת א' להפיל הכוחות הטומאים כל יקומו' והל' גם הס' רמזו
באמרים שטעם הנענוע בלולב לעזור רוחות וטללים רעים וקדרתי' ונהגו להקיף חף מ' שאין לו לולב (מז'
ומ' ש' לו לולב ואינו מקיף דמה טוה' (שכ"ג) מי שאירע לו אכל כהמ' אינו נמנע מלהקיף וכן אכל על אביו ועל
אמו כל יב' חדש (כד' מר') ובס' נגד מלח' צריך להקיף לצד ימין (מז') דהיינו שבעה פעמים להקיף ימנה לצד ימין
ריקש ה' נשיאות כפים וכו' (והרד"ב) ובר' ה' חנוכה וכן שיטה רוב האחרונים דלא כהחולקים עיין בספרים והנה
מהוה עיין ג' כקונטרס המיוחד לזה מרכיז איטליא ו' דרך ימין וה' עזרנו על דבר כבוד שמו אכיר
הושענא

הושענא ליום ראשון

וְהוֹשַׁעְנָה גַּם חַנְתָּי וְהוֹשִׁיעָהּ נָח" גַּם חַנְתָּי
וְהוֹשִׁיעָהּ נָח" גַּם הוֹשַׁעְנָה
לְמַעַן תִּלְהִינוּ" הוֹ לְמַעַן בּוֹרְאֵינוּ" הוֹ לְמַעַן
גּוֹחֲלֵינוּ" הוֹ לְמַעַן דּוֹרְשֵׁינוּ" הוֹ לְמַעַן אֲדִירֵי—
בְּחַדְרֵיהֶם" הוֹ לְמַעַן בּוֹרֵא רֹחַ וּנְטַר הָרִים" הוֹ
לְמַעַן גְּדוֹל הַעֲדָה מְשַׁכֵּל וְטָרִים" הוֹ לְמַעַן וְנָח
צֶדֶק וְתִגְלִיר מִיִּשְׂרָאֵל" הוֹ לְמַעַן הַיּוֹדֵעַ וְעַד וְאֵם יִסְחוּ
אֵם בְּמִסְתָּרִים" הוֹ לְמַעַן וְהוֹת בְּחֶדֶר וְהוֹ יִשְׁכְּנוּ
אֲמִרִים" הוֹ לְמַעַן אֲחֵר בְּרִית יִשְׂרָאֵל" הוֹ לְמַעַן
חֹקֵק בְּלִיּוֹת אֲנֹכֶה כָּל חֲרִיִּים" הוֹ לְמַעַן טַבְחָה—
יִתְיַבֵּן שְׁמִי וְטַבְחָה וְאֲמִרִים" הוֹ לְמַעַן יִסְחָר
בְּצִוְרוֹת בָּקָע וְאֲמִרִים" לְמַעַן כְּבִיר הַמִּבְרָא
בְּאֲמִרִים" הוֹ לְמַעַן לֹא יִתְּנִי שְׂנוֹתַי לְדוֹרֵי דוֹרִים
הוֹ לְמַעַן מַשְׁבִּיחַ שָׁמַיִם חֲדָה בְּנִבְרִים" הוֹ
לְמַעַן נוֹתֵן רִנָּתָם לְאֵן מַלְאָכִים וְשָׂרִים" הוֹ
לְמַעַן סוֹעֵד בְּחֶדֶר כְּסֵאוֹ וּבְהָרִים" הוֹ לְמַעַן פֶּנִּי
וְעַרְכָּל פְּדִיבֵיוֹ וְנֹגַהּ וְהָרִים" הוֹ לְמַעַן מִקֵּץ שׁוֹרִים
וְעַד

הושיע נח' הושיע עתה וכן הושיע נח
 כ" כני גמלו וכל ח"ב
 והערתה נ"י ל' בקד' ח"י וזו מקד' ונח
 האריך בכל' וכבר כר' בגמל' שהם שני
 שמות שמות ע"ב שר והפוך ישר וזכ'
 יהיה שם ח"י שם ח"ל' ושם נ"ו שם המל'
 ולפניהם היו מבחנים לעיני ה' ויחזק
 והרחמים במתן בחינות הדין המצא
 מחשבון המקום של שני שמות לו כי
 ח"י ח"ל' הם (וכן שני שמות ח"ל' עס'
 חותיותיהם שהם ו' ושני שמות הבוללים הם
 בנ"י ל' הם כמ"ס מעד' נח' ב' מן עשיר וע'
 דעו (ח"י) נ"ד דקדוה' (הנה ענין) הבקשה הוא
 להושיע את שמו המחולל ב' המים ובה
 גושע גם אנחנו - וזו הו' בקד' כי כן הוא
 מבוקר בכל התבא"ל וגם מאד"ב ומעלה
 מנצח וז' כ' נקדוהו בקד' וכך משפט
 ברוב כמות עם גדול וד' ד' וטוב יוצא ובה'
 ומפני מלא הוא ונחלמה חלום פל' לה אחד
 ח"י וזו' ולי המסוק עיקר בניקוד והנה
 נודע כי מקור שמות ע"ב הוא שם ההו"ה
 כנזכר במד' שער פרטי השמות כד' לזה
 נקדוהו בקד' ושל' אעולה החשבון כו'
 דומה לשם הו"ה שהוא מקורו ועיי' בפס'
 מן דוד להרצ' סוף חות ההו' אדיר הזק

(ואחרי' על כל החזקים וכן נאדרי בכח" בורה רוח נסוק הוא פתוח ל ומ' רדק' זכר הרים שהם קיימים וחזקים במה
 המה ונחלים לעין וזכר רוח שתל דבר חזק בגבוליהם ואינו נדלה ובגבורתו עשה בהם גורלותיו להפיל בהם את
 ההרים לטבחך זכר הרים ורח" מיוז העלה בעצמותיו גבולות" דבר צדק' נ"י רש"י החלה גלה הקב"ה לישראל ששלו
 להם פחדם פא"ש ושהה הם שמוע וכו' והייתם לי פגולה ואח"כ הביד להם מים רים חזקיו והוריות לישעיה מר"ה
 היורע ועד' ה' וגלי קדתי ומימרי ההיר" ואם יסתד וכו' ואח"כ יסתד להם במעשי אכפי היורע ומעניד בו" וכו'
 בלחד כ' ר"ל י"ה שהבית נוסף והלמות שליכנה נוסף וכל' אובל לשרש כי הו כור גדול' ובס' כתיבות שלום כ' בדבר
 דברים מהלך אחד לא שהקב"ה רן וחזתם לעצמו למות והכוונה מהוסוף בית לקיום שט העולמים ולזה התחילה
 הנדה בחיות בית בראשית ע"ב ויורד"ל כ' לשון בלחד אינו בהקב"ה ששם דבר אחד אינו בלחדותו ששם יש כל' להם
 חיד נק' אחד אכל יש אנשים כעצמם וכו' ועוד שט בגמ' רוח נשמה קרבים ובני מעים דעת חכמה ובינה ר"י וכו'
 שלה היו לו כסנוכל מנח"ל בהקב"ה וע"י ברים כתר מלכות מ"ש" זכר בריות ישראלים כענין וזכרתי להם בית
 ואשמים" חוקר בליה"ע"ש חני' ה' חוקר לב כוח) כליות בי הכליות ינעלות והלב גומר וכנגד הלב חזק ר"י
 הונש כל חדרים" טכחה ל' ר"ל בטחה דרך התענית עשה השמים לבי שהארץ ביד שטל והשמים ביותין שטל חזק יר'
 יקרה לרץ וימיני טכחה שמים ומח"ל) בצורות מסוק הוא בליות כח' ור"ל בצורות שהם חדים ופלעים קטנים

שם ביקע והוציא עליהם ועד הנה צור
 ויניבו מים" כבוד נה' עצום וגדול בכחו" ה'
 תכובר באורים/ל' חור כסדים כ'ר'י כל חור
 ובקט עמוק קרני לור וכו' מאורה צנעור
 (מהר"ו) ודלכע"י ל' כבולות כעו חור
 כסדים ור'ל תכובר בקבולות הארץ כי כולם
 יודעים להורו וגדולתו עור כ' מהר"ו ור'ל
 ל' נהר"ו ור' קטריא ח' כי הוא חל' חת הלא
 וחת התומים" חל יתמו שנותיק' כי ח' להר
 תכלית וקץ" תשבחי ל' חקטה והנהר
 מן בשוח גליו חתה תשבחס" שאון ל' התנה
 ור'ל חקטי חתשה שנתסלו למים שני' הר
 המון עמים רבים מהמגת ים יהמיון שדרך
 המים להשתעיע קול שני' וקולו כקול מביס
 רבים (מהר"ו) חרה בנהר"ם חף זה על ח'ה
 נאמר וכן ת' הא טל מלכין ומשרייתו) ר'
 דמגילין כמתי נהרה המהר"ו מן קדמך י"ו
 (חבקות) רוזנים שלטונים" פוטריה' ר'
 מתקן כרכיח בחפדיה וחבונה שלם שיושב
 על הכסא לרין הגה הוא פוערו בחסד ור' ה'
 העולם בחסד נהר' ור'ל'ג נ' כי בחסד חסו
 יטשה לעמנו ימשך לבכם ליו והוא כמין
 תפער לכפלו כי בזה יבגע למכורדו (ט')

ע"נ ענה נשים בחובות ערבה הדעים בשמותיה
 רבה" ע"נ ענה המלך חוגג שבעה הוהיקים וחכי
 ישעיה ע"נ ענה זוקקי ומני חנים בחשובים כגנה
 ערובים" ע"נ ענה טועמי ומני הלילות היחידים
 לך ישוב תהלות" ע"נ ענה כוללים להקין מנחה
 הלקוחים לך להשתבח" ע"נ ענה מנעמי של שם
 הדסים הנעמיים אשר בן ימים" ע"נ ענה מודרי
 הלל בשרי ערכות המונים שיר בשבתים עריכות
 ע"נ ענה בוצחי הלל בככות תמרים הצנועים אשר
 שחק ומחזרים" ע"נ ע"י קחי עץ הדד ומיחה המונע
 טוהר מהחור" ע"נ ענה אקרי שמונת בית השאבה

ונבא דאיהו דכחיה דיהוה ל' שפלות ונאמר ביהוה נעזרים בו צהיה פנו על צהיה פלע והיה ארץ קשה הסוררים הם
 המורדים שעזבו לישראל כחם בתלם חס מורדים שכנו צהיה כי תעזרים חרבה ותהכותה לא תהן כבודך כמלך ונבא
 לאחר לא אלהי הובן ישועות ל' חשבון מן והובן לבנים תתנו והוא עד ט"ס המגיד ברוך שומר הבטחתו לישראל
 שמו ב' שהקדש מהשב וכו' עם נבחרים שנ' ובר בחר ה' ענה ברוך ש' ענת' של בהשענה היא ביה
 הוא כמו ביה של והיה באכלם מלחם הארץ שהיה באכלם וכל עמינו בעת וזמן שלנו
 קוראים לך והוא הושענה ונעני בקראי לוי ובמידור חלק ענה בהשענה ובירקתנו עיקר ח' יש לומו
 נדד רבב ידוע מהפ' שקורים למעבורי תיבין הושענה ט"ז מהר"ל ורח"ל ורח"ל ולב' תהיה ביה של בהשענה
 כביה התשחית בהמשדה שהיא במקום בעבור ויהיה ח' לב' טנה בעבור הושענה דסייגו מצות ל' חנוס"ה חנוס"ה
 חנוס"ה בשמך רל"ס ע"כ כי בך ארוץ גדוד גסים קריבים במורדות ענפים כן היו עושים סמי הבית מביאם
 המצבות ערבה וזקנין אלהם בצרי המזבח הדצים ל' שאן קול שאן ה' קל ד"ץ הוהיקים ל' הוקים ור' חלקים
 באמונתך ומקנים ישועתך ע"ז בר' כה"ה ירמ' פ"א חננים עניים צדיקים מחכים מקוים מקדי נוהג' ו
 ונבא ביה חנונים ומלכיהו וזקנין וכן זקנה ליבם ל' קשירה היא ערונים מן לערנות חנוס"ה ור' כמזמור הנגנה
 י"ז אלה שורות שורות והשורה נק' ערונה וכל מלכיהו ישראל שנכנסין לבתי כנסיות אין יושבין בערבות יא
 חנונים למטה ותחת חנוס למעלה לא יושבין שורות שורות כי צד זקנים בדיכל ושאר העם לפנים פניהם
 כלפי הקדש ובמלכיהו הרמב"ם ז"ל וזה לרוב השיבות וניתוסף האותה הישראלית ח' נחמלו ישראל לערנות חנוס
 של יש בהם שורות כהנים לויים ישראל חכמים וכו' וכמדומה שראיתי כן במדע"ט טעמני ל' דיבור מן מוסדי
 טעם

הַתַּחֲבוּסִים שֶׁלָּכָּהּ בַּמַּחֲשָׁבָה "עַכְ" הוֹשִׁיעָנָה
אָנָּה אֵל אֶתְּךָ וְשֶׁלָּהּ אֶתְּךָ וְיֵשׁוּעָה וְיֵשׁוּעָה וְיֵשׁוּעָה
 קָדָשׁ שְׁמֵיךָ וְתִרְצֵה וְיִשְׁמְרוּךָ וְיִשְׁמְרוּךָ

הושיענו במלכות יוסף אחר תבנה ציון בדרגה
והעלינו לתוכה בשמחה יראו גוים

**וַיָּבוֹאוּ וַיְכַלְמוּ אֵת הָאֲדָמָה וְאֶת הָעֵץ בְּחַרְבָּת מַצּוֹת
וּבְמַלִּיכָךְ כִּיּוֹם זֶה סוֹבֵה וְכוּן נִחְמַד בְּהַגְלוֹתֵךְ**

[illegible]

וְלִעֲבֹדוֹ שֶׁכֵּס תַּחַד" הוֹשִׁיעֵנו תְּבַנֶּה כֹּה

אנחנו זכור בן יהודי היה לפני חבאחר" שניהם
בנקיון הלבנו בחחר" גרהה בזמר החסידין

איך צו זיין "הויפט פון די תורה" (הויפט פון די תורה)

המחנה החדר" חסד בענין לקבל עול מלכות
שמים בחדר" הושיענו תפלה

אנא הַחֲשׂוֹתֵינוּ אֲתָם בְּקוֹלוֹ בְּיָבוֹד חַתָּן —
הַחֲחִילָנוּ הַזֶּה חַתָּן וְמוֹשָׁבָא חַתָּן וְיָמֵי נַעֲמָן

ישראל בן-חור"ה הושיענו תבואה והרבה לקהל יקל כל יום
כמד (ז) יתעל לקרר הק כל יום

תַּתְּפַּרְקֵן וְהִשְׁתַּחֲוּוּ מִן חֲרִיבָה מִן בִּנְיָה מִן בִּגְדָה מִן

כל היתה והחומר בקורה לולברל כמות תחרים וכל היכה
 רי להו הושענות משום שפענענין אותם בשעה שהוחרים
 דרר וחליכר ברימזות דרר צדינו חיות זה פירוש סוכה בראש

היום המצות הוא עהו עיקר קבלת עול מלכות שמים. אי נמי
מי' מה שאמרים ביום ה' ומחליכר ביום זה ערבתי ל' במצות

זרבה שני רדכים לו ה' ה' פנאמי הכתובים (ותהי' ע"ה לא כפ' י"ב
בייחוד ובהרהר כי הוא שהפיר הק"ה תחלה בנוגע ול"ה הפתח
וההנהגה ומה שכתבתי ל"ה תחלה ומה שכתבתי ל"ה תחלה ומה שכתבתי ל"ה תחלה

והיה ע"ל לחיות והיה ע"ד שכל שג' וא"ל נהיה לך שכל אחר ופ' ק"ה

הַיְהוָה קָבֵר וְהוֹחִיל מִן קִדְיָתָא דִּי חֶסֶד בְּנֵי דְבִי הֶאֱלָמָא נֶאֱלִיגִירָא בְּכֹחַ וְחַלְבֵּינֹו לֵאלֹהֵי הַמְּשֻׁמְעֵנֹו שְׂתִים זֶה הַקָּבֵר סִתְּמִיעֵנֹו וְנִרְשָׁמוּר

מן שביח מן מוהח מן מנתנת מכל מיני משהית ומכל
מיני גרעניות המתרגשות לבוא בעולם ויחזיקו עיניהם
בבניניה מתקדשת ובשכלוליה והיכלה ובנחמיה קרתה
ירושלם וירקו רגליה בעזרהה הקדשה וירושלם
תליכין על פרקת צורי סנאיכין ותקון כולמן בריש גלי
וזנח עמכון והסבון לכו כיוותח קדושתה מיר
חילנת חדרוני לולבין והדקין וערכין ונהל והענו
והימרו הושענת הושענת והושיעת נח הושיעת נח
עמיר וברך את נחלהך ורעם ונשאס עד העולם
קריש תתקבל

ליום שני הושענות

הושיעת נח ג' הושענות למענך חליונו" ה' למענך
בורחיונו" ה' למענך גמליונו" ה' למענך ורשעיו" ה'
למענך חלכי החב" ה' למענך חב עקד בן" ה' למענך
בן בירך גביר" ה' למענך גביר חסד רגלים" ה' למענך
רגלים רעיית העניו" ה' למענך העניו נחמ" ונח" ה'
למענך נחח לכהנה זכה" ה' למענך זכה וארץ חילך"
ה' למענך חילך שונרות ומלכס טבח" ה' למענך טבח
טלה וסוד יונידע" ה' למענך ידע נגן שבת על כסא יוני"
ה' למענך כסא יוני ישב עליו למלך" ה' למענך למלך
עבדים ומלכה" ה' למענך משלח יד בשמחה וקרמים נח"
ה' למענך נח אדרתו על חורש ארץ" ה' למענך ארץ
עוב ולשרת עמור" ה' למענך עמור רחמיך חת יונץ"
ה' למענך כץ בני ל תשלו כי צדיק" ה' למענך צדיק
וכמוהו לחקם" ה' למענך קם וחינן שלוש בצד רחמיך חת

בדיבור אחד מהשחין כלפה יכול לרבר ולח
לזון יכולה לשמוע והוא שייסד המייטן וכור
ושמור בדיבור ה' השמיטנו הל כמיוחור
יהוא ש' אחת דיבר להיס שהים מ' שמענו
ומהריו לא מ' בן ורחייתו אח' להרשף שפי' בן
תתקדש ויפוך תרגו' נפרך ונשהיזבון
תרגום אשר הציל רשעים כגון

רעבי מותה' בפשטא' מותה' חל' ונפגה
כשכלוליה ל' גמור ותשלום מן ידי ארובב
יכרו הבית הזה וידינו תבצענה ה' וידוהי
הבצענה ה' וידוהי תפכלליניה וירשש
ל' רישה ודבבה כמס' ואתה על במותיותו
תדרוך בריש גלי ובני ישראל ידאס ביר
רעה תל צריש גלי הכונה שלא יצאו בדרך
הבורח שתכסה ראשו בסרינו כדי שלא
יכירוהו חן לו יצאו בגילוי ובפרסום
בקומה וקנפה כדכתיב כימי צלחת תוארץ
ואולי רמז ג' סתקלום כמה שפינה למס אחר
ל' העבדי לומר פיצית ישראל היתה ע' הוצעת
הבינה ששם תהיה הארץ כי ג' ראשונות נק'
ראש ושלישית כ' חשיבי ובתו כן קאולה
העמידה תהיה ע' קילוי הבינה חס הבנים
בחיינו וביתינו ח' כי להיות גאולה ישראל
תלויה בהשגחה כמס' ונשבה עד ה' להיר' וכן
שב ה' להיר' וכן וקבצך לכך בהיות ישראל
באותו זמן וכלים ונק' יס ומזון נקט הפייטן
בריש גלי חס סוד השכלת ומארכת הראש
כענן הכפוף באמתו ראשו ובתו כי עונות
עבדו ראש' וכשיוסף עומס חס וזקבים ראש
כי הקדושה תהיה ראשה ועמס חס החיים
כ' כי תשח והרב האפכנזי בס' בפת נבחר
כ' כי חת כן להיות כי האמות יש להם חסות
עד הזדונויות וזקא ולא בראש משה יסל
יש לבס חסותה גם בראש והבי' ישראל לאמות

ל' ראש ט' כ' כסלה" ליום שני חב' אברהם בן יצחק בדרך גביר יתקב ש' הוה גביר לחתך רגלים שבטש
העניו משה ונח' אהרן"
וכן דוד" בקל ה' שלמה" למלך עבדים ומלכה אסא" משלח יד בשמחה חסידה השילוני" בשמחה של ירבעם"
נהן אדרתו חליו" שרה עוב אלישע" עמור רחמיך חת יונץ" כץ בני חזקיה כץ ל' דיבור מן ואכבי פצותי פ'
בתחתי פ' צדיק וכמוהו לא קם י' אשיה" קם וחינן שלוש תפלות ביום בטר רחמיך ישראל רחמיך רחמיך
חנניה

למען והומים רדו לכבדן אם על קדושת שם" הו
למען שם ודביונו ותלפיות" הו למען תלפיות נשאות
הפליטה" הו ענה בזה שענה

ענה הנחמי ישעך שוכן אחרים שסקים נחח
 לקולינו ולתשיבנו וריקים" ע"ב ענה ריקים
 ונמנע והרוגים קום תקים קום ריקים ישעך כי הננו
 צומקים" ע"ב ענה צמקים למטרות עוז ברחמי
 הנריקים נריקים ארבעים כח לרח ריק עשוקים" ע"ב
 ענה עשוקים מטה גפן אורקים אורקים נבוקים
 ועליהם אנו נוהרים" ע"ב ענה נבוקים בגלות
 וקוראים מועד מועד ומעמדים נחלינו כי לחסדן
 תו להגקים" ע"ב ענה נחלינו להחולדתה כלנדינו
 וכברקים כברקים ירדנו יתה אלהינו יתה" ע"ב
 מנה יונקים ועוללים גם טוב סקים טוב בדים ותקיע
 גם כחתי מולק תקדים" ע"ב ענה טוב בדים בתומתיך
 הירק וקקים וקקים ליתחם ליתחם עשוקים" ע"ב
 ענה ועשוקים הכנע והחלולתי דקים בדים גם וט
 לעם כר רבקים" ע"ב ענה רבקים נר וטחמס גם
 חיים

[illegible]

פבורע מדברי ד'ל אלוהה ד'ן ותרדק
 ליסדל ויוסר חופל והשכח הנולות מהם
 כמל' איכה יעל זרב ויעס הוא השכחות
 ואוכל ויהי שבו ועל מל' ל תרלוני שלח
 שהרדות שאלו בלותו עת יהיו כיו ונוהר
 כמראה הרבר המותך בעת התכרבו
 אשר הוא מזהיר ככה וחזק חזקים כל
 הזקים כחמוננד מופתיר וזקקים ועל אל
 וקידה ליבם ל' קסידה ועל לוית חן
 תורה שני כי לוית חן הם לראשך לוית
 חסד כן (הוא מן ילוח איש תו' כחבור דבר
 חן) כן התורה והמוסר נחיס הם לראשך
 (חלבו) וזקקים היינו ש' זקקים
 לעמדותיך כענין הזהב כביב הדן ורל
 קשורים וברוכים אחר דברי הירדך
 וזם נכבד'ן אותה ענין היתה כענין
 לבדן) וצטיר דנינו צולח של סומות
 ככנע' וצטיר דנינו ל' נור קטור שלח
 לו יהיה מל' ל' סי' וכלל' וזקל' כ' ת'
 דר' שם שהוא כולל הכלה והרבות
 ל' שלמות' הדקים ל' מעשה דקם יס
 חוק התורה ל' וסגסס תרגום והתנינו
 וכו' כן גס כי יתנו בקיום וכו' שם יתנו
 צדקות ה' כולם ל' שינון' הדקים הארצוב
 נק' כן) והוא מל' שטל סנך' לארץ' וצטונות
 למר הכתוב יצמחו השמים ותגל הארץ
 הרבר ים) הוא וידוע מקורם אל' ל' חזקים
 ל' לוות חן' לו חלק לערב ועוד וצטיר
 בנה וכו' החמה ה' וצטונות ר' פלדן
 אדם ולזה יהיה ב' אומדי כענין חת' ה'
 ס' בשהי אותיות נבראו שני העולמות
 השתו' שהכל נברא בשבילם (ד'ל)
 ב' וירא ה' לאדם ואלמר לו רעך (בתו' וכן)
 הלך עם נעדים פנים' בנמח העקידה
 יס' אל' אל' וכתוב ויקרא מלאך ה' אל'
 לגלו' אל' ל' נחחחחח עיין מפרשים
 ב' הזכיר ב' פעמים ואלמר ל' יבו' החמים
 ענין אביו לשחטו הוא דוצה עיין ד'ל
 ד' מל' הנורה מנצח אל' ליבחה' ויבדך
 (גבר)

גביר פגומים שנים יעקב שבידו לבין כב
 א' שגד מטעמים של בדיעה וסכנה
 גם ברור יהיה לו בשלח אותו לפרן הרס
 (ר"ל) וירש פי סנים שניתנה לו הכבוד
 ויטע מטעמים גדלים שנים שכן כפיכוח
 לי משם שני גדלים יבנוסחאות ישנה
 כהוב כעס המטעמים גדלים שנים וחור
 לדלעיל מניה שחור וירש פי שנים וחור
 היה זה כאשר עשה מטעמים גדלים שנים
 כף בתקום כאשר שאל נתקיימה הבכורה
 שחור יצחק לכבוד בירכה וחסם עכ
 הבכורה כדל' בור ורש' ול' טב באלו
 וכו' ברכה כי בתקלי טברתי את הירק
 קדו ועתה הייתי וכו' ואל' ארי יחידים אחים
 שנים משה ואהרן עדים שנים שנים
 אהרן רב העדות בהם היום את השמש ואת
 הירק
 ליום שרלי עשי

מאדור הם ראשי האומות ומבבל וכל
 ר' כושענו מבבל שוברים לנו
 שמה בל' מהרץ וכלליהם פי' המעשרים
 בהם ל' כלל בשמן עש) ועדויהם והל
 שלהם ל' קדור ודכיהם הגדלים בהם
 והמוניהם רבות החיל שלהם ומוערי
 אדם ל' וזמון וזמון כמון לרעות לעזות את
 יטף ור' מההוועים טלי' עש) וזניהם
 וזניהם הרגום למינו לזניה וטנקריהם
 שחזות משנה המלכים שלהם ושלשיהם
 נה' כן כמון מנודין כלרבה וטנקרי' כגוב
 מבי וכן מנוד וטנקר' וכתיבהם לשון כחות
 כחות וכמון נטא ב' כחות עש) ולחיהם
 כמון וקלליהם ל' קהל כמון להקת הנביאים
 בשמואל להקת כמון קהל' ונציהם כמון

בני בניהם מן ולניני ולנכדי' וסגניהם יחזקם משנה סגן וכליטיהם הנשואים בהם מן פדיר וכליטי' ורהביהם שלשיהם
 כמון וירקבו הנער כזק' אל' מהחזקים שלהם מן ורהבם טמל ואון והוא ענין אחר' הבניהם הרבנות וכו' להרבות
 מבחן ללב וכו' כמון שחור וכולך' גוית גונם ל' גויה וי' דברים שזרת והוא ל' חתי (ל' חיתוך ופיצול השדה
 דומה ללולב כלולב שיש לו עליו תבואה) קריצת כענוע השפתים לדבר עבירה מן קורץ בעיני' החושים
 בשפתים לערבה כי הערבה דומים בתבניתה ללולב המצמצמת בשפתים בערבה כמון בערם ור' עליהם
 עמוקים מן העמוקים מני בטן ות' דחיתין ור' אהובים וחמורים כהרדג' בלקח דכתיב כי לקח טוב נהדי
 לבם סגולים הרדף ומכרשים כתבו על וחייתם ל' כנולה ל' יחור שאדם מייחרם באוצר' ואפשר שרומז יחיתם

ליום שרלי עשי הושענות ג' חכמה י' הושיענות
 כח' ג' חכמה י' הושיענות ג' חכמה י' הושיענות

הושענות למענך חלוינו' ה' למענך בודחינו' ה'
 למענך גוחלינו' ה' למענך דורשינו' ה' מבחרור
 וחרור ואכר וחלונת' ה' מבבל וכל וכלליהם' ה'
 מגומר ומגור ונחור וגדריהם' ה' מדרן ודורנה
 ודורנים ודכיהם' ה' מהם והומם והימם והמוניהם
 ה' מועת אדם וישמעאלים ולריהם' ה' מועת
 וזמון וזמון וזניהם' ה' מועת וזמון וזניהם
 ה' מטרבלי חרסות חסכא וטנקריהם' ה'
 מיון ויתר' וזניהם' ה' מוכס וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 מלוב ולוד ולחיי' ה' מועת וזמון וזניהם
 ומניניהם' ה' מנביות וקד' טברתל ומניניהם' ה'
 מסכת וכתת וכתת וכתת' ה' מועת וזמון וזניהם
 ועלון ומוניהם' ה' מועת וזמון וזניהם' ה'
 מעור וצידון וצמרי וצמריהם' ה' מועת וזמון וזניהם
 וקלליהם' ה' מועת וזמון וזניהם ורביהם' ה'
 משכמים אומות ומשכמים' ה' מועת וזמון וזניהם
 והומות והולדותיהם' ה' ענה בהושענות

ענה חוזי ארבעה מינים תבנית ארבעתם
 מכוונים עב ענה בידם אתרוג דמיון לב'
 שהוא מכפר על הרוא' הלב עב ענה גוית שזרת
 כלולב דמיון יכפר הכולב עב ענה דמיון עינים
 הדם קריצת עינים יכפר הדם עב ענה דמיון

בני בניהם מן ולניני ולנכדי' וסגניהם יחזקם משנה סגן וכליטיהם הנשואים בהם מן פדיר וכליטי' ורהביהם שלשיהם
 כמון וירקבו הנער כזק' אל' מהחזקים שלהם מן ורהבם טמל ואון והוא ענין אחר' הבניהם הרבנות וכו' להרבות
 מבחן ללב וכו' כמון שחור וכולך' גוית גונם ל' גויה וי' דברים שזרת והוא ל' חתי (ל' חיתוך ופיצול השדה
 דומה ללולב כלולב שיש לו עליו תבואה) קריצת כענוע השפתים לדבר עבירה מן קורץ בעיני' החושים
 בשפתים לערבה כי הערבה דומים בתבניתה ללולב המצמצמת בשפתים בערבה כמון בערם ור' עליהם
 עמוקים מן העמוקים מני בטן ות' דחיתין ור' אהובים וחמורים כהרדג' בלקח דכתיב כי לקח טוב נהדי
 לבם סגולים הרדף ומכרשים כתבו על וחייתם ל' כנולה ל' יחור שאדם מייחרם באוצר' ואפשר שרומז יחיתם

בשמים לערבה צמח שמים תכמר הערבה ע"ב ענה
ומגלים בארבעתם פירות ארבעה יכפרו בעצרתם ע"ב
ענה זכים במעט ורת נועם טמננים כאתרוג בריח
ובטמם ע"ב ענה חנונים בלקח ולח במעט ריח פ
סגולים בתמור בטמם ולא ריח ע"ב ענה טובים בטמם
ואין בס תמור נועם נדמו להדק בריח לא טמם ע"ב
ענה ירורים מומטע ומתגין ריח מוגלים בערבה לא
טמם ולא ריח ע"ב ענה כוללים זה טמם זה להשוותם
זה לזה לכן נמשלו בס טמם זה להבין זה על זה ע"ב ע"ב
הושענות **אנא** אל אחר הנקדש בקדושת שלשה
ברח כמעט בראשית בכל יום
שלשה נבשטי לו ולשביעי שלשה שלשה הושענו
בהגיגת ימים שלשה תבנה **אנא** זכור חברתה
מלחמים שלשה וימרה להפציר קתוח
פחץ שלשה הלכו אתו בעלי בריהו שלשה הושענו

ישראל כהמור זה דהיו לו לולב שליו בלח
למנוח לא יחיד ואלו והייתם לי קבולה
חביבין וכן לולב חביבין ישראל וכו' ירבים
במעט במעטים טובים ואין בס אחר
נוגים (משלי טו) (ומתגין הורה ע"ב
וטהורים אחר נועם ומתגין ריח
שמעתי מביהם ומתגין שיה ונראה
דהקשה להם מה ריח חזק לחור בהגין
לכן תמידיהם במקום ריח והיינו שיר
השמים ולא נמלטו מהקושי הנפלאה
זו שלם הגה נמצא בסל כלפון כי הגין פי
ליריבור מן חושים לארץ ולפי הנהגתם
מה דרך המייט לחס ולרמוז בפל הלסן
ועל חס לכיכיל שלם לשנות ולשכשכ ג
גירסת כל הספרים ישנות נוספות יפדים
(נבונים כי הנה הוצרך הפייט) להפיק תבנה
ריח לא לבד להמתיק החרון כי גם לרמז
שחיבת ריח להגין שיש בו ריח טוב ונחת
ריח והיינו לו ליתמור תורה לשמרה לו ליתמור
שלם בלחור עון אשר חסל כחוש שירית ומל
הבס והלכ עלי והקץ אשר במוטב חסל ה' וכענין מה שחלל אשרי מי שמתלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו
שהכונה בו אשרי מי שמתלו בתורה נעשה נחת רוח ליוצרו בתנאי שמושה נחת רוח ליוצרו כדלכ ברה פ'
ומער התשובה הרי שחיבת ריח שביוט לגופה אצטריכא כי לא כל הוגה בהורה השואות חוץ לזר בלורכו
שנות ריח טוב בעסק תורה וכו' מצינו במקרא להבי החכמה שמכנה התורה והמעט ל הריח הוא מעט ה
הדוראים נתנו ריח ועי' מפרשים) גם מצינו בפ' התרבות אשה ריח נוחה ודר' ל' בן נחת רוח לפני שחמרת
ונעשה רצוני הרי דחיבת ריח לנחת רוח (רצון) וכו' ודר' נ' צו דף פ"ב ע"ב דרש ל' צו את קרבני על התח' כמסקים
בתורה שם נל' (נעם) דסליק ממוגייהו במגיל דאורייתא איהו ע"ב מערבה (טעם) הקטורת וכו' ודר' דף רצו
ע"ב דרש ל' השמיר על ליתמור התורה דאיהו ריח נוחה ע"ב ודר' רשומות אחר אשה ריח נוחה אשה נוסקין
ארבע אמות של הלכה לומר כי ר' אמות של הלכה הם ריח נוחה לה' ובמקום עולה הם נכדיר' להנה נהב'
לך מהק ספרים דגרסיריח ולו חכמו ישכילו בפיוט) זה עמנו בבית הקודש אחר ענה חנונים בלקח ולא במעט
ריח ולרעתם מה שייך למתני ריח בהדי מעט ובמה שכתבנו נתייב הכל כוללים וכו' כלומר מחברים לולב ועתה
הדפ והתרוג יחד לרמוז ל אמות שדל שהם כלולים לו טמם חלו בטמם הג' בפיוט) והבי איה' במערה
בקדושות ג' קק' אלו חומדים בשילוב בכליוס ג' יום ה' שמים וחדף ואר' ש' שמים ואור וחשך יום
ב' מללכים ור' קיע וביהנס יום ג' הילכות נדשאים וג' ורש' ב' דשאים ימים ונדרות יום ד' חמרה
ולכנה וכוכבים יום ה' עומות ודגים וליוח) ובשטי לו וכו' נ' ר' א' שהתלככה שהיתה ראויה לעשות בשבת בכל
לוח' בשטי כמעט בבר שברא ביום ו' ששה דברים אדם חיה ונפסם של פדיות והיא נכשרה האמורה במקדש נחמה
חיה ורמט' ומכ' רש' נראה דחשיב אדם וחנה חר' ומשלוס הו' דברים אחר כי הם נשמות המזיקין שבי' ש
הקב' לבראת מזיקין ברא נשמות וקדש היום ולא ברא להם נפשים וצ' הנה כי כו' נכדלו ו' דברים והם של שטי ושל'

ויהי כי בן עזמו ברה ו' רבדים שכינה
 ברה קדושה וכירה שמירה מנוחה רדוף
 אגף רחוק מלכדים שלשה ספרה דכתיב
 והנה' חננים נצבים עליו והם תיכח ב'
 גבריל רב' כדאי' ביותה' בעלי בריתו ג'
 הסענר אסכול ומתורס שהיו בעלי ברית
 חכמים לטקידה ליתנים ג' כיוס הג' וסח
 חברה את עניו' מלך ומרטהו ונו' יחבי
 מלך ופיכול סר נכחו וחזות מדעהו כן
 שמו' רדף' כתרס' תורה ומלכות וסחנה'
 הס' יעקב' הו' דה' בעוליס ויורדים ג'
 מלכדי חל' הס' שכלו לקראתו כשיצא ללכת
 לחר' ומלכדי' אי' שלוהו והספינה שבתוכה
 והנה ה' נכו' הרי' ב' (מהר"ו) והדל' ב' ב'
 גיר הנסה עוליס תרי ויורדים תרי וסלסי
 מלכו של עולם עכ' חשב' ב' סרה' ת'
 מלכיות עוליס ויורדים וה' טלה ולא יר
 והוא שרו של ארוס והיה יעקב אט' מצטור
 עד שכתביוהו הקב' שלא יתירא הד' חל'
 תירא עבדי יעקב וכו' אס' תגביה כנשר ואס'
 בין כוכבים שים קנך מעס' חורדך נסס' ה'
 עכ' ברהטיס' פי' במדורות הוסי' במדיות
 ור' ו' מלך פי' בעלות ל' כמקלח היומ' ונ'
 מינים לבנה לח' וערמות' וברמז גריס'

אגף

זכור בן הוב' לטקידה ליתנים שלשה כרת ברית
 עם מלך ומרטהו וסר נכחו שלשה כזכר
 נחל בניו כתרס' שלשה הוסיענו תבנה הו'
 זכור הס' חז' סולם בעוליס ויורדים שלשה המנצל
 ברהטיס' מצלות שלשה ויסלח כחו לצוע' ומנחם
 שלשה הוסיענו תבנה הו' **אגף** הגואלנו על
 ירי חיים שלשה השם בנו מעלות כהנים לויים
 וישראלים שלשה המנחילנו תורה גמחים ובתוכס'
 שלשה הוסיענו תבנה הו' תתברקון י' שיתקבל
ליום רביעי הושענות גפ' חנ' יו' הוסיענו
 גפ' גפ' חנ' יו' הוסיענו

הוסיענו גפ' הושענות למענך אלהינו הו' למענך
 בורחנו הו' למענך גואלנו הו' למענך דורחנו
 הו' למענך בלהי החב' הו' למענך חב' ידעך מבי' ומנחם
 הו' למענך נעקד על התנבזה מוטעל לעלים הו'
 למענך גביר נסיתו ביחס ברודים אמונים הו' למענך
 רגלים מקריסים שותף ומעריצים הו' למענך הצובר מד'
 ועשהם חרץ לקמנים הו' למענך והריר עס' מברך
 לוחמים ואצים הו' למענך זממן לסרהן בחריטים משוננים

מתקנים בעלות והוא הנבון כי פי' בעלות קילופים ולא יצדק לתיבא ג' והדל' גריס' בעלות כגידסתינו צוע'
 מצרים' מונס' ג' בעומים ג' ירדו למצרים וסלסית חיה ירדתו של יעקב למצרים עם בניו' מונס' תרבותו ומנ'
 לחיס' ג' משה אחיו ומרים' מעלות כהנים וכו' רמז לכהנים בעבודתם ולויים בדוכנס ויסרל במעמדם והכל חל'
 חפייט) ומנ' משבת כרע בריך רחמנא דיהב אורי' תליתאי לעס' תליתאי רשב' ליום רביעי' חב' חברה
 בן יצחק גבר' יעקב רכ' ביה הוה גבר' נסיתו בבית לבן ברודים כתרבותו (פצחין חוט) של לבן מין
 חת גורו סביב חבר בורות שלו בתוחה ומכילת מנחם ל' ח' חמונים' רגס' והוא כחיו חמונים' מן חמוץ ברגים'
 כלומר אדומים ומנ' חינו תוק באורם כפ' וי' שפי' בו מראה הדשן דרך ור' ו' מלך נאכדיה ו' והינו שחי' צכנ'
 שחור כפ' נר' חל' הם רבבטיס' עט' שגסו חל'ס' רגלים' ומעריצים מיראים חותך בעיני בריות' מן לח'
 תערין ומפנים' ועין' במסקתה כ' עקב וחורו עיניך' הצובר בר' יוסף צובר' חוסף וכונס' לקמנים' כתרבותו
 לחוצרין' והריר' ל' חירות מן וקראתם דוד תרגו' חידוה' ופי' עשה למענך משה שהציל ישראל ממצרים ועשה
 בני חורין' ומברך' מעבודה המערכת את המנ' לוחמים ואצים' כולם ל' דחיקה הס' זממן לסרהן זה חדר'
 בחריטים משוננים' הם חבנים שבאגור שחורין' וחורת' בו כדי לעשות גומל למנוס' האבן כזהב' חריטים'
 חפירות' משוננים' מן ושבת הכתונה ג' והוא שגסו' עומל' מקיף סביב לחנו' כדי לייסבהו כדרך שגסו'
 צורמי הזכב והכסף חתה ולבנה הדמים העמיד ועט' שחור הפ' וירוס השמש אחר גפ' הדמים לפי שהחורטין

הו' למען חתה ולבנה הדומים והעם נחוצים" הו'
 למען טעמו שירה להשיח מקול מחלצים" הו' למען
 יסע מנזח בעל כחבני גיר מנוצלים" הו' למען כמעט
 כמעט נקרה ארבעה קולות מחלצים" הו' למען לקול
 הצעדה צעד בכעל פרצים" הו' למען משכיל בבלחמה
 לח ישובה כל חננים" הו' למען נוסע בבשקינו על
 מעלה הצלים" הו' למען שח ונשא נס ואסף נפוצים"
 הו' למען ענה יבנו כל הערים הנתוצים" הו' למען
 נץ יצא מלחמים בצים" הו' למען צבה רוח חזק הרים
 וחמו מעבוצים" הו' למען קיסב לנגיד קח קשר
 וחצים" הו' למען רום ידע לעד ומעדים וקצים" הו'
 למען שוטר תהיר בהכמות נופלים" הו' למען
 תרשת שובר בחומות אשר הם מוצים" הו'

ענה בהושענא ענה חומותי חזקה נסובה בקרש
 מצות סובה ע"כ ענה

נזמיה משרה טפחים יעת מתתה עד שבעה טפחים"
 ע"כ ענה המוכביה כחש כל רוחה ואין להוסיף על
 עשרים חמה" ע"כ ענה זוררי זרד בליהי מחובר

בעת היציא ואל יהושע דום מקילופך ואל
 חומר בתקומך ובעת שבתה ליהושע
 אתה מקילופך כמו ויחם אהרן הרגום
 ושתיה אהרן" והעם נחוצים ודוקים"
 במלחמה כמו לחוצים שבעתים הלמד
 השמש במקום כון וכן להיכר בחילוני אריות
 דטלית ודבריו רבותינו נשבה במקום
 לשכה כמג' בס' ערוגת הבוסס" טעמו שיר
 אמרו שירה וכן רבונה וברך" מקול מחלצים
 תי' מלחמה דהם חנפים להון וכו' תמו ירון וכו'
 כלומר במקום שהיו רגילים לאכנס היותם
 ולקחת מהם פירים שם עומדו ונתנו סבר
 והודאה לתקפה שהצילם מידם" ומחצצים
 ל' חונק וטע' בתי' דש"ס" ישת מנזח בעל
 גרעון טעם מנזח הפעל חרבה" באבני
 גיר פית' גיר מנין צבע הוא לו יהיה פירוש
 אבני גיר אבני קיר מוסלכות שלא יצלו
 למחמה" מנוצצים ל' נימצ' כמעט כמעט
 שמואל' ארבעה קולות מחלצים חוקים מל'
 חזק ואמיץ ולכ' הצד' רכ' לקול הצעדה
 צעד' זה דור עיי' בשמואל ב' סי' ה' משכיל
 בכל חמיה שלמה" נוסע" הוספט עיי'
 באורך ברה"ש" זה יפיעה שהתנכל ואחר
 ובשח נסלכמים ואסף נדחי ישראל וננוצרים

יהודה יקבץ" ענה אסח אחר נכנה את הערים האל ויש נוסחאות שכתוב בהן רבתיים ואינה נוסחה" ע"כ יתקן
 שחור בעת ההיא יצאו מלחמים מלכבי בצים" נץ ל' פתיחת הפה כמו פנה פך ואכול את המנלה אשר כזו שפתי
 בצים" ספינות גדולות כמו שפית' ל' צפה ל' יח" מנוצצים ל' נימצ' עס השבר והריצוץ" קיסב ל' שט' לנגיד
 יהושע בן יהואחז מלך ישראל רזים ידע" חזק" שוטר בהרשתה הוא נחמיה בן חכלדא ונק' בן עטמיה
 לו לשחות ין נסך שהיה קרוב למלכות" שובר' ב' מחד" ל' שבירה בבטן שאינו חזק ככ' בס' נחמיה ובאמור
 ירושלים הוא מרדכי כעמך בית שני ויש נוסחאות שכתוב בהן בעין וכו' מלחמה ודמיון וכל רבותינו סברו ע"כ
 ואלי תמה דהא נחמיה ב' בשכולת שטלית ל' חושב ואינו בשכולת ימנית שהוא ל' שבירה ואולי דרך דרשנות
 בן כ"י שהוא כתוב בס' ולגורמים בס' ליכא לא חר מירושל" הם מרוצים מ"ס מהנחש של המ' ודרכה להיורד
 סתומה ונכדה מ"ס של למרבה המשרה סתומה נרבה להיות מהנחש ולומר לך אימתי תפחה המים של מרבה
 המשרה בזמן שיושלם הקץ שהוא זמן ביאת הגושל ואז יבנו חומות ירושלים אשר הם מרוצים והימנם המים מהנחש
 והמנה רבותימה בחיבו נבימינו אכיד" נמחדיו ועיי' ילקוט חוש ע' משיח פ"ק"ה אומני' ל' באשר יסל
 החזק את היונק ר"ו ואין הלצן מתיישב לכך נל שהוא מל' בלחמים פדעי להב' מן וחליים רעים"
 ובלחמים שפי' המכרסים עניינים חזקים וקיימים לפ' יהיה פ"י אומני' מקיימי ודוק" חוקה יתורה" נסובה" ל'
 הש' בית כמו מעולם נכבתי מרחש דרשוהו דל על התורה ורא' ב' נסכתי נבחרתי כמו נסיבי פיהו) משל
 ח' וכי' מרחש קודם בריאתו של עולם" עשרה טפחים דשיעור סובה בגובה הין פחות מפי' ואורך ורחב ז' על ז'
 פחות

נחיה וזה כסדר האכל באור ורוח און
 לו שיעור ודור ודור חתוכה העשבים
 אלא סיבך בדבר המחבר כסדר ואר
 הוא תין תמיני הקנים כדמי רבן כחסקנה
 וכפ' הי' רשבת ענני לילן לחים ע"כ יח
 ומחבר לקרקע חלמה ימי עשב וקורין
 לו כערכי בטמיה (ר"ל) וגם אלא סיבך
 במימי האנים ובהם תלנים ובכרמיות
 ובהם ענבים וכו' אלא כסולת מרובה על
 האוכל כסדר ואם לאו כסולת ומלת לספר
 ר"ל לבדור האוכל מחנו ובהקדח א"כ
 לחהוך אותו מקדולי קרקע וככל הענין
 בתולות שונות בנ' ל' מאכל כמות מפת בנ
 המלך וישב תחתיה בזהל אחר כבן
 היסן תחת המטה הנבונה י"ט כסוכה לא
 יצא דאז יוסב בצל אוהל ולא בצל סוכה
 עיי' טור סי' תרכ"ז כוננו לה מתקין לה
 מן ויבוננך לטולת לה וכו' כלומר חס
 עשה חביר דונן ג' יצא יח סוכה לסעודה
 ועולה לדונן ג' ובבבז שלא ידע חבירו שלש דונן הומד טס נפיקים ומסתבקים אלא התנו עליהם שאתר
 סיני בודל מהם כל בן השמשות זכור האל מל' זכרני אלהים אותי בדרטוב וענינו כאן ל' קביעות ועיי' ו' ת'
 מלך עקמת ר' כבון בית שנכחת קנו בחלמנו והדפנות מחקות מהפכר אלא יס' מן הכותל לספר כשר ר'
 חמות מקולה כחות מוכן כשרה להלכה למטה וסיכוי דאמרינן דונן עקמתה ער' חמות מחלנין תחת הכי
 בלו נעקם דאל הדונן ובח' עד סכך הכסר וכ' משכחת לה בסיסך בסכך פסול מן הצד שאינו פסול לא בד'
 חמות משום טמא דדונן עקמתה כדל' מן הצד כמות שביארנו אלא בחלמנו האוכה פסול כד' טכחיס
 והר"ן כ' בבא ערבובי דברים און שחרון ל' שס" (כל' ב' כלבא' כבון סוכה טעמה לה' קביעות או אכל או
 עושה דונן ג' שיש בו טפה ומטהו ומעמידו בפחות וע' סמך ל' חסתי דפנות שכל פחות וע' כלבזר דוד
 וכח שכל הוא דונן של ר"ט ונמצא רוב דונן עשוי והר"ן יס' לסוכה או ג' דפנות וב' אלא עשה תחצות לסוכה
 גבוהים מן הארץ ג' טפחים פפולה נחות מכלן כשרה דאמרינן לבד' לבד' ל' דפון כלומר שכל פחות וע'
 דאמרינן כל' ה' רבוקין וננעני זה בזה ומכאן תבין שהסדורים ג' נענות הוא דפחים ל' זכר הוא ושייך
 לתתני גביה ג' שחל' ל' זכר וכמוט ועיי' ל' התלמוד בריש מע' קדושין ובהקדמת ר' ליה הבחור השכנזי אל
 ואין להקשות מל' הבחור דקאמר ג' רגלים דמשמע דתיבת שלוש שהיא ל' נקבה נופל על ל' רגלים שהיא ל' נקבה
 זכר וזה לינו דתיבת רגלים השורש בה רגל כל נקבה דמל' תחת רגל' ואל' שניר נקט קרא בשלש פלסן
 נקבה גבי רגלים שהוא ג' ל' נקבה על משקל דרך שהוא ל' נקבה וברבים אתה הומו דרבים הכי נתי דמיות
 וה' צריך אתה לומר בתוך שכתוב שלוש כמותים וטעם הוא כמות דרך כמות הדד' וזל' דאכע' כפ' צחות דף
 קמ' עכ' מלת שלש בתקופה הה' באחרונה טס הזכרים ובחפרונה לנקבה ע"כ כל זה כתבתי כמ' מה שכתבתי
 ועוד עיי' נתי בכל התכליל הקדמוניות וראיתי דבכונן גרסי שלוש ולכן חובה עלינו ליישב נדקתם והוא
 דאכע'

חלמה וגם ורלעת לשבר ע"כ ענה טעומות כג לא
 יטעמו חוצה ישב תחתיה באהל אחר לא יצא ע"כ
 ענה כוננו לה דפנות פלוג לעלות לה חס בדי ארס
 שלום ע"כ ענה מטמיה בסרינים ומגרים וסכך
 ומיניהם נכפיקים מהם חס התנו עליהם ע"כ ענה
 שיחתם ומאכל חמשה בה זכור עקמת חמשה וכל
 שלשה כלבזר ע"כ ענה פוסליה בפרוש עליה סרין
 צל ימינך סוכך יורמי דת ורין ע"כ ענה קשרי צמחי
 מים וסוככי עני מים רבו מליציהם ע"כ שחילת פסול
 מים ע"כ ענה סוכךי הכל שבעה ושמעיה חסילנו
 דועים שבעה וסוככים שמונה ע"כ הושענות
אנא השם בבסחו חיות חרבנו ופעהם חרבנו
 היוצר בעולמנו יסודות חרבנו התציה כלות
 ארבע בתקופות ארבע האשיענו בחגיגת ימים ארבע
 תבנה

ועולה לדונן ג' ובבבז שלא ידע חבירו שלש דונן הומד טס נפיקים ומסתבקים אלא התנו עליהם שאתר
 סיני בודל מהם כל בן השמשות זכור האל מל' זכרני אלהים אותי בדרטוב וענינו כאן ל' קביעות ועיי' ו' ת'
 מלך עקמת ר' כבון בית שנכחת קנו בחלמנו והדפנות מחקות מהפכר אלא יס' מן הכותל לספר כשר ר'
 חמות מקולה כחות מוכן כשרה להלכה למטה וסיכוי דאמרינן דונן עקמתה ער' חמות מחלנין תחת הכי
 בלו נעקם דאל הדונן ובח' עד סכך הכסר וכ' משכחת לה בסיסך בסכך פסול מן הצד שאינו פסול לא בד'
 חמות משום טמא דדונן עקמתה כדל' מן הצד כמות שביארנו אלא בחלמנו האוכה פסול כד' טכחיס
 והר"ן כ' בבא ערבובי דברים און שחרון ל' שס" (כל' ב' כלבא' כבון סוכה טעמה לה' קביעות או אכל או
 עושה דונן ג' שיש בו טפה ומטהו ומעמידו בפחות וע' סמך ל' חסתי דפנות שכל פחות וע' כלבזר דוד
 וכח שכל הוא דונן של ר"ט ונמצא רוב דונן עשוי והר"ן יס' לסוכה או ג' דפנות וב' אלא עשה תחצות לסוכה
 גבוהים מן הארץ ג' טפחים פפולה נחות מכלן כשרה דאמרינן לבד' לבד' ל' דפון כלומר שכל פחות וע'
 דאמרינן כל' ה' רבוקין וננעני זה בזה ומכאן תבין שהסדורים ג' נענות הוא דפחים ל' זכר הוא ושייך
 לתתני גביה ג' שחל' ל' זכר וכמוט ועיי' ל' התלמוד בריש מע' קדושין ובהקדמת ר' ליה הבחור השכנזי אל
 ואין להקשות מל' הבחור דקאמר ג' רגלים דמשמע דתיבת שלוש שהיא ל' נקבה נופל על ל' רגלים שהיא ל' נקבה
 זכר וזה לינו דתיבת רגלים השורש בה רגל כל נקבה דמל' תחת רגל' ואל' שניר נקט קרא בשלש פלסן
 נקבה גבי רגלים שהוא ג' ל' נקבה על משקל דרך שהוא ל' נקבה וברבים אתה הומו דרבים הכי נתי דמיות
 וה' צריך אתה לומר בתוך שכתוב שלוש כמותים וטעם הוא כמות דרך כמות הדד' וזל' דאכע' כפ' צחות דף
 קמ' עכ' מלת שלש בתקופה הה' באחרונה טס הזכרים ובחפרונה לנקבה ע"כ כל זה כתבתי כמ' מה שכתבתי
 ועוד עיי' נתי בכל התכליל הקדמוניות וראיתי דבכונן גרסי שלוש ולכן חובה עלינו ליישב נדקתם והוא
 דאכע'

אנא זכור תם העיר ומעורר כחך לזמיר ארבע
 ודך ויחלק על מלכים ארבע בשרתו כשבו
 זרעו לדורות ארבע הושיענו תבנה הושענו
אנא זכור בן הוגש על קדנות ארבע ויחזר בגלגל
 באחת ארבע ויעתה לחברון קרית ארבע
 הושיענו תבנה הו' **אנא** זכור תם נעזר
 באמתות ארבע חינו להציל משכטים ארבע
 בתנלות מלכות בניו ברבים ארבע הושיענו תבנה
אנא הושיענו במעבר יגלים ארבע וצוה
 למלכותינו בחשן סגרים ארבע הושיענו
 להללו בחג מתינים ארבע הושיענו תבנה הו'
 התפדון קדים התקבל

דאגש דאיהי דתנא ארבע כל נקבה תנא נתי
 בסיפא שלום כל נקבה וגם מצדו בקרר
 לבטחים רחל קפיד השמש יצא על הארץ
 חם יבוא עשו ל המצודה האחת ויחברו
 יד שלוחה לכל ויהיה בו מנחת קמר ביחול
 ורוח מנחת ויחזק מלך רזל הלכה חתומן
 טרפון השובר את החמוד ומתה כל
 בדרך השוכר את החמוד והבדיקה והלכה
 נר שכתה חיו דקיה לה וכלה רבים
 ובר זכרם הרב הזאב בהתנצלותו על
 ועיי בת"ש מוס' המיד ש' דכ' מוס'
 הראב"ע דכל שאין בו רוח חיים זכריו
 ונקבה ט"ע ועיי עוד ת"ט פט' דהלכות
 הלכה ט"ו בפדוס עליה קדן דע"כ התו'
 והרמ"ב ב' הגלגלים סוכרים דאין פסולה
 לא ל"כ פרסה מפני הנשר שירא שיגפרו
 ועלי' לאחר שיכשו ותהיה הסוכה פסולה חמשה מדוכה מצלחה ונמצא שני' הקדן צלחה מרובה
 ומחמשה וסדן דבר התקבל טומאה הוא ופסול לסכך אבל אם אין הקדן גורם שתהיה צלחה מרובה
 ומחמשה על ידו ש' ואף שתהיה מרובה הנשר אבל רש' יצ' מולך כל דאלה אם כוונתו מפני הנשר
 שלא יכלו על שלהו פסולה והטעם כיון דמורך ארס הוא פסולה אבל לגלותה לבד כשרה כיון דצורך
 סוכה הוא והובאה מהלוקהם בש"ע ומד' נטה לפסוק דרש' והר"ן וכל משכיל בדברי רבי' הא"י זל"ה
 יראה שרענו שאין לברוקסדן כלל כפוכה אך תהיה הסוכה מליאה נקבים בבדי שירא כפוכה
 הגדולים שהם סוד החסדים ודרך אותן נקבים מאירים ומקומם למטה והוא שיקר רבינו סעדיה
 גאון על ימינך קובך ודמנו לדברי מורינו הא"י זל"ה כן שמועדי מורינו זכר' קוש' צמחי תניס
 היא לגנות הלובב עם מנינו וקרא אותם צמחי תניס ט"ע המסוק מריח תניס יפריח חייב י"ד עצי
 תניס פסולת גזון וקב וע"ה המסוק אחר כן דלמיל' דבו וכו' שד' מנינים לו בלו לדנות על המים
 כדא' בתעניות תחיש' המהר כמו יתהר יוסי' רועים ז' הם אדם שבת ומתאכל ומי' ז' חברה
 יעקב ומשה במל' ודוד בלמע' וא' במדרש שיר השירים ויצחק היכן כלך לא שכלך לבקש אבות
 לישראל ונסיכים שמועדי הם ישי שמועל עמוס צכניה חבקוק ליהו ומשיח' ואמר רש' לא ידעתי למד
 נה' כן עמדה' ואכשר שנקראו נסיכים מ' גדולה (השיבות מן נסבהי מדרס' שוקדי הלל ז' ושמעון
 שלומרים בג' ימי החג וחי ימי חנוכה (מהר"ל) ואני אומר רבונות נביטן על ז' ימי החג וש"ע נגלו
 אומר ז' וחי' ופדנן ב' לולב ומרבה ההלל והמחאה ח' וזה סיקר דבחיוב חיוב שעתה משה' הנניטן
 ומא' בייטיה דהגובה לבחן ובי' שוקדי מן לפקוד על דלתותי ענינו הכהה דלתות ויהיה חיות ד' הם
 ארלה יחזקל במדבר והם פני אור כני נשר כני ארס כני אר' יסודות ארבע חש' דנח' מים עבר פגור
 מ' מורה מטרב צמן דרנס' בתקופות ד' תקופות תפרי תקופות טובות תקופות ניס' תקופות תמוז' צין כל תקופה
 ותקופה ג' חדשים ופדיות תקופות לו לצורך ד' נוחות העולם והתקופות רמזות ב' נח' קורחוס וק' וחור' ו
 יעיד ומורה כחור' הוא אב' חיינו ס' ט' מני העיר ומורה וע"ה שהלך מילה ומורה ואלהם בל' מחרס
 שיהא

ליום ה' הושענות

הושענות

ה' והו' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות בורחיו ה' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות ה' הושענות תהיה להיג' הושענות ה'
 הושענות שלח חת הושענות ה' הושענות ר' ונ' יתק' ה'
 ה' הושענות קס ונעדר בתחנה ה' הושענות שלח
 ברחיו חנה ה' ה' הושענות בענה בענה בענה ה'
 הושענות עלה להורות לבנו גושענות ה' הושענות שלח
 ה' הושענות שלח ג' ה' הושענות נתטלה ברחיו ה'
 ה' הושענות מווערת בתוך רנה ה' הושענות כיון כ'
 ה' הושענות חנה ולבנה ה' הושענות יטס וכח' ג'
 ה' הושענות ח' ה' הושענות חלל ופ' כנה אנה נה' ה'
 ה' הושענות טלה חנה ו' קנה ה' ה' הושענות בקרית חנה
 ה' הושענות צה ובית המקדש כנה ה' ה' הושענות ועתק

שהיה מורה אל ס' ארם מקדש ומלכות
 מהחור לכר המסילן לחור (מהר"ן) כחור
 ליתום ר' מהחור נברא ביום ר' וכן היה
 לברכה מעיר לעולם כמות הנברא ביום
 ר' (שם) והיה ביום כ' ה' בורחיו ב' קטנים
 ונדה בצדה ה' ר' ר' (והרש"ב) כתב ור'
 היה ביום העקידה שהיה העולם כולו חסד
 כליר השמש בגבורתו ביום ר' להעשר
 כראשית שנברא בו החמורות ועמל' עלו
 מהר"ן לרדות ר' הוא ש' ורוד רביעי
 יסופו הנ' פ' ר' קה' מוירי מרריס
 ועמל' בנו ומטה ב' בנו ובני מטה
 נכנסו לארץ קרנות ר' רמז ליצחק
 ע' החובה פיס לר' קרנות ונלכ' כ'
 ר' לטרסל וחבירי' הם נ' ע' י' קרב
 פנח' לר' ה' ה' הנ' ע' ע' ר' חנה' חנה'
 לו ע' חנה' ופ' חנה' נ' חנה' חנה' חנה'
 נ' חנה' חנה' חנה' חנה' חנה' חנה'
 חנה' חנה' חנה' חנה' חנה' חנה'
 חנה' חנה' חנה' חנה' חנה' חנה'
 חנה' חנה' חנה' חנה' חנה' חנה'
 חנה' חנה' חנה' חנה' חנה' חנה'

ה' והו' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות בורחיו ה' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות ה' הושענות תהיה להיג' הושענות ה'
 הושענות שלח חת הושענות ה' הושענות ר' ונ' יתק' ה'
 ה' הושענות קס ונעדר בתחנה ה' הושענות שלח
 ברחיו חנה ה' ה' הושענות בענה בענה בענה ה'
 הושענות עלה להורות לבנו גושענות ה' הושענות שלח
 ה' הושענות שלח ג' ה' הושענות נתטלה ברחיו ה'
 ה' הושענות מווערת בתוך רנה ה' הושענות כיון כ'
 ה' הושענות חנה ולבנה ה' הושענות יטס וכח' ג'
 ה' הושענות ח' ה' הושענות חלל ופ' כנה אנה נה' ה'
 ה' הושענות טלה חנה ו' קנה ה' ה' הושענות בקרית חנה
 ה' הושענות צה ובית המקדש כנה ה' ה' הושענות ועתק

ה' והו' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות בורחיו ה' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות ה' הושענות תהיה להיג' הושענות ה'
 הושענות שלח חת הושענות ה' הושענות ר' ונ' יתק' ה'
 ה' הושענות קס ונעדר בתחנה ה' הושענות שלח
 ברחיו חנה ה' ה' הושענות בענה בענה בענה ה'
 הושענות עלה להורות לבנו גושענות ה' הושענות שלח
 ה' הושענות שלח ג' ה' הושענות נתטלה ברחיו ה'
 ה' הושענות מווערת בתוך רנה ה' הושענות כיון כ'
 ה' הושענות חנה ולבנה ה' הושענות יטס וכח' ג'
 ה' הושענות ח' ה' הושענות חלל ופ' כנה אנה נה' ה'
 ה' הושענות טלה חנה ו' קנה ה' ה' הושענות בקרית חנה
 ה' הושענות צה ובית המקדש כנה ה' ה' הושענות ועתק

ה' והו' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות בורחיו ה' הושענות ג' הושענות להיג' הו'
 הושענות ה' הושענות תהיה להיג' הושענות ה'
 הושענות שלח חת הושענות ה' הושענות ר' ונ' יתק' ה'
 ה' הושענות קס ונעדר בתחנה ה' הושענות שלח
 ברחיו חנה ה' ה' הושענות בענה בענה בענה ה'
 הושענות עלה להורות לבנו גושענות ה' הושענות שלח
 ה' הושענות שלח ג' ה' הושענות נתטלה ברחיו ה'
 ה' הושענות מווערת בתוך רנה ה' הושענות כיון כ'
 ה' הושענות חנה ולבנה ה' הושענות יטס וכח' ג'
 ה' הושענות ח' ה' הושענות חלל ופ' כנה אנה נה' ה'
 ה' הושענות טלה חנה ו' קנה ה' ה' הושענות בקרית חנה
 ה' הושענות צה ובית המקדש כנה ה' ה' הושענות ועתק

עם האומה" ה' למען הגיון כי שנים קנה" ה' למען
רכבו בנחלי חת גח" ה' למען גר חלונות בקבוצה
ובניה" ה' למען בנח בית להח כנח" ה' למען
חתי וטמ על עננח" ה' ענה בהושענות
ענה חיומה חזרתך לוקחת בך משתבחת לך
משבחת" ה' ענה גינת נטמך הועלתה
במורחת דובחה ובמורחת וגורחת ברחת" עב ענה
הדר שכינתך רחתה נוכחת" וענן גדול לצחת" וחס
ותלקחת" עב ענה ולומת בושס לבחת" וכוור
נחשת" ולחלוקה נזלחת" עב ענה טי"ת
וגת" יקוצצו מכל פחת ועלנה ומנחת" עב
ענה כבדה בשמך בנחת לבדכה נספחת בנחת
לנחת

זכורני שמשך יום ליגעסכר מן
כלשר וחס ומחשבה רכבא דל דיבור
כי כן היה ויש הרבה נמשנה נבקהיס
ובנחיס ובמנחות חישב לדיבור ועין
ברעו ות"ט וכע"ל" חילל דיבור והוא
גרעון" כן" מן וחנכי כציתיקי לכתית
כה" טלה חנה שמו"ל" ילד כן בארמיו ט
טליא" חן" רוד" קרית חנה ציון רכתיב
בישעיה הוי אריל אריל קרית חנה רוד
וע" חניית המקדש קרו" כן" וכה שלמה
ומבמדד ליהו"ל גירוח כמיו טר ותושב
לגבי נכ" הוא בטלכיס א"י" אשר חנכי
ומבמדד נמנה ל" דירה" הגיון כבחה
וע" ליסע נאמר ובמירוד חלק גריר
הגון" כי שנים קנה שאל מאליתו שני ויה
נח כי שנים מדחק לי בשוטו יהיה" לי
הסגל ומבמדה שטלך ועין בזו" ובליקוט חדש ע" ליהו והלה סללים" דרכי הליכה פתח כל וקוס אשר הרון
מן תלכס והס חנניה מן" גר חלונות רניל גר ל" המד" נח" מורח בית לה" ביה"ג" חתי וטמ" זה וטמ"ח
וטמ" ל" יענן כמנוכסר יטמ עליו חוכל והוא ט" וחזו עם טמ" שחיה ככה לניש חתי" איומה ישרל
גורתי איומה כנרגלות" ונק" כן ש"ט טמנו חיות לכל רוחיה כמנו חיו" ונור" ראב"ט" חזרתך
לוקחת" זו הורה כמ"ט כי לקח טוב נתתי לכם" כך משתבחת בעיני האומה ל" שאל" ליה כלהינו כטוס
ואין צורך בלתינו כי כל להי העומים מואס ותהו נחשבו לו" ולך משבחת לך רברי תושבות" גינת נטמך
מ"ט ג"מ ותוע' הקיט תקדש בוים ותטטה נמ"ט וכנה אשר נטטה ימנך וכנה כמנו נכנה בחילוק חומות גינת
מ"ט ר"ל" הופלחה כמורחת" מלחה כנח" חילן בימי ניקן" כמורחת" עב ויהא כמורחת מלחה" רך
ה" לנות כשה" מוציא" חירות להוליה הפרח תחלה והפרח נפתח וטמט מעט וכך הכרי מבצבץ ותוכו
יוצא הוא שאמר עלתה נצה" וכשהכרי גרל הפרח נופל וזה לא יהיה ביותר לא בימי ניקן והמטיל לונחלה
ישרל ט"ט שנקלו בנימן" רוכח" ל" רך" נ"ו") לו יהיה חל" לו רכו במדונה ור"ל לריו העמל והשעבור
לנותלים עליהם האומות רוכלו וכלו כדוכב במדונה או מדבר על ההכחות חמט טמכין כן האומות
בדרך העץ המכה במדונה שלו" וכורחת קולה מוחקוס למוקוס משעבור לטחל סנותנים עליהם האומות
ונגרתה וכו" מן) ואתכם אגיד בקרים וכן ואזרם במורה בשערי הארץ (יהונל"ר) כלרס שזורה שעורים ואין
ח"מ" נרבה בחברה (כן) בישעיה ל" אשר זורה ברחת ובמורה" מורה כל" ה"ט ש"ט כל שנים כאצבע וד
ה"ד חזקכ" בו התבולה כמורן קורס דיס" וקורין לו כל" שחמטל למדע" וגם קורין לו לעתבה זרחת" הוא גב
כל" עשוי לתבולה כשמונקין אותה ממקולת ההבן והקס והוא עשוי עץ כמורה ובדאז כעץ לוח וקורין לו
למכרב ואין לו שנים" הדר שכינתך" זהו ביוס מות" זהו וירח העס ויכוננו" רחתה בזכחת רכתי" נניס
בניס וזהו נוכחת פנים לפניס" וענן גדול לצחת" אכסר שלצחת חח" ל" בהירוח וזכות חל" צחו מחלב
ועין דרך" ל" ולומת ממש" כינוי ה"ה כל" ישראל כש"ל בלו את התורה היה ריחן נורף חסוף העולם ועד קוכן
ר"ל שבת שנתנה לכוס הטוב ולוק" ל" שכינה הוא כמנו המולך" זה מ" דוד וכמו מולכין את המים ור"ל
שכנו

תהאכל בכו עשו
 אשר הוריש לעמיו
 כבוד יקרה במו
 כל כבודו בה תלך
 כניחה לבדיתך
 נסחתה לטפלה
 כמו ונסחמו על
 בית יעקב משפלת
 ונטלת עצמה
 לבד מן חן ברכה כחפור שם כל השמן
 וצנחה שם כל היתים ורל לבדיתך כחפור
 וצנחה נסחת רל מקום חן ברכה לבדך

והיה זה ושמעיה"ל תשולך ל' תשל שתרמ
 וכו' אל תשולך תושלים כך עד צדיק תוש
 (תהר"ו) וזה דרך דרש והקדוב לפסוק מש
 הארונות ברום ותחה מעלה וטהר צד
 ר"ו) והנל דקאי על יום מתה שהיו הקב"ה
 תשולך מ"ש לעיל בגולה אומה חביבה כ
 שם וכן תלבש בגד כי הוא ויהאמר לאשר
 שבתה בת לבוש (ר"ו) ואשר דהוא דרך
 וכו' עם הבאים תזרע יוסף שאמר לאשר
 לביו והיא כהונת הקים כמש"ל שהקמו
 ויהי ויוסף שתרמכות היתה מהם וזה נאמר
 ליו ליוסף עץ חיים ועוד פרבינו מה"ל כל
 גיט"ל קשר דמה הזכרת זכות היא זו הדרכה

[illegible][illegible][illegible]

ה'ל שהינסו וכו' פרויך שפירת הותם " מע
מחשבה נצח' נ'הוא פירמיה ח' ונ'סס
דרך "ל מחשבה ל' מורד כמו פוכו בנים
שוכבים נצח' ל' עילמית תנקרה נצח וכן
פ' ז' מלך וכמ"ס יהיה שמור הפיטנן ענה
פרויך שפירת הותם לנצח מעם המורדי
כך והם מצאים כי אף אחי שיצחו ומצ'
ורדף פרעה אחריהם להחזירם לא יכול שוב
למצאים כי נחלות עולם ונצח נאלה הותם
ומצ' וכברתי ל' תוקיבו לראותם עיר
עד עולם " צחנתם נחלחת דרך עירי דני
ל'בץ רגים הרבה ולמלחם כד' שלא יקראו
(היא קרויה צחנה וכפ'ח) נותנ' עליה

מלכה היא מפרחת ועולה באש וצחנה
עד מאד ולכן כינה טונס בס לביטלין כך
דעה רע בעולם קשה תענה ואמר על
פליחת העון צחנהם גמלהת וחטאתם
נפלהת קוטר רוקה מרקהת כלל צחן
קפצרת סמיס רוקה מרקהת ורין ביר
שכח דותו על הכל הוצא חביטס פד
ישראל בשעה שטופקים בתורה שנה שב
להם בקטורת קוטרין ליקושרי על ס
קטירת השנהיס (ריבוק) יחד בעת הקיון
רוקה מרקהת עירוב הבשמים יחד ושחיקת

קרוי מרדקת כן הקולות שלהן) לין קול זה כקול זה (ועוד יש קורין) בעת ויש בחקירה וכן הנשמות וי"ח תין" רחש" כו'
נטינו שפתים" ניב" ל' ריבור וטן בוראניב שפתים" מלקחת' והיא הזבת שוחזין בה לוטשי הבורל הכלי כשכח
הם וכינה השפתים בה שדונצין לה' ולב' יהיה רחש בשני פתח) ולפי מה שבי' לעיל בדוקה מרדקת וקלי חקטורת
ומחש יהיה רחש בש"ח וכת"ה ל' צווי כלו' רחש (הלאו) כיב מלקוח וכורחית פכרים יאנים שכתוב בהן הרי"ש
נשום ומו"ח אף שיהיה רחש בשני פתח) יכול להתפרש כדרך והשכתבתי ויהיה שיטתו כוא' זן רחש ניב וכו' ומחר מלת
הלזין וכפל הרבה במרדקת וכלי רז"ל הקינ' ל' רבות הריצור וההגי"ה כמו ה' בינה הניג"י" בוטר כקלחת' היא קדויה
כמו וזה ברור לא בקלחת בשטול וז"ל שקוראין שרשי האבות שבוטלנו לנמן נטועה כגורע ביחזקל"י אדרת' בגר
חשב כמו וחרא בשלל אדרת' אער"י מורחת' עורכת כמו ופרח העורף והמשיל זכותם לבגר גבריל ש"ח
משובח למחש' כשם זה ה"ה וז"ל כל האדם מן החמה וימי הצנה כך זכותם ומחנה על שול' יעזר עמדת השם וא'
ימדת' זה לזיו"ב תבחינה צומחת ק"ל לין הזכות נוספת ללזמן האבות ולא נש' הבנים כי גם הבנים תפסנלים
מעות השט"ף שמות המגש' הם חלבים חר"י ש"י אהיה יהיה נכחלה שלו השמות ה' הם מיוחדים לו ית' אלמן
היום נמחקים וכמחש' הרמב"ם ה' יסח"י רחוקה נ"י ואבשר ללחו דוקא חתיר ולתיקון השיר כ' חמשה לא דקשה
על רש"י ור"י משה נפסר ושוב עיינה דאף ריש ליישב שז' שמות הן היינו כמרט) הפל בכללן איחתי ומחל
ל' השום רל' ולזה הם מרדקת שם להים וכחד השיבו לא דעריץ קשה דהא שם צבאות זכרו הרמב"ם בכלל
השמות ורחית' לרש"י סב' קבוצ כרם יונק דצבאות נמחק" קנינים ה' מורה נשואים וארץ אברם וישראל
והר"ה כי בתקום אברהם בהחך טורח ופולחן אית בהו קנייה ונכחה דזו תליה בכללותה ועיין במחש' אבות
וה' רמב"ם לא להזכירו דקני' קנינים תורה וישראל ושמעים וארץ המי"ב קומך ע"ג ברייתא דאבות (רשב"ן) גבאים

[illegible]

התרגום ל' תלתי' אתרגס ענגלין תלתא ועין תלת' ורעת התנאים ב' ג' שנים הו' ג' לבטא " רכנס למלכיה' כות'
שנאב' שחאבר' ברשע' ומלך בלע כדכתי' אלס מחוט ויג' שדוך נעל' ערים ה' הרמיה וצבויים קדוש' וימורה
לשע' וריו') וקשה כי לשע' אינה מעדי קדוש לא מוצר המצודה בה קהל עד המקום מלונ' ור' יתי ברחל' וזכר
במקום לשע' צוער וכן ר' רשב"ץ וב' רשב"ץ שלוט התפלל על צוער ונשחרה כי היא תוכלל הצדדים ה' צדי' צעיות
ה' הוא הר' המוריה ששם היתה העקידה והוא הר' הכית' ובתנ"ך מרדכי מנאחם (לז' ה) שני שיערי חולדה ונ' חורס
משמשים בנייה ויצילה טרי' ונ' הצמון לא היה משמש כלום ' קיבוצות' ונ' המערב משמש בנייה ויצילה שער
המזרחי שעליו שושן הבירה ולשם כפירוש נשעלו בני הגולה צווס מלכ' בראש כשיבנו בהמ"ק כד' שיהא מורא' עליה
ד' מהורו ברכות ה' הוא אמרו ול' שדי יברך אותך ויברך וירכך והיית לקהל עמים וית' לך את ברכת אברהם הר'
ה' ברכות (ריו') ורשב"ץ ור"א ב' שהם ה' רבירים שארם זוכה לבניו ככה ובנואי ובעושר ובחכמה ובבנים כשברת
רע"ך בקירושין בירושלמי" והשלים נמש נקודה בשמות ה' שהשלים ליצחק כל שלטיות שהיו צריכים לגשם בל' ה'
שמות נמש גמיה יחידה ונח' היה (הר"א) ועלזה נראה דמפורש והשלים קאי אברהם שהשלים ליצחק כל' נכלל
על' לע"ל שארם זוכה לבניו והרשב"ץ ב' השלים נמש בתכלית השלימות שסיגל מצות ומעט ע"י ועם ד' ית'
שחרבה צדיקים עשירי' המייסד מחור למצוא ה' למתק חרונו " נשים ה' הוא הצלתו מעשו כשנטל הבנות ור' יצחק
הנה עשו החיך מהנחם לך להדגך והב' כשרדך ליכו אחרי' ונטל המעון כמש' ר"ל בבר' והג' מלכ' נמש' ור' יצחק
חובד אבי ית' מעשו דכתי' הצילני גא' ונ' וה' משמש במעשה שמתעון ולוי אחי דינה דכתי' ויסעו ויהי חתת' להם
(שם) ומתיר' כי נשים ה' יעקב כשברח מבראשבע' וכן כשרדך אחרי' ועשו כשברח מבית לבן ומלאך יספס'
על' " לחיס ה' הם שנכבדו שמוותם בנזלת הכרזה חוץ מההורה שאינו מכללם דכ' ומקצה אחיו לקח' ה' אכנים וק'
דנכלו ויוסף במצות אבי העתידים (רשב"ץ ור"א) ושת' לנזיר המחליף ה' זה יוסף דכ' ולבני' ויין בת' ג' מלית' כסף
וה' חליפות מתלות' ונמש' ושת' לנזיר המחליף על חליפי הכפורה שהחליף לעשו בנזיר ופי' ושת' לנזיר המחליף ב'
בכפורה נת' ה' ברכות דכ' וית' לך ה' השלים מטל השמים ומשמני הארץ (רוב דגן) ותידוש' יעבדוך עמים' אחרין
אחר' (הר"א) דת' פכר' ה' החומשית וד' דברותיו בקולות ה' קול גדול' את הקולות ואת קולו' אלס יוספ' אצמו
לשמוע את קול' אשר שמוע קול' וכול' במשנה תורה (ר"א) ועין בגמ' במכות כל המשתחו' חתן וכלה' נופה כל' וד'
שניתנה בה' קולות' רשב"ץ על הלוחות ה' ה' הכי' ה' בתנחומא פ' עקב ה' דברות על לוח זה וה' דברות על לוח זה ונמש'
בשיר השירים רבה פ' ידיו גלילי זה ע"י ליום ששי' בימים ששה' ו' ימי בראשית' שש' שלשות' קצות' במו'
ולצלע המושב יתה' וכן ר' רוחות העולם ומעלה ומטה' למדרים ו' (ה' ששת ימי בראשית' (ריו') וקשה דהר'
כבר אמר ליתים ו' ומצאתי להר"א ללוחים ו' (ה' זרע' יקצור' וקור' וחוס' וקצץ' וחורף' שני חרשים לכל' ה' עפל'
והוא עיקר' " בכנניהם ו' דכתי' שש' פנמים לאחר' " חב' ונח' זה אברהם שהפיר בוראו ונח' תועבות אבי' ור'
תועבות דכתי' שש' הנה שנה ה' (ר"א) ונח' הרחיק מנ' ונח' ה' מנבח' נכללו לו בני' ששה זמור' יקש' ונח' " ונח'
ישכ' פוח' עין ר"א) ובורך בקץ שנים ששה' לא נמצא בתורה קמץ' ור"א לברך זה והר"א נוסחאות' יספ' נמש'
ויש' מפרשים כי אברהם אבינו אחר שנשבע השל' אותה השנה שמתה היות' נעשאה אל' וממנו שני בהוצאת' את צדק'
לפס' בשנה השפית אמר פאן ובורך בקץ שנים ששה' ה' שמה' משנשבע האב' ל' עד הטקידה היו שש' שנים ונח' ל' ונח'

גורם בה המנהיג לית מלך וללית מלך רשע
 חמר כלולב וכן חמר רב יוסף כלולב ור'
 חנינא חמר בערבה ור' לעזר תלמיד לרבי
 ר' חנינא ואין הלכה כחלומר במקום הרב
 והלכה כר' חנינא ולכך מקיפין בערבה
 וחתומים רב יוסף במלך חמר בזקנה ולא
 בגטילה והכי פסקי רבותא הלכה למעשה
 בערבה ומקמינן ר' (לילך) מכל' ס'
 המנהיג' שוב דליתיה להרב הנחל פתקונן
 מהר"ץ בספרו שאומר משם מהר"ר
 הרשב"י מל' ואנו צריכין לסבוב בערבה
 ופ' כדי להודיר הבח של ז' מרדיות
 לערבה שהוא הודי להמתיק דינו ולרס
 על ערבה ישראל ולהדיר להמן המים
 של הנדה העליף המושק ויוצא וטל זה
 לנו צריכין ליטול ערבה הגדולה על המים
 לפי שמדת ההוד עומדת על הנחל שהוא
 יסוד הדר הנני נוטה ליה כנהר שלום
 ובנחל שוטף והארץ וכלשון הזה מעצמתי
 בס' כי מקובל נק' ב' אור זרוע מ' עלה
 ק"ד ט"ז מוד' כ' בסוף דבריו כי חנו צריכין
 ליטול למטה טרפה לרמנו כל' חמטות
 וכו' ופ' יסוד קדמונינו לחמר בהקנה יוס
 זה ומליכך ביום זה ערבה כי מלכות הקנה
 בערבה רוק' רברים ו' ה' רברים שעלו
 במחשבתו יב' לברכה קודם שנברך
 העולם ולא הן תורה ותשובה ג' וניחנס
 וכפא הכבוד' שמעל משיח ויסלח דליות
 במהרה כחל' במדרש' שמים ו' הם וילכ'
 ר' יע' שהקים גבול מעון ומפן מרבות
 הרצות ז' הן חלד הכל' ארקה' בס' חרבה' חרמה' חרף' התחונת' והרקי' ל' מתחזה' ערבה' עמל' ברי' המעשה

סדר יום המעונות חנה

ביום ז' שהוא יום הר'
 נוסלין בו ערבה חמה

חוץ מערבה שכלולב (שונים) כל המעונות ומקיימין כלולב
 ובערבה ומרבים החנונים לדורותיו ליהב' ומרביין קצת בנרות
 לפי שהוא יום החיתום ובו נחתמין חי האדם אם לטוב אם
 להבסו ומרבים תחנונים על התיים ומזכירין זכות' אבות
 כדוהי ברית כחו שנכתוב בעוה' והו קדר הכל' ותחיל
 ואומר המעונות שפ' יוס' א' עד שחגיג' ל התלבוים שעלו
 במחשבת' והלכ' חומר

תקנה אברהם

המקדים לעולם
 רברים שבעה

הסודר בהשית ליתום שבעה" הנזכר שמים שבעה
 והרקי' ארצות שבעה" חשיענו בהקפת פעם אחת
 תבנה ציון ברנה והעלינו לתוכה בשמחה ירחו גוים
 ויבשו ויכלמו זרים ויורים נהרך נחבע מצור
 ומליכך ביום זה ערבה וכך נחמר בהגלותך מלכינו
 אנח' לנח' הושענא והושיעה נח'
 פ' אמן

ל' איום זכור היום ברית שבעת תמימים" ברית אמן
 אשר ארח' בחקות דת נחמתיך" אב רחמן קרב ומן'
 כדנתינו ברחמיך" זכרנו יי' בדלון עמיך" ויב'
 מחולל' כל וכל יכול' היה נדרש לחדשיך" והתנח' ו
 והתקד' לעם דומק' דלתיך" בהכנסתך ויב'
 וצרת כל חמירך" שעה ניבס בהתקדס' כלולבס'
 כ' ארץ" ויב' רחמנ'

הרצות ז' הן חלד הכל' ארקה' בס' חרבה' חרמה' חרף' התחונת' והרקי' ל' מתחזה' ערבה' עמל' ברי' המעשה
 טכס' שמשין יוס' זה ואומרים ערבה' משום חביבה מצוה לשענה" זה ואיום' נק' כן ע' איתנו המעונות כל
 כדנתינו ברחמיך' הם הרמונים ב' הקנות אברהם וכו' א' ארץ אברהם ש' איתן האורחי' ארץ הלך' טמקות
 וכו' הוא שכתוב מקב אשר שמו אברהם בקולי ושמור משמרת מנחתי חקותי ותורותי ואזל שקיים אל אמי עיורי
 תבטלין' נחמתיך' ל' דיבור מן וינחמו נאם שדיבר הקב' והתורה ל' ישראל בפ' ד' ש' וידבר להם את כל הדברים
 הלא וכו' זכרונם' רל' זכרונם' במת רצותך בעמך ותוציאם מהגלות ל' דינו ורצה בנו ונחיה עת הגאולה ע"י
 מנחמים" מחולל' כל' מן והשכח ל' מחוללך הרגו' די בראך' רבים' דברי תבלתם מן כורא רב שמים" לשחרך
 מן אלי אלה' אשחרך ל' בקשה" המנהג הקדום בבית ל' עבר נכ' בכל התכליל ועכשיו נהבטל המנהג
 מנחם רבי' האר' ל' לה' ובחנס דת' מנהגם הראשון כי נהרג נהרג ופשיט' ואי' רבינו האר' זל לא אומר ל'
 מלתי

עלה על לבו להבריה ולבטל מנהגי הקדמונים
במדינות מושבותיהם כי לא היו מנהגות
רק לו ע"ה ולאשר כגילו כנודע ובאשר
הודיע הוא ול' בלזהדותיו שאפי' שחידש
במקדמיים עבד כל ה' ויחזיק במנהגו וכן
משמו הרב של' ב' במדבר ב' ח' ח' על דבר
באותות של' ה' שאר בדברו לנהג מנהגו
דף שג' ע"ה והיה לך לאות ולעדות שהנהג
הרב של' אשר כל דרכו כהלכתו לא נטה
ימין ושמאל מדרך הא' ול' ואפי' בהבינו
לכאן כ' שמנהג ה' לומר ויעבד כליל ה'
וביום החיתוס ותוקע' בשופר והכל לעמוד
הלבבות להשפיע ע"ה דף רמ"ה ע"ה וס"ה
ואשרי העם שבה לו ע"ה שמאשר מנהג ו
ובשג' כ' תרס"ה הביא דברי הרב הא' ול'
וב' עליו והמנהג משוט בכל מקום לו
ויעבד כ' ביום כ' בלילה כסליחות עכ"ל
הרי האפי' שהרב כתב עכ"ל ק"ל דה"ל לזו
ומהמנהג ומתקוות עמדו ולא מעדו ק
קדושים ויחבדו קובל"ה וכל מהלך רב עי'
לשנתי מנהגה ה' צריך להתקין על הרוב
(ועתה ועתה) כעתה שיה' ובקונדריס הראשון
כתבתי בילדותי ובריס נקד מע"ה כה' כתי'
שהאפי' חזני לאומרים לי עד שהיבנתי
וראיתי מתוכותיו בספר של' ושל' על מנהג
האשונים הייחסי

הקפה ב' יצחק
והנחה עתה להכנה
הוא מאמר הכרחי

הכמות בנתה ביתה הצבה עמודיה שבעה
 ר"ל החכמה עצמה שהצבה לה ז' עמודים
 שהם ז' קברים והן ה' חומשיתורה וז' ה'

בנפשו הדרך ויהי העם כמנהלוננים שני פ
פברים השכי' ה' בראי בתורשנכ' מהר'ו
והוא רחוק ודוק" ולי הפסוק משלי ט' חכמות
בנתה ביתה חכמה עמוריה שבעה" וי' בו כת
הקוראין ל' כי תורתינו הקדושה יש בה ראייה
ומוכתים חזקים ללמות משפט' התורה ולמות
הלכה ויחזיק במלך ויחזיק במלך ויחזיק במלך

בבית שנבנה כחונה והוקף על עמודים הרבה חזקים בתכלית להעמיד הבנין עליהם ול' נאמר על הריבוי כמון
שבע יכול צריך וקס והשתל למיזה יכולים לנו לברא הכיט שכחונה שאל ע"ה אזר חיל נגד הכומרים בלהות ית'
וארבה להביא ראיות לספור המצונות ולהחזיק אותנה להודו ית' וחידוש המולם וחזקת הראיות הם העמודים—
אשר בית האמונה נשען עליהם ולזה המ' הנכונה לגרוס וחצב עמודיה ז' כל' זכר רהבייטן בסדר הדברים כלל
נקט

את שיהי' ה' המליכה והפקד אתה בזה למחר
למרו על רבקה אחותי היא וגם קשטרים
ואחריו אומר נידא לוי ה' בלילה הטוב טבל
והמעלה יצחק בהר המוריה שטנא ז' להרי
אב' יצ' יעקב לוי קהת שמרם משה ירמיה
וזל קדש עב שנתקדש עליו ישראל ציון שם
ורב ישראל על ידו קדמות סידרה קדמות

דבַר ה' יִשְׁמַע הוֹשִׁיעֵנָה **אֱלֹהֵינוּ** זְכוּר יְיָ
 לִקְרָא נְקִיִּים אֲבֵרָה וְהוֹמַלָּה עַל הָרַם שְׂמִי לְהַרִּים אֲבֵרָה
 שְׂמִי בְּמִלְחָמָה וְעַתָּה וְיִקְרָא אֹתָהּ אֲבֵרָה הוֹשִׁיעֵנו בְּהִדְמָה
 כְּעַתִּים אֲנִי תְּכַנֵּן

[illegible]

נחמון למחור וגם יריד פרל לו מקדש אשר חכם
והן סובל במרום לו מורח תכלית

לכחל ויחמר מהבית זכור צדק וגם נחמו לשון רות
ושחרה נחלחל אפר נשחה לה כחה אחיה זיבע

זכור אחיו וגם שכל חתום במורח תפחדת מורח חתום
בחתות ירשה לו וכוונתה בכחיה בתחמו תמיר

בונקרתה דמורח וצורתו חקוקה היא במטרת הותחם
מכשתה נחמם שמתו על כס רחמיה זיבע

רחמיה חרבר לו קימיה ריטב שלחמ ב"ר גלי
בביתך על ב"ר רחמיה במכרת רח"ל

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת
רחמיה במכרת ריטב רחמיה ב"ר רחמיה במכרת

הקפה ר משה הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס
הושענא רבה זכור תס הושענא רבה זכור תס

יִרְכֶּנָה הַמַּיִסִּית לַפֶּגֶשׁ וְלֹא אֶהְרֹן הַשֵּׁשֶׁת
 וּכְפֻלְמוֹן מִשֶּׁה רֹן יִרְוֹן יִתְנוּ הַנֶּצֶח לַמִּשָּׁה
 (וְהַדּוֹר לְאַהֲרֹן וְלֹא כֵן הַשּׁוֹרֵה בַּפֶּסֶק וְהַמִּשָּׁה
 לִכֵּן בַּמִּדְרָשׁ הַזֶּה וְהָאֵל הַגְּדוֹלָה וְהַגְּבוּרָה
 וְהַהֵת וְהַנֶּצֶח וְהַדּוֹר כִּי כָל כְּמוֹסָר יִסְוֹר
 כִּי הַתְּרָגוֹס יוֹדֵה דַעַה וְהַחִיר בַּשְּׁמִינִי
 וְהַדַּעַה וְצוֹר הַחֲמוּנָה וְהַנּוֹ בַּדֶּרֶךְ נִכְוֹנָה
 פֶּכֶל וְגַם הָרֵב הַזֶּה הַזֶּה שֶׁלֹּא לִשְׁנוֹת
 וְהַסִּדְרָה עַם דָּף רָל עַבִּי עַל שֶׁשֶׁ שְׂבַע וְכוּ'
 הִבִּי אִי מִדְּבַר כִּי וְיִשְׁלַח צִדְקָתוֹ בְּחִטָּתוֹ וְהַ
 יַעֲקֹב שֶׁהוֹדֵר לְדַת לְמוֹת וְכֹל אֲחֵל יוֹסֵף
 בַּשְּׁבִיל שְׁנֵי הָרַעֲבִי לַתְּנִשָּׁה לִשְׂכָחָה וְהַ
 כִּי נִשְׁנִי לְהִים וְהַתּוֹת יוֹעַן הַיּוֹתוֹת שֶׁלֹּם בְּמַדְרָת
 הַעֲנוּהָ וְכֵה לְמַדְרָת הַנֶּצֶח שֶׁהִיא נִכְוֹנָה כָּל
 הַקְּמוּסִים עַל יוֹ כַּאֲשֶׁר נִצָּח לְקַרְחָה לְקִיחוֹן וְלַעֲנוֹ
 תִרְצָח כֵּן עִידָד וְכֹל כֵּן גִּי' הַרְמוֹס דְּגִי' קִיטָּנָה
 יַעֲשֶׂה רָל תִּנְצָח יִשְׁמַעְשִׁמְעוּהוּ תִנְצָח לֹאֵה
 וְהַשְׁמַעְנָה שֶׁנִּצְחָה הוּא וְכֹל כֵּן גִּי' הַרְצָד
 שֶׁלֹּא בּוֹ כִּי אִם מִשְׁמַעְנוֹת אֶחָד וְכֵן בַּמִּדְרָשׁ
 כִּי וְכֵן יִשְׁלַח מִדְּבַר הַזֶּה וְכִי בִשְׁלַח עַל
 כִּי הַצִּלְנִי נָה מִיָּד אֶחָד מִיָּד עַשׂוֹ וְכַעֲלֹתָהּ
 בְּעִי לְמַרְשָׁה מַלְכוּי בְּדָקָה יֵאוֹת וְגַם אִירְבּוֹ
 הַמַּעֲשֶׂה שֶׁהִבִּיא בְּמַדְרָשׁ עַל עַרְבֵי אֵל וְכוּ'
 וְכֹל כִּי שֶׁלֹּתוֹ אִם לְרִכּוּב אִם לְרִכּוּב וְגַם
 אִוִּירִים וְתוֹמִים יוֹכִיחוּ וְעִיין בַּקִּי' וְכִי בִשְׁלַח
 מַעֲשִׂי' וְהַ"ל עוֹלָם וְעַד רִמְמוֹת
 מַעֲשִׂי' וְהַ"ל אִוִּירִים בַּשְּׁכִיחִים עוֹמֵד לִכְפֹּל
 נִקֵּט וְהַתָּה כֵּה עוֹמֵד עוֹמֵד וְנִקֵּט לְרִכּוּב
 כּוֹמֵן הַרְשָׁקוֹן הַקֶּפֶה הַאֲהָרָן
 לְרִוְעִים ז' מִשָּׁה אֵל מַעֲשִׂי' דְּרִוְעִים שֶׁהַעֲבָדָנוּ
 לְמַעֲשֶׂה בַּמִּיּוֹס ד' וְהַדִּלָּה כִּי עַל יָד
 ז' מִשָּׁה שֶׁהוּא ז' לֹא בְּרִחַם לְרִוְעִים ז' בְּמִשָּׁה
 בַּמִּדְרָשׁ יוֹס ד' בְּמַדְרָשׁ ז' שְׁמַעְתָּן בַּשְּׁמִינִי
 הַר סִינִי וְהַם מִינִי מִי קִרְשׁ צִין וְכִי אִרְוֹת
 (וְהוֹרֵב וְהַלִּיּוֹ) עֲנִינִים ז' הַם ד' מַדְרָשׁוֹת
 הַעוֹלָם שֶׁלֹּא תִשְׁלֹט בָּהֶם עֵין דַּעַה וְהַ"ל עַל רִאשִׁיָּהם שֶׁלֹּא יִכַּס שָׂרֵב (שֶׁמֶשׁ וְהַ"ל מַתְחַתִּיהֶם כְּמוֹעֵנִי וְהַ"ל שְׁמַעְתָּן לְמַעֲשֶׂה
 דֶּרֶךְ ג' יוֹמִים שְׁמַעְתָּן לְהַם הַרְבִּיבִים וְהַמַּעֲשִׂי לְהַם הַגְּבוּרָה וְהַשְּׁכִיל הַשְּׁכִיל וְהוֹדֵג נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְהַ"ל טַעַם הַסּוֹכֵר
 שְׂדֵנוֹ הַל כֵּה עַם הַעֲנִינִים לְכִי הַפֶּסֶק וְהַמַּעֲשִׂי (שֶׁם) רֹן יִרְוֹן לִשְׁשֹׁן וְהַמַּעֲשִׂי דָן יִרְבִּינוּ בְּמַעֲשֶׂה הַדֶּרֶךְ וְנִכְוֹנָה לְמַעֲשֶׂה
 כְּהֵנָּה

תְּוֹרָה תְּמִימָה וְנִשְׁמָה יִרְשׁ עַל בְּהַר קִינִי עַם חֵל חִיּוֹס
 חֲרָבִים יוֹס עֲמִיר שֶׁם עַם יוֹס לְקַבֵּל הַדּוֹר וְכֵה
 וְכֵה מִשְׁמִי מַעֲשִׂי אֵל אֶתְהַ הַדּוֹר אֶתְהַ הַנֶּחֱלִיל לְעַם
 נִחְמָנִי צִדְקָתוֹ וְהַדְּרָתוֹ זְכוּר נָה מַשְׁמִיר זְכוּר
 רֹן מִנָּה אֶתְהַר לֵן קִינִי מִשָּׁה נִכְוֹנָה ר' חַתְמוֹנִין
 בַּמִּדְרָשׁ דְּחִי כו' ר' חַתְמוֹנִין בַּמִּדְרָשׁ דְּרַחֲמִי' ר'
 חַתְמוֹנִין בַּמִּדְרָשׁ דְּיִשְׂרָאֵל וְהַמַּעֲשִׂי כו' ר' חַתְמוֹנִין בַּמִּדְרָשׁ
 דְּכִרְוֹסִי וְהַמַּעֲשִׂי כו' ר' כְּהֵנָּה מִשְׁמִי לְצִלְוֹתָן כו' ר' וְכֵה
 נִהַר רִיקָן מִקְמָךְ כו' ר' וְיַעֲבֹר שְׁמִי יִשְׂרָאֵל וְהַ"ל
 יוֹס אֶתְהַ יוֹס הַנֶּחֱלִיל יוֹס הַנֶּחֱלִיל יוֹס מִלֵּךְ יוֹס
 מִלֵּךְ יוֹס וְהַמַּעֲשִׂי לְעוֹלָם וְעַד אִרְבִּינוּ שְׁמִי' דְּרַחֲמִי
 הַמַּעֲשִׂי לְנוֹ אֵל חַתְמוֹנִין בַּמִּדְרָשׁ חִיּוֹס טוֹבִים אֵל חַתְמוֹנִין
 בַּמִּדְרָשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַמַּעֲשִׂי אֵל חַתְמוֹנִין בַּמִּדְרָשׁ טוֹבִים וְהַ"ל
 טוֹבִים אֵל עֲנִינִי הַעוֹנָה בְּעַתְּהָרָן ע' הַעוֹנָה בְּעַתְּ
 רַחֲמִים ע' רִין הַנִּכְוֹן וְהַקִּיטָּנָה וְהַ"ל יוֹס הַמַּעֲשִׂי רַחֲמִין
 עַל יוֹס וְהַ"ל יוֹס עַל שְׁמִי' וְעִי' וְעִי' יוֹס עַל מַעֲשִׂי
 וְהַמַּעֲשִׂי וְעִי' יוֹס עַל הַרְמוֹס וְהַמַּעֲשִׂי עַל קִיטָּנָה מִיָּד
 וְעִי' דְּעַנִּי לְמַעֲשִׂי וְהַמַּעֲשִׂי עַל יוֹס מִיָּד ע' דַּעַה לְצִדְקָתוֹ
 (וְהַמַּעֲשִׂי וְהַמַּעֲשִׂי דִּי בְּכָל דֶּרֶךְ וְדֶרֶךְ עֲנִינִי תוֹדִיעֵנִי
 וְהַמַּעֲשִׂי הַשְּׁמִינִי שֶׁל יוֹס הַמַּעֲשִׂי עַד וְהַמַּעֲשִׂי וְהַמַּעֲשִׂי
הַקֶּפֶה הַאֲהָרָן הוֹשִׁיעֵנִי **אֲנִי** הַמַּעֲשִׂי עַל יוֹס
 שְׁבַע הַמַּעֲשִׂי הַמַּעֲשִׂי בְּמַדְרָשׁ שְׁבַע הַמַּעֲשִׂי בְּמַדְרָשׁ
 שְׁבַע הַמַּעֲשִׂי הוֹשִׁיעֵנִי בְּהַקְטָה מַעֲשִׂי הַמַּעֲשִׂי תְּכַנֵּה
בְּזָכוֹת אֶהְרֹן רֹן יִרְוֹן עֲמִיר בְּחַתְמוֹס הוֹשִׁיעֵנִי נְחָשׁ
 בְּכַבּוֹד מַעֲשִׂי הוֹשִׁיעֵנִי לְשִׁמְשׁ בְּכַהֲנָה בְּגִי
 כִּחַר לְכַחַר שְׁמִי לְבַשׁ בְּחַתְמוֹנִי הוֹדֵג הַרְחָה לְמַעֲשִׂי
 רִס שִׁיכָה בְּמַעֲשִׂי וְכֵה כְּהֵנָּה וְהַמַּעֲשִׂי תוֹשִׁיעַ לְעַמִּי

הַמַּעֲשִׂי שֶׁלֹּא תִשְׁלֹט בָּהֶם עֵין דַּעַה וְהַ"ל עַל רִאשִׁיָּהם שֶׁלֹּא יִכַּס שָׂרֵב (שֶׁמֶשׁ וְהַ"ל מַתְחַתִּיהֶם כְּמוֹעֵנִי וְהַ"ל שְׁמַעְתָּן לְמַעֲשֶׂה
 דֶּרֶךְ ג' יוֹמִים שְׁמַעְתָּן לְהַם הַרְבִּיבִים וְהַמַּעֲשִׂי לְהַם הַגְּבוּרָה וְהַשְּׁכִיל הַשְּׁכִיל וְהוֹדֵג נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים וְהַ"ל טַעַם הַסּוֹכֵר
 שְׂדֵנוֹ הַל כֵּה עַם הַעֲנִינִים לְכִי הַפֶּסֶק וְהַמַּעֲשִׂי (שֶׁם) רֹן יִרְוֹן לִשְׁשֹׁן וְהַמַּעֲשִׂי דָן יִרְבִּינוּ בְּמַעֲשֶׂה הַדֶּרֶךְ וְנִכְוֹנָה לְמַעֲשֶׂה
 כְּהֵנָּה

בגדי קודש לקח לקדש לשדת כס לפנינו ולבשם
 בביתו שם בקדוש כמלך יי"ן בקרבנותיו ועולותיו
 היה זכור על טונו תפלותיו ותחנונותיו וזכור יום לעם
 חתניו ותטעם ותרגיעם במקדש הדומיה ^{יב}
 רחמנא חזר לו קומוהו חזרו כהנא בו"ר הדרך שוי
 עלן בו"ר חתמינו בספנת רחוי בו"ר חתמינו
 בספנת רחמינו בו"ר חתמינו בספנת רישרי ותמימינו בו"ר
 חתמינו בספנת כפרנומי ומנונו בו"ר פתח שרביא
 פלוחן בו"ר ולח נהדר דיקן ומקמך בו"ר (ועבר
 שמע ישראל יי"ן להינו יי"ן חזר יי"ן הוא הלהים יי"ן הוא
 הלהים יי"ן מלך יי"ן מלך יי"ן יתלך לעולם ועד אדנינו
 שבשמים היעתר לנו היום וכל יום ויום בתפלותינו
 חס חתמינו בספר חיים טובים חס חתמינו בספר
 ישרים ותמימים חס חתמינו בספר מזונות ופרנסה
 טובה חס ענינו העונה בעת רצון ע העונה בעת
 רחמים ע יי"ן חנינו והקיימנו וחלו"ן יי"ן בהותם על לב
 היום שימנו וחלו"ן יי"ן על שמך ועי"ן יי"ן על מלך
 נחוריק ותומיק יי"ן על הרגים ושרופים על קדושת
 שמך רעני לאהרן במעלה ע רעני לצדוק וחסידי
 ותמימי לי בכל דר ודר ע תודיעני וכו'
 והוא הושענא של יום שמי ער לזענך דורשנו

הקפה ששית פינחס הושענא אנה

המנחילנו שבת ליום
 שבעה ושנת השמיטה לשנים שבעה ושנת היובל לסוף
 שבעים שבעה הושענא בהקפות מעמים ששה תבונה
 זכות פינחס המיוחס למדת צדיק יסור עולם לבית
 קנח ויכלל עס קוית המביא כמנחם על כל
 נעלם והעדר השלחת לר והגז נהבצר ביום עולם הגם
 הלום ברית שלום חיים ועילום לכהונת עולם ובזכותו
 לערמו קרב קץ ימינו בזכות מקנח היה
 עונה לשועת עם מקדשך ורצה ל חיי בני יחזקיה
 חלף קרבני לחמי לחשך ושה נזירה שי לעונה יובילו
 לגיה קדשך חתום לגילה וזהלה וקבצם למגדשך
 הושע

כתוב וצויה נלה ואני הצעיר ונצלה
 נוסחא קדושת הור וכו' היה גורק ומע ול
 זקנים שברדו וני נכונה היא מנחה כנים
 הא' שכן הוא לפי האמת והסוד פי הוא רחום
 נפירת ההור ולזה חזר נחמם בכבוד
 כמנחם הור כי נחמם באותה המדה ול
 ס' צרה לדרך למחרי צלהרי ופגד הור
 גלגל כוכב מדהו של אהרן עה ומחורבו
 ההור ניתנה לו הכרונה ברית כהונה עולם
 עכל מכוון לרברי הכי"ן והשני שהאקב
 ל' תכארת כענין (עשיה בקי קדש לאהרן
 אחיר לכבוד ולהפארת והק' שהם מוכרה
 לבי שיקול הכתים משנים שנים חרוזים
 כי תי' הור חרוזה נוכח נחמם בכבוד
 ומשאל תיבת נלה י' נכחה עי"ן לקחן ב
 בהקפה ל' לזעזעך ענין מחסד וזעך
 וכעס מן זעום ה' יכלסם ותרגיעם ל'
 מעונה הרומיק מן והארץ היום רנל
 הקפה ר' פינחס ויכלל ויהפיל לאחור
 לא ויכלל מלמד שעה
 כילות עם קונו ואמר בשביל אי' יכלו
 כמה רבבות מישאל ורל שריבר איתו
 ומשכט כר רל' נהבצר ל' הקפה
 ורחמנות מן עדים גדולות ובצדו
 בשמים ורל שנתעלה ונתרומם שזכה
 לכהונה כמשלל לא נתקן פינחס ער
 שהרגו לזמרי או אמר שמדבר על שנה
 שפרחה נפשותו ומתנו כשרצו שבט שכל
 שמעון למנוט כדאי בזוהר ובמדרשים
 טילום ל' פסוק הוא ברה"ב קי"ל חסידות
 שמי לעילום עי"ן כרשי שם ורדק"ב יי"ן
 שהוא מענין עלם שהוא שם הנער וק"ב
 כי לא תשיקנו הרק והשחיה ובהבטח
 בורח עולם והיה לו ולזענו אחרי ברית
 כהונה עולם ער שחממת הבטחה זכה
 שכל כהנים גדולים פעמורו מורעו של
 פינחס הם כנורע מרל' מקדשך בהנחוח
 פ' עקב מנין שנתקדשו ישראל להקבה ככלה
 לחתן שנתקדשם היום ובשטח כתרמותו
 ותמיננו ל' הזמנה רל שגאמנו ונתקדשו
 לשוב לך רצה ל' חיי בני יחזקיה הם רביר
 התפלה

בהמלה וזה חלק קדמי לחמי וכענין
 ונשאלה נדים שפתינו יי' מנחה למורח
 הקנה שחמ מורחו של עולם ועל הלועז
 בשוף בעבר דתנו יתר בתו שיה שתיבת
 הורה ואחריו ב' תנועות במין בהיבת
 לוגיה וכל יודעי דרכי הפיזים יאמרו
 דרכי היתרות והתנועות להיות כל אדם
 במקומו הראוי לו ועוד שהמסור
 ירחיק מפניו הכאן הכפר שהוא הרגש
 בכל מה ראשון ואף שכתוב הוא בפתח
 מל' מ' קד' לחוד ול' מ' לחוד כגורע
 לכל יודעי מעט בדרכי השירים ובה
 בסידורים כי וקצת דפוסים יובילו
 יביאו למעשיך לעריך אשר מעט
 נתגדשו והלכו בגולה ולכן נקדחו מעדשי
 העדים כן בעבור שהם מעוררים חוץ
 לעיר לפניהם אי' ע' וכן לשמך ל
 מערשים וב' מהר' יחיא לזאקרי ול
 מערבי שהם מנו וגנה בחילוף גיכך
 ויבה ב' ובה אה' לדר' ולה' פ' ול'
 הקפה ז' דור' ומן חירותינו הוא אומרו
 שם שנים יעבוד ובשביעית
 יצא לחנסי וא' כל שנים (מהר"ו)
 ובמחילה אי' להק' זו כי מעצמו ימים
 במקרא ל' שנה ימים הייה גאולתו וכן ימים
 לו עשור ימים ומיתה וה' רכוחה ל
 שנים ופשוט עור כי הרב ול' ואשר לטש
 עור על גאולתינו בל' ק' ול' חירותינו
 דוקא ומ' ימים שיומנו של הקד' חלק
 שנים וכו' ע' וד' ח' החק' הכורב
 והמצוה לנו לשמור נפח ז' ימים ולב'
 אומרו לי שזה הבי' האמתי כי כל הבית
 מרבר בענין ג' דגלים ודוק' ובכורינו
 הס שתי הלחם שמקריבין בעזרת לסוף

ז' שכוונות והם בלויס מבכורי החטים לכולב וערבה ר'ל שנוטלים אחתם כל ז' הימים והקסבה וחג כסבה שהם
 פמור' וניסוך המים ז' הכי אי' במעשה סוכה כ' ומקפס מכל המ' באין חולק ורליתי בזוהר ויקרא רמ' וקור'
 ע' בתקנתה וז' ימים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו' בני יבזו לו ומלי בון' לא יותא תניינא ומתא ז'
 איתתא ויומא שפיכא רבהוהו מעמקין ומ' בחג' וקשה דמתנותין קהני ניסוך המים כל ז' ורליתי בהונדריס
 כי על הר' וכמדותה שמוכרו ותלמידיו הרב ז' וז' ואע"י שאתר בעל הספר הזה כי במקום בון' שבו ניסוך
 מים

הושע נח ורחם נח לבנה אשר נטעה ותימך
 ר' זכנא חדר בן קיימיה ויגיתא וקד' ב'
 ונח התפרע פסוקי ביש תימן ב' ר' חנוך
 בספרה רחיי ב' ר' פתשין בספרת רחמי ב' ר' חנוך
 בספרת ר' נחמי ותלמידי ב' ר' נח שמיא לעלות ב'
 ר' ולת' נחמי ר' ק' מ' ח' ב' ר' ויעבר' ש' ח' ח'
 ישרל י' להינו י' ח' י' י' הוא הלהים י' הוא הלהים
 י' מלך י' מלך י' י' יתלך לעולם ועד' ש' ח' ח'
 שבשמים ונקרת ותתה תענינו ח' ח' ח' ח' ח'
 חיים טובים ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 חתומינו בספר ותלונות וברנסה טובה ח' ח' ח' ח'
 העונה בעת רצון ע' העונה בעת רחמים ע' י' ח' ח'
 והקיותנו ובספר ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 י' על שמיך וחופה על ישראל עמך י' מל' ז' ח' ח'
 לשמיך וע"ע י' על הרגלים ושרפים על קדשת שמיך
 וע"ע רעני לכינתם בשמים ע' רעני לצדיקי וחסידי
 ותמימי רי בכל דר ודר ענין תודיעני אורח חיים
 שובע שמחות את פניך נשימות בימינו נצח

הקפה ז' דור הושענא **אנא** **ההק' ז' דור**
 חירותנו ימים
 שבעה ובכורינו ל' ימים שבעים שבעה לכולב וערבה
 וחג קובה וניסוך המים שבעה הושענא בהקפות שבעים
 שבעה תבנה **זכור** סגן אשר ניבן עלי עמוד
 וגם נבל בשירותיו ותמידיו יהודין לך בכל תכל' לך
 נעשה ונגדך שח' נשאת לך עול וגם סבל' מדה נבאה
 מקורחה לך נחלה וגם חבל' להשיפה להרעינה תגלה
 מעד' ותיך' בזכות

ז' שכוונות והם בלויס מבכורי החטים לכולב וערבה ר'ל שנוטלים אחתם כל ז' הימים והקסבה וחג כסבה שהם
 פמור' וניסוך המים ז' הכי אי' במעשה סוכה כ' ומקפס מכל המ' באין חולק ורליתי בזוהר ויקרא רמ' וקור'
 ע' בתקנתה וז' ימים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו' בני יבזו לו ומלי בון' לא יותא תניינא ומתא ז'
 איתתא ויומא שפיכא רבהוהו מעמקין ומ' בחג' וקשה דמתנותין קהני ניסוך המים כל ז' ורליתי בהונדריס
 כי על הר' וכמדותה שמוכרו ותלמידיו הרב ז' וז' ואע"י שאתר בעל הספר הזה כי במקום בון' שבו ניסוך
 מים

מים לאכל לו' שלא היו מנסכים' נ'אס' ב'ת'ם
 ל'כ' זה לא יתכן שה' ס'ני' נ'סוך המ'ם
 כל ו'כו' לב' י' לי לו'תר ד'ק' ש'ב'ת'ם אלו
 שהם ב'ו' ר'מו' נ'סוך המ'ם ב'ת' כ'מ' ר'ל'
 ב'ש'נ' נ'א'תר ו'נסכ'יה' ב'ש'י' נ'א'תר ו'נסכ'יה'
 ב'ו' נ'א'תר כ'מ'ש'פ'ט' ה'י' מ'ים ע'כ' ו'ה'ט'נ'ן
 נ'כו' ו'ת'ק'וב'ל' א' ש'ב'ק' ה'ק'רו'ם ח'ת'י' א'ל' ר'ק'
 ר'ל' ע'ל' ו'כ' כ'ת'וב' ב'י' לא' ה'יה' נ'סוך המ'ם
 ר'ב'כו' א'ב'ל' ב'ח'ת'י'ס'י' ו'נ'ג' ו'כ'ג' לא' ה'יו'
 מ'נסכ'ין פ'י' ח'ד'ש' י'ע'ש' ט'מ'ס' ה'ד'צ'ר' ו'ח'י'ל'ת'
 מ'ל'י' ה'ז' ר'ק' נ'ל' ע'ב' ו'צ'ע'ר' ו'ז'כו'ר' ב'י' ג'ס'
 מ'ה'ר'ד' ז'ק'י' מ'ה'ר'ד' ה'יה' ק'פ'ה' לו' ע'נ'ן' ז'
 ע'ר' מ'א'ר' ו'כ'ל' ה'ע'ל'ה' א'רו'כ'ה' ל'ק'ו'ש'י'א' ז'
 ס'ג'ן' ז'ה'ד'ור' מ'ן' כ'חות' ו'ס'ג'נ'ים' נ'כ'ל'ה' ו'ת'
 ו'נ'כ'ל'ה' ל'כ'ב' ו'כ'ת'ה'ג'ו' א'ך' נ'כ'ל'ים' ו'ת'
 ו'מ'כ'י'ר' ל'ב'א' מ'ק'ו'ר'ח'ה' ק'רו'יה' נ'ח'ל'ה' ו'ח'ב'ב'
 כ'מ'ש' ב'י' ח'ל'ק' ה'י' מ'ז'ו' י'ע'ק'ב' ח'ב'ל' נ'ח'ל'ת'ו'י'א'ו'
 י'ה'יה' מ'ן' י'ש'ר'א'ל' מ'ק'ו'ר'ח'ה' ש'ת' מ'ז'ו'ת'ו'נ'י' כ'לו'ת'ו'ר'
 ש'מ'ת'ק'ב'צ'ים' ב'יו'ס' מ'ק'ר'ח'י' ק'ד'ש' ל'ע'ב'ד'י'ך' (ע'י')
 (מ'כ'ר'ש'ים') ו'ט'ע'ם' ש'נ'ק'ר'ח'ו' י'ש'ר'א'ל' ח'ב'ל' ע'י'ן'
 ב'רו'ש'ל'ת'ו'י' ו'ה'ת'ש'ל' פ'ה'ב'י'א'ס' ו'ג'ס' ב'ק' א'ח'
 ד'ק' ח'י'ט'ב' ת'צ'ו' כ'מו' ו'צ'ו' א'ת' י'ה'ו'ש'ע' ו'כ'ת'ר'
 ו'י'צ'ו'נ'י' ה'י' ל'נ'ג'י'ר' מ'ל' ע'ת'מו' י'ש'ר'א'ל' ו'ר'ד'ל' א'י'ן'
 צ'ו' לא' ל'י' ת'ל'כ'ות' ו'מ'ב'י'א'ים' ר'ח'יה' מ'ת'ק'ר'ח'ת'
 לו' ח'ו'ט'ר' כ'כ'ת'וב' ו'י'ש'א' ח'ו'ט'ר' מ'ב'ז'ע' י'ש'י'
 ו'פ'י' מ'א'ת'ר' מ'ט'ה' ב'י' ת'ר'ג'ו'ס' מ'ט'ה' ח'ו'ט'ר'ח'
 (מ'כ'ר'ש'ים') ל'ק'ב'ץ' א'ב' מ'נ'ו'ש'י' י'ש'ר'א'ל' ש'נ'ת'ג'ו'ר'
 ו'כ'לו' מ'ה'א'ר'ד'ץ' א'ס'ו'ף' נ'ד'ח'ו' ב'י' י'ש'ר'א'ל' י'ק'ר'א'
 ע'ש' ש'ב'ט' י'ה'ו'ד'ה' ל'כ'ר' ק'רי' ל'ה'ו' נ'ד'ח'ו' ב'י'
 מ'ש'ב'ט' י'ה'ו'ד'ה' ק'ל' א'ת'ה' ו'ת'ל' א'כ'י'ד'
 ו'נ'ת'ג'ו' ה'ר'א'ש'ו'ר'ים' ל'י'ק'ח'ג' ב'ד'י' מ'ד'ב'ה' ל'ח'כ'ט'ה'
 ו'ל' ה'ש'ע' ש'י'ע'ו'ר' ע'ר'ב'ה' א'פ'י' ע'ל'ה' א'
 ב'ב'ד' א'י' ו'ה'נה' מ'ד'כ'ת'וב' א'פ'י' ע'ל'ה' א'י' מ'נ'כ'ר'
 י'ש'ל'ה' ש'י'ע'ו'ר' ל'מ'ע'ל'ה' ו'מ'י'ה'ו' ל'ה'ו' ד'ו'ק'ח'
 א'ח' א'פ'י' ע'ל'ה' א'י' ב'ב'ד' א'י' כ'י' כ'ו' מ'ו'ר'ה' ל'א'ח'פ'י'
 ה'א' כ'ך' ל'י' ה'ק'מ'ר'ח'ה' ד'ק' מ'ד' ע'ב' א'ר' א'מ'י' ע'ר'ב'ה'
 ר'י'ב'ה' ש'י'ע'ו'ר' ו'כ'ו' ו'כ'מ'ה' ש'י'ע'ו'ר' א'ר' נ'ח'ת'ן' ג'
 ד'י' ע'ל'י'ן' ל'ח'י'ן' ע'ב'ר'ש' ג'ב'ד'י'ן' ש'י'ש'ב'כ'ל' א'י'ע'ל'י'ן'
 ו'כ'ב' ד'ק' ו'ע'י'ן' ת'ו' ר'ב' ש'ש'ת' א'מ'ר' א'פ'י' ע'ל'ה'
 ד'ר' א'י' ו'כ'ב' ר'ב'ו'י' א'ה'י'י' ג'ל'ח'ן' ז'ל' ו'כ' ה'ר'מ'ע' כ'מו'ר'
 ח'ל'

[illegible]

50'h 731'h

והנבט"ו העדבה ענין הקדקדק ולומר בשעת החבטה ויהי רצון
 ישיב שני רחמיו את בעמיה ויגלו רחמיו על מוחזק
 חביב חביב (ולא בדין) שלום הרושמות

הנהלת שומרי שבת

ערכות כנעניות לציור האדם
ובתחתן צאנו ומדדה

לכבוד

על השתייכות ומחנך לידר "המשיכה" וכו'

גמל חסיד כי נסו אתומים מבני ארץ

שוח יוצרתי איש את דעותיו שמת הלקות בלב ולב יוצרתי

יִבְרַת "וְכָל סִנְתֵי חֲלָוֹת לָשׁוֹן מִדְּבַר נְדָוֹת" חָשָׁר

חמורר ללסווינו. נגביד אפריו-חפנו. מי חריו לכו "חמור"

עליוס מלמד ספרות ופילוסופיה ב"הספריה" ו"המחשבה"

ביטען יונתן לוי

במלכות ישראל

[illegible]

י"א אדר א' תשס"ח

11-10-1964

[illegible]

וְכִי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְמָךְ וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִסְמָךְ

[illegible]

זמורה על כפירתו והוא פגולה לחמי שנותו ללבו ונחשטמר נחש

ועתה לא ידעת בני אהרן צי"ב" נצחית לאחר תפלת ערבית עי

צמח על הקצה שמר"י יוסף קאהל (אנב"ר) יחד בקירוש חם

לאת א ועוד ולא ליתו לוללות ביה ואשג צביו של נסה עבדיו

[illegible]

ה'ן בקיבועל ר'דחאפ'ט פ' ראגדה היילכך חץ לקרע ער שיר

גא' והא לך נחסי" ע"ל השמינית' כנור שלה מיתון" גמור' כלה

ב' ותרנ"ג חת המלכות אשר חז' מתקבצ' שם ותקידים לשלום

שנחה שמונה בלבס"ל לשונינו נבצר משור עניים מוחמה חר

ה'ני נוב' ומחמם חנקת אביוני' י'חמ'ה' עתה סק'ום בע'ר'ם

[illegible]

מבנות חכם מנחם וכן נודע לבי"מ" ונודע: נבדקת ונודע"י

מולכות" בפת צדוק: ור' בורכבך צדוק הגלוי לכל הארץ" בעלי

ל' א' תעלה כליו' כדמה הצרות במאסובא שבמער ובעליון שבוי' וי'א

נש"צ בתוכו וכן בעליל הכור שמתירין לתוכו הזהב והכסף יו"ל ל'נש

והתפלה בתבליט חג הסוכות לא תאמר ואת יום המנוח הזה
 את יום סוכה וקרא קדש הזה ואת יום חג שמיני עזרת הזה
 זמן שחתינו בארצה וכו' ומעלינו התפלה ונפטרין לטוב
 ויולדים ונפנסים לסוכה ומקדשם ואינו מברך ע"ה וכו' לבי
 שאין הישיבה בה לא מפני הסכך

ותפלה שחרית כבשאר ימי העמידה בערבית ונפגות
 החזרה מברך על ההלל תחלה וסוף
 ואין קדים ואח"כ מוציא ס"ה וקורין בו ה' גבורי כפ' כל הבכור
 ואם סוף שבת קורין ו' ומתחיל מן עשר תעשר ואחר
 השלמת הקוראים אומר קדים ומצוה סגור שני וקורא המפטיר
 בני נחם ביום השמיני עזרת וכו' ומפטיר במלכים צי' ויהי
 כללות שלמה וכו' עד ולישראל עמו ומברך אחרית ואח"כ לא
 עליה צבור חלו הג' ימים

ד' כל' ארון הארץ והוא כנגד השם ואומר כי
 חמדותינו כסף צדק וארון הארץ שהוא השם
 שהוא צדק וצדק חותם השמים לאותם עניני
 הנדרשים מן הארץ וזו שם דלסוד"י מוויקק
 שבעתים ד' יהושע דסכנן ב' ר' לוי תיבוקות
 שהיו בימי דוד היו יודעים לדרוש התורה
 במט' בנים לכל דבר והיו שבעתים והיה דוד
 מתפלל עליהם וזה כחה תורף דרובה
 ומזוקקת שבעתים כלבם אה"ה תשומם
 תשומם חותם כלבם הצדק וה' הדוד שלא
 ילמדו דרכי הדוד שהם דלסוד"י סביב
 רשעים והלכון לסוד"י וקדשים להכשילם
 כדום ולות לבן ד' מקנאהם בנדולתי
 וזה כדום כדום דרומם אים הזולל בעיני
 בני אדם וכו' מותרו על ישראל לעתיד לבא
 כשיהיה עמו וי' בראש הזולל לאכול בני
 אדם וכו' והרונן סביב רשעים יתהלכון סביבות העני' הולכים הרשעים לכל עוונתם כדום ולות לבני אדם וי' וי' ב' כהשר
 יהיו ונמנו הרשעים הוא ולות לבני אדם עד' ובמשול אדם יאנה עם" את יום חג שמיני עזרת הזה הג' להקדים
 היבית חג בכל התכליל וכו' הרמב"ם והטעם שלא מצונו בכל המקרא שנק' חג עזרת כמע' לא שחול חמור שנקרא
 חג כמע' לעני' פז' קש"ב לזה מקדשנו בזכרון חג לבי שהוא טפל ונגדר אחר חג הסוכות כי אינו חג מיוחד ב'י
 אס' ח' לחג הסוכות לא שנק' עזרת כמע' ביום השמיני עזרת לא שהוא נק' חג עזרת וכן מצאתי לה"ה אבירב
 במנורת המאור דגויס כן בדבוקים הישנות וכן מוכח מל' הג' דף"ה ע"ה וקאמר ע"ה יומא בתורה
 דעזרת רחוק תמינא לחג ע"כ הרי דתיבת חג קאי אסוכות וה' עזרת שכל וכו' וזה לחג סוכות ע"ה להבין
 רחוק וזה ר' הש"ע י' ב' נדרים ס"ר כ' קנס י' שמיני עזרת כחג חמור ב"ה החמור ע"ה וסמך וכו'
 הוא בכלל החג והכי מוכח בגמ' קוטי דף ע"ה מן ע"ה וקאמר ולא ע"ה החמור כחג ופוסק חמור אפילו ב"ה
 האחרון וכו' ע"ה ר' י' האחרון בכלל חג הסוכות ומכאן למד הש"ע ע"ה ס"ר לומר את יום חג שמיני עזרת
 והרי הוא נקרא חג וכו' מהר"ה מטר"ה שלמד כן מהר"ה דמרים לא שהט' ב' טלוי שם דים לדחות הסמך רח"ה
 ומע' סוכה היה דא"ה שאין עליה תשובה נגד רח"ה בל"ה ע"ה ר' לוי להזכיר חג שמיני כלל דלא מצונו
 שנק' חג ע"ה וכן מצאתי מקור לז' בדרך השמש (שמיני עזרת) הוא חק' חג עזרת מיוחד לבי שלא היה צריכי
 לכנות אותו כמו חג המצות וחג השבועות וזה הסוכות או לבי שהיו בעצרים שם ענ"ה הרגל אחר השליש חג
 הסוכות לעשותו אותו היום קדש ע"כ הרי דלא נקרא חג' חמור מנבי סמיכותו לחג הסוכות קרינן חג שמיני ע"ה
 ויש מקור ע"ה לבי' ב' י' מהר"ה ר' ס"ר כ' כי ז' ימי החג דומים לז' שמות סעודים על נקודת התורה שהוא יום ה'
 הוא היובל הגדול ע"ה (וא"ו) מברך על כפופה וכו' וכל שהוא ספק אין מברכין עליו וכן אמרו בגמ' יתביבן
 ברח"ה לא מברכין ומצוה לאכול בסוכה מפני שהוא ספק וכו' המדרש מביא דב' ואסור לישא דרך בני אדם
 לישב כצל סוכה משום שמיני ע"ה עליו ואינו נראה כמקדש משא"כ כשינה דליו דרך בני אדם לישב בה שלא לשם מצוה
 סוכה י"ע וכו' ואין נראה כן דעת המ' ששהמו ולא חילקו וגם כש"ע סתם ולא חילקו משמע פשוט ומצוה
 לאכול ולישב שם וכ"ה הע"ה לבי' להרמב"ם ורח"ה טעמים מבינים מל' הרמב"ם דא"ה לישב שם מוט' כרמב"ם בביח
 מה' סוכה דין י' וזל בזמן הזה שאנו עושין ב' י' יושבין בסוכה ח' ימים וכיום הח' שהוא י' א' של שמיני עזרת
 עש"ה ב' (אין) מברכין לישב בסוכה ומדקדקין מדקדקין יושבים משמע ולא ישיטין) ואין זה כלום דרבינו נקט
 כל' הגמ' יתביבן) והנה בין האכילה בין השינה מיקרא ישיבה והנה עד שהם מצדיקים טעמו לשינה דהרמב"ם
 בדיקון מריסא דקאמר יושבין בסוכה ח' ימים וכו' והנה כפס' שאל' לפרש רישא דדוקא ישיבה לא חסלה הג' בסיפא א"ה
 לטעם

תקון הגשם שפעת רביבים יוריד מן העליון

לחיות זרע ולתת נר
 יכולין "מטר יורה מן העליון יוריד עס תכלית" היות דשן
 ושמך כל כרי עץ ועליו חיש ושלח עופר טרם ינוסן
 עליון "זכור וזכור לי נוטע תכלית" קומעם גן נענול
 וברדס רומן שתילין "קרית חנה דור מוגדל עון חילין"
 שובב לצותר השן מלוחי הור כלילין "בנו לתלמוד
 ונהרו כל הגוים אליו" תלפ חתם תלפ עליו "אלה

לכרש כן וכבר כי רבי לעזר מזהרין כי צדק
 היה מצות השיבה שיהיה לכול ושותה ונד
 בסוכה כל ז' וכו' וברין ו' כתב לכולין ושותין
 ושינין בסוכה כל ז' בין ביס בין בלילה הדי
 לך בפי דרבי כלל לך מצות שיבה בסוכה
 והדר מנהג דרין כי צדק היה השיבה שיהיה
 לכול ושותה וישן וא"כ הדי שיבה דלכדן יג
 דכוננה והדר בשטמאד וקו הדברים לבי
 מתי דיקל לכולין הכילת ערלי חוץ לקוכה
 ואין ישינין שינת ערלי חוץ לקוכה ובחתי
 הביא הך דהמורד וכל שפוקה כמותו דון
 כמורו ולפי טעם זה וכו' המנהג כשנפאחין

מחלקין בין חילת לשינה והמורה הימך דברי רביא' והשע' והדמ'ס הוא מן המעמידין" הא דלא תיקנו כלולב
 שיטלנו כלל בדכה משום דהוי בבבולין דרבנן אל תשוב דלית ביה איסור פלטול צדק' כן דסוכה וקצות בש"כ
 כיום הח' וכו' והא דלא קורין גם סביבא דיומא כרי שלא יבאו לזלזל ב' וכו' וכו' ה"ל פ' בני העיר ע"ש" (ומכאן)
 ויהי ככלות שלמה והטעם לפי שהנזכרת הבית היתה באותה חסיפה ובחג הסוכות רש"י שם

תיקון הגשם דע מענה קדמונים וקדמונים היה רק להכריז השע' לקהל משיב הרוח ומוריד הגשם

ואחר שנתגלה אור הדפוס מצאו כיוונים לו בתוספת מקוררים לאמרוס תוך ברכת אלה
 גבור וערב להם לומר הכישרים להתחטט בהם נגר בני עליון אך לא באמצע הדרכה מטעם שהוא הספק לפי ד'
 הרמב"ם וגדולי הפוסקים וכבר העיר הרב דבר שמואל י"ל בפי' קמ"ט שכן מנהג א' וסביבותיה לאמרוס קודם
 התכלה מוכני ההספק ע"ש וכפ' בפירוש הנק' ב' דהגד' בפירוש תפלת שרים ב' הרמ"ז י"ל שפעת מן שפעת
 מים תכסך נחייב כ' ועליו הג' העין בקמץ מל עלה דת ובכל המקדחות לא מצינו שיענינו בלג' של' יהיה
 שחו עלל חינו מזה הענין ול' לא הא' ביחזק' י' לר' כפנה שרשה עליו ובמגלי י' ועליו חיש פויב וכן ניקדחו
 בסברי הרפ"ק ובפי' מהר' שלמה חנוכי' י"ל והוא אמת וכבן לבי הדקדוק ולפי דרך השיר שמר חיקין הלפ"ק הכבר
 וי"ל ועליו כפפוסה ונמשכת ל' תיבת חיש נלח עופר ואין צורך" מוכבולין השמים ט' כן וז' שמות יש לה' אלילין
 טיפי הגשם מן חו מי הוריד אלילי טל (חיוב) חיש ושלח עופר הוא המלך המשיח המכונה בשם צבי ועופר כנאר
 בישעיה ד' ובסידר פסידים" חיש לו תהיחות והעופר הוא ילד הצבי כי כן דרך שיהיה ל' מעט מעט וכעסן נור חיה
 יהודה" טרם ינוסן עליון הפייטן מחלה בני ל' למהר בביהת המשיח בחיינו וביתנו קודם שימות וזהו חזונו
 טרם ינוסן עליון טרם שימות וינוסן עליון כי חיים יתכנו בצל כמ"ס כי על ימינו עלי ארץ' לו כמ"ס באר' בענין
 הצל" נוטע תכלית זכות אברהם אבינו דכ' ביה ויטע תכלית" קמ"ס ב' זקנות קומה מן קומותיו כי בכלות קומתו
 של ישראל כמ"ס בעול המלכות" גל נעול וכד' כיו' לישראל דכתי' בן נעול וכתי' שלחך פרדס דמונים" קרית
 חנה דור וכן קודם קרית חנה דור היא ציון" שובב י"ל ישיב מן נכסי ישוב" ב' צד' השן" זה בהמ"ק לצד אר' של
 ומן שחיה קיים היה צוארן של ישראל כמגדל פשוט בין א"ל וכיון שחדב כפיכחל כנף צוארן א"ל לצואר השן" זה בהמ"ק
 דכ' ביה צוארן כמגדל השן" ופי' שן של כיל שהן חזקות ומעטל בהמ"ק לצואר ורבה) מלואי גור כלילין שיעור
 הלפ"ק שפולו מלא הור בענין כלילת יופי שכולה יופי ואפשר לגרש על פנהדרי גדולה של ישראל והבונה כן וגם
 ישיב כלשפת הגזית פנהדרי גדולה אשר הם מליחים הורה והדרה של תורה כולה וראשון עיקר" בנו לתלמוד
 היא מלה מורכבת מב' מלות תל ופיות כ"י תל שהוא חזק וגבוה כמו העומרים על תלס" ומדות פ"י שהיו אבני
 המגדל גזורים מות מות כמו שמונים חיים בבנייני המגדלים כן פי' דר' בשורש תלל" ובשורש חלף פי' הראוי
 להלמיות והפילו הלף להקל וכו' ופי' לי למור כי המגדל נבנה יהיה למור לעונרי דרכים מענין מבהמות חרץ

תכסה שמים בעבים ומחליף ומניח עליו חוק
ורשם אורח הטוב מהחנה להחיות בו כל נברא
גם משב הרוח ומוריד הגשם אליך ושלכו וקצות
הארץ ועד קצות ארס ובהמה וכל יצורי ארצות ומשיב
הרוח לעתות קצוות ושולח מים על פני חצות
צמחון ושרב וכל חרבות קטוב תשלח רוחך ויהיו פני רפוא
ארס ובהמה אשר החם משוב תפתח ירך ישבעון טוב
תלמי ציה אשר נותרה מרומה תוריד בציה רב
עליו יציר וקמה תבריר נציה ותלבישה רקמה
ומחרש פני אדמה אב רחמן נושא חובת לב עקום
גיה נפש תוריד ומיד יקום השלימה נח דברך וחס און
ומתקן וקום ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוח
לשתי בוננת להי ותבחר בשירים שמת בכי טוב
וממחר ונגד בוננת צמרי וממחר ולי גרון
התה בקרתי לח ניחר ויצרי הלבנות כמו צמר צחר
ולכן לא שתה לבב בי סחרחר היה סחרי עתה כחמול
וממחר ונגני חתה להי החרחר ונגני ונגני
ידריך וממחר שמים ושב אדמה לח שבעה מים
נדות השלח לשחויים פעמיים וחיונו מיומים
אל חי יפתח תולדות שמים יסב רוחו ילכו מים

רש' ואלך ואל תל שכל המות מתפללים
עליו ועד מל בתי ההושענות ר' יוסף שני
ונהרו כל הגוים אליו ב' הוא ישעיה ב' ופ' ל
מרוצה וית' ויתבונן למעלה עליו כל
מלכותה לך המון תלוי עליו הכונה כל
לפי סדר הפיוט כי המקנה הוא מנין של
ישראל המנין עליהם וכך ארז חנני מנין לך
אכל לפניך חני נעשה להם מנין הרבה
וזהו לך המון תלוי עליו מנין של ישראל
תלוי בתקנים ובנה ב' מ' מכסה שמים
בעבים על המקנה שמים בעבים ומחליף
ומניח עליו חוק ורשם הכונה על ד' תקנות
השנה שחקק ורשם הש' ב' כ' כ' עור כל
ימי הארץ וכו' וקור וחוס וק' וחרק עיין
ברש' שם אורח הטוב על יבנה ה' לך את
אורכו הטוב את השמים כל נברא נסם
הבריית שפחה הקלה בלפס נפחה יסברו
יקו ויחלו וכל יצורי ארצות הם טעמי ה
השדה הנצרים וצומחים והארץ ופחם רזל
לחם עשב כשדה אס בפביל אס אס בשל
עשב גשמים יורדים ומשיב הרוח לעתות
קצוות ענינו ירועות ומורדות וכל רזל
הקוצץ עם המועל וכו' על פני חצות על
דבר רזל צמחון ל' צמח ושרב ל' טוב
ויובש וחמיותה אכלני חורב הא שרבה
וכל לבב יכס שרב ושמש ל' חמיותה ח
חרבות ל' חמיותה קטוב ל' כר תה וכוונה על שדות שחרבו ונדרהו מעולר גשם תשלח רוחך ע' יסב
רוחו ילכו מים תלמי ציה מים הנפיה שבשדה אחר החרישה יקראת לפס ציה ל' מרבר וחרבה ומה נובות
שרי מן מתנובות שרי וזהו ציה הטעמים וצירולן וג' רשא טעות וקמה היא התבואה שרבה בעת לקצרה
נציה הוא פרח הפרי הולא תחלה ותלבישה רקמה כינוי הוא לצמיחת הדשא והאילנות שאלו בלא הארץ
מלחשת בן כבנר שהוא מרוקם מכל גון נושא ל' מליחה כמו נושא מן חובת הטל לב עקום מן דוד עקם
ל' עוות הודיק ל' תור וכו' ויכה מן לתן להיות נכס הודיק הם ישראל אחת היא יונתי תמתי השלימה נח דברך
ל' שלמות וקיום דברך הכתוב בתורה ונתתי מטר ארצכם והיינו דקיים הויטן כמקור זה ומתקן וק' לחימה
הכוונה הע' ש' ב' מ' וממחר וממחר במעשי כרי שיוכל לחגש אחר אחרים ולהוכיחם וכו' ארזל ק' שט
עמך ואלה קטא אחרים בוננת התקנת מן בוננת ארץ מן וכוונתך טוב סחרת והוא ל' סחרת
וממחר מן נסחר כמו מרחם וממחר והכוונה שכונם צעדיו ל' פגיעות רגליו ומענה צלחת מרחם אמו
ניחר ל' חמיותה ויובש כינוי של החטאים הנעשים בהסתה היציר צחר לבן טל אס והיו חטאים נעשים
כשלב לבנינו וכו' לא שתה לא שמת סחרת הולך סביב סביב ואינו מיושב מרוב הצרות ל' סחרת סחרת דיר
סחרי עתה בגלות הזה כחמול וכמחר ה' ול' ול' מחר בלתי והכוונה היה סחרי עתה בגלות הזה כמו שהיה
סחרי אהמול דהיינו בגלות מל ומחרתו דהיינו בגלות ככל וטעות הוא לגרום בלתי לשחויים פעמיים ל' שחיה
ונפילה פעמים בגלות בכל ובלות זה האחרון היינו מיומים מופתי מרעיות שעברו עליו משני מקדשות
סחרת

שחרבו רש' ור' כי' ומגלות מצ' וגלות כבד' ביום השלישי וכו' וזה ראייה למה שפ' לעל כלה מול וכחחר' ישברוחו' לי' נשיבה לו הפרחה וריחוף כבחי' למעצרה "בציה יאץ ביטה" רב עלילדי רב המעגלות והמעשים ומתכונתה ענין שבר ומ' והמס' מהותה גרולה" האצ' ומ' ויאצ' למ' פמח' בשועו' בנהפלו' נלכד' בעונו' חשרת' קישור נעבים כהם מליחים ומס' חשרת מים עבי שחקים תזיל' לי' הגרה' ותוליד' חב' הדאסה' תי' ויגלית מעיניה' בצדקת לקח' הוא' לי' טרפ' ה' תרגום עלה טרפה' הפך רצוני' ומ' ויבך רצון' חזקי וחמצי' חזק' שלי' ואומץ שלי' למענך מוביל' כצל' לנוכח' כי כל הבית כולו לנוכח מדבר וכדרך שחנו' לו' למענך להינו' וכן היה גורם מנו' מהדף' ורבותי אחריו והוא ע"ה המולד לך מים מזור החלמיש' אם טעה וכל הזכיר גסס' חינו' חזק' כיון דחזק' טל' ומיהו צריך לזהר מאד שלא יטעה עי' בוסקים' לז' ההקדש ט' לחג הוא' שמחת תורה על שם שמחים בו

שמחה ומשחה לקמורה של הורה שביום זה השלחנו סדרינו וחזרנו להתחיל ועב' שזכנו להינו לכך ומהיבוב המעלה לנו עמין ששח' ומתחר' לתורה שעל ידה זכינו לכך והעמין והתחיל בתורה עושין שמחה לריעיהם ונקראים חתני תורה ואם אין ידו מעגת מרבה בעשות ביתו וזה שיוכל ויהי מה לכבוד התורה ועי' סדרי' וחמ' ומ' תיקון ישכר דף ע' ע"ה ור"ה ועיקר החתונה היא על ההשלמה וכיון זה ובין זה כולס נקראים חתני תורה ומקשטנים את התורה זה בכך כחתן המקשט את הכלה גסס' וקונין

לאתה ביוחד ומנים ועליהם נאמר כי מכבדי לכבוד ר"ה ותיקון ישכר' ומציעין כלים נאים בבית לכבוד התורה גם כל העם מקשטים עצמם בלבושים נאים יוהר ועל החג והבי' אי' בתיקונים דף ע"ה והבי' צריכין שיהיה ללחמנו עור כמטלה על רישיהו' ביומא דשמיחת התורה ע"ה המנהג קדמון לקרוא מווי על גשה עד סוף מ' ולא קם עבא עור בניקון ועצם וניקון שיר בניקון' הדברות ולכבוד כו' תמונה ראדובה קינה מבעי ליה והנלענ' לזה בזה ג' טעמים א' ע"ה אצל שהקד' הנעיל ראות במשה מה שאין גבול לעין לראות והוא מאחד גורע לצדיק שברא הקד' בשפת ימי בראשית שבו אדם ומתכל' ומקום העולם ועד סופו וזה היה בו יכולת לראות עי' כולה מראש ועד סוף וזה העם היושב עליה מלכיה ורדיה ובכח זה הוכנעו כולם והיו נוחים להיכבש כי נתן עיניו בהם עד

בגשמי רצון תדרך עדה ככחי ימין בצפור לכורה בצדקת חב' המון הבין סעודה ואמר ויקח נח מעט ממים גשם נדבות משמי פלייה תוריד בציה רב עליליה בניקון נעקר בהר המזריה ושב וחסר בחרות המים וכל' ומתהוזה עומד והכל' ורוח קדש' עליו החכל' בצדקת חס' הם מתלווה כצל' ברהטים בשקתות המים החרקנים על רל בשועו' נלכד' ועל כן חיחר ישעו' בצדקת עניו נס מפרעה ושב על כתר המים חשרת מים על יבשה תזיל ותוצית חב' הדתשה בצדקת לקח' בלוחית חדשה ועל ידו נרמחו המים טרפו צמח תרומה המצית הפך רצוני חזקי וחמצי' בגשמי נדבות למענך מוציא ומחלמיש לתעניו מים אלה ינו' ולהי' חבותינו בגשמי חזרה חזיר תרומה בגשמי ברה תדרך תרומה בגשמי גילה תגיל תרומה בגשמי דעה תדע תרומה בגשמי הוד תהדר תרומה בגשמי ועד טוב תועד תרומה בגשמי ומה תזמר תרומה בגשמי חיים תחיה תרומה בגשמי טובה תיטיב תרומה בגשמי ישועה תושיע תרומה בגשמי כלכל' הכלכל תרומה כמו שחתה הוא יו' להינו רב להושיע ממש הרגו ותוריד הגסס לבדכה אנא הוירדהו לחוריה לבדכה לבילה לר' לבד' לעני טוב' לזמרה לחיים טובים לטובה לישועה לכלכל' יי' הושיע וכו' מה רב טובך וקדוש ועומדיו ומתפלל' מוסף במש' בספר הפסח ולא' בברכת גבור' משיב הרוח ומוריד הגשם וכו' וחזר התפלה למנוחה מתפלל' כבשאר ימי' ואם חל בשבת ומציל' ס' וקורין ג' גבורי כפ' וזהו הבדכה

לאתה ביוחד ומנים ועליהם נאמר כי מכבדי לכבוד ר"ה ותיקון ישכר' ומציעין כלים נאים בבית לכבוד התורה גם כל העם מקשטים עצמם בלבושים נאים יוהר ועל החג והבי' אי' בתיקונים דף ע"ה והבי' צריכין שיהיה ללחמנו עור כמטלה על רישיהו' ביומא דשמיחת התורה ע"ה המנהג קדמון לקרוא מווי על גשה עד סוף מ' ולא קם עבא עור בניקון ועצם וניקון שיר בניקון' הדברות ולכבוד כו' תמונה ראדובה קינה מבעי ליה והנלענ' לזה בזה ג' טעמים א' ע"ה אצל שהקד' הנעיל ראות במשה מה שאין גבול לעין לראות והוא מאחד גורע לצדיק שברא הקד' בשפת ימי בראשית שבו אדם ומתכל' ומקום העולם ועד סופו וזה היה בו יכולת לראות עי' כולה מראש ועד סוף וזה העם היושב עליה מלכיה ורדיה ובכח זה הוכנעו כולם והיו נוחים להיכבש כי נתן עיניו בהם עד

רק בעיניך הביט ושלמות נשעים תראה מעלה לך עלייתו להד שמה ושם ליהודה כי עליה לו לטובתם היתה
וטעם שני ע"ה לזל שלו נכנס משה לארץ לא היה המקדש חרב ונכנסו לשמך חזקתו על ישראל ולטעות בהם
כלייה אך עתה שלא נכנסו ומות בח"ל היא טובה לישראל שגנך חזקתו על עצים ואבנים וישראל נשאלו קיימנו
כח"ל במקצת מביא יל"ה ע' משה ס' ש"ה וז"ל וע"ה שאלו ומתור לאסוף להם בלו גוים קינה ללכת מבעי ליה תו'
ומינעם ג' ע"ה מל' גלגלי במ' קול בוכים דה ז"ל וז"ל שבשעת פטירת הצדיק מתעוררים כל מעשיו הטובים שעשה
וכל התורה שכתב בה וכו' וכולם האזנים ומתחזקים והוא כבוד שחזר בו ויחי בזהר כהלולא דל' תהא
מתה) מתוריה שני לר' יצחק וכו' כי כורא הוא הלולא דכ"ה וכו' ה' במדרש דות כשנבטור ר' חסדאי הלך ר' יוסף ברי'
ובה תמן כבי קברי ההוא לילא שמתעבדו חריון דכחות כחות דמתכנני והו' אומדן נזיל בחזקתה כהלולא
לאריהא דר' חסדאי וכו' ע"ה מעשה נכלא מתעכלת תורינו מהר' קארו זצוק"ל ויש עוד לזוהר מל' טעמים נכבדים
ובמה שכתבנו די ליש המנהג וכו' נאמנו אומר קריש כן המנהג הצלינו וכ"ה דרד"ה והיה מקום דמוי הנסן
דדמי לפילוק הצל פיוט או תזמור לא היו הפקדה דלא האיסוריות ופיוט כמורקדש ולא פיוט כמ' טעמא דקצרה
ולא הפסן כיח דעסוקים בפתיחת ס' לקרוא בראשית וגם הפיוט מהענין וכן מצאתי למחבר' וז"ל דמיוט
לא הו' הפסן (ואח"כ מוציאין ספר שני קורין בו בראשית בברכה תחלה וסוף ואח"כ שיהיה ראוי לאחריה עוד
אחר קריאה בקרבן המוסף מטעם דתדיר קודם ועוד שהוא חובה וקריאת בראשית אינה לא מנהג כבוד השיב
הרד"ב בס' ח"ה שמענו בזה על המדרש שלא יהיה פתחון נה לשטן לקטרג שם עומדים כלל קריאה
שכבר סיימו את התורה ולכ"כ נהגו לסמוך מיד אחר קריאה וזאת הברכה מתחילין בראשית ועוד לנעוץ
פיוט בתחלתו חיבור הסוף ע"ה ה"ה עולה ל"ה ואין מפקדן בקריאת ההפסדה היה מקום לשטן לקטרג ואם בא
לומר שלא יאמר פיוט אחר ההפסדה נפישא וכו' ע"ה ומנחה מזה פיוט בין ספר ראשון לשני לא הו' הפסן וכו'
לעיל (ודע כי יש פניני ברכה אחר קריאה בספר ראשון ומהלוקת בזה בין המנהגים וכבר נשאלתי על זה
מעיר דמחר יע"ה והיתה ליהם השוהתי זאת ודאיתי להעמיד כלן כי בה נתבאר הכל וטעם מחלוקתם וטעם
הקריאה בספר שני וזה נוסח תשובתי ש"ה לחך ישגל לטלמין אכ"ה הגיעה האמת ענין שלה על הנוהגים ביום
ש' להוציא שני ס' בראש קורין וזאת הברכה והמקיים וזאת הברכה האמת חיל בראשית בספר השני בלל ברכה
תחלה וכשתקיים הקריאה בספר בראשית יבדך ברכה לאחרונה ושלל שבבית הכנסת נוהגים שמשלים וזאת הברכה
בספר ראשון ותבדך ברכה לאחרונה והוא וזאת פסוק וכו' בראשית ואח"כ הוא שני וקורא בס' שני בראשית בברכה
תחלה וסוף ושלל איזהו המנהג הגמון משני מנהגים לו והנה קודם שאיב לארון עוד הזכירך פ"ה תנהג שלישי
בטע"ה זה והוא שמשלים חתישי בספר ה' וזאת הברכה ואחר מנח ברכה אחרונה ומצאין ספר שני וקורין בו בראשית
בברכה תחלה וסוף והנה הוקדה לך על המנהג הראשון והוא וז"ל ובעשור לחדש הו' קורא על ג' דוקא בגמרא
וניתי ס' אחרונה ונקרי ומשני משום כגמון ס' ראשון דע לך כי קושיא זו איבא לך ומדינו מהר"ה ע"ה בס' קמ"ר
וע"ה בבי' ובב"ה פ"ה וזהו דמנחה לשון הרמב"ם ש"ה ולא יקרא איש א' ענין א' בשתי תורות שפ"ה שם אטל בבע"ה אחר
ע"ה אומנם הדואר יראה דפסל ל' הרמב"ם הוא איש א' בענין א' הוא דלא ליקרי אב"ל בשני ענינים ש"ה והיינו כי הפס
ס' וזאת הברכה ענין א' ופ' בראשית ענין א' וס' לקרות שתי הפרשיות אדם א' לר' הרמב"ם דרעפ"ה הוא שהרי
היבנותא הוא מבעשור שבחזקת הפקודים והתם אסרו לבי שם ענין א' מנחה וטעמא דבה איבא שיאמרו למחר
חזר לקרות בס' שני ענין זה לאומדן שנתעלה טעמו בראשון משא"כ בשני ענינים שיאמרו מה שחזר ויקרא בס' שני לא
מעבדי שקריאה ראשונה נקולה לא מעבדי שצריך לקרות ענין אחד בס' אחר ולכ"ה פגמא' ושוב תמצאני בנוסחאות
הרמב"ם ב' מהראשונים ע"ה מהלכות עבודת יוה"ב ולמה לא יקרא בס' שני ל' שאלין קורין ענין א' איש א' בשני ס' ש"ה
ע"ה כדילך מבואר פשוט וברור שר' רבי' הרמב"ם ז"ל להתיר בשני ענינים ולא להפסיק דבריו לאיפור שוב
אחרי שכתבתי בל' ויבני הש' ומצאתי שם הרב הגדול מהר"טן בתשובותיו ס' נצ"ב ב"ה דבר הרמב"ם נכשט
בראית

ליל שמחת תורה

גמ' בליל ערבית כחול המזל
(חם הל בליל חמורים חם חם)

וסדר קדוש ויוצאין וקוראין וזמן

עצמות

מתבללין כמו התחיל וקוראין ההלל ותוקעין
קוראין וקוראין בן ה' קברי בן' וזאת הברכה

ומצריך אחריו ואינו חומר קדים וקודם מתיחת הסף נהגו לחזק
כיוון מייסד הראשון מצויר ללבוש הכתוב בהוצאת קול בשמחה
ואח"כ ללבוש לבושי אחר ששליש חזקו לקדושת מוציאין
שני ויש שנוהגין לומר עתה אצלה בינו לבין ספר שני לא קודם
ויש שנהגו לומר כיוון אחר בעוד שפותחין ספר שני דבראשית
והתחיל בראשית ומצריך תחלה וקורא תבראשית עד אשר ברא
להם לעשות ואחר שמשך נעיונותו בספר שני עד תכליתו
יתחיל לסיר בתהלתו א"י בליל

בראית והגמול כמו שהיראתו בדבריו הטעם
יעל ונלית ושמחתו שפוחת לזכות גדול
שוב רחמי להריון שפ' שנהגו בתעורר
להיות א' מקיים והתחיל ב' בראשית בס'
שני והוא ע"י הנהגה שפ' וזאת יקרא (ב') ע"י
הרי שתפס בפס' לו רב' ע"י גס הרד"ב ע"י
כתביו סידור כי שכן נהגו רבותיו וזו היה שם
היסוד לא הו' שתקי תניה והיינו מנציטא
עיקר פס' הרמב"ם בדבריו וכדמנציטא
דבריהם דלעיל ומשם הוציא רמב"ם וזה
הרי לך ד' מהר"ק ורבו הרד"ב ורבותיו שלא
לצד ברכה אחרונה כיום וזאת הברכה ד'
תפס ונעיר שישלים לעיני כל ישראל הספר
השני כבר נהנה ומנציטא לפניו לקדוה ב' ב'
בראשית ומצריך ברכה אחרונה אחר
השלישית הקריאה בס' שני וכ"כ בס' תקן יסוד

דף ע"ג (והעיר שכן) הנהגה בבית המקדש וזמן נהגו תורני הרד"ב ע"י והנה תומס לעיל ומנציטא יס' לו קמנציטא
ועוד השכיח ב' קורא שכלי ומנציטא זה כחות ונכון ואח"כ דק"ל דלמנציטא לא מצריכין וכדמנציטא ב' עברה המוט
חביט ולא בדרך מוטעם שהוא מנציטא וקודם נביאים ואומנציטא לא מצריכין וכן הובא בכו' ב' שילת מנציטא
דל"ץ מצריכין ללילה שהיה מנציטא לכך בעלי המנהג הזה ראו שלא להכניס עליו בכתב ברכה לבטלה שהיא לא
תפס ולחומרם ולקדושת אונתה על סתם ברכת חמשלים שבזאת הברכה וברכה א' תעלה לכבוד האונת כי חלני
מנציטא זה וכבר הקדתי ודעתי ושמעתי מפי מבידי אונת אגם בשאר חרלות אשר הם ממקדים ומנציטא שנוי ה'
המצריכין נוקמים כן מצינו קדש ומנציטא על מנציטא שנהגו לצדק מנציטא על ספר שני ולפי שמהנינו זה כבר
פס' בינינו וקדש למנציטא כערי והוא כי אולי קמלי חסו לד' מהר"קא התולק על הרמב"ם (ולענין ברכה
סל רפיון שהוא מנציטא קדש ורב עונדס וכדו' ורבי' סעריה גלון) שהם היו סוף הקאונים אשר שים לו קמנציטא
לומר שחובת היום הוא ולכך אפשר לצדק עליו אל' כל דלמנציטא מצריכין ובהיה דצד דאיהלע לבבב הזינהו
דקא קרו הלילה ספר לחספיהנא כיון וחזינהו דקא מצריכין למנציטא מנציטא חבזיהם בידיהם והריב"ש ס' ק"א
וכן בזה מהרי" קובץ שהיו מצריכין שאל"כ למנציטא ספר לחספיהנא ומיהו מנציטא יגשענע ולא על כל מנציטא מצריכין
לא על מנציטא שהוא קדש דקא נמי דקאני ומנציטא חבזיהם בידיהם והריב"ש ס' ק"א ב' ואלע"ז שאין מצריכין על
המנציטא והו' במנציטא דל' בחבטה וערבה ומיין כנ"ל קי' תרע"ט בהנהגת ב' וברוקה פ' ש"ע ב' דמנציטא אהלל דר"ה
וזה דלמנציטא חביט ולא בריך דל' לטול בעלמא הוא ולא השיבא למנציטא ברכה ואשכחן ב"ט ב' דמנציטא ה' וזה
ומנציטא ע"י למנציטא הנהגים להנהיג כמק"ל' ה' שנים חן כדשה מנציטא בראשית בין הקורה בין הצבור ואח"כ
חזר וקורא אחר בספר שני דבראשית בברכה תחלה וקופץ נל' כ"י קורא שכלי דל"ץ מנציטא חס' הקריאה
ב' בראשית כרי שלא יקטרק פס' או מנציטא כענין להנהיג כך נזכה במנציטא ה' מנציטא כענין סופ'
בתחלתה ה' למנציטא חזרין לקדושת בס' שני בברכה הלא כבר ידעו י"ה טעם זה הו' הטעמים האחרים ואם נפס'
לומר שאין מנציטא לא בקדושת דקא בכת' בס' שני הנהגו כד' חס' הנהגו וקדושת חס' בלבי לומר דמנציטא
כן חס' חס' למנציטא לבטלה שהי כבר חס' לו שצאו י"ה בקריאה מנציטא בראשית שוב דלית ב' מנציטא
דף ש' דמנציטא אחר הקריאה בס' וזאת הברכה לקדושת הצבור ב' אחת מנציטא בראשית והטעמים הנזכרים ואח"כ
מוציאין ס' שני לקדושת ב' המנציטא ע"י הרי דבראשית הו' שלא בספר כשר יצאו י"ה הטעמים לעיל

העולה. וזה דהנהגים לקרות המסיים
 גם כמ' שר בראשית בברכה. אחת
 הוא יותר נכון ומתענהים אחרים ודנהגים
 לסיים ואלת הברכה בברכה אחרונה ולחזור
 ולקרות אחר כמ' שני בברכה תחלה
 וסוף חיו להזיחם הגם והתענה הראשון
 הוא טוב ומתנו ע"ז חיו לסנוהו בברכה
 רי"ב בהסיבותיו ס' ש"ר ואלתנם הנהגים
 לקרות אחר סיום ואלת הברכה בבראשית
 הוא מתנהג בלתי נכון וחלוי לבטלו שאין לו
 על מה שימתוך כד רבדי הכותב בנחיצה
 רבה וזהו חסרי אהיה הצ"ח יחיה בן לאה
 ביה"ד יוסף בן ביה"ד צ"ח נע"ה

אשר בכלל וכו' מבואר במה מקומו כבורה וכדכתי' לזכור את היום הזה אשר נשבע ה' לאבותיך
ועבורם תורה נה' הכי ה' במדרש דכ' כ' יתיר וז' אמר הקד' למטה לא נתייך לך תורה לא בכותב
א' לכתוב מתנות בארץ ואין אדם מתור כאן לא אב' אב' האדם המדע בענינים כיו' ומטה עליהם להאשים וקד'ה
לז' אלים ומ' המד' בכותב ההר ואין ההר לא האבות אב' שמתנו הרים את ריב'ה' ככלכלי רוח' השמים נה'
לכלים לבי'ם ומתגלגלים וסובבים המיד במש' רגל' ומ' אב' צב' במש' בס' תלים ס' לך רבנות ירח מס
הקד' לפי' של רב' אלים רבותים לז' סוף הנח' והמשכח' יכול כיו' שהם רבים רחוקים היו תל' שאל' שאל'ן
טקט' קד' למטה כמ' וי' אמר ה' למטה עליה ה' ההר וזה שם ואתנה לך את לוחות האבן ופתי' ויקרא למטה
ביום ה' וכו' רב' ה' ה' הוא מאמר הכתוב ארץ ירח' וקט' וא' במדרש תלים דף ק"ג ע"ד ארל' בר' יוחנן אב'
יראה למד' שקט' ואם שקט' למד' יראה' אמרה הארץ לפני הקד' וה' אב' מטה' ה' שנתנוה עליה אר' לא עבר
אותו היום עד שגבר עליה ונתקללה הארצה בעבורו של ארורה הארצה בעבורך רמ' מטה' וס' לך עאל' ע"ל
וכן כתוב נמוגים ארץ וכל יסביה וכו' וא' בל' רבה דה' ל' ע"כ כי ביום מתת' כשהיו נמוגים ארץ וכל יסביה מתת'
שהנה הקד' עם מ' אב' לא יקבלו ישראל את התורה יחדו ובוהו' אב' תכנתי עמורה פלג פלאהרתינטה
ושמעו ובה נתבחר כונת הנ"ל ועמ' ויה' יתפלל' נרתעו ונתנודדו (ומפרשים) הטה שמים וי' שמים
יורד ומרגל תחת רגלי וירכב יל' ברוך ויטוף וירח על כנפי רוח (תלים י"א) ויבקרש' אמר' היה היה במה' ופ'
דף משם המדרש נ"י דל' כמ' כאשר יראה הגד' ובס' שמואל בכתוב וירח ברוך כל' היה נראה והוא מבט' גבעל
וכעני' להר דף סס' ויצאו רבדים מתוך האש' כמ' לשאת למח ותל' עני' איתת' אריתת' יהב' ל' והי' ה'
בתנחומה כ' יתיר והרמ' עס' כל' יכול מקום הכבוד תל' אשר ייר' עליו ה' באש' עני' שהתורה כולה אש' ומל' יתיר
הי' א' ככר' מ' מ' ובמה' מקומוה' במדרשים ויתחוקקו על לוחות האבן הכי א' בדרבה ס' מ' שקני' הר' ברו'
ה' ל' ר' חלבו הדיבור עצמו היה נחקק ומחליו וכשהיה נחקק הקול מלך מסוף המולס ועד פופו אל קול ה' חוצב להבות
ש' ארש' ר' חלבו וה' כתי' כתובים באמצע אלים תל' חקוקי פברת לחקק' תל' וה' דין רב' בתיבים באמצע אלים תל'
תל' שה' כוכב רבו מייסב על ידו באמצע ומסביר לו א' יתוב ויש עוד ברה שמי סדרות לרש' ולר' בנ'
הנ"ל הביא רב' ר' חלבו יע' כי גם רש' אתותב בתשו' ר' חלבו שמי' (עוד דסוקין) בעלמ' אלה כ' חלבו'
חירות קדמו' אבסר שהוא ל' קדמיה וד' כי ביום מתת' מזהרו והקד' ית' למד' קודם שהתחיל הקד' לר' ית' ית' ית'
והי' א' במדרש רבה ה' אלים דבר מ' לא יב' א' הר' אברהם בר' יוחנן בשנת' הקד' את התורה צפור לא צוחי' עוף
ה' א' שור לא גמ' אופנים לא עפו שמים לא אמרו שירה וכו' לא העולם שותק ומחרש מ' א' הקול אב' ה' א' ית'
א' הקד' ומש' מזה שחזור ל' בני אלים וקשה כי מתוך פסוקי התורה מוכח שתקיעת שופר היה על הקד' וכפי' תוס'
ה' במדרשים וא' ר' פייטן רמז' להתקד' שבתלים קדמו' שרים אחר נוגנים ופירש' קדמו' שרים ישראל שקדמו'
לשופר

לשורר לבנין שירת הים והחריהם באו הנוגנים
הזה לו המלחמים ושיעור הפיוט כן האל
ומירות קרמו כל בני להים לו ישראל והחב
תקעו משמתי מרום והוא קב על ברן יחר כוכבי
בקר ויריעו כל בני להים כינה ל המלחמים
הרוטב כמנו כוהביטן כינה להם שופר והיצו
דקאמר משמתי מרום כי בשמים מעלותיהם
ולא כן ישראל בזמירותיהם כי מכנה הארץ
מתנוסס והגב' שהביטן כבר נכנס בסופר
ועתה לעיני כן הין קפידה כי גם בתלים השתנו
לסתמי קרא מוצאות מל' רב' מוציא חסידים

מגורש בין יד ליד" כך משה שמה בגדולתך כי חזקתך
בכל הנבצחים" מי עלה לתוך הענן ומי ראתה תמונה חלומית
משה עלה לתוך הענן והוא ראתה תמונה אלהים" נשן
נשיחים היה משה רבינו" אב לחכמים ורחם לנביאים
סגור הים בתכלתו ועל יד שלוחו חרון אף השיב" סגור
וחמר לעמו חכמו יין להיך אשר הוצאתיך ממצרים
מביה עבדים" פתחו פיהם ואמרו כל אשר דיבר יעננו
(כשמע" בעק משה צעקה גדולה בעת שתמר לו חסידים
עלה

וכו' ולא הזכיר אחריו סיפור ניסיון שלים כך הפסוק באתה ועוד באות העץ לקמן הפסוק בלא כענין" חרדה לבשרו
חרדה ונחר נפל עליהם כשבה הקב"ה ליתן להם תורה בדברתי וזרה משעיר להם וכתתי ליה ומתותם יבוא וכו' ולא רצו
לקבלה כדלי' במדרשים ובתלמוד וכן בא' בלק דף קצ"ב טפשו כולם הוא תלי טפס כחלב פנים ור' השמיני
בני ישתעל ולא רצו לקבל את התורה כשהופיע ה' והר בחרן ונתת להם שיקבלו את התורה ולא רצו לתת
כתיבתה אל לא תנצח וכו' כדלי' במדרש ונקט לומר טפשו מלם וכו' לרמוז מר'ל בילקוט י' מיני טפשות ידיו
לעולם ט' נטלו ישתעל וה' לכל העולם" ומין ה' טפחיים בשמות דבה ס' כה' ופ' מל' ובתנחומא כ' עקב חר' בדבר
הלוחות היה חרבן ו' טפחיים כביכול היה בידתי אומר והיה העולם שני טפחים ובידו של משה שני טפחים ושני
טפחים ריח בין יד ליד והוא מדרש זה בדברות משה חרדי דרוס ח' ובס' כמי שלמה אומר יליו ובבנחנא הוסף
ורחב ג' והיו ח' א' ג' בברייתא דמלאכת המזבח וזכור חני כי בס' מנע' רלתי דאומר דחרבן ו' ורחבן ו' וכו' בשמות
דבה ב' מל' וצ' ואפ' דאגדות הלוקות הן" שוב נבדדתי מל' המ' לענין סג' דלי' עושין חרבו יותר על ו' טפחים וכן
יהיה הקיבו ולמדו מהלוחות ע"כ וזה בדברי המל' מי עלה הביטן לחז דרך הנפיקים בתלים רב' מיני יעלה בזה
והי' כמל' ב' וזה הדבר ובמדרש שמואל ל' אמרי רבנן מדבר במשה מי יעלה בהר ה' זה משה שני ונשה עלה
להללים ומי יקום בתקום קדשו ט' בפ' זה המשה" לתוך הענן בשל משה עלה ל הלהים עלה בענן וירד בענן
והוא ראה תמונת להים דכ' פה לפה וכו' ותמונת ה' יביט' ולמי שמתעלה זאת לא זכה ליה שום נביא וחזיה ליה
אמר נשיא נשיאים וכו' לומר כי גדול מכולם הוא וה' על נשיא שבמדרש מדבר ור' נשיא על נשיאים היה מר'ל
כי מלך היה ובדברתי ויהי בימורן מלך ויביה כמנ' נשיא כלרי וכו' כמנ' כן נשיא היה חף על הנשיאים כי נס
על הנשיאים כי גם על הנשיאים הנביא נשיאותו" אב לחכמים ל' זה במדרש תלים ס' ו' עיין בלבוש ג' ד'
ובר' כ' של חזק וינצח ויה' ע"פ רביהם אל כל המלחמה את בן חבירי תורה בלו ילדו ומשה לימור תורה כדכתיב ויה
למדתי אתכם חוקים ומי" א"ל שלמי שכל נשמות טס בני ישראל ורור המדבר היו ענפי נשמות של משה ובב' בלבוש
המולידם וכמו שרוח ה' דבר בו ואמר האנכי הריני את כל העם הזה הם חכמי ילדותיהו כי כן הוא כפי האמת הוא
הז' חשה ה' ילדה ס' בדקא' עוד יש ל' ע' מהחולל כי בכל דור ודור ניצנץ נשמות משה מתעבר בלומדי תורה והוא
ניהו אותו הניצנץ הנותן לפתאים ערומה וכמו שבה בבמה תקומות בתלמוד משה שבי קאמר וכל מצי כן נשמות
ההוא מי שנקרא שמו משה חס' על ניצנץ נשמת משה חזוניו המעבר בתוך אותו חס' ח' כמנ' בעל ש' ומהרש
לימורו מהרמ"ק ע"ה" ודאש' לנביאים הוא היה ראש וארץ לנביאים כדכתיב ולא קם נביא עוד בישראל כמשה ובמדר'
למרו בישראל לא קם אב"ל כאל' קם ומנו בלעם והקטו המפרשים ע"ה שח' יתם בבלעם השמח ישע מטלת רצון משה
הנביא העניו והטהור והירצו תירוצים רבים במל' בפריהם ומר'ל ל' חזוני ע"ה תירץ במנוח תירץ נבון ומר'ל ל' חזוני
ע"ה נבון וזאת הברכה מל' סגור הים בתכלתו אב"ר שהא מל' ויסגור ה' בערו ור' סגור והגין עליהם ה' שנתע
עזה ועברו בהוכו המים להם חומה וכל זה בטבור תכלתו של משה בדברתי מזה תצנץ לי וכו' (אזה חס' את המלך
על הים ופקעו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ובדבה ש' חזוני בחגני הפלע שהיו חבויים בסתרי שלים מוכח בזה

יכלה מזה כהן קרע בגדיו והרים קולו והושע בן נון שחר נח
נחניי הקד משה ורחש ובסגה קהלות שבטים עומדים
לפניו שם משה עבד יי' מול בית פעור חסנו חלנינו
המכה משה קרטה הקרע ונמצא לעתו בעת צרתם

הים היה הגל דורכו ומטביעו ומקטעו שוב ראיתי במד' כבשלח אלמלחמך שנגעל הים עליהם ע"ז וזה מורה
כפי זה האחרון ועל יד שלוחו היינו אהרן כדכתי' ואלמד משה ל אהרן וכו' והמכנה נעדרה ענה ה' וכו' והוא ליתשובה
למטעלה מן הענין כהם ויעצו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וישב משה את דבר העם לה' ואבשר ניהי
ליתחלה ואל כי הקדים והתחיל אנכי להלך כמדר שהם כמורה (הוא מל' ויען) איוב עיין מפרשים נהחו כולם להידי
קום עדיב הקב' הרבנות (המי ט) ע"ה לא הקמיר למד הרבנים כמדר כדי לקדש מוטו מחבבך ועלם לעיל בלורת
הדין אמרתי כלם כחל' ויעצו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ואל ויעצו כל העם יחדו לא עמ כהנפח ולא קיבלו
והמזה לא המע כולם לב' א' ואמרו כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע ואל ויעצו כל העם יחדו לא עמ כהנפח ולא קיבלו
שהשוו כולם יחד בקול התשובה ואל שהשיבו יחד כי לא הקדים א' לחבר ולא נחמך א' לחבירו ובס'
התשובה היתה כעשה העם שככה לו ועיין בפ' אלה' ב' יתרו ותנוח דעתך צטק משה הכי א' בתנחומה ב'
אתה וגם כמדרש שחר טוב מפלי יעצב' ומה שצחק ולא השלים נמשו מיד בשאל' ומה בהר אשר הנה עולה שמה
הוא כי רצה ארונינו משה להיות חיים ארוכים לעשות מצות ודלן קונו וכדרך שאל' בתורה הטבחה
ואראה את הארץ הטובה אר' שאל' וכו' לאכול מצויה ולבטוח וטובה נהאווה משה לא כדי לקיים מצות
התלויות בארץ אף הקב' כביכול כיה צער גדול לפניו והיה מהאונן וכונה על פטירתו של משה על תורה
ומצות שהיה מקיים בעור בחיים חיותו וגם כי היה מעצו ומחפה בער עם בני ישראל הוא שהיה הקב' והחלום
ואומר מי יקום לי עם ומרים מי יעמוד לישראל בשעת נעמי ער שבה ממצרים ונפל על פניו ואמר רבשע
בועזים שלך הוא בחייו ובמותו והכוונה כי נשארה זכותו של משה בדקיע לפני כסא כבודו ית' למגין בעו'
ישראל אף כי אחרי מותו במד' המפרשים ל' ופ' ששון של דברים מוכה כי משה צדק ונצטטר על המיתה ומשה
לא במד' המפרשים כי אם לשכך האונן מה שיכולה לשמור וכו' מוכה מרברי הרב הקדוש ע"ה שהביא הדעה בפירו
פ' ואלה הדברים עש' ראה משה כדכתיב ויעל משה מערבות מואב לארצו ראש הפקדה ויראהו ה' את כל הארץ
ול' כי הפעיל ה' ראות מנה שאל' גבול לעץ לראות בא' ומשי דברים אלו יחיד עיניו מואב גרוע לצדק שהוא חור
שם ימי המעשה הגנוז לצדיקים שאל' ש' וביטא האדם מסוף העולם ועבר קונו וכו' מפורש ב' בראשית דפ' ל'
ע"ה אף הקריב הארץ למול עיניו והראה לו את הארץ וכו' (הוא שאל' מהר כפיט) קהלות שבטים עומדים לפניו
ואל' שהראה הקב' למשה דור דור ושופטיו דור דור ומנהיגיו וכו' והראהו ה' בחורבנה ובשלוחה והראהו
הקב' כל מה שעתיד להיות לישראל עד שיחיו המתים ש' עד הים האחרון ל תקדי הים האחרון לא היום
כאחרון כדא' במדרש קרע בגדיו וכו' ללמדך שבהו של משה שהיה תמיד עינופקותה לבקח בצרכיה של
שאל' בשעת המיתה היה שם לבו ועיניו במד' במדרש יע' שם משה כדכתי' ויתת שם משה סברה
אל' שמה בגסיקה ובפסיקה א' נאמר באל' ויתת שם משה עבד ה' ונאמר להלן ויהי שם ה' ויהי להלן עומד
ומשמש אף באל' עומד ומשמש ואלמד שהל' יקים אינם מתים עבד ה' זה שבהו של משה שהביאם נשתכרו
ידבר זה של' כי לא יעשה ה' להם דבר כי אם גלה קורו ל עבדיו הנביאים שם בפסיקה א' מול בית פעור והעם שנקבר
משה מול בית פעור כדי לכפר על מעשיו בעור כמחל' וא' בכ"ה מה עשה משה חפץ בארץ בית דירה גדולה בטלת
ד' (ומן חמה בארץ אחד שהוא טמון) וחכום בכית האסורים וכל פעם שהיו ישראל חטאים היה עולה ומועד את
י' לבשוק את ישראל ברוח להשחית לפי נק' שמו בעור והיה משה מזכיר את השם ומורידו למטה וכשמות משה
מה עשה הקב' נהן את קברו בנגדו והוא רואה את קברו כנגדו וחננו לחוריו והיינו דכתיב ויקבור אותו בגיא סוף
מואב מול בית פעור ע"י אמתו להיננו בעצמו ובכבודו כמ' דל' תכלת משה וכו' במד' ב' (ואתחנן) אמר ומשה
לפי הקב' רבשע כשהיה רואה בעין בצרה ואין מי שיבקש דחמים עליהם מיד ענה אלהים אל' הקב' חייך בכל
שעה

שעה שיקראו אותי אני אענה אותם הה' כה
 להיונו בכל קראנו לו ע"כ נבזה נהבאר כחזק
 הפייט) דונתנא לעזמו פושל עומד מא' וגם כי
 תפלה זו של משה היתה סמוך ל' הנפיעה
 כנראה מהמדרש שלכך נקבט בית זה כאן
 והושע קם אחרי משה בדבתי' ונשע עבדי ונת
 וענה קים עבדו וכו' וגורל' כעיס
 היינו שחילק את הארץ בגורל כדכתי' בס' השע'
 (רע כי בפירושים יסנים כי כתוב פה) כחתימה
 ב"ה וכו' כפתיחה וכו' הודפס גם בפירוש הלן
 וטענות הוא דאחר החתימה כהלכות
 יכולה כיד שום גדול להאש כרבה של המורה
 כהלכות כחש הראש בכבודות גבי כרבה
 שאומרים על פדיון דבן ועי' מזה בשלח
 וק' ק' בס' מעיל שמואל ריני כדכתי' השחר
 סעיף י' ועי' כר' גבי כדכתי' כחך שאור מלש
 שמוחו בשמות תורת משה אומר כי לא
 היתה השמות כדכתי' ברשות של
 די' שאינו מקבל שכר לא ארובה ענוש יענש
 כך תהיה בשמותה הבורה רבה יקרא שמחה
 של מלכות בשמותה וסדר הארי ושכחי השות
 בסדר אבג' כדי להללו ולשבחו ככ' ה'
 אומיות ההוד' וגם אם ה' פגם בשאר ימות
 השנה בל' מלכ' אומיות ההוד' עתה ישוב
 להקנס בהוכיח בהם שבהי' ה' ולא יזנו
 קדומונו ע"ה שייסרו כל פיוטי יוס' ס' בסדר כ"ה אומיות והטעם וכו' דכבר כתבנו בהלכות
 שבפיוטי' לו ודומיה) מההוא דנחית קומיה דרבה' והאמר הל' הגדול הנבד' והטעם וכו' דכבר כתבנו בהלכות
 רהיינו דיקא בתפלה אבל בסמנים ובקשות מותר וה' מדרש' ה' ע"כ נראה ובכל ענין אסור כבר כ' עין
 הכי' בס' ק"ג רל' נהגו בטולם בהרמז' דלרבי' הרמז' י' ל' אהר' תלמוד בכ' כפתר תלכות כי אהר' ארר
 ומהח' ומהה' גבור ומהה' קיים וכו' וכן כל האדריס הכתובים בבקשה שמוע קולי ולא רחינו ולא שמוענו ומה
 מלאמרים' תורת משה נק' תורה משה כי בזכותו ניתנה (הנחוחה פ' טק) ר' נק' על שמו על שנתעור עלי
 אישכ בתענית ו' יום ונ' לילה והיינו דכ' זכרנו הורת משה עבדי' מדרש שמואל תלים לא' והנחוחה פ' טק
 כי נהג' במחנה כמנהל' כמל' רל' צדיק משה לומר וסוכה ער שנתנה לו הקב' במחנה של יתק' ל משה והי
 אי' בתנחומים שם' אלהים למשה ל' הפסוק נקט משה מלה ל' הלהים ויקרא לו ה' וכו' וידבר להם וכו' אמת וז'
 לדים וכו' ויש ענין גדול לבעלי הקבלה פ"ן בספרים' אנה משה וכו' כביכול מקונן וקונה מעיני ליה אנה
 אבקשנו חסד למעלה ולכך הג' רבויה כמע' אנה פנה דורך' משה רחמיאל' כל' אנה משה אהבו של שם' וישרא'
 אהב מהרמזי' רחים' ספרא וכו' כל' סוכה המלך הרס על כל רעים ומע' שמוס' נקרא סופר דכתי' כי שאלת
 ומתקן פגם וכו' ארי תמן' בלחפנתיה משה סכר' רבא דשרל' וכו' וטי' בילקוט' חרש ע' לוחות ס' בל'
 אנה בשעיר וכו' לבאר זה הקדים משה שחלתי בפסיקתה וז' ויאמר ה' מקי' בל' וכו' מלמד שבער של הקב'
 מלוא כל הארץ ע"כ ריי' מרכיב מטי' נשעיר במש' ולא בלמוד וידי' שיעור הפיוט כן אנה פנה
 ומה דא' אשר בשעיר שהל' ליקריה ובכר' שכלל היכליה ואשר יבן מההרדגום והאזר ל הקב' והוא ע' מה
 שחנו

יהושע נק' אחרי משה הורה נמננות חקים ומשפטים את
 ישראל למען וגורל' גמים בגלותם נתן ברוך נותן ההוד'
 ובמדר' פ' ב' אים

שמות

בשמות תורת משה כי נתנה להים למטה
 על דה סיני ירר ודבר עם משה

שמות בשמות תורת אדיר' כי נתנה ברוך למטה
 שמחו בשמות תורת גבור' כי נתנה רגוב למטה
 שמחו בשמות תורת הרר' כי נתנה וער למטה
 שמחו בשמות תורת וכו' כי נתנה חנון למטה
 שמחו בשמות תורת טהור' כי נתנה יחיד למטה
 שמחו בשמות תורת כבוד' כי נתנה לוכם למטה
 שמחו בשמות תורת מלך' כי נתנה נורא למטה
 שמחו בשמות תורת סומך' כי נתנה עוזר למטה
 שמחו בשמות תורת נורה' כי נתנה צדיק למטה
 שמחו בשמות תורת קדוש' כי נתנה רחום למטה
 שמחו בשמות תורת שדי' כי נתנה תקיף למטה
 שמחו בשמות תורת תומך' כי נתנה תמים למטה

אנה

משה רחמיאל' סכר' ומלכות רוח' הוכח
 והכיל חכמה' תורה ואדר' תמימה' אנה

וה' מדרש' ה' ע"כ נראה ובכל ענין אסור כבר כ' עין
 הכי' בס' ק"ג רל' נהגו בטולם בהרמז' דלרבי' הרמז' י' ל' אהר' תלמוד בכ' כפתר תלכות כי אהר' ארר
 ומהח' ומהה' גבור ומהה' קיים וכו' וכן כל האדריס הכתובים בבקשה שמוע קולי ולא רחינו ולא שמוענו ומה
 מלאמרים' תורת משה נק' תורה משה כי בזכותו ניתנה (הנחוחה פ' טק) ר' נק' על שמו על שנתעור עלי
 אישכ בתענית ו' יום ונ' לילה והיינו דכ' זכרנו הורת משה עבדי' מדרש שמואל תלים לא' והנחוחה פ' טק
 כי נהג' במחנה כמנהל' כמל' רל' צדיק משה לומר וסוכה ער שנתנה לו הקב' במחנה של יתק' ל משה והי
 אי' בתנחומים שם' אלהים למשה ל' הפסוק נקט משה מלה ל' הלהים ויקרא לו ה' וכו' וידבר להם וכו' אמת וז'
 לדים וכו' ויש ענין גדול לבעלי הקבלה פ"ן בספרים' אנה משה וכו' כביכול מקונן וקונה מעיני ליה אנה
 אבקשנו חסד למעלה ולכך הג' רבויה כמע' אנה פנה דורך' משה רחמיאל' כל' אנה משה אהבו של שם' וישרא'
 אהב מהרמזי' רחים' ספרא וכו' כל' סוכה המלך הרס על כל רעים ומע' שמוס' נקרא סופר דכתי' כי שאלת
 ומתקן פגם וכו' ארי תמן' בלחפנתיה משה סכר' רבא דשרל' וכו' וטי' בילקוט' חרש ע' לוחות ס' בל'
 אנה בשעיר וכו' לבאר זה הקדים משה שחלתי בפסיקתה וז' ויאמר ה' מקי' בל' וכו' מלמד שבער של הקב'
 מלוא כל הארץ ע"כ ריי' מרכיב מטי' נשעיר במש' ולא בלמוד וידי' שיעור הפיוט כן אנה פנה
 ומה דא' אשר בשעיר שהל' ליקריה ובכר' שכלל היכליה ואשר יבן מההרדגום והאזר ל הקב' והוא ע' מה
 שחנו

אנה בשעיר אתליה בכחן שלליל חמשה עשר
גנח קבר ליה עימור אתגלי חרן בחכמה עליו
מיני בחמה ואתית לחי קימח עימור בדיקיס
וקולות הרעים כאילים רקדו סלעים פנתות שעשועים
עימור גלי עמיקתח מרק לעמיה ון עבדותא ב
נמין ובכרישה עימור רגול נגלה ומיני וברתו
האיר מיני והשפיל קר מעמי עימור העישהת
עולמו ועל אויב שפך גמול וברות שלה לעמו עימור
ויתב ומרצי ליה ורזח מנל ליה גנח בדישא
קטר ליה עימור ומו כל מלכיה אגתיה ולשמח
בד אחסין תרין לוחות עימור חסידים נצחו רנה

אלנו חומרים בפליחות ב' וחומרי ועדה לה
פנה אשר חננו פה עמנו בסיני ונחמור
ל ישראל לל טל כהרים שניהנו להם כחורב
עימור גנח ל' כילה וחופה ודבותה
בכ' היה קורא רבאשי חבאסי הוורקא קאר
גנח לר' טל וכמשי ואמר עימור כי הוא
שזיכה לוחם לכל זה דמרט וכו' אתגלי וכו'
נגלה הקב' ועמו הוריד תורה לתתה לישראל
ואחית וכו' והוריד לוחות הבדיק' בדיקיס
כמל ויהי קולות וברקיס באילים כמון
המק סלעים רקדו כאילים וכמל היריס
רקדו כאילים וכו' למה הרצון הרים גבנוס
תרצונו פי' תרקדו כמל רש' סס וזה לכי
שנרקדו הר הבור וכרמל מתקוחס ובא
לבת תורה עליהם ולא חפץ בהם הקב'
ומן בסיני בדכתי' ההר חמר להם זה סיני וחל לא קיבץ הקב' שכן ופרט להם במלחמת סינא ובימי
ליהו' הר תבור נכל שם סינא ונאמר שם בפסל כ' הוא בלחם ה' הוא האלם וזה שבפסל לא היה בו כי אם אלכי
נמס ל' כד' כי למערינו ומביליו ילקוט חרש ע' לוחות פ' ל' ולק' לטחל מהיד הקב' לפנות עליהן בהתק
נדכ' ביום ההוא יהיה הר בית ה' בראש ההרים וההרים ח' שיר כד' כי לקנ' ישימי סינא וילקוט חרש ע'
כ' סינא ובה פרק תחיה ר' מאמר פ' על פ' יסכן לנח' ככת' כ' אשר נה' דת שעשועים יהודה נקדחת
שעשועי של הקב' רב' והיה חננו וזהו שעשועים יוס' ים גלי עמיקתח גולה עמיקות והוא בנל כ' כלי
עמיקתח והעין במת' פרק וכל המודך מבית עבדים מתרגמין ונרקד מבית עבדותה בנסין וכו' ככבוב לו
הנסה להם לבוא לקחת לו גוי מרצוני ומפנות באותות ובמופנים וכו' רגול הקב' נק' רגול כדכתיב וירצח
ואדום רגול מרצבה ק' מוסני ק' המערים והמצידיים לישראל כינוי למלכותם הרעיש את עולמו וזהו
כאנלה הקב' לטול את ישראל ממערים וכמל ותגש חרש הארץ מוסריות הסמים ירגז ויתגעש כי זה
לו וכל להוציא ישראל מהבוס וכמל המערים שם ועל אויב רב' וה' הכה כל בכור בארץ מצרים וקדוה שלח
לעמו שברחם ממערים חל' שלא נה' ה' ל' לבוא ל' בתיכם ככהוב כפ' ב' וכענ' ושמותי כמות וכו' ובבר
כבתי שדרך הפיטן שלא להקפיד לסרר הדברים כמרת' ואפ' שר לומו עור כי זה היה במתב' שרש כל
הטולס כד' במעדרים ועל אויב שפך גמול וזהו שהיה הקול נכנס לתוך אהלי האומות ומיד מעים כד' א'
בילקוט חרש ע' כ' פ' ובהיקונים תיקן כ' להפלב קל' לע' קל' וקטל במ' אומין והוא ח' כ' במדרש
דכ' ש' ד' ס' ט' וזהו יסרל תבס כשחננו דיבור חשון יחל נשתבס כד' בדכ' דל' לא שהוציא הקב'
רוח חננו והחיה לאדם וזהו שלח לעמו ומדעי ליה גמול בכה' ובדכ' רבותינו המרצה מעות וכו' ובשר לית
אובדים וכו' כ' שהצמחי פירשתי הדברים וכן כריש פ' תיהוה הרבה מעות יס' לי ולחן ל' שלחני להרצותן כל'
פסקות יס' לי ולחן ל' תר שינדס ט' חן כחן כשהיה עם כי היה הקב' מליע ומכרש לו הדברים ובסוף יבמות פ'
הי' ר' ארתי הוא וכל שיחה הוא והקדחת היא תשיחך היא תמי רליך ע' וד' ופודות היה מנלה לו גנח' הוא
הערי שרת' לו בחורב ור' כילה וכתר קר והקף על ראש ומחלל בדים הפיט' ואפ' קד' ג' לישראל וראשן עיקר'
וחל ד' חמר עימור היונו לו כי מינו היתה זאת לו געו כל מלכיה במדרש כפכא הקב' ליה תורה לישראל געו
ומדענו כל האומות מקול הדברים והדמיות נהקבצו ובאו חלל כלפס' אל' שמה הקב' רוצה להביא מבול לעולם
אל' כבר נשפט שלא יביא מבול לא חמרה גמול יס' לו ורצה לתתה לישראל ש' ה' טו' לעמו יתן כהחו כולם ואמר
ה' יברך את עמו בשלום כד' חסין כשהחיל נצחו רנה ונתח פרכס ברנה וסבה טוביה ל' חמר מן טובך שרל הוא
הרגס

הרגיש אשר יישראל שכן נטויה שמים ורחל
 וכו' כדכתיב הנה חכמי בל לך בעב הענן
 בשיפרא וביקרא בחדר וכבודי חמושים
 הכרזים מורדן כל מעוררים
 בתנוות ויש בזה מדרשים הרבה להל' כחות
 וכו' הם השבטים בביש' אלפס סמור כלכי
 הקב' אלפס רגלי חמשה ואף שחש' כל
 כיבש ל' ארץ סיחון ועוג וכן חמור כל
 מלכותה יפ' ע"פ מדרש ר"ל שמה שהרבה
 הקב' למשה ה' ככתוב ויראהו ה' את כל
 הארץ הוא נסוס כד' שהיה נוחה ליכבש
 לישראל כשיכנסו לתוכה וכן אמרו רחל
 החלואי תג לפניך מלמד שכבת הקב' ער
 של חמוריים לפני משה וקרינו על צוהר
 וא"ל ראה ה' כי בהם עור כח יכיון שיהיה
 הגורם בזכותו לשהיכבש הארץ לפני בני
 ישראל הוי פלו הוא עצמו שביבס כי מעת
 צביהו בארץ וביבסביב חשוב כל כיבסם
 כבר וסחריב עריהם ודכותה לזרעך נהיה
 את הארץ חלאת פלו עבר כבר וכל תיקי
 לך ממש חכ' בחרבי ופגשתה דקדוב
 לך הדבר לומר דבכ סגולה רסיתו חשוב
 כל החריבם בחרב ובקסה הו' יל' רהוא לו תכלה כמו בחרבי ובקסה ריעקב שפ"ל ככלותי ובכעותי לבדו ונוחתי
 כי כשכנסו ישראל לארץ חק שהוצרכו להתנהג בדרך הטבע לעשות מלחמה הקב' בליש' מלחמות יעיר קול
 ובחריבים עשה כלה כי לולי יומן ב' ואדרי בכח לא היה כח ביד הניסוהם לעמוד בפני מלכי הארץ אשר כעוה
 חרזים גבה והוא ממחר הכבוב טס נשט בכ' מעט סורך ואשר חרב גלותיך וכן אמר ושחמיר פדיו ומעטלך
 ושחיו מתחתת ואמר לבדו כי לא כלום הוא לשנריך שחיו ועברו יקפו בכבודו ומש' עימור הוא לומר כי לא
 גרמה לכל זה ומשל" וחולקטב היינו התורה ומש' כי לקח טוב נתתי לכם וכו' מדרש מתוקים כחש' בהלם
 ומתוקים מדרש נופת צופים סעדינן ל' עזרה רוכב שמים בעורך מתרגמין בסעך בתוקפיה בכוח
 ובגאותו וטליל עליהן כי במקום מתרגמין ארי במטלה טגין ור"ל כי הקיפם בעניי כבודו ושלחמלחמה
 ביינו דכתי' הנה אנכי שולח מלאך לפניך וסרפיה הה' רפוי מל' שמים טמורים ואין לחוש להבנה אחת
 כי לא מעצא בל' חרתי כן וכן הוא רפ' בקידורים ישנים ענרם כמו ענרם על גרדותיך ור"ל קשטם בתנאים
 חד וכבוד עי' ר"ה משל ו') קדרי החשיך פאר כבודי מדרש על כבודים שניתנו להם בחורב נבולש ואתה למידים
 על ידך ועטרת תפארת ברחשך (יחזק' י"ז) וזה היה בסיני כדל' ברבד' ש' קח ב' קראם וכו' כענש והיהם לי
 קדושים והשיב ענפים שרשים לבי חמור לי פי חנונה כי משהיו ענפים מקודים יונקים מהשרשים עתה השיבם
 והיו הם שרשים ג' להניק מהם ענפים אחרים ור"ל כי יצאהם ממצ' ונפיות התורה להם היה בזכות האבות שהם
 השרשים כנודע ועתה שכן והכלו התורה והתקדשו שבו קם הם להיות שרשים לש"י וקו' כותם בניהם אחרים וכל
 ייקל בעיניך מעלת דוד המדבר כי אין למעלה ממעלתם וכמדורש וגם כדל' אמרו בדר הלשון ר' פינחס חמור
 כל אותה הדור שחמור קולו של הקב' לא משלו בהם כל מעין בניס ובמנוחם לא שפטה בהם רמה אחרים בעל
 ולש"ה אשרי העם שככה לו עפ"ל והובא בילקוט פס' רצ"ט ואעפ"י שב' חלך דרש ר"ע דוד המדבר אין להם חלק
 לעבד

לפני שוכן יענוה דאתגלי לכו' בעננא עימור
 פניו עימור כחירא דוכה וקביל תורה בשוער
 וביקרא עימור ים סוף וחו' יסוים ובהובו עבר
 חמושים כחות כחות קדושים עימור כפיס כל
 מלכותם וסחריב כל מדינתה בחרבי ופגשתה
 לבדו בעם נגלה ובחריבים עשה כלה וקד
 חרם לנהלה עימור משמי מעונה אתה
 ורוא למשכ גלי וחולק טוב יבב לי עימור
 להם חוקים טובים מדרש מתוקים גחל עוללים ויונק
 עימור סעדינן בתוקפיה וטליל עליהן ויו
 אנכי ושלח מלאכיה וסרפיה עימור ענרם
 בכבוד והדר וזיו אחיביהם קדר ונתת תורה בעני והד
 עימור פאר כבוד כי חרם ובעטרת דוד עיפות
 וענף הרביד על צוחרם עימור ענפם במעטלם
 משך אליהם טוב ובור ואת אחיביהם חייב עימור
 קראם כחש' קדושים והשיב ענפים שרשים ענפי חמור
 שחם

לפני שוכן יענוה דאתגלי לכו' בעננא עימור
 פניו עימור כחירא דוכה וקביל תורה בשוער
 וביקרא עימור ים סוף וחו' יסוים ובהובו עבר
 חמושים כחות כחות קדושים עימור כפיס כל
 מלכותם וסחריב כל מדינתה בחרבי ופגשתה
 לבדו בעם נגלה ובחריבים עשה כלה וקד
 חרם לנהלה עימור משמי מעונה אתה
 ורוא למשכ גלי וחולק טוב יבב לי עימור
 להם חוקים טובים מדרש מתוקים גחל עוללים ויונק
 עימור סעדינן בתוקפיה וטליל עליהן ויו
 אנכי ושלח מלאכיה וסרפיה עימור ענרם
 בכבוד והדר וזיו אחיביהם קדר ונתת תורה בעני והד
 עימור פאר כבוד כי חרם ובעטרת דוד עיפות
 וענף הרביד על צוחרם עימור ענפם במעטלם
 משך אליהם טוב ובור ואת אחיביהם חייב עימור
 קראם כחש' קדושים והשיב ענפים שרשים ענפי חמור
 שחם

שמש נתוסף עימך רבות והקמת ויהיה ירב
 למתיה כל בני טהרה ואתה להן בנהורא עימך
 שהליגן בברית גנתה ודבריהן ביתם ובאוריה
 בעמודא מעננה ואישהח עימך המכס בטעבו
 ובעוזו ולסס גילה וזו והדר אויבים כלזו עימך
תורה בשמחת תורה כי היא תורה כי תצוין תלת
 תורה" - שמחה תגובים שמחה ברוכים
 בשמחת תורה כי היא תורה" - שמחה בבורים
 שמחה דגובים בשמחת תורה כי היא תורה" -
 שמחה דגורים שמחה ועורים בשמחת תורה כי היא
 תורה" - שמחה זמים שמחה חסידים בשמחת תורה כי
 היא תורה" - שמחה טהורים שמחה ישרים בשמחת
 תורה כי היא תורה" - שמחה כלולים שמחה לעורים
 בשמחת תורה כי היא תורה" - שמחה מנוקים שמחה
 גורים בשמחת תורה כי היא תורה" - שמחה
 סגולים שמחה עורים בשמחת תורה כי היא תורה
 שמחה פדוים שמחה נדיקים בשמחת תורה כי
 היא תורה" - שמחה קדושים שמחה רחוקים בשמחת
 תורה כי היא תורה" - שמחה שלימים שמחה תקינים
 בשמחת תורה כי היא תורה" - כי

נעלה חינו כפשוטו יחיד בס' תורה הנביאים
 להחמדם ול' ובס' טו' מחר חב' פד' והובא
 בילקוט חרש ערך משה פי' כנ' חו' אפשר
 לו' כי הכונה שהענינים פאדק' והוס' גם שם
 והסריסם אותה גלה נהק' וכמנ' ב' תל' ש'
 פ' והסרש שר' י' כי פ' הענינים פ' שר' ש'
 ית' בעומק ה' ש' ל' חסד' על' רוח והרבה
 שר' עד שמרוב שר' ש' במשך שנתה' ל'
 חרץ ולזה הסמך הפייט' לעצבו הנחמ' ש'
 והוס' והוא מלמד הכתוב מניח לפניה
 (תשרש שר' ויראה לי שזה פשט הענין)
 כל בני טהרה אמר כי כולם בני טהרה
 וכמנ' הכתוב שבטי' יד' עדות ה' ש'
 כהם שם יד' הפלוא' וכו' לו' כי בני חבותיהם
 היו לא כמנו שהמזרים מל' י' ש' ל' יד'
 והיינו כפתי' ג' בעול אמר הקב"ה גנתי
 נעולה כדל' ברב' ש' ואמר ל' ל' וז'
 שנה' להם התורה דב' כי נר מצודה ותורה
 אור" ש' ל' וכו' ר' ל' נטעם בגנות ומוס'
 והוא א"י ומצינו ש' בהם נטיעה ש' תגרש
 גוים וכו' וכן וכנה אשר נטעה יחמך' ת'
 הביאנו ובטעמו ודברינו ב' ומוס'
 ובאוריה' כמלמד הכ' ו' ה' הולך לפניו
 יומם בעמוד ענן לנחמת הדרך ולילכה
 בעמוד אש' ובאוריה' כ' לילכה והוא ל'
 תלמוד וככל הפייט' הדברים פעמיים ש'
 להקדיל האבא ולספר כנס פעמים רבות וכו' דרך מוקדמת גב' לכבוד זכרון הנפיש מזה הטעם פי' דל' הל' קל'
 תמכס בטובו ובטעמו כמנ' זה מ' שנה' לה' עומך לא חסרת דבר גלה ר' ו' סודותיו" גבורים בתורה" חל'
 ש' תגבורים וכובשים יצא וידע שהשמחה והששון הוא לאוהבי' ש' חקיימים התורה" דגולים נגזר מן רגול ומדבר
 פלו' נדגלים בחיילות הרבה וכמנ' רבבה במתח השירה נתחבך כמנ' ר' י' ו' עורים אפשר שר' ל' הורים מן
 עד לחמים נהיו שפי' ר' ו' מלך מצידי" כלולים ל' שלמות" לחורים ל' עורי התורה" ומקיים מעמן כי להם
 הלוח השמחה וכו' שהיו לומדים בשמחת בית השואבה נגידים כמנו נמר מצודה לאותמים ור' ל' שמחה נגידים
 היינו החכמים והשרים ונ' נגידים מפני שהם שמים פניהם תמיד ליהם בכל עניניהם כמנ' ו' סגולים כמנ'
 והיינו ל' סגולה מכל העמים עורים כמנ' מן עור' רחוקים כמנו הרחוק' ה' עין ראב"ע ומרדכי ש' מוש'
 הקיימים חזקים בלמודותם ובתורה ובמלכות ל' ויחם" תומכים כמנ' הן עברי' התומך בן" תומכים שלימים
 בכל מיני שלמות וכמנ' תמים תהיה עם ה' להיך' והוא המים עמו וככל הענין במלכות שונות" חדו

בשעת הורה האומץ "חיו

[illegible][illegible]

255

הללויה והללויה הללויה והללויה **אשמה**
 בדורי תורה חיותה על זאת **בחר** כי
 מכל אמות על זאת **החלני** מדרך לוחמים על זאת
 דיבר עמי ננים בפנים על זאת **הור** והרר
 העטני על זאת **ויצד** חותי מכל תמותות על זאת
 גבר לי חסד נעמי על זאת **הן** וחסד הלכתי
 על זאת **טאה** חותי מכל טמותות על זאת
 ומינו מל עלי על זאת **כליל** הור כיללני על זאת
 לזה חן הפניתי על זאת **מניך** הור המניכני
 על זאת **נצח** נצחיס עלני על זאת **שמחה** גדולה
 שומחני על זאת **עליון** על כל התמותות נתני על
 זאת **פחד** פחדני על זאת **כפידת** תפחדת
 עיטתי על זאת **קדושת** עולם קדשני על זאת
 רעיתי בתורה קדמי על זאת **שגלתי** מכל מוס
 נתני על זאת **תורה** המניחה הנחילני על זאת

סיפור דברים אלה (ועוד כיון) רבכב
 הסידורים בקור השן בקור חן לנו לשנות
 ולכדור ורעיתנו מוס חינו **רגגין** חסד
 כי הנה חותה ישראל מחמדין ומתחווים
 להבטחה נביאיה שהבטיחתי כי יסיוס לחל
 חיוס ויפדה ישראל מכל צוררים ונחמד הפץ
 הלא ומדגנין **שלמה** חן חסד מירא ליהס
 שלום ומכל עבריהם **נעמי** ונתי שלום
 בחרץ וסבבהם (חן) מהריר והשפתי חיה
 דעה והילל בתוך הפיתוח דבר ניר פסלה
 וכו' ונה היכ בשלח ישראל ומדגרים ובנסן
 לא' והו ידבר על הנתיב והיה פי למנין
 וגר ילכ עס בבס כדשהחל

אשמה בדורי נגילה ונשמה בך **ח**
 חותה חיותה ישראל נק' כעש
 חיותה ומנו לכל רחוקה כמלך רחב ור' יחוס
 על זאת **חיה** חתורה שנק' וזאת של נשאת חתורה
 כמלך רחב כחודש תלס על ב' בשלח חן בוסח
 על זאת **עבור** זאת כמלך על זאת והכלל כל

חסד (עין ר') ויחיו (ומכרסים) וכל השמחה בדורי ואגילה בו כי השמחה בקרבן היא שמחה בישמחו בחורה ונמש
 במדרש נגילה ונשמה בך נגילה ונשמה בכך חתונה התורה היינו בך ושיר זה גפ' עד חבני **בחר** כי מבואר
 מלני וכו' ודרכתי בהדריך את העם ומדגרים (תעבדו) את הלאים על ההר הזה **דבר** עמי כמלך ננים בפנים
 דבר ה' לכל קהלם בהר **הור** והרר בעטני כענין מעיל צדקה יעטני ותדמי עטני **ויצד** חותי מכל תמותות על זאת
 חותי למנולתו מן אשר לא יערה **זכר** לי כמלך זכרתי לך חסד נעורין אהבה כלולותיך **ויצנו** כל העם יחד
 והיינו על זאת **טאה** חותי **לי** רחל מה אשכח **כך** רחל מעלין את הארס משומחה לטהרה **לוי** חן כעש
 לוי חן הם לראשך **מניך** הור כענין וענקים לגרענותיך **ולי** תדום הוא ויסר רביר הזהב וההרמיון מניכח
 ודבא **נצח** ובד' חסד כי נצח נצחיס עלני ורוממני על כל התמותות עבור התורה שקיבלתי כמלך מני ואבטולה
 מן המרדב עילוי מן ההורה שבתה במרדב ואמר נצחיס לו' כי בשקדנה מוסק גדולה ומעלה לרודות עולם
 מוסק כמלך על לא שבעותינו גרמו ודור ידנו **עליון** כענין ונתנך ה' להיך עליון על כל נוי הארץ ופהל ולתנן
 עליון על כל הקים אשר עש לאלה ולסם ולתנארה ולחיתך עס קדש לה' להיך ולזה כמלך וחומר
 צמירת הנשרת קדושה וס' כי במסוק זה נזכרו שלשה וס' צביחה הוא סיבוב כמלך נצחיס כביב הרחש וכענין שכתוב
 יהי ה' צבאות לעטרת צבי ולצבירת הנשרת לשאר עמנו **רעיתי** כמלך בש' **שגלתי** מכל מוס
 ומני על לא היה בהם מוסק שני וכל העם חלם ומניין שלחם בהם חגרים שני ויפחדו (ומניין) שלח היו בהם חרסים
 שני ונשמו **וחומר** כי ופה כי להיות שליטה מכל מוס בעבור התורה כי מקודם בזה חסד מומרים היו בעלי ומניין
 ומני השעבור **הורה** המניחה הנחילני כמלך מורשה קהלה יעקב ירשה ונחלה ולכן על זאת הללויה והללויה ועל
 לזה חסד לומר גס כן כי על זאת הנזכר בכל בית מהפיוט הוא נמשך למטה להיבת הללויה והכונה להיות
 חולה והכל על כל מרס ונרס מהטובות אשר עשד עמנו ית' וס' זה יהיה פיוס על זאת רל על זאת
 הטובה שגמול עמנו

סיוע

סימן טוב

סימן טוב סימן טוב סימן טוב יהיה לכל
 מלבבנו בלה אשכול הכומר מורי
 ביה ללגני אחותי בלה בטנך ערמות חטאים
 נעול אחותי בלה גל נעול מעץ חתום דורי
 וחני לו דורי צח וארום הנך יפה רעיתי הבית
 ל בית כין ודגלו עלי אהבה וחבר כין הטוב
 שאת קומתך דמותה לתור זה אלי וזהו
 חכו ומתתקים וכלו מחמדים חומה אני ושדי פתוחה

סימן טוב מוט זה כמל מחבד ומפקדים
 הנחמדים בלה ובחר באלו יותר
 ומבולתם יעו כי בלא נדמו ענין יצואת ומדים
 ומבולת ופי' ונחילה העתירה בבא ומבולת
 על כל דיבור ודיבור והם בממרים ובפרט
 במדרש רבה ש' והזכור באלו והם בדרך קצת
 למחר להגדיל הורה ולהאדירה אדרי
 מלבבנו בלה ברכה ס' דף כ' וזל המן תנין
 נובלים לבחילה יב' חרש למרנס עצמה
 ומשבעה הנעל ואני לא נשיתי כן לא עד
 שאתם עמקיה בטיט קצתי וגלתי אתכם

והי' חיי בשמות רבה כ' כ' אשכול הכומר שיש שכל בו כלו מקדח משנה הלמוד ומכבה והקדוה הכומר שמכבר
 עונותיהם של ישראל ואל זה הקדש שכל בו הכומר שמכבר באומות והורה בישראל דף י' ע"ב באתי לגני כשכל יקדח לך
 הורה לישראל (עיי' ר' י' חיה) בלה בי מקומות נק' ישראל בלה שיהא בסיר הפירים (ר' יצחק חיה) ובגדן לבש הקדש עשה
 לבושים כדי ליפרע מאלו שביטלו מיישראל הדברות שהיו מקושטים בהם ככלה (שם דף כ' ע"א ומק' כ' ומהחנן) ואל
 באתי לגני זה בחזק שפיתה ס' שכינה עיי' בהרמז ש' בטנך ערמות חטאים ומכ חטאים הלכו כשה' יוצא לזרעה
 ח' יוצאין לא בתוך (וכשנבנים) ח' נכנסין לא בתוך כך כשירדו ישראל למצרים ירדו בתוך ש' כשבעים נגש ורדו
 אבותיך מצרימה וכשעלו עלו בתוך ש' כשעלו ח' רגלי דף כ' ע"ב לא לו תה הלב בחמץ כן רב' שני
 סמרים מבין ושני סמרים מוכח והוא באמצע נשם גן נעול ע"כ בנות ישראל שאין פרצות בעריות עיי' דף כ' ע"א
 גל נעול הוא כמו מעין נגוד מן גולות פליות וכינה הערה הטבעית למשכב בשם גל ואמר היותו נעול לזולת
 ומעליה וכינה הערה הכלית נחונה למשכב כמעין חתום להיותו חתום למען כי לא עבר אדם שם ומעולם לא
 בעלה וכל זה בהמה נדירות בעריות ומסמקת בהכרחי לקיים המין ולא למלאות תאוה נ' מה' י' חיה) ובגוה
 הוא כי להיותה צנועה בתכלית הצניעות לכך גלוי ויהי לי לשהים כדעתו במדרש' ולכך המעין ואמר דורי כל
 כלומר הוא לי לשהים מדתיהם אנכי ה' להך ואני לו לעם ולאוהב ש' הקשיבו לי עמי ולאוהבי לי האזינו דף י' ע"א
 דורי צח וארום צח לי בארץ מצרימה ועברתי בארץ מצרים וארום למצרים ש' והכיתי כל בכור בארץ מצרים
 צח לי צים וכתיב ובני ישראל הלכו ביבשה בהן הים וארום למצרים ש' וינער ה' את מצרים בתוך הים דף ל' ע"א
 הביאני ל בית כין הביאני הקדש למדתה של יין והסעי' ונתן לי שם רגלי הורה ומצות ומעט וקבלתי אותם בלתי
 ר' ח' ע"ב) ומכר כין הטוב בלוי הורה באהבה קדש הקדש למעלה ואמר דוד (נשקו שבתותיהם
 של לא לא לא קיבלו הורתי הייתי נעשה בעל רבב לא חטאים במערת המכילה וגדו רבב שמי ימים דף כ' ע"ב
 זאת קומתך ומעך כולם צדיקים ופתי צדיק בהמד ירח נדב' לא זאת קומתך זה הקדש שהוא הקומה שלך וכינה
 אותך ע"ד ואולך אתכם קומותיו שדרג אל שתי קומות כי הנביא הקדש למעלה מקומות המלאכים בקומות עולם
 הלכות כדי כי קומתם הוא הלה ית' ודימכו להתור להיות טע' גבוה וישר אשר הוא יופי הקומה (ר' י' חיה) וכל
 וחננו' שהיו מראים אותו באצבע על הים כדל' במדרש' חכו ומתתקים וזו' בשעה שחטנו ישראל אנכי מרחם
 נשמתם חזר כדבור לפני הקדש ואמר שלחתי אצל מותם' או חזר הקדש ומתתיק להם הריבור הה' קול ה' כבח
 קול ה' בהדר דף כ' ע"ב חומה זה חב' שאתר חני חומה ואעתיך מעט מחומה ושדי מעגלות שחני עתיך למען
 כחות בהות יתבורות של צדיקים כיוצא ב' (דף כ' ע"ב) ובזכות חב' אבינו מתנה לנו התורה כמעט ולזה המעין לז'
 הטובה שעשה מענו ה' ית' בנתינתו לנו התורה הוא שאתר טוב ה' ומעט לב' חב' בו המעט כי מי שחז'
 טוב וההברה שהוא מטיב לזולת וכלה חוסף המיט' מטיב לכוננה וז' והנה ה' להינבאב הוא ומטוב היטיב לו
 שאתן תורה לישראל טעו ב' וכדרך שאתר יבא טוב ויקבל טוב מטוב ומטובו הטיב לנו יוכר ויתפרסם בליות
 ומכרם

טוב יי' ונטיב לכל" טעמו וראו כי טוב יי'
 ופה את רעיתי כתרצה" ישקני מנשיקות בידו"
 כשונה בין החוחים" כולך ופה רעיתי ומחזיק בך"
 לבבתיני אחותי כלה" לחיו כערובת הבושם"
 מה ינו פעמך בנעלים" מי זאת הנשקפה כמו שחר"
 נופת תאכנה שבתותיך כלה" נחשו לחייך בתורים"
 שאלו תחת לראשי" סמבתי בחשישות"
 צרי צמח וצמחי תמן" ענה דודי ואמר לי"
 נהתי חני לדודי" מריו מתוק להכי" צמיח הצמח"
 כמות ציון כולך שלמה" צדור המור דודי לי" קול"
 צמיר נשחוקולי" קול דודי הנה זה בתי" רננו בצדוד"
 חרבות ירושלים" ראשונתם כן קוצותיו תלתלים"

ומנשים היוותו טוב כה לערוב המלח במסירה
 ריש' צו סדרשו כמ' צו כמ' וע"י ר' י' יהיה
 ול קרוב לזה ולזה הפעם טעמו וראו כי
 טובה כלומר בדליות ומנשיקות וידע היות ה'
 טוב ומנה שהוא מטיב לזולת כמו שכתבנו
 חף הקבה ויקלם לך שרבלה תורתו באלהה
 הוא שאלו יפה זה רשית כפרה כלומר נשאת
 רצויה לעשות רצוני ותצוהי כך נדרש בספרי
 ובהרמז" ישקני כשהיה הדבור יוצא מפי
 ההנה בפני היה מלאך לוקח הדבור ומחזק
 על כל א' וא' מצינו ואומר לו מקבל אתה
 עליך הדיבור הזה כך וכך ומצוה יצא וכו'
 והוא אומר לו הן והן מיד נשקו טל כיו
 דברי ר' יוחנן ורבותי אומרים הדיבור עצמו
 היה נשקו טל כיו (ע"י דף ע"ד) כשנשנה
 בין החוחים לו ישרל שמרמזים ומצות

ומעט חף שהם בעול שבור ויש הרבה טעמים ברבה דף י' ע"ב ג' כולך ופה רעיתי וכו' רש"י בשעה ששמעו
 ישרל על הרמז והאמר כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע לא היו בהם לא גנים ולא מעוררים לא חגרים ולא סמנים לא
 אלתים ולא חרשים וכו' על אלה שעה נאמר כולך ופה רעיתי דף כ"ו ע"ד לבבתיני אומר הקבה לב' א' היה לכם
 נוצרים ונתתם לי ש' לבבות דל' לב' א' היה לכם כים ונתתם לי שני לבבות לבבתיני באהרן מעיניך שעתה
 לפני הרמז והאמר כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע היה לכם כים ונתתם לי שני לבבות לבבתיני באהרן מעיניך שעתה
 שאלו תחת לראשי שש בידו אלה לא יש בידו אלה והוא כערובת הבושם שהו כמו ערובות ערובות ע"י ברכה
 (דף לא ע"ב) מה ינו פעמך בשעה שאת טולה לרגל דף ל' ע"ד ורש"י ור' י' יהיה כ' במה מהיומי יראה כל אשר
 יתקצו פעמי יהודה מר' כנפות הארץ ולכך פתח מי זאת הנשקפה שהוא רמז על גאולת ישראל שהיה כולו
 הנחש אהינו מחיר כפעם א' לא מעט מעט כך גאולת ישראל היה מעט מעט והחך התחזק בדל' במדרש רבה
 וברושלתי ויש עוד דרש לאזל כשיצאו ישראל ממצ' היו ענני כבוד מקיפים להם היו האומות תוחים ואומרים
 מי זאת וע"י ורש"י ויהיה ע"י נופת מתוקה טובה שפחותיך דת' רש"י כלה' למה נמשל תה' לכלה' לומר לך
 מה כלל צנוטה כך צריך תה' שיהא צנוט מה כלל מתקשטת בכ"י קשט"י כך תה' צריך שיהא בקי בב' ספרים
 ע"ב דף כ"ח ע"ב ששאלו לו לוחות ראשונות וימיו החבקני לו לוחות שניים דף י' ע"ב עורני צמח רמז
 לכשיעוררו הקלות הנחונות בצמח שיבואו ויהנו בדרום וכו' וכלה' האומר לצמח וכו' וכה' הגני מביא ח'
 אותם מארץ צמח וקצתים מידרתי ארץ וזה יהיה בזכות התורה ולכך נפתח לבית שלמה ורמזיך לזה ע"ב עננה
 דודי ואמר לי קומי לך סופיה דקרא קומי לך מע' כנולות כמ' המרדסי ובמדרש ענה דודי ע'י משה ואמר לי ע'
 להר' קומי לך קומי וקבלי י' הרברות דף י' ע"ד ולכך הפתח פתחתני אני לדודי שהסכמתי לכלתו אחריו כמ' ע'
 מהר' י' יהיה תרין מתוק להכי לו יב' חרש שמשו שרל הרמזי" ממנה קיס' בדת' מה טעם ופריו מתוק לחכי'
 אבל למה היה מר היו שומעים ומתים דף ט"ו ע"א צמיח מליטה בנות ציון בנים המצרינים בהלכה ובציצית
 ובתקלה דף כ"ג ע"ב במלך שלמה בהקבה שהסלים מעטיו לבריותיו השלים האם לאב' אבינו השלים הארץ למצו'
 השלים המלאך ליעקב" צמח המור דודי לי זה הכהרם מה המור הזה ראש לבד' רשמים חף אה' ראש לכל הצדיקים
 דף י' ע"ד (וכי' שגאולה בעתידה תהיה בזכות אב' בדל' במדרש לכך הפתח לו קול דודי ואמר במדרש קול דודי זה
 המלך המשיח בשעה שהוא אומר לישאל בחדש הזה אתם גאולים אומרים לו וכו' ע"ב דף י' ע"א) והיינו דקיים קרא כי
 ע"י

[illegible][illegible]

סדר פליחות לבסורים

[illegible][illegible]

והנה היתה הדרך לפרק לפשו בלבו ובחרונו וכן כל צרכו בזה בכולם עבד ויהא בל ויתחרט על מעשיו אשר לא
 עשה ויחזור בלבו מלח ולחבה לעשות וכן הבא בידו מעשיו ית' חולי ויהרס לבני ית' ושב ורבה לו וכח ודרך
 חת' וכן בזה ע"ס רביו כי נעמו" ב"שם להי חברים סדר זה על סדר הפסוק ערב ובקר וצדיק חסיד וחסד
 שחרית ומוחזק וערבית" השוחחתי ע"ס ויצא יצחק לשוח בשדה לו תכלה" בערוגה נעק ונחמה ע"ס בחילת
 תערוג על חקית חיים" נשוחחתי ענין כניפה" ומעבריו ירתיח דרך חיים כשיהיה בים ער גדול יעלה בגלגל פתח
 אבטבטות ומעל יע קול ונתי רתיחו וכן ירתיח בסוד מעל יע וכל בניו חז' לברחה בענין חס חסך שמים עם אלה

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

קְנוּמָם כעת יקנום להתלכך בני רחומים
 שנים יד יאמנם ובהם לחיים ורחמים
 המונח חבי כי הביח בהשגט על כל עלותיו
 המדודת מלכות כל עולמים
 היה נדח עונך עלי לטובה ובהם נחה רב ונחה עון
 ונחת בהובד שח פצע ושא יסע בהשגט ונחת ונחה
 ולך חזיר כי חסיד משובת בת אבנך לא מעלים כי
 חבליה נכלו לי בנשימתים

[illegible]

6-754

שחקים היום נברא (התנועה היתה תהו ובהו)

שחקים היום נפרדו (התנוצת היתה תהו)
(ומחין)

[illegible]

ער אר
 כחור אל עבדך ועידך בסיחתם
 ומלתם ומיחדים כבודך ומיחיוס
 ומיחיוס תהלהך ומידך גדלת אחד אתה הוה לנך
 גדלת הוה יוכל חנוס סכל לחיות את הדריך נעלות
 ונבלה ומין כל האריך נעלה והוה את כחך ויך
 ובגבורה ותפארה מכלל את יעריך לך הכל בר הכ
 ועל הכל חסריך גדלת ואם אני חנוס עני ונבזה הכל
 לי חכמה ואני עמוה ואני חנוס והוה עה הרכל
 יגעט כושר הכל נמחר ובטוח להורית כל יך
 כח

מהשבות נחמם והדביר לזותך לטעו רש' (לשכון) צבורי השכינה " ישראל בחרו אל' עמך וברך בחרה" עבדך
 כי לי בני שול טבדיר " צידך של אדם טדי באלה ה' ואל' בשיחתם
 שחמי ירדל ה' להיט ה' אחר " ומה אנוש לית אלה וחסד אברהם ואלה" וצדקתם עליהם כדבר נהלה" אנוש סבל לין
 טבסות " לחנות להביר " ונכלאת לי כי וכלא כי ואל טעם וכן הדין השורץ לי רחיה" לך הכל כעמך לית הליץ ואלות
 ובר" כך הכל נשענים ונממכים ועל הכל חקדיר טעם חסדך ה' מלאת הארץ כי המדריה על הכל טונים ועמם
 ואין עמיה מורק ואמר " ואין אונים מעמין תורה והוצק" מרד ישר' לי מניעה הכונה שהוא הפר ממעשים חיים
 וטובים " מעט כוסר ממנוטט ומנוטט " אבל נמחק ובטוח כך כי אלה עומד לשכלים קצרי טם החלה ה' אלה
 לך כשחמי בל להורות תיטב הלולי מאמר בר" כדוב גדלך כמי רוב שהפך כימי כי מני וכל להניע לפרה כל
 תהלותיו " ערוב שיחי ע"ט יערב עליי שיחי לי טדיבות נחנץ" כניחוח כקרפף חשד ריחניחוחי כני נחנץ
 כרים שפתינו בשפתינו" בלי כחר' אין מני שיכחיס בדבר יחונך " רעה אלהי קדושים מן הדין בל' חסד

[illegible][illegible]

וְאִיהֶרְתִּךְ עַרְבִי לִילִי צָהָרִי וְנָשִׂי "מַעֲרִיד רַעֲיוֹן לְבִי וְכֵן
 חֲפָאֲךָ חֲמֹרִי בִי" מִקְרִים בָּמוֹי וְחֹלִבִּי וְפֹרֶשׁ כֶּרֶת כֵּן
 וְכָל עוֹר נִשְׁמָתִי בִי יִרְחַק אֹרֶךְ בָּמוֹי "וְאִיזָה מִנְחָה רַחֵם עָמִי
 רַחֵם יְיָ" כֵּן כָּל עַל כִּתְּחָךְ שֹׁרֶץ הָרַחֲמִים וְנוֹלָדִים
 יָגֵל וְכִנְיָתָם מִגֹּל "וְכִרְהוֹם שֶׁ אֶל כָּל מַשְׁחָלוֹ יִשָּׁא
 וְהַמִּיד בְּרִיקָתָם לִי שֶׁ לוֹ בִּלְתָּךְ גֹּל "מִי זֶה הָאֱלֹהִים יִשְׁאָל
 מִי בִלְתָּךְ יָגֵל" לְמוֹי מִשְׁנֵט הַגְּחֹלֶה בִּלְתִּי לִי "כֵּן
שְׁמֵהֶם לְכַרְדֵּת קֹדֶשׁ הַר חֲרִיטִי" לַפְנֵי יִצְחָק
 מִנְסֵךְ הָהָר "הַתְּקַדְשׁוּ לְמִוְחָרֶת וְחֲמִי
 בְּנֵי חַל" הַכּוֹן לְקִרְחָת אֶחָד יִשְׂרָאֵל" כֵּן תִּנּוּ עֵלֹו בְּחַיִּים וְכֵן
 בְּחֹרִים "וְעַתָּה שְׂמַחֲתָ גִּימִם הַבְּרָלֹו בְּחֹרִים" וְהִי יִתֵּם נִקְיָ
 בְּרִי הַכְּמוֹרִים "וְכָל קִנְיָו בְּרוֹנִים" וְעַתָּה שְׂמַחֲרִים "אֶלֶל
 שְׂמַחֲרִים לְכָל יִשְׂרָאֵל" הַכּוֹן וְקִרְמוֹ הַלְּבָבוֹת וְהַשְׁפִּיל
 גְּבוּרָה" וְשָׂאוּ יָכוֹת אֲבוֹת וְהַתְּלַבֵּב בְּגִימָם" וְקִרְחָת מִנְסֵךְ
 עֲרֻבוֹת כְּקֹל בִּים יִתֵּם לֵב בְּרִי בְּקִרְבוֹת לֵב יִתֵּם בְּחֹרִים
 לְהִי חֲבֵרָהּ צָהָר וְיִשְׂרָאֵל" הַכּוֹן לְהִי קִבְלָהּ מִתַּחַל לְמוֹלֵד
 יִרְמַחֲתָ הַעֲלִי כִּי לִי מִלְּבָרִים" וְכֵן רֹון וְחֲמֵלֵה הַחִירָה
 הַחִירָה" וְכֵן מִתְּחִלָּה תִּפְתָּח לְיִשְׂרָאֵל" וְתִתְּחַת מִלִּים
 חֲמֵלֵה לִי יִשְׂרָאֵל" הַכּוֹן הַמִּנְחָה לִי עֵדֶךְ הַנִּשְׁכָּר
 יִתְּחַתִּי תִיכֵן יִתֵּם מִעַם נָחֵם הַרְבֵּה" וְהִי חֲרִיבָה בְּכֵן מִלֵּךְ
 מִתְּחַת כִּרְבֵּה" וְכֵן מִעַם מִלֵּךְ חֲרִיבָה" שֶׁ בְּחִתְךָ תִּכְנֵן
 חֲרִיבָה יִשְׂרָאֵל" הַכּוֹן

הַיְיזֵה

ונוט' וכבר נול גשכל בחטאתיו כי הוא הויו עבר" איככר יגלי הסברא נותנת ומחייבת כי איך יגלו והוא בחטאיו
מגול ר'ל מגועל ל' מיהאום" אמנם דברת שם ל'ל המורסם בחקר וברחמים ופ' הוא ליוב ה' ו'ל להים חסיד דברת
ועל בטחון זה וכל משל יס' יחמר בהתגדו זכותי ודקתי יהיה מל להצדיקתי וללמד עלי זכותי ומינה ומינה ל'
אחר ה' ששל מענו או מי גול אחר בלחך אין לבנו גול זולתך והפסיוס למי משפט הגאולה בלתי לה"
ל' ש'תחיים להדרת קדש הר אריל כנגד כה' ש'בו הוי אריל אריל ע" ונהכלכלו ל'ך רך ארצם" ולכנה יקרה
ולכנה יקרה והיא רוח מערבית שהמנובח קרוב לה יותר מכל המנוחות" מוסר הרש' מקום שהמנובח
הנ' הרש' מיוסר בו" ההקדש למחרה' המנובח' הפיוס) מזהיר לקהל ש'מיוני עצמוס למחר שהו יחל" כג' ע"ו
באיים וכברו באורים ע" על כן באורים ככדו ה' מלאי הים וכו' והכוונה הנו ע"ו אותם ש'באיים וכן אותם הש'באיים
באורים דהיינו בארצות ש'מקוה ש'מקוה כל חור ובקע קרוי חור עיין מהר"ו וי' על כן באורים על כן
בבסיח והם המנוחות ש'מל' קין בב'כ' למי האדון" הבדל ל' לי המרס' מן והבדיל אתכם מן העמים" בחור'
בבאיים

אלהים

שיחתיך ונבחר אשכנזיך... ומהרס חבתיך
במחזורי ופזמוני... עבדך לב אדוניך חמוץ
המה גוהי... נבטי אונתך בליליך אף רוחי נגש יחידה ביום
והרי לקדחת אלים... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
ולא יסכון... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
אלים בודי... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
וביקר נזר אמוסי... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
מנצח... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
ובנש קדמותי... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
וגרנות מיר חרצה... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
וילעו כל תצביח... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
אוכבי מבין כדני חיות... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
להיות נאמן צדק נרבי... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך
תמרחי על שחי לבס ויחי... ומהרס חבתיך ונבחר אשכנזיך

נבחרים מן זכך כהר ה... זה ליל שמורים
ליל נבחרים משומר וכל לישראל מיומי
חלה לכפר בו עובדה רב' ומים יוצרין
ולא חלה בהם דרך אה ויהא חלה מיוחד
וביאר כי אין ירכב מפר לא עש התשובה
עמו שמתך לו וקדש הלכות וכו' נבחרים
גלותם ואלו זכות חבות אלו והזכירו
בפיכם זכות חבות בנבחרים בזהרס וכו'
אכן ערבות ינהם כל ל' נהומה שלקת
קול בחזק... לגבור בקדמות וכו' ביום קרב
ל' מלחמה עש ה' אים מלחמה נס' לשון
תגומה ולא נרהם יס' ויהר מנס' רלה
קבלה קבלת תפלה ותשובה נקח מלחמה
אוצרות רפואה כהח לרמח חליים ויהי
כינוי להקלות כענין (ולאסודוס פקח קוח וכו')
פ' ל' מלחמה ל' חליים מן רוח אים יכלכל
מחלה מלחמה מלחמה מלחמה ופתחה
עליהם כל בספרך הימצא ליטע להושיע
עורך הנסבה צלנך השבו בגלות ומהרהר
מלחמה הישע רב) ותראה חס מעט ואם תבדק קלי חסכלה נלה לור נחבא האור הנצח לעדיקים לעל כלול בנ'
ורח אלים את האור ביטוב ואל כינוי לאור הנלולה של על אונתך רב' והיה אור הלכנה פלור החמה ולור החמה
יהיה שבתים וכו' אלהים שיחתיך ונבחר אשכנזיך שיחי תפלה ומהרס חבתיך במחזורי ובכחי וימי
קדם ועד עתה אני מדייך רב' הורתיך במלות שים בהן מלחמה מתוך ובמלחמה התלויות בנזק והרין מ'זה
דומן לזרור של שער שהיו נהרגין על קדושת שמו יד' עש' ובטין לב שרתך בטין לב' ראיתך ומחור הכהב והחבמה
חבל לב בחוש העץ כי לא ירחי הארס והי' שרתך ל' רחמי כמו אשורנו ולא קרוב למנס' למח' כמו למנס' ה'
מלכים ב' יט' חלה קדש מלחמה יחידה לנפשו אומר בן מלחמה להמן לתקן מלחמה בהשגבה ביום
זה (ומחור זמן) ההנצח בסוד שחזר הורו והלח של ארס בעדן התכשרי וממנו הכוונה של יחסוב אותו לכלס' ו
הטעם כי לא יועיל הון ביום עבדיה ביום הרין יסכון גס הוא כ' לא יועיל וכל המאור העין במלות שונות להצק
הטין הו להמתיק החרון (ומטנק תטינקו חסבירות כלב בר' כלב ברור מן ובר הייתי בעיניך) (איוב יח')
וקרבת אלים להתקרב ל כלים מן קרבת אלים ימצאן (ומכון גבורים לשכון פי' גס תבחר ל' לשכון מכוון גבורים
הוא ג' טליון וזה יהיה בהיותו קרוב ל' אלים ע' מעט' והכל עולם הזה וטיק צורך ונבחר צורך שמהי' ה'
הדורי לב עקלקלות הלכ מן והדורים איסר נישעיה) חפצה ל' כהיתת פה חשתי ל' מהירות בניב ל' דיבור
מ' נב שמים ל' רצה ל' ריצוי ובנשפי בלילה מליל יוהכ' ונבחרות בך כמו נבחרות מ' רצה גא' רב' ריצוי שפי
מתנרב לך כל נרבה ל' רצון הוא ירצין וימצי ה' ע' ימצי ה' רוחמה תצביח וכו' הקבץ פליטיך צבאות צבאות
ל' חילות לתלפיות לירושלים שכל המתפללים בחל פנים ליה' ונרחי חכמים הנרחים באנפי הארץ כל
בקצות הארץ שוכני כמות תשיב ותפגם הור למסקל השיר וכו' כולס' ח' מרבר כלפי ימינו של הקב' (וכן
כולס' כריצי חיות הן האומות נאמן צדק קדשיו ימנות המלכיה רב' ביה והיה צדק חזר מתגו וכו' לב נבחרים
להיות ישרל כעגש ולהחיות לב נבחרים נצרי ישיע ל' רפואה ע' הצרי חין בגלערי והצרי הוא ה' מתעמט ה'
הקטרה

ה' לנביר לל האליבו כחמו (כח) יחמו

[illegible][illegible]

[illegible]

סליחות

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

למען תשובת מחליכיו" חיי לנו מני יצילנו ויזילנו
דבירך אל וברנח" ולתהרש ותהרש" ביען
תנחנו בעול כבד וקשה" רדנונו חריות" וסבנונו כנו
ותמרו עורם סר ואין דולה מנושה" לתבריהם ופד
ולתסכה ותנשה" ופד יצחק ויעקב" ומסארה" ומס
תכלה למנושה אים הלהים" קים הלל אתה חלה
לחבריהם ובני" ואל יצחק ויעקב" ואל כפרו ונינו
ושות שפנך" בחופני מעונינו" ואיך גלה ופלה נעלה
כל מענינו" ובן הקר יאמץ" קים מרנו ונינו" ויכניד עול
מנשא עלי יתר חמונינו" קחה משור ביד" וקדע חת
קדני" והגישו חמונינו ללהים" אל מלך
יום להיטיב תורה מי זה יכילה טובך" ויוסלנו
תיעדה מי יטיב את חרבך" ולמען
תורה סליחות ורחמים סביבך" ינ צבאות אשר יתור
בוטח בך" הנה בארץ פני תורת שטשנע" וית
במורכח לחלי" ותחבונות לנגע" והנחית בביתם
כי נחמנים נצע" שותך קחרי וערי" וחותרם על חזונו
חס ופרהיך על יצנע" בתשמורות תהנה בך
ואיחלה בבלות נעיותות ביותיך" ורצתי מעבודת
לעבודת דוניך" ומסלות כניתי בלבבי למחניך
ולמענוך בניתי ליאור בחור כנך" ולמענוך בניתי
כל מעיני בך" דבקה נכסי אחרי שסרם להחזיק
בשנליו" מגדל ענו חסר מיתרי עולם קלנום עליו" ונחם
ולירח מה שרבו אהליו" נחין כנע והחז מוקרה לשונם
בכללי" עזרה כדורות אשרי תגם במחכך" היטב
לחסדים והיטבתי לך חזות יצנע לך חרדים וני

[illegible]

וְיָצֵא רחשית צרי' התעלי בספור "ומה יהיו לרצרי"
רצרי ויוצא לרצרי" ויהא לרצרי ויוצא

אל מלך

1950年10月1日

ומתורה עליהם שכל צדקה לא תהיה

מחזורי חורף וקיץ

100-448857-100

[illegible]

1950

לפי אסטרטגיה זו, הממשלה תוכל להפחית את ההוצאות על פיקודת המבחן, להגדיל את ההכנסות, ולקדם את המטרות האחרות של הממשלה.

1992-1993-1994-1995-1996-1997-1998-1999-2000-2001-2002-2003-2004-2005-2006-2007-2008-2009-2010-2011-2012-2013-2014-2015-2016-2017-2018-2019-2020-2021-2022-2023-2024-2025-2026-2027-2028-2029-2030-2031-2032-2033-2034-2035-2036-2037-2038-2039-2040-2041-2042-2043-2044-2045-2046-2047-2048-2049-2050-2051-2052-2053-2054-2055-2056-2057-2058-2059-2060-2061-2062-2063-2064-2065-2066-2067-2068-2069-2070-2071-2072-2073-2074-2075-2076-2077-2078-2079-2080-2081-2082-2083-2084-2085-2086-2087-2088-2089-2090-2091-2092-2093-2094-2095-2096-2097-2098-2099-2100-2101-2102-2103-2104-2105-2106-2107-2108-2109-2110-2111-2112-2113-2114-2115-2116-2117-2118-2119-2120-2121-2122-2123-2124-2125-2126-2127-2128-2129-2130-2131-2132-2133-2134-2135-2136-2137-2138-2139-2140-2141-2142-2143-2144-2145-2146-2147-2148-2149-2150-2151-2152-2153-2154-2155-2156-2157-2158-2159-2160-2161-2162-2163-2164-2165-2166-2167-2168-2169-2170-2171-2172-2173-2174-2175-2176-2177-2178-2179-2180-2181-2182-2183-2184-2185-2186-2187-2188-2189-2190-2191-2192-2193-2194-2195-2196-2197-2198-2199-2200-2201-2202-2203-2204-2205-2206-2207-2208-2209-2210-2211-2212-2213-2214-2215-2216-2217-2218-2219-2220-2221-2222-2223-2224-2225-2226-2227-2228-2229-2230-2231-2232-2233-2234-2235-2236-2237-2238-2239-2240-2241-2242-2243-2244-2245-2246-2247-2248-2249-2250-2251-2252-2253-2254-2255-2256-2257-2258-2259-2260-2261-2262-2263-2264-2265-2266-2267-2268-2269-2270-2271-2272-2273-2274-2275-2276-2277-2278-2279-2280-2281-2282-2283-2284-2285-2286-2287-2288-2289-2290-2291-2292-2293-2294-2295-2296-2297-2298-2299-2300-2301-2302-2303-2304-2305-2306-2307-2308-2309-2310-2311-2312-2313-2314-2315-2316-2317-2318-2319-2320-2321-2322-2323-2324-2325-2326-2327-2328-2329-2330-2331-2332-2333-2334-2335-2336-2337-2338-2339-2340-2341-2342-2343-2344-2345-2346-2347-2348-2349-2350-2351-2352-2353-2354-2355-2356-2357-2358-2359-2360-2361-2362-2363-2364-2365-2366-2367-2368-2369-2370-2371-2372-2373-2374-2375-2376-2377-2378-2379-2380-2381-2382-2383-2384-2385-2386-2387-2388-2389-2390-2391-2392-2393-2394-2395-2396-2397-2398-2399-2400-2401-2402-2403-2404-2405-2406-2407-2408-2409-2410-2411-2412-2413-2414-2415-2416-2417-2418-2419-2420-2421-2422-2423-2424-2425-2426-2427-2428-2429-2430-2431-2432-2433-2434-2435-2436-2437-2438-2439-2440-2441-2442-2443-2444-2445-2446-2447-2448-2449-2450-2451-2452-2453-2454-2455-2456-2457-2458-2459-2460-2461-2462-2463-2464-2465-2466-2467-2468-2469-2470-2471-2472-2473-2474-2475-2476-2477-2478-2479-2480-2481-2482-2483-2484-2485-2486-2487-2488-2489-2490-2491-2492-2493-2494-2495-2496-2497-2498-2499-2500-2501-2502-2503-2504-2505-2506-2507-2508-2509-2510-2511-2512-2513-2514-2515-2516-2517-2518-2519-2520-2521-2522-2523-2524-2525-2526-2527-2528-2529-2530-2531-2532-2533-2534-2535-2536-2537-2538-2539-2540-2541-2542-2543-2544-2545-2546-2547-2548-2549-2550-2551-2552-2553-2554-2555-2556-2557-2558-2559-2560-2561-2562-2563-2564-2565-2566-2567-2568-2569-2570-2571-2572-2573-2574-2575-2576-2577-2578-2579-2580-2581-2582-2583-2584-2585-2586-2587-2588-2589-2590-2591-2592-2593-2594-2595-2596-2597-2598-2599-2600-2601-2602-2603-2604-2605-2606-2607-2608-2609-2610-2611-2612-2613-2614-2615-2616-2617-2618-2619-2620-2621-2622-2623-2624-2625-2626-2627-2628-2629-2630-2631-2632-2633-2634-2635-2636-2637-2638-2639-2640-2641-2642-2643-2644-2645-2646-2647-2648-2649-2650-2651-2652-2653-2654-2655-2656-2657-2658-2659-2660-2661-2662-2663-2664-2665-2666-2667-2668-2669-2670-2671-2672-2673-2674-2675-2676-2677-2678-2679-2680-2681-2682-2683-2684-2685-2686-2687-2688-2689-2690-2691-2692-2693-2694-2695-2696-2697-2698-2699-2700-2701-2702-2703-2704-2705-2706-2707-2708-2709-2710-2711-2712-2713-2714-2715-2716-2717-2718-2719-2720-2721-2722-2723-2724-2725-2726-2727-2728-2729-2730-2731-2732-2733-2734-2735-2736-2737-2738-2739-2740-2741-2742-2743-2744-2745-2746-2747-2748-2749-2750-2751-2752-2753-2754-2755-2756-2757-2758-2759-2760-2761-2762-2763-2764-2765-2766-2767-2768-2769-2770-2771-2772-2773-2774-2775-2776-2777-2778-2779-2780-2781-2782-2783-2784-2785-2786-2787-2788-2789-2790-2791-2792-2793-2794-2795-2796-2797-2798-2799-2800-2801-2802-2803-2804-2805-2806-2807-2808-2809-2810

טעגליכע און נאכגעקוקטע

הצבעתי על כך, תחת הנושא "הצבעתי על כך"

12-11-68 10:00 AM 100-443323-1000

המחלקה

የገንዘብ ምንጭ ለማሳደግ ማድረግ

1994-1995

100-443887-100

התאחדות המורים והמורות

התאחדות המורים והמורות

ב' חשוון תשנ"ב

יחזקאל הוא זה במהותם נבון ונדיב המעלה

הגת אליזה יכולה להתרשם. **הגת אליזה יכולה להתרשם.**

עונות בדם' ולחור פי' מעט עונות' בנחמות

ואברהם כלם תהנהחך חסד יצא

ישראל כדלי במחנה. ויש להם אפילו

בשם ה' אלהינו

המחלקה לבריאות הציבור

לם וטסקין רחלם וקחם זהו גבורה

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

ונבה ישראל שנתגלו ליונה בנזכר בשיר השירים
 נשאלה על כנפי נשרים רכבתי ואשא
 חתבם על כנפי נשרים תא פד על גרפי
 נשרין וקננה בדיקך עש מקוננת בארזים
 וכו' ה"י בחיקך תשכ הוא כלו בחיקך אל
 ל' ותחיק הארץ ול טבור הארץ כן ה"י הוא
 טבור הארץ והמלצה בחרי חרדים כ' ר"י
 ע"ש שאל' לפנים מכל הארצות למנה נטשה
 לשון עויבה קובלנה מהפייטן ול כלפי
 מעלה נורדה נעה ונדה ביעדים במורכח
 כינוי לכלותי ומכל עכרים צדדים מן ל
 עבר פניו ילכו פורשי מכמורים פורשי
 מנורה ורשה שרין בהם יסיתיה ל' הטעמה
 פורשים רובחר האומות ע"ש תבנה נפשי
 חנני וכו' לבנה נעורים וכו' הקב"ה שאל רפה
 וכו' לכו ללכת פניו כדליל וקדשהם היום
 וכו' וקורח אחיה נעלה פ' דוד המדבר היה
 להם יחס נעורים כי שם התחלתם למצות
 וכו' וכו' לך חסד נעורין ותשאל חישון
 היא בבת העין מן כלשון עינוי הכוונה נשאלה
 עיניה לשמים ע"ש שאל עיני ל הארץ וע"ש
 כן עינינו ל' לחינו' ללשיה הראשון הקב"ה

יונה נשאלה על כנפי נשרים וקננה בחיקך
 חרדים לתה נטשה נורדה ביעדים
 עכרים פורשי מכמורים יסיתיה זרים בלחיים אחר
 והטח במסתרים תבנה לבנה נעורים ותשאל חישון ל'
 הרצון וכו' וישן וישן תחליק לו לשון לתה תעני
 נפשי לשאל' וארעה כי אין אולתך לבחול ל' הלן
 תמה תהי כלות צמה בזה נשמה למנה נטשה כי כד
 רמה קשת רמה וכו' בנה לתה לבחול נשאלה
 תיחל עזר וכו' ואין מנוחה ואין אלה ואין חזון וכו'
 ואם אשל לראות לתה קץ הפלחות יענו נבוחות
 הקשית לבחול ל' וכו' נבנות עריכות הנלו ומעלות
 ומטות רעננות ומנוחות סאננות וכו' וכו' כינות טו
 ל' בינות בלעני טפה וכלשונה סונות סך שמור
 אמונה בם היו אמונות ולכלילי תמנונה ומחננו נענו
 ולמה במערה יעמוד ד שחק ורורי דחק ורורי דחק
 וכו' וכו' נשאל נשאל ל' רגל אחת מעלי סר
 ורגל אחת עלי עול ומנוח ואני מנוח בחכמות וכו'
 גולו

שאלה ראשון והוא אחרון ר"י ודיסון שמונת אומות הם תחליק לו לשון עני רבות ופיתוי הלשון מן בחלק סנה
 תרחנו לשאל' ענין קבר כינוי לכלותי הללנה הלעולם תמה ישראל כ' יונתי תותי תהי גלוית צמה ברונת
 ראש מן מבער לצותך וכענין היושבת וראש לה חנו' ור"י כ' ר' סעדיה כי צמה הוא החסוד שנותנות הנשיא
 על פניהם ובין למר ובין למר בין גלוית ראש בין גלוית פנים בזיון וקלס הוא לה והוא כינוי ל כתר מלכותם של ישראל
 שמיכל מהם בזה נשמה היתה בציה ושומותיה לתמה נשמה שמונת משפחות בני עשו העטני איציה הלביש
 והעטני איציה כי ביד רתה כי בזרוע גבוהה וכו' קשת רמה קשתו של ישמעאל נטשה ע"ש ויהי רוביה
 ואלהי אלהי עליה בהמ"ץ במה ינהפך לבית ע"י לאלהי צמה כלומר לבני עשו רכתי פה אלק אלהי צמה
 ואלהי ירושלים נק' ע"ש אלהיית ב' צמותה נק' אלהי ע"ש שנטשית אלה ל' ע"י מלה אחר
 כמו שאלה לדעת ענין הדבר היאך הוא ע"י רד' היחל ליתקוה ותוחלת וכו' ענינה כחן ועד מתי יחיו
 ואין מנוחת ואין אלה כדרך שנעשה במצ' בהתחלת הגאולה ואין חזון ומרחות לבתור מנתי קץ הפלחות
 מתי קץ הגלות כולל ל' נבואה הן הקשית לשאל' לפי שהקץ פתוס וליבא לפומח לא גלי בל' ובנות עריכות
 ובנות מנוחות ל' עידון וכינוי אלה לשבטי ישראל רעננות נישאות מן כל עץ רענן שאלנות ל' השקט
 ע"ש לא כינות ע"ש לא בעיה להם בלעני שפ' וכו' בין מ' אומות לעגי שפה אך שמרו אמונות אמונות רמה
 החליפוהו ע"ש היו אמונות בפבילז לא טלס הקב"ה ננס ומפרנסם ושומרם בגלותם ל' כאשר ישה החומר
 כפי כול נטשה להם הקב"ה באומות א שנוחלת בנה בחיקה להניקו ה"י בפטא היו נחמנים באומותם כ' קלי ה'
 האמונה ולכלילי תמנונה ע"ש ע"י לא תעשה לך פסל וכל תמונה ל' דמיון ונורה מילנו ליענות להננו וכו'
 וכו' וכו'

גולה וגאסר וזעף וסר בחי' תנור (טכסר ואי' מלך ואי')
 לא יזר לי סר וצור ואי סר (והחריב בקצמו מלכותו וספרו)
 והצית בטעמו מקום מדרך כנו' ואש קדשה בחנו' ותקד
 ער שחול' ^{למח} הלעזותים ינח יי' ודחי' קצה למעטרי
 חזיוני' קומה יי' ויפוצ' שטני' והשב לשכיני' גמולות
 משטני' והרחיני בעיני' נקמות בני מעמי' והגלה לעיני'
 כנגלית בסני' ושוב א' מעמי' להיכל לפני' נבטל יסע
 וי' על ירח וחרר' ומכסחו הורר' בן החמה מורד' והרע
 כו חרר' ביגון חל שחלי' **אל מלך**

למנוח נושא עוני' פשוטה לקבל תשובה אכל
 בדרך רעיוני' ובמה עלתי חסובה שלח נח
 חורר לעיני' ורכח לב ומחסובה השיבנו יי' לך ונשמה
 יקרה נפשכם עלי' והתורחתי עליכם וטורם
 וס' הגמול' הזהרתי גותליכם קול קורא בהיכלי' (מיטב
 ועלליכם שובו אלי' וחשובה אליכם) ^{הוריתנו}
 תת' לא נחליף ולא נחיר' שמחים בעבודתך ושמך

ולשההות מן ליענות חבני' ואף למח' ה'
 העמוד ברחוק רד שחק' טוב' שמים ורודי
 דחק' חויבי' המושל בי' ודחי' וכל' דחי'
 בגזרותיו ורודי' הקב' רכ' רודי' לי' דחק'
 מחני' ולקץ ימים נשל גמול' בלו נשחך
 מעמנו שלא לשוכ עור לינו עד לקץ הימים
 דהיינו לאחרית הימים שהוא עת הגמול' ו
 רגל אחזה עניינו מזה כענין וכסס אלהינו
 נדנול' ורגל גולה ע' א' תבואתי רגל גולה
 מלי עול ומוסר' על צוהרי עולו כענין ו
 ואזה טל במחשבותיו תדריך' וחסר' בתוך
 הגלות וזעף וסר' זעף ל' קצף וכעס' וסר' ית'
 נפס דודי' והוא קרוב לפי' לענין זמנ' והכס'
 ונעבים תל' נפוס' מנור' ש' ונפס' עני'
 דחי' וסר' מן קדו' עליון ונפס' ונפס' ונפס'
 וצור חני' סר' הקב' מרחיק' מל' הלך בדרך
 תרחוק' (מפס' הסי' בחיר' וזה לי סר'
 ננה וקרב' מעולהו וספ' מעולה וספ' של מלך
 והצית בעמו והדליק אש בקצמו ע' וידת ל'ס
 בציון' מקום מדרך כנו' התקדש שהוא מרחק
 להרוס דגלו' ואש קדשה בחנו' ע' כי אש
 והצית בעמו ויפוצ' שטני' גמולות משטני' ל' השלום תשלם להם גמול' שדיו משטני' לנו
 ולהיכל לפני' קדש שהוא לפעם מהיכל' ובטל ישערי' ובטל ישועה הגלה על עמך שהם ירחים וחריריס
 מחך ובינה אותו בטל לפי' שהוא יחד בנחת ורצון' ואשר דמותו לטל שעתיד הקב' להחיות בו את המתים אל
 גמול' א' הקבר' יתקד' נושא עוני' וז' מרח' סליחה ויפס' רבי' ע' פל' כי להקב' (תשובה הקב' עלי' ה'
 חזר' חמרה' לפני' הקב' ימנך נשאל עני' פשוטה וכו' השיבה הקב' יקרה נפשכם עלי' ומיני' פשוטה לקבל
 הזכות' משיב' וחנו' גמלי' חיבתך מרחיב' דרך לא נחליף וכו' משיב' לה ואם חני' חביב עליכם הטהרו והתקדשו
 משיב' חמדת' ניטק' ואיך כהם יהלכו משיב' לה נלמה תדיו קבורים במחלכל המזק עסקו בהורה שדי' רוחנית משיב'
 ועתה ויפס' חתה יודע בנו ויכול לפי' עני' לעסוק בתורה ונחיה רוחנים לפי' שאל לנו לחיות בלא מחלכל כיון שאנו
 נחמנו לטסקת' בתורה לא נוכל מחני' אל' שהרי הרחקת עם קדו'ך מאל' לא חתה תרביט' מי' ודחינו גמול'
 רב מלך יחיה לעמך זל' הוסיף להחוס בזה הבית הרבו לכם תשובות וכו' הקב' משיב' חסדי' וכו' כל' כל
 יקדים וכו' ואי' הרב' תלוי לא בתשובה עכ' וברבי' ר' אל' אמרו ישרל לפני' הקב' משיב' וכו' אמר להם הקב'
 החילו אתם שובו לי וכו' וענ' יימר הפייט' פיוטה ימנך וכו' במל' ר' לי וידי אדם מלכות כנפיהם וידי אדם
 היתה לקבל תשובה נושא עוני' ע' נושא עני' רעיוני' תשובותי' שלח נח ארץ פלי' יי' דרך למייעני' כל
 לעמוד

לעמוד בתשובה מעט טובה ענין מרד"ק יקר
 נשכח ע"י תיקון נפשי בעיניך לי גדולה והמו
 והגדולה וט"ס יום תגמול וקודם שלבית
 עליכם מרענות גמול מעט טובה ענין
 הזהרת' עליכם שיזהירו להבם קול קורא
 בהיכלי ומשם ל הנפלים לוי לבם ולהוהירם
 היטיבו ודביבם ומטטיבם א"ל קול ר"ק קורא
 בללהיתלי הם הנביאים והת"ח כדכתיב היכל
 ה' המה הוריתנו רתך למדינו הוריתך נ
 נחמיר ל' דוממות מן אה ה' האמרת ור"ל
 דרשוהו ל' יחור מעי חמדתך עם שחמדת
 מעי ל' חננים מן בועי מעט וכו' מעיר
 מעי ינאקו כמו גרגרים בראש מעיר חמיר
 הוא ענף שבראש האילן שמעבה בו השמש
 וכנוי הוא ל' ישראל שמובלן מלקיות ויסורין
 המיד בגמדים שבראש המיד שלא תסור
 מהם הפחת השמש וכן מעדינו כשיר השירים
 שגפתי השמש כינה יסורין שהלומות מייסרין
 לישראל לשמש שנוך על זרוב"ל ע"ש שנוך
 חמיר על הגוים חרדתך פחדתך וקצנך
 ודגש ל' דשה כדש המעיר כמו שרשין
 ודורשין גרים של הבואה בעוד שהוא עמדים
 ר"ל פריכות לא ליהם כחדתך ח"ו אתה מטייל
 עליהם כחדתך וחידתך עליהם רק עלי תחמיר

שמך לבדך נחמיר ולמה מעי חמדתך כמו גרגרים
 בראש מעיר שנוך על אד חרדתך ודגש כלל הענין
 לא עליהם פחדתך כי רק עלי תחמיר ובצפורן שמיר
 חטאת יהודה כהונה ע"כ ה' ה' והתקדשו מעט
 גויות והתקדשו והתנגשו בנפשות החיות כי הגוים
 ירוששו ונקברו כבוד תחתיות וכפלי יוצר ינוטשו ענין
 בארץ נשיות והנשמות יתחדשו לעלות למדרגות עליו
 מהרו ופלו ועינכם ל תחוס על כלכם ע"כ ואך
 כתם יתלבן והולע יר' כחמיר חס חת לב החבן כלב
 בשר ל תמיר ולפקוד מתב על בן העונות הדי שומר
 מה יחשוב מה יבן אשר הוא בירך חומר וחתה תרה
 והיבן נחין ביר אים רק חומר וחיכה קס ותבן מוצע
 מלכה ע"כ ולמה תהיו קבורים בני אל נקמ ות
 התחנה הלב כלחם חבירים ומי צור נפשם נוח והא
 לבם כבורים לרעות נפש דוח חוקי ל הישרים התורה
 והמצוה נחו מעבית האסורים ל בית חחרית ותקור
 מתנבים חבורים נעליכם נגליכם ע"כ דעתך
 ויכלתך ראש רעה ויכולת נכבד מעטלתך נחין ללא
 מעטלת נכבד מעטלתך כעולת אים נשקלת ומי
 אח

ל' דקדוק וחמיר" ובצפורן שמיר חטאת יהודה כהונה ע"כ ה' ה' והתקדשו מעט
 צפורן של ברזל וכתב שמיר ברזל חזק הכונה שכל היא חרותה בחוק השומע בכתב שליבו נחוק ע"י דקדוק
 (ידועה') ור"ל חמיר מעיר זה תולעת קטנה בחוט השדרה ומסור שמיר זה לשורש לים ובן חקן וחרת מרעה
 אבני האבן והתקדשו ל' פרישות מעיקר ציוויה מטינופי הגופות שנמשכים ולקוטים אחר ההלכות והתורה
 והתנגשו ל' הגשה כי הגופות ירוששו כשתלח הנפשות הגוף מן ירושש עדי מבצריך ל' דיקות ועניות וכפלי
 יוצר וכפלי חרם ינוטשו ל' עזיבה והשלכה שאין להם השיבות כלום נשויים ל' שבה מן נשע ל' חס ומן נשע
 טובה כחצן נשייה ל' שמות יס לארץ וזה ח' מהן נשייה והנשמות יתחדשו באלהם מהנפך לעלות למחש עליות
 לשוב למחציתן תחת כסא הכבוד כי אין נשמות חדרם בנשמות הבמות שיורדת למטה לארץ כי היא קיימת וטה
 וע"י בראש קהלת ל' כפ' מי יודע דוח בט האדם וטלן ל' טילוי הכוונה שיתקדשו בקי שתתעלה נשם והנה לעל
 לחקמה האסון על כלים רעו על הגוף שהוא כלי לנשמה ואין בהם רשע ארמי מעוה כבד לבן שהחם
 שבראה שניכר למרחוק לכך כינה החטא ליו ע"י חס יארימות כחולע וכו' ותולע משי לבן כבוע ארס שקור
 קרמ' כעמר אהל לבן חס אה לבן האבן הוא היצור שקשה באבן נשמות מ' לוזה א' מעדן ע"ש והסירות אה לב
 האבן מבשרם ונחתי לבם לב בשר יצא שהוא רק כבשר לא תמיר לא תחליף ולפקוד מתב על בן ע"כ ביקר ע"י אביר

לשון חזונה חישון תשר יהוה כלחך כמי כורדן
ישו שיחו ולא כמי מורחך כל תענגל ברום
גלגל יהוה לח ישחך וכל נוצר וגם נכנר מתחדדת

ולתהלות כי כן דרך האדם שעבדו מקוה ומיחל לאו בענין בעניני עב
יגור על איש ולא יתהגר ליוב) ואם לא לחתלתוך איחל חנה אני
לנשות שהם משועבדות לבנות בתותיו וזו מעבדות הפגרים הג
במסכה ולכרום מהלאות המון שלא תהיה הנכס משועבדת לבנות
לנשה עתה" חלק היוהכס גרים' תחת שהייתם גרים בעלי כפונה
גליאה חדשה ועל קיבוץ גליות הוא לו' ע"ה הנני מוסד חדשה לישיבה
החד קיבוץ גליות" לכס נאח קדושות' באותו זמן תהיה לכס נאה ויפה
הוא מחמיר ישיבה ולכפירת המלכה ת' ולכבוד דתושב"ה הרחקה ע
יגור' לו' מחמלה עיין רמ"ב' (א) ואם עמוד ועמוד" עמוד" ישראל שטוב
לישראל שאין הרבר תלוי לא בתשובה" וחכו' לו' הקוה" והסירו כל חובותיהם
ומה הוא הכותה כי יש לגלותה וחרירה" באותו זמן נגדות מליאה י"א
הפלה לו' תפלה דברי בטלה ושחקי וגו' ולא נה' תפלה ללחים" וזכרו מע
עס ופדיו' ה' ישובון ובאלו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם כיד"
העין' לישון' הח' השחור שבעין ובק' בת עין" אשר יראה בעיניו והכל ט"ה

על כעס" ולמה יהיו קבורים השוכה הקבה
לכם ולמה תהי בני קבורים בקבורות ההוא
במחבל ומשה ותלאת בשמיות לא טסקו
בתורה שהיה רחמים וזה כלום כלום לבידים
היה התורה שלקה מרעה ומחללים שנק'
לבידים דב' להם לבידים והורידה לישראל ומי
צור" היה התורה שמשלה למים "צור" זה
הקבה דבת" (הין צור כל הינו" והא לכם כבורים
וכו" יום כבורים לכפר על נפש ריה רל" מ
מרוחקת וחולה בעונותיה" ואמר לרעות לשון
עונג מן ודויה נכס הכהנים דש" כינוי לכנס
שהיא ריקה ולמלאה ומעט" וביום כפור עומת
נהנים לזכירת עם מעשה התעבה" אל
לרעות נכס דור נמשך למטה עם חוקי אל
הישרים" והא לכם כבורים דבור בפעל הח
(חסר המלה) לכפר עונותיהם" צלו ומצית
האפורים ע" קיום התורה והמלכות יצאו
מהנלות שהיא דכס בבית האחרים" לבית
החרית והקרה" ה" שכן" לה תמביר
ועד שאלו נזפות משניות ישראל נגדלים
אל" גם כי יתנו בגוים עתה אקבלם
ועתים כס חגורים וכו" זה נאמר בגלות
מל" וכן יהיה לעתיד" דעתך וכלתך
יכולת שלך" בעולת אים מעשה אים" לתקנה
בדים ל ארוניהם וכו" אם תנעול דלתך ע"ם
בא כי אין מנוסע ולתך" דור וחרות קראו
נזפות הבונה לתקן מעשיהם ולהגור
בתלותיו" (היו לכם ירושות הבונה שתוכו
לא עשו פיקר מעשה" כי בעשתי חרשות
מל" ובפתחי הקברים לו תחית המותים שיהי
הקדושה כי לפני קדוש יהיו" צמירת כתר"ם
ס קרובך ישראל רכ' לכם ישראל עס קרובו" ומי
בת אלהם" הרבו לכם תשובות השוכה הקבה
חטאים שהם המעכבים נחלתכם תכלה ליקץ
(ומים מן פלובות חרשים יבקע" חיוכל")
שה לבנות ועשו כמעשיהם" וכשמה וכלה
דא" ל' יגיד הלשון חנות איון מה שרחה
ועזו נוראותך יאמרו וגדלתך יספרו
להודיע

להודיע לבני האדם גבורותיו וכו' כפי כחו
 המייטן מתנצל שלא יוכל לבוס עד הפונת
 תהלתו וה' רק יגיד דבר מעשר מעשר ידו
 כפי כחו שהם עמוד בגוף לא כפי מורחו
 ית' כי נורא תהלות הוא ורחמי מלהלכו
 וזהו לא כפי מוראך וסני יסיון שיחו
 ייבירו לך מעגל ענין פלס ומסלה מע
 פלס ומעגל דמלך ברום קלגל כלומר ט'
 נלגלים הם והקצה טוב עליון על כולם
 כי העשירי קדש לה' והוא לא יסך ה'
 אדרבה הוא נישא במאמרו ית' וכל נוצר
 כלו' כל נברא שהם המלאכים וכל הנחל
 וחגי' החיות והאופנים שהם נבצרים רב'
 גבוהים ועלונים על כל המלאכים מע
 עדים גדולות ובפירות ענין חן משיחה
 ישכון עמוך רק כס ומתתה לכסאו יתברך
 ומעעלך ומעשיך דכינו השמים והארץ
 וכל צבא שמים וירח ודוכבים ובני אדם
 ואי' צבאות שמים כל המלאך יעיד לך

לכשחייך ומעעלך ייטיב לך לנגד כל ברחיק ויעדוק
 כי ברחיק חבל לא ידעו חייכה כהשונים ברחיקים
 בתימה וירחקה עונים הוא חללי החללים ותדע ה'
 החיותים כח הזמנים משתנים והורו לא ישתנה
 התקרה שהם עשרה מעלות לשבעה בונה והשמים כי
 יתש על פיו יפע ויחנה ויתהלך כמו מלך ומחנה
 מחנה ואור קהר לטוהר במרכבת השנה וסביב
 כוכביו למזלם מספר מונה ובחכמה כנות כימה
 שבעה עולים בקנה ופלך רב למעל מערב מעם ככל
 יום יפנה משתחיה ומחיה כי לכל ים תקנה ואם נגלה
 הלח נגלה במעשיו פנים בפנים וסם קונה
 במשיכה ותלה בתוכה חזקה והעמוד על לא יסור
 חבל תלויה על בלימה כי כברה לכן ירדה וברכה
 למטה מקומה ואם דרשה חזקה ותעלה למעלה

לנגד שער גדולים ומהו העדות שמים נבראים ואתה בראתם כי גדולתו ית' נוכח מצד מעשיו
 באריחת השמים והירח ושקיעה ובצמיחה האילנות והדשאים בזה יודו כי יסוד עליהם ומנהיגם לרצונ
 ובצורו שוקעים וזורחים וצומחים ומזה הכיר אב' אבינו מציאותו ית' חבל לא ידעו איכה שלטני שהם
 יורעים בבורא ענין חן יכולים להשיג חמתה הבורא בזה שהוא ואפי' במעלה ראשונה אינה יכולה להשיג חן
 רעוה קצרה עיי' מעבס כ"מ יסודי התורה כהשונים ור' זה בזה שנים בין ראשונים שקדמו בין אחרונים כמו
 בעבר בארצו בקונה בתוכה כמ"ס ד"ל התקרה יל' קיחי ותקרה כמו התקרה במעם עליונותו שהם עשרה
 מעלות הם יב' מעלות המנהיגים את העולם והן טלה שור האומנים סרטן אריה בתולה מע"ק קוד' התשמישים
 ל"ב חדשי השנה מעלות לז' בונה הס' כוכבי לבת שהם שצס חנבל ונבראו להנהיג בהם י' מע' השבעה כ"ד
 והנל להבין כמ"ס ד"ל גבירול המעלות קאי איב' מעלות כי בהם יב' מעלות לז' כוכבי לבת ונק' מנהל כל טוב
 כיי' מע' כשיעדיב מן וימע השך על פיו של הקצה מתחנה ידע כי יב' מעלות חילקו אותם לכח מחנה
 לז' חילוך השמש והירח בהם ונק' בערב מנהל ל' ואור קהר לטוהר ל' מהרין בטוהר של קדוש נראה לל' חילוך
 במרכבת השנה ששולט בלילה ונעשה משנה לשמש ששולט ביום עכ"ל וסביביו כוכביו בילקוט ארש חמור
 ששאתה הקצה ללבה לז' ומעטי את עצמך וכו' מיד כפלו מענה ניעודי אור ומעם נעשו הכוכבים ע"ל וזה
 שדקך ואמר כוכביו ולא כוכבים לפיכך מספר מונה הוא של' מענה מספר לכוכבים וכו' ר"ל והם ס' בחי' במקומם
 בנות כימה של עמם עם כפיל וכימה והם ל' בוכבים והם בסוף מעל טלה והנחיל הס' וזנה סדרת הקדמונים אשר
 הראב' ויש כי' אחרים למענשים בזה ע"ל וברדק בקנה היינו בסוף מעל טלה כדאי לעיל ופלך רב למעל מערב
 הוא העלל הס' הנק' נלגל כיומי אונגלל החומר ובערבי לפלך לדוואר והוא המיקף כל הגלגלים וצדאיהם והוא רץ
 במדורה רבה ומכדיה לכל כוכבי השמים להסכים עמו במדורותו להקיף העולם ולהשחיות עמו לפני ודעו כנליות
 מעבורה בכתר מעלות ע"ל ונלגל זה הוא פוכב והולך ממזרח למערב להשתחיות לפני מלכו של עולם ומחיה

והור שניהם וביניהם החיור והמיתוה כל פרודות
 ונמנדות הם יסודות להמה ובם צומח כל צומח והחרם
 וההמה ואיר יעלה ויתלה לרחמים או לנהמה
 כי חציו בלב מנאציו וחננויו הם חנונים יור
 נשמר ודור עמוד והח קיים לדור דוריס ברחם כל חל
 הוא ה' ואחר כל הדברים לא בכח כי ברחם צר כל
 יצורים והנשמות החכמות והשכל העליונים והקדו
 יקוע ועליו מים קרים ומחורות ומזרות עליו ארץ
 מזרחים ומלחמים והלבים שם כבודו ומחירים
 ושרים מירמים וכרובים נאומים יור
 והמגיד אותיות הצופה רע ויפה ויורע ויפה להיות
 חסון עדין לתוך חרד מבין שיני חריות השירות
 והחיות לי קדר ונפיות כי כחנתם וצרתם ואחרתם
 מהיות והם בכל זאת כח אחרות ולישער צופיות
 וזאת שמוך בעולמך קורחות כחש הומיות קול
 ימות להירמות לכרובים וחיות מקדשים נמשלים
 צר לצורם נותנים יור אל חלך

בסביבתו ובהשתחיותו ומגיד כי כל הנבראים
 יש להן חרד כהו' ואם נפלא הענין שהח
 מכוסה ואין בשום נברא ומלאך יכולת לדע
 חותו ואם מקומו ומציאותו אין בשום
 נברא יכול להשיג הכל נמלה הענין שהח
 נפלא מענינו כל חי חנ' הוא נמלה לבחיו
 מעד מעשיו בלו ידענותו מים בנים" ושם
 קובה לו מקדיו קובת לכלך נמשך בזה שכלל
 מקבב עליה עכל בלימה הם שתי מלות
 בלי מה בלי יכולת על כל דבר שם פה יח
 תלויה באמצע הנבלים במרחק גדול מבין
 הנבלים פסל צינן מלך איוב כו) ב כברה
 זכו דע כי ריפורות הן אש רוח מים עפר
 החש והרוח קלין לפי עכל למטה והעפר
 ומחמת כבודו ירד למטה מעל הדמם בה
 יסוד התורה האניר והמיתוה הם קליים וזה
 מהעפר לפיכך הם על הארץ למעלה עליה
 כל פרודות וצמורות פ' כל בראשית בטולם
 הן נבראים הן מנהגים מנהגים שם יור
 מדי יסודות לו זהו הם יסודות להמה כי
 לכל הנבראים ובם צומח כי במים הנמלה
 כל צומח ואם הארץ והמהמה כחלך וה
 מלמד בגיבול הקפה עפרו מדי רוחות ונמנ
 מים הנה" וזה ויעלה ויתלה הם העבים העולים מן הארץ ונתלים באויר לרחמים או לנקמה כענין שאמר
 ונפלא הם לשבט אם לארצו אם לחסר ימציחו וכו' לשבט לנקמה שחמירידים בהרים ונצמחם שחכנו
 ונצמחם או יל לנקמה שמתקום גשם ירד נרד לשבר ולאבר פרי האילנות והתבואה ידמו לחצים בקשר
 ונצמחם הדור שלינים המכם וזהו שקיים כי חציו בלב מנאציו וחננויו הם חנונים אם חש הדור חוזרים
 הקדש דרכיהם ומעשיהם הקדש חוזר ומרחם עליהם והוא מחמיר בהוב אם לחסר שנושים חכמי הדור
 ארים בהם כמשרי פאיוב שם וי' ויכלה לי השלמה כוונה שירד העב מים אם לרחמים וכו' יור
 ער רל כי דור הולך ודור בא והקדש קיים לעולמים בראש כל לי וכו' וי' לי חנוך כמו וזה חילי הארץ
 ח' ורל החלה כל גבור ועצום הוא ה' ב' שהרי הוא בראש ואחר כל הדברים כי קודם הבריאה ואחר הפיסה
 ב' עומד בחזקו והקפנו לעולמים כי המה יאברו ואתה תעמוד לא בכוח כי ברחם כמג' וברוח פיו כל צבאם
 אמותה פ' ג' הנשמות ברוח פיו נבראו והשכל וגם השכל המערים לו חכמה כי החסיד נפארה שם מקדש
 מרשד ומתיחה וכן וירקעו רקיע השמים נק' כמג' מרשד"ם ועליו מים הרים כמחל' פ' הי רקיע בידך
 ים כי הרקיע גשם כמג' מים העליונים והגביהם למעלה וכשהקדש רוצה בבריותיו הוא ממשך עליהם
 ים העליונים שני' ובהה ה' כך את האורו וכו' ברא' בפר"ה ומחורות שחמירידיה וכו' בים ומחורות יצאו מלכות
 ב' (והלבים לי הליכה כמג' אשר יהיה שם הרוח לבבת ילכו מחירידים והלבים ומעשהים מן מר
 שמוך בכל הארץ תי' ונכנסה חיות ישנות כתוב במקום ביתה וארזלים והשגלים שם בבורד מופרים נה"ה
 האומד

הלוטור והגומד וכל בענין ברוך הלוטור ועושה
 והגומד ע"ש גומד הלוטור ענין כלון והשלמה
 כי הוא גומד ומקיים דבריו והגומד
 הלוטור כל מה שעתיד לבוא וכן הדבר
 בזה כן כי דרך ישיבה וכל ב"ה הגיד
 הלוטור ללמוד הצופה לראיה והבטח
 ערך ערך דאגה לתוך חרד א"י (מבין)
 שיני אריות ע' הלוטור השיות לו ישראל ש
 שה גומד ישראל הרחוקה הנדחות לו
 קדר ונביות בין קדר ונביות והם בני
 ישמעאל כי בחנתם ודפתם לישראל בגלות
 כדמכרם ואלו ילדוהם בכל זאת ע"ש
 זאת בזה להם הם דבקים בעבודתך
 ובאמונתך צויות מקוות ברחש
 הויות הם בתי נקיות שהם בני
 בגבורה של עיר ומשלים ג' קדושות
 ק' ק' ק' אלהי קדש מעונה על שם
 מעונה לה קדש ישוב ינהל וינהג
 הויה בנחת מן נפשי ישוב ינהל וינהג
 לישראל אשר פעם ראשונה בחדש ראשון
 נשד גדול נבחר נשד החלה ל' חול וסוף
 גם פעם אחרונה בחדש שני חזיר יעד
 זה עשו כי בית שני ביד האדומיים נפל

אלהי קדש מעונה ישוב ינהל וינהג
 החלוקה נשד גדול החלה גם כן
 חזיר יעד הכהילה ולת מצחל היונה מענו לכך
 חלה כן שמיים תחת הארץ נחמה ונחמה
 מנחת לכל עין נחמה ונחמה מנחת להעלות
 עושה היח ירדה לשחת וכל עוף ראשו נשא ומקול צמור
 תחת וצעה יום נתפסה כענו נערה מחורשה ואין מושע
 לה רעה גורו בשחקים והנה בזה כולו ליונת
 חלם חוקים וסר ממונה בעלם וצוריה שן חוקים
 כי יכול נובל לה ולילה ויום חוקים חפזיה למעלה
 היח תקוה והם משחקים וחם תקניה קולה אין חומר
 הרפה לה כי נפשה מרה לה רעון הוסיפה
 שומרה בביטחון והולה כאוב כחוכה וקול רחוק
 בקול העוז והעלה על לבבה ימי שבתה בחרמון
 נחמה בכסף וטובה נגע עדי הר חרמון ואין חפזיה
 בה תלבים תשלג בצלמון ולשוב לך קדמון מי יח אמי
 לה נשד מערב כל שקניה כנפיה כנפיה גם יקרבנה

טיטוס והבדיו כנוד כי וסנק בין שפתים מן אם תסבון בין שפתים והא' שפתים פתי קדירות כלומר
 נחמה בתקום שכל כזה מקום חפזי ובשוב מראה דמות פניה וצורה ומשכה חלם כחיוך הוא כן בשנה
 נג' והוא ל' השחתה וחיוב ל' כל עין רוחיה נחמה כי חשך משחור תלך ובטברי כי פחת (ידיעה וכל)
 ומ' זל' השים קנה בצרי הפחדים והוא חפירה שחה עמוקה כדי שלא יוכלו לעבור ליה בני אדם לקחת אותה
 והא' חפזיה ובטברי כי פחת להעלות ק' עושה ע' ויונה תקוה בעבר כי פחת וכל עוף ראשו נשא כינוי
 ללוטור החת ל' יראה וצעה יום נתפסה ביד האמונה ליונת ארץ חוקים נענו לישראל שומרים ליונה זאת
 על שכתרהקו וחרצם יד' בעלה הקב' חוקים הוא הדוק השיטתה על זה בהתקף הארץ על חפזיו כן
 האמונה לרובקצם בישראל חוקים ל' למול ישראל ולחמרים כי יכול נובל לה אפרוחיה של יונה והוא חרמון
 היונה תקוה על שכן אירע לאפרוחיה ל' חומר הרפה ל' תן לה רפיון הכוונה שאלו מושע ועור שומרה
 ל' חרבה נחמה פביטמון שהיה מרבר חרב ושמש יר' פ' הוסיפה בחרץ שומרה בביטחון וקולה נשד
 מן כאוב תחרץ כי לא ישמע ממונה רק קול דק יונה זאת קולה רק כאוב בעבור כאבה פרוחלצה מחממה
 בקול העוז בקול העייה וחלון ותעלה על לבבה זכרת בלבבה ימי שחתה שהיתה יושבת בל' פארמונות
 ומגדלים נחמה בכסף והוא כנפי יונה נחמה בפעמי וזכרת שחמה שהיתה נחמה כלל מנחה בפעם ר' איה
 בתכלית הלוב והיופי כינן וזה שחמה עתה סכבת בין שכתים וחשך משחור תלך נטובה נגע עדי הר חרמון
 טובה נגע עדי חנני הר חרמון וספר הוא חוף לעבר הירדן כלו' שנמסרה הטובה של ישראל השוכנים וגם חתה

גם היה למנה לח תחניה צור כי כך חסיה "מנה חן
 תניה ער מיתה בשביה" ואם היא כשמה קניה ואם בת
 תחיה "זכור נבואה ישעיה' ההשכה חשה עולה"
 בביה לגבולה וחומות חש תהיה לה" **א מלך**
אמר חל ברכוהו בעזרת קהלתכם צעקו על
 נשעיתם ורוע מעלליכם חסד קדוש ישראל
 וזר היום חליכם כי ביום הזה יזכר עליכם
 ביום חרם עם מליטות אמוני בוארים בתורה הנתנה
 יוני קחו עמכם דברים ושובו לי יוני בעיני נמשותים
 יחזקו רגליכם רמעתכם הורידו יחש חיש על
 ותיו והסירו מקרבכם עקשות לב ותועבותיו יעזוב
 זרבו ואיש חזן מחשבותיו והיטיבו רביכם ונשיו
 מלכם" **בחרו מרין עליון והשתחוו חמים**
 ונח חת כניו שחו אליו כמים כי חנון ורחום הוא אל
 דמים יורה נמשותים ויחונן עולליכם **א מלך**
השמו שכם בארץ ערבה ושוחה קומנה
 כי לא זאת מנוחתכם וגות ביתכם משולח
 ונהל תנוגיכם לגבול חמת ינוחה יתן יע לבם
 צא מנוחה" **הנה מיום נדדנו משלם נבותיה**
 על דיו נדדנו ונשכח כל נאותיה חננו נלחים
 ונו והיא רצתה את שבותיהך אך על תקוה שקדנו
 ז נגרע לא שיהיה **ולו יתן ליזכר ביונה**
 ונה ואשכונה אנוש תימן וצמורה ואשחף לעיר
 נה וכראשונה אחרונה אקים שבעה ושמונה ועל

לה בעבר הירדן וזר הדמיון" ואלו בנרש
 שרי בה שניש הקבה שכינתו עליהם בלי
 היו לבנים רלו מלובנים בשלג הנמצא
 פלמון שהוא שם הר ידוע בעבר הירדן הנך
 מה שהיה עתה שחורה" ולשוב לך קדמון
 קינה ומדורה במקדש שהיה לי" **מי ידן**
 חבר לה לעוף ולקנוץ עד שם כי כד מרטו
 כנפיה ואין לה עוד כמה לעוף בצרירה ל
 מרמה ותחבולה וה' שם היה כאלו כל
 הזוהר על כ' כל צדקת לו צד אל כי בנים
 נרשם שם הקויה גופו של ראש יד שתי עינים
 ב' ההין והחוטם נגד הויו כנודע למטה
 לא תחניה לא תחן איה כי כך חסיה
 ואין מן הדיו להכירה בצרתה" **בשביה**
 בגלות אס היא כשמה ער אס ככנס אס
 בעברים עולה בנה עולה שלה ושוביה
 השיבה נדירי אל אכובי למן ידיר
 ה" בעצרת לשון קיבוץ ואסיפה ומעשה
 הריה לכס הא' כניסי" **מעלליכם מעשים**
 חסד קדוש ישראל חסד יטורר ביום קדוש ישראל
 ליכם" **אביוני אדם עש כי עני ואביון אביו**
 מליטות אמוני עניי סארות אמוני שניכולו
 ונמלטא טקשות לב לי עמה ואין ענין סקר
 כחזו לי יראב עולליכם בנים הקטנים
 לי עוללי יונות הושה שכם כינו ליש
 שכלו ונתפזרו בין האומות כחל שכם
 לי ביאה וחלק כלומר שהושתו לחלקים בארץ
 שבים בארץ ערבה ושוחה לי עומק ורבה
 וכן תי בארע מישר וחרוב ועל טה' כבודה
 מכל הארצות קומנה עסקותי לך רעותי
 ונות ביתכם ה" **משולח עש כנה משולח**

וב בעבר צמיה כן) שהוא מהח ומותר לכלמי שירצה ליכנס בו" חמות ינוחה שמוות מקומות מערי ישראל
 ה' לבם יחזק ויהן ה' לבם הארץ מחדש ואלו תולדה מנוחה נדדנו כלנו כי נע ונע משלם מירושלים ונ
 שלם הא' מלכא דירושלים ונבותיה ככרים וכלדו בנותיה הא' ככרניה נאותיה ענין משכנביה" **כלאים**
 ונה חבושה בטמון" והיא רצתה נתמייסה עיין רשי" **תקוה תוחלת** שאלנו מניחלים ותקוים לוי ית
 וני התמורה על ההקוה" ולא נגרע מלכד שאלנו מקוים נמר גב לא נמנע מלהתפלל לל על זה מטל שור
 ה' ולבני כי ישמר שיהו" **ולו הלואי** אבר כינה לעוף ולקנוץ לשמן בארצי אנוש אטוב ואניה ואשחף
 המרה ואסיפה נצנו בתו שולח הרוח" **וכד חסונה** שהיה לי צמיה הבית בן אעשה בגאולה האחרונה
 ס' חמירי ו' דוטים וח' נסיבות" **ומל תנוגי** חרב ינה האומות שתופסן ארץ בידם יונה לי אונסה כי אין מבי
 שיעמוד

יעמוד כנגדם לדרך ירמיהו חרב הרב
 מתחה נגד האומות ואמר כהתחבר לטי
 שבוצאה מתערה ויהי לטיסה וזו חרב מתח
 רשעים וכן נאם יהוה לאלה דורשת על מתח
 הקוס וזו ירכיבוהו על כותהי ארץ ואלה הוקרי
 ארעא כזו כן אמר שכולבת ומקרה כהוק
 והוקה לגאולה תחלתה תקותך לא נכונה
 אם ביניכם תופר אחיה חמי אם חן יעלה
 בדעת שביניכם תופר אחיה חמי אחיה
 לא נעובה וזה עוד גומעל והפגרה שמי ידע
 כן צליתי הבת הגולה כמעשה כנעניות
 כימי נעוריה כנחיה ישראל מעוררים וברוב
 ישע אדכרם בדרך שהיה בגאולה תל דת
 וירכב על כרסו ומדוכת כי חרב על
 סוסך וערכוהך ישועה לתור אל לשתקל
 לכון אהר ביה משרי העצט מעם תנאותות
 בתמיה ובי מעט מעם תנאותות שיעד
 הנביאים בספרים כנחיות ישראל כנחיות
 יהיו כטל צבאות כטל היורד בנחת וטל כו
 צער וטורח לכריות וכל אם היה זמן כ
 כדורת רב שנענע הטל ולא ירד שהעם
 מואהים לא שירת להשיב נחלות ישראל שהם

הַפֶּסֶחַ הָרֶבֶעַ יֹנֵה "חֶרֶב חֶרֶב כְּתוּשָׁה" (י) דִּרְכֶּךָ עַל כֹּחֲךָ
תְּקוּהַ תְּחַלְתֶּךָ לֹא נִכְזָבָה "חֶסֶם בִּינֵיכֶם תִּגְדֵּר חֲחֻז חֲחֻז
לֹא נִטְוָה" לְבִיחֵי הַבַּת הַנְּחֻזִּים כִּנְעֻרִיהָ תִּרְיָ שָׁנִי וְזֶרֶק
יִשַׁע חֲרֻכָּה לְתֹדַת לִבָּם מִנְחָה" (י) הַמִּטְטֵט מִכֶּסֶם
תִּנְחֻמָּהּ יִהְיוּ בְּטֵל בְּבִלְוֶת" לְהַסִּים נִחְלוֹת שׁוֹמְנוֹת זֶעַל
תִּלְהֵ הָרוֹם קֶרֶת" כִּנְכּוֹר וּבִחֵשׁ מִלְחָמוֹת יִצִּיר קֶנֶחָה
מִסְתַּרֶת" הַתּוֹשִׁיבֵי עֲקָרָה חֶסֶם הַבְּנִים שִׁמְחָה" (י) מִלְּךָ
וְהָ תִהְיֶי נִמָּה תִהְיֶי חֲגִיךְ הַגִּי בִּרְדִּךְ שְׁלֵמִי
חֲגִיךְ הַמִּזֵּר לִי תְּקוּהַ לְבִצָּת מִשְׁפִּי וְלִהְיוֹת תְּחֻמִּי
עַל הַדִּלְכָּבִי" תִּרְאֻנִי בִּידֵי מִנְּוֹר אֹהֶבִי" לְמִנְּוֹת תִּדְרָאנָה לִי
עוֹד נִטְוָה" חֲבִיר וְלֹא יִתֵּן לִי אֲבִיר כִּדְרָאנָה" לְעוֹף לֵאדִל לְקִרוֹחַ
לִי דִרְדִּי" וְעִבֵּר הַיִּכְבִּלִי אֲרָקָה מֵעַר דִּרְדָּה" חֶסֶם מִתְּחַבֵּב מִזִּיךְ
בְּמִתִּי" חֲבִיר דִּייר כִּי מִלְּכִךְ יִבִּין זְעִירִךְ וּבִחֲרָךְ חֶסֶם יִבִּין
בְּעִירִךְ" שׁוֹמֵר לְחֶסֶם כִּי בִּח מִזְעִירִךְ" דְּבִרִי עַל לִבִּי נִחְמוֹת
נִחְמוֹת" חֲבִיר הַשֶּׁסֶחַת כִּנְיָ לְעִבֵּר כִּנְיָ" הִדְרָה הַדִּלְכָּבִי חֶסֶם וְעוֹלָם
הַסֶּבֶה" יִשְׁמִיעַ בְּחֻזִּי מִיִּטְבַּח מִנְּחָה" כִּמְחֻטִּי כִּי יִדַּע שְׁמִי
אַל מִלְּךָ חֲבִיר

נחלת ה' לארצם ולתחלהם ועל תלם ועל מכונה תחום קרתי עיר ורשלים תדגום עיר קרהה

[illegible]

נכני למונחיו כי יגמול עלינו יקרה
 מיד יוצר לקחה קמנו כי לחזות המנוחה
 החורח רב קח' כך חרחה "עת לעשות חפץ טושיבי"
 זנה תושב חני כחכותי וכלל עזר יתר שנותי חסר לא
 ענה חמרי מתי המד' מנחת חייבי וחס תהיי
 עזר חרחה נעטומה מתקדשת קרבי לתירחי
 נגשת יקריבור ליו מנשיבי דורכת במתי עזי
 ח' עכמך ול יבטיחוך שקרי חלוטך קצר יומך ורחק
 קומך רעי מה תחמרי לחרונכי הלחזות בנועם
 יצחית נגשרת פני עולמית שובי שובי השולמית
 בית הפוך פנעמריבי אל מלך

בני ציון הכוחבים לכס המעלות עיני שואפים
 יקדע סגור לבי חץ מוחצי עזי מלוח חגי
 ילוחי מדרך חשו גבי למנחמי כל יום מרדודות עלי
 חבים לבני יגועי יחד עלי סוכבים לכך בלח חמרי
 למחמרי טיני והחדה חרב שחר עלי ואין נגדה כי
 עומד בין לוחטים בעוללי שוכבים ובני אמהם כהם רוחנים
 ויתנו עלי קול כחרי מכל נעים חלי חכלומרי
 חסנו שולי לקסור מרי ולהעבירי המיד חשבים לכך
 רכס קברי חלבים כדון בחור ביתי ונס ישנו שכנו
 ארתי וגם קרבו כי הם לחבריני מאד חסנו אך הם

קומי הכוונה לעורר נפשו לקום ולהתנומה
 לעורר הסובת להבין צידה לדרכה כי לא
 גלה כל בעדו חין כחן מקום מנוחה הכוונה
 שלא יעשה עיקר מנוחו כי לא יקרה רק עולם
 המעשה וממולו ילם לו לפיכך עולם המנוחה
 החורח רב הדך רחוק עד אל חורח
 רחיק וזוהי קליין חרחה ספורד לדך לדך
 מן חרחת תמיד עת לעשות חפץ רצון הקדש
 שחס לא עכשו חמתי תושב חני כחכותי
 טע תושב חני ככל חכותי חס לא ענה הכני
 ציד לדרכך מתי תעשי לבדות מנחת חייבי
 היע הגינס ולס תהי יודך רודשת חן לא
 יהיה כך פחד מנחת ליו ית כי מנשיבי
 יקדעך רודכת טוידל את הגשמה שכלל
 ורודכת בתוקף נעט השגילי תלחך ורלי
 מלוחך חפשי עתוהיך הנעלמות חן רכ
 טמות נעורך חן רכ מלחך נעבור להיות
 יתר ברש התיבה שינה נכס מלוחך בתקום
 מלחך להתיק שיקול הסוד ול יבטיחוך
 שקרי חלוטך מה שאת כענו ותפנות בעד
 כי הכל כחלום עובר חין בו מתקש על שפ
 היינו כחולמים קצר יומך וכו' עד אל ח
 היום קצר והמלאכה מרובה הבלהות חס
 חת משהוקת ולמלאה לדלות בנועם ה
 בעד שובי בתשובה כי ח' חוביביש למית
 השלימה מכל מוס ל בית חביר למקומו
 חסנך הראשון כנעוריו קורם שבה לעזי לכס בני ציון כסבי לבס וכפל הדבר לחזק
 אבים לי ריבוי כעני וסלבו מים ויסכבו יקדע סגור לבי חץ מוחצי חץ חובי המד' קים לי יקדע
 יר לבי רכ לבי הסגור בתוך גומי מחמרי לי מכה מן מחמתי חני חרפא עז כי מלוח חופי עז שנתמלא
 יסברו וכחב מן לוחצי חובי לבי הנחב בתוך גומי חני לשון שברן מדרך חשו גבי מדרך חני חשבים גבי
 חני להלך עליו פינך לפלוחתיו ורלותינו בין האומות מנחצי שחכמים ומחפץ חותי כל יום מרדודות וכו'
 שהיו כותבים עלי שטנה לקטרג על ישראל בדברים רעים ומרים לבני יגועי לבזוז עמול חרונכי
 בלח המדה טע וילך בלח חמרה נלה דבונה לבי העני שחבד והלך לשהלך ברעה ובקדק כל מחמרי עיני
 אומדה כן והחדה חרב שחר שהידרו האומות חרבים לתשמיד ולכלות את ישראל ואין נגדה לי מעמדי חן
 מר לכנני לטוריני ולהחליני בין לוחטים בין האומות שלחטים חר' בני שוכבים עש חסכה לוחטים
 בני שלחבין מן חס לוחט בהם בעוללי חמרים חללים מן חרבים עמול חן ויהנו קול עלי מרי חס קול
 כחנה חררי חילי לי חילים וכבים חזיה חל חלילות לפר עת קצת מדרך קים ששנו חיל כלל מלח עליה
 ויחשבו

ויהי שמו לי גילוי מן חשק האלהים קרשני
 שולי בגרי המזכרים לחמנות ושוקי רגלי
 כדי לקשור אחי במד הכוונה שמשון כן כדי
 לקשור קשר החבל על עצם צדדי מוגש
 שאין בנר ממפיק ותנון בין בסרי להבלי
 ולהעבירי ולהעבירי חכונ בקרבים כי
 חושבים לבגעיני כלו קבר לי בתוך כטנם
 ט"ה חזי חיים כלטוננו דרו לי דירה שכנו
 בהוך ה' ובהתקן שכנו מענוותי אפי' בחל
 שאני דר בה טרדוני ומקור דירתי ושכנונה
 וגם קרבו עושים מלחמה עמי מן כיום קר
 ותרגום מלחמה קרבה או יל שטיטור
 הרברים וגם קרבו סרו וקרבו לבוא לשכון
 במגורותם ולהתחיק הפיוט מידת הלשון
 לאחורה לדרכי ישר מואבים מתחלופים
 הנה ואם אהבם וכו' דברי הקב"ה לכנ"י שתי
 שמהי כלומר הבאתי אתכם בגלות עור
 הצברה לכם ברית אהבי אבינו דבת
 אברהם אהבי ארץ צבי דבת צבי הידי

לפליחות יושר עונבים ללכת בדרך חשך הוהבים
 הנה ואם אהבם שתי שבי עור חזקה לכם ברית חזקה
 חזק להנחילכם ארץ צבי ובהתחיק אתכם לחיותכם
 חם ישכם חופכים

מלחמה

שמה בקרבנו לתמוך יוניי ולסטור בוס
 רכבו לבוח ושלח רגלי למעורר החזון
 לקרבנו וירעד לבי רעור כי מורי דברי בו זכור חזקנו
 עור המתה נמסי עלי בזכרי את מהללי עלות
 חרבעת רגלי להאג כסלום תכלי וכבוד תוך היכלי וטנו על
 חזקלי ואומר אחלי וחולי נחין מוי יפנה לי חללים סר טנו
 ולח ענני עור וכמה אזעק חתם ותיחנק ותיחנה
 נמל גרי ונרתום ומרום לחרץ דנה יגע לבי ויחם וכל
 ינח וכמה תהיה לזעם כבוד גלות מונח הלעזובים ינח
 ולח יוסיה לרצות עור דרובי רגל גחזה ירועי שור
 ושבר חיבה יחוו תחורה ופח יקש בכל עבר והם וימת נלח

לכל הארצות ת' הושבחה היא וכו' בחנתיכם לי נסיון לראות אם תעמדו בנסיוני
 חנכי שולח מלאך לפניך וגו' כי שמי בקרבנו ואמר קח לי מלך העשית דהתי מיהודה
 קבוע בשמו וזהו שמו בקרבנו ודיו פילג זה המלך העשית ותייתי דהיה תדכתיב וזה שמו אשר יקראו כי צדקנו
 דה זה מילכל לתמוך יוניי ולמעורר אהל צמחדין ליהו ומידל לבוא קודם המלך העשית לחלק את ישראל שלא
 יצאו מן הדת בעלחמות אורמילום השטן וזה ידיו בסוף מלכותו משה מן אלהים ששמו נחמיה בן חושעל וזה
 יצא משיח בן דוד ששמו מנחם בן עמיאל ועמו מייכל ואליהו ול ואח"כ תכלה מלכותו ב"ה על כל העולם כמ"ט
 והיתה כ"ה העלולה ויתקיים כעולם כי אז אהפוך ל עמיסתי בחינינו ויחנינו אכיד עכל הדין ולי בזהמך לשון
 חילוק ואחיה מן ותועדה מואשר יאני בתחתי ממכת פי נלמאור ולטאור נמשל ללחמה ע"פ דהש דכבו
 לבוא ושלח רגלי למעורר מן וכל מעורר קרסולי ת' וכל מעורר דבבתי עמך הממס"ס וירעד לבי ענין
 עור לי ריבני זכירה אחר הכירה התחבה לי התייט שלגת קול בצדרי אף מהללי וזהו מעלד חמ
 שהייתי מהוללות לטף כל פעני אזהרה נגינתי בלילה וכו' ובטנין זה הזכירה ואשכבה עלי ומשי כי אעבור בסן
 רביינו עליית ישראל לב' רגלים אדרס ער בית להיס בקל דנה ותורה ברית החלילי אכזה לברית וכו' והוא אחי
 עלות הרבעת רגלי וכו' וכבוד תוך היכלי כבוד ה' השוכן בין ברי הארון יעקב עק ה' שכינת שלמים השוכנת על
 התקדש כענין כי ענין ה' על המטבן יחם וכו' ואומר אחלי ואולי ל' תחנה ובקשה ורבי סאי פ' כחזו אשרי וכו' ת'
 טובי רבוס וכמה אזעק חתם בעבור חתם הנעשה לישראל ואליהן מן נלקת בני ישראל כחם שקובלים להקב"ה על
 דעוס ואילנא ל' אנה"ג נורי כתר שמי דלפי מן כדכר למי על ראשו ונרתום ענין הדייכה ברגל והאחזה
 ומידים ומגורם מאיגרה רמא לבירה עמיקתם דנה ל' נבילה מן ותדנה מעל כהמור ינע מן תנועה חזק
 ויחם נתיחמם ולא ינח ולא יגוח וכמה אהיה למש לבתן מקיס וארנוניות פתי מן היתה למש עונה ל' יחיק

אגיהם יבתיקום שאלתם ואשיתם לפניהם
 כעש רבי ואת יחול רוגזי עליהן תניס
 שאלתם נחשים מופכים אותם ליהם
 ברוחם ונשיפתם לנשך אותם כינוי לגזירות
 שאל גזורים ערב לנשיאיהם חומות
 הערב לנשיא לישראל ארום לארופיהם
 לחלוק להם ומגן ופלטה שמות חומות
 הן נתנו על פיהם נתנו ידיהם על ציהם
 שלא לוותר דבר ונכדלו לשון הפרשה
 ורוחוק ונביות ופוסים שמות חומות הן
 דרוי לי ריגוי ופלטנות בחמנושים ישראל
 דכ וחמנושים עלו בני ישראל רטושים לשון
 עזיבה ונטישה ונטשתה תה ותרטשיבה
 כנה בר רוחות גדוליהם דרושים אצל
 המלכות להטיב עליהם חסדים וכו' בלגשים
 שהשלוחים כפנסים לחמש בבתיכם תרגום
 ויחמש וכל ככלתה ענושים בכל עת
 ענושים אותם ומתן מן ענוש יענש ריו
 ומרוב הכחשים החולשה שלא יוכלו לברוח
 דלקתם דרמס נחשים והסיגום חבשים

דרו בחמנושים והניחום רטושים בכל פנה נחשים גדולים
 דרושים ובתייהם בלגשים נחשים נחשים בכל רגע ענושים
 ומרוב הכחשים דלקתם נחשים והניחום חבשים ומרוב
 חלבושים נתונה על מרד כמו עור ומרד ונמתי
 במלכותי נדמיתי חיי לי כי דברי חזיוני חין כותר אותם לי
 ודברי חילולי הא קילולי ודרך סלולי היתה עקולי ורוחתי
 קלקולי היו מלולי האומר רוי לי פחד ופחת כי לי למנה
 עזבתי חלי נמתי תפלה לי מלולי עד מתי בני דין
 יקושים ביד דין דברי היתמים נפתרו לחבשים
 וקניני עולמים סתומים וחתומים נאיו נביאים וחזנים
 ואין חורים ותומים ודרך עולמים נחלה בקמטים ובנות
 מלכים שפחות לעומים פרקו הנזמים וזרקו הכסמים
 ועברו יתערו בקמטונן ונדרו העבר טבעתם ומעו
 יד געתם ומעל ראש קר יאת פחד מנבעתם וחורבי
 מכלתם השקם קובעתם וגלה קז נחתם והאר חור נעתם

בבית הספר נתונה על מרד וכו' נתונה הבושה על גונס מן מדרו בר כמו מרד עור שלהן ועדן לי עדי וחלי
 זהב כלו געשית לכן הבושה במקום חלי נעדי שהיה להם רוגמיה תחת בושם מקי יהיה ונמתי לי דיבורי ונחלתי
 נאום נדמיתי עש חוי לי כי נדמיתי תי וי לי ארי חבית כי דברי חזיוני נחמות הנביאים חין כותר אותם לי
 לחיזה ומן יתקיימו ודברי חלולי דת שהם לי לסבא ותפארת היו קלולי היו לי בפני האומות לקלון ולבזיון
 מן ונקלותי עוד מזהב ודרך פלולי הדרך שהיתה לי סלולה נהפכה והיתה לאדחזה עקלקלות על שר
 נתיבתי עזה ורוחי קלקולי אצבי מבקשי דעה היו פלולי היו לי לשדים ופופטים מן ואיבינו פללים
 האומר רוי לי כי בישיבה פי' כאלל יתה בת קול ואמרה רוי לי אמר הנביא עד מתי יצתה כף ואמרה בנדר
 בגדו עד דחתו בוזי ובזוי דבזוי וללא פחד ופחת היה לי כי והו תשובה דרוי לי בעין תשובת בנדרים בגדו
 יקושים נצורים נעומדים כמו פח יקושים ביד דין שם אותה מבני קטורה דברי היתמים פי' ריו כגון נלות מל
 ת' שנה ונלות ככל ע' שנה וקניני נעלמים ברוב הספרים הצדי בצירי וחפר המעבד כלו אמר קנינות ור
 נעלמים וכל בצירי כי הוא סמוך ובקצת הצדי במתח ואין נביאים וכו' לבלות לכו הקץ נצרך עולמים זה הקץ
 כפתוב מעבד לשכת עולמים כן כי דברי פערין ברניל ט' וריו כי תורה ונביאים נחלה בקמטים לשכול לכל
 מלכה ענושים אותה לרעת העתידות נאמר שעכשיו מהבילין הם בקמטים ל' תחת אשר לא היינו שולס באורים
 ותומים ונביאים ובנות מלכים בנות ישראל שפחות לעומים מנחמות בבתי הנעמים
 כשפחות פרקו הנזמים פרקו לומי הקדש שבו מתקשטות בהם בצואר ובאגן ובחף נזרקו הבשמים שמתעטות
 בהם ועברו על הריו עבר של ישראל הוא בן הגר שמתעטן ומתעטן בקמטונן ונדרו של ישראל קמטון ונדרו שמתעטות
 בשמים הן קמטון עוד לרשב נדר הוא לורכ כפי הגלון עכל העבר טבעתם טבעת ישראל טבעת עתה מיו

ורגלך הרם על רגלי משמעתם ומוחנה בהניך תנה
בהורן חרבעתם ויוצטו מרובך בחר שבע וערדן אל מלך
נוהה יקושת כל מעבר תרחי הכר ותנסי המכנך
חלדך עבר והמה לא נסבר ומה קשיבי את זלדך
רגר ההקשי עור רוחך ערי חבר נצחר ותם לריוך כוחך
חני לב לארהך ושימי עיניכי חי מזה בחת וחתה תלכי
המעט ומורן משחקת בתכל בתענוגי ומן
ימי יוכל בחשך בחת והכלי בהבלי הנזרי כי קרבו
ימי חבל נטי מהענוגים והכלי שעשועים ותני לרגלים
לבך לקדשים וקרחי לבבי ואם לא פתח התעלי
עריך ומתי חובלי לשלם חתנשיך מרחמי מר
ומחובת קשיך עונך חליך ותענייתך צריך בוידיך
יך בהשמיטך כפיך וראה את עניך מתייתך ומחייך
שח עוניכי רברי עונך אשר ראשך עברי גלה
בכר והסגחו וגברו ואם ישבר לבבך ישברו הכוני
למלחמתך חברו הדיחם מקרבך וטהרי את חובך
קריבי לבך והקטירי חלבך ורמעך נסיכי

כיני למלכות ישראל קרו את פאר מנבעתם
בתר הנחם ברכתם ואלהבי מנבעתם האומות
שמבקשים להכילם השקם קובעתם ענין
שמרי יך כנס של מורעניות כמשל את קובעת
כוס התעלה שעתיד הקנה להשקות לאומות
נהתם סתום והאר חור נעיתם חור שהשך
כמי רדך ול ורגלך רגל פנייה הרם לשון
עילוי ונשיאות על רגלי משמעתם רגל
ישראל ספרים ונשמעים כך בתוך חרבעתם
ד' רגלי ישראל ויוצטו מרובך לשון כרים
וכפתות שמציעין על המטות להסנעלים
כלו תציטם ותשיבם בחרצם מבחר שבע
ומרדן ג' ריון וצדה מותה יונה כי
נמשלה ליונה מותה לפתיות יקושת
כל מעבר נכשלת בכל מקום שנוכרת
ומי ענין פתיוה כי כלל תרחי הבר
תענוגי טהו והנשי המכבר שהיה
המצודה כדרך שמרסק לעומות לצורן
(והנני בר ומגון בתוך המצודה והעונק
רוחה הבר ויורר לאכול ואינו יודע כי נכנס
הוא כי נהינת הבר שם הוא כרי לצורו כי
כדרך יציאתו מהמכבר ילכדו רגלי פחוט
ועם כי בנחלתו העלה יתכס וילכד ביד מלאכי חבלה להיכרע ממנו מכבר מגן וטוית למלחמה מצבר
עזה רשת הא עובר מצרתה חלדך ומנך כחו וחלדי פלין נקדך עבר צד קרב יוס מתייה והפח שהיה
צורה לא נסברה ובהפחה שיהא נתפס וניכוד שם ומה תשיבי להקדה שלחך לעקו לקיים מצותו ואר
משכת בהבלי התקשי עור רוחך בתמיה כגד כמה תקשי את רוחך לי קשה טורף ערי חבר נצחר כוחך נחלו
מי הוקנה ולא יוכל טור לצאת ולבוא כמעני התורה ותם לריוך להבלי ושוה לארהך לרדך חי מזה
את מליצה מעשים ותורד באת ולנה תלכי ליה ריון והטבן על מעשיך בעור שאת בחיים המעט וכו' ופי
מים מעטים הם מה שאת משחקת בהבלי כפי הלל חלבורוב ימין ואם מה הנחה יש לך כי בחשך באת ותלכי
כל לכו עשת יליך הנזרי רל שתמשי מהענוגי העלה כי קרבה עת המיתה ובכל רגע תקדעי לבך בבכי
ומי על עונך שאת לא טובה תתנצלי ול תפירי מעליך קשטי העלה ותענוגיו ותפני לתשובה מתי הועלי לזלם
יך ול לבך על חובותיך ועונך מרייך לי מרי קשייך קשיית טרדך עונך חלייך כי חולי האדם הוא העון
ואמר הנביא תיסקר רעותך ותענייתך צרייך התענית הוא רבועת עונך וראה את ענייך מה שאת מענה
ממנה ענייך ונשא פניכי סלה לעונך אשר ראשך עבר עש כי עונותי טברו ראשי גלה לבבך מלחזור
שובה ויהי בלוי מלוי מלוי שחו ואם ישבר לבבך יכנע ישברו גלי עונך שכלו ישברו בגלי היס הנשברים
שה הדיחם מקרבך תעביר מקדבה עוניתה את חובך צונך והוא הלב שהחובו בתוך העונק והקריבי לבך

כי בהענין נחשב לקרבן ומיעוט הכלב
 שמתעטט ביום התענית באימורים —
 הנקטרים עג המזבח והדמעות במקום
 הנקנים בדמים בעונות ותגבולות כחו
 ועמלם ותגבול כל בדם" אבל ותגבולות
 ענין טיבן" ואיכא נגלות ל' גאולה נגלות
 ל' מילחם והרחק" בורית לבבם כחמ"י ה
 בעונות ע"י ותדבי לך בורית והוא הנקרא
 בערבי עלבון" ותבואי בבורית להדיך לקיים
 דהו" ותגבי שולית ענוכי הענין שהם שול"י
 זרי תתוככי ל' נימוץ והשלכה ונן ואתה האש
 זרה הלכה" יה איה אמעלך יאלון לון
 ית' מקום ידוע כי מקום כבודו נעלם" וזה
 לא אמעלך כי הוא נעני בכל מקום כי כבודו
 מלא נעלם והי"י עשה לך דרך הנהגה
 יכל מהתעורר ברחוב ואלה שם והוא נעני
 לב"י עצמו היכן אמעלך כי הלא מילחם
 נעלה ונעלם והאכל התעבים יעניב אנה
 לא תתנחל הבורא כי בכל מקום הוא נעני
 וכבודו מלא עולם" הנחלך בקדושת
 כלב בורית כחו והרחק" בורית לבבם כחמ"י ה
 באיורים הכנתיים וקח"י חלל תחול שרית
 תחולתם" ואלה שם והוא נעני
 ל' ותענות שם" ואלה שם והוא נעני
 נקיים" שם שם ואלה שם והוא נעני
 יאלך" כי הוא ית' ואלה שם והוא נעני

וְיָבֹהֶה לְהַחֲמִיז נִמְשָׁלָה לְבֹלִי הַיּוֹתֵךְ בְּדַמִּים מִתְּנוּנָה
 לֹחַ מִטְוֶהרָה חֶבֶל מִהֶקְחָלָה וְחִיבָה נִגְחָלָה נִשְׁמָה
 נִגְעָלָה הָרָבִי לֶךְ בּוֹרִית וּבָקָסִי הַחֲחִרִית וְתִבְנוּחִי נִגְדִית
 וְהַגְדִּי שׁוֹחַ חֲרִית "זָרִי מִהֶבֶכִּי" א מֶלֶךְ
 קֶזֶן חֲתָה מִמְצַחֵךְ מִקְוֹמָךְ נִעְלָה וְנִעְלָם "וְאִנְהִי לֹחַ
 מִמְצַחֵךְ כְּבוֹדָךְ מִלֹּחַ מוֹלָם" כִּבְיֹךְ הַנִּמְצָח
 בְּקִרְבִּים יִתְכַּסִּי חֲרֵץ הָקִים הַמִּשְׁגֵּב לְקִרְבִּים הַמִּנְטָח
 לְרַחֲמִים חֲתָה יוֹשֵׁב כִּרְבִּים חֲתָה שׁוֹב שְׁחִים הַתְּחַלֵּל
 בְּצַבָּחַךְ וְחֵת עַל רֹחַשׁ מִסְּלָכִים "נִלְכַּל לֹחַ יִשְׁחִיךְ וְחֹךְ כִּי
 חֲרִי חוֹלָם" כִּבְיֹךְ וְכִהֵנְסֶאךְ עֲלֵיהֶם עַל כֵּם נִשְׁחֹרֶם
 חֲתָה קִרְבִּי אִיָּהֶם מִרְחֹם וּבְסֶדֶם "מִיָּכֶם יִעֲיֹרְכֶם בִּיחֵךְ
 בְּלִתֶּךָ לְגֶרֶם" מִיָּזָה לֹחַ יִרְחֹךְ וְעוֹל מִלְכֻמְתֶּךָ עוֹלָם "חֹמֶר
 לֹחַ יִקְדָּחַךְ וְחֵת נֹתֵן חֶבֶל" כִּבְיֹךְ רִשְׁתִּי עוֹרֶתְךָ וְכִפֵּל
 לֹב קְדָמְתֶךָ וּבְצַחֲתִי לְקִדְמָתְךָ לְעוֹמֹתִי וְצַחֲתֶךָ וּבְנִלְכָּח
 גְּבוּרָתְךָ בְּקִדְשׁ חֲזִיתֶךָ "מִי יִתְמַר לֹחַ רֵתֶךָ הַזֶּשְׁמִים וְחֵלֶם
 יִכִּירוּ מִוֹרָחַךְ וּבְלִי נִשְׁמָע קוֹלָם" כִּבְיֹךְ הַחֲחִנִּים בִּי יִשָּׁן
 חֲלָהִים חֵת הַחֶדֶם "וְעֵה יִחְשׁוֹב כָּל חוֹשֵׁב אֲשֶׁר שָׁחַח
 נִחְתָה קִדְשׁ יוֹשֵׁב יִתְהַלֹּתֶם וּבְבוֹדָם "חֵיִת יִדְּו בְּלִחֵךְ
 עוֹמְדוֹת בְּרוֹם עוֹלָם" עַל רֹחַשׁ יָהֶם כְּסָתֶךָ נִחְתָה כּוֹשַׁח חֵת מֶלֶךְ
 אֶל מֶלֶךְ כִּבְיֹךְ

[illegible]

יקריים הם המלאכים כמו שחפז והולך
 וכו' הדירים ב' גדולה ועוצם
 גבורה וכן גארי בכח דת ניהומי ג
 גזירת דבריו סובלי נשאי רון דנה
 הדרתם ויפעתם תאדם ויום כעין הקוח
 הנורא לבנים ביותר ויום מבריק עד
 שהתפתכל בהם ותתירא מפחדם כלב
 חש עש תראיהם כנחליאש וכו' נחמזים
 ל' תהירות לעשות דצון קוניהם ומגש
 ל' זיע ופחד כלו מפחד הש"ת הוהרים
 סיר בקול רעש רהרותם ל' דריסת הליכה
 בכוח מן סוס דוהר המון זרים ל' ריצווי
 נרגור וילון מפך כנגד הפתח חזי סקמ
 כי אין להם נשות ליכנס לפנים מן התחלה
 הוד טורבים שבה קודרים כרן יחד
 ברנה א' וכפה א' שאין א' תקדים בקילוף
 להבירו דעצורים ישראל דנהיכ בהו
 עם מ' יצדתי ל' (צמון חובס)
 ומחשבות לבם שהוא נחבא בתוך קופס
 מן ושם חביון טונו בחומר ביעיניך
 עש בי בחומר ביר היוצר כן אדם בירי
 בית ישראל חומר טיט שטושין ומגבו
 היוצרים כלי חרס ורח נכונה חש בקרבם
 לקבל דברי הש"ת באהבה ועת קראם
 עת שיקראו ויהפללו ליד תרצה בס'
 עש ורצאזי אתכם תכון לבם להתפלל
 בכוונה העטט לי עון נוער וכו' בל' היתה
 וכי העטט הם עונותי שהטא בי ביעי ה
 הנעורים והריני עריין לא הטהרתי מקם
 ורגל חש שן טרבי יאובני נבער מדעת
 וכו' מענין טעמו אה בעירכם כי הכסיל
 ככהתה נהרתי ל' תחצה מן ונהרו ליו
 מגבלים בעבור עונותי נטהרתי מן
 מהר נטהרנה ענינו השילוח וכל שנגזר
 עלי בעוני להשתלח בגלות כזאב יטר
 דת ונחצה ולא גזרתי כלו לא שתרדי
 המצבה בצמח עבין המורה ועושך תהגור
 סרעורי רחמיה ותשטה הפה ואון לא
 תהעורר

ההטורד באמצע דת כי אם לרבה חטא
 ויד האב להסדר להויה לה סדרה
 ומועילה ופה בנבלה בוסה עש וכל כח
 דובר נבלה בוסה וכן לבטא בשפתים
 ענינו המתיחה להתברר ליקרה וכן ובר
 ליכס דם ופחד הוא האדם לבד וכן בלתי
 אם כי תכליתו האש הנרולה לבת הקדוש
 ואשר לל תפצה ל' צדק וכן כצני ודילוי
 וברברי רול חייב לבנותו לבטאות סיבה
 למצוא לו זכות ופילה שינצל בה בעולם
 יתא המה שיהא עולם מבור ויפיק וכן
 ויבך רצון מה ל' השלמות מושבה
 החנוניך המינותך למעתיך ל' הרבות
 תכלה ליל שמודי הוא לל יוהב שמוחה
 ותקנה ותמנה מתי יגיע וכן ואביו שמו
 את הדבר הכתיר וכן כי יכתירו צדיקים
 שעינו המינות ככתו על האש ודומה
 לנש המכרשים שצריך להציע מצעור
 נאים בבהכ לכבוד הארון והיום כבוריו
 ל' כבודו רל לכבד פונותיו וחטאותיו
 ומגוריו וכן מגורי תסביב ענינו היראה
 והפחד וכן בשורק כי בחירק הכל ענין
 יראה ופסח ידך כח ביד להיות כביהך
 ומגוריו ל' דירה מן ומגורי אביו
 אשר וחרבה יבשה באשמורה היללה
 מחלק לב חלקים וכל חלק יקרא
 השמורה יבשה ל' הקדש ותחובה הרגום
 חטאת וכפל הענין במלות שמונה נהינות
 דרכי אלה ל' אם הדבר על אשר גרמו
 עונותיהם הלב והעצם ויד ודלים כיהם
 כלי החטא לראות ולחטור ולרצור
 ולבגוב ואם אבון ל' הרעיונה לבד על
 נפשי אשר הפכיתו עתה כי ביום ומה
 ליום הרץ השיבות כשיעמוד עמי לדין להתבונן על עונותי
 ומא נכדי גדול עצה שמוח גרולה המינותך המינותך ל' תכלית נמול ואין יקור
 ל' השגחה ל' ראה ל' בחסות וצולעה ל' נפח שהלך על צלף אחר וכל שרתי ל' ראה מן השורר וכל קרוב
 נהיב הועה דרך טעות נל כפות גלה בסות דל מכסה שכל עיני הוא היצור המכסה והמחשיך עיני האדם
 מהביט

תגלה ותכלית לעשות סבה מתיך ימצא סליחה לחטא
 רבה מוכר בעולם יוצא את המולס הבח ובעה לר
 יתרה ויפיק תחנוניך ויפיק יתרה ל' למעתיך ל' לר
 לילי שמודי ואת בית קדשך הכתיר לכבדו כפניו ענין
 ל' תסתיר להצילו מתגוריו ופסח ידך תתיר להיות נבון
 ומגוריו ובשוכני מושבה ואוכל שלחניך אחר
 לו ים וחרבה וכל מושב ומצבה ל' תתקן
 נחשמויה ומוצי בבכי לבד ל' חמור כרתי
 חל מחטאת ומחאה השיבני יין לך ומחאה
 גדול עצה המים רעה חני רחיה ומלטה ונפשי מעמר
 חרץ ואל עמר תהי סועה ל' חרץ ושרים וכן טובה וכל
 רעה התקור ל' כח נפשי אשר חטאה והרשיעה וכן
 ופקוד חביר רועים עלי חזק וצולעה הרעוה וכל שרתי
 בהלכי על נתיב תועה להי נל כסות מעל שתי עיני
 וחשיבה חני חוטא פנחותים וכו' רעים וחטאים
 וכן ל' יבד ענה להרים ראש כחונגחים וכן טועי
 כסקרי על מוזהות כתיך כי חס נכסות עד תהום שחי ב
 בתהומים מנשאים ופלחת כחונגחת והננו לך בחים
 ומחוררים בגללים ככו יקר ומפולחים ונכסות עס ומחלח
 וחולי רב ומחלחים רכא נגנעם סלם נשעם שעה שועם
 והקשיבה נתתני בגלותי וטבעתי בחשנותי והיה
 ככל חרד וכן משיב חבירתי ולי לעגו אשר חזו חסות
 יום נחלהי ואמרו כי כעב נמחה ובצל עובר ישועתי
 וכי חין קץ לרלותי ואין תכלית לצרתי וחשמועם וחכלס
 ותשתכך מירדתי ואין חשקוט ואיפה לל תקח תכליתותי
 זכור עמך וקדשו והעלהו במחשבה

זלתי עומד טהר וקדש מעט מהר אשר משאת פהך
 ד' ואל רוב חסד נהר שמע קולו והשמע לו שלומיך
 ומו נהר ואם רבו עונותיו אשר גברו בניטל הר כפר
 ונח במסורת שני רינים בלי זוהר ועם יובל בתוך מים
 חס מחטא כלל יסדר והטמא להיטרג בתוך מים
 חס יובל

אחרי מלך

זה כנר עונותיו שוב תחשך נוזחתנו חתה יין
 חרוננו מתו כטובך גמלתנו מחול על שנינו
 נר כמו ביסרתנו וסלחת לעונות ולחטאתינו ונחלתנו
 לרצונך דלת רחמיך באנו נפח את הדלת חל
 שוב יודעי שמיך רינים והחל התחלת עינינו חל
 חתך נשחים ועורגים בחילת קנינו מותקנותיך
 נחיתות מברתנו וסלחת ^{ועלית} ואל תינישע נלחת ונכח
 בעיניך ידי כל נקרות חבל לך מעשה ידיך חטאות
 יונת ונסתרות סלח בעבור שם כבודיך והיה כמו חמוג
 חות והשיע כמו הנשמתנו ^{ועלית} יה הגומל טובות
 ל טוב לרעא מעיך והמציח משמי עדות לכו
 ננינך הנה חסדיר רבנות ולמי רחמים לבניך
 יהיר קרובות וממולס לח נחתנו ^{אחרי מלך}
 שרל שמחך כיום לפני נורח יוס כבוד חטאתכם
 וחבליית ימים משרה כי עונכם וטחה וזרה לכם
 ח' ומלחך יין בשמחה יענה חתכם ויקרח הנשחך
 חילה וסליחה וכפרה ^{ועלית} כמי ישרל שמח ביום
 ששה יין יוס שבת שבתו קדוש הנה ליין ומלחך מליץ
 מלכני דר מעוני הנה יחמר סלחתי לבני חירבני
 גרה לחוחה תצחו בששן ושמחה

בני

נחבים לדרך הטובה לגי חוטא בבראש
 ולח נח חן וביזרעים וחטאים שחן חוטא
 יוהר מהם גאים שרבים להרים חלש
 בשקד' עם לשקד על דלתותי מונות
 פתחך עם לשמור מונות מהחיי שחן
 לי הכלה מן ולכני הישפוך שיחור כמו
 שחתי לי דיבור מן לושיה לארץ על שם
 ואפלה לעונם בכלולים מנין תכלה
 תסוללם תהוללים ונעדרם בפן חסות
 מחוללים לי חולי על עונם רפא נח עם
 מחלים פליחת המין תקרא רחל כפגם
 חרפא משובתם והקשבה לי הלזנה
 נחתני בגלותי לי עזובה נעני נדרינה
 ריחו ככלי חובר עם הייתי בכלי חובר
 שיש בו סיומו עד נחמה שעתיד לחזור
 כיח שיש בו סיומו ואעפ"כ המיטן מתרמם
 שאין משיב חבירתי עם הייתי שר חיו
 להשיבו עי סיתוני חבותי מן אשרי
 המחכה לי תקרה כי כעב נחמה ישושה
 תכליתי לי סוף וקץ ואכלם לי בושם
 והשכר מרירתי היא כנר הכנר
 והעלה במחשבה במחשבה לטובה
 משאת לי גדולה ורוממות מן הלא שאתו
 תבעת אתכם קורח לי חשבה נהר לי
 מרונה והשפם לי רבוי בניטל הר
 כמשל הר שהחל בבר במסורת לי טול
 מן מופרות ומנפוח שני רינים במין באנו
 באש ובמים ותנחלנו לרויה

ביום ונחלנו מן זנח ה' תנחלנו לשון
 ריחוק מלא מקדש שגיונו
 שגגות שלנו התחלת התקוה שלנו מקוים
 לך בגללינו וטורגים כאילת עם כחילת
 תערוג מל אפיקי מים לי שאלה בקדוש

יהות לי לחלוטין מפתח חן על א מכלמדיך יידי כל נקרות יידי נקרות לעזור ולהנחיל לכל
 עשה ייך בצורות לי רוממות ונבחות במתחשבת מקדש חמוניך החלתיניס כן וישועתיך קרובות
 י קרובה ישועתי לבוא לא נחתנו לא ריחקתנו ^{ועלית} ונבליה לי שחתי הוא סוף לי ימי השובה בני
 בני חב' שנקרא ליתן דכתיב ומכיל לחיתן הלזרה ^{ועלית} וחמור זגור לך ישרל

ישראל כמותם קדש עלימו עליהם
 כמות הורישמו המלחמו ה
 איתור תרגום ויבא וסחל וכן קדו ואלהיו
 במופכם התורו כמלך והתורו את עונם
 וכו' מעלליכם מעשיכם גם באובכם
 לי אשוב ליכם דרשוני כמלך דרשוני וחיו
 והסדרי לי חסד וחסד קוסרו שופטי ארץ
 הזכו לי זיכור וברירות והתגוננו מן
 גנו והציל לי הנכה והונצרו יתן יצנהו
 פליטון עיניו לי צמירה יכרו לי חורב
 כל נעלם העונות הנסתרות ונעלמות
 ומכס ומכל יצרי כולם יותר מכל
 הנבראים והיה זה הטובה שאנחנו
 לעולם כי לא תנסוק אל איוס
 נק' בו עש איתנהו על כל ברוחיו
 הולתו לי ההחלף מן הנה גא הולתו לדור
 לה אשר שוררו הראשונים דוד וחביריו
 לחנן בני עליון שיחי הנבלי לרל
 עני לרלותי ועניתי מעיל עופה
 בלומתי עופה לי עטיפה בלומתי ומעט
 בבושה בדרך שאדם מתעטף במעיל
 קשיי לי מעי וקשיות וגם מלפי ביאונות
 כי כי מערה טל מעשי עדי לי תבטי
 ויכבירו עונותי יכבירו ככף מעלני
 עולין שאתה גזר עלי טוני והבך
 והוציא יחירתי נשמתו שבועה
 קבועה שבועה שנשבע הקדש לא
 בעת העקירה קבועה שהיא כהונה
 בתורה שכולה לי שהיא שכולה מבניה
 ומבטלה נחמסו שוליה נהגלו והורמו
 שפתי בגדיה על גילו את ערותה מעער
 נה

רצוניך וקבל את תכלתי כמות קרבן לנניך
 למען שם כבודיך אל מלך
 אליה מעמד עורכה עתקת עליה
 אהבת כלולותיה לבתה אחרך בתם שביעית
 תגר כריתת חתנו לך ער נצנה לא לבלעדיך כי אתה הא והכל בידך הונע קנה לשם כבודיך

בני ישראל שמחו לפני אל יצרכם יום סבת שבתו וכבוד
 חפצתכם כי יום כבודים הוא לכפר עליכם נאמו נחמו
 עמי יחמור תלויכם והי צור לכם סתרה ותהסד נוסצרה
 בני ישראל שמחו ביום זה שלום כולו כי חתם
 סגולת כל נחלתו וחבלו תזכו לביאת גואל ובני ביתו
 לחזות בגוים יין ולבקר כהיכלו בהנהגה ומנוחה בדרך
 חולם ועזרה הכשרו אל מלך

עמית שמוך יה בני קדש גזירות טובות
 עלימו חרש סלח נשע קומו תקהז קדש
 בחדש השביעי בעשור לחדש חתה חמרת חמוככל
 לבבכם במו פיהם התורו דוע מעלליכם גם באובכם חשע
 ותסלח לכם כי ביום הזה יכפר עליכם אתה חמרת
 דרשוני והסדרו רחמי והזכו והתגוננו והונצרו נמאז
 ישעכם כחור בקר יכדו מכל חטאתיכם לפני יוהא
 חתה חמרת וברוני כלם חטאתכם חסלח
 ותמחה כל נעלם טובי חנחילכם מכל יצרי כולם והיה
 לכם לחת עולם אל מלך

אל אנוס שלח כדיוס וקרבן עמית והשיב פמו
 קדש וכפר על ערתיך ושים שלום והצילם
 ול הסתר כניך חטאתי ועויתי וגשעתי לפניך
 הולתו לדור על חטא ופון אשר עבדו נאליה בומר ננשי
 על עונות אשר גברו נחתחבן וזרנן בשמיה אשר שדרו
 עשה עמי לטובה חות למען על עבדיך חלה שוקי
 והקשיבה לרל עני ודוב כביי חני חוטא מעיל עופה כלות
 ברוב קשיי וגם עלכי יביאונני ויסירוני ער
 הספרים ויכבירו עולין היסא ער לרמלי רבר מענה והפך ל

שבועה קבועה בני נח לא לנחם שכולה נחמסו
 היום כפלה הערה כליה זכור תזכור לה
 חתה חמרת חמוככל לבבכם במו פיהם התורו דוע מעלליכם גם באובכם חשע
 ותסלח לכם כי ביום הזה יכפר עליכם אתה חמרת דרשוני והסדרו רחמי והזכו והתגוננו והונצרו נמאז ישעכם כחור בקר יכדו מכל חטאתיכם לפני יוהא חתה חמרת וברוני כלם חטאתכם חסלח ותמחה כל נעלם טובי חנחילכם מכל יצרי כולם והיה לכם לחת עולם אל מלך

עניה מרורה שידרה מנכביה אל נאנקד
 ונאנה על צדקה ויה מטולטלץ חביו
 בגלות ומן ייהבאל כהרם ונחה לי ריחוק
 ומיאוס ענוי נכנות מן ליטנות חפני
 הצדקה מן צדקה שבתים לאלוף נעורי
 על קרית לוף נעוריה הקצה עש לוף נעורי
 להר לוף לי גדולה הוא לופי וגדולי ומאן
 נעורי והוא מן יצילה ישראל ממעצ' כי סס
 ערין היו כנער המתחיל ליהנס בעול
 המלות ערויה לי עדי ותכשיט
 שכותינו פני המן בקלות לילקח בוני לו
 ביזיון חילות כח מן חיל חלות
 ידי הלכה כהל' עזה תריפה הייתי שמה
 שמתה לשמה ומזה שמות משפחות
 מבני טען לבזה לכוז חוזה עש כרחל
 לבני קוזיה נאלמה ששך בבב בחי בוף
 חת' בש' על אשר קורם מן קורם נבו לינלה
 וכפיסה רל שמללה פאלה ונפל יל' שנה
 ות' מתחר רבץ ביה שני ער ומן הפייטן
 הנה כל לה הגלות והגזרות לירעו לי וסף
 חס משלו בי עכ' לא נתייחס לבי מישועתך
 עש כל זאת באלהנו ולא שכחוך צרות וכו'
 הבית כמו כנוך צרות הבאות שכהוני ישועות
 נסתרי נעלם ישוטט לי משוטט בחר צ'
 כל הר כל חוקר ומחפש מן ויתורו חר
 חר' כנען ונעדרו נחסרו חזון ומרחות
 לי נבואה חר' ירצה שיחר לי שחר
 וענין תפלה הוא כי כן דרך קורני להקדים
 בשחר ייחד ענין שריפה בלונשרה גרונ
 מרוב קרא לבניך בצעו לי עוסק לבגדו
 עש וחטאלי נגדי תמיד ותפניע מתמנהו
 לי בגישה פיכגעו לקראתו כענין ויפגעו
 בו מלאכי להיס שחרחר לי סיבוב תיגוס
 סביב מחור כלו הלך פביב פביב ואינו ת
 מיושב מרוב הצרות של עוף לי פליחה
 בשנים תולעת שני והוא צבע אנוס בערבי
 קרמו בצמר צמר יהיו בצמר לבן כינוי
 לפליחת העון ונערייהם חילוף ופינוי הדבר
 והמורה

תצדקה בינו במר כותיה לאלוף נעוריה החמורה
 מה לך עזבתני פירוס וערית השב קרויה כל הנומיה
 בערי זהב קשופה ערויה בששן ושמה ורנה והקרה
 א מלך שזוזנינו סנוי בולות
 ושכלות לאור נקרה והנה בנו ושכלות
 משלו עבדים וחני בולות הושיעה יי כי בקר חילות
 ולפענן שמוך עשה לטובה אות יי ער ומתי קר הפלח
 לקחוני זרים מנחלת חחורה חזלת ידי וידע
 עזה הייתי שמה לשמה ומזה ומחלותי כרחל בקחות
 לבניה ער יסקיה ויה יי צבאות משלכי ששך
 ער אשר קדם ושלטו בי חתריו ומדי ופרס הניצוני לעילם
 ומשך ותירם וגם עוד ישמעל הרק והרם שבע עשרה
 שנה וחמש מאות הנה כל חלה וגם משלכי כי
 כי תמוך לא נוחם לבבי יען כי חתה חל חבי השוב
 תרחם הרפא כאבי צרות השכיחוני ישועות הבאות
 חשבון קר הרחשן לאברהם נספר ומן קר נספר
 לירמיה הנזיר קר שלישי מהכל נסתר ישוטט כל חרם
 ויחשוב כל הר' נעלם חזון ונעדרו המרחות
 ירצה עם חביון אשר פני' שיחר צועק ומקול קרא
 גרוננו ניהר חסדיה חל יקרמונו הלילה נסמך
 יי הקשיבה ועשה לי תאחר אשר ידור חטא
 וניחם על אשתתו ושם עון בצעו לבגדו ולעונותו ת
 מלחכי רחמים השלח והכניע מנמותו כי בבשת כלות
 לבבו בקרבו שחרחר כליל זה חזון האדונים
 שעה רלים וחביונים לשונכים לך תחנונים שח עון מורו
 ואם יהיו כסנים בצמר צמר והצווקים בשביה
 לעונם ומדייהם ורמעותם יוריד לפשעם על לחייהם
 חיש נח את ישועתך נחת מנותך בחייהם וחת תפלת
 גוייהם תקרב ותרצה ותבהר א מלך
 ונחתי ונמתי על עיני מרורים להב מורו
 בעת העלה כרעיוני עמותי שגור חסדי
 כבושת נני ואומרה על חטאתי חפלה נח ביי
 מחל

אילך חך חדי אול נחל חי יחזה ארהי"ו ביום השבון ו
 עבדתי יקומני בעל כרחי ויגר לי בעולותי
 אהר"ם ומר שיחי"ו ולא ימצא לבר חנני ורוב מרי
 יחזי"ו תהי אזהרה ואהימתי ואהר"ם קול במר צרחי"ו
 תהי אה"ם מלהטת יחידתי ואהר"ם וחת כל אהר
 ינחלי ויהיטתי לך מבחי"ו (שכחתי חרון חטי ביום
 ומר בחטבותי) רעה אזהרה גומי ובשרי מחר
 "בזכריוס הדף יום חסך רע ומר" ויצר רע השיחני
 "עבר עלי משמר" בעבדתי חני חסתי כוס רע על
 חמר" והכניס חת צד יוצר ועד הנה לא גמר" להי
 עלי נוצר וקוצץ מעמר חומר" (הטה חזנה חלי יקח
 יתחננוני) יהי נח חסך עלי ברחמיך וחסדיך
 יקור ול הנחמל עון עבר עבדיך" ואגר חלי וגם בכי
 דמעני בנחדיך" ואם גדלו טונותי רבים הם חסדיך
 נח למענך ולמען שם כבודיך" ואחכ"י ונשמתו
 חנה בירך" רעה חותי עדי מותי בטרם יתמו שני"

אל מלך

חמי בעונותי לקחתי אר"ם בית מעונותי רדי
 מחול ימים כבדו יגונותי"ו הלכו בעמול
 טונותי"ו על רוב פשעי ועל זונותי"ו ירענו יטושעני
 זכותי"ו טובה יע חת שביטני"ו למה ייו תשכח
 ועל מי תטוש חת מעט הצח"ו אשר היום כמע
 ים היצ"ו ער מתי תחר קץ היפצח"ו חנינו כי רב
 א לצח"ו הביטת גרתי חת חרבתנינו" מנשכט
 ים עובדים לקונם" שש שנים וישח יגונם" ובשביעית
 לחנשי חנם" ומה שביעיות חלכו ותינס" ועמך ער
 די ארונם" קנינו כי לך מנשכט גחולתנינו"

והמזנה יקרה מרי"ו לכשעס כבדיל בשעס
 חשי מחר"ו גנייהם גומיהט
 שטפוני דמעותי הכונה שירדו דמעותיו
 לרוב כנהל שוטף ער כלו שטפו
 המענות חותו לרבוים" ונגרו לשון הטבה
 וגילת"ו מדורות להב מוקדה על מראות
 הניהנם שהוא מקרר לרשעים על טונותם
 כרעיוני במחשבות" יחזה ארהי"ו ירחי
 רדי ביום השבון אחר המיתה יקומני בעל
 כרחי שמוכניסין הנפש בגוף ומקיימין אותה
 להורות על חטאיו" מעולותי מעשי המסור
 המסותרים הנעלמים ומעני"ו ומר שיחי
 שכחתי ונפלגתי בכעסי להתרעב על
 שבי טונות רב (אויב בג) ולא ימצא בי
 זכות כי אם לבד חטאיו וכו"ו ומדוחי ומר
 שהרחתי עצמי ממוצותיו ורדי"ו צרחי"ו
 צעקה" מלהטת לי שריפה יחידתי נשחתי
 נחמי"ו וחת כל אלה הבינותי מעיד הייתי
 חני ויורע שיבוא עלי כל זה" סמר" ענן
 בעירה ורעה כלדס שמעו סערוותו
 השיחני הטעני"ו אשר עבר עלי משמר
 הוא הנחש הקדמוני שער והטעה לאור
 על טע הדעת דבתי גביה לשמור את דרך
 עץ החיים" ואפשר שיהיה לי עבדה" ובטע
 כל"ו לקנאתו ולכספו בי שהייתי שומר התור
 והמזנה והטעני לילך אחריו" כוס רעל
 סס המזה"ו (י"ו) המר"ו ארוס כל ערבי אחר
 כינוי לעונות ורל פלושכרוהו שלא ירע
 מה הוא טושה" לא גמר" לא השלים כי הוא
 הולך ומתה אותי המיד"ו וקורץ נגזר
 נחיתך מחומר עמר" חומר" טיט"ו ושור
 וראה" בנחדיך" לי נור כלל שלא תאבר טפה
 מהם" שולחה אחי שביט ענינו
 בגלות טע למענכם שלחה בבלה" היפצח
 מלתא בלבי נפשה היא ובלשון תימה היא
 רל המדומן כדני והביליני לשון שמתלוצצים כנו האומות על שלא בא קץ השועה" וישל יגונם שיצאים
 בשם כדמכרס ואזיל" חלכו ואינס" עברו ולא נוסטנו" ער כה עתה" בריתות לחליטין" שדה רם
 ובהות

וכהות' שמכר שרבו מפני עניניהם ודלותו
 לצדמיותות לחלוטין" קורני שהיתור
 הירגים בנו לשחת לה לשום הנאה להם
 ל' קרץ מעצמו בל' חרדתי מהגדרה
 ירך' ומכר ידיו מן ויגר' מואב כלומי
 והמכרות ע"ה מהגדרה ירך' חני כליתי" כ
 בגלדיך' בגוד שלך הכוונה שלא האבר
 טפה ומענה' דר' מרומנו והכוונתו
 ע"ה חס' חסד' שמים שם אלה ואציעה שאל
 הגן' הנבל' באר' והמרש' נגן' ונפלינו לגי
 ועמך' סוה' תפלה' בהעתירי ל' ריבוי
 תפלה' הקדמך' בהכלה' ויה' הקדס' אפלה'
 המעללות' המעשים' נזלת טוה' ים
 מק' עבירות חוקות והמורוה' ויש ראות
 רל' קלות' ול טלות' ול קלות' קאי' אצדוקה'
 שזכר לעיל' כלומר' וצדוקה' מק' שזכר
 קל' ויש שזכר' גרול' והשקול' הזה ברעתו
 של ארעות' כי בתורה' לא נהמרש' מהו שכו
 המצות' כדי שלא לית' הפרש' ביניהם' והכי
 קלומר' ולא נאמר' איזה מהם' בעלות' רל'
 גדולות' ולא נאמר' ג' בעלות' המוסות
 הגדולות' ל' נפיון' שאלה' מנסיני בגלות'
 עכ"ה היה אולי' לעזריני' ורל'ני' מעמך'
 והעליני' מעמותך' הגלות' והרע'י' הכללות'
 צדקות' המשיח' וכו'" בבגד' תחתיות' וכו'
 בגלות' כזה' ולא תספור' בסוד' עפר' וכו'
 הפ"ט' מחלה' נני' ל' לגלות' אלה' בהי"ס
 בעורו' חי' לספר' גבורותיו' כי לא שאלו' ה
 הודך' מזה' וכו' וע"ה' היסוד' בקבר' חסדיך'
 חי' חי' וכו' וכו' והו' ולא תספור' בסוד'
 עפר' בהתחבר' לעפר' שהוא' הקבר' ומען
 מכנס' הלא טוה' רל' כליות' וכו' נעבור
 שר' טוה' והכוונת' בשלב' מן' מי' שר'
 שמוות' הכותב' בפונד' שבע' כוח' ספר' י
 ונח' אבות' כליות' אר' רל' רכי' כלות'
 גולם' שלי' דלו' עימך' קורס' שנכרה' המולס'
 מרוס'

הכל שובט' מעשכ' כדיותות' לצחת' ביוכל' שדחש' וכו'
 והחרץ' לל' המכר' לצדיותות' וכמה' יוכל' נצותו' נחיות'
 וירשו' חרני' קורני' שחנות' וכל' שכני' עתה' לנחלתינו'

אל מהלך

ההנהגה ופחדתי' מתגרת' ירך' שים' עני' ונס' בני'
 ורמתי' בנח' ר' ר' מרומנו' ומהותות'

הכלל' לי חסדיך' רצה' שיחי' בהעתי' בדכר' על דלתך'
 חללים' יום' צעקתי' בלילה' נגדיך' יהי' נח' חסדך' לנחתי'
 כח' תורתך' לעבדך' ארומנוך' ביי' חוד' שוה'

חקדמך' חצי' לילות' בעת' זרע' ידך' ורוע' המעללות'
 וחטאות' וצדקות' הן' במאמרים' לעלות' וזאת' טוה' וזאת'
 רעות' ול' קלות' ול' קלות' היה' חות' בהראות' המוסות'
 הגדולות' ורל'ני' מעמך' והרע'י' המלחות' שתי' כבוד'

תחתיות' במעמקים' במעלות' ולח' חסוד' בסוד' עפר'
 וגם' חני' חסדיך' חי' וכלך' חנה' חלך' מעש' חסוד'
 הלח' טוה' וגם' ארחי' גלותי' רחו' עימך' ואם' חסוד' חסוד'

מעל' הלוח' שאל' מעמך' ואם' חסוד' בכל' ונחבות'
 וחציטה' שחול' הנך' ואם' חסוד' קצות' מזה' לנוס'
 מעמך' גם' שם' ירך' הנחמי' והחזני' ימינוך' בכו' חסוד'

וחוק' חסוד' צדקה' לבדיך' ואם' המעול' כח'
 נעמול' ונעמולנו' השלם' לח' נכחד' כפי' יחד' נגריסות'
 תחכלם' לכך' כמר' ול' תמר' נגמר' ל' העלם' שגבני' סוד'

וחויבי' כולם' תכלם' כן' תרפס' בפעריך' נפסוד'
 תכלם' וחו' עמך' כיום' ועמך' וחני' ברומ' חסדיך'

יעקוב רשע' נחמי' ויכני' עזר' לבבך' ושוב' חל' יי'
 וירחמנו' בזכות' בטרם' יסכס' חו' יבוא' יומ'

מי' ירח' וחרר' ית' ל' לבבו' עזוב' נח' בוא' עזוב'
 שמי' ורכל' בטרם' תהעופף' כיוטם' חל' חרובה' ותגש'
 יבוא' לבקש' המרובה' לכך' שוב' טבור' חת' היום' רכב'
 כי' בים' קצר' והמלכה' מרובה' עזוב' נח' בוא' עזוב'

מרום מעל מרום מעלה ובי"ט הם חסד
שמים סם חנה "מחבול וכו' ליתטמונו
כלומר בתקום שהוא מכוסה כמו נעמנו
כמעשינו "אנחנו רחמינו" (בשפתך
רוח חזקה "נעמנו" קציר

יעצוב נתיבו דרך שלו "רום גופה" יסבה
 ענין כליון שמח שם רע מן לשמחה
 בקמיהם "ורבה רבה רעה ענין רע" כיוני
 ל הרובה יעל וכיונים ל הרבותיהם ומל
 לנשמה שתטוף לתקומה ותעוז הנוף
 והנושה הבטל חוב מלאכים התמנונים
 לפרע מבני אדם על מעשיהם הערובה
 הנשמה שהיא טרבונית בשר העם שחומות
 לו ומשביעים לחמו היו צדיק ול הדורש
 וכו' וכבר ידוע מכל רז"ל שהמשכן לו להגד
 ופומה וכו' כי כיום קצר העליו והמלאכה
 מערובה תורה ומצוות יחאם לא עבשיו
 תקיימם איתיהי יקר כבוד הוא התמון
 נורד נמר כי עשה יעשה לו כנפיש וכו'
 וכמ"ל רז"ל מתמון מה אלה תונה וכו' כי
 עדין תבה גיהנם וכירור כיצור ה
 תושר שרור כולם לי בזויה וכל אלה
 אחיה איתר אח לי צמר ואכלתו ואמר
 אח (יחזקל ו') וכל דור יחר וכל חביב
 וידיר וקרוב כשישלים להם חך בקבר
 ירחק מעליך לי נמרד יהתקן עצמן בעל
 במעט שהוא דומה לברונמר מה כדרי
 שתיכנס לפרקליו נורד חך לו טלטול
 מן נעוג כאלה ורוח בכל צד ורוח
 כסוהה לי כריהה מטגה פרוחה של
 לבאר שחת וסוהה גיהנם והרוע לים
 עצלים בלחם בעליו ובעל הבית הקל
 מלך נשגב ומרוחם ופאריל בותק

[illegible]

הם לא התחזק לעבודי שח דומי שפגמה
 ואם אענו ואם אהחזק ואתגבר בעבודתך
 ליתוקף וחזק בך עומי בך תקמי מרה
 כנגד מרה נגדוהי כמו נגדתי לשון
 כריתה ביום המוא ביום הגאולה
 לשערי צעירי האל קטני האל כינוי
 לישראל מתקטינים עצמם
 ולבית הרום ועדיך בתי כנסיות שש בית
 ועד להשראת שכינתו ית' נצחלו וקבלו
 בטוב בשמך בטוב יקראו עדיך עד
 מתקנתך וית לוחך תשובה נשחת חזק
 מתמדת מרוק מרה באובה ונחת גש
 באובה ונחת מושעון ושמיה ונחת שמות
 לומים מאלופי עשו עזבוס נעצבים
 הניחוס עלזבים למטה לשכל המדרגות
 נכחלו קדר מוכי יסמטל וענה מבני
 עשו כולם משלו בהם מעול רין זה
 לדוב עול דת של זה שגור עליהם גזרות
 קשות נשכלו וזה בגרי ערבים שינה
 וחזקה זו גזרה עליהם לשונה בגרי הנלחם
 ומכובד לבאי קרית חנה דור קריה
 ששכ בה דור והוא ציון אלם בבכי יבולו
 שאל ובהנחמים אובילם כמות המוט ישבו
 כמות כמות לא ית לעולם מוט לצדיק
 ל מעירת רגלים המוט לי עול און מירוש
 בעול המוט דהינו המוסרות יסבו כימי
 להגלות ועדיך עמד והבטחה שדבטחם
 לגלם אשר דרכו חמך עד כי אתה אשר
 הבית דרכו רל עם שהכיתם בחמך הם
 עזרו לרעה ודרכם וששן נחלתך
 כביכול חתם שרשיהם הכוונה שחגנו
 סעיפיהם וגם השמים צופין הנבואים
 והננסים ויסתופף לי כל לקרבו הוכו
 הור המוקם והנשיא משיח צדיקו
 בעשור שני שיעורים בכותבת לאכילה
 וכתלוח לוגמיו לפמיה כחמנו
 ואולי מלוח לוגמיו מלוח פיו מורים
 חמנים אל

הדור

מענינה חכמה הנחל רחן ורטי עקב עבדי
 רחן כחמה חגי האל כל הנקרח לכבודי כרחמו חן
 יצו תיקו עבדו חותי לבדי ובלעדי עובדיו ועדיך
 יחידתי ותקום ביום ההוא חברה חת בעך חס תשוב
 ישראל אל מלך

לשערי חסדיך צעירי הצחן כחן ולבית הרום
 ועדיך פה חחר נצבא ענסי כי הם
 עבדיך בטוב שמך יקראו שומע הפלה עדיך כל נסר
 יבולו שומע מקבל לשבים תשובה נצחת מרוק עם
 נכחבים בשובה ונחה מרם מיר חויבים ושמיה ונחת
 עזבוס נעצבים למטה נדכחו שומע נפוצ עם נפלו
 ביר קדר וענה מעול רין זה נשכלו וזה בגרי ערבים
 שינה רצם כי מתרצם גלוי ויבולו קרית חנה ונחת חמנו
 יובילם חס בבכי יבולו שומע דגרי עד מתי עבדיך
 בתוטה המוט ישבו וסר מיהם הוריק וכעפר נחשבו
 מתי יבולו ועדיך ולדבירך ישבו ומתי בתוועדיך
 לבניך יראו שומע ועל העומים קצפך שפון וחמדיך
 כי דרכו חמך וששן נחלתך קרוב ירחו צומך ישמעו
 נחלתך ואל מוזה ספיר זהב ולבונה ישחו שומע
 רוכב זבול וערבו השב בכך גסיכם אל מקדשך
 וברכו ישר נחלת דרכם ויסתופפו חל קרבו וננסים
 בהרבים בבואם יבולו ובצחם יבולו אל מלך

בעשור לחדש ביום בוא כבוד עומי קחן
 עומים רברים ישבו לדר במעוני וס
 ירדו הלוחות השניות מסיני קרחתי בכל לב עניני
 בעשור לחדש יום חמשת עיניי יבד
 מתעניהם חל מהנולד באיים שח מלבי נשעיהם חמ
 הייתם בו שפניי כי חמתי עכב וחתם ההיונקים
 חל חשיב חת דלות וינחמן כל יבולו בעשור לחת
 יום נפשות נטקדוה מנחמחות הגויות ומעלות החסות
 יום מחילת הזרונות ויום כבוד החמדות ויום גזר ד
 כינויים

בינונים אס להחיות ואם לכרות הוציאתי לחוררת
 כי לך תלויות עיני כעשור להדס הוא יוס הכנול
 הקרב שני טעירים וחיסור שני שיעדים בלכיל
 ככותבת גסה מערי תערים ולשתיה מלוח בלוח
 כי כן הורו מורים שבענו מטובך שבע קול תחנוני
 אל מלך

אדוני החזונים השקיפה מעל עיניך ורחם חסדונם
 ברחם חסד על בניס וזכור ברית אמונים
 שבעה תיתנים ולתזכור לנו עונות רחמים
 זכור ברית אלהיך הרם בין החמים ברחם אמונות
 המורה כנונה השמש מרח ומתרחב ברח ועד יך
 אלה ולשמש צרח והנח בן שלום שנים זכור
 ברית חמורו אשר לפניך עקדו ושלח את ידו במחללת
 ליחורו ומריון שם בעדו חיל עולה במעמדו זרעו
 צור הורו נרה היום מזירונים זכור ברית חיים
 תמים ברח מחיים רמים בסולם מעדומים בישרתו
 נחומים ושדה ל עממים ימצא חסר ורחמים הענו
 נח בזכותו בתמים והלבן שלם כמים זכור
 ברית חיים עניו ואת תורת קניונו כורח בעליונו
 כוחך רחם עיניו ולתהלת המורו הנחיל את חזיונו
 זכור את חזיונו ידעו פנים בפנים זכור ברית
 שלוחיך יגדל נח כוחיך למען משיחיך וכה
 במנוחיך ושם נחוחיך כליל על משחיקי והביע
 שחך בבגדו לפני פנים זכור ברית חיים
 בלבבו נגיד בחרת בו אשר מכל סביבו הניחות לו
 מחויבו ורחק ל שגבו בשמרו לצחת ולכוח ק
 קדמוך בניבו במה שרים ונאנים זכור ברית
 חזקתו לדור עקש ומהחנה והעליתו מעונה
 למבשר ומפנה לכלית גוי משונה תשר לוחץ ומענה
 בלתי בקרב שנים זכור ברית נפתי שותפות
 והסרתו בנהל ברית וזכרה הברית אשר ברית
 לחחרית לטהר שחרית במי נהר ובורית נחלית עברית ברחמיך נשענים אל מלך

אדוני חסדונם השקיפה בלח וייחורו
 חסדונם החזקים בלחונם מן
 חסדונם מוסבין לזרח אברהם ומעלה
 המורה אדם נהרים שיהא במורה חסד
 ועדיך ולך חסד הלך צדק נחלל וקרא
 והוא היה קנה שנים שני עקב אשר מעל
 כמען עקב הכיר אברהם את בוראו והוא
 היה קנה שנים הרג יתירים שערין כל
 הכיר בהם את בוראו חמורו יצחק תמים
 יעקב חסד רמים עשו ושרה וכו' רבדים
 ושר ל מלך ל שדה כתי ואתחנן אל
 עצומים שהוא המלך עזוס בכה כ
 מלא גדול הוא להיחבך חסד עם מכל
 ויכל לו בתמים חסד העונות והלבן
 כשלם שנים עז חסד יהיו חסד חסד כמים
 שהוא חסד כשלם ילבינו חסד עניו חסד
 נורא בעליונו והנה שלוחיך אהרן
 יגדל נח כוחיך עז יגדל נח חסד משיחך
 אהרן שניעם בשמן המשחה במנוחיך
 חסד נח ל המנוחה והביע ל דיבור
 מן תבענה שפתי חסד הם בלבב ידועה
 נגיד בחרת בי עז וצווי ה' לגיד על עמו
 ישר ועז וינח בדור עבדו אגבו חמורו
 לצאת ולבוא במלחמה קדמוך בניבו ל
 תכלה וכן במה חסד ה' בניבו צדק שריו
 שכל המשחרים מתפללים במנוחיך ה
 חזקתו פתח וזו ליה זל עקש ל עוזה
 מהחנה ענינו תבדק עלילות וכו' מתחנה
 הוא לי נחל חסד חסד והעליתו חמורו לשון
 עילוי כמען הנני שולח מלאכי ומה ררך לגיד
 וכתוב ותלך הברית אשר אתם חפצים הנה
 בלח חסד בשער ישר נקראו בשמו של קנה
 רבתי כל הנקרא בשער נחל ברחמיך
 נפתי שולח הברית נפתי הבעל בתי אהרן
 לטהר שחרית ישר כענש ועל טעות חסד
 חסד חסד כתי נהר ובורית משל החל

אל מלך

שני קריים

[illegible]

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹדֵנוּ לֵאמֹר "לְמַעַן לִפְסֹק כְּאֵל וּצְדִיקֵינוּ הוֹדֵנוּ תַּמְהָרָה" עַנּוּבֵה שְׁמִיטִילִים עָלֵיהֶם תִּפְסֹק (מִן)
מִגֹּמֶל יִצְנֹס לֹל עֲוֹנֹת מוֹתוֹן "אֲכֹלָה בְּכָל בֵּרִי עַל וַיִּחַכְדּוּ אֶת יִשְׂרָאֵל כְּכֹל כֶּה" נְטוּשֵׁה עֲוֹבֵה "חֲדָשׁ צִדָּה" מִמֶּנּוּ וְנִתְּ
לָהֶם בְּרִית חֲדָשָׁה וְשִׁמְיָם חֲדָשִׁים וְכו' קִרְאֵם חֲדָשִׁים כִּי הֵם עֲוֹנִידִים בְּחֲדוּשֵׁם כִּיֹּם שֶׁנִּבְרָאוּ וְלֹא יִבְלֹוּ הֵן כִּיֹּהֲדָשִׁים
בְּעִבּוֹר גְּאוּלֵּת יִשְׂרָאֵל כִּי שִׁמְחָהוּ הַשָּׁמַיִם וְלֹא "פִּתְחֵם לִי חַיִּימוֹת" בְּדִינוֹ מִדְּבַר יְבֵשׁ וְשִׁמְיָם "אֵם יִתְּנָה יִחְשִׁי
מִחֲשָׁבֶה אֲחֵרֶת לִהְיוֹת לָנוּ" כִּי קוֹל יִדְעֵי יִדְעוּ "כִּי אִין לָנוּ יִכּוֹלֵת לִהְיוֹת עִתּוֹ כִּי הֵאֱלָם וְהָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
וְהַסֵּב לִי סִימּוֹר" וְדָם נִדָּה הִיא יִסּוּדֵהוּ הָאֵדֶם נִבְרָא עֲלֵמּוֹ וּבִשְׂרָו מִדָּם נִדָּה כְּאֵל "בְּשֵׁלֹל גִּיהוֹם" כִּי צֶל נִטָּה
כִּי כֶּעָל הַנּוּטָה לְעֲרוֹב יוֹתִינוּ הַכּוֹנֵנָה קִצְרִים הֵם "שׁוֹבְכִים לִי מִדְּרִי" תּוֹכִיעַ הַגְּלָה

[illegible]

אמר וזכר אלהים וזאת קברו ספר שבו כתובים זכרונות פנחס וזאת קברו זכרון לנח " ונשבעת דבור כי נשבעת ואלה
היו ימי וכו' " הנזעמים לי ואחיהם וקצת " היות תמיד לעיניך זכות הטקידה וכן חזן אפרו של יתחק דבור וזונו
על המזבח " איש הם יערב אשר נחתם בכסף כחזן נזרת יערב אפרו הקוקה בכסף הכבוד " דבי נחמד ישראל נח
דבי דכתי' הדבי לישראל בחזיון בתראות הלילה " להוריה להפריח פרי קרש הם יב שבעים שבעה להרבה להטמירם
כחזן נזרה ויקח ואלבני הענקים יב אבנים היו אחר הם מות אחרים הם לו מסלוי בידוע שחני מעמיר יב שבעים
ונחלחו וכו' ע"כ בפחדותיו וכו' לי פחדות ענמי האלן רחמי ל"ב שבעים " חזן נסגל וגם נרגל כשאלו יב שבעים נסגל
והחל ברכי אלמסר לברש עוד חזן נסגל ברכוש חזן וברק ועברים חזן נסגל בחיי אביו " וגם נרגל לי הרחות וכו'
ע"כ

זכור חתונת אשר חתונת כחצו המנהל כנים ברית ענינו
וחזינו נחמנו הנחמנים יקנתו בחיר החל ומינין
וחרונים אשר חזיתו וגם המצית כרות לבני תיתנים וטעם
הזריר לבן שריר שרית חזות חבנים להרביקם להחזיקם
היותם כח מחזיקים והעירם וגם כחזירם ויהל כחזירם
זכור בריתו לעדתו העניים והחביונים וענתה כס צדקה
לעם קדמו פטר ביום זכור וזכור אשר כיהן במעבדו
טעם והמחרת לשרת לך כהיכלך בין כרי כפידת בעת נזר
וגם מיהר כחזיר חזיר וקטורת עביר משהחזיר חזיר השחת
להיותה מכפרת וטעם נצטרך ביום ועמד מעגפה נעצרת
בטת שחר ברית מחמד כקטרת המשחרת זכור חסדן
ומעבדו לבית נקראת פחרחורת וענתה כס צדקה והטעם
ומעונת זכור משחרר המעורר שנתו בחליות
לילה להורות לך מדוב גדלך המזון והמחשבה בתשכחת
משפחות לשחרר נורח עלילה כרננו ונגמנו כנועם שיר
ומהכל אשר החמיל וגם השפיל והמיל כל בני עולה יום
הצמית וגם המית מערב מחנה סגולה זכור זכור לעדתו
ענייה פוערה וגולה ומנתה כס צדקה במשפט חביונים
זכור מקנח חזיר קינח לשחרר עושה כל חיים
פרות המצית וגם הולית נפשי מתוך לבאים ובישרתו
במשכרתו גחל על כל גחלים ברית לעילוי והשלום היותם
מניהם מליחים ברית כהונה בקול רנה ויהיו נקראים
בבית נערב אשר חרב ונפל וירד כל חיים במה חסמנו
במה חתמוך ביום מעשי מעצמים נחין כהן אשר יכה לכר
טל החטאים ואין מנחה נחין וביהם ואין לשכת הטלחים
עשה למענך ולמעונך לבנים הנרחים מוחה מוחה ומנחה
להעביר בגדים צחים והכתמים הראמים העקרים
והטלחים מוחה ועבור כי תעבור היום ככל צחוקך אמר

הביוניד" מוקנה פינחס פרות העליה וכו' רב' השיב את חמתו" ובקרתו במשכורתו רבתי' הנני נותן לו את ביתי וכתיב
ברבי חיתה אחד החיים והשלום שניהם וכלי' חיים והשלום שניהם בשלמות" ויהיו נקראים הריבנה שלו היו נקראים
בבית נערב הנא בהל"ה" נערב' ל' פריכות ונעיתות או הוא ל' משכון שנתמשכן בעוה' כדרך שאל' המשכון אנתח
בעונותיהם של ישראל מלאים למחוסה חבסה בטחון" את מחוך' החזיק" ולחמוןך' ובטבור ממונך זה בהל"ה מנח
השכינה" הנרחאים ל' הסבר והבהירה" הלוואים כינוי לעונות ע"ה הפירו הבגדים הצואים" והכתמים רשמי העונות
העקורים והטלואים נקורות וקאי הכתמים" כי תעבור היום וכו' ע"ה כל באי עולם עוברין לפני כבני מרון"

עבדך נכבד נחמדים מתחיים פליחתך
 ולישעך נכבדים חנח שעה שועתם כעו
 קרבן מנחמים "החל הנזר חסר לנחמים" ישרא
 עבדך הכולבים שחוח "משתטחים וכותנבלים לא נחיר
 ככה" חנח שעה שועתם כמו עולות וגפכים" ישרא
 עבדך נרמזים ונכעמים "ומעוצם חטאתם קררם
 נחר וחייתם" חנח שעה שועתם בקרבנות ושלמים
 ישרא עבדך נחנקים ונחנחים "ועל חסרון נשמתו
 והם הם משוב ריקים" חנח שעה שועתם כעו חלות
 וריקים

אל מלך

לכ נכיל בנינו בנכסות נחנחות ונישחאת לבבנו
 לא להי הרוחות "אולי עלינו הוא יחון וינחית
 הנחות" ואם רבו עונינו ולא עשינו נכוחות ליי להינו
 הרוחות והסליחות "חסרי יא הלח הם רבים
 מועשינו" בוחו עבטת עליהם וגשיטתם חסר
 ואומם נמצח בהם מעני חף עושינו "ואם לא נברח
 חליהם וקטנתם" ומהרה ישובי שיחות לשכור
 נחרי שיחות "ירענו כי חנחנו חסמים לעמוד
 נגדו" אכן לא שפחנו כי הוא נשגב לבדו בזאת רבדים
 לקחנו היום תולאים נחרו "ונגשותינו בטוחות לחל
 חלה הרוחות" אין לעני לבטוח בעטיו למחוח
 עניו רק מהר לקוח תחנון להועיל לעמו ולבת עכר
 שחח כעבר לפני חרוננו כי ירבה לסלוח לשוחר
 לחלות בניו וירי רחמיו ותוהוה מתרבע הרוחות
שחורה ונחיה כחלי קרד לכמה כשואן בין ק
 קימוש ורררר "מתי לגנה תרד צעו וברד
 הנמן נרה ובה הסמודר" ויחזר הרמז ויכרח כר וח
 וקניו יחליבו בוח" לנכנת דמעה בין רגמה
 ומשמע" לעג השחננים השתה ותכוע" ועינה כל היום נגדך תרועע "הטה ייג תזכר שמע" פקד

ישרא נכסמים לי חנחה שועתם תכלתם
 שחוח כפונים חובים וחוקים נרמזים
 נכבדים ונכעמים ונכעם רוחו תל
 ומשתטח רוחיה קרלם וצלוס "ואם הם
 וחנכי שהם ריקים משוב שהיה התורה הנק
 טוב" לכו הנחות ונחנח למעיינות
 עשה נכוחות ענין ישר מן לא תחזו לבו
 נכוחות יושב שיחות רל מהרה כחולסרי
 ל להם ישובי חרץ חוסה ולשפור כל תבלה
 בריכו ער ד" שיחות מן בחרץ פחה" די
 שיחות מן לשוח בשדה לי תכלה מתוהות
 נשפאת לקבל שבים" שחורה
 כי נק' כן טע שחורה חני קמח
 וררר שניהם חני קמח הם "מתי לבנה
 כי רכתי ונה אשר נכעם יחניך קרי ביה
 ונה כחילוף גיכך" כחה הסמודר הם מענינו
 הרקים בתחלת יציאתם נקראו כן כינו כ
 לתיקון מעט של ישראל שכולם הנצח מעט
 הקטנים והקדושים "לשבתת רוחות" שתיקה
 דומה ומשמע" ומשמעות כח שמעם וכו'
 לעג השחננים היינו לעג כל היום שחח
 ובנחמ" וכל רל לא ינמט וכו' וכל הרבים
 פקה קוח כ" לבתוח להם בית הסודר פקה
 למהיחה קוח בית הסודר ונק' כן לפי
 שהסודרים לקוחים וכלואים שם" הרבים
 השפיל "תכונת" וכן קמח ייג בו כמון
 יבנו ויג צפנינו הרמזה והניחול נטישות
 ההתו מן וזה הנטישות הסדר התו נטישות
 ופי' בו כי הסעיפים התחתונים לכל ולכל
 נק' נטישות" התו כרת וכל וכל התו חרת
 הראשון" וכלול מן וברת את הזלזלים והם
 פטיפי הנטישות תחוסק ל' תיבש" להתנוסס

ענין וקרת שנה כחה קוח" קי" מעני תרכח וטפני הבנמס" נטישות התו טלול תחוסק" התו
 לורחיר נס להתנוסס" והלכו בחוליס כצחתם מרעמוס" ובני מעני ילכו שחוח" קי" היום כמה
 נקטה

להתרום ולהעלות כבדתם מרעומם ב
 בקומה וקופת קומתיות שחיה בקומה
 נחמדה נקטה ענינו בריהם לחי להקב
 עש להים ה' חילי וגו' ומי חילי ומי הבטן
 נצחי הקומה לאט ומן לאט לי לנער
 לאבסלום כלומר שתתנהג עתהם
 כנחת נדבא סמל מתקנת לי שנה והמר
 קמיו חייביו הקומים עליו יסטה יפרוס
 לפעמיו לרכליו כלבדם רשת ענינו עלורה
 והרץ ומן והרץ את גולגלתו לי שכירה עריך
 חזק המתערה לי חיות באורח נק' תושב
 הארץ כן שאינו נר רל ותתהוך כלו הולסחר
 מאזרחי קלרץ ומשפט כרסכרה בריחת
 גור רץ ופודענות כחש ולענה על ענותם
 נ כושע' מאזרחי לי דרך' אזרחי אברהם
 עלותיו בעדיו נשקד נקודים מכוונרים
 ומסמנים כיון פשטי בידו של הקב"ה עבד
 בן כסה וכו' יצחק קרבות מלחמות פקד
 לי חסדן מן כי יפקד מושבין במשמניו
 גבוריו רזון לי כחיסות ותחת כבודו ב
 במקום שהיה מתכבד מחנהו העצום שם
 תבער בו זמנה שורפת שתשרנו כשריפת
 אש יסעיה' ומי חסדו ומי חסדו' הש' יצחק
 עוללים קטני קטנים לי עולל וינק' האחילס
 החלשים וחרפתו השיב לו השיב לו גמולו
 שחרף את כפי' ועצמו ויטוש עליו רגליו
 עליו יטיח הקב"ה ל הושע יב
 יצראל ונש שכנו בקרבנו בענש ושכנתו
 בתוכם בתוכו לא נאמר לא בתוכם
 בתוך בני ישראל בארבו' לי אודב רבני מרן
 כאלו כבני איתרא' גחולה תהיה לכם
 רל שיצאו בריאות בקול שופר בעבור קול
 השופר שמהפך הדין לרחמים למאזל הש'
 עונו ולבית בורו לקברו שהוא כבוד סוכו
 לקפון' בעצב ומן עכבים שהוא שם כעז
 ומשליך אותו המכיר בו שהוא הכל ומשבר
 אותו ומתנפלים שדין כחז הכל שאין לאדם
 הפך בו שמשלכו חזק מביהור ירמיה ככ'
 משלו

רוחי כסבתי מצפה לחילי וגו' וידעתי כי כל חמנו
 וחולם עומ' רבחי קקן משיחי ומרוב נשעי ברח ברוח
אל מלך לאט ה' כל פנים נדבא ומכחוכים
 כל ומי יפחד לינו ויוול' מתקנת ירי קמיו
 ברי יבטה בעת יסטה צד רשת לפעמיו נפלה נח כיד
 ייכי רבים רחמיו נפלה והרץ משע עריך המתערה
 כחזרה ואת חזן כנו מעשים ומשפט כלחש מרח' ומנו
 מני דרך והסינו מתערה באף להורחנו ומטה למען
 אצרה בחזקת ה' אצרה והלך ומי עלותיו נפלה
 יהאם על צוחריו עול הפשע נשקד אחזק כסה עבדו בן
 כסה לטבח עקרי' ופוד חזן קרבות ואת כל חילי
 בקור' במשמנה שלה רזון ותחת כבודו יקר יקור'
 פיקד חס חפיר ויהפכו כל ומי חסדו חסדך פרוס
 ול תכרוס ובערה לתעלים זכור בריאתך לחיובך חס
 יושב אהלים קטנים עבדו תרחם ותחנן על עוללים
 ומי חסדו זכור תכרה עניים האתחילים ומי חסדו השיב
 לי חסדו עליו ומי חסדו
ויצא עש קדוש יגד ושמח לבו חסדו לו חלבים
 קרובים ואלם שכנו בקרבנו קרבת לו וענה
 ויגבר בשטן בחיבורו עמו ומי חסדו ומי חסדו
 אלהים חיבר בקרבו מקדש לחמוני ביום שחם
 עזרים כבני מרון לפני האלה תהיה לכם בקול שופר
 ביום פני' פשו ורחו כי טוב יו אשרי הגבר יחסדו
 רעו ורחו כי כח אש חסד ברכיו וחפון' הוכך
 למנוח עונו נצחרי עניו חפץ ומן וחשבון יענו ולבית
 בורו קפץ בעצב נבזה נפון ככלי חזק חפון' יי
 חוטא וכלא שב בכל לבנו משלו למה הוא חזק חפון' חפון
 וחזן בידו השרץ הטמא יגע וכל יועיל לו ולו טבל
 בכל מיתיו עולם שות הוא כל ימי חסד הנגע בו
 כחן עמי לבך ונעזבה כל לבנו לכה חסדך שנה בכל
 למך בעל צון מורה ומחב ירוסם חס פנימי פנינו
 חסדו

תמים יהיה לרצון כל תום לח יהיה בו נדבות כי
 קורחין יהיו לך למחשבה סלסל את תורתו ואת
 מיתות המעט שוב לבך האובד ובבכי עיניך תרומע
 השמר מפניו ושמע בקולו ל תמר בו כני לב רע
 ל השל בטה יחזק וירגל צמני הרחוק ממך לכתותך כי
 יצא קוצה בו ועזבו וברקבן ליקנן להשטות כי יחנן
 קולו לתחנותיו רחמי עמי כי בחר בך השל לו
 למדה שומר לך רב טובו וכל יקרה החמירה השבע
 רש ביה המותנה לסמורה לישראל ויהיה וכל זר לא
 יחבל בו

שחיתות שחיתים בני נוצים ילחבו להטיהם
 ומעטיהם כעין קלל יצחק מול כסח
 ותנשא בקול רעש ירכבו ה במחזה זה לזה להקדים
 חל יחבבו הכו ליו בני חילים הכו לך חיות
 עליות בתחתית כס הנקבע וארמלים וחשמיים
 אזרי ויו הנקבע תהלהך והלך יהודי מהנות חרבע
 זה ימריץ וזה ימריץ לך ומור ושיר יבע בני חיל יוס
 וליל במשמרותם נצבו מוכן ומשמרת הנחמור
 ברחש מחנות המונך הלח גמפר ביד השר מיכאל
 נחניר במרכבות לרכבות יעמור על ימניך ויקוו
 יחיו דרוש חיה מעניך ושם סגור למול מבור לך
 יסגור ויקרבו התנו מנחה המשנה על ירך שמו
 ניה ועל צבאו ונשיאיו גבריל הנסקף בשמים כלבים

והו לקרוא למלכים שחיתים ורל לנים שונים שחיתים רל רשע רכב להים רבותים לני שאת שהם רחוקים
 הל שחית שחיתים ושקטים בני נוצים בני נוצי הש ילכו בו ל להבה להטיהם מן משחתיו הש לוחט ומעטיהם
 חן עוטה אור בשלמה לו עטיה כעין קלל כעין נחשה קלל רל תחמדת וך יצחקי שגון שלהם קרוב לגון ה
 הרהב מול כסח של מקום כה ירהבו מן ורהב רמך לי ריצוי והפנעה במחזה זה לזה עש במחזה לחמור וטל
 וקרה זה לזה הבו להו יתנו לו כבוד ועמי הבו ככל הלשון בדרך שגפל במקרה לחזק חטני עליות עליונות הם
 חיות הקדש הנושאות לכסח הזרי הש מן מאד יקרה שמי מלהיב בני נוצות כמון חמור פי ארלים וחשמיים
 מלהיבם כביכול לני נוצי הש לתוקף וחזק השם הכצבע לפי שהם בנותים בנותים קרלו להם כן כלן צבועים בלאתו
 יו הלהך והלהך הענין כחש א לי הילול וכל הענין לחזק מחנות הרבעי מחנות שפינה כנודע בדבריהם ול

משלוי משל שלו ולא טבל בכל תרומתו
 שחית טבל בכל תרומות שבעולם ליו לו טהרה
 שהרי להסליך השרץ מידו שוא הוא שגר
 טהרתו בלי השוהו שגר כל ימי אשר נכב
 העונות בו שלא שחיתו בכל לבו בעל צון
 בשמחה אשר פנימי פנימי לכו ומסכים
 לענין דעה בדרך שמתורה בפיו שצריך שיהי
 פיו ולבו שוין בתשובה לרצון לפני השירה
 ליוגתי בהשר כל תום לא יהיה כושב מכל
 הטאהיו נדבות כי וכו למקומם הכוונה
 שהיה מוסק בהורה שהנכב לרבה בורחך
 והקשרנה על לח לבך נגזר לשון זה מלי רצ
 ככבורות פ' עד גמיה מעשה בלשה א' שגאה
 לחבר וביתה קומטות עליו תפלץ על ידי
 נשאה לעי והיתה נשאה לו קשרי מוסק על
 ידיו עש סלסל עש סלסליה ותחמך ל
 רוממותה תמנע לי נשיגה בדברי רל לא
 ינמנע בהן את החומץ וכל מקרה הבמחיצה
 נל וכו שוב לבך השוכב בהרדיותה הבלי
 הזמן לתמר בו השבור על דבריו מר לב
 רע להשל לי כשיחיות ננים חמור של השחמור
 בשם שיחה לך לפותך ונס הצמני שהיה
 היצור הצמין בלב הארס הרחיקו ולתחמלו
 כאשר ישנן ויחדר לשוננו לפבור קוצה בו
 תקנץ ותחמסבו ובקרבך מתוך קרבן ליקנן
 אל הני חיה לעשות לו שם משכן ומנפכ ל
 השמט לו כאשר יחנן קולו לפתוקך ולינטיחן
 בשקר וכשתעשה כל זה רחמי עמי כי בחר בך
 וכו וכל יקרה וכל כבוד שחיתים
 עש רכב להים רבותים לני שחית וכלה

והו לקרוא למלכים שחיתים ורל לנים שונים שחיתים רל רשע רכב להים רבותים לני שאת שהם רחוקים
 הל שחית שחיתים ושקטים בני נוצים בני נוצי הש ילכו בו ל להבה להטיהם מן משחתיו הש לוחט ומעטיהם
 חן עוטה אור בשלמה לו עטיה כעין קלל כעין נחשה קלל רל תחמדת וך יצחקי שגון שלהם קרוב לגון ה
 הרהב מול כסח של מקום כה ירהבו מן ורהב רמך לי ריצוי והפנעה במחזה זה לזה עש במחזה לחמור וטל
 וקרה זה לזה הבו להו יתנו לו כבוד ועמי הבו ככל הלשון בדרך שגפל במקרה לחזק חטני עליות עליונות הם
 חיות הקדש הנושאות לכסח הזרי הש מן מאד יקרה שמי מלהיב בני נוצות כמון חמור פי ארלים וחשמיים
 מלהיבם כביכול לני נוצי הש לתוקף וחזק השם הכצבע לפי שהם בנותים בנותים קרלו להם כן כלן צבועים בלאתו
 יו הלהך והלהך הענין כחש א לי הילול וכל הענין לחזק מחנות הרבעי מחנות שפינה כנודע בדבריהם ול

וְחִיל־כֶּבֶד וְעֹדֶר נִתְּקָה" ^לזֶה חֲתִיבָה וְלֹא כִּי יִכְסֹחַ קִדְשָׁךְ
וְעִנְיָן" גִּזְרֵי חַם חֲזָדִי חַם וְסוּסֵי חַם יִרְכְּבוּ" ^ככֹּה
יִצְנֶנָּה וְשִׁיר יִרְכֶּךָ דָּבָר מִחֲנֵה סִלְיִי" וְגִבְרִיאל שֶׁר הָאֵל
נִזְמַר בָּם לְהַלְמִיָּה" וְשִׁחֲטָתָם וְהַמַּעֲטָתָם יִרְחֹק חֹג עֲלֵנִי
בְּקוֹל זֶה מִקֹּדֶשׁ מִיָּדֶיךָ יִזְכַּר רִיחֵם וְתַחֲתִיבָה" רַחֲמוֹת גִּזְרֵי
הַנֶּהֱדָר יוֹם וְלֵיל יִתְחַבֵּוּ" ^ככֹּה טַבּוּסֵי הוֹר לִךָ סֶהֱדִי
בְּרַב־יִצְחָק יִעֲמִידוּ" נִחְמָתְךָ וְנִחְמָתְךָ עִם רַפָּא יִגִּידוּ" וְיִצְ
וְעִמּוֹ וְכֹהֵר עוֹז לֶךְ יִקְשְׁרוּ וְיַעֲמִידוּ" וְחֶרֶב עֲתִידָה לִי וְהַמַּעֲטָה
יִתְעִידוּ וְיַעֲמִידוּ" חֲבֵרָתָם וְגִבְרָתָם לְכָל יִגְעוּ וְיִרְחֲבוּ
נִיבֻצִים נִקְבָּצִים לֶךְ יִחַר יִרְנִינוּ" בְּעַד עֲמוּסִים
הַחֲמוּסִים לְעִמְתֶּךָ יִחֻנְנוּ" בְּתִי מִתֶּךָ וְיִרְחֲמֶךָ רִגְלֵהֶם
יִכֻּנְנוּ" בְּקוֹל חֹזֶק בָּמוֹ בֹּזֵק הַמַּעֲטָה יִשְׁנִינוּ" עֲנוֹת קֹדֶשׁ
לְחַל קֹדֶשׁ לְמוֹל קֹדֶשׁ יִעֲרְבוּ" ^אמִלֶּךְ

ודברך שפתינו ופיו חוג ערביה עש ורחם
 שמים תהלתך עש ענולת כדור הקיע בקול היה מקום כבוד חסיה יוצר רום ותחתיה שמים וארץ נהדר
 הקב"ה נק'ס עש נהדר בקדש אל איריה יתבנו לירצון ותהיה שמים הדר על כל שמים מלכות פהוד תרוח
 עד סה"ד ויעניח ל' קסירה מן עננים על גדגרותיך וארבעתם ר' מחנות לו ומכתם ל' עמדה מן כתם נביא
 מנחם וי' וי' צמיר ל' חיבור וק' אט"ח חברתם לו ללו וירחבו ל' חלבה נידובים המלאכים שם נידובי אט"ח
 ירנינו ל' סבה בעד עמוסים בעבור עמך ישראל שם עמוסים מני בטן ל' חביבות כתי שהם חמוסים ביד
 האמות בגלות לנגד החנו בערם רגליהם יכוננו עש רגליהם רגל ישראל כמו בזק מן כחמה רבוק
 נחזק אל וי' וי' ברכ' ישינו ל' סינון למול קדוש הקב"ה יערבו מן יערב עליו שיהי כמו שיחה תיטב ויהיה
 לוי' ר' ר' ישראל נחשלים מן הנחשלים כמו נחשלים ל' חולא' כפרס מריונס ל' כופר הכוונה על וס
 הקללה אין קרבן ולא נשאר ביהם שיחשפתם יקדמו יחלו פני עליון יוצרם עם נבדל הולך עש ואבריר
 אתכם מן העמים להיות ל' הולך ור' בגלות חבל שיח' רהינו תסלתו הולך וגדל בכל עת שרוחא עצמו בלירה
 וברוח יהודי הוא מרבה בהפלה בחזרם ל' יתעון שמו רמנים יחד לבית התכלה שם בית ועד השראת שבתות
 ובגונם רוממות ל' שמו רמנים בגונם ל' ומקרישים אותם חס פה' מן פמו תמו ל' כליון רביר הוא מקום כפיה
 קדש

על נגמים קדושת א' בישראל' לכה' דמות לשרפים" ומענינים
בבית שביים' להורות לנחשפים" ומחיל' א' חיל' ילכו
בני ישראל' ^{למקדש} והל' נושא' וצד' מחסה' יחזי' היית' להם"
על כרובים וכוכבים' הרימות רגליהם" ובשמן ומחומר
גוננתיה עליהם" ומלככים' נערכים' נושא' כליהם"
רחו' מטה' כי חתה' יר' מלכס' וחיי' ליהם" וזר' ירשם' והורשם'
רבים' יחזי' לישראל' ^{למקדש} דרור' יקושה' דרור' דרש' —
מורמים' ומחורמים" חילוגיה' משה' חותה' מתים' וירומם"
ול' יקל' במטה' משה' לכות' חבות' רחשונים" ויפקד' כל'
שוקד' לדבר' כך' תחנונים" דוד' תבותיו' וכל' מתתיו' חיה'
בקרב' שנים" כמו' נחת' ובטחת' לזרע' בני' ישראל' ^{למקדש}
המבורך' בכל' מערך' בין' למטה' בין' למטה' אש' ומים'
ושמים' והחרץ' אשר' תלה' יעידון' על' אשר' פעל' כי' מזה' רם'
ומה' נמלח" ועבריו' וצחז' יריו' לדינו' עומדים' סלה" ביום'
פקדו' בני' חלח' תקפץ' מיה' עולה" ובוי' צדקה' וית' כל' בוי'
כל' זרע' ושרא' ^{למקדש} אלה' מלך

[illegible]

נמת' ל' דיבור מן דינאמו נאום נכו"
 והבטחה' שהמרת יחזיקה' נבלידי
 ילדיו ויג' כמקום כנצו נמת' ופי' ללך יתם
 להחיותם היה בטל לישראל ככל הערך
 בכל סדר הו סדר עליונים המלאכים האחד
 הנבראים בארץ יעידון על אשר טעל וכו'
 כי היה ענינם נכרת גדולה הבורא בערות
 בחרה כי הוא רם עליהם והוא התנהיגם
 כרצונם יטיין בש"ה רבה פ' צדקה ור' צדק
 ועבדיו (וצל) ידיו הם ישראל ע"ה והנהנו עם
 תרצהו (וצל) ידו האלבע"ה (וצל) אשר
 יצאו ידיו ע"ה וי"ה (וצל) רעיות ידיו ונכ"ה
 ל' צל) כ"ה שברה כל בלי מולם מבורים
 כפינו כבני מדון ר"ל המעברות לבני תורה
 לדינו מומרים סלה ירב ומק' גניס פ' לה
 ע"ה ת"ס שהיה לעשות משכט עבד
 ומשכט עמו ישראל רבד יום ביומו שהכונה
 סלה יתחזק להם הקב"ה עד שהתמלא סלה
 רק יכרע להם תמיד עק' שטשו אותו יום
 וזהו רבד יום ביומו וכו' (כ) אחר כחן ל'
 לדינו מומרים סלה כי הקב"ה מורע להם
 עונם) מדי יום ביום כל השנה וזהו (וכל זה
 בטבור שלח ימצא הספן מתהוה לנצח
 עליהם כי כבד לקחו כרעונם יום יום ולא
 נשאר כלום וכו' ביום כדדו בני חלדו תקפץ

[illegible]

שֶׁמֶךְ חַד וְחֶמְדָּךְ וְעֶבְדְּךָ לֵבָי וְהִסֵּס הַחֲזֹנֵדִי
 הַחֲמִינִי לֵב תִּבְחַל וְלֵב תִּנְכַּח וְלֵב יִחְמַר
 יִבְדֵּל חֲזֹנְךָ לִי יִצְרֹן מִיָּה תַעֲסֵף תִּפְחֶזֶק מִגִּשְׁתִּיחַ
 לַחֲגֹל עֹז וְצֹר מִיָּה סֵפֶה יִבְכְּרִי קִרְוֹ מִזִּכְרִי כֻלָּה
 מִפֶּךְ וְלֵב מִפֶּסֶה יִשְׁתַּכַּח וְיִתְלַח וְיִתְנַשֵּׁת
 יִשְׁהַכֵּה יִפֹּל בְּמוֹקֶךָ וְעֹז יִפֹּךְ וְעֶסְכְּרִים הַשְׁמַיִם כֶּסֶף
 כְּלֵיָּהֶם יַעֲתֵב כְּנֹסֶם וְעַתָּה שְׁחֹרֵט חֲמִים וְהוֹלֵאכִים
 יִבְלֵסִים בְּהִיךְ חֲבִי חֶסֶד אֲמִים יִשְׁיַחֵךְ וְיִזְרֹךְ בִּזְרוֹחֵה
 שְׁכָתִים וְכִי תִפְכֹּל לֵב תִּבְכֹּל כִּלִּי זָרוֹעַ וִירִים תִּחְתִּית
 יַעֲלִיז וְהַחֲיוֹת וְהַבְּשֹׁט יִשְׁהַכֵּה נִמְרִי יִתְלַח בְּכֹד מִחֲלֵי
 שְׁחָקִים כְּחִמּוֹתָיִי חֵי עֹלָם חֲסֹד נִעְלָם כְּנֶבֶהִי רוֹם
 מַעֲוֹנָתָיִי וְכִרְצָתָיו בִּפְיִי בִּיהִי כִּי־הִלֹּאִס שְׁכִינָתוֹ וְעַתָּה
 מַהֲחֹת לִפְנֵימֹת לִהְיוֹת לְהַבִּיט לְתוֹמָתוֹ וְחֵן תִּכְנִית וְחֵן
 תִּכְנִית וְחֵן קֵץ לְהַבְּהִיךְ לְקִרְוֵה־תִּי בְּעֵין כְּבִיחִי
 כִּי־יִפֹּל רֹם וְהַחֲסֵס יִשְׁהַכֵּה עֶבֶד גְּבוּרָתָה כִּלִּי סִפְרוֹת
 וְעִי יִסְפֹּר תְּהִלּוֹתָיו חֲשָׁרִי חֵי חֶסֶד וְחֵי לְהַזְכִּיר עֹז
 גְּדֻלּוֹתָיו וְיִסְמַךְ בְּחַל תּוֹמֶךְ עֹלָם מִלְּגֻבּוּלֹתָיו וְעִי
 אֹב וְרִנָּה וְצִיָּקָה רֵן עָלִי לֹתִי וְיִזְרֹעַ עַל חֶסֶד כֶּסֶף
 כִּי לִמְעַל מַעֲבֹלֹתָיו וְכִי יִשְׁיֹם לֹא חֹסֶם וְרֵן יִגַּל כֹּל
 הַמַּעֲשֵׂה

[illegible]

צורינו משובה גרר השאת כהוביה מ"ט
 השאת כהוביה כהוביה היונתר כהוביה
 הונתך ואל עתה כהוביה ישראל ונתת
 היונה כהוביה ע"ה היונה שהיתה לה ע"ה
 כל הברואים נשאת ב"ה אהבה ורחמים
 ועל לחיה רחמים ע"ה ורחמים על לחיה
 ועורכת ב"ה עורר ל"ה עורר ל"ה עורר
 שבתה א"י לחיים ענין דחק גוה מוקם
 וע"ה האדם קרא ב"ה וכן ל"ה קדוש
 ההל' המהגש נ"ה ב"ה הול' התורה ותחלה
 כהוביה לך כהוביה נכונה הל' ה' ע"ה
 הל' ה' המהגש נכונה ע"ה אוחי' בהג' וני'
 בדבור ה' חזק צור קדוש ל"ה קדוש ונכונה
 תחנה ונכונה שמוע ע"ה ע"ה ונכונה
 פנה ל"ה ויזהר הארץ בנשף קדושה הול'
 הנה שלמי ע"ה ע"ה קדושה קדושה
 שיקונו בני אדם (האדם) וכל לב רשע
 וכל לב רשע וניחתי ל"ה וניחתי ל"ה וניחתי
 מנאבות ל"ה וניחתי ל"ה וניחתי ל"ה וניחתי
 הוי"ו נכונה ואל גבולינו הרהיבה
 ע"ה ורחבה ונסבה ל"ה וניחתי ל"ה וניחתי
 דברים ונחמים אהבה ענין חנה ארץ
 תמולס תפלוס מע"ה ע"ה כענין תשיב
 להם גמול ה' כהוביה יריהם חתם ל"ה וניחתי
 קרן מעני' כהוביה לשרותם ונכונה כהוביה
 כינוי לבורטנות הבאה עליהם ע"ה אפ"ר ח"י
 מדרס יאמן דברך ל"ה קיום ע"ה יאמן נאמן
 לבנות את דברך כענין עורר אבן ונכונה
 ונחתי ל"ה חרן ונכונה ונחתי ל"ה חרן
 כינוי לתחילת רצונות ע"ה חס יארינו
 כהוביה כהוביה יארינו וניחתי ל"ה וניחתי
 כהוביה של תשב טלסס כהוביה כהוביה
 ע"ה ע"ה קולך בת גלס ורזל ע"ה
 קולך בגבולה בבתי כהוביה יונה
 כ"ה הול' ל"ה חפץ ורזון כי הוא קדוש חזק
 לתחלת הבית להל' יונה ואלה הטעם כי
 הוא קדוש יושב ומחתי ונאמן לתחלת
 ישראל חמדי ל"ה חזק לטהר את מעשיך
 כהוביה באתר לטהר אול' ל"ה לטב
 שמוחלים להם לא שמונות נחשבות להם כהוביה
 כי הוא יושב בקדש ע"ה כ"ה אלהיך ונחתי
 בקרב

ענין

השיבה וקבלינו בתשובה נמחול לנו מנחם
 וגם חטאת כהוביה השיבנו י"ו חלוק ונשנה
 אהבתך בגלותה נוסחת לך ענין ועל לחיה
 רחמים כהוביה ע"ה ועורכת תחלה לשוב למוני'
 וגם ברצונך את ציון הטיבה כהוביה לוחמים חזקה כהוביה
 עשו ושמעתי הכריבו כותה מקדש הרקל ואלה כהוביה
 ולגחול אותה הול' כי כהוביה תחלה כהוביה
 חלוק ונחתי נכונה ע"ה כהוביה חזק צור קדוש
 לכפר על עוני' ולבנות קד קדש ונחתי ונחתי
 וגם עולות חקריכה כהוביה אלהי קדש ענין קבלת תפלתנו
 ונחתי וניחתי יתח את לבנו ונכונה ננה קרב
 נמחולנו ונעלה לחרצנו ונשנה כהוביה השיבה
 כהוביה קדושה וכל לב רשע וניחתי וניחתי
 לשוב מנאבות ונחתי וניחתי ל"ה ע"ה תהלה ונחתי
 בטהרתי לקבלינו בתשובה כהוביה נחתי וניחתי
 לנו וניחתי חזקתה תביח להינו לקרב צדק ע"ה משיחתי
 ולבנות עיר קדש כהוביה הרחיבה כהוביה יה כהוביה
 חננו כהוביה וגם עברו מענים ולא נשנתנו ונחתי וניחתי
 מנחתי ונחתי חזקתנו ונחתי מנחתי השיבה
 חתום כי משיחתי ל"ה וניחתי ונחתי ונחתי
 ל"ה יבדתינו והסב ל"ה חס חזקתנו ונחתי וניחתי
 כהוביה הכהוביה חס יאמן דברך שהכחיתנו לבנות את
 דברך בית קדשנו ולציון עירך חזקתנו ענין ונחתי
 ונעלות בשמחה רבה כהוביה אלהי חזקתנו לתפלת עמך
 האנשים תחנה להסיר חרון זמיר ונחתי חזקתנו
 וניחתי כהוביה ונחתי חס חזקתנו תחנה ל"ה אמן
 יונה בתולת ישראל צור לך יונה מקדש
 ההל' ואלך יונה ונחתי לך יונה חזקתנו
 יושב תחלת ישראל חס חזקתנו לטהר את
 מעשיך כי הוא יושב בקדש להל' חזקתנו חס חזקתנו
 את חזקתנו חס חזקתנו וניחתי לך ה' ונחתי לך
 לטהר את להיך חס חזקתנו כי הוא יושב בקדש ונחתי
 ע

ענין

שם קדשו קדשי" ובכל רעיוניך יחרי פתח גדרשי" לקבץ
את מליטיך ולהצילך מעטו וישמעאל" חומל על
כל חמול עלינו" כי וכול תוכל לטענו כינו" כי הינוולתחנו
ביר שושינו" ונקום נקמתנו" כי אתה יי חלה ישרל"
חלהי תרדחיו ונס" ולא תענה" לשחול ומחך טורה
לנגל ונענה" בגלות הוה בצרה מוכה וכעונה" מבני
עמון ומזרח וגמריחל" בסבת עונותינו חרכה
גלותינו" וצטקנו בפינו" ולא טניתנו" וגם מאוס מחסנתנו
ורצת עלינו" מירינו היתה זאת לנו" לא תמך הל"
נרבות מרצה נח יי" ושיחי וצצופי" ושיח קול חרבוני"
ונהלינו בשומי" וברוס כל מעני" ולכפר כל עונורבי
בתרה והול" יחיד הצלמי מכל חמדותי" ומחטחי
נקיני וגם מזרונותי" יהי נח חסדך לבחמניני" מכל
יגונותי" ונסלח לכל בני ישראל" חמול על מלת
חריל כורת חותם" ומקדש החל חרב בעונותם" לבנות
להם הול וכבר ודונותם" ל בחסך תבנה ית נר ישראל"
יבוח גמולך הטוב וישיעני" ולעדהך החטוב
ותרמחינו" ובלכנון ובר הטוב טעינו" ונתת עליהם
שמות בני ישראל" תריד בשיחי וחייתה ולא חלה
קולי חרשימה" לי דברין ושלמותי וחיתי בחסדך ינפיתי
ולבני ירחימה" ולעדת ינחיתה" וידעו הגוים כי יש
חללים בישראל

והעזק מצחוני וקורות הזמן סבבני" ועוני
המחירוני ומנחלתי גיראני" נחויבי הבהילוני
ועל לחי הכוני" חצעק כמר רוחי חלי חלי לחיה עזבתני"
חכנה על שברי" כי חבר שברי" ואלהי צרי הסיר
נחרי" וכחש בשרי" ונכל נזרי" ומררם לחרץ נכלתי" ויו
סנחני" לרחמיך קויתי" כי אתה חילותי" וחוש
לעזותי" כי כך בטחתי" ואת שמוך ייחדתי" כי אתה לי אמות

צד ומצוק ידע כעני צרה מצחוני" עט מצחוני הרעות אירעו לי כחל" וקורות הזמן מוארעות הזמן ומנחלתי
גיראני" מוסב על הפז" כי הוא המגש באמת ע"י תסדך רעתך" כמר רוחי במדירות רוחי" שבר

בקרוב ומחניך להצילך ונ"י חובך תרנו חטא
חובל כי מהעבירה נוס מחבל להשחית
נגד בני החוטא וכשחוזר בתשובה הקב"ה
מעבירו מאלת פניו והוא מלא תד הכנס ה'
העביר חטאתך ועיי לעיל בפחלת סליחות
מיו" וכל לדיון גול" כי בזכות תשובה ישראל
נגלים ומחייך ליה ולשבי כשע" חושי" ובהר"
ולתחשי" ל' שתיקה" כי הוא יו נגהיך עמינו
והרץ" קדשי שנצטוינו על קדשהס"
רעיוניך ומחשבותיך" יחד גמנו שנצטוינו
על ייחוד שמו" ודשי בקשי מלכנו לקבץ
שליחך" חומל על כל מעשי" למחבל עט
כי חבל את עקב שחובלים מחמנינו ופעינו
ויה ל' בליה" שופינו ל' ביה וצלות הבולס
חותנו" לנגל ומצד" עט נגס וחול נענה
(ישעיה נ"ג) נגס במחצו" ונענה בכות
שמענים במכות וכדומה ה"ט) ואזיל"
בסבת בעבור" מירינו היתה זאת לנו" לא
מותר הל" כי הוא ית' קצ עלינו גלות יום אחר
דמיב כל היום רוח ומיה שנסף עתה הוא
בענינו" נרבות פי דברי רצוי שפי מתגרב
לך כל נדסה ל' רצוי האנשי" ושיחי ענינו
תכלתי שפי מעצצק לכניד" ושיחי ותכלת קבל
למוני" ונהלינו נהנינו" בשופי בנחת מכל
רול בנדה שפסת מנו הצטר גלא מן הרס פירח
נחה מהצטר" והול ל' חסך ורצו" ומגורותי
עמן פחד מן ויגר מואב" נקיני" עט וקירי
מפסע רבי" יהי נח חסדך יהי עתה חסדך
שמי וכן ה"י פורת חותם חסד אשר" הול לשן
רצו" וחכך" ל' בלכך תכסה עט ולא תכסה את
נר ישראל" (שמואל) בלכך ל' חסך וחרט" תחשוב
ל' דחמנות" וה' האמירך הוה תל חטבך"
ותרמחיני" כימי לכחולק טט רב חכי" ד' וחרטל
הושיעני וכו" ובלכנון ופלי הפסד גש הקד הטוב
הזה והלכנון האטודל טבל הדיונות מיררל"
תטענו עט הביחמו ותטעמו וכו" וסתחת תל
ותגלח" אריד בשיחי ענינו תגודה על חרד
ואחיתה" ל' נכונת קול" ישלמה יקיים"
וידעו הגוים וזו יתקדש שמו בעולם

צד ומצוק ידע כעני צרה מצחוני" עט מצחוני הרעות אירעו לי כחל" וקורות הזמן מוארעות הזמן ומנחלתי
גיראני" מוסב על הפז" כי הוא המגש באמת ע"י תסדך רעתך" כמר רוחי במדירות רוחי" שבר

בשכולת ימין שבר שלי ימי חדר אברי ליטב
 על ה להיו ענינו תקוה יי ואלה צור יטב חלדי
 צור הקור מלדי שפתוב ולקחו כל הנלד הרך
 (יחזקאל) וכחש בשרי טט ובשרי כהשומא
 כל כחשות ורלוה נזרי כתר שלי נטנור להיו
 על ראשו ומורוס ומורוס מהיגרה רחל
 לבירה עמיקה בליל חיות חזקי וכחי יחוסה
 ומקרה לעזרה ליטור חותי הגפת כלי
 חגו כונע כלי חומסו במסללי בהכח
 וטב עלני טעבא למניך מוללי בני ולסון
 נובל על בבני סקטעם לי עולל חונק
 ומגעילי מן וכל נטב נפסי חתם לי תיחוס
 להסחידני לי צריחם לי חל לי הוחלת ותקת
 לעזרתך לנגד עיניך חולות בגב לט
 מהיסה ומן נפס נפס לי בריח שבת
 טס החבות נפס כח חלתי כל הוחל טוב
 שארס מקור כלי שחבוא ולא בלח חל
 חויה לי כי מון שחגתי לזנה היו תקותי לט
 למות נפצו לי בהיחת פה כלמה כסהה
 כניס כי לא ירעו מיה להסיב בעזכריהם
 לי השחה מן עוכר ישרל מענת לב אטס
 הכי דרה חלסה אשר היא כמון ליכר רש
 יושב ופולל תורה לחינו להביא יוס
 הישועה כי לא נסתנו לי הדקה והטע
 חן וישט ה' לבב ללמנה לקבל הפלתינו
 ותפאנו כינו להללה חלית לי רבכל
 מן חל מטה רליתני לי חומות והגכה
 מן ונפלה רלה לבן מצוקים ענין צרה
 תדלה לי כגבה והחלה חזקני נביחך
 כחונך כחנתם וצריחם כפור הכרע עותק
 הנלות החיל הזה ועומדים חבותים חומות
 כרס ג' רכלי הכסא אב יד ויעקב טה
 צדיק חמון קהל ישרל חומותנים כר
 ומשפטי המשפטים והתקטרגים
 חנה בקר חינו בעת קר חינו ויכל
 נכמרו ה' ארי חתגולכו ויג הניחל בקמץ
 וכבר פ' בריסם העקידה בתפלת שחרית וסנה
 נפכטה בטוב ביתך בטוב שביתך וטנס
 נפכטה הענוה הנשמה בביתך משחת חינו
 של

חזק יי כי חנתבי ישוב חפך ותנחמני
 עלי ול תרונני כחפ עלי נרצה במהללי ורחם את עוללי
 ואויבי ומגעילי השמיד ולמקללי כי הם מבקשים
 להכחילני חלי ער כחה חל לי שיעתך וחוני
 חרני חל לעזרתך נאותי חלה בוחל ולח הזכור
 כריתך וער חן הסתיר את פניך ממני בומי וקני
 לבי ריערתי והנה ראיתי סוף אחריתי נכונה מחלת
 ולח נגלתי נאמר חויה לי כי לעמד מות תסתני
 נכלמתי כין חוני ופני עלי מיהם יורעי וגם חזקני
 כליתה כסתה כניהם ושונתי ומכחיבי היו בעזכריהם
 תבו להם חגנת לב חוני וטניני יוס כוח השמחה
 תמהר חל חני ושמחו קהל ערתיך כי לט נחנהנו
 ותבנה בית בחירתך ותשעה תפלתינו יושועתי חלך
 ותרכחני חלית כני להי ישועתי לחס על כניך
 ותהח בעזרתך ולקבץ חניך לרחות כחמתי חרותך
 יי חליתני יה ומשפטיקם קרחתך יי ומרוג
 מענקים תרלה להמוני ול תשיבם ריקם ביום כפור עון
 וקיים חיוניך חלכי הוא מוחה כשעך למעני
 חל תעלם חונך לתפלה עתיך החללים כני ונעקם
 לכניך כי חנה בחונך בני חונך נפס חיים לכוני
 ופקרניני אל חלך

צדק

חנה יי וישר משפטיך יתבשרו חמתי כחל חונך
 והסר כל משפטיי מעני בריחך כפור לחונך
 ליצחק ולישרל עבדיך חנה בקר חינו תשמע
 תפלתינו ותרה כדחקינו נבעדנו ורחם עלינו ועל
 טמינו ויגלו רחמך על מרוחך חנה למענך חל חינו
 הסלח לעונינו ותשקה עלינו להיטיב חלנו וקרבן
 חורינו והעלינו לחרלינו והנה היכלך נשכחה
 כמב ביתך חנינו ורחמנו כי לך חונך חורינו
 והוציח לחור משפטינו לך נשחנו עינינו להיחל חשחת
 חיינו כי חנחנו כחונך וצחן מרעיתך חנה חנה

עצמים

פליחת

הַיְיטִים שֶׁעָלִיתָנוּ בְּנִלּוֹת "וְהָרַחֲקוּ בְּהַחֲזֵק לֵב
 שֶׁהָלַבְטוּ נִבְּוִה נִקְרָא" וְהָלַחֲסִימָא יִשְׁבִּי הָיָה
 כְּדָחִי לֵיָּהּ וּבְהַכְלֵל יִשְׁעָךְ וְהַחֲדָרִי הָאֶחָד
 כִּי יִשְׁעֵהוּ וְהַחֲדָר הָאֶחָד יִשְׁעֵהוּ כִּי יִשְׁעֵהוּ
 יִכְנֶה הַמִּקְדָּשׁ כִּי הַמִּקְדָּשׁ יִכְנֶה וְהַמִּקְדָּשׁ יִכְנֶה
 לִיכְנֹר" כִּכְלָ עַל כִּכְלָ הַמִּקְדָּשׁ יִכְנֹר
 וּבְעִזּוֹר טוֹבֵךְ שֶׁהָיָה טוֹב לְכָל הַשְּׂכֵנִים
 וְהָיָה עִזּוֹר בְּמִנְחָתֶיךָ הוּא הָיָה לְהַתּוֹרָה
 כְּכֵן מַעֲשֵׂינִי" וְהָיָה עַל לְהַתּוֹרָה הַכְּבֵל
 הַיּוֹבֵךְ לְרַחֲמֵיךָ יִשְׁמַע בְּעִזּוֹר עַל הַמִּשְׁכָּן
 טוֹב הַמִּשְׁכָּן יִשְׁמַע" בְּקוֹמָתוֹת בְּקוֹמָתוֹת
 לְקוֹמָתוֹ כִּי הוּא יָרוֹם הָאֵשׁ" וְהַמִּשְׁכָּן לְשׁוֹן
 שְׂכָלוֹת עֲדָתְךָ עַל הַמִּשְׁכָּן עֲדָתְךָ
 לְבָדִיךְ הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן" וְהַמִּשְׁכָּן לְשׁוֹן
 גְּדוּלָה וְהַמִּשְׁכָּן" וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 רִצּוֹן הוּא יִכְנֶה" וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן
 הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 נָתַב וְהָיָה עַל הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 לְשׁוֹן הַמִּשְׁכָּן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 כְּכֵן יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 כְּכֵן יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 יוֹם נִקְרָא יוֹם הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 שְׂכָלוֹת עֲדָתְךָ עַל הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 גַּם יִכְנֶה לְשׁוֹן וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 חֲטִימָה וְהַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן
 הַמִּשְׁכָּן יִכְנֶה לְשׁוֹן

[illegible]

ז' חלק

שבעה חסד וכסס י"ו חכמה

צדקינו

חללינו המושפטים והחורגים צדקינו
 לעמיתך ועשה ג' חסדיו קושיה שמיך
 בור לאברהם ליצחק ולישע עבדך אמרינו
 קשינה וברמך את ציון הישיבה ואת עמך ישראלי
 לתוכה הישיבה השיבנו י"ו חכמה ונאמר נבדלנו
 וכת שלומיך למקדשך חללינו הקרוב תעלינו
 ותאמינו ותרגיענו בגבובינו ויפיק עור ההכמותנו
 ולא יופינו בני עולה לענותינו כמנשה שהתחיל
 "נביחך" חמול על חרצנו ועבד נחלתנו
 וסר כמה שנים נטשה ביר אונתנו ורחה בן הקינה
 נחרצות חויבנו וכל זאת סבלנו ולא נגדנו תרחוק
 מחירותך וחרבתך על לבנו הקקנו ונחיתך
 ורחתך לנגדנו שוינו נחלפתך וחרתך בחרבה
 כלנו ונשמוח ונעלו ונרננה בישועתך בחרת
 צו ונחבותינו ולפני ה' שמי קירבתנו ותורה וצדקה
 נחלתנו ושבת קדשך הודעתנו ונחננו עמך וצדק
 רעיתך נחם כח חכמה עזיה סערה כי תכל
 מורה נגדל שברה וחשך הור תחיה נחבר שברה ונעל

צדקינו במשפטך שינואלנו וכחיס
 צדקינו ונחמך לזכרון ומרגיענו
 ויפיק עור ההכמותנו ותאמינו ותרגיענו
 בגבובינו ויפיק עור ההכמותנו ולא יופינו
 בני עולה לענותינו כמנשה שהתחיל
 "נביחך" חמול על חרצנו ועבד נחלתנו
 וסר כמה שנים נטשה ביר אונתנו ורחה
 בן הקינה נחרצות חויבנו וכל זאת סבלנו
 ולא נגדנו תרחוק מחירותך וחרבתך על
 לבנו הקקנו ונחיתך ורחתך לנגדנו שוינו
 נחלפתך וחרתך בחרבה כלנו ונשמוח ונעלו
 ונרננה בישועתך בחרת צו ונחבותינו
 ולפני ה' שמי קירבתנו ותורה וצדקה
 נחלתנו ושבת קדשך הודעתנו ונחננו עמך
 וצדק רעיתך נחם כח חכמה עזיה סערה
 כי תכל מורה נגדל שברה וחשך הור תחיה
 נחבר שברה ונעל

כרה עד מתי ועם חנך כחך ונתתה כחך
 חמסה וביי אחיבי ערב ה' את חמסה
 וכלך חי גוחלנו וקחנו וחיס הרדנו כבוא
 נחלנו ונחם כח חכמה עזיה סערה כי תכל
 מורה נגדל שברה וחשך הור תחיה נחבר
 שברה ונעל

חיותי ושיעיה ובני ואני להם ירגיעה חמישה
 חת עמיתך וברך חת נחלתך
 חמסה וביי אחיבי ערב ה' את חמסה
 וכלך חי גוחלנו וקחנו וחיס הרדנו כבוא
 נחלנו ונחם כח חכמה עזיה סערה כי תכל
 מורה נגדל שברה וחשך הור תחיה נחבר
 שברה ונעל

דרכי שבעה דעות כדרכה היתה כסדר
 קדשנות רחוקה שנדחה ל' שפירה
 וכתובה על לב נדבר ונדחה כנגד עיניו
 ואחרי כן כל היום י' בהש' המונה ספט
 האותיות היבדק והמדרגות שוות תכלה
 שיעור הבסוק עדיך כל פסוק בואו כי אתה
 שוות תכלה עדיך ואלו עד לתקומתך בהש'ן
 ח' בהכ' רחב' נקמות ר"ל מדרגות
 קדש נקמות בני ישראל תל' אתה ע' והוש'ן
 הגלה שובות ל' החסר והש' קדושים כמותך
 ככתוב כי דרש ה' צבאות בית ישראל וסודך
 עדיך שיהיה גמול הש' כמדרגה שהיה
 קנון בקרבן של הש' רביון בינה הבין לפי
 ענין דיבור נמצא המה חמשה שש וננינו
 חמשה כהנים ועיון הספירה על חל' ע'
 צדיקים וסבים ועשרותיהם פ' הש' חס'
 ונניס ועיון הספירה נכו' למטה לצד
 השכחות עבוד שהיה עומד לצד
 ר' לעומתם למטה השכחות פלה צד הש'
 והוא ש' שיהיה ק' הגמול

[illegible][illegible]

והוא נקרא ארבעה

אמר תכלה עדין בלבב יבואו" לא בחסד ולא במעשים טובים כחנו לפניך כדלם וכו' וקנו דלהיך" שמוע יין בולינו נקרא וחנינו וענינו שמוע וול החננינו כשועתו אליך בנשחיתו ידיו ודבר קדשך שמוע הנלתינו יין ופועתנו האזנה א' דמעותינו לתחרס ניגרים חננו עמוך ותושבים ככל חבוינו" שמוע יין וחנינו יין היה עמוך לנו" האזנה יין תפלתנו ול התעלה" עלבנו מהחננו" בתח שער שנים לתפלתנו ודכתי מרום לעטקתנו" בקראיט ענינו להי צדקנו בחד החסות לנו חנינו ושמוע תפלתנו" כי שמועל אביונים יין נחיה חסדיו לא בזה" כי לא בזה ולא סק ענות עני ולא הסתיר מיומנו ובשועו אליו שמוע" חנינו יין חנינו כי רב שבענו בנ" חנינו יין חליה נקרא כליוס" קאנקעזרתה יין וכו' לעש חסדיו" עורינו פהם יין עושה שמע וחרץ" עורינו מעם יין עושה שמע נחרץ" הבה לנו עזרת תור וסות השועת חרם" יין מה חרם ותענהוב חנוט והחשבה" מה חרם ומה בחו" מה חרם ומה גבורתו מה חרם ומה צדקתו מה חרם ומה שגבתו מה חנוט כי יזכה וכי צדק ילוד אשה" החנוט ומחלוק יצחק חס מעושה יטאר גבר" חק כי חנוט חוה וכן חרם תולעה והנה לקברות יובל ועל גרים יסוד חרם ילוד אשה קצר ימים ושבע רוגז" כי רוח עברה בו וחנינו ולא יכירנו עוד מקותו" מה

שמוע תכלה עדין בלבב יבואו" לא בחסד ולא במעשים טובים כחנו לפניך כדלם וכו' וקנו דלהיך" שמוע יין בולינו נקרא וחנינו וענינו שמוע וול החננינו כשועתו אליך בנשחיתו ידיו ודבר קדשך שמוע הנלתינו יין ופועתנו האזנה א' דמעותינו לתחרס ניגרים חננו עמוך ותושבים ככל חבוינו" שמוע יין וחנינו יין היה עמוך לנו" האזנה יין תפלתנו ול התעלה" עלבנו מהחננו" בתח שער שנים לתפלתנו ודכתי מרום לעטקתנו" בקראיט ענינו להי צדקנו בחד החסות לנו חנינו ושמוע תפלתנו" כי שמועל אביונים יין נחיה חסדיו לא בזה" כי לא בזה ולא סק ענות עני ולא הסתיר מיומנו ובשועו אליו שמוע" חנינו יין חנינו כי רב שבענו בנ" חנינו יין חליה נקרא כליוס" קאנקעזרתה יין וכו' לעש חסדיו" עורינו פהם יין עושה שמע וחרץ" עורינו מעם יין עושה שמע נחרץ" הבה לנו עזרת תור וסות השועת חרם" יין מה חרם ותענהוב חנוט והחשבה" מה חרם ומה בחו" מה חרם ומה גבורתו מה חרם ומה צדקתו מה חרם ומה שגבתו מה חנוט כי יזכה וכי צדק ילוד אשה" החנוט ומחלוק יצחק חס מעושה יטאר גבר" חק כי חנוט חוה וכן חרם תולעה והנה לקברות יובל ועל גרים יסוד חרם ילוד אשה קצר ימים ושבע רוגז" כי רוח עברה בו וחנינו ולא יכירנו עוד מקותו" מה

בצע כדמינו בררתינו לשחת ביוקר עניר היקר חמתיך" הלכותים תטעה בלח חס ר' יוסף קאנקעזרתה סלה היסוד בקבר חסדיו חמתיך חמתיך בחברו" הינוע בחסך כלחיק וצדקתך בדרך גמיה" כי לא סחול חסדיו מות יהלך לא יאברו יורדי בור ל חמתיך" חי חמתיך יורדי חמתיך חסדיו חסדיו יורדי ל חמתיך" וחננו נבדך יח מעושה ומר מולם יללוי" נאחננו עמוך נצחן חרעיתך גודלך" כל לעולם לדור ודור נסמך תהלתיך" מה נאחננו לפניך יושב מרום מה נסמך לפניך שחקים" מה נאחננו לפניך" להיו כי פושנו במעשינו" מה נסמך לפניך מלכינו כי נכלתנו בעונותינו" מה נאחננו לפניך יין להינו מה נסמך ומה נסמך" **לח** חלוינו רחמים והסליחות כי מרדנו בו" כל

[illegible]

המחלקה הכלכלית והסטטיסטית
לשכת המזכיר

[illegible]

אֲרָדְנוּ

החלטה

על שם יום עבודה ליוזמת המועד כול תנועת חסות
והנה מספר תאריך היום העבודה.

[illegible]

עמורה

[illegible][illegible][illegible]

רהמינו תנועת שנהותינו שותפותינו טון
 המהון לבינו וקלקל לי חרפה משל תהיה
 כפלוגי סכך וכך אירע לו ונמור רחש שמערו
 האשם עלינו ננינתם תי מנמורין כי כל
 יומא כי רכיתנו לי השכלה ונמניבור
 במקום תנים שאין שם ישוב רק תנים ובנות
 יענה בצלעות חשך כינוי לגלות למען
 כנף הקתיר באדם שמתיר בניו שלא יאה
 אוראיתו וסחת צרובע כי אהה אבינו
 וסליך לראות בצרותינו לא יענו בצרת
 ינניס לא ימירנו במדבר כי כולם כבר
 נסתלקו אהה הי אבינו בכולם נעסית לנו
 אב כי אהה הי וקיים לעולם עין דרך ורשי
 יסעיה סג ודל דרשו בו מה שדרשו כמעט
 שבת לא תכלא דחמיר לא תנוע כי עת
 לחנה כי כך הבטחת כי יראה כי אזלת יד
 והי חצלת יד ורשי) באטיקיס בנגב באביקי
 מים בארץ יבשה שולח לחיז חותהן נדיה
 מרשיבי בשוכך את שבותנו חלצה לי חלצה
 וחמור ליו הג בוי כל סה כל השא עון
 לי סליחה והוא המון כל עון השא ונשלמה
 גייס שמתנו חסר ביה בשפהינו ערובת
 הבוסס והיש און בעל און ומרמות הסיו
 בו עניינו בטחון איה המוליכס זה היה
 בקריעת ים סוף שהוליכס הקבה בתהומות
 הים שנתקסה בקרקע והיו יכולין לרוץ פרגו
 השם במדבר שהוא ארץ יבשה יחמני לנו
 ט

כל היום כלמתינו נגדינו ובוסת פטנו בכהנו כי עלה חמנו
 כל היום נחשבנו כנח טכחה כי רכיתנו כי רכיתנו
 ותבס עלינו בצלעות כי שחה לעמך נחש כי רכיתנו
 בטמנו למען כנף תסתיר תשכה ענינו ונחשנו למען
 לנצח תשכחינו תעזבינו לחורב ימים למען להיס ונחש
 לנצח יעס חמך כנח מרעיתך למען יני יחדה חנך נחש
 חסר הוצאת מחרץ מעזרים ככך גדול יני חמך יחדה
 חבינו כי חברהם לח יענו ויכיל לא יכילנו חמך יני
 חבינו גולינו מעולם שמיך ונחה הנה ושנותן לח יחמו
 חתה יני לעולם תשכ כסחך לרור ורור ונחה צריך עלנל
 הבח עלינו כי חמת עשית וחנחנו הרשענו חתה יני לח
 תכלח רחמיך מומנו חסדר חמך תמיר יצאנו חתה
 תקום תרחם ציח כי עת להונה כי כח מיעד טמנו חלחי
 יסענו והמר בעסק עומנו שופר ונחה שופר יני
 בנגב שופר יני חלצה נכסיו הוסיענו למען חסד שופר
 יני ערמתי והנהם על עבדיך טוב למען עבדיך שכתנו חלחי
 טוב וחורן חפיר והנהם על הרעה לעמך שופר ישראל ער
 חלחי כי בשלה בעונך קחו עמכם רברים ושופר חלחי
 וחמרו חליו כל השא עון וקח טוב ונשלמה מרים שפתנו
 וקרעו לבבכם ושבגריכם וסוכו ל יני להיכס כי הכות
 ורחום הנה ארץ תמים ורב חסד וניחם על הרעה דרשו
 יני כחמך קח חמך בהיותו קרוב יעזוב רשע ורבו וחש

און מחשבותיו וישוב ליו וירחמנו ולא להינו כי ירבה לסלוח נחמה דרכינו ונחקורה ונשפחה עד יני
 חסיה יני על עמיר ואתה נחלתך לחרפה למשל בס גרים למען יחמרו בעמים איה נח חלחיהם
 לח לנו יני לח לנו כי לשחק תו כבוד על חסדך על חמתיך **לחמה** יחמרו הגוים איה נח
 חלחיהם למען יחמרו הגוים איה צור חסיו בו ליהג חיה **המוציאם ממצרים**
 ליהג חיה הקורע לחו את הים ליהג חיה המוליכס בתהומות כסום במדבר ליהג חיה
 הממטיר להם את המזל ליהג חיה המני להם את השליו ליהג חיה המוקיה להם ענני כבוד
 ליהג חיה המכלכלם במדבר חרבעים שנה ליהג חיה המקרבם לפני הר סיני ליהג
 יחיה המנחילם את התורה ליהג חיה המושיעם בעת צרה ליהג ולאינו בשמים כל חסר
 חפץ עפה **אלהינו** ששמים לתעמור לנו במדת הרין אש בריתך אכור ולא תחזיר
 מלכותך עלינו ומהרה אש דרוש דמינו מיד צרינו אש חיה
 אש בלה כבוד

על יוגן שלום יתן ה' ענינה ל' מנחה ויהסרת
הדבר מתקנתו" שליו" (תן עונן ושמו) ואחר
התקין להם ענין כבוד שקיבבם הקדש בו
ענין כבוד מר' רחוקה ומהתהם ועליהם
אל תעמוד לנו במרד' עד' ול' תביל
במשפט את עבדך רק יעמוד עליהם
בכסא רחמים" כל' ל' בליק" מהבליבו
אבלות ציון וירשלים" צנה' ל' תנחלת והבט
מן וחני' בה' אצפה" פנה' ל' מנייה סימנה ל'
תמלתיו מן וישע' ל' להבל" די' מנה ושמך כל
טוריה' כונן ויחרך כל ההר מאד וכתוב
למה תלדוך הרים גבוהים ומירוש גבוהים
גבוהים" ומתה' תנוט להת' גבוהות נישאות
ל' גבוהות" ונפקת נשמות כל ברוחה' צלה
נשמות כל הבריות כדל' במדרש ומושיע
ר' בן גבירול ויצאה נשמות ברתה ופברייס
ועת כל מלכיה' שגורענו כל מלכי האומות
והלכו אצל בלעם המוח שמה הקדש יביא
מבול לעולם אל' ה' ופד' את המדה גבוהים
ל' ורצה ליתנה לישראל' ה' לעמך וכו' הלה
לעמך שם גבוהים ויטולטלם בגלות
מדרבנא' ומה" מטא' תיח' עד נהירי" ה'
הענין המים עד נהירים שם שני נקבי האף
שכיון שטנינים המים עד שם אינו יכול לחיות
כי תשם נקבים המים למק' ועל' נא' וים עד
נכס" הקינו הוב' מלפניו ה' הקנו וגברו
עונותינו מלשאת אותם" גזירה וכו' גזירה
מהחדשות עלינו בכליוס" עקת' וכו' הדרות
בכל שם הולכים ונוקבים" לית ל' וכו' ל' לנו
לכיות להקין עלינו" הא' כמה שני' ולא נגלנו
דרה' לז' דור כולך וחרב' עדי' כל זמנך
טבח' כל הזמנים ושלמי הקדים והנהנו ל' ה'
נשענו" את הקדש וכו' נשענו ביד חזקים
מהרפים אותנו כל עובר ושם" הוינה כחנה'
יינו בכלי ש' בן צורך לשום תשמיש אכל'
ורקיס אותנו לחץ לבית' כך היו ישראל בעונות
הוא עד' הייתי בכלי אונ' כיוקין מרה' אותנו
עכש' במהרה וי' בשנה זו א' צריך לוועד
ה' שם" לית הנאה וכו' ל' הועלת בנו חס'
ל' לשלול לרימה והולכה כי ל' בניהם
שם

עץ חיים

רחמים

שכח כי לא התמים יהללוהו אלא בברכה
 מדה להטו וחי חי הוא יורד גדי חיי
 וידעו וכו' וידעו כל העמים שיש גואל
 לישראל ולא יתרון וכו' ולא יאמרו זה
 העם שגזבו אדונו בגלות דלית תשעה
 שליו ותושב בספרי חבציהם וכו' ולא
 יתרון צוחו צעקו לפניו ולא תבטח בהם
 הדבר רחמך וכו' רחמך והניח בעיניך
 גזירתה גזרות דעות תוקף חזקתה
 משיגבן תצילנו אתרעיהו הורצה והתניס
 להיטיב לנו כבוד וכו' כבוד כל חטאתינו
 כרחמך אל תשב סני משיחך מלשונות
 טובה עמנו כי בטאנו וכו' כבוד מרשנו
 כי זה בסדר סני וחניסיהם כשחק בשמים
 בכני לים הם התלכדים גדול אלה
 וגדול שמוך הורא אלה ואחר שמוך להודיע
 כי שמו ושמו הוא ידעיה ידעיה מי לא
 ידאך אפילו הגוים העובדים עז ראוי להם
 שייראון כי אלה תלך עליהם כי לך יאה
 נאה העלופה לא לאחר כי בכל וכו' ת
 תאין כמון ואינם עובדים הכוכבים אלא
 להיותם אמצעים בינם ובינך ואחר
 חכמי הגוים כי הם יורעים כי הפסל אינו
 כלום ואחר ובכל מלכותם כי התלכדים
 ברובם חכמים תאין כמון שחלכותך
 קיימת לעולם ועד ולא כן מלכות בן
 אדם כי היא נפקת מי לכמון וכו' עד
 חיותי קדם הם יג מכילן רחמי וסודן רם
 הם בכתר כדלי בזהר באירור ועל בספר
 תקון שחרית דשבת למעני למעני הככל
 רל למען שמי ולמען תהלה כי חך יחל
 חין יהיה מחולל ביזהקוים חס אברותכם
 וכבודי לאחר כל אהן שיתפסרו עטו עלי
 שיאמרו אליהם מעד ישראל ולא היה בו כח
 להציל מידם וכו' תגפלינו לי הרחקה
 ומליקה לכלתם בן אחר לכלתם בתיב
 בשביל כלתם הוא שכינת עוזינו ברית
 ראשונים יב שבטים סבול וקנתינו שאל
 כלה הכה וצריך סמך ועד שיבה שיבה יותר

מקנה

אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי חור
 עברך בעבור דוד עבדך אל תשב פני
 משיחך ייו אלים לתשחת עמך ונחלתך אשר ברית
 בגדליה אשר תוצחת ומצרים ביד חזקה ייו ככל
 צדקותי יסב נח אפר וחמיתך ועירך יושלים הרקסך
 כי בחטאתנו בעונות אבותינו יושלים ועמך לחמה
 לכל סביבותינו כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו
 כי מי בשחק ועדן ליו ידעה ליו בבני אלים כי ליו
 התלכדה ומול כל בניס תאין כמון יג גדול חתה וכו'
 שמוך בגבורה גי לא ירחק תלך הגוים כי לך יאתה
 כי בכל חבתי הגוים ובכל מלכותם תאין כמון מי
 אל כמון נוסח עון ועובר על פסע לשחרית נחלת
 לת החזיק לעד אנו כי חפץ חסד הוא יסב ירחמנו
 יכבד עונותינו ותפליך כמולות יס כל חטאתם ותן
 אחות לעקב חסד לזכרהם אשר נשבעת לחבותינו
 חיותי קדם עשה למען שמוך כאשר אמרת למעני למעני
 אעשה כי חך יחל וכבודי לאחר לא חתן אל תתחמנו
 אל תגעלינו בחרצות איבנו כחשך חמרת וחק גס
 זאת בדיותם בחרץ אויביהם לא מנחמים וכל ג
 געלותם לכלותם להגר בריתי אתם כי אני יג אליהם
 זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת וזכרתי את בריתי
 יעקוב וחק את בריתי יצחק וחק את בריתי אברהם
 חזכור והארץ חזכור זכור לנו ברית ראשונים כאשר
 אמרת וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם
 מארץ מצרים לעיני קגוים להיות להם לאלים אני יו
 סבול זקנותנו כאשר אמרת ועד זקנה אני הוא ועד
 שיבה אני חסכול אני עשיתי ואני חסא ואני חסכול
 ואחלטי טהרנו מטהמתינו כאשר אמרת וזכרתי
 עליכם מיום טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל
 גבולכם אטהר אתכם קנח לעמך ולחרריך כמון ש

ויקח

ויקבצו לחורנו ויחטול על עמנו קבץ נדחיונו בתו שני
 חס יהיה נדחך בקלה השמים משם יקבצך יי אלהיך
 ומשם יקחך מול חת לבנינו לחתבתך ולירחתך
 כמו שג' ומל יי אלהיך חת לבבך וחת לבב זרעך
 לחתבה חת יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך
 כוח עולם בתורת החמים בחר בעמנו להודיעם גדלו
 הודת כבודך שבע תכלת עם נחלתך הפר בעם
 ובטל גזירה בטל כל גזרות קשות ורעות וממנו ומעמך
 ישראל ברחמיך הרבים **רחמים** וחננו חטאנו
 לפניך רחם עלינו חלע חב **רחמים** מלח
 רחמים חלע בורח עולם בתורת רחמים חלע
 גוחל ומנשיע חלע ריח למנות חלע היוצע
 ועד חלע זרב חסד וחמדת חלע זכר הכרית
 חלע חוקים חלע טוב ומטיב לכל חלע
 יחיד ומיוחד חלע כובש עונות ומשליך חטאות
 חלע לובש צדקות חלע מוחל וסולח
 נורח ונשגב סומך נופלים עונה פשקים
 נודה ומציל צדיק ומצדיק קרוב לכל קורציו
 נחמדת רם ומשא שוכן שחקים תולה ברץ
 על בלימה **רחמים** חטאנו ר' אסכלאנו ר'
 ארבענו ר' מרדכי ר' מרדכי ר' חטאנו ואסכלאנו
 ארבענו ומרדכי ומרדכי קמך ר' עברנו על מיתוך
 ר' לח הליכנו בחורחתך ר' לח עברנו רשעים קמך
 ר' בחובות יתירת אתנו למקדרי קמך ר' חטאנו חגן
 מעלם ר' ראשי חגן קמך ר' לח תשלם לן כחטאנו
 ר' לח התכרע עינו בחורחתך ר' לח תיתי בדינת כרז
 ר' עובדי ירך חגן ר' חתנו מעשוכה לנהורח ר'
 חתנו מעקתת לרווחת ר' כרז חיי וחיי מתי ר'
 סליק הקלח מתורחתן ר' סליק הרהרי ביסי מליבן ר'
 סליק מינו ליבא חכמת ר' והכל ליבא רבסרת ר'
 גער ביה כיצת ביטת מליבן ר' גלי קמך והוא נחת
 ואן כסרת ר' ותהי הדת שתא רבדקת לעמך ישראל
 ר'

מזקנה כמג' בן ששים לזקנה בן ע' לשיבה
 חני עומד חני עשיתי וכיון שעשיתי
 וגדלתי אתכם עלי לשאת ולקבול אהבה
 רך משל כלמי מעלה גלוליכם טענה
 טו קנא כל לי קנאה שנות חרה לנקום
 ומל ה' אלהיך לי כריתת סיכרות מרכלת
 חלב בורח עולם בתורת רחמים
 שבת חלה מלה בדעתו של הקנה לבחלו
 במרדכי וראה שאינו יכול לעמוד וברחו
 בתורת רחמים ושיתק עמנו מרדכי לצורך
 רשעים שבעולם ט' ביום טעות ה' להם
 חרץ ושמים ריין למנות ג' רש' עושה
 משפט של ירושלים ש' בה היתה כלמנה
 חורט ועד ה' גלי קרמי ומיוחד סה יר'
 עשוקים חנוקים כתי על בלימה חסד
 מלות כל מיה ר' בלי כלום רק במחשבתו
 היא חלוייה אסכלאנו לי טפשות והוא קור
 מעשה העבירה שלח החוטא חוטא ער
 שתכנס רוח שטות שחור ומקטרגו
 ומטעה לעשות עבירה יותר חמדה וזהו
 נקט רשע חטאנו והיינו הסוגג ואחר כך
 נקט אסכלאנו ובתר הכי נקט להי חמדות
 מרדכי ט' והמה מרו ועצבו את רוח קרש
 מן ותמחו את פי ה' ר' מלאכים לשמוע
 בקול רברו מרדכי לי מרדכי חטאנו
 ואסכלאנו וכו' חזר וסכלאנו כולן כחית לחמר
 כי לא לבד חטאנו בל' מהן רק בכולן חטאנו
 עברנו על מיתוך עברנו על דברך
 לא ונו' לא הלכנו בדרכיך לא עשינו היסד
 והטוב בעיניך בטעות פנים באלו לקחת
 לך חטאים חנוטו הסולם ושעים חנו
 לבניך ל' תשלם לנו כחטאנו ל' הפרע
 ממנו כחטאנו ל' תכוש במשפט עמנו
 מעשה ירך חנו הוציאנו מחדשיה לאור
 הוציאנו מצרה לרוחה כרה חיים וחיה
 המתיים סלק הרם מכסול מרדכי ליבא
 רחבא לב האבן וכולן כינו ליצור כלול
 ג' שמות י' לו ליצור וכולן ילמינו לחי מקדמי
 והכל ליבא רבסרת כמג' ונתתי לכם כל
 כשרה יצא שהוא רך כבשר גער בידנינו
 ביצור ורה חותו מבינינו גלי קמך בלוי
 לפניך

לכניס אהיה אם וכו' ואין יכולת לכנס
 לעמוד בפני האם כי האכלהו כמעשה
 ביומא באנשי כנסת הקדושה שהתגללו
 עליו ונפק כי גוריה דגורא מבית קדרש
 הקדשים (פי' גיד חריה) וכמעשה דרב
 עמרם שזעק נורא פי עמרם שהיה דפוקא
 שנת גאולה אהייה וכו' הבא לעשיה בן
 דוד בהיינו ורע שלמה וכו' אומר בו כי
 זרע אינך וידבה השלום ביניהם כזרע
 זה אגדל והולך במוות בני ישראל בתושבות
 ישראל א' תשינו א' תעזובינו ג' אמותך
 שבמקום גדולתו ומציון ענותנותו
 ועדך בהתקן ששם היית נוער להשכין
 שכינתך שם ואלו זה נה' המשכן והתקדש
 אהל מועד יקדך כבודך ובכל הענין
 לגדל השלם לקדך בתורה שני' לקדך
 טוב נצחק שלמה חזקיים לעולמים
 עונך כי תקדך רחמנותך שכתב
 שבה שלך אב' ומילתו הזכיר בכל נרטי
 ופרט מלות שהיו חמורות ומעולות
 בעיניהם ובעיני החדר בה להכתיר
 רחמיך ית' לבן כי דבר המילה לאב' אביו
 יקדך הערך בעיניו ית' שהיה זקן ואב'ה
 לא סודר אך קיבל עליו בשמחה ונענין
 העקידה ותותתו ושלמותו שכל ית'ו
 היה משכיל להיות שלם בכל מדותיו
 עשה לו חסידותו דקדא משכיליה
 במדה זו דקדא וכלו וכו' תותיק ואורן
 לאים חסידך וכו' ויראתו הכתיב נזיר
 אחימה היתה צרה גדולה בעיניו לכרוש
 שסחיו כל כך שמים הלכו וכוחותו דמשנה
 ליה קדא ולא קם נביא עוד בישראל כמשנה

כתבנו בספרא דחיי ר' כתבנו בספרא דחיינו
 איתויה לתשיחא בר דוד כהיין ר' זרע שלמה רב
 כמות בני ישראל ר' רחמים עלן ר' אהל רחום
 שמוך א' חנון שמוך ב' חנון שמוך י' עשה למען
 שמוך א' רחום שמוך נקדא עליון א' חנון שמוך חנון וענינו
 כנו נקדא שמוך א' תעזובינו וכו' נקדא שמוך א' תשינו
 וכו' נקדא שמוך י' עשה למען שמוך
 למען קדושת שמוך על אמותך על בריהך על
 גאותך ר' ר' הורד' ועוד זכר חסד
 טובך יקדך כבודך לקדך מלכותך
 נצחק קדוך עונך כחך צדקתך קדושתך
 רחמך שכתב תפלתך אברהם ועילתו
 יצחק ומקדיתו יעקב ותמותו לוי וחסידותו
 יוסף וצירחתו משה ונבואתו תהרן ובהמות
 מינחם וקנאותו יהושע ושירתו שמואל ו
 נחמדותו דוד ושירתו שלמה וחסדותו אליהו
 ותכלתו לישע ועתירתו רנן ובינתו מרדכי
 ותעניתו עזרא וגלותו עשה למען
 למענינו עשה למענך ולא למענך דינו ברון
 רחם תזכור ברונך רחמך הרבים זכור
 חבינו א' להינו א' מושיענו א' להי' אברהם
 וכו' יצחק א' אביר יעקב א' עזרת השבטים
 משגב האמהות א' הן א' המזין א' התפלת
 התכלכל א' מגן אברהם א' מחיה המתים א'

וכחלתו ר' ביה ויברל אהרן להקדש קדש קדשים וקנאותו דמשנה ליה קדא רב' תחת אשר קנא ללוי
 ושירתו ר' ביה והושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל ואמונתו ר' כי נאמן שמואל ל' לנביא ושירתו
 שבעיניו ית' קדלה מעלת יקר שיריו כחל' במדרש ללתייר לבוא מותבנסים משרדים ומבקשים לוותר שירה
 והקב' אומר כולכם חביבים ועריבים עלי לא הניחו לו לבן ישי ויסודר שקולו ערב עלי מכל קולות וענינו עוד
 שחול' שכל העוקק בק' תלם כלו עוקק באהלות ונגעים וחמדות דמשנה ליה קדא ר' ביה חמדה לשלמה
 וכו' ויחכם מכל האדם וכו' ליה ותכלתו ביהו הכדור כי שם ותקדש שמו ית' ואמרנו כל העם ה' הוא ה' וה' וכו'
 שמואל וכו' נא פי שנים בעתירתו היתה להשיג דהק' וזהו ג' שלם ביקש דבר אלהי וכו' שאל' המלך מרדכי
 ה' וכו' בדבר ובונה לו כמראה דניל א' ותעניתו כי דבר גדול הוא לו שלא נתרשל מלכותו וכו' וזהו כל
 צוה

צרות דורו וכולם נישלו כשכותו כאלו אתר
משה יש צדיק גדול בדור אל אליהו ה
ומדרכי שמו אל לך והורעו וכו' כדעת
בזק' מנלה וכדעה' וכלותו כי כלות היה
השובד יותר מכלות הכל כלות האחר' ולא
למעשה דינו עד למענך ולא למעננו ואל
חס כלתעשה עבור מלכות ותורה' סידינו
עושות' רחס רחמיך זכור יד' אברהם שכולה
בגיו' רחס' כשתענית לאברהם' אבינו
בהר התורה זכ' כולם כירשנו' לחשיבי
החיות בפתח' תי' ענייה סערה חשיבתה'
להבירי ליבא' לשבורי לב על יר ושלים'
לאילתה' שהילת הזאת בעת לרתה צועקה
מצדי חבלית והקב' שולח נחש ונוסף אותה
בערונה ומור ילדת' רעבי לקצרי' לחולים
השוככים על טרשדיו' רעני לערי' ליעירות
למדיעיו' גם הוא כל חול' וכל העני' כמלות
שנות' קליק שגלית מנלה חנס' בעגבלה'
כמהרה' על יד מהותן' משה ויה משה ערבי
יבא שילה' כי משה והוא היה כי למתי' יושפע
מנץ מרעה' במשיח צדקינו' ל תגמלנו' אל
תמרע ומעני' כמעשינו' טט שלום לשון נטיעה'
שכליל' ל' נמר' צפה' ל' הבטה ודאיה'
שועתנו' תכליתנו' מהבררין' ל' מזור' ידיתן
וכ' נשבה' א' ב' ע' זאבים' ונמדי' ל' נמר'
כארבע מרורי' כר' מנות העולם הכונה כזה
לכלול אותם יחד להקדיל' זהותם' רזייעין'
ועים מיראקך כחולה זה שהוא זע ונרתע'
רחשקין' וכו' חושקים' לעשות רזונך חברים זה
זה כרוכ עם ובהלה גדולה' נעני' בעניי'
בפתח הפסחים' רכרוס' חוכמין' שכינה'
מתרבים לכתה קוונים כדרום זה שהוא עוף
וכשהשע' וזאת עליו מתהנך לכתה קוונים

לְבַנְיָךְ רַחֵם עָלֵינוּ" אֲדָרָךְ
חַטֵּאתֵנוּ צַדִּיקֵנוּ תַּחֲוֹל לָנוּ "וְצַדִּיקֵנוּ"
גִּדּוּן לְבִינוּ "הַרְחֹמֶן" הַמֶּלֶךְ בְּעֶסְקֵנוּ
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵן יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ" הֵן טַעַם שְׁלוֹם בֵּינוֹתֵינוּ" הֵן סֵלִיךְ שִׁנְתָּת חֲנֻם מִכִּינֵינוּ" הֵן
וְעִינוּ" הֵן כְּרַמֵּינוּ" הֵן כָּל כְּלֵינוּ" הֵן לִדֵּי תַּתָּנָת בָּשָׂר וְדָם אֶת־צַדִּיקֵנוּ" הֵן תֵּן בְּרַכָּה בְּמַעֲסָה
רִינוּ"

107

[illegible]

אמרתם"ר (ועדתינו) וקדשתנו לעת (ועדתינו)
ר (זכו וקבילו תרין לגוי סדרות) ר (זכו וקבילו)
ומותם ובסתם קדמיתם סדרות ר (זכו וקבילו)
הרן לקבלהו ואמרין סדרות ר (זכו וקבילו)
להן למהוי בדיש שתא"ר (זכו וקבילו)
לכמה לכל אלו וילמותם"ר (זכו וקבילו)
וביו מקרא בניתם"ר (זכו וקבילו)
בהן וסגני נחותם"ר (זכו וקבילו)
לחנהרם להן ולתהרותם"ר (זכו וקבילו)
בר הו מהלכין קדמך כהיונותם"ר (זכו וקבילו)
עברו וקלילו בכל אורחותם"ר (זכו וקבילו)
כדסטו מן אורחותם"ר (זכו וקבילו)
נחותם"ר (זכו וקבילו)
ווייתא אגדתם"ר (זכו וקבילו)
ליולדותם"ר (זכו וקבילו)
גלותם"ר (זכו וקבילו)
רקנותם"ר (זכו וקבילו)
ר (זכו וקבילו)
גרסין בצלו ולכיהן שכת"ר (זכו וקבילו)
ומהרן מעשין קמך ודמעין לכסכת"ר (זכו וקבילו)
על דהטו וטחין על ידכתם"ר (זכו וקבילו)
ומה אהא שביק לעויתתם"ר (זכו וקבילו)
מנשא ומעבינותם"ר (זכו וקבילו)
מחלי נחותתם"ר (זכו וקבילו)
בארע בית צהרותם"ר (זכו וקבילו)
מבע ביה שעותם"ר (זכו וקבילו)
אמריבירותם"ר (זכו וקבילו)
קדמך נשיותם"ר (זכו וקבילו)

וְעַד־הַיּוֹם "ר' רַבְרַבִּין בֶּן־רַחֲמִימִין לֵאמֹר עַל קוֹשֶׁט וְלֵאמֹר עַל זְנוּתָהּ" ר' דִּיאֲמֹדִית בֶּן־לֵאמֹר בְּרִיב
וְיִזְרִי חֶטְבִּיר וְלֵאמֹר לֵאחֲלֹנָתָהּ" ר' רַמְדֵּי עַל־מֶלֶךְ בְּתֻלָּה עֹסֵר וְעַל־רַחֲמֹנָתָהּ" ר' רִנְנָהוּ מִתְקַן
אֶת־תִּימָתִי עַל־מֶלֶךְ וְעַד־סוֹף דִּרְתָּהּ" ר' בִּבְעוֹ מִינֶכֶךְ לֵאמֹר רַשְׁכִּינֶתְךָ אֲרִיזָה עֵילָהּ כְּכֹדֶרֶתָהּ" ר' הַשֶּׁבֶךְ
ל

נכתי

ان

1967

[illegible]

[illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 לְהַמְנוּתְךָ וְחִסְדֵּי שְׁלֹמֹה וְחַסְדֵּי
 עֲלֵם דָּלָה בְּמֶלֶךְ אֲרָחִים גְּלוּתֶיךָ וְתוֹרַת הַתְּהִלָּה וְהַחֲמִירָה
 לֵה חֲכָמִים גְּלוּתֶיךָ כֹּל עַם קִיּוּתֶיךָ בְּנִיךָ וּבִטְחֶיךָ וְכֹחַ הַ
 תְּבָרָתוֹ וְכֹחַ תְּדַבְּרִין עַל חֲסִידֵי אֲרָחֵי גְלוּתֶיךָ חֲזִי בְּנִשְׁתָּן
 יִשְׂרָאֵל יִבְרָחוּ וְעִיר רַחֲמֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ סִגְיָתוֹ אֶקְרִינִי
 וְגִלְתִּיךָ (וְהַ בֵּן שְׁחִילָתָהּ וּבְעוֹתָהּ)

נָקְדִי אֶת־לִבִּי לַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
 טוֹרֵי־אֵת לִבִּי אֶת־עֲוֹנוֹתַי כִּי־לֹא
 עָבַדְתִּי וְלֹכְכָה יִתְגַּלֵּי עָלַי כֹּחַ יְהוָה כִּי־כֹחַ
 הַיְשִׁיבֵנִי מִיִּמִּינִי הֵאָחֵז בְּלִבִּי וְשִׁלְטוֹנִיחַ אֶעֱמֹךָ מִנִּי
 בְּסוּף יָמַי בְּבִדּוּד לֹא שָׁלַח־נִי הַשְׁלֹטֹן עַל עֲוֹנוֹתַי
 וְתִרְוַח צוּרֵי־כָל־סֶנְחִיחַ נִכְסֵי־סִיחַ תִּשְׁבֹּן וְנִחְרַע טוֹן
 וְהַתְּבֹן בְּשֹׁלֵם לִקְרוֹי בְּרִיחַ מִיָּתֶב תִּתְבֹּן וּבְרִמִּי תִלְחֹן

יִלְכָּה תִּבְלָחוּן מִיָּד לְטָמוֹת מַתְנֵיָה "שְׂרִירָלִיָּה חֲדָשָׁה" וְקָבִיל בְּרָכוֹת נִכְסֵי קִישִׁיבֹן וְקִרְבֵּנִיָּה "הָאֵל
יִקְבִּיל צְלוֹתָכוֹן וְיִסִּי יִתְכוֹן וְיִבְרַח יִהְיוּ לְעַלְמָא מַלְחָמָה" (וְהַפֶּלֶל)

[illegible]

[illegible][illegible]

לִבְנֵי בְעֵל הָרָחֳמִים וְשִׁמְיֵי הַכֶּלֶה הַבְּחִינִי תַפְלִידִי
צַדִּיק הַשְׁמִיטֵנוּ צַדִּיקֵינוּ לִבְנֵי שׂוֹמֵט צַדִּיק מַעֲלֵה דַעַת הַטָּלֹל דַּעַתֵּנוּ לִבְנֵי מַתְרֵלָה בְּרַחֲמֵי
הַתְרַלֹּ וְהַרְבּוּ תַחֲנֵה וּבְקֶדֶד לִבְנֵי מַלְךְ רַם וְנִשְׁחַ הַזִּכִּירוּ לִבְנֵי הַשְׁמִיטֵנוּ לִכְנוֹ הוֹרָה וְנַעֲשִׂים
טוֹבִים שֶׁל שׂוֹמֵט עַמֵּךְ יִזְכּוּ חֻמֵּם וְיִחַיֵּה חֻמֵּם טָרֵם תַּחֲבֹר אֲדָרִית יַעֲקֹב וְיוֹסֵף בִּי חֲסִידֵי
וְלוֹמְדֵיהֶם הֵיוּ לַחֲדָשָׁה יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה לְמַסְלֵל וְלִשְׁמִירָה הַזִּכִּירוּ לִבְנֵי חֲנֻכַּת שֶׁהַבְּחִינִי חֲנֻכָּה לִבְנֵי חֵן
בְּעַתְּ בַּחֲבִירֹת יִזְכּוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ וְיִשׁוּב מַחֲרֹן חֲכָם וְיִחַיֵּם מַסִּיחַ בְּדָרוֹ לְעַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ אֲבִינֵנוּ

מלכינו חבינו אתה וכו' ויקול **עשה** למען שאתך כבוד הגבור והנדיה שיתגדל ויהי קדש
 שאתך בעולם ויקול קדים למלא **וישכב** וישכב לכלהו ישראל וכל חוביביו ויכבד
 ויחביבו די באתה הדין ודי בכל חתה וחתה **קב** ויכבד כל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד
 ותתבט כולו וזאת נותנו בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וכל חוביביו ויכבד
 קיים ותמרו חמו **וישכב** וישכב לכלהו יכבד שכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד
 הדין ודי בכל חתה וחתה **קב** וישכב כל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד
 עומד בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מחילה וכל חוביביו ויכבד
 ויכבד לכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד **וישכב** וישכב לכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד
 ויכבד לכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד **וישכב** וישכב לכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד
 ויכבד לכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד **וישכב** וישכב לכל חוביביו ויסלח לחטאי יכבד

בשרי

בִּרְכָה לְרַבִּים

[illegible]

ברכה לרבים

בגלותכון קיימים ודבר בין בנהגותי וזויתיה וזה גם זאת בהיותם נחרץ חייביהם ל
 מחסותם ולת בעלותם ככלותם להקר ביהותתם בי חיי יו להיהם ויצומו מעקבם כחיי
 וביומיון בקרוב כמות דהיה בנהגותי נפוחי כיום ההוא היה נוח ליי לצבו ולכבוד
 הרץ לנחון ולהפחדה לכליטת שרתל כי כל בעותים ילכו חיש נאם להיו ונחנחו נל
 להיו לעולם ועד ישראל נאם ביי השועת עולמים לת הבושו ולת הבכח ער עו
 עד ברכנוכם בשם יי ברוכיה אבם ליי עושה שמים וחרץ ועל זקניכם יהקיים וע
 שכתוב ונברהם זקן בתי בימים ויי ברח חנה חברה בכל ונברהם היו יהיה לצו גדול
 ועצם ונברכו בו כל גויי החרץ כי ירעהיו למען אשר יזכה את במו ואת ביהו אחר
 ושמו דרך יו לעשות צדקה ומשפט למען הביח יו על חברה את אשר רבר עליו
 עטרה זקנים בני במים ותפחדת בנים תבונה עור ינובון בשיבה דשנים ורעננים יה
 וער זקנה חמי הנה וער שיבה חמי תסכול חמי עשית ואני חשח ואני חסכול ואחלט
 ישיבים יהקיים מקרא שכתוב ביישיים חכמה ותורר ימים הבונה חזיבקה כשחרת
 נחובתה ומהרה תצמח והלך למך צדקה כבוד יו יחסך ונהר יי המיד והשביע בצח
 נאם ועצמותיך יחליץ ויהיה כג רוח ובמלצת מים אשר לא יזכו ומתמו ועל גבר
 יתקיים מקרא שכתוב אשרי הגבר אשר יבטח ביי ויהי יו מבטחו ויהי עץ שדה
 מים ועל יבלי שלח אשרי ולא ירחה כי יפוח חוס והיה עליו רענן ובשנה בצורה לב
 ירחג ולא ימיר מעטת מרי גבור בחרץ יהיה זרעו חור ישרים יבחר חן ועושר כב
 וצדקה עומדת לעד ועל כחדיכם יתקיים מקרא שכתוב תפחדת בחורים כוחם וה
 זקנים שיבה כי ירבו ימך ויוס ינוכל שנות חיים כי תורר ימים ושנות חיים שלום יו
 לך חן רבית בחון לחייתך והחמר שויתי עור על גבור הרימותי בחור מעט כי תלך
 חס בל חסד ובה כה לת תבער כך ועל מעריכם יתקיים מקרא שכתוב המלחך הגולל
 מכל רע יבחר את הנערים ויקרא בהם שמי ושפתותי תברקם ויצחק וידגו לרוב כה
 החרץ כי יעל ישראל והוהבהו ומתארים קחתי לבגי ועל בניכם יתקיים מקרא ש
 בנים אהם ליי להיבם החן יקיד לי אמרם אפ ילך שמשועים כי תורי דברי בו זכור חזק
 עור על כן במו מעט לו דהם ארחמנו נחם יי ועל לדריכם יתקיים מקרא שכתוב ילרי
 ילרי חס כל מעט ומוציא מלחמה ומלכילים בכל חכמה ויורע רעת ומבני מרע ואני
 בהם לעמוד תהיכל תלך בלעמוד פסר ולשון כשרים כי ילך ילך לגו בן נתן לגו ות
 המאנה על פתני ויקרא שמו פלד יועל לגבור אהיני פרשלוס ועל קטניכם יתקיים
 שכתוב הקטן יהיה לחלף והצגה לגוי עזום חני יי בעתה תחשבה והיה רחשיתך מל
 וחד יתך יסבה מתד ומוציא בגוים ורעש וצחצחיהם בתור הנומים של רותיהם יפדום
 לרע בך יי ועל כל חד וחד המלך ונחנת מתכון יתקיים מקרא שכתוב יקיותך יו לו לער
 כחשר רבר לך וכחשר נשבע לחבותי לחבריהם לי צחק וליעקב ויהיו כל עמי החרץ כ

ברכה לרבנים

[illegible]

אָפּה לעבן דער חורבן

כתי	חל מבי חל יתברך ישראל כז
כח	כהורה וחי דורסה כישראל כז
כט	כהורה וחי הוועדה כישראל כז
ל	כהורה וחי לוועדה כישראל כז
לא	כהורה וחי עוועדה כישראל כז
לב	כהורה וחי רועמה כישראל כז
לג	כהורה וחי תועפה כישראל כז

אמר העבד הצעיר המהביר לחר שצבתי ויצרתי להם לים מירושם הפירור של כל הסנה ומה ש
 כסיר שיר חרם במעלה הקירור והועלוביו הרועותי קירי בסרר הלינותיו פירי ההלכות
 יסודותיו וידעת כי בו יתללו ורמוע עכ ה'קהלותיו ברחות עת
 רחיה נבונות הקקות על ידיעותיו תבנה ככרים היו מטעותיו
שרי ארץ וקהליתם

אֵין כִּי שָׂרִים זֶהב לָהֶם
יָקָר הוּא לִי מִכֶּסֶף יָהִם
אֵין כִּי רַבּוּ מֵאֹר־יָהִם
שֶׁנֶּל מִכָּל וַעֲעִירֵיהֶם
אֵין יַעֲרֻכוּ פְּלוֹלֵהֶם

שְׂרִי אֶרֶץ וּקְהִלֵּיהֶם
זֶהוּ חֶלֶק אֲמֵרַת נַפְשִׁי
יֹסֵד עֲנִי עַם כָּל דַּחֲקֵי
חַיִּים צָלַח יֹסֵד אֲוֹתָיו
יוֹם יוֹם עֲתוֹת בּוֹנֵן אֲוֹתָיו
אֵתָּה תוֹכִי כָּל צָרֵכֵיהֶם

בזהרונה סודר ערבית
 נהי קולו לפני הילול
 יום השמונה עשרה
 וכל מנה לחוק השמירה
 סגור ידיו על ה' מצודה
 יום יום הבחינים
 ציון תישי פני תענית
 אחר סודר קדר הלוח
 לחול בזה ולתפודות
 יתקיימו ימי חורבן
 רחם השנה ותקיעותיו
 נשי כפורים ופסח
 הוא יום נורא ומבחר שנה
 אם יתמרמור וגם חורבן
 חג הפסח עם חופש
 יום החירות עם העצרת
 נחמה הורה עם פ' ופיס
 אכלו דיעים בדבש יערים
 בכרי גנות עם כרמים
 ופנחנות ימות סוגות
 ונהגים תכתס כו'
 כל בית יעקב אם יהגו בו
 לא תשא עין ולב
 יציל עמו מעבד חרבים
 כהחשונה כהחרומה
 שלים חמצי פורח עולם
 מגדל בנוי על התהרים
 ל העוצים מבית כלל

עם עת דוחק בזמניהם
 סדר שבת עם חדשים
 ברכת מזון עם מנינים
 עיבור שנים בחציהם
 האגדה עם סדריהם
 שירי רשע וחרוניהם
 כולל חרבע צומותיהם
 סדר תחן על פסעיהם
 ולהטתר ונערדיהם
 לזה תקוה לפתחיהם
 יחול יחולו לצותיהם
 לפסוק כל יחיותיהם
 יעחול יסלח להטחיהם
 בכפיכת האש פיוטיהם
 הכל כולל עם נגליהם
 יום נמרים כל פתחיהם
 שם נתגלו בירושיהם
 ושתו שכר מניניהם
 מטע ידש וגטעיהם
 בשושנים ופרחיהם
 חבני חמור על טוריהם
 הם יורשו תורשיהם
 יפרוש חסדו על הנגיהם
 יפיה נפסם משותיהם
 הוא יבניע מקניניהם
 דוקע חרץ על מיעיהם
 עינם תראה בחייהם
 אמיר חסיד בנחשתיהם

יפה עמו ויורשו שבעים שרים וחיליהם" הו יגילו בהחיות תלכס בהתחכס
 נדחיהם" על צהאי אתחנן לו יהיה עזרם תצריהם" יחורחורם בעחור תורה
 יאכיל ירחיב לעוריהם" על סוף דרים יאכו נחת עצמה ירבה בגבוליהם"

ילך חיי שלבע ואני
 חזק